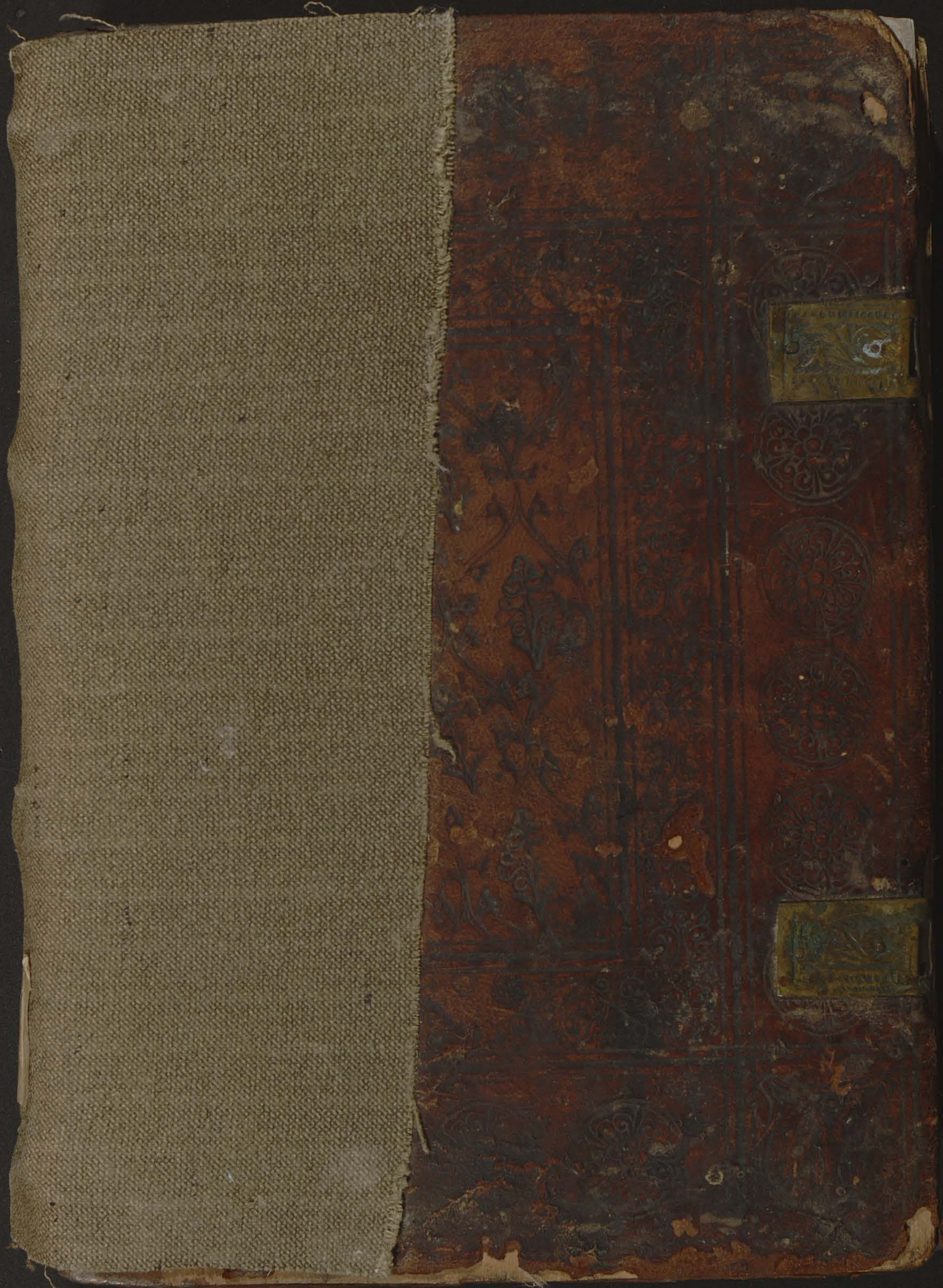

Armatosq; uident stantes in limine primo.
At domus iterior gemitu miseroq; tumultu
Miscetur: penitusq; cauæ plangoribus ædes
Fœmineis ululant: ferit aurea sydera clamor
Tũ pauidæ tectis matres ingentibus errant.
Amplexæq; tenẽt postes: atq; oscula figunt.
Instat ui patria pyrrhus: nec claustra nec ipsi
Custodes sufferre ualent: labat ariete crebro
Ianua & emoti procumbunt cardine postes.
Fit uia ui: rũpunt aditus: primosq; trucidant
Immissi danai: & late loca milite complent.
Non sic aggeribus ruptis cũ sp[illegible]meus amnis
Exiit: oppositasque euicit gurgite moles:
Fertur in arua furẽs cumulo: cam[illegible] p oẽs
Cum stabulis armẽta trahit: uidi ipse furẽtẽ
Cæde neoptolemũ: geminosq; ĩ limĩe atridas

sub tectũ cedũt & ẽ figura qa mũtatus ẽ casus. Bibẽ ni: hoc nomẽ seruauit antiqtatẽ: Nã ueteres pẽnas di cebãt & nõ pinas. Vellit: nõ deiicit nã sequit paulo post. Labat ariete cre. s; mouet ut cithius aurẽ uellit & adm[illegible]ouit. Ingẽtẽ lato dedit ore fenestrã epitheto auget tapinosim ut solet. Armatosq; uidẽt stãtes: Vt supra. Strictis mucro[illegible]ibus imas obsedere fores. At domus iterior: De albão excidio locus ẽ. Tumultus: q[illegible] timor multus dr. Misero: Bñ additũ qa ẽ ẽt terri bilis: Miscet: pturbat. Cauæ ædes: tecta camerata ĩ singulari tẽplũ tm̃ significat ĩ plurali tẽplũ & domũ.
Ferit: scdm ꝑbos q dñt uocẽ corpus eẽ. Aurea syd.
Multi stulte ad laquearia referũt: Pauidæ: p pauentes. Pauidus. n. q sp timet: pauẽs q ex cã. Amplexæ .q. t. p. Ex appollonio q ĩducit Medeã ptrẽ salutasse: dũ domũ relinqt. Vi pria: Est testĩoniũ generi sui. ut de Hercule Salue uera iouis proles. Nõ sic: Grauius uastata ẽ troia q̃ agri fluuior; eruptiõe uastent. Cumulo: augmento. Vidi: ut quæq; ipse miserrima uidi.
Gemios: Duos. Nã eodẽ partu nati [illegible] gẽin[illegible]
¶ Primoq; ĩ limine pyrrhus: Ferocem [illegible] DOn.
oñdit q plene uictoriæ fiduciã cerner[illegible]
descripturus hostẽ natura ferrũ ætate [illegible]

su supbũ & ipse æneas hostilẽ aĩum ĩ aduersariũ gerẽs huic aĩali illũ cõparãdũ putauit. Sæuie[illegible] q uomit uenena q nescit aliqñ misereri q captat tpa qbus pcedat aut lateat. Hac igit cõparatio [illegible]rrh[illegible] de format: Nã ut serpẽs. Nõ uirtute sed ueneno cõfidit ita huic nõ arma sed ĩsidiæ ad uictoriã pferũt nec unq̃ in pliis uisus ẽ nisi cũ alienis dolis pcurata ẽ uictoria. Dura limina: q facile supari nõ possent. Põt tñ uideri dixisse durã bipẽnẽ. i. idoneã q frãgere potuerit firmitatẽ eratq; postiũ alusit aũt de hostio ad fenestrã sed debuit dicere [illegible]nã factã ĩ hostio p quã nõ igrederetur sed uideret iteriora. Ergo uidebãt ĩtus armati. Intercepta ãt [illegible]sa an[illegible]e domus patuit. Plang[illegible] [illegible]latibus pdebãt hostibus suã formidi[illegible]

Sermones Estiuales
De Tempore

Venerãdi patris: fratris Nicolai deniise sacre pagie professoris: fratrũ Minoꝝ de obseruãtia: prouincie Fra[illegible] Prouincialis vicarii.

Ex [illegible] Alberti Przeglonicz

exemplum de adolescente confitente peccata sua in eadem parte folio [illegible]

Eremitarum Camald. Montis Arg. ex legato Ill. [illegible]
Joannis Chrisostomi Rodzenta [illegible] Anno 1678.

Incipit tabula:

tum q̄dda repertoriū quorundā flosculoꝝ in horto ſmonū venerandi p̄ris fratrꝫ Ni/colai deny̆ſe repertorū: ſub duplici quota/tione deſignatoꝝ. quaꝝ prima foliū ſignifi cat/reliqua ṽo eiuſdē folij columnā: vt fa/cilis pateat punct⁹ materiaꝝ (abſqꝫ lectorꝫ grauamine) queſitaꝝ.

Tabula Alphabetica

Finit Tabula partis Estiualis de Tempore.

Annotaciones figurarum in sermonibus sequentibus 2m ordinem
alphabeti ut facilius earum usus . nunc sequitur vide

Sermões domi

nicales venerabilis patris/fratris Nicolai deniſſe: a dñica ſecunda poſt paſcha vſq₃ ad aduentum domini. Et primo

Dñica ſecũda poſt paſcha

Sermo primus.

Cognoſco oues meas: ⁊ cognoſcũt me mee. Joã.x. Chriſtꝰ paſſus eſt ꝓ nob: vob relinquens exẽplũ vt ſeq̃mini veſtigia eiꝰ.j.Pe.ij. Per hmõi ſeq̃lã oues chr̃m recognoſcũt et a chriſto cognoſcunt. Et nota ibi

Paſtoris dignitatem. quia chriſtus
Paſſiõis cauſalitatẽ. q2 paſſus ẽ ꝓ nob
Informatõis vtilitatẽ. vt ſeq̃mi veſtigia eius.

De duob pmis.j.Coꝝ.xv. Chr̃s mortuꝰ ẽ ꝓ pctis nr̃is. De tertio Heb.xij. Recogitate eũ q̃ talẽ ſuſtinuit aduerſus ſemetipm ꝯtradictionẽ.

Salutatio. Cognoſco ⁊c̃.

Rimꝰ ar. An chr̃s ſolas oues ſuas cognoſcat. id ẽ ſolos bonos: Q, ſic. Abacuk.j. Mundi ſunt oculi tui dñe ne videãt malũ. Cõtra. Prouer.xv. In oĩ loco oculi dñi cõtẽplant bonos ⁊ malos.

Rñdet Boñ.in.j.di. In deo dr̃ eẽ cognitio duplex. Una approbatiua q̃ connotat cõplacẽtiã volũtatꝭ. et hac ñ cog̃ſcit mala neq₃ malos. Unde malis dicturꝰ ẽ illd̃ Mat.xxv. Neſcio vos. Alia eſt cognitio ſimplicꝭ intelligẽtie: cuiꝰ rõ eſt a ꝟitate prima q̃ ẽ lux ſũma cui nihil pt occultari. et ſic deꝰ cog̃ſcit oĩa tã bona q̃₃ mala. Uñ dicit Dioñ.vij.c.de di.no. q deꝰ ꝑ ſeipm tenebraꝝ accipit viſionẽ: nõ aliũde vidẽs tenebras q̃₃ a lumie Hec Boñ. Pro fũdamẽto. Q, deꝰ oĩa videat: et teſtant poete et phi Ouid.lib.faſtoꝝ. Jupiter arce ſua totũ cõſpectat in orbẽ. et Señ.ad Lucil. Quid ꝓdeſt aliq̃d ab hoĩe eẽ ſecretũ: nihil deo clauſũ: iṗe anĩs nr̃is inteſt ⁊ cogitationib intueit. Cũ g̊ q̃rit An chr̃s ⁊c̃. Dic rñ. vt s̃. Ex q̃ ꝯclude q̃ntũ timorẽ: q̃ntã et ꝯfuſionẽ dz hr̃e pctõr q̃ corã ocul dei trãſgredit mãdata di. Audite o pctõres Que mulier in pñtia viri adulteraret: q̃ puella in pñtia pr̃is ꝟtuoſi fornicaret: q̃ latro in pñtia iudicꝭ furaret.j.Paral.penul. Oĩa corda ſcrutat deꝰ ⁊ vniuerſas mẽtiũ cogitationes ĩtelligit. Audiãt h̃ maligni corde ꝯtractꝰ iniq̃s extorq̃ntes ꝑ fas ⁊ ꝑ nefas: ꝯcubinas ſecrete tenẽtes: fures ⁊ aliȷ̃ ſiles pctõres. vos q̃dẽ a deo clare videmi: ſ₃ timẽdũ ne ab eo reprobemi. O q̃₃ timendũ eſt nõ cog̃ſci a deo ꝑ cognitiõem approbatiuã. nã poſtq̃₃ approbatꝭ dictũ fuerit Venite bñdicti pr̃is mei. ſtati reprobatis dr̃. Ite maledicti ⁊c̃. Matth.xxv. Audite o pctõres miſeri: fornicatores: adulteri ⁊c̃. et ſcitote q̃m impoſſibile ẽ deũ nõ reprobare pctõres. Tãdẽ g̊ oẽs ſegregabunt a cõſortio iuſtoꝝ. Figura Leui.xiij. p̃cepit dñs leproſũ ab alioꝝ ꝯſortio ſegregari. Expone. ꝑ leproſũ intellige pctõrẽ. Et nota illd̃ Matt.xiij. Exibũt angeli ⁊ ſeꝑabũt malos de medio iuſtoꝝ: ⁊ mittẽt eos ĩ caminũ ignis ⁊c̃.

Ecũdus ar. Notãda eſt triplex chr̃i beniuolentia ad oues ſuas: que ẽ declaratiua cognitiõis approbatiue

Prima eſt beniuolẽtia vocatiõis
Secunda eſt beniuolẽtia expoſitõis
Tertia eſt beniuolẽtia collectiõis

Ita q ṗmũ ſignũ cognitõis illiꝰ approbatiue eſt vocatio gratioſa. Scd̃m expoſitio amoroſa. Tertiũ coadunatio fructuoſa.

Primũ igit ſignũ ⁊c̃. q vt dr̃ Jo.x. Paſtor vocat oues noiatim: ⁊ oues vocẽ eiꝰ audiũt. Eſt g̊ ibi vocatio tã actiua q̃₃ paſſiua q2.ſ. oues efficacit vocant. Vocat aũt dñs oues ſuas mltiplici voce: ⁊ maxie voce exẽplificatiõis. De q̃ i h̃ ſer. dicturꝰ. Uñ Jo.x. dr̃: q paſtor añ oues vadit: ⁊ ip₃ ſequũt Uñ vt dictu₃ ẽ in ṗncipio ſer. Pe. dixit: vt ſeq̃mi veſtigia eiꝰ. Ber. Sermo viuꝰ ⁊ efficax exẽplũ eſt opis. Hac ãt voce exẽplationis vocat oues ſuas chr̃s triplr inq̃₃tũ dat nob triplex exẽplũ p̃cipnũ qd̃ ſeq̃mur

Primũ eſt exẽplũ ſectãde hũilitatis.
Secũdũ ẽ exẽplũ aſꝑnãde mũdanitatꝭ
Tertiũ eſt exẽplũ tolerãde penalitatis.

Primũ igit ⁊c̃. Matt.xj. dicebat. Diſcite a me q2 mitꝭ ſũ ⁊ hũil corde. Appꝛuit euidẽter eiꝰ hũilitas i ſua ntitate: i ſua ꝯuerſatione: in ſua paſſiõe. Jõ dr̃ Ber. Intolerabil ipꝛudẽtie res ẽ vt vbi ſe exinaniuit ma-

iestas/ inficit vermiculus vilis et intume// scat. Audite o superbi rc. Secundum est exemplum aspernande mundanitatis. quia vt dicit Ber. Pau// per natus: pauper vixit: et pauper obijt. Unde Mat. viij. dicebat. Uulpes foueas habent et vo. ce. ni. filius autem ho. non habet vbi ca. s. recli. At// tendite o auari rc. Certe christum non sequimini.

Tertium est exemplum tolerande penalitatis. Nam vt dicit Aug. tota eius vita in pena et la// bore fuit. Jdeo dicit Petrus. j. Pe. iiij. Christo in carne passo et vos eadem cogi. armamini. Non ergo nobis durum esse debet tribulationes sustinere pro amore christi qui tot et tamgrauia tormenta pro amore nostri sustinuit. Exemplum sumite in apostolis martyribus et sanctis confessoribus qui ad exemplum christi vt ei se conformarent/ omnia contempserunt et mul tos labores pertulerunt: bene attendentes quod ipse dominus dixerat Jo. xiij. Exemplum enim dedi vo// bis vt quemadmodum rc.

t Ertius art. Aud. rc. Cauete ne potius diabolum quam christum sequimini: vos magis con figurando diabolo quam christo. Notate quoniam sicut habetur. ij. di. Non decet. Et de conse. di. iij. Cele// britatem. Caput sequi debent membra. Et sic dicitur in// sti. de re mili. Milites debent gerere stigma ta sui principis. Unde siquis de exercitu regis ge rit signum aduersarij: quamuis clamet/ viuat rex: censetur proditor. Expone quoniam qui gerit si// gnum diaboli. i. peccatum: quicquid dicat ad laudem dei principis/ proditor est et infidelis contra deum. quia non sequitur christum. Greg. Qui christi vestigia sequi dedignantur: qua temeritate sperant ad eius cla// ritatis gaudia se peruenire.

Dominica. ij. post pascha Sermo secundus

Cognosco o

c nes rc. Qui peccatum non fecit: nec inuentus est dolus in ore eius: qui cum malediceretur non maledicebat: cum pateretur non comminabatur: tradidit autem iudicanti se iniuste j. Pe. ij. Tria sunt ibi notanda de christo: quibus oues christi se conformare debent vt ab eo cog noscantur. Primum innocentie puritas. qui pec catum non fecit. Secundum patientie soliditas. qui cum maledi. rc. Tertium beniuolentie suaui// tas. tradebat autem rc. De primo Joan. viij. Quis ex vobis argu. me de pecca. De secundo Esa. liij. Quasi agnus coram tondente se sic ob// mutescet. De tertio Eph. v. Tradidit se metipsum pro nobis. Cognosco rc.

p Rimus ar. An deceat deum permittere ali quem peccatum committere quod sit ab eo repro bandus: Quod non. quia benignus princeps in suo regno vitat omnia mala que potest. Contra. Decet deum relinquere vnumquemque suo libero arbitrio. Rn. Franciscus de mar. in. j. di. xl. quod licet deus possit hoc non permittere de potentia absoluta: non tamen or// dinata. quia peccatum in malis auget meritum in bo nis secundum Aug. dum ipsos impugnant. et maius est meritum bonis quam dimittuntur sibiipsis: et per consequens maiorem gloriam consequuntur. sicut de potestate absoluta vnius principis posset quemlibet a la// trocinio preseruare/ si eum teneret ligatum: sed decet quod eum dimittat liberum. hec Fran. de mar.

Pro fundamento. Non dubium quin totus mundus regatur a deo secundum leges ab eo institutas. Bal. in alex. Omnia lege meant/ quam rex conditor ille sanxit ab eterno. Et Arist. viij. phys. Unum est primum mouens imobile et sempiternum. Sed queritur An deceat rc. Dic rn. vt s. Ex quo concludo quod qui// rimonie causam habere non potest homo contra deum: quoniam omnes re linquit arbitrio suo. Ecci. xvj. Deus ab initio constituit hominem: et reliquit eum in manu consilij sui. Adiecit mandata et precepta sua. Si volueris mandata conseruare: conseruabunt te. Attendite o peccatores diuinorum mandatorum transgressores quoniam nulla erit vobis excusatio. Unde sequitur ibidem. Apposui tibi ignem et aquam: ad quod vo lueris manum porrige. ante hominem vita et mors bonum et malum: quod placuerit ei dabitur illi. Pa tet ergo quod omnis qui voluerit mandata dei seruare saluabitur rc. Figura. Dixit dominus populo israel Esa. j. Si volueritis et audieritis me: bona terre comedetis. Quod si nolueritis et me ad ira// cundiam prouocaueritis/ gladius deuorabit vos. quia os domini locutum est. Per bona terre significantur bo// na celestis ciuitatis que dicitur terra viuentium. per gladium diuina iusticia. Applica igitur notando illud Hiero. in questionibus ad helbidiam. Homines suo ar bitrio derelicti sunt: neque eis bonum necessitate fa ciunt: sed voluntate: vt credentes coronam acci// piant: increduli supplicijs mancipentur.

s Ecundus ar. In preced. rc. Nunc de alia tri plici voce qua dominus vocat oues suas

Prima est vox diuine inspirationis.
Secunda est vox diuine permissionis
Tertia est vox diuine comminationis

Prima igitur rc. Unde Apo. iij. Ecce ego sto ad ostium rc. Uide in dominica. lxx. ser. vij. Dicat igitur vnusquisque illud ps. Audiam quid loquatur in me dominus deus. Sed heu multis dici potest illud

Act. vij. Vos sp spūiscto restitistis. Scḋa ē vox pmissiōis. Vn̄ a pncipio sue pdicatiōis di. dn̄s. Pnīaz agite appropinqbit em̄ reg. ce. Mat. iiij. Et Mat. xj. Venite ad me oēs q la. z one. estis: z ego refi. vos zc. sequit. Et iuenietis reqem aiabꝫ vr̄is. Et Jo. vij. clamabat. Siqs sitit veniat ad me z bibat. Et Apoc. iij. Qui vicerit dabo ei sedere mecū in throno meo zc.

Tertia ē vox cōminatiōis. Ezech. xxij Cōgregabo vos z succēdā in igne furoris mei z cflabimi in medio ei9/vt cflatur argentū in medio fornacis: z scietis quia ego dn̄s cū effuderim indigtiōez meā sup vos Et Apoc. xxj. Timidis z incredul' z execratis z homicidis z fornicatoribꝫ: z veneficis: et idolatris: z oibꝫ mēdacibꝫ/ps illoꝝ erit in stagno ardēti igne z sulphure. Sūt aūt m'te hm̄oi cōminatiōes. Multipl'r g dn̄s vocat. sed heu m'ti surdescūt. iō merito a dn̄o cteńunt. Exēplū legit in lib. Pet. cluniaceń. q in pago pictauie apō lizimachū fuit qdam sacerdos q familiaris erat pori Bonevallis cistercień. ordinis. Jste por freqnt eū monebat vt vitā corrigeret z seculo renūciaret. Qui pmittebat hoc aliqñ se facturū. Jlle igit subito grauit egrotās/misit p dicto pori. Veniēs prior monebat eū implere pmissū. Jlle nolebat adhuc: sed differebat. Qui subito clamauit. Prior/ora pro me: q2 ecce duo vrsi veniūt ad deuorādū me. Cito aūt p9 orationē poris z socioꝝ ei9 liberatū se esse di. Nec tñ iteꝝ āmonitus/statū mutauit. Et tūc subito forti9 clamare cepit. Ecce (inqt) ignis occupat me ad deuorādū. z petebat orari p se: z opponebat coopertorium igni. Sic etiā tunc liberat9 est p orōnē poris et socioꝝ suoꝝ: nec tñ se correxit. Tunc fact9 acsi expirasset/rapit ad dei iudiciuz: audit ibi sniam c se. Redit: refert visa z audita: z spem salutis ab eo pcisaz Et ecce (ait) duo demones portātes vnā magnā sartaginē vt frigar in ea in etnum. Et sciatis (inqt) q ego nō insanio: q2 hec est cuculla vr̄a z linteamia. Qō cū diceret: vna gutta frixure cecidit sup manū ei9. z deuorauit eū statiz vsqꝫ ad ossa: oibꝫ vidētibus. Et ait. Ecce nūc credite: ecce nūc demones pijciūt me in sartaginē. Et hec dicēs miserrime expirauit. Vuln9 aūt illud sp patebat: etiā p9 sepulturā. Aug9. Ve illis qbꝫ ppat ardor flāmaꝝ: dolor vermiū: flet9 z stridor dētiū

Terti9 art. Aud. zc. Ne recusetis neqꝫ differatis. Dicit reg'la iuris Mora sua cuilibet ē nociua. ff. de reg. iu. l. in cōdēnatione. Et extra de elec. z elec. ptāte. li. vj. c. Jnter vniuersas. Audite si rex pprio ore quēpiā ad se vocaret multa pmittens: addens terribilē cōminatiōez mortis si renuat Credo q nō differret ire ad regē. Expone z applica: notādo illud Heb. ij. Quō nos effugiemus si tantā neglexerim9 salutem.

Sermo tertius

Cognosco omnes zc. Pctā nr̄a ipse ptulit in corpe suo sup lignū: vt peccatis mortui/iusticie viuam9. j. Pe. ij. Sic nos cognoscet z nos illū cognoscem9/si pctis mortui iusticie viuamus. Jn istis aūt verbis tria sunt notanda

Primū pctoꝝ satisfactio copiosa. pctā nr̄a zc.
Scōm satisfactionis cclusio fructuosa. vt pctis mor. zc.
Tertiū cōclusiōis intētio ftuosa. iusticie viua.

De pmo Ps. Apud dn̄m misericordia z copiosa zc. De secūdo Esa. xxvij. Hic est ois fructus vt auferat pctm̄ De tertio Rom. vj. Exhibete membra vr̄a seruire iusticie in sanctificationē.

Cognosco zc.

Primus articulus An de9 sit cognoscibilis ab intellectu viatoris. Q, non. Grego. sup Ezech. Quantūcunqꝫ mens nostra in contemplatiōe pfecerit: nō ad illud quod ipse est: sed ad illō quod sub ipo est attingit. Contra. Esa. j. improperat domin9 israeli q non cognosceret deum: vbi sic dicit. Cognouit bos possessorē suum: et asinus psepe dn̄i sui: Jsrael aūt me non cognouit Rn̄. iuxta doctrinā Sco. in. j. dist. iij. Potest dupl'r intelligi deum cognosci ab intellectu viatoris. Uno mō actu cōphēsiuo. z sic nō est possibile deū cognosci a quocunqꝫ intellectu creato neqꝫ viatoris neqꝫ bti: loqndo de cōphēsiōe pprie dicta sm quam aliqd intelligit qntū intelligibile est. Jnfinitū aūt cōprehendi a finito ipossibile est. Alio mō actu apphēn

siuo.q̄ vicz attingit obiectū. Et h̄ iterꝝ dupliciter vel actu intuitiuo. ꝛ sic deū cognoscunt bti:sʒ nō viatores. Talis ei noticia de deo est hoi naturalr impossibil. Vñ bñ di. Ari.ij.metaph.ꝙ sic se hʒ oculꝰ noctue ad lumen solis. sic intellectꝰ nr̄ ad ea q̄ sūt manifestissima nature. Vel actu abstractiuo:ꝛ sic est naturalr cognoscibil ab intellectu viatoris ꝑ mediū creaturaꝝ quēadmodū apl's ait Inuisibilia di a creatu.mūdi ꝑ ea q̄ facta st̄ itellecta ꝯspiciūt sempitna q̄ʒ vtꝰ eiꝰ ꝛ diuitas. Qd aūt dic̄ Greg. Non dʒ intelligi ꝙ cōtemplatio sistat sub deo i creatura aliq̄ q2 h̄ eēt frui vtēdis qd eēt sūma ꝑuersitas.ſm Aug.lib.lxxxiij.q.xxx. Sed q2 ꝯceptꝰ eēntie diuine sub rōne entis ifiniti est impfectior ꝯceptu illius vt est hec eēntia.iō ē inferior intelligibilitate dei in se ꝯtēplato: q̄ q̄ de lege stat in ꝯspectu cōi rei sub rōne entꝫ. Hoc a Scoto.

Pro fun. Qd intellectꝰ sit naturalr capax diuinoꝝ videt dicere Iuuenal poeta di. Separat nos a grege mutoꝝ atqꝫ iō venerabile soli sortiti ingeniū diuinoꝝqꝫ capacꝫ. Et arist.ij.meta Vocat metaphysicā theologiaꝫ.i.sciam de deo. Cum ḡ qrit. Andeꝰ ꝛc̄. Dic rñ. vt s̄. Post rñsionem dic ꝙ miseri nō studēt ex creaturꝫ cog̃scere creatorē: cuiꝰ potētia:sapia ꝛ bonitas in creaturis relucet. Miseri certe q̄ nō recognoscūt dñm: de quibꝫ conq̄rit dñs Esa.j. vt s̄. dicens. Cognouit bos ꝛc̄. Sequitur. Et populus meꝰ nō intellexit.i.nō intꝰ legitime ꝯsiderat deū. Et q2 hoc ē cā oim pctōrum Iō sequit. Ve genti peccatrici ꝓplo graui iniq̄tate semini nequā fi. sce. dereliq̄rūt deum ꝛc̄. Audite o pctōres auari/lubrici ꝛc̄. Vos terga deo vtitis ne deū videatꝫ. Figura Eze. viij. De his q̄ dorsuʒ habebāt ꝯ altare qd erat abominabile dō vide. Et expōe.iō de pctōre dr̄ illud Deu.xxxij. Dereliq̄t deū factorē suū ꝛ oblitus est dei creatoris sui.

S Ecundꝰ ar. In pce. ꝛc̄. Nunc de scdo signo qd ē expositio amorosa q2 vicz chr̄s se exponit ꝑ ouibꝫ suis. Vñ dic̄ euange. Bonꝰ pastor aiaꝫ suā dat ꝑ ouibꝫ suis. Est āt notāda h̄ triplex amorosa expō.

Prima ē copiose miseratiōis
Scda est vtuose recōpēsatiōis.
Tertia ē fructuose saluatiōis.

Pria est ꝛc̄. q2 vicz chr̄s amore nr̄i exposuit sanguinē corpꝰ ꝛ vitā. De pmo Apo.j Dilexit nos ꝛ lauit nos a pctis nr̄is i san. suo. De scdo Esa.l. corpꝰ meū dedi ꝑcutiētibꝫ. De tertio Esa.liij. Tradidit in mortē aiam suā. De oibꝫ sil Eph.v. Chr̄s dilex. ecclīaꝫ ꝛ tradidit semetipm ꝑ ea. Scda est expositio vtuose recōpēsatiōis ſm quā oues chr̄iani ꝑ chr̄o se debent exponere ꝑ q̄ndā recōpensationē illiꝰ expositionis q̄ chr̄s ꝑ eis se exposuit.j. Ioā.iiij. Diligamus deū qm̄ ipe prior dilexit nos. Debent igit oues ꝑ amore chr̄i exponere corpus ꝛ aiam ꝛ tpalia bona. De pmo.j.Coꝛ.vj. Corpus nō fornicatiōi debet:sʒ dño. De scdo Deu.vj. Diliges dñm deū tuū ex t. aia tua. De tertio Honora dñm de tua substātia. Et certe multū ē nobis necessariū vt oīa ꝑ chr̄o exponamꝰ q̄ cū sit dñs maiestatis se ꝑ nobis miseris terre vermiculis exposuit. Cauete ḡ ne sitis ingrati:qm̄ vt dic̄ Bern. Nihil ita deo displicet p̄sertim i filijs gr̄e quēadmodū ingratitudo. O q̄ꝫ multi sunt ingrati q̄ et corpe ꝛ aia ꝛ tpali substātia nō ad chr̄i honorē vtunt: sʒ ad eiꝰ iniuriā turpiter abutunt. Tertia ē expositio fructuose saluatiōis:qm̄ videlicꝫ oia alia exponere debemꝰ ꝑ aia saluanda ꝑ q̄ rediměda se totū exposuit chr̄s. Nā vt dic̄ Augꝰ. Reus erit nō parui pctī sed sanguinis iesu chr̄i q̄ violat ꝛ maculat animā chr̄i sanguine redemptā. Debꝫ itaqꝫ ꝑ aia saluanda vnusq̄sqꝫ exponere tpalia bōa: corpus:ꝛ carnales amicos. Tpalia inquā bona qm̄ vt dic̄ apl's.j. Tim.vj. Qui volunt diuites fieri incidūt in laqueum ꝛ in tēta. diaboli ꝛ desideria mlta inutilia ꝛ nociua q̄ mergunt hoiem in interitū ꝛ ꝑditionem. Et Greg. in moral. Solicitudo tpaliuꝫ mors est ꝛ excecatio spūalium. Sunt ḡ tpalia exponenda.i. ꝯtēnenda ꝛ in pios vsus expendēda ꝑ salute aiaꝝ. Nam vt dicit saluator Matth.xvj. Quid ꝑdest hoi si mundū vniuersū lu. aia vo s. detri.pa.ꝛc̄. Corpus etiā est exponendū ꝑ anima saluāda:qm̄ corpꝰ est ꝓpter aiam et dʒ esse anie instrumētū. Magna ḡ abusio tm̄ de corpore curare:ꝛ ō aia quasi nihil. Ber. Cur carnē tuā p̄ciosis impiguas et ornas quā post paucos dies vermes deuorabūt ꝛ aiam nō curas q̄ est coram deo ꝛ

angelis pñtanda. Cur illi carnē tuā ppo/ nis: dñam ancillari: ꝛ ācillā dñari/magna abusio est. Carnales etiam amicos debet vnusquisq; p aīa saluāda exponere. Nam vt dr Greg. in homel. Pro qbuscūq; car/ nalib9 amicis aut ppinqs ñ est a dei amore flectēdū. fatu9 pfecto est q̄ p amore carna/ liū amicoꝝ ipedit a chri seqla ꝛ salute aie sue. Exemplū legim9 de qdā qui aliqn to tempore ppinquoꝝ amore retardat9 est a seqla chri. Hic autē semel amicos vocās ad puiuiū: inter epulas interrogauit vnū quē sibi magis fidelē credebat/vt si eū di/ ligeret/minimū digitū suū p ei9 amore in ignem mitteret. Ille vo timens h renuit: nec fidē quā simulauerat exhibuit. Et de/ inde ceteris oib9 p ordinē reqsitis/idē in eis reppit qd in pmo. Tūc ille dixit. Ob amo rem dei vri hacten9 a dei seqla retardat9 sum. sed ampli9 nolo retardari: qꝛ cū mini mū mēbꝝ vri corpis nolueritis igni trāsito rio p me exponere ad horā: ido nec ego to tū corp9 ꝛ aiam p vob exponere volo igni ppetuo. Ido bñ dr Deut. iiij. Custodi te metipm: ꝛ aiam tuā sollicite serua.

t Erti9 ar. Audistis ꝛc. Timetis ne da/ mnari? Forte dicitis: timēdū non ē/cū chrs p nob se exposuerit p salute nob adq̄ renda. Sed attēdite qd. l. di. Cum aliqd alicui pmittit sub certa pdiciōe: illa cōdi/ cione nō stāte ob illi9 culpā cui pmittit: p/ missū reuocat. vt hr. C. de pdiciōe ob cau/ sam da. l. si lib. Ar. ad h qa bm Joā. j. in c. de cele. miss. Cleric9 bñficiat9 nō dicēs of ficiū tenet restituere fruct9 q̄s interim re/ cipit ab eccłia. qꝛ pter officiū dat bñficiū: vt in c. diuersis. de clericis piugatis. Pone etiā casum siue exēplū. Rex pmittit militi mille florenos si vigilet ad custodiā castri et vigilare nō vult. An debeat stipēdia re/ cipere? Certū est q nō. Expone ꝛ applica qm nō pmittit nob regnū celoꝝ nisi sub cō dicione. s. si mādata di seruem9. Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mādata.

Sermo quartus

C Ognosco o/ ues ꝛc. Cuius liuore sanati su/ mus. j. Pe. ij. Hec snia ostēdit quō chrs approbatiōe cognoscit oues: qm liuore suo sanauit eas. In qb9 verbis sunt tria notanda. Dilectōis suauitas: liuoris sublimitas/cui9. s. filij dei/fructuositas: sa nati sum9. Pro istis trib9 Esa. liij. Ipe vul nerat9 ē pter iniqtates nras: attritus est pter scelera nra: disciplina pacis nre super eū: ꝛ liuore ei9 sanati sum9. Cogtco ꝛc.

p Rim9 ar. An noticia q̄ oues chri chri stum cogscūt sit speculatiua vl practi ca. Uide in dñica in sexage. ser. vij. Sz p fundamēto nota q pax valet cognitio di et legis diuie sine opib9. Horaci9 i odis si/ ue carmib9. Quid leges sine morib9 vane pficiūt. Uñ satis hr q hmōi cognitio ē pra ctica: qm dr Arist. ij. metaph. Finis specu latiue est veritas: practice vo op9. Cetera vide vbi s.

s Ecūdus ar. In pceō. ꝛc. Hic de ter tio signo qd est collectio seu aduna/ tio fructuosa: de q̄ in euange. Alias oues habeo q̄ nō sunt ex h ouili ꝛ illas oportet me adducere: ꝛ fiet vnū ouile ꝛ vn9 pastor. Ubi est ptēplāda triplex vnitas tā ouiuz cū pastore q3 ouiū inter se.

Prima est vnitas nature.
Secunda est vnitas gratie
Tertia est vnitas glorie

Prima est vnitas nature. qꝛ voluit pastor nr se nob pformare i vnitate nature. Phi/ lip. ij. Semetipm exinaniuit for. ser. acci. i silitudinē hoim fact9 ꝛc. Et hoc sic voluit vt ꝛ nosipsi pformemur p participationē sue diuinitatis. ij. Pe. j. vt p hec efficiamini diuie psortes nature. O miseri pctōres q̄ diabolo magis se q3 chro pformāt. Hmōi aūt vnitas nature manifesta est int oues. Boeci9 li. de cōsol. Oē hoim gen9 simili cōsurgit ab ortu. Ex cui9 psideratiōe idu ci debem9 ad chri charitatē ꝛ nri mutuam dilectiōem. Malach. ij. Nunqd nō vn9 ē pr oim nrm? Nunqd nō deus vn9 creauit nos? qre g despicit vnusqsq; vrm fratrem suū? Nā Ecci. xiij. Oē aial diligit sibi silē. Audite inuidi: iracundi: pditiosi: ꝛ hmōi

Scda est vnitas grē. de q Ro. xij. Mul ti vnū corp9 sum9 in chro: singuli aūt alter alteri9 mēbra. Audite o auari q̄ nō cōpa/ timini necessitatib9 alioꝝ: imo magis eos oppmitis vsuris: fraudibus: ꝛ rapinis. certe ostenditis vos nō ptinere ad chri corpus.

Nā vt dt apls.j. Cor. xij. Siqd patitur vnū mēbꝝ/ cōpatiunt̄ τ alia mē. Tertia ē vnitas glie q̄ cōpetit btīs q̄ btificant̄ in vno sūmo bono τ hn̄t possessionez vnꝰ regni. De h possumꝰ exponere q̄d dt dn̄s Ioā.xiiij. Uos videbitis me q2 ego viuo τ vos viuetꝫ i illo die: vos cognosceτꝫ q2 ego in pr̄e meo suz: τ vos in me: τ ego in vob. O q̄nta ibi glia: q̄nta leticia in visione illa qn̄.s. dt Iob.xxxiij. Uidebūt faciē eiꝰ in iubilatione. Et Esa.xxxiij. Regē in decore suo videbūt. Huiꝰ visiōis amenitatem totꝫ debemꝰ desiderare visceribꝫ. Exēplū legit̄ q2 i eccl'ia bti Pe. de Colonia cum eēt q̄dā obsessa a demone: ptigit τ aliā obsessam supuenire. Mox altā ꝯ alterā cepit insurgere τ clamoribꝫ suis τ ꝯtuelijs sese afficere: demū demoni dicebat Miser q̄d cōsentiēdo lucifero sic de celo ruimꝰ. Et alt' rn̄dit. q̄re fecisti: Cūq3 illi q̄si penitudinis vba pferret: alter eoꝝ subiūxit. Tace/ista pnīa ē nimis sera. Tūc q̄dā circūstātes interrogauerūt demonē illū. Quid bn̄ facere velles vt ad celū vn̄ cecidisti redire posses Rn̄dit. Si eēt colūna ferrea plēa rasorijs et clauis acutissimis circūquaq3 armata a terra vsq3 ad celū erecta: ex nūc vsq3 ad diem iudicij si carnē haberē in q̄ pati possem me p illā vellē trahi nūc ascēdēdo/nūc descēdēdo/dūmō tādē puenire possem ad celestꝫ hitatōis amenitatē atq3 pulcritudiez τ gliaz de q̄ p supbiā cecidi. O q̄m miseri q̄ nō diligenter laborāt p adeptōe tāti boni vbi ē oīm gaudioꝝ plenitudo. O q̄m gaudiosa btōꝝ vnitas τc. Un̄ dt dn̄s Esa.lxv. Ecce ego creo hierlm exultatiōez: τ pplm eiꝰ gaudiū. Notate verba. Non dt: creo in hierlm exultatiōez vl' aliq̄d tale. sed ipsa ciuitas erit exultatio. Nec dt: dabo pplo eiꝰ gaudiū vl' ppls eiꝰ erit gaudiosus: sed erit ipm gaudium/pp̄ter imensitatē gaudij expssius designandā..

Ertiꝰ ar. Auō τc. Timetꝫ ne priuari tali gaudio τ ab illa supna ciuitate excludi: Dicitꝫ forte. Iā dn̄s ppij sanguis cōmercio h nob adq̄siuit: iō securi sūꝰ q2 iā ius hēmꝰ ad h. Sed videte ne renūcietis aut iā renūciaueritꝫ iuri vr̄o. Lex dt. Iuri p se introducto q̄libet renūciare pt. l. siq̄s. C. de pactꝫ. Pone casum de iure hereditario in fauore alicuiꝰ adq̄sito: cui ille renūciare pōt. Est aūt h notandū q2 chr̄s paradisum adq̄siuit tm̄ p mēbris suis. Un̄ de pe.di.j.c. Ois q̄ n̄ diligit. dt. Btitudo solū mēbrꝫ chr̄i parat̄. Nota igit̄ q2 iuri padisi renūciat q̄ se de mēbris chr̄i fac mēbruz diaboli τc. Nā vt dt Pau.ij. Cor.vj. Que cōuentio chr̄i ad belial τc.

Sermo q̄ntus

Agnosco oues

ues τc. Eratꝫ oues errātes: sꝫ cōuersi estꝫ nūc ad pastorē τ episcopū aīaꝝ vr̄aꝝ.j. Pe.ij. ibi ostendit̄ quō oues pastorē cognoscūt Ubi sūt tria notāda

Primū precedens miseranda condicio. Eratis sicut oues errantes.

Scōm desiderāda dispositio. sed ꝯuer

Tertiū memorāda pastoris pꝛ (si estꝫ curatio seu ꝯductio ad pastorē.τepin aīarū v. De pmo τ scōo Esa.ix. Hitātibꝫ in regiōe vmbre mortꝫ lux orta eis. De tertio Heb.iiij. Hēmꝰ pōtificē magnū q̄ penetrauit celos iesū filiū di τc. Cog.τc.

Rimꝰ ar. An illa noticia q̄ oues chr̄i chr̄m cognoscūt dicēda sit sapia: Uide dn̄ica in.lx.

Ecūdꝰ ar. In pceō. τc. Nūc dicemꝰ rōnem q̄re veri fideles noīe ouiū designt̄. Ubi notādū q2 tres pulcras pprietates hꝫ ouis

Prio ē aial inocētissimū

Scōo est anial obedientissimū.

Tertio est anial fructuosissimū.

Prio est anial inocētissimū. Nā nulli nocet: nō mordet: nō pcutit pede neq3 cornu. Sic q̄ chr̄i sīt optꝫ eē inocētes. Ps. Innocētes τ recti adhe.mihi. Nō mordētes dēte detractōis: nō vim iferētes cornu autoritatꝫ neq3 pcutiētes pede rācorꝫ. ps. Ambulās i via imaclata hic mihi mīst. Secūdo ē aial obediētissimū. nā a puero ducit̄: obtempat et obedit. Et dn̄s dt Io.x. Oues mee vocē m.audiūt. Alcuinꝰ.i. pceptꝫ meis ex aīo obediūt. Audite iobediētes deo τ eccīe q̄m nō estꝫ de ouibꝫ chr̄i.

Tertio ē aial fructuosissimū siue vtilissimū: q2 q̄cūq3 ipsiꝰ sūt/vtilia sūt: ossa: fimꝰ: bodelli: pellis: caro: lana. Sic fideles chr̄i debēt eē fructuosi i bonis opibꝫ mie: iusticie τc. Un̄ τ tepido q̄ negligit se exercere i bonis opibꝫ dt dn̄s Apoca.iij. Q2 tepidꝰ

incipiā te euomere ex ore meo. Heu heu ti meo q pauci cōditiões suꝑdictas habente imo econtrario plures sunt siles hedis feti dis sterilib⁹ ⁊ salietib⁹ sine iugo. Audi hie rem. iiij. Aspexi terrā ⁊ ecce vacua erat. s. a bono ope ⁊ nihil. i. pctm̄ ꝓpter multitudi nē iniq̄tatū. Jō m̄lti lupis infernalib⁹ re linquunt. Vn̄ Matt. xx. Multi sūt voca ti pauci ꝟo electi. Exemplū legit q q̄ dam cancellari⁹ Parisien̄. q̄ fuit magne re putationis apud doctores ⁊ magne edifi cationis in ꝓmonib⁹ in mortꝫ articulo ad iuratus est ab epo parisien̄. vt si autoritas sua posset in eū post morte appareret ei et de statu suo referret ifra trigita dies. Hic igit. xxx. die cū esset eps solus i camera ve nit ille nigra capa indut⁹ fetidus et olens narrās ei quō dānat⁹ esset. Cūq mirarek eps ⁊ causā sue dānationis q̄reret rn̄dit ei di. Quia q̄ feci ꝓpter glīam hūanā feci ⁊ q̄ sciui ⁊ habui tanq a me eēnt: mihi ascri psi. Quesiuit aūt ab epo q̄ hora ⁊ qō eēt i mundo. Cui dixit eps q² hodie ē. xxx. di es mortis tue. Et ille ait. Ve ve ve nobis dānatis in inferno q² credebam⁹ mūdi cō sūmationē esse ꝓpinquā nec credebā tot eē aīas in mundo qō iā vidi descēdentes in infernū. Ita em videnk aīe descendere in in fernū sicut nix de celo sup terrā. Ve his q̄ cū talia legūt vel audiunt nō timēt nec cō uertunk ad dn̄m. O miseri mortales pere grini ⁊ aduene in h miserabili seculo pca uete vobis ne p tā modico hui⁹ vite curri culo morte incurratis sempiternā. Cunq auditis plures dānandos q saluandos ti mete sꝫ non ꝓpterea desperetꝫ sꝫ penitemi vt dei misc͞diam inueniatꝫ. dt em dn̄s Za cha. j. Conuertimi ad me ⁊ ego cō. ad vos

t Ertius ar. Aud. ⁊c. Videte ne ma gis sitꝫ ō nūero hedoꝝ diaboli q oui um chr̄i. Nec p̄sumatꝫ q² suscepistis chara cterē baptismi q̄ est signū ouiū chr̄i ⁊ p ba ptismū facti estꝫ filij dei ⁊ sic datū ē vobis ius ꝑueniēdi ad hereditatē. qm̄ iura dicūt Juri suo renunciare p̄sumik q̄ iuri suo ꝯtri um facit. ff. de minorib⁹. l. Si fili⁹ Et extra de testib⁹. Cū venisset. Et de appellationi bus solicitudinē Nā si daret alicui rex ius secū manēdi ⁊ comedēdi i ꝓpria mēsa. ⁊ ille relicta societate ⁊ mēsa regꝫ iret ad domū ⁊ mēsā aduersarij: nōne p̄sumerek renūcia re iuri suo. Sic fac miser chrian⁹ cū peccat Quicq̄d em ore dicat tn̄ in ope chr̄m relin q̄t ⁊ diabolo adheret. de hmōi dicit Paul⁹ ad Titū. j. Confitenk se nosse deū. factꝫ āt negant cū sint abomiati ⁊ icredibiles ⁊ ad oē opus bonū reprobi Non sunt q̄ tales d ouib⁹ christi.

Sermo. vj.

C ognosco o.

⁊c. Ego sum pastor bon⁹ Jo. x. Nunc conuenienk legit euāge liū istud in q̄ habetur quomō dulcis iesus animā posuit pro nobis ne a memoria la batur eius passio inter gaudia resurrectio nis vt sic discamus: vite presentis dulcori amaritudinē immiscere iuxta illud Eccle siastici. xj. Jn die bonorum ne sis imemor malorum. Se autem dominus comparat pastori. Tum quia vilib⁹ se induit Phil. ij. Formā serui accipiens. Tum quia oues id est fideles pascit. pastor enim dr̄ a pascē do. Tum q² oues suas cognoscit vt dicūt verba thematis. Salutatio

Cognosco ⁊c.

p Rimus ar. An chr̄s velit oēs eē de nūero ouiū suaꝝ. Vide dn̄ica. ij. p⁹ Epiph. ser. iij.

s Ecund⁹ ar. Jn pce. ⁊c. Diximⁱ ō oui um ꝯditiōe. h dicem⁹ de ꝯditiōe pa storis. s. ō vigilātia q̄ dꝫ eē i eo. dꝫ aūt eē tri

Pria ē vigilātia sedule visitatōis (plex
Scd̄a ē vigilātia charitatiue expōnis.
Tertia ē vigilantia solicite collectōis.

Pria ⁊c. vn̄ di. dn̄s Eze. xxxiiij. Ecce ego ipe req̄rā oues meas ⁊ visitabo eas sic vi sitat pastor gregē suū: sic debēt facere eccle sie pastores exēplo chr̄i vt sic saluti ouiū p uideāt. Sꝫ heu pauci hodie curā aīaꝝ ha bēt: sꝫ m̄lti curā pecuniaꝝ. De talib⁹ Eze. xxxiij. Ve pastorib⁹ isrl̄ q̄ pascebāt seipos Bern̄. sup Cant. ser. x. Quanti hodie de his q̄ aīas recepert (qō sine miserabili ge mitu dicēdū nō ē) chr̄i opprobria: sputa: fla gella: clauos: lanceā: crucē: coronā ⁊ mor tem hec oīa in fornace auaricie conflant et ꝓfligunt ⁊ in adq̄sitionē turpis questus p

dum vniuersitatis suis marsupijs inclu-
dere festinant: hoc solo sane a Juda scario-
this differētes ꝙ ille hoꝝ oiꝫ emolumētū
denarioꝝ nūero cōpēsauit: isti voraciori i-
gluuie lucroꝝ infinitas exigunt pecunias
⁊c̄. Uide ibi. Scđo est vigilantia chari
tatiue expositionis qꝛ bonus pastoꝛ aiam
.i. vitā animalē siue corꝑalem dat siue ex-
ponit ꝓ ouibus suis: cū. s. opus ē ⁊ sꝑ i aio
paratus ē dare. Si hec est descriptio boni
pastoris timendū est de paucitate bonoꝝ
pastoꝝ. Cadit quippe bestia ꝓximi ⁊ mul
ti eā subleuant: cadit aīa ⁊ non est q̄ sub
leuet. Sed sicut dic̄ Greg. Cum incōpara
biliter longe sit melioꝛ aīa q̄ viuimus ter-
rena substātia quā exteriꝰ possidemꝰ. Qui
non dat ꝓ ouibus suis substantiā: quō da-
turus ē ꝓ ipsis animā suā. Multi certe nō
sunt pastores sed mercenarij. Uñ dic̄ Gre.
Mercenarius quippe q̄ locū q̄dem pasto-
ris tenet sed lucra animaꝝ non q̄rit/ terre-
nis cōmodis inhiat: honore ꝑlatiōis gau
det: tꝑalibꝫ lucris pascit̄ sibi impēsa ab ho
minibꝫ reuerentia letat̄. Hic itaqꝫ dum vi
det lupum venientē. i. diabolū: hereticū vl̄
tyrannū/timens damnū reꝝ vel corporis:
dimittit oues periculo ⁊ fugit tacendo et
debitū auxiliū subtrahendo ⁊ nō ꝑtinet ad
eū de ouibꝫ de quaꝝ ꝑditione nō solicitat̄.
Nam ſm Aug. Non diligit in ouibꝫ chri-
stū sed lac ⁊ lanam. De tali dꝛ Zach. xj. O
pastoꝛ ⁊ idolū derelinq̄ns gregē. Tal' vti-
qꝫ non cogitat qꝛ redditurus ē rōnē đ sibi
cōmissis. sꝫ bonꝰ pastoꝛ hoc sibi semꝑ cogi
tat. Uñ Aug. Et ꝑtinetꝫ ad curā nr̄aꝫ vt
rōnē reddamꝰ bonā de vobis. Tota autē
rō nr̄a q̄ est scitis/ dñe scis/ qꝛ dixi scis/ q̇a
non tacui/ scis qꝛ ex anio dixi: scis qꝛ fleui
dū dicerem ⁊ nō audiret ipe puto ꝙ inte-
gra rō nostra hec ē. Tertia est vigilan-
tia solicite collectionis ⁊ adunatiōis. Exē
plo em̄ chr̄i debꝫ pastoꝛ ecclesie colligere
oues dñicas ⁊ illas in ouilis vnitatē addu
cere dirigendo vbo ⁊ exemplo. Uñ Ber.
in q̄dam ep̄la. Pascas vbo: pascas exem-
plo: pascas ⁊ sctāꝝ orōnū fructu. Exēpluꝫ
accipiant pastores eccl'ie in ipo chr̄o ⁊ apo
stolis ac plurimis alijs q̄ pascendo et co-
adunādo oues multa pertulerunt vsqꝫ ad
mortē. Et nota te illud pauli Act. xx. At-
tendite vob ⁊ vniuerso gregi in q̊ vos spi
ritussanctꝰ posuit ep̄os regere eccl'iam dei
quā adq̇siuit sanguine suo.

T Ertius art. Aud. ⁊c̄. Cauete g̊ o pa-
stores ne ꝑ negligentiā vr̄aꝫ pereant
anime vob cōmisse. Nā sic hꝛ. j. q. j. Quic
quid. et. ix. q. iij. Ep̄o. Prelatis ⁊ pastori-
bus imputant̄ pctā subditoꝝ. ⁊. E. đ ep̄is
⁊ clericis. l. Presbyteri. Cui plura cōmittū
tur ab eo plura exigimus Nam si rex ꝓpriā
filiā alicui cōmiserit bona etiā ei cōmitten
do ꝓ ea nutrienda. Exposuit aūt bona pro
pria voluntate ⁊ ex negligentia sua filia ra
pit̄ a regis aduersario q̄ cum ea fornicat̄.
nōne puniendꝰ ⁊ arguendꝰ est: Certe acrit̄
Expone ⁊ applica: notādo illud Sap. vj.
Horrende ⁊ cito apparebit qm̄ durissimū
iudiciū fiet his q̄ ꝑsunt.

Sermo. vij

COgnosco o.

⁊c̄. Nouit dñs q̄ sūt eiꝰ. ij. Ti
mo. ij. Nouit inquā noticia cer
tissima: euidentissima: ⁊ inuariabilissima.
Ps̄. Nouit dñs viā iustoꝝ. Unđ Exođ.
xxxiij. dixit dñs moysi. Noui te ex nomie.
Cognosco ⁊c̄.

P Rimus ar. An dei noticia reprobati
ua respectu maloꝝ sit absqꝫ ꝓuisiōe deme-
toꝝ: Q, sic. qꝛ ꝑdestinat absqꝫ ꝓuisiōe me
ritoꝝ. Contra. Nunqꝫ deus punit sine
culpa. Rn̄sio ſm Sco. in. j. dis. xl. ponen
do duas ꝯclusiones. Prima Predestinati
onis nulla est cā/ ꝓbat̄. Deus solo benepla
cito suo determinat hunc hoiem ad esse g̊
etiam solo bñplacito determinat hunc ad
bñ eē. i. ad grām ⁊ gl'iam. Scđa conclusio
Reprobatiōis est aliq̄ cā. Probat̄. Dāna
tio non videt̄ bona nisi qꝛ iusta. Uñ Aug.
suꝑ Geñ. Non ṗus deus fit vltoꝛ q̄ꝫ aliq̇s
sit pctōꝛ: sꝫ reprobatio siue dānatio nō eēt
iusta nisi subesset cā. g̊ reprobatiōis ē aliq̄
cā. Hoc ex Sco. Pro fun. Nullatenꝰ est
diffidēdū đ deo qm̄ oibꝫ misc̄diaꝫ offert q̄
ad eū redire volūt. Ouiđ. đ ponto. Crede
mihi miserꝫ celestia numina ꝑcunt. Nec sꝑ
lesos ⁊ sine fine ꝑmūt. Et Señ. ad lu. Nō
sūt dij fastidiosi nō iuidi: admittūt: ⁊ ascē
dētibꝫ manū porrigūt. Querit̄ g̊ An de-
us aliquem reprobet absqꝫ demerito pre-
uio: Dic rn̄sionem vt s̄. Ex qua ꝯclude ꝙ

nulla tenus est ira dei timēda nisi ꝓpter pctā nr̄a. Jō dicebant filij isrl'. Tren. iij. Nos iniq egim⁹ ꝛ iō ad iracundiā te ꝓuocaui/mus. O igit pctōres miseri luxuriosi ꝛc. auferte pctā vr̄a si vultis euadere irā dei. Audite qđ dicit dn̄s Ezech. xviij. Si impius egerit pn̄iaꝫ/ab omnibꝫ iniqtatibus ꝛc. oim iniqtatū ei⁹ non recordabor. Figura. Noluit dn̄s simplr excludere a pha/se dn̄i nisi tantūmodo incircūcisos. Unde Exo. xij. Si pegrini circuncidant rite ce/lebrabunt ꝛ erunt sicut indigene terre nō āt incircūcisi. Per circūcisionē aūt itellige vicioꝝ ablationē Et p celebrationē phase solennitatē ciuitatꝫ celestis ꝛc. Sic ḡ dic dominus Mat. iiij. Pn̄iam agite appropinqbit eñ regnū celoꝝ.

S Ecund⁹ ar. Jn pcedenti ꝛc. Nunc dicturi sum⁹ de signatione ouiū christi. qm̄ vicꝫ debent eē signate triplici signo

Signo distinctiuo.
Signo vnitiuo.
Signo configuratiuo.

Primo signo distinctiuo. s. p baptismalem characterē. Nam vt dr̄ Jo. iij. Nisi qs re/nat⁹ fuerit ex aq̄ ꝛ spūsctō non pōt intro/ire in regnū dei. Character aūt iste bapti/smalis i magnū honorē cedet bonis chr̄ianis. j. Pe. ij. Uobis aūt honor credentibꝫ sed malis chr̄ianis erit in aggrauationeꝫ horroris ꝛ confusiōis. qm̄ vicꝫ sic abusi st grā baptismali. Non sufficit ḡ nomen hr̄e chr̄iani ꝛ sacrm̄ suscepisse chr̄ianitatis nisi etiam opa faciam⁹. Nā vt dr̄ Aug. lib. de doc. chr̄ia. Nomen chr̄iani frustra sortit q chrm̄ minime imitat. Scđo signo vnitiuo siue transformatiuo. ꝛ h̄ p amorē. Nam sicut dr̄ Diōn. iiij. c. de diui. no. Amor ē vir/tus vnitiua. et. j. Jo. iiij. Qui manet i charitate in deo manet ꝛ de⁹ in eo. Est etiam amor transformatiu⁹ amantꝫ in silitudinē rei amate. Uñ ait Hugo. Scio aīa mea dilecta qꝛ amor tu⁹ ē vita: ꝛ qcqđ diligis ea vi dilectionis in eandē silitudinē transformarꝫ. Si terrā diligis terra es/si deuꝫ diligꝫ nō dico q de⁹ eris sed deificaberis.

Tertio debēt oues chr̄i eē signate signo configuratiuo p dn̄ice passionis cōpassiuā recordationē. Hec eñ dꝫ eē occupa io cuiuslibet chr̄iani Bern. Quotidiana chr̄i/ani lectio dꝫ esse assidua passiōis chr̄i me/ditatio. Ubi debem⁹ ꝯsiderare aliqñ pas/sionis acerbitatē. Treñ. j. O vos oēs qui transitꝫ p viā attendite ꝛ videte si est dolor si. sicut do. me⁹. Aliqñ patientꝫ charitatem. Ber. s. xxij. sup cā. Ad cumulū pietatꝫ tradidit i mortē aīam suā ꝛ de ꝓprio latere p tulit pciū nr̄e satisfactionis. Aliqñ patiendi causā siue causalitatē qꝛ ꝓpter pctā nr̄a. Esa. liij. Uere languores nr̄os ipe tulit et dolores nr̄os ipse portauit. Tales itaqꝫ meditationes nos chr̄o dn̄o configurant. Exemplū aptissimū in btō Francisco q ex talibꝫ meditationibꝫ chr̄o fuit cōfigurat⁹ nedū in aīa sua sꝫ etiā in corpe p impressionē sacroꝝ stigmatū in manibꝫ: pedibꝫ: ꝛ late/re. Ad hanc aūt dn̄ice passionis recordationē nos hortat Aug⁹. li. de ꝟginitate: di. Inspice vulnera pendentꝫ/sanguinē morietis/pciū redimentꝫ/cicatrices resurgen/tis/caput hꝫ inclinatū ad osculandū/ bra/chia extensa ad amplexandū/ totū corpus expositū ad redimendū. Hec q̄nta sint cogitate: hec in statera cordis appēdite vt totus vobis figatur in corde qui tot⁹ p vob fixus ē in cruce.

T Ertius ar. Aud. ꝛc. Hec aūt signa ñ i corpe exteri⁹ sunt sꝫ interi⁹ in aīa: ꝛ si ab hoībꝫ nō pcipiant tñ a deo euidentissi/me cernunt. De⁹ eñ secretoꝝ ē iudex ꝛ cognitor. xxxij. di. Erubescant. et. ij. q. v. Cōsuluisti. Et solū deū habēt vltorē. C. d iureiur. Jureiurandi. Notate. si rex talem legem statuerit. Quicūqꝫ reliqrit signū meum ꝛ signū aduersarij sūpserit morte mo/riet. Estis aūt in ꝓspectu ei⁹ q ꝯtinue vos respicit nec potestis ei⁹ visum nec etiā ma/nū subterfugere. Nonne multū timeretis abijcere signū regꝫ ꝛ assumere signū aduersarij: Credo q sic ꝛc. Expone ꝛ applica notando illud Prouer. xv. Jn oī loco oculi dn̄i ꝯtemplant bonos ꝛ malos.

Dn̄ica. iij. post pasca.

M Odicū et iā

nō videbitꝫ me ꝛ iterꝝ modicū ꝛ videbitis me Jo xvj. Ob/secro vos tanqꝫ aduenas ꝛ pegrinos abstinere vos a carnalibꝫ desiderijs q militant aduersus aīaꝫ. j. Pe. ij. Hec exhortatio be

ati petri mltū ē necessaria ad h vt pᵒ modicū tpis vite pñtꝫ ꝑuenire possimᵒ ad visionē diuine maiestatꝫ. In illis autē ꝟbis bti petri tangunt tria notanda.

Primū est exhortantis benignitas: qꝛ dicit Obsecro vos

Scđm est exhortatoꝝ q̄litas. qꝛ dic. tāꝗ aduenas ꝛ ꝑegrinos.

Tertiū est exhortatōis necessitas. qꝛ dt abstinere vos a carna. ꝛc.

De pmo Ro. xij. Obsecro vos ꝑ misē. dei. De scđo Heb. vl. Nō ha. hic ci. manē. sed fu. inq̄rimᵒ. De tertio Gal. v. Caro cōcupiscit aduersus spm̄ ꝛc.

Modicum ꝛc.

Primᵒ ar. An ꝑ pctō mortali in tā modico tpe ꝑpetrato iuste puet hō eternalit visiōe dei ꝛ ꝑpetuo dānet sic ꝙ ipijs iusteꝛ rōnabilr dicat dñs Modicū. s. tpis ꝛ delectatiōis: ꝛ iā nō videbitꝭ me. i. nūꝗ videbitꝭ me. Q, nō. qꝛ pena nō dꝫ excedere culpā. culpa aūt est momētanea. Cōtra Mat. xxv. Ibunt hi. s. ipij i supplicīū eternū. Rñdet tho. in. j. ij. q. lxxxvij. ꝙ qcunqꝫ pctā auertunt a deo charitatē auferētia. ꝛ qntū ē de se iducūt reatū eterne pene. Cū ei tollant pmū pncipiū ordis q̄ voluntas hois subdit deo. vicꝫ charitatē ꝑ quā hō iheret vltio fini. Jō tal' inordinatio q̄ntū est d se ē irreparabil' licꝫ reparari possit diuina ꝟtute. Necꝫ reqrit ꝙ pena adequetur culpe fm durationē. vt dic Augᵒ. xxj. d ci. dei. Nō ei qꝛ homicidiū in momēto cōmitit i momento punit sed qñꝗ q̄dē ꝑpetuo carcere vel exilio/ qñꝗ etiā morte in q̄ nō ꝯsiderat occisiōis mora. sꝫ potiᵒ ꝙ in ꝑpetuū auferat a societate viuentiū. Et sic repsentat suo mō eternitatē pene inflicte diuinitᵒ. Justū est eēm fm Gre. ꝙ q̄ in suo eterno peccauit ꝯ deū: i eterno dei puniat. Dicit āt aliqs in suo eterno peccasse nō soluꝫ fm ꝯtinuatiōnē actᵒ durantꝭ ꝑ totā hois vitā sꝫ qꝛ ex hocipo ꝙ finē in pctō ꝯstituit volūtatē hꝫ i eternū peccādi. Vñ dt Gre. xxxiiij. moral'. Jniq̄ voluissent sine fine viuere vt sine fine potuisset i iniq̄tatibꝫ ꝑmanere. Hec tho. Pro fun. ꝗ horrēdā ē pena q̄ nūꝗ finē ē habitura Galt. in alex. O suppliciū miserabile sp. Et nūꝗ morit quē carcer torq̄t auerni. Tulliᵒ tñ inuectiuaꝝ i catilinā li. iiij. asserere videt ea q̄ de iferno dicūt figmēta eē vt inq̄t eēt formido aliq̄ iprobis posita apđ iferos supplicia āntiq̄ ipijs ꝯstituta eē voluerūt. Ast ꝯ h audite Hiero. ad palmachiū ꝛ oceanū. An putamus fres ꝙ ꝓphe iocādo ꝓdicent/ ridendo loq̄nt ap̄li/ chr̄s iudiciū ꝛ penas ifantilit cōminet. sꝫ ioci nō sunt vbi supplicia itercedūt si iocādo passi credant ꝛ iocādo locuti esaias serra secat/ daniel leonibꝫ deputat/ paulᵒ truncat gladio/ petrᵒ exēplo dñi i cruce suspendit. Et h totū vt nos a pctis sua doctria reuocarēt Oēs aūt isti locuti sunt d penis eternis. Sꝫ q̄rit An ꝓpter pctm̄ in tā modico tpe cōmissū iuste puniat aliqs pena eterna. Dic rñ. vt s. Ex q̄ ꝯclude insaniā ꝑseuerātiū in pctis. Gre Que maior isania ꝗ ꝑ pcti delectatōe momētanea obligare se ad eterna supplicia ꝛ amittere regna celestia. Audite o miseri pctōres luxuriosi auari ꝛc. Nō attēditꝭ ꝙ momētanea pcti delectatio ē eternal' pene igressus ꝛ adq̄sitio. Fugite igit fugite tā piculosuꝫ statū/ fugite inquā ad locū tutiorē. Figura Matt. ij. Joseph sciēs herodē velle iesum interficere fugit. Moralr vnusq̄sꝗ aīās suā salutē isidias diaboli fugere dꝫ Alia figura. Angeli postꝗ eduxerūt loth de ciuitate sodomoꝝ dixerūt ei Salua aīaꝫ tuā. Noli respicere pᵒ tergū nec stes in oī. circa regiōe sꝫ in mōte saluū te fac ne et tu sit ꝑeas Gen. xix. Expōe ꝛ applica sic ꝛ facile fieri pt notādo illō Hiere. lj. Fugite d medio babylonis. i. ꝯfusiōis. s. regiōis peccatoꝝ vt saluet vnusq̄sꝗ aīam suā

Secundᵒ ar. Jnꝟbis thematꝭ tria nobis insinuant attētissime ꝯsiderāda.

Primū est breuitas instabil' ꝑegrinatiōis: cū dt Modicū. Vñ Job. xiiij. Breues dies hois sunt.

Scđm est eq̄tas infallibil' retributiōis cū dt Et iā nō videbitꝭ me q̄ntū ad malos ꝛ videbitꝭ me q̄ntū ad bonos.

Tertiū est ꝑitas infinibil' duratiōis: cū dt. Jam. Cū eēm dt Jā nō videbitꝭ in ꝓposito sic accipimᵒ: acsi diceret. nūꝗ videbitꝭ. s. q̄ ad diuitatē quā nūꝗ videbūt mali.

Primū igit ē breuitas istabil' ꝑegrinatiōis Ja. iiij. Que ē ei vita vr̄a vapor est ad modicū parēs: ꝛ deinde extimabit Vñ ptꝫ ꝙ ꝑ modico ꝛ i modico tpis mali suā dānationē adq̄rūt ꝛ silr ꝑ modico ꝛ i mo-

dico boni salutē eternā ꝯsequunł. In hoc itaqꝫ ser. breuił dicem⁹ qlił i modico tpis ꝛ ꝑ modico mali dānationē adqrūt. O ꝙꝫ modice ꝙꝫ breues sūt oēs hui⁹ vite delectatiōes q̄ homies i infernū demergūt. Breuis est ei delectatio diuitiaꝝ tpaliū/ delitiarū carnaliū/ supbiaꝝ mūdialiū. Primo ꝯsiderate ꝙꝫ modica sit diuitiaꝝ delectatio Eccs. ij. c. Magnificaui opa mea/ edificaui mihi domos plantaui vineas/ feci hortos ꝛ pomeria ꝛ ꝯseui ea cuncti generꝫ arboribꝫ: ꝛ extruxi mihi piscinas aqꝝ vt irrigarē siluā lignoꝝ germinātiū possedi seruos ꝛ ancillas/ multāqꝫ familiā habui armenta q̊ꝫ ꝛ multos ouiū greges vltra oēs q̄ fuerūt an̄ me in hierl'm. Coaceruaui mihi auꝝ ꝛ argentū ꝛc̄. ꝛ supgressus sum opibus oēs q̄ an̄ me fuerūt in hierl'm. Et seqtur. Cūqꝫ me ꝯuertissem ad vniuersa opa q̄ fecerant man⁹ mee ꝛ ad labores in qb⁹ frustra sudauerā vidi in oibꝫ vanitatē ꝛ afflictionē animi ꝛ nihil pmanere sub sole. ꝛ Eccs. iij. Transeunt vniuersa sub celo.

Scd̄o videte ꝙꝫ modica delitiaꝝ voluptas Eccs. ij. Dixi ego in corde meo vadam ꝛ affluā delitijs ꝛ fruar bonis ꝛ vidi ꝙ h̄ q̊ꝫ essꝫ vanitas risū reputaui errorē ꝛ gaudio dixi. Quid frustra deciperꝫ Greg. Momētaneū est qd̄ delectat: sꝫ eternū qd̄ cruciat.

Tertio ppendite ꝙꝫ sit modica delectatio honoꝝ. Ecci. xxxiiij. Vana spes ꝛ mēdaciū insensato viro ꝛ sōnia extollūt iprudētes q. q̄ apprehendit vmbrā: ꝛ pseqł vētū: sic hō q̄ attendit ad visa mēdacia. Et vere oēs honores mūdani sūt sōnia: sunt ꝛ mēdacia. Hiero. Quid ē honor mūdan⁹: nisi spuma fum⁹/ ꝛ somn⁹ Spuma: qꝛ iflat/ fum⁹ qꝛ excecat. somn⁹/ qꝛ vt somniū cito euanescit Job. xx. Velut sōniū auolās nō iuenił: trāsibit sic visio nocturna. O igitur ꝙꝫta mūdanoꝝ fatuitas q̄ tā ardenł qrūt res tā trāsitorias auari diuitias: voluptuosi delitias: ꝛ ambitiosi honores. Fac iuectiuas ꝯvicia. O miseri mortales diligenter attēdite vr̄e pegrinatiōis breuitatē modicū em̄ stabitis i h̄ mūdo. Vn̄ qdā. Est hō res fragił: ꝛ res durās tpe puo Est hō res silis flori q̄ crescit in aruo. Exēplū quō oīa mūdana cito trāseūt alexāder magn⁹ p⁹ tot celebres victorias subiectionēqꝫ vniuerse asie: imo pene toti⁹ orbis ꝑ cassandrū filiū antipatrꝫ vt d̄t qnt⁹ curti⁹ venenat⁹ est dato illi veneno in potū. Et mortu⁹ ē anno sue etatꝫ. xxxiij. ꝛ mense vno. Item rhomulus fundator vrbis rhome vt ponit titus liui⁹ apd̄ paludē capree tēpestate magna orta ꝛ tonitruis circūdat⁹ nube nusqꝫ vltra cōparuit. Item nero qntus ab augusto q̄ nat⁹ est p̄missis pedibꝫ. vt scribit plinius lib. vij. historie naturał viciosus auarus ꝛ lasciuus ab vrbe fugiens fꝫ eutropiū xxxij. etatis sue anno ꝛ imperij decimoqrto se interfecit Preterea domician⁹ imperator fm Suetoniū et Eutropiū a cubicularijs suis septē vulneribꝫ occisus ē anno sue etatꝫ. xxxvj. Non potuerūt itaqꝫ illi cum oipotentia sua euitare ifortunia. Quid eis nūc ꝓdest p̄terita felicitas ꝛc̄. Baruch. iij Vbi sunt p̄ncipes gentiū: ꝛ q̄ dn̄anł super bestias q̄ sunt sup terrā. Qui i auibꝫ celi ludunt q̄ argentū thesaurizāt: ꝛ auꝝ in quo ꝯfidunt hoies: ꝛ nō ē finis adq̄sitiōis eorū ꝛc̄. Seqł. Extermiati sunt: ꝛ ad iferos descēderūt: ꝛ alij loco eoꝝ surrexerunt.

t Erti⁹ ar. Aud. ꝛc̄. Cauete g̊ ne taꝫ ꝑ modico dānetis aias vr̄as p̄cogitate sepi⁹ finē Lex ei dicit. Finis ē attendend⁹ C. de no. co. cōponēdo. l. j. Et fines mādati diligenł sūt ꝑuandi: de officio ꝛ ptāte iudicis delegati. Cū olim. Nā si rex cuiquā mādaret. Si vis hac die dabił tibi qcq̄d placuerit sꝫ toto residuo vite tue eris i tenebroso carcere reclusus ꝛc̄. Si delectationē eligat vni⁹ diei in piculū toti⁹ residue vite: nōne fatu⁹ reputabił: Certe sic. Expōe ꝛ applica notādo illd̄ Bern. Ve ve ve vapor est ad modicū parēs q̄ eterne felicitatis aditū itercludit. Et certe tota vita p̄ns est q. nihil respectu future.

Dn̄ica. iij. post pasca. Sermo. ij

m Odicū et iā

ꝛc̄ Cōuersationē vr̄aꝫ inł gētes hn̄tes bonā vt i eo ꝙ d̄tractāt d̄ vob: tāqꝫ d̄ malefactoribꝫ ex bonis opibꝫ vos ꝯsiderātes glificēt deū i die visitatiōis j. Pe. ij. Hortał ibi petr⁹ ad tria q̄ nec̄aria sūt nob: vt tādē chrm̄ i glia videam⁹ Primo ad sctitudinē ꝯuersationis: cum dicit. Conuersationē vr̄aꝫ hn̄tes bonā Scd̄o

ad claritudinē exēplatiōis: cū dr. inter gē-
tes. Tertio ad rectitudinē intētōis: cū
dr. Ut in eo. De oib⁹ istꝫ sil' hr Matt. v.
Luceat lux vr̄a corā ho. vt vi. op. ve. bo. ꝛ
glo. p̄rem vr̄m q̄ in ce. ē. Salutatio.
Modicum ꝛc.

P Rim⁹ ar. An ꝑ pctō i tāmodico tpe
cōmisso dānet pctōr absq̄ aliq̄ mise-
ricordia mitigatiua: Q, sic. Sup illō ps.
Ex vsurꝫ ꝛ ini q̄tate ꝛc. Glo. dr. Usure di
cunt pctā: qm̄ pl⁹ mali inuenieť in suppli-
cijs q̄ cōmissum est in culpis. Qd etiam
patet ex hoc ꝙ delectatio pcti est momen
tanea: pena ꝟo eterna ꝛ acerbissima. g̊ pu
nit supra ꝯdignū. Cōtra. Peccans mor
taliter offendit bonū infinitū a q̊ ē oē bo-
nū: g̊ pena infinite acerbitatꝫ puniri debet
et amittere bonū: bonū etiā essendi. sed nō
ita puniť. g̊ citra ꝯdignū puniť. Rn̄det
Bon. i. iiij. di. xlvij. Mitigatio pene da-
mnatoꝝ pōt dupl'r intelligi. Aut q̄ntū ad
taxationē ꝛ inflictionez pene. et sic absq̄
dubio est ibi mitigatio. Alio mō post pe-
ne taxationē ꝛ inflictionē. et hoc mō nul-
la est mitigatio. qꝛ tūc eis dn̄s claudit vi
scera pietatꝫ. Est p̄terea notandū ꝙ ē cō-
pare delectationē ad penā dupl'r. Aut ſm
intensionē hui⁹ in genere pene: ꝛ illi⁹ in ge
nere delectatōis. et sic multo maior est pe
na q̄ delectatio. Aut ſm rōnez meriti vel
demeriti. et sic dico ꝙ meritū delectatōis
inordinate excedit. qꝛ dign⁹ essꝫ pctōr am
pli⁹ puniri. Itaq̄ q̄ntū ad intēsionē ꝛ du-
rationē pena excedit culpā. sed q̄ntum ad
meritū culpa penā Hec Bona. Pro fū
damēto Multū ꝛ sepe ꝑcogitare debem⁹
qm̄ breuissima ꝛ labilis ē vita pn̄s. Oui.
meta. Labiť occulte fallitq̄ volatil' etas.
Et nihil est annis velocius. Nec dubium
posteaq̄ dn̄s nos expectauerit i pctis ꝑse
uerātes/ tandē ꝑcutiet. Un̄ dr Sen. i de-
clamatōib⁹ Sūt dij imortales lēti q̄dē: sꝫ
certi vidices generꝫ hūani. Sed qō ē An
adeo graue vindictā faciet dn̄s de dānatꝫ
ꝙ oino excludanť a dei mia. Dic rn̄. vt s.
Ex q̄ ꝯclude q̄ fatui sunt q̄ penitere diffe
rūt. Nā in pn̄ti possum⁹ facile iuenire gra
tiā apd deū. Nā dr dn̄s Zach. j. Cōuerti-
mini ad me ꝛ ego ꝯuertar ad vos. Patꝫ i
niniuitꝫ Jone. iij. Sed siq̄s in h̄ tpe negli
git penitere/ iram dei ꝛ vindictaꝫ sine tpe
sustinebit. Nō venit ad metas mortꝫ mise
rabilis etas. Nescit finiri spq̄ videť oriri.
Semp vexādo: sp gemit⁹ renouādo. Jō
dr Sap. xix. Impijs vsq̄ i nouissimū sine
miscd'ia ira supueniet. O q̄ horrenda ma-
ledictio sic eijci a dei mia Figura Gen̄.
iiij. in Cain cui maledixit dn̄s di. Male-
dict⁹ eris ꝛ vag⁹ ꝛ ꝑfug⁹ sup terrā. Et di-
xit cain. Ecce eijcis me hodie a facie terre
et a facie tua abscondar. Maledictio illa
cain figura est maledictiōis dānatoꝝ qui
oino a facie diuie miscd'ie sūt eiecti ꝛ vagi
et ꝑfugi in suis cogitatiōib⁹. Qꝛ em̄ co gi
tatione auerterūt a deo: iō vagꝫ cogitatōi
bus repleuť/ q̄b⁹ magꝫ ac magꝫ affliguť.
Nūc g̊ charissimi q̄rite miscd'iam: qm̄ vt
ait Gre. in homel'. Miscd'ie tp̄s mō est: sꝫ
iusticie temp⁹ post erit.

S Ecund⁹ ar. In ꝑceō. ꝛc. Nūc in hoc
ꝯsiderandū ꝙ in modico ꝛ ꝑ modico
boni adq̄rere possum⁹ vitā eternā. Ubi ꝓ
mo notate. Que myeulx vault la pleure
chante q̄ la chāte ploeure. Mali siq̄dē ha
bent ꝛ faciunt la chante pleure. qm̄ in pn̄ti
gaudēt: sed in futuro lugebūt in ꝑpetuuz.
Aud. itaq̄ legiť chāte pleure. dicunt enīz
Sap. v. Quid nob ꝓfuit supbia/ aut diui
tiaꝝ iactātia q̄d cōtulit nobis: oia ista q̄si
vmbra trāsierunt ꝛc. Uide si vis. Nos g̊
studeam⁹ poti⁹ habere ꝛ facere la ploeure
chante. Nūc vicꝫ lugere ꝛ laborare modi
co tpe: vt in ꝑpetuū gaudeamus ꝛ requiē
habeam⁹ in vita celesti. Qꝛ vt dr Hiero.
Nullus labor dur⁹: nullū tp̄s lōgū vide-
ri dꝫ q̊ gl'ia et'nitatꝫ adq̄riť. Breuis q̄ppe
labor: sed req̄es ꝛ salus ifinita. In h̊ igiť
modico tpe salutē et'nā adq̄rere possum⁹
modicū laborādo. Et hoc ꝑcipue tripl'r.
Primo ꝯuersas tētatōes potēter euin- (cēdo
Scd'o aduersas tribulatōes pa-
tienter sustinendo.
Tertio bonas opatōes diligēť exeq̄n-
Prio ꝯuersas ꝛc. Un̄ Apoc. xij. Ue (do
terre ꝛ mari qꝛ descēdit ad vos diabolus
hn̄s irā magnā sciēs ꝙ modicum tp̄s hꝫ.
Terre inq̄. i. anie cui⁹ affectio terrena est.
et mari. i. aie q̄ spumosa carnalitate afficiť.
mare em̄ spumosum est. Itē mari. i. aie q̄
honorib⁹ ꝛ supbijs inflať quēadmodum
mare vēto intumescit. In talib⁹ em̄ facilē
aditū diabolus inuenit. Sic g̊ dr petr⁹. j.

Pe. vl. Resistite fortes in fide. ꝯtemnen/
do videlicȝ diuitias: delitias: ꝛ honores:
ꝓpter fidē celestis remūerationis queadmo
dū de moyse dr̄ Heb. xj. Fide moyses grā
dis effect⁹ negauit se esse filiū filie pharao
nis. ecce cōtempt⁹ honoris: maiores diui
tias existimās thesauro egyptioꝝ īprope
riū chr̄i ecce contempt⁹ diuitiaꝝ: magis af
fligi eligens cuȝ ꝑplo dei q̄ tp̄alis pcti hr̄e
iocunditatē: ecce ꝯtempt⁹ delitiaꝝ. ꝛ seq̄r
rō: aspiciebat em̄ in remunerationē. Se/
cūdo aduersas tribulatōes patient̄ sustinē
do. j. Pe. j. In q̄ exultabitȝ modicū nūc si
oportet ꝯtristari ī varijs tentatōib⁹ vt pba
tio fidei vr̄e multo p̄ciosior sit auro qd per
ignē pbat̄ ꝛc. Et. ij. Cor. iiij. Id em̄ qd in
p̄nti momētaneū ē ꝛ leue tribulatiōis nr̄e
sup̄ modū in sublimitate eternū glie pon/
dus opat̄ in nob: nō ꝯtemplantib⁹ nob q̄
vident̄: sȝ q̄ nō vident̄. Que eī vident̄ tp̄a/
lia sunt: q̄ ꝟo nō vident̄ eterna sūt. Ter
tio bonas opationes diligent̄ exeq̄ndo. ij.
Para. xix. Sit timor dn̄i vobiscū: ꝛ cū di/
ligentia cūcta facite. Hoc dicebat rex iosa
phat iudicib⁹ ꝑpli. Sȝ tn̄ possunt hmōi ꝟ/
ba ad oēs dirigi. et Apo. vj. Adhuc susti/
nete modicū. i. modico tp̄e pseuerate i bo/
no: vt sic vicȝ saluare possitis aīas vr̄as et
eternas penas euadere. Exēplū in Vi/
taspa. Quidā p̄rfamilias cū fuaret̄ mortu
us circa mediā noctē resurgēs terruit oēs
q̄ aderant. Vadēs aūt ad eccl'iam deo gr̄i
as referens resq̄ suas ī tres ptes diuidēs
vnam vxori: aliā filijs relinquēs. tertiāq̄ȝ
ꝓ deo distribuēs. hinc fugit ad eremū cel/
lam ibi faciēs iuxta fluuiū congelatū quē
ipe vestit⁹ itrabat: ꝛ inde egrediēs vestimē
ta sinebat ꝯgelari ad carnē/ ꝛ postea in bal
neū calidissimū itroibat ꝛ hmōi successiue
q̄ntū poterat sustinebat ad vsq̄ mortē Et
cū d his ac d alijs ab aspiciētib⁹ argueret̄
dicebat ab ab ab. Si vidissetis q̄ vidi/ si/
milia vl' ampliora mecū faceretis. Referebat
em̄ q̄ in exitu suo vir lucid⁹ duxit eū ꝯ ortū
solis vsq̄ ad vallē infinite magnitudis cu
ius vnū lat⁹ plenū erat flāmis feruentib⁹:
aliud ꝟo geluȝ furēti grandine/ ꝛ erāt ipa late
ra plena animab⁹ q̄ ab ignis vehementia
transibant ad gelu vel econtrario. Post h̄
duxit eum p tenebras dēsissimas ꝛ post h̄
disparuit ille ductor suus. Et vidit ipe glo
bos igniū de barathro ascēdētiū ꝛ ide ascē
dētes ꝛ reincidētes hoies ignitos ad mo
dū fauillaꝝ ꝛ exhalantē inde fetorē sensit
intolerabilē ꝛ fletū ꝛ eiulatū audiuit icom
parabilē ꝛ vidit teterrimos demōes forci
pes igneos ꝛ fuscinulas tenētes ꝛ eū cape
re volētes ꝛ ꝓijcere i fornacē. Tūc is q̄ eū
dimiserat apparuit ei i medijs tenebris q̄si
stella inhibēs demonib⁹ ne eū tāgerēt qr
iudex p̄cepat eū reduci ad corp⁹ vbi si vel/
let pniāȝ ageret quē postq̄ ad loca reqei
duxit: reduxit eū ad corp⁹. Qui postea ex
ꝯsideratiōe ꝛ cōparatōe p̄ri⁹ visoꝝ q̄si ni/
hil reputabat oēs dolores ꝛ angustias q̄
p̄nt hr̄i in p̄nti vita: q̄m vt dt apl's Ro. viij
Non sūt cōdigne passiōes hui⁹ tp̄is ad fu
turā gl'iam q̄ reuelabit̄ in nob.

t Erti⁹ ar. Aud. ꝛc. Prouidete q̄ de fu
turo dū tp̄s habetis ꝛ ꝓuidete picula
q̄ ꝯtingere p̄nt. Naȝ dt lex. Prouidere. dȝ
q̄s qd ꝯtigere pōt. ff. locati. Siq̄s domū.
Et sic dr̄. xxiij. di. In noie. Circa p̄ncipiū
p̄cauendū ē futurȝ pericul' Notate pabolā
quā ꝓposuit balaā ad iosaphat. vt scribit io
annes dam. In ciuitate q̄dā mos fuit vnū
q̄libet anno sibi p̄ncipē ꝯstituere quē i fine
anni nudatū i exiliū mittebat. Quidā aūt
sibi prudent̄ ꝓuidēs cū eēt elect⁹ bona sua
trāsmisit ad locū exilij/ ad quē locū finito
modico tp̄e p̄ncipat⁹ veniēs īuenit ibi co
piā bonoꝝ vnde viueret. Expone ꝛ appli/
ca hortando ad sil'e faciēdū di. Boecio
li. de ꝯso. Nō qd an̄ oclos ē suffecerit itue
ri. reꝝ exit⁹ prudentia metit̄

Sermo. iij.

Modicū et iā

m ꝛc. Subiecti estote oī hūane
creature ꝓpt̄ deū siue regi q̄si p̄
cellenti siue ducib⁹ tāq̄ ab eo missis ad vi
dictā ma. laudē vero bonoꝝ qr sic est volū/
tas dei vt bn̄ ob. fa. ipru. hoim ignorātiā.
j. Pe. ij. Hortamur ad tria q̄ necessaria s̄t.
nob si volum⁹ post modicū tp̄s videre deū

Primo ad hūilitatis subiectionē Sub
iecti estote oī ꝛc.

Scōo ad subiectiōis specificationē: cuȝ
dic. Siue regi ꝛc.

Tertio ad specificatiōis rōnem: cū di/

ar.Quia sic est rc.
De pmo Eph.v.Subiecti inuicē in ti/
more chri.De scdo Ro.xiij.Ois aia ptā/
tib sublimiorib subdita sit:nō em ē ptās
nisi a deo.De tertio.j.Thes.iiij.Hec est
volūtas dei sctificatio vra.
Modicum rc.
P Rim9 ar.An illi q diuina visiōe puā
tur crucient igne ifernali:Q, ñ.Ignis
cū sit material' nō pt agere in animā q est
imaterialis. Contra Apo.xx.Qui nō ē
inuent9 in libro vite script9 missus ē i sta/
gnū ignis.Rñdet Rich.i.iiij.Opinio q/
rūdā fuit q ignis ille nō est corpore9 sz est
spūalis pena q pter acerbitatē r actiuita
tem dr ignis.Quia vt ipi dicūt cū diuina
potentia possit sufficient cruciare repro/
bos pena spūali/supfluū essz i inferno po/
nere ignez matialē siue corporeū.Sz hec
opinio est ꝯ scptura q distingit int ignem
dānatorꝝ r penā spūalem q vocat noie v/
mis Vñ Esa.vl.Vermis eorꝝ ñ morieť:r
ignis ñ extigueť.r Ecci.vij.Vindicta car
nis ipij ignis r vmis.Iō cōiter doct.cō/
cludūt i.iiij.sen.dis.xliiij.In iferno ē ignis
corpore9 a pncipio cū alijs mūdi creaturꝫ
pduct9 r ad cruciādū reprobos ordinat9.
Et h asserit Aug9 d mirabilib sacre scptu
re.Et hz.xxj.de ci.dei vbi ait.Gehenna il
la qd r stagnū ignis r sulphurꝫ dr corpo/
re9 ignis erit.Cui ꝯsonat illd Gre.iiij.dia
lo.Ignez gehēne corporeū esse ñ ambigo
Ignis āt ille inqntū est diuie iusticie istru
mentū aias r spūs affligit.Ad quā affli/
ctiōez disponit vtus naturalis illi9 ignis.
Nec tñ qlemcunq afflictiōez causare pt i
illis spiritib nisi vtute increate iusticie pn
cipalit illos spūs punientꝫ mouentꝫ illum
ignem ad illorꝝ spirituum cruciatuz.In il
lo quidem igne est naturalis aptitudo vt
ei9 species iprimať i itellectu spirit9 sepati:
sz q p talem moduz impmať r cuz tali vio
lentia q ita ad se reuocat intentōez illi9 spi
rit9 q p h notabilr ipediať circa aliarꝝ rerꝝ
ꝯsideratiōez ꝯ suā voluntatez r q tale im
pedimentuz sit ei p gui onere.h est p vtu
tem diuie iusticie.Hec Rich. Pro fun.
Nō dubium qn sit horribil' isern9 p puni/
tiōe malorꝝ.Quā vitatē videnť etiā sensis
se poete r phi.Vñ Virgi.vj.eñ.Facil' de
scensus auerni.Noctes atq dies ptz atri
ianua ditꝫ.Et sic Lactanti9 li.vj.diuiarū
institutionū refert.Esse inferos zeno stoi/
cus docuit r sedes impiorꝝ a pijs eē discre/
tas.Et illos qdē qetas ac delectabiles i/
colere regiōes.Hos vo penas luere i te/
nebrosis locꝫ atq i ceni voraginib horrē/
dis.Querit g An in inferno crucienť aie
rc.Dic rñ.vt s.Ex q ꝯclude q horrendū
sit irreuocabilit mitti in caminū illū ignis
q sic di.b.Sebastiā9 cui āgel9 stabat ad au
rē:se hz ad ignē istū elemētarē sic ignis iste
ad ignē depictū i pariete.De h Ps.Po
nes eos vt clibanū ignis in tpe vultus tui
dñs in ira sua cōturbabit eos r deuorabit
eos ignis.O miseri pctōres lubrici auari
rc.Quid cogitatꝫ:cauete ne sitꝫ de nūero
illorꝝ de qb.j.Thes.v.Cum dixerint pax
r securitas repentin9 eis supueniet iterit9
Figura Geñ.xix.Generi loth credebāt
esse securi i ciuitate sodomorꝝ.iō nō credi/
derūt vbis loth imo videbať eis qsi ludēs
loq.iō statim eos cum alijs iuoluit ignis.
Hmōi sunt q sūt assueti delectationib vi/
ciorꝝ rc.Cauete g ne d hmoi icredulis si/
tis:sz credite qd ait dñs deu.xxxij.Ignis
succēsus est i furore meo r ardebit rc
S Ecund9 ar.In pce.rc.Nunc de eqta
te infallibil' retributiōis:qr di.nō vi/
debitꝫ me pt malos r videbitis me pter
bonos Heb.x.Adhuc modicū aliqntulū
q ventur9 ē veniet r nō tardabit.s.vt red/
dat vnicuiq sm opa sua.Iō dt Apo.vlti.
Ecce venio cito r merc.mea mecū ē dare
vnicuiq sm opa sua.Prio igit vicz in hoc
ser.dicem9 d retributōe malorꝝ qb dicitur
Modicū r nō videbitꝫ me.Ad qd etiam
applicari pōt qd dt dñs Ioā.xiiij.Adhuc
modicū tps r mund9 iā nō me videbit.i.
q mundane viuūt post modicū tps vite p
sentis oīno puabunť possessiōe diuie visio
nis.O q amarꝝ tormentū.Dic em Chry.
sup Mat.q hmōi puatio diuie visiōis ex/
cedit oē aliud gehēne tormētū.Sunt aūt
alia tria tormēta hmōi puatōz ꝯcomitā/
tia,ad pñs i breui ꝯsiderāda.Primū horri
bilis cruciatiōis.Scdm incōsolabilis la/
mentatiōis.Tertiū implacabil' indigna/
tionis. Primū igiť qr reprobi post mo/
dicū delectationis habebūt plurimū horri
bilis cruciatiōis q maxie designať p penā
ignis Apoc.xxj.Pars illorꝝ erit in stagno

ardēti igne ꝛ sulphure. ps. Ignis sulphur ꝛ spūs pcellaꝝ ps calicꝭ eoꝝ. Scdm ꝛc. qꝛ post modicū exultatiōis mltū habebūt incōsolabilꝭ lamētatiōis Matth. xiij. Ibi erit fletꝰ ꝛ stridoꝛ dētiū Hoc maxie sigtur ꝑ penā ꝑmis. De q̄ Esa. vl. Vermis eoꝝ nō morietꝛ. O igitꝛ bti q̄ nūc lugent qm̄ sic dic dñs Mat. v. Ipi consolabuntꝛ. Ar ꝯ. Lu. vj. Ve vob q̄ nūc ridetis qꝛ plorabitꝭ ꝛ flebitis. Tertiū est ꝛc. qꝛ post mltū benigne supportatiōis plurimū sustinebūt iplacabilis supne indignationis. Esaie. x. Adhuc modicū paululūqꝫ ꝛ ꝯsūmabitꝛ indignatio mea ꝛ furoꝛ meꝰ sup scelus eoꝝ. Inde ꝑfecto in eis ꝯfusio importabilꝭ erit ps. Confusi sūt qm̄ deꝰ spreuit eos. Exēplū in Vitaspa. Congregati p̄res rogauerunt beatū arseniū vt diceret eis ꝟbū edificatiōis. Qui statim cepit flere dicēs Fratres mei ꝑducant oculi nr̄i lachrymas ꝛ cōburantꝛ corda hic igne compunctionis ne cōburantꝛ i inferno ꝛ prorsus icōsolabilꝛ lugeant. Itē ibidē. Quidā senex migrās post rediit ꝛ fleuit inconsolabilꝛ: di. se audiuisse voces inumeras: di. frequentꝛ Ve mihi qꝛ ñ fleui: ve mihi qꝛ ñ fleui. Fletꝰ ei ibi est inutilis q̄ hic est tā ꝓciosus. Augꝰ. Frustra ibi flebunt pctōres qꝛ maloꝝ suorū ibi nunqꝫ veniā ꝯsequentꝛ.

T Ertius ar. Aud. ꝛc. q̄ graue dānū ꝛ q̄ inexplicabile tormentū incurrunt pctōres ꝑ modico delectatiōis. Et hoc iuste qm̄ sic dicunt iura. Trāsgredietes mādatū ꝑlati vel ꝑncipis: abiectione ꝛ morte digni sunt. ptꝫ extra de maioritate ꝛ obedientia. c. Siqs venerit. et. ff. de re militari. l. desertorē. §. in bello. Si mādaret rex aliqd sub pena capitꝭ aut tenebrosi perpetui carceris: credo timeret vnusqꝫ trāsgredi mandatū: multo magꝭ timere debemꝰ transgredi mandata dei: qm̄ sic dic Psal. Maledicti q̄ decli. a mā. tuis.

Sermo. iiij.

M Odicū et iā

ꝛc. Quasi liberi non quasi velamen habentes malicie libertatem sed sicut serui dei. j. Petri. ij. Tales sunt qui tandem deum videbunt. In illis autem verbis beatus Petrus tria facit

Primo in christianis tangit conditionē dignitatis: cum dicit. q. liberi.

Secundo excludit abusionē libertatis: cū dicit. ñ q̄si velamen habentes malicie libertatem.

Tertio ostendit rectificationē libertatis: cum supaddit. sed sic serui dei.

De primo. ij. Coꝛ. iij. Ubi spūs domini, ibi libertas. De secundo Jaco. ij. Sic loquimini ꝛ sic facite q. ꝑm legem libertatis incipientes iudicari. De tertio Eph. vj. Non ad oculum seruientes. q̄si hominibus placentes: sed vt serui faciētes voluntatem dei ex anio cū bona voluntate.

Salutatio. Modicum ꝛc.

P Rimus articulus. An priuati diuina visione habeant deum odio: Q. non Nullus potest ipam bonitatē odio habere. Contra Ps. Supbia eoꝝ q̄ te oderunt ascendit semp. Respondet Tho. in iiij. Affectus mouetꝛ ex bono vel malo apprehenso. Deus autem apprehenditꝛ dupliciter. Uno mō in se sicut a btis q̄ deum ꝑ essentiā vident. Alio mō ꝑ effectus sicut a nobis ꝛ a damnatis. Ipe igitꝛ in seipo cū sit per essentiam bonitas, nō pōt alicui voluntati displicere neqꝫ odio haberi: sed aliqui effectus eius possunt esse voluntati repugnantes inquantū contrariantꝛ alicui, ꝛ ꝑm hoc aliquis deum odire pōt nō in seipso: sed rōne effectuū. Damnati ergo deū percipientes i effectu iusticie qui est pena eum odio habent sicut penas quas sustinent. Hec Tho. Pro fundamento. Impossibile est euadere manū dī. Qui. de pōto. Etsi mortalia possem. Non sūmi poteram tela cauere dei. Et ob hoc dicit Seneca ad Lucillū. Nihil deo clausum Queritur ꝗ. An damnati qui sic sunt oino sub manu ꝛ noticia dei odiant deū. Dic rñ. vt s. Ex qua ꝯclude q̄ fatui sunt q̄ nūc negligunt ad deū redire ꝑ pniam qm̄ tales districte ꝑ dei iusticiā puniēdi sunt. Ecci. ij. Si penitentiā non egerimus incidemꝰ in manus dei. Audite pctōres miseri indurati incorrigibiles. Heu heu q̄re nō potiꝰ eligitis vosipsos i pn̄ti puniri q̄ ꝑ dei iusticiam irremediabilꝛ cruciari: Figura. ij. Regum. xxiiij. Dauid potius elegit triū dieꝝ pestilentiā q̄ ab inimicoꝝ persecutionem aut

famē.vij.annoꝝ. Spūalr dauid cui indignat⁹ erat dn̄s ꝓpter ꝓpli nūeratione sigt pctōrē cui dn̄s indignaṫ ꝓpt pctōꝝ mltitudinē. Eligat ḡ pestē triū dieꝝ.s.contritionis:ꝯfessiōis:ꝛ satisfactiōis.et nō ꝑsecutionē inimicoꝝ:neqꝫ famē septē ānoꝝ.i. t[...]latione ꝛ egestatē totius vite future. Aug.li.de decē chordis. Melior est modica amaritudo in faucibꝫ q̄ꝫ eternū tormentū in visceribꝫ.

s Ecūdus ar. In ꝑced.ꝛc̄. In h̄ autē dicendū de retributiōe bonoꝝ q̄bus ḋt dn̄s. Modicū ꝛ videbitis me. Vn̄.j. Pe.v. De⁹ oīs gr̄e vocauit nos in eternā gl'iam suā in chr̄o Jesu modicum passos. Tūc aūt sic̄ di. Joā.j.ioan.iij.similes ei erim⁹ qm̄ videbim⁹ eū sicuti ē. Et ex hac visione triplicē hēm⁹ felicitatē ad pn̄s ꝯtē (plādā.

Prima delitiose q̇etationis.
Secunda gaudiose exaltatiōis.
Tertia copiose possessionis.

Prima ꝛc̄. qꝛ post modicū laboris multū hēbūt q̇etatiōis. Ecci.lj. Modicū laborauí ꝛ inueni mihi multā req̇ez. Sic̄ ḡ ḋt Pau.Heb.iiij.Festinē⁹ ingredi ī illā req̇em. Scōa est ꝛc̄. qꝛ p⁹ modicū meroꝫ pl'imū hēbūt leticie ꝛ exultatiōis.j.Pet.j Exultabitꝫ modicū nūc si oportet contristari. Job.xxxiij. Videbūt faciē ei⁹ in iubilo.et Esa.lxvj. Videbitꝫ ꝛ gaudebit cor vestꝝ. et Joan.xvj. Vos contristabimi: sed tristicia vr̄a ꝟteṫ in gaudiū. Tertia est ꝛc̄.qꝛ p⁹ modicū tribulatiōis ꝛ indigētie plurimū hēbūt abūdātie ꝛ copiose possessionis. Esa.lx. Tunc videbis ꝛ afflues scꝫ oībꝫ bonis:et mirabiṫ ꝛc̄.Ps̄. Credo videre bona dn̄i in terra vi. Itē Satiabor cū appuerit gl'ia tua. O q̄ꝫ desiderāda est hec visio ḋi ꝛ q̄ꝫ timēdū est ipa ꝑuari. Exēplū q̄re in scōo aduentuali feria.iij.post q̄rtam dn̄icam.

t Erti⁹ ar. Aud.qm̄ excellētissimū p̄miū reportāt iusti ꝓ modico labore. Notate qm̄ lex ḋt. Bn̄ merēti ꝯ ꝟtutum p̄mia tribui cōuenit. C. de statuis ꝛ ima. l.et ꝟtutum p̄mia. Sed audite qḋ ḋr.lxj. di.Miramur.in fine. Honores mūdi si sine merito laboris nō cōsequiṫ aliq̇s:multo forti⁹ nec honores celestiū dignitatum. Nō sit ḡ nob̄ duꝝ ꝓ vita eṫna modico tp̄e laborare Nā si rex cuipiam diceret Serui mihi hodie fidel'r ꝛ ꝑ totū vite residuū req̇em hēbis ꝛ honores pl'imos. Credo q̄ ille libētissime regi ſuiret ꝛc̄. Expone ꝛc̄: notādo illud.j.Coꝝ.iij. Vnusq̇sqꝫ ꝓpriā mercedē accipiet s̄m suū laborē.

Sermo quintus

m Odicū et iā

ꝛc̄.Oēs honorate.j.pe.ij. Sic agere debem⁹ si volum⁹ videre deū cui⁹ imago est in oībꝫ. Itaqꝫ omes debem⁹ honorare triplici rōne

Primo rōne creatiōis ꝓpt diuine imagis (dignitatē.
Scōo rōne recreatiōis ꝓpt gr̄e baptismaṫ nobilitatem.
Tertio ratiōe sperande beatificatiōis ꝓpter illius eterne glorie sublimitatem

De his tribꝫ sup illud Ps̄. Signatū est sup nos lumē vult⁹ tui dn̄e:Glosa distinguit triplicē imaginē.s.imaginē generose creationis. gratiose recreatiōis. et gl'iose assimilatiōis. Prima est in oībꝫ. Scōa in iustis tm̄. Tertia dūtaxat in btīs.

Modicum ꝛc̄.

p Rim⁹ arti. An possit hō videre deū ꝑ essentiā:Q, nō. Chryſ.exponēs illud qḋ ḋr Jo.j. Deū nemo vidit vnq̄ꝫ.sic ḋt. Ipm qḋ est de⁹ nō solū ꝓphete:sed nec angeli viderūt neqꝫ archāgeli:qḋ em̄ creabilis est nature/ qualiter videre poterit quod increabile est: Sed contra.j.Coꝝ. xiij. Videm⁹ nūc ꝑ speculū ꝛ in enig. tunc aūt facie ad faciē. Et.j.Jo.iij. Videbim⁹ eū sicuti est. Rn̄.tho.in p̄ma ꝑte.q.xij. sic di.q̄ homī inest naturale desideriū cognoscēdi cām cū intueṫ effectū.ꝛ ex h̄ admiratio in hoībꝫ ꝯsurgit. Si igiṫ intellectus rōnalis creature nō posset ad p̄mā causaꝫ reꝝ ꝑtingere/remaneret inane desideriuꝫ nature:qḋ ē incōueniēs. Jḋ ꝯcedēdū ē q̄ intellect⁹ creat⁹ pōt deū videre. Qḋ āt ḋt Chryſ.itelligendū est de visiōe cōprehensiua. Hec tho. Pro fund.Q, hō diuia coḡscere possit/videnṫ etiā sentire poete ꝛ phi.Oui.j.meta.Pronaqꝫ cū spectēt animalia cetera terrā. Os homī sublime dedit:celūqꝫ videre Jussit:ꝛ erectos ad sidera tollere vult⁹. et Arist.x.eth.ꝯ simonidē ḋt:q̄ hō se dꝫ trahere ad diuia q̄ntū p̄t. Sed q̄ hō possit deuꝫ videre/nō tradunt

phi neqꝫ poete. Hoc ergo q̄rit̃ An scꝫ pos/ sit ꝛc. Dic rn̄.vt s. Et tandeꝫ dicas. Cū ḡ bti sint in vltima sui ꝑfectiōe: nō dubium qn deū videāt. Ex q̄ resolutōe ꝯclude ꝙ ad hoc instātissime debem⁹ eniti vt digni efficiamur visiōe dei. Al's em̄ inania erūt oia nr̄a desideria. Sed q̄rit̃ quō ad h̄ dis/ poni poterim⁹. Audi Esa.lx. Tunc vide/ bis ꝛ affiues ꝛ mirabit̃ ꝛ dilatabit̃ coꝛ tu/ um qn̄ cōuersa fuerit ad te ml'titudo marꝫ foꝛtitudo gētiū venerit tibi: inundatio ca meloꝝ opiet te/ dromedarij madiā ꝛ effa. Ubi notāde st̃ tres ꝯditiones dispositiue ad videndū deū. Prima est pnie amari/ tudo: iō d̄t. qn̄ ꝯuersa fuerit ad te ml'titu/ do marꝫ.i.amaritudis Scd̄a est ꝯstantie foꝛtitudo. s. in aduersis tolerādis: ꝛ i insi dijs tentationū expugnādis. ideo d̄t: foꝛ/ titudo gentiū venerit tibi. Tertia est di/ ligentie ꝓmptitudo. s. in bonis exeq̄ndis. iō d̄t: inundatio cameloꝝ opiet te: droꝫ.ma diā ꝛ effa. Illa em̄ sunt aīalia velocissi/ ma: camelus. s. ꝛ dromedari⁹. Et nota ꝙ madian interp̄tat̃ ꝯdictio. et effa mēsura. ꝑ qḋ signat̃ ꝙ diligentia boni opis debet esse ꝯtradictiua acidie ꝛ cū mēsura discre/ tionis ꝛ prudentie. Pro p̄mo Hierem.ij. Scito ꝛ vide q: malū ꝛ amarū est reliq̄sse te dn̄m deū tuum. Pro scd̄o Tob.v. Foꝛ ti aio esto. Pro tertio illud.ij. Coꝛ.ix. Nō ex tristicia aut necessitate. hilarē ei datoꝛē diligit de⁹. Figura Moyses p̄usq̄ ap/ pareret sibi de⁹ i mōte ꝛ cū eo loq̄ret̃: trās/ ijt mare: dimicauit ꝯ amalech: ꝛ diligēter ascēdit in montē: vt patꝫ Exo.xiiij. ꝛ.xvij ꝛ.xix. Expone ꝛ applica s̄m sup̄dicta. Et nota ꝙ moyses interp̄tat̃ assumpt⁹ ex aq̄s Et ꝑcat quelibet auersuꝫ ab aq̄s volupta/ tū: quē opꝫ trāsire mare pnie: bellare ꝯ tē tatiōes: ꝛ in montē celestē ꝑ desideriū ascē dere. et sic disponit̃ ad videndū deum: q̄m ex talib⁹ efficit̃ coꝛ mūdum q̄ videt̃ deus. Mat.v. Bti mūdo coꝛde: q̄m ipi deū vi. s Ecūd⁹ ar. In p̄ced.ꝛc. Nūc d̄ tertio qḋ est veritas infinibilis duratiōis. q: vt d̄r Matt.xxv. Ibūt hi in supplicīuꝫ eternū. iusti aūt in vitā eternam. In h̄ aūt s̄mone dicemus breuiter de duratōe infi/ nibili punitionis reproboꝝ. Nam sicut d̄t Grego. in moꝛ. Ibi moꝛs sp̄ viuit: ꝛ finis sp̄ incipit: ꝛ defect⁹ deficere nescit. Ubi ad

p̄ns tria sunt consideranda: videlicet
Continuitas sine interruptione
Acerbitas sine alleuiatione
Intermiabilitas cū oimoda desꝑatiōe.

Primo igit̃ ꝛc. Un̄ Apoc.xiiij. Nō hēbūt reqēꝫ die ac nocte q̄ ado.be.ꝛ ima.ei⁹. Et Judic.xx. Nō erat moꝛientiū reqes. Ma gna q̄ppe est aggrauatio doloꝛis/ ꝯtinua/ tio passiōis. Scd̄m est acerbitas sine di/ minutione aut alleuiatione: q̄m in inferno nulla est redēptio. Est tn̄ intelligēdū s̄m Sco.in.iiij.di.xx. ꝙ nō est incōueniēs pe/ nam debitā veniali hr̄e terminū in iferno. q: etiā vere penitēs p̄mo ꝛ ꝑtem pnie im/ posite explēs ꝛ an̄ totā expletā recidiuās in moꝛtale: et sic decedēs: ꝓ parte pnie rest dua soluet penā in inferno/ ꝛ nō nisi t̄palē. q̄a iā cōmutatū est debitū pene et̃ne i debi tū pene t̄palis. Sed loq̄ndo de pena infli cta ꝓ illis peuis ꝓ q̄b⁹ aliq̄s damnat̃: nul/ la erit diminutio: nulla erit alleuiatio: nul la solatij interpositio. Ezech.vij. Angu/ stia supueniēte req̄rēt pacē ꝛ nō erit. Cō/ turbatio veniet sup ꝯturbationē. Quid ḡ dicere pōt aīa dānata: Certe illḋ Thren. j. Posuit me desolatā tota die meroꝛe ꝯfe ctam. Heu doloꝛ: oh pena: vach desolatio plena oī toꝛmēto. Sup hec hō coꝛde me/ mento. nec em̄ vn⁹ alium poterit cōsolari. nec vn⁹ cōpatiet̃ alij. Nec etiā btī cōpatiēt̃ miserijs damnatoꝝ. Sed sicut d̄t Ps. Le tabit̃ iust⁹ cū viderit vindictā. Tertiuꝫ est intermiabilitas cū oimoda desꝑatiōe. Prouer.j. Moꝛtuo hoīe impio/ nulla erit vltra spes. Intelligite hec q̄ obliuiscimi/ ni deū. auari: supbi ꝛc. Dicat̃ ḡ vnusquisq̄ eoꝝ illḋ Hiere.xv. Quare fact⁹ est doloꝛ me⁹ ꝑpetu⁹ ꝛ plaga mea desꝑabil'. O si mi seri pctōres attēderēt q̄nt⁹ sit hoꝛroꝛ infer/ nalis pene: certe nō timerēt penas t̄pales nec differrent agere pniam. Bern̄. in ep̄la Vigilias times ꝛ ieiunia: manuūq̄ labo res: sed hec leuia sūt/ flāmas ꝑpetuas me ditāti. Exemplū narrat Gre.li.iiij. dialo. de q̄dā Petro facto heremita q̄ anteq̄ he remum peteret/ infirmitate grauatus: de/ funct⁹ est. sed ꝓtin⁹ vite restitutus: inferni supplicia innūera ꝛ flāmarū loca se vidisse testabat̃: ꝛ q̄sdā potētes hui⁹ seculi ibi sus/ pensos vidisse: vbi cum a demonib⁹ mer/ geret̃: ꝓhibuit angelus dicēs. Regredere

ad corpus/ꝛ q̄liter sit viuendum attende
Qui ad vitam rediēs: carnē suā vigilijs ꝛ
ieiunijs adeo affligebat: vt etsi lingua ta/
ceret q̄ viderat ꝛ timebat: cōuersatio loq̄/
ret. Propterea ait Greg. Scti tpalem penā
lucꝝ putat. quia ꝑ hanc euadere eternā nō
formidant.

t Ertiꝰ ar. Aud. ꝛc. Nolite ḡ neglige/
re. Dicit em̄. l. Dissoluta negligētia
ꝓpe dolū ē. ff. mādati. l. Si fideiussor. Et
nō solū dolus: sed etiā negligētia iputat:
vt patet extra de ɔstitutōib. Si aūt. Po/
ne casū de ꝓditore cui rex benignꝰ manda
uit: veni ad me/ indulgētiā cito ꝓcepturꝰ.
Si autē differas/incarcerabo te ꝛc. Ille
negligit: iō horrēde incarceratꝰ ē. Expone
notādo illō Eccī. v. Ne tardes ɔuerti ad
dn̄m: ꝛ ne differas de die in diē.

Sermo sextus

Modicū et iā

m ꝛc. Fraternitatē diligite. j. Jo
an. ij. hoc est necessariū si volu
mꝰ videre deū. Ad hāc āt dilectionē nos
hortat natura: scptura: ꝛ gratia. De pmo
Ecci. xiij. Oē anial diligit sibi silē. De se/
cūdo Joā. xv. Hoc ē ꝓceptū meū vt dili/
gatꝭ inuicē. De tertio. Aug. li. de doctria
chri. Oēs q̄de frēs ꝓm ꝙ hoies sumꝰ: sed
mlto magꝭ ꝓm ꝙ chriani. Modicū ꝛc.

p Rimꝰ articulus. An in visiōe diuine
essentie ɔsistat btitudo: Q, nō. qꝛ dt
Diony. j. ca. mystice theol. Per illud qd
est supmū intellectꝰ hō dō ɔiūgit sic oino
ignoto. Cōtra. Aug. Visio est tota mer
ces. Rn̄. tho. j. ij. q. iij. ꝙ vltia btitudo
nō pōt esse nisi i visione diuine essentie. q̄a
nunꝗ pōt q̄etari desideriū naturale hois
cogscēt q̄usꝗ ꝑueniat ad cogscēdū essen/
tiā cause. Btitudo aūt est bonū appetitꝰ
humani totalr q̄etatiuū. Vide dn̄ica. lxx.
sermone. v.

s Ecūdus ar. In ꝓced. ꝛc. Nūc aūt di
cendū de duratiōe infinibilis remūe
ratiōis btorꝝ. Gal. vj. Qui seminat in spū:
de spū metet vitā eternā: q. s. in ipa visiōe
cōsistit. Jo. xvij. Hec est vita eterna vt cog
noscāt te solū verꝝ deū ꝛ quē misisti iesum
chrm. In hac aūt visione q̄ vita eterna est
gaudiū est inextimabile ꝛ sūme desidera/
bile. qꝛ vicꝫ illud est gaudiū purissimū si/
ne doloris admixtione. Gaudiū securissi/
mū sine timoris ꝑturbatiōe. Gaudiū ple/
nissimū sine diminutiōe. Primo igit ꝛc.
Esa. lj. Gaudiū ꝛ leticiā obtinebunt ꝛ fu/
giet dolor ꝛ gemitꝰ. Nam ꝛ Apoca. xxj.
Absterget deꝰ oēm lachrymā ab ocul' eo/
rū: ꝛ mors vltra nō erit neꝗ luctꝰ neꝗ cla
mor neꝗ dolor erit vltra que pma abierit.
Bern. Absterget deꝰ lachrymā compun
ctiōis: qꝛ ibi nō erit culpa. lachrymā com
passionis: qꝛ ibi nulla miseria. lachrymaꝫ
deuotiōis: qꝛ ibi nō erit vado ꝛ venio ad
vos. Et tale ē vite pn̄tꝭ gaudiū: imo dicit
Prouer. xiiij. Risus dolore miscebit. Et
Boe. li. de ɔsol. Quantū multꝭ amaritu/
dinib hūane felicitatꝭ dulcedo respsa est
Scd̄o gaudiū illud est securissimū. Jo
an. xvj. Gaudiū vestrꝝ nemo tollet a vob.
Et Aug. in solilo. Ibi gaudiū nunꝗ de/
crescit. Nō tale est gaudiū mūdi: de quo
Prouer. xiiij. Extrema gaudij luctꝰ occu/
pat. Ideo Aug. i solilo. Vita mea vita ca
duca: vita fallax ꝛ vmbratica: plena laq̄is
multꝭ. Nūc gaudeo: sepe tristor: nūc vigi/
lo: iā infirmor: nūc viuo: sp morior: nūc fe
lix appeo: sepe miser: nūc rideo: iam fleo.
Sicꝗ oīa mutabilitati subiacent vt nil
vna hora in vno statu ꝑmaneat. Hinc ti/
mor: hinc tremor: hinc fames: hinc sitis:
hinc calor: hinc frigꝰ: hinc lāguor: inde do
lor exuberat. Tertio illud gaudiū est
plenissimū. q. s. de bono īfinito. Jō salua/
tor dicebat discipulis Joan. xvj. Petite ꝛ
accipietꝭ vt gaudiū vrm̄ sit plenū. Sic est
gaudiū illud vt ipa ciuitas celestꝭ dicatur
tota exultatio: ꝛ ppl's eiꝰ gaudiū Esa. lxv.
Ecce creo hierusalē exultatiōē ꝛ pplm eiꝰ
gaudiū. Exēplum de lamina ferri in medio
fornacꝭ ardētissime posita ꝙ sic tota pene/
trat ab igne ꝙ nō tm̄ dr ignita/ sed ignis:
lꝫ nō apphēdat totū ardorē fornacꝭ. Sic
et q̄libet aia btā adeo replet gaudio ꝙ nō
tm̄ dr gaudiosa: sꝫ gaudiū. Jō etiā dīgit
dn̄s d. Mat. xxv. Intra i gaudiū dn̄i tui.
q. d. Nō in te intrabit gaudiū: qꝛ nō pos/
ses illō cōphēdere: sꝫ intrabis i gaudiū
sicut in abyssum incomprehēsibilē. Ansel.
Gaudiū erit intꝰ ꝛ extra: gaudiū sursū at/
ꝗ deorsū: gaudiū circūcirca ꝛ vbiꝗ gau

diū plenū. Exemplū tale legit̄ de gaudio celi. Deuot⁹ q̄dam religiosus a deo petiuit vt sibi reuelaret aliquā dulcedinē celestis gaudij. Vna ḡ dier̄ cū esset in orōne audiuit auiculā ꝓpe se dulcit̄ cātantē. Qui se erigēs ab orōne/voluit app̄hēdere auiculā:q volauit an̄ eū vsq̄ ad siluā que ꝓpe monasteriū erat:⁊ sedit sup̄ vnā arborem. Stās ḡ sub arbore audiuit cantū auicle: ⁊ postmodū auicula euolauit. Regressus igit̄ ad monasteriū/existimabat se vix vnā aut duas horas sub arbore stetisse. Veniens inuenit portā monasterij mutatā:⁊ aliam portam inuenit ex alio latere:pulsauit. Frater portari⁹ q̄siuit vn̄ veniret ⁊ q̄s eēt et q̄d q̄reret. R̄ndit. Ego iā nup̄ de monasterio exiui ⁊ iā reuertor ⁊ video monasteriū mutatū. N̄ūciauit portari⁹ abbati. Veniēs abbas:q̄siuit q̄s esset ⁊ vn̄ veniret. R̄ndit. Frater sum hui⁹ monasterij:⁊ nouiter exiui ad siluā ⁊ reuersus neminē̄ nosco: ⁊ nemo me nouit. Tūc abbas ⁊ seniores monasterij q̄sierūt ab eo nomē abbatis q̄ p̄erat monasterio illo tp̄e q̄ exiuit. Et q̄rētes in chronicis:inuenerūt eū defuisse a monasterio.ccc.xl.ānis. Hoc magnū fuit q̄ p totū illud tp̄s p̄ dulcedine cant⁹ vni⁹ angeli nec sensit frig⁹ nec calorem nec esuriuit nec sitiuit. Quid tūc erit qn̄ celū̄ intrabim⁹ et nouē choros angelor̄ cātare audiem⁹:S̄ȝ notate q̄d d̄r Ber. Qui carnalib⁹ delitijs pascit̄:et̄nis delitijs indignus habetur

t Erti⁹ ar. Aud. ⁊c̄. q̄ modicū ē tp̄s merēdi:s̄ȝ merces et̄na. P̄ēsate ḡ q̄nta est adhibēda diligētia. Lex d̄r.ff. d pactis.l.sūma. Quilibet dȝ ꝓ suis negocijs vigilare. Et.xxi.q.i. Relatio. et de cō.di.iij. Ne q̄d absit. Acceleratio cōmendabil̄ est in lucri aīar̄ ꝓmotōe. Attēdite: si esset nūdina p horā tm̄ durās in q̄ bn̄ mercādo posset̄ facile lucrari cētūmille aureos:nōne festinaret̄ durāte nūdina: Credo ꝙ sic Expone ⁊ applica notando illud Gal.vi. Bonū ḡ faciētes nō deficiam⁹ aliq̄n. tp̄e em̄ suo metem⁹ nō deficiētes.

Sermo septimus

m Odicū et iā ⁊c̄. Deū timete.i.Pet.ij. Hoc necessariū est si volum⁹ deū videre. Ad timendū aūt deū maxie nos idūcere dȝ consideratio dīni iudicij. Apoc.xiiij. Timete deū q̄ venit hora iudicij ei⁹. Et h̄ p̄cipue ꝓpt̄ tria. Tū ꝓpt̄ potētiā iudicis iuīncibilē. Tū ꝓpt̄ sapiam ei⁹ īfallibilē. Tū ꝓpt̄ iustiā ei⁹ īflexibilē. De p̄mo Mat.x. Deū timete q̄ p̄t aīam ⁊ corp⁹ p. in ge. De scd̄o Heb.iiij. Oīa nuda ⁊ apta sunt ocul̄ eius De tertio Ps̄. Iust⁹ dn̄s ⁊ iusticias dilexit. Modicum ⁊c̄.

p Rim⁹ art̄. An videntiū deū vn⁹ alio p̄fecti⁹ videat: Vide s̄.dn̄ica i albis ser.vij. Sed ꝓ fūdamēto sic poter̄ dicere. Certū est ꝙ q̄ pl⁹ laborauerit ⁊ floruerit in bonis opib⁹:pl⁹ mercedis accipiet. iuxta illō Ouid.li.fastor̄. Si bn̄ floruerint segetes tūc area diues. Si bn̄ floruerit vinea diues erit. Ad q̄d etiā ptinet q̄d dicit Arist.v.Eth. ꝙ iusticie distributiue mediū est ƀm ꝓportionalitatē quādā ƀm quā reddēda est merces ƀm dignitatē oper̄ et operāt̄. Cetera vbi s̄.

s Ecūdus ar. In hoc ser. iuxta textū̄ euāgelicū ꝯteplāda sūt tria mysteria q̄r̄ ꝯsideratio dispositiua ē ad vidēd deū

Primū est. subtractio delectabilis presentie.

Secundū est perpessio laudabilis tristicie.

Tertiū est ꝯclusio desiderabil̄ leticie.

Primū igit̄ ⁊c̄. Cum d̄r dn̄s. Modicū ⁊ nō videbit̄ me:⁊ iter̄ mo.⁊ vi.me. Hoc ad lr̄aȝ ipletū ē i passiōe dn̄i ⁊ resurrectōe Sp̄ual̄r āt iplet̄ i nob̄ cum freq̄nt̄ i orōne dn̄s se sbtrahit ab amico:s̄ȝ n̄ ab amicicia Et h̄ triplici rōne. P̄ria ē rō ꝓfūdioris hūiliatōis:vt p h̄ vicȝ excludat̄ p̄sūptio ⁊ nimia securitas:qm̄ vt ait Hiero. Seueritas parit negligētiā: negligētia ꝓo iobediētiā. vn̄ Ecci.xxvij. Si i tiore dn̄i te n̄ tenuer̄:cito subuertet̄ dom⁹ t. Per talem ēt dine ꝯsolatōis subtractōeȝ ꝯcoḡscit hō suā ipfectōeȝ:vt cū q̄s forte hȝ adiutorē in ope suo:illo subtracto/stati coḡscit ifirmitatē suā. ps̄. Ego dixi i abūdatia m.n̄ mouebor i et̄:dn̄e i volū.t p̄sti. d̄co:ri m.v̄tu. Sed vt me mihi ostenderes/auertisti faciē tuā a me ⁊ fact⁹ sum ꝯturbat⁹. Bern̄. Maḡ p̄fectio ē sue ipfectiōis recognitio. Scd̄a ē rō amarioris cōpūctiōis. Per h̄ em̄ inducit̄ hō ad pleniorē sue conscientie

discussionē. Hiere.iij. Leua oculos tuos in directū ꝛ vide vbi nūc ꝓstrata sis et ad fletum amariorē ps. Fuerūt mihi lachry= me mee panes die ac nocte dum dr mihi q̄ tidie vbi est de⁹ tuus. Et ex h̄ hō magꝫ ti met ppetuā a deo sepationē. Tertia est rō feruentioris affectiōis vt.s.ardenti⁹ oret ꝛ q̄rat deū Greg. Sctā desideria dilatione crescūt Exemplū i chananea Mat.xv. Et cū iuenerit cauti⁹ custodiat. Can.iij. Te= nui eū nec dimittam. Scdm est ppessio laudabil' tristicie. q2 cū q̄rerent discipuli i= ter se. Quid est h̄ qd dic Modicū. Dixit eis iesus. De hoc q̄ritꝫ int vos q2 dixi vo bis Modicū ꝛc. Amen amen dico vob q2 plorabitꝫ ꝛ flebitꝫ vos: mūdus aūt gaude bit.i.mūdi amatores. vos ꝟo ꝯtristabimi ni.s.de passiōe mea. Notādū aūt ꝙ sic dic apl's.ij. Cor.vij. Duplex ē tristicia. Una ꝓm deū/alia ꝓm seculū. Hec scda aliqn̄ ꝓ= uenit ex tumore supbie qn̄ scꝫ qd appetūt adipisci nō possūt. Exēplū.ij. Mach.vj Antiochus incidit i languorē pre tristicia q2 nō factū est sic cogitabat. Aliqn̄ ex liuo re iuidie sic in cain Gen.iiij. Aliqn̄ ex ar= dore auaricie Eccs.v. Quid ꝓdest auaro ꝙ laborauerit i ventū Cūctꝫ dieb9 come= dit i tenebrꝫ ꝛ i curꝫ mltꝫ ꝛ i erūna atq3 tri sticia: De hmōi tristicijs dt apl's.ij. Cor. vij. Secli tristicia mortē opat Tristicia ât ꝓm deū q̄ laudabil' est mltiplex est vicꝫ tri sticia cōpunctiōis.ij. Cor.vij. Contristati estꝫ ad pniaꝫ. Itē tristicia cōpassiōis Ro. ix. Tristicia mihi magna ē ꝛ dolor ꝯtinu⁹ cordi meo. Optabā em ipe anathema esse a chro ꝓ fratrib9 meis.i. optabā a chro se= parari ad tps ne ipi eternal'r separarentur. Itē est tristicia deuote zelatiōis cū q̄s vicꝫ tristat ð diuia ihonoratōe. Sic tristat⁹ est esdras cū sibi nūciatū fuisset filios isrl' ꝯ le gē dei accepisse vxores alienigenas. vt hꝫ Esdre.ix. Sic etiaꝫ tristati sunt discipuli dn̄i vidētes eū mltipl'r dehonorari i passi= one sua. Tertiū ē ꝯclusio desiderabil' le ticie: cū dt dn̄s.s3 tristicia vr̄a vertet i gau diū. Hoc in aplis factū est in die resurre= ctiōis. Ponit aūt dn̄s silitudinē de mulie re pturiente. ꝛ deinde applicat di. Et vos nunc q̄dem tristiciā habetꝫ.s. tpe passiōis mee ꝛc. Iterū aūt videbo vos.s. post resur rectionē. Qd et pleni⁹ impletū ē in glia ce lesti vbi gaudiū est inextimabile ꝛ itermi= nabile. Exemplū de dulcedie hui⁹ gau= dij legit in li.ð apib9. ꝙ canonic⁹ q̄dā regu larꝫ deuot⁹ cū grauiter affligeret a suis p̄= latis: ꝛ tn̄ in oib9 obseq̄osus esset: volebat vincere i bono malū s3 nō poterat. Uespe igit q̄dam ꝓpter id qd patiebat tribulat⁹ lachrymas amarissimas fudit depcans sā ctos martyres mauriciū ꝛ socios ei⁹ q̄ꝝ fe stum instabat vt eoꝝ pcib9 ꝯsolationē me= reret. Nec mora cū cubiculū itrasset ꝛ leui ter obdormisset: audiuit choros angelorū cantantiū in sublimi Gaudent in celis aie sā ctoꝝ q̄ chri vestigia sūt secuti ꝛ q2 ꝓ eius amore sanguinē suū fuderūt. iō cū chro re= gnant in eternū Dixit aūt postea ꝙ cant⁹ ille tante dulcedinis extitit ꝙ nisi de⁹ eum ad vitā aliter ordinasset: fere animā ei⁹ de corpe rapuisset. Et cū tūc gui esset deten= tus ifirmitate: in sola delectatiōe illi⁹ can tus tā spū q̄ȝ corpe sic integre sospitat⁹ est vt vix eum postea vlla ꝑturbatio q̄ntūcū= q3 magna ledere potuerit. Quāta g̃ est il la celestis beatoꝝ ꝯsolatio vbi sic dr Esa. lj. Leticia sempiterna sup capita eoꝝ.et.j. Pe.j. Exultabitis leticia inenarrabili.

T Ertius ar. Audistꝫ ꝛc. Notate itaq3 p̄cipue verbū illud dn̄i. Tristicia ve= stra vertet i gaudiū. Quivult g̃ gaudium illud celoꝝ adq̄rere nō timeat tristicias et dolores hui⁹ vite Dicūt em iura. Qui do mū vel possessionē adq̄rit: debita ꝛ onera eius ꝓsoluere debet. ff. ð ꝯtrahen. empti. vel vendi. l. Alienatio. et extra de decimis Cū nō sit. Et nota ꝙ gaudio celesti anne= xū ē onus t[?]alis tristicie. Iuxta illd Act. xiiij. Per mltas tribulatōes oportet nos intrare in reg. celoꝝ. Notate/si cui ꝓmitte ret ab aliq̄ veraci ꝛ potente ꝙ oēs lapides q̄s ad eū afferret ꝟteret in auꝝ: vtiq3 hinc inde cū gaudio ꝯgregaret lapides plures ꝛ maiores q̄s posset. Spūaliter ab eo qui veritas est ꝛ potens sup oia ꝓmittit ꝙ tri= sticia vestra vertet in gaudiū. Iō libenter sustinere debem⁹ oēs tristicias hui⁹ mūdi dūmodo nō sint viciose. Un̄ ꝛ ipe domi= nus Matt.v. Bti q̄ lugent.

Dn̄ica.iiij. post pasca
Sermo.j.

Cum vene

rit paracletꝰ ille arguet mūdū de pctō ⁊ de iusticia ⁊ de iudicio. Joā.xvj. Oē datū optimū ⁊ oē donū pfectū desursum est descēdens a pr̄e luminū apd quē nō est trāsmutatio neqȝ vicissitudinis obūbratio. Jac.j. Ibi ꝑ datū optimū ⁊ ꝑ donū ꝑfectū intelligunt̄ dona spūssctī. Heb.vl. Optimū est gr̄a stabilire cor. Et Deut.xxxij. Dei ꝑfecta sūt opa. Qd̄ pcipue verū est de opibus gr̄e ⁊ glie. In supradictꝪ aūt ꝟbis btūs iacobꝰ Primo excludit hūanā presumptionē. qꝛ nihil boni pōt hō hr̄e a se. Scd̄o inducit ad deuotā postulationē ⁊ gr̄aꝝ actionē. qꝛ siq̄d possit hr̄i gr̄e aut glie/petendū est a deo ⁊ sibi regratiandū. Tertio innuit pie ꝯfidētie rōnem: cū dr̄. apud quē nō est trāsmutatio ⁊c. Ideo sꝑare debemꝰ ꝙ ita nob velit largiri dona gr̄e sic̄ ⁊ his q̄ an̄ nos fuerunt. De pᵒmo.j. Cor.iiij. Quid hēs qd̄ nō accepisti. De scd̄o Jaco.j. Siq̄s indiget sapīa postulet a deo. De tertio ibidē. Dat oibꝰ affluenter. Cū venerit ⁊c.

p Rimꝰ articulus An oē pctm̄ pcedat ex tētatiōe maligni spūs: Uide in pᵒmo aduentuali feria.iiij. post primā dominicā aduentus.

s Ecūdus ar. In ꝟbis themat̄ tangit̄ ꝙ spūssctūs veniēs arguet de tribus. vicȝ

De pcti offensione.
De iusticie corruptione
De iudicij abusione.

Primo arguet de pctō inq̄ntū ōn̄dit peccatū esse detestabile qꝛ dei iniuriatiuū. q̄a diaboli letificatiuū. qꝛ homi valde nociuū Ōn̄dit aūt spūssctūs pctm̄ esse dei iniuriatiuū autoritatibꝰ: signis: ⁊ rōnibꝰ. In h̄ aūt ser. dicemꝰ quō spūssc̄ūs ꝑ autoritates ōn̄dit pctm̄ eē iniuriatiuū dī. Sūt ei autoritates ille a spūsctō: neqȝ ꝟe capi pn̄t sine spūsctō. Circa h̄ aūt tria sunt ꝯsiderāda

Primū est peccati detestatio
Scd̄m est pctōris redargutio.
Tertiū est redargutiōis ratio.

~~Primū ⁊c.~~ Per tales. s. autoritates Sap.xiiij. Odio ē deo ipꝰ ⁊ ipietas eiꝰ. ⁊ Eccī xij. Altissimꝰ odio hȝ pctōres. Et ps̄. Odisti oēs q̄ opant̄ iniq̄tatē. Jō dr̄ Aug.xij. de ci. dei. Dicunt̄ in scpturꝪ dī inimici oēs q̄ eiꝰ imꝑio aduersant̄ nō natura sed vicio. Qȝ si q̄rꝪ q̄ntū dō displicet pctm̄: certe tātū q̄ntū bonꝰ est. infinite aūt bonꝰ est: id̄o infinite detestat̄ pctm̄. Idcirco nō est creatura q̄ sufficiēter ⁊ oīno valeat explicare q̄ntū deo displicet pctm̄. Multū ḡ debēꝰ abomiari pctm̄ si deū diligimꝰ. Ps̄. Qui diligitꝪ dn̄m/ odite malū. Multū ḡ timēdū est ne ꝓpt̄ pctā inimici dei simꝰ. nec dei solū: imo totiꝰ curie celestꝪ. Un̄ angeli bt̄i dicunt̄ tristari de pctō hoīs: nō q̄dē (vt dr̄ Petrꝰ aureoli in.ij. di.xj.) accipiēdo tristiciā ꝑ passiōe causata in volūtate q̄ formaliter est afflictio q̄dā. sed accipiēdo tristiciam aut dolorē ꝑ q̄dā intēso nolle: q̄ nollēt pctm̄ cōmitti. Dicunt̄ etiā tristari ꝓpt̄ ꝑuationē gaudij. vn̄ Aug. li. solilo. Quotiēs bn̄ agimꝰ gaudēt angeli ⁊ tristantur demones. q̄tiēs ꝟo a bono deuiamꝰ/ diabolū letificamꝰ/ ⁊ angelū suo gaudio defraudamꝰ. O q̄ꝫ fetidus q̄ꝫ abominabil̄ est pctōr corā deo ⁊ angel̄. Ansel. Tolerabiliꝰ feret canis putridus corā hoībꝰ q̄ꝫ aīa peccatrix corā deo ⁊ angel̄ eiꝰ. Notate q̄ntū timeret aliq̄s si certꝰ esset odiū regis et totiꝰ curie sue incurrisse. sꝫ pauidꝰ cogitaret d. O q̄d ꝯ me est rex facturꝰ. Quanto magꝪ tu ifelix aīa ⁊c. Scd̄m est pctōrꝪ redargutio qꝛ vicȝ pctm̄ sit dei iniuriatiuū: Audacter ꝑpetrat Job.xv. Cucurrit aduersus deū erecto collo. et Hiere.ij. Arguet te malicia tua. Itē qꝛ sciēter aliq̄n celat. Osee.xiij. Colligata ē iniq̄tas effraim absc̄ōditū pctm̄ eiꝰ. Itē qꝛ freq̄nt̄ excusat. Hiere.ij. Dixisti: absqȝ pctō suȝ. Multi sūt filij ade q̄ cū folijs ꝟboꝝ opiūt pudibūda sua. Isti sūt ficulnea folijs ꝟboꝝ plena sȝ sine fructu. cui maledixit dn̄s Matth.xxj Ideo dr̄ Ps̄. Nō declines cor meū in verba malicie ad excusandas excusatōnes in pctis. Tertiū est redargutiōis rō. Un̄ dr̄ dn̄s. De pctō q̄dē: qꝛ nō crediderunt in me. Aug. Hoc pctm̄ q̄si solū ꝑ ceteris posuit. qꝛ h̄ manēte/cetera detinent̄. ⁊ h̄ discedente/cet̄a dimittunt̄. Idem ō ꝟbis dn̄i. Multū interest vtꝝ quisqȝ credat ipm esse chr̄m: ⁊ vtꝝ credat i chr̄m Nā ⁊ demones ꝯfitebāt̄ ipm eē chr̄m. Ille ꝟo i chr̄m credit q̄ sꝑat i chr̄m ⁊ q̄ diligit chr̄m. Oīs ḡ pctōr defectum hȝ fidei. Etsi ꝟbis fatet̄ se nosse deū: factꝪ tn̄ negat: vt hr̄ Tit.j. Osi

attēderes o pctōꝛ qd facꝫ cum peccas quō deū ꝛ totā celi curiā offendis: quō regnuꝫ celoꝝ amittꝫ: ꝛ ꝙ graui piculo tue dānati-nis te exponis: forte diceres: agā pniaꝫ. ꝛ ego dico: forte etiā i ipo actu peccādi mo-rierꝫ. Est em̄ hora illa mortꝫ oīno incerta. Exēplū narrat Petrꝰ damianꝰ. Pricceps qdā salonitanus cū qdā die pspexisset de mōte de q̄ videbat flāmas erumpe: ptinꝰ ait. Proculdubio diues aliquis sceleratꝰ mortuꝰ ē ꝛ in ifernū descēsurꝰ. Est em̄ talꝭ ꝯsuetudo in ptibꝫ illꝭ vt iminēte morte di-uitis reprobi/mōs ille flāmas euomat pi ceas ꝛ sulphureas. Supueniēte igiꝭ ꝓxia nocte: dū idē pnceps cū meretrice ꝯcūbe-ret/expirauit. quē illa (vt postea referebat) diutiꝰ ptulit: ꝛ vix tādē nō hoiem sꝫ cada-uer a se ꝓiecit. Jō bn̄ dꝭ Sene. ad Lucil. Jgras q̄ loco mors te expecrat. Tu itaqꝫ illam in oī loco expecta. Qd nō pōt bn̄ fie ri nisi pctā abijcias.

t Ertiꝰ ar. Aud. ꝛc̄. Forte dicitꝫ: Etsi aliqñ peccamꝰ: tñ deū nō negamus. Audite qd hꝫ. xj. q. iij. Extiat. Sic q̄ties bonū opꝰ agimꝰ: deum ꝯfitemur: sic itaqꝫ ecōtra malū faciēdo eū negamꝰ. nā sic ipꝫ relinqmꝰ/diabolo adherētes. ideo nosmet ipsos inimicos dei facimꝰ. Nā vt dꝭ. ff. de inoffi. test. l. liberi. Qui cū inimicꝫ meis ē amicꝰ meꝰ nō est. An diceretꝫ eū regꝫ ami-cū q̄ regꝫ aduersario seruiēs regē impugtꝫ: Certe non. Expone ꝛ applica ꝛc̄. Jdeo de pctōribꝫ ꝯqueriꝭ dn̄s per os Ber. Quid cause est ꝙ inimico meo vestroqꝫ potiꝰ vul tis seruire ꝙ mihi.

Dn̄ica. iiij. post pascha Sermo. ij.

c Um venerit ꝛc̄. Voluntarie genuit nos ꝟbo ꝟitatꝫ vt simꝰ initiū aliqd crea-ture eiꝰ. Jac. j. Jsta generatio spūalꝭ fit ꝑ spm̄sctm̄. Jn illꝭat ꝟbis tria notare demꝰ

Prio in deo paternalē pietatē. q̄a genu

Scdo liberalē benignita- (it nos.

tem. quia voluntarie.

Tertio spūalē in nobꝫ vtilitatē. vt simꝰ initiū aliqd creature eiꝰ. Gra em̄ spūsctī initiū ē glie q̄ est pfectio rōnalis creature. De pmo Esa. lxiiij. Tu pꝛ nr̄ es ꝛ nos lutū. De scdo. j. Thes. iiij. Hec ē volun tas dī sctificatio vr̄a De tertio. j. Jo. iij Nūc filij dei sumꝰ: sed nōdum appuit qd erimꝰ: scimꝰ em̄ ꝛc̄. Cū venerit ꝛc̄.

p Rimꝰ arꝭ. An pctm̄ de q̄ arguit spūs scūs sit ꝑ se corruptio boni Vide sab bato añ dn̄icā. iiij. aduētꝰ in pmo aduētua li. sed qd ibi de chīo: h̄ expone de spūsctō.

s Ecūdꝰ ar. Jn pceo. ꝛc̄. Hic quō spūs sctūs arguēs de pctō: signis oñdit il lud eē dī iniuriatiuū. ꝛ h̄ maxie triplici sigꝫ

Primū est dn̄icalis passio.

Secundū finalis ꝓsecutio.

Tertiū tpalis ꝓuocatio.

Primū ꝛc̄. qꝛ vicꝫ tāacerbā mortē sustinu it ꝑ pctō destruēdo. Esa. liij. Jpe vulnera tus ē ꝓpꝭ iniq̄tates nr̄as: attritꝰ ē ꝓpꝭ sce-lera nr̄a: disciplina pacis nr̄e sup eū. Hoc certe euidētissimū ē signū ꝙ deꝰ odit pctm̄ ꝙ ꝓpriū filiuꝫ suū tādure morti exposuit ꝑ pcti punitiōe. Secundū signū est finalꝭ ꝓsecutio. qꝛ finaliter ꝛ sine fine deꝰ ꝓsequiꝭ pctm̄/irā terribilē i reprobis oñdēs. Un ꝓpter pctm̄ angelos de celo deiecit in ifer-nū: nunqꝫ inde liberādos. Esa. xiiij. Quō cecidisti lucifer q̄ mane oriebarꝫ ꝛc̄. Sic ꝛ hoies ipsos in infernū deijcit i ꝑpetuū cru-ciādos: dī. eis illō Mat. xxv. Jte maledi-cti i ignē eternū. O ꝙ detestādū est pctm̄ Totꝰ suauis ē deꝰ cuiꝰ etiā ꝓpriū ē miseri: et tñ sic indignaꝭ ꝓpter pctm̄. Et reuera si nullū esset pctm̄: nulla eēt dānatio. Ter tiū signū est tpalis ꝓuocatio. qꝛ. s. ꝓpꝭ pec catū freqñꝭ ꝓuocaꝭ ira dei tpalꝭr i hac vita Thre. iij. Nos iniq̄ egimꝰ ꝛ ad iracūdiaꝫ te ꝓuocauimꝰ. Exēpla hēmꝰ ꝑlima. Pri-mū: ꝓpꝭ pctm̄ carnalis imūdicie adductū ē diluuiū Gen. vj. ꝛ. vij. Jtē subuersio so-dome ꝛc̄. Gen. xix. Jtē ꝑcussit dn̄s her et onā filios iude Gen. xxxviij. Jtē suffoca-ti sꝭ a dēone septē viri Tob. vj. Scdo ꝓpꝭ pctm̄ oppssiōis ꝛ imisericordie. patꝫ i pmo-genitꝫ egyptioꝝ vna nocte occiꝭ Gen. xij. Et in sumersiōe egyptioꝝ Exo. xiiij. Ter tio ꝓuocaꝭ ira dei ꝓpꝭ pctm̄ infidelitatꝫ et idolatrie. patꝫ Exo. xxxij. Ceciderūt vno die vigintitria milia. Quarto ꝓpter pctm̄ murmurꝫ ꝛ ipatientie Nūe. xj. Jgnis de-uorauit extremā ptē castroꝝ. Jtē Nume. xvj. Percussi sūt q̄ttuordecimilia hoim et septingēti. Quinto ꝓpꝭ pctm̄ effrenate cō-

cupiscētie Nūe.xj. Mortui sꝫ oēs q̄ petie-
rāt carnes. Illi sꝫ figura eoꝝ q̄b⁊ i fastidi-
um veniūt spūalia. Sexto ꝓpt̄ pctm̄ rebel-
lionis ⁊ inobediētie. Leuit.x. de nadab et
abiu filijs aaron q̄ ignē alienū vicꝫ ꝓhibi-
tū offerebāt ⁊ deuorati sꝫ ab igne. Hiero.
Ignē alienū accēdit q̄ tꝑalis cupiditatis
aut corporee voluptatꝫ ignem in sacrificio
nutriēs audet altarib⁊ dn̄i ꝓpinq̄re: q̄ nō re
cipiūt accēsionem nisi illiꝰ ignis quē venit
dn̄s mittere i terrā ⁊ voluit vehemēter ac-
cēdi: vt hꝫ Lu.xij. Itē Nūe.xvj. de chore
dathan ⁊ abiron et suis cōplicib⁊ rebellan
tib⁊ ꝯ moysen. Septīo ꝓpter pctm̄ irreue-
rētie.s.circa diuia. patet d̄ oza.ij. Reg.vj:
vbi tradūt hebrei ꝙ nocte p̄cedēti dormie
rat cū vxore sua. Patꝫ etiā.j. Re.vj. Per-
cussit dn̄s de bethsamitib⁊: eoꝙ vidissent
arcā dn̄i: ⁊ ꝑcussit de ꝓplo.lxx. viros.l. mi-
lia plebis: q̄ꝛ curiose ⁊ ꝯ diuinā ꝓhibitiōeꝫ
(q̄ hꝫ Nūe.iiij.) ispexerūt eā. Octauo ꝓpt̄
pctm̄ supbie. patꝫ.ij. Reg.xxiiij. de pestilē
tia iflicta dauid ꝓpt̄ suā supbiā: et mortui
sunt a dan vsꝙ bersabee septuagitamilia
viroꝝ. Nono ꝓpter pctm̄ blasphemie.iiij.
Re.xix. ⁊.ij. Paral.xxxij. Angelꝰ ꝑcussit
cētūoctogintaq̄nꝙ milia. Decio ꝓpt̄ pec-
catū trāsgressiōis ꝓmissiōis ꝓp̄rie. Act.v.
de anania ⁊ saphira repētina morte ꝑem-
ptis. Vide p̄tactas historias in locꝫ suis.
Ex illꝭ exēplis satꝫ patꝫ quō freq̄nt̄ ꝓpter
pctā tꝑalr̄ ꝓuocat̄ ira dei. Iō dꝛ ꝓuerb.x.
Anni impioꝝ breuiabunt̄.

t Ertiꝰ arti. Aud.⁊c̄. Notate qd̄ iura
dicūt. Pena vniꝰ timor dꝫ eē alteriꝰ
ff. de pe.l. capitaliū.§. Famosus. Et.ij.q.
vij. Quapropt̄. Audite: Si rex iā bis vel
ter trāsiēs ꝓ reformatiōe facienda/ capite
punierit oēs in suis officijs delinq̄ntes. et
pꝰ paucos dies ꝓ eadē cā est iteꝝ trāsiturꝰ
Nōne mlt̄ū timere deberēt q̄ sūt in culpa
silēs illis q̄s p̄us puniuit: Certe sic. Ex-
pone ⁊ applica notādo ꝙ ꝓpterea dicebat
Ps̄. A iudicijs tuis timui.

Sermo tertius

Um venerit

c ⁊c̄. Scitis frēs mei dilectissimi:
Sit āt ois hō velox ad audien-
dū: tardus ad loq̄ndū: ⁊ tardꝰ ad irā. Ira
ei viri iusticiā dei n̄ oꝑat̄. Iac.j. Hoc ob-
seruāt q̄s spūssctūs regit. Ibi āt b. iacob⁊
(facit tria.
Pmo excitat audietiū at-
tentionem: cū d̄t. Scitis.i. scire debetꝫ.
Scd̄o ponit reformatōeꝫ: cū d̄t. sit aūt
Tertio subiūgit informatio- (ois ⁊c̄.
nis rōnem: cū d̄t. ira em̄ viri ⁊c̄.
Propter p̄mū dicebat sapiēs ꝓuer.iiij.
Audite filij disciplinā p̄ris. Propt̄ scd̄m
Prouer.x. In mltiloq̄o n̄ deerit peccatū.
Propter tertiū Greg. Per irā sapientia
amittit̄. Salutatio. Cū vene. ⁊c̄.

p Rimꝰ articulus. An auersio sit ma-
gis de rōne pcti q̄ꝫ ꝯuersio. Vide in
p̄mo aduētuali dn̄ica.iiij. sermone p̄mo.

t Ecūdus art. In p̄ced. ⁊c̄. Hic dicen
dū quō veniēs.ss. arguit de pctō: ostē
dens ꝑ rōnes illud esse dei iniuriatiuum.
Et hoc p̄cipue triplici rōne.
Prima dꝛ rō iterate crucifixionis.
Scd̄a ratio ꝯtrarie trāsgressiōis
Tertia rō ingratissime derelictōis.
Pria dꝛ rō it̄ate crucifixiōis. q̄ꝛ vicꝫ q̄ pec
cat mortalr̄ it̄at cāꝫ crucifixiōis chr̄i: ⁊ q̄n
tū est i seipo iteꝝ eum crucifigit. Heb.vj.
Rursū crucifi. fi. di i semetip̄: ⁊ ostētui.i.
derisiōi hn̄tes. Nota h̄ quō pctōres sꝫ ini
mici crucꝫ xp̄i. Vid̄ s. fer.iij. maiorꝫ hebd̄
Scd̄a ē rō ꝯr̄ie trāsgressiōis. q̄ꝛ.s.ꝑ pctm̄
trāsgrediūt̄ hoies p̄cepta di facietes ꝯ le-
gē ⁊ honorē dei. Vn̄ d̄t Aug. qd̄ allegat
mgr̄ i.ij. di.xxvj. Pctm̄ ē dictū vl̄ factū vl̄
ꝯcupitū ꝯ legē dei. Si ḡ displicet p̄ri ꝙ fi
liꝰ suꝰ p̄cepta eꝰ recuset: si cuiꝙ hoi mortlī
i aliq̄ supioritate ꝯstituto graue est sua p̄ce
pta a suis subditꝫ ꝯtēni: q̄nto magꝫ abo-
minabile ē excelso celoꝝ regi ꝙ v̄miculi tre
scꝫ hoies eiꝰ p̄cepta trāsgrediūt̄. O q̄ꝫ pau
ci sunt mādatoꝝ di obs̄uatores: ⁊ q̄ꝫ plimi
trāsgressores. Ps̄. Oēs declinauerūt siꝉ i-
utiles facti sꝫ ⁊c̄. Tertia ē rō ingr̄tissime
derelictōis. Quotiēscūꝙ em̄ q̄s mortalit̄
peccat derelinq̄t ip̄m deū sūmū bonū q̄ so-
lo aia repleri pōt/ ꝓ bono vili ⁊ momēta-
neo. Augꝰ. li. de libero arb. Pctm̄ est spre
to bono icōmutabili/ bonis cōmutabilib⁊
adherere. Sicut em̄ ait Hiero in ep̄la ad
Damasum papā. Sciendū: nō locoꝝ spa
cijs: sed affectib⁊ nos esse cum deo: aut ab
eo recedere. O anima q̄d facis cū peccas:

a q̊ recedis: a deo creatore tuo pijssimo patre tuo ꝛ redemptore. Imo a salute ꝛ vita tua: ꝛ ad fetorē pcti curris / ad diabolū inimicū tuū accedis / et inferno appropinq̄s. Deu. xxxij. Deum q̇ te genuit dereliq̇sti: ꝛ oblitꝰ es dn̄i creatoris tui. Ido bn̄ dicit Ecci. xlj. Ve vobis impijs q̇ dereliq̇stis legē altissimi ꝛc̄. Et Esa. j. Ve genti peccatrici ꝑplo graui iniq̇tate semini nequā filijs sceleratis dereliq̄runt deū: blasphemauerunt scm̄ israel. abalienati sunt retrorsū. sup quo ꝑcutiam vos vltra addentes preuaricationē. Exemplū li. Iudi. pluribꝰ ca. cū filij isrl' addebant nouas ꝑuaricationes: eis etiā imittebat dn̄s nouas tribulationes. Ptz etiā Exo. pluribꝫ locis ꝛ capitulis ꝺ pharaone cū indurabat cor suū dominꝰ ei infligebat plagā nouā. hoc etiam practicare potes ꝑ tpe currenti. Cauete g̊ ne relinq̄tis dn̄m ne etiā ipe derelinq̄t vos. Dicite g̊ in cordibꝫ vr̄is illð iosue. xxiiij. Absit a nobis vt relinq̄mus dn̄m ꝛ seruiamus dijs alienis. Etsi forte iā dereliq̄ritis eū flete di. illud Dan̄. iij. Peccauimꝰ iniq̄ egimꝰ recedentes a te.

t Ertiꝰ ar. Audð. ꝛc̄. Cauete g̊ a pctis q̄ sūt ꝯria legibꝫ diuis. Sic̄ em̄ iura dicunt Leges ab oibꝫ sunt seruande. s. subditis. C. de le. Leges. et extra de ꝯsti. c. Canonū statuta ab oibꝫ custodiant. Audð. si rex aliq̇d mandauerit sub pena capitꝭ oēs timerent trāsgredi mandatū q̄nto magis timendū est trāsgredi mandata sūmi regꝭ q̇ dicit Leui. xix. Ego dominꝰ leges meas custodite.

Sermo. iiij

Cum venerit

c ꝛc̄. Abijciētes oēm imūdiciā ꝛ abundantiā malicie. i mansuetudie suscipite insitū ꝟbū qð pt saluare animas v. Ia. j. Sic faciūt q̇s regit spūsctūs In illis aūt ꝟbis beatꝰ Iaco. ponit tria.

Prio suscipiēs ꝯditionē: cū ðt In mā.

Scðo suscepti ꝟbi executionē: cū dicit. Abijciētes oēm ꝛc̄.

Tertio executiōis ꝯclusionē: cū dic̄. qð pōt saluare aīas vr̄as.

De pmo ps. Audiāt māsueti ꝛ letent. De scðo Heb. iij. Deponētes oē pondꝰ et circūstās nos pctm̄. De tertio Lu. xj. Beati q̇ audiunt verbū dei ꝛc̄.

Cum venerit ꝛc̄.

p Rimꝰ ar. An pctm̄ de q̊ arguit spūsctūs dici possit formal'r ꝑuatio boni nature: Vide in primo aduentuali feria. iij. post. iiij. dn̄icam.

s Ecundꝰ ar. In pce. ꝛc̄. Nūc dicendū quō spūsctūs arguit ꝺ pctō oñdens illð eē diaboli letificatiuū. Vn̄ ðt Augꝰ. li. iiij. ꝺ ciui. dei. Demones ꝑua docēt: turpibꝫ gaudēt. Ibidē. Hac fallacia demōes miris modis delectant. Gaudēt aūt ꝺmones ꝺ pctō ꝓpter tres rōnes.

Prima ē rō subiectionis

Scða est rō assimilatiōis

Tertia est rō inhabitatiōis.

Pria ꝛc̄. q2 vicꝫ ꝑ pctm̄ hō subijcit diabolo. Io. viij. Qui facit pctm̄ seruꝰ ē pcti. glo. .i. diaboli. et j. Pe. ij. A q̊ q̇s supatꝰ ē ꝛ eiꝰ seruꝰ ē: faciēs. s. qð vult diabolꝰ. et Rom̄. vj Nescitꝭ q̄m cui exhibetꝭ vos seruos ad obediendū: serui estis eiꝰ cui obedistis. Audite g̊ btm̄ iacobū di. Ia. iiij. Resistite diab. et fugiet a vob. Qð sm̄ Rich. in. ij. dis. vj. dꝫ intelligi qn̄ vincit diabolꝰ ꝑfecta victoria ita ꝙ desperet iā vlteriꝰ vincere. diabolus ei supbꝰ ē ꝛ horret vinci. Si aūt vincat semiplene nō ꝓpter h̄ recedit sꝫ aliq̄n fortiꝰ impugnat Gre. xxiiij. mor. Hostis noster adhuc i hac vita nos positos q̄nto magis nos rebellare cōspicit: tāto magꝭ expugnare contēdit. sꝫ sic̄ dic̄ Aug. li. ꝺ agone christiano. Multi dicūt quō possumꝰ vicere diabolū quē nō videmꝰ: sꝫ habemꝰ mgr̄m q̇ nob dignatꝰ ē mōstrare quō inuisibiles hostes vincant. de q̊ ðt apl's. Exuēs se carnē ꝑncipatꝰ ꝛ ptātes expoliauit fiducial'r triumphās i semetipo. Ibi ei vincūt inimici inuisibiles vbi vicimꝰ rex tpaliū cupiditates. Vn̄ ei dictū ē diabolo Terrā māducabis dictū ē pctōri Terra es ꝛ i ter. ibis. Data est g̊ i cibū serpenti terra. Ne simꝰ g̊ terra si nolumꝰ māducari a serpente. Sic̄ ei qð māducamꝰ i corpꝰ nr̄m ꝯuertimꝰ vt ipe cibus corpꝰ h̄ efficiat qð sumꝰ: sic mal' moribꝫ h̄ q̇sq̄ efficit qð diabolo ē sitis eiꝰ ꝛ subijcit ei. Quisq̇s igit timet illū ignē q̇ patꝰ ē diabolo ꝛ angel' eiꝰ det operā triūphare ꝺ illo i semetipo Eos ei q̇ foris nos ipugnāt:

intus vincim⁹ vincēdo ɔcupiſcētias p q̄s nob dn̄anť. Hec ille. O igiť pctoꝛ ſue dia boli q̄ i tua ɔfuſiōe delectarꝫ ꝛ diabolo dn̄o tuo materiā vani gaudij tribuis recogno- ſce miſeriā ſtat⁹ tui. Scd̄a ē rō aſſimila tionis qꝛ pctm̄ aſſimilat hoiem diabolo. Nulla em̄ eſt turpitudo i diabolo niſi per pctm̄. Sic ꝛ aīa p pctm̄ fit turpis ꝛ defoꝛ- mis vt diabol⁹. Vide ḡ q̄ntā iuriā deo fa cis p pctm̄ dū de aīa imagine dei facꝫ ima ginē diaboli. Figura.j. Mach.j. Edifi cauit antiochus abominādū idolū ſup al- tare Pctm̄ certe idolū ē diaboli/idolū abo minatiōis. Eze.xvj. Abominationē feci- ſti decoꝛē tuū. O igiť aīa peccatrix erube- ſce ꝛc. Tertia ē rō inhabitatiōis qꝛ per pctm̄ fit hō templū ſiue habitaculū diabo li. quēadmodū p grāz efficiť tēplū dei Vn̄ cuilibet peccāti moꝛtaliť dici pt illō.j. Re gū.xvj. Ecce ſpūs dn̄i malus exagitat te Vn̄ Apo.xviij. Cecidit babylon ꝛ facta ē habitatio demonioꝝ O q̄nta ē maledictio pcti qd̄ de tēplo ſpūſſcti facit habitaculū diaboli. O q̄ta ē differentia inť hos duos hoſpites.ſ.ſpm̄ſctm̄ ꝛ diabolum. Apparet itaqꝫ in q̄tā miſeriā deijcit pctm̄ Prouer. xiiij. Miſeros ꝑplos facit pctm̄. et Aug. li. ꝺ tri. Magna hois miſeria cū illo nō eſſe ſine q̄ nō pōt bn̄ eē. Et qd̄ pei⁹ ē ſic ip̄e ait li.ɔfeſ. Quid miſeri⁹ miſero n̄ miſerāte ſe ip̄m: Et mlti ſūt taleſ miſeri ſui diaboli ſi mileſ diabolo/tēplū diaboli nec tn̄ ſibimet miſerenť. Eijcite igiť eijcite o pctoꝛes dia- bolū qꝛ ſi ei p̄betis nūc hoſpitiū. hoſpites ei⁹ in iferno eritꝫ Exēplū de q̄dā canonico Vide in ſcd̄o aduētuali feria.iiij. poſt pri mā dn̄icam aduent⁹.

t Erti⁹ ar. Aud̄. ꝛc Cauete ne pctm̄ di ligatꝫ ſꝫ ip̄m cito reijcite. Notate bn̄ q̄ntū erit chꝛiano vituperiū pctm̄ n̄ reliq̄ſ- ſe cū legať ꝺ ſocrate. Et hꝫ in decreť.xij.q. iij. Socrates. ꝙ ſocrates ph̄s theban⁹ dū p mare athenas grā ſtudij ꝑgeret ꝓiecit a ſe magnū pōd⁹ auri di. Poti⁹ volo ſūmer- gere te q̄ ſūmergas me. Proijcite igitur ꝛ vos pctā ne vos ſūmergāt i ifernū. Mala q̄ppe oīno pcti ſocietas. Notate ꝙ lex dic̄ Qui ſibi malū ſociū eligit de ſe conq̄ri dꝫ: ꝛ ſibi imputare. ff. p ſocio.l.cū duob⁹. §.j. Pone caſū de malo ꝓditoꝛe ſic abomiabi li apd̄ regē ꝙ ꝛ q̄cūqꝫ cū eo repert⁹ fuerit ſuſpendeť. Nōne vnuſq̄ſqꝫ talē ſociū fuge ret/aut ſi volūtarie cū eo maneat nōne fa- tuus eſt ꝛc. Expone ꝛ applica notādo illō Ecci.xxj. Quaſi a facie colubꝛi fuge pctā

Dn̄ica.iiij. poſt paſca. Sermo.v.

Uado ad eum qui me misit

c ... ꝛc. Vado ad eū q̄ me miſit Jo an.xvj. Ad h̄ iuit vt nob ſpm̄- ſctm̄ daret. q̄ſi ſic diceret. Vado p toleran- tiā paſſionis ad eū q̄ me miſit p ſupabun- dantiā dilectionis. vt inde mittā vob ſpi- ritūſctm̄ ad dandū conſtantiā affectiōis.

De p̄mo Joan.xiiij. Adhuc modicū: ꝛ mund⁹ iā me nō videt. De ſcd̄o.j. Jo an.iiij. In h̄ apparuit charitas dei in no- bis: q̄m filiū ſuū miſit in mūdū ꝛc. De tertio Joā.xvj. Cū venerit paraclet⁹ ille teſtimoniū ꝑhibebit de me.

Salutatio Cū venerit ꝛc.

p Rimus ar. An p pctm̄ contingat to taliť auferri habilitatē nature ad bo nū. Vide in p̄mo aduentuali feria. v. poſt. iiij. dn̄icam.

ſ Ecund⁹ ar. In p̄ced̄. ꝛc. Nunc dicen- dū quō ſpūſſanct⁹ arguit mundū de pctō oñdendo illud homi eſſe nociuū. Sic certe eſt hoi pctm̄ nociuū ꝙ ſi nō eſſet pec- catū oīa ꝓdeſſent hoi ꝛ ꝓpter pctm̄ omnia vertunť in hois detrimentū. q̄m vt ait ſe- neca. nihil ē hoi bonū ſine ſe bono . hoc ſo lū malū facit hoiem malū. Sunt aūt pci- pue notāda tria nocumēta homini ex pec- cato ꝓuenientia.

Primū eſt diſtractio naturał q̄litatis
Scd̄m ē abuſio multiplicꝫ fatuitatis.
Tertiū ē excluſio ſpūalis bonitatis.

Primū ꝛc. Abijcit em̄ pctm̄ ꝛ diſtrahit tri plicē naturalē hois q̄litatem.

Naturalem bonitatē.
Naturalem dignitatē.
Naturalem libertatē.

Prio igiť diſtrahit naturalē bonitatē Lu ce.x. Hō deſcendēs ab hierl'm i hiericho. id ē in defectū pcti expoliať gratuitꝫ ꝛ vul nerať in naturalib⁹ vt exponit Beda q vi delicꝫ diminuiť ſeu impediť. naturał incli natio ad v̄tutes. p act⁹ em̄ hūanos fit icli natio ad ſiles act⁹. Ex h̄ aūt ꝙ aliq̄d incli

nat ad vnū ɔ̄rioꝝ diminuit̄ seu impeditur ei⁹iclinatio ad aliō. Vn̄ cū pctm̄ sit ꝟtuti ɔ̄rium ex hocipō ꝙ hō peccat diminuitur seu impedit̄ ei⁹ iclinatio ad ꝟtutē. Per septē ḡdus diminuta bonitate natu re ruit ɔ̄scia in pfundū pctōꝝ. In pmo pec catū ē q̄si importabile. In scđo graue. In tertio leue. In q̄rto insensibile / eo ꝙ eius grauitas nō extimat̄. In q̄nto delectabile ꝛ iā cū studio cōmittit̄. In sexto desidera bile etiā absq̄ pūia tentatiōe. In septimo fit defensabile. Nam sic dr̄ Prouer. xviij. Pctōr cū in pfundū pctōꝝ venerit ɔ̄tēnit. Vn̄ apparet q̄lit̄ vulnerat̄ natura ex pctō. Ponit āt Beda q̄ttuor vulnera nature hu mane ex pctō inflicta. q̄ sūt ɔ̄cupiscētia / in firmitas / ignorātia / ꝛ malicia. Et sic dicit Tho. j. ij. q. lxxxv. Concupiscētia h nomi nat destitutionē appetit⁹ ɔ̄cupiscibil' a suo ordine ad delectabile moderatū rōne. In firmitas destitutionē irascibil' a suo ordie ad arduū. Ignorantia difficultatē adq̄ren di sciam siue destitutionē rōnis a suo ordi ne ad veꝝ. Malicia pnitatem volūtatꝫ ad malū ꝫm illō Gen̄. vj. Proni sūt sēsus ho minis ad malū ab adolescētia sua. Ista q̄t tuor vulnera nature hūane sunt inflicta ex pctō pmi parētꝫ sꝫ ꝛ ex alijs illis pctis ma gis ac magꝫ aggrauant̄ inq̄ntū ɔ̄cupiscen tia magis exardescit maior difficultas bn̄ agendi accrescit / rō hebetat̄ pcipue i agen dis ꝛ volūtas idurat̄. Hec Tho. O q̄ꝑi culosa vulnera. vulnera inquā mortalia et ꝑ naturā icurabilia. O vtinā sic q̄reret hō remediū ɔ̄ vuln⁹ aīe sic facit ɔ̄ vuln⁹ cor poris. Amb. li. ō offi. Que pena grauior q̄ vuln⁹ ɔ̄scie. Scđo pctm̄ abijcit natu ralē hois dignitatē quā hꝫ sup bestias in q̄ntū rōnalis est. Nā ꝑ pctm̄ fit hō silis be stijs. Ps̄. Hō cū in honore eēt nō intelle xit compatus est iu. insi. ꝛ silis fact⁹ ē illis Nec solū silis illis sꝫ efficit̄ q̄si porcoꝝ ser uus sic de filio ꝓdigo dr̄ Lu. xv. Pōt aūt qō dictū est ꝓbari philosophico fundamē to. Ait aūt phs. j. ethic. ꝙ fuit triplex vita posita a phis.

Prima voluptuosa.
Scđa ciuil' seu politica.
Tertia ɔ̄tēplatiua.

Considerabāt em̄ hoiem eē mediū int̄ su periora. s. angelos ꝛ ifriora. s. bruta. Iō vt ꝑticipat cū brutꝫ ɔ̄uenit ei vita voluptuo sa / vt est ciuil' ꝛ rōnal' vtens vita politica / vt cōicat cū angel' in itelligētia vita ɔ̄tem platiua. Qui ḡ viuit pma vita bestia ē. q̄ scđa hō est / q̄ tertia angel⁹ ē. Concludit̄ ḡ ꝙ hō ꝑ q̄nto peccādo rōnē subijcit sensuali tati recte brutꝫ compat̄ imo brutꝫ vilior ē. Chrẏs. in home. ascēsiōis super illud Hō compat⁹ est iumētꝫ. Pei⁹ ē cōparari q̄ꝫ na sci. Natural'r nō hn̄re rōnē tolerabile ē. ho minē ꝟo rōne decoratū irrationali nature compari volūtatꝫ crimē est. Iō etiā deus ad animā peccatricē ait. Hiere. ij. q̄ꝫ vilis fac. es nimis. et Arist. j. politic. Sic hō ꝑ fect⁹ ꝟtutib⁹ optimū ē aīaliū: ita alien⁹ a lege ꝛ iudicijs pessim⁹ est oim̄. O creatu ra isensata cur peccare nō times que peccā do naturalē tuā dignitatē ꝑdis ꝛ bestia ef ficerꝫ. Erubesce aīa peccatrix. Audi luxu riosa ꝛ adultera ꝛc̄. esses ɔ̄tenta apparere fetid⁹ canis / vel tu auare lup⁹ rapax solūꝫ ꝑ vnū diē. Non nō diceres pro toto mūdo Quare ḡ vilipendis sic aiam tuā: Ter tio pctm̄ distrahit naturalē libertatē. Dic quidā. Non bn̄ ꝑ toto libertas vendit̄ au ro. Sꝫ velis nol' ꝑdis eā pctō. Vn̄ Aug. de ci. dei li. iiij. Bon⁹ etiāsi seruit liber ē / malus aūt etiāsi regnet seru⁹ est / nec vni⁹ dn̄i. sed qō grauı⁹ est tot dn̄oꝝ q̄t vicioꝝ. Propt̄ qō iterrogat⁹ scđs phs q̄d ē liber tas hois: ait. Innocentia. A ɔ̄rio ḡ sensu q̄ maior est seruit⁹ q̄ꝫ ꝟuire pctō. Vn̄ etiaꝫ dicit Aug. xix. de ciui. dei. ꝙ pma cā ꝟuitu tis pctm̄ ē. O turpissima ꝟuitus o turpissi ma iactura ꝑ pctm̄ amisisse naturalē liber tatē: sicq̄ tandē retrudi in captiuitatē ifer nalē. Exēplū de achab cui dr̄. iij. Regꝫ. xxj. Eo ꝙ venūdat⁹ sis vt faceres malū in ɔ̄spectu dn̄i q̄si vicꝫ captiu⁹ pcti: et ꝑ ɔ̄ns inferni. Nā dr̄ hiere. xv. Qui de captiuita te ad captiuitatē. i. ō captiuitate pcti ad ca ptiuitatē inferni.

t Ertius ar. Auō. ꝛc̄. Cauete itaq̄ ne vosipos naturali dignitate atq̄ liber tatē pueꝫ. Non em̄ hmōi amittere pote stis nisi ꝑ pctm̄ qō nō nisi volūtarie cōmit tit̄. vt ptꝫ. xv. q. j. c. Non est. Nec dubiū do lēdū ē dānū amittere libertatē. Vn̄ dic lex ꝙ libertas inextimabil' res ē: ꝛ oib⁹ reb⁹ fauorabilior. ff. de re. iurꝫ. l. libertas. ꝛ liber hō extimationē nō recipit. ff. de ꝟboꝝ oblı̄

gationib᷒.l.liber. Seruit⁹ aūt morti eq̄pa
raf.ff.de iureiur.l. ſuitute. Notate multū
doleret vir nobil'ſi capt⁹ab aduerſario bo
nis ſuis ſpoliaref ⁊ ad modū bruti anial'
duro ſeruitutꝫ iugo ꝑmeref:multo magis
dolere debet pctōꝛ⁊ erubeſcere ⁊c̄.pſ̄. Eru
beſcāt impij ⁊c̄.

Dñica.iiij.poſt paſca. Sermo.vj.

Cum venerit

⁊c̄. Amē dico vob. Expedit vo
bis vt ego vadā. Si ei nō abie
ro pa.ñ ve.adv.ſi āt abie. mittā eū ad vos
Joan. xvj. Ubi chriſtus proponit.

Prio ſue receſſiōis neceſſitatē: cū dic̄. ve
ritatē dico vobis expedit ⁊c̄.

Scd̄o ſue remanſiōis damnoſitatē: cū
dic̄. Si em̄ nō abiero ⁊c̄.

Tertio ſue aſcēſiōis vtilitatē:cū d̄t. Si
aūt abiero ⁊c̄.

De pmo Lu.xxij. Hoc qd̄ ſcptū ē opor
tet ipleri i me. De ſcd̄o Aug. Nō pote//
ſtis cape ſpiritū: q̄ diu ſm carnē noſſe pſi//
ſtitis chr̄m. De tertio Joā.xiiij. Uado
parare vob̄ locū. vel illud Jo.xvj. Mittā
vobis ſpm̄ ꝟitatis ⁊c̄.

Cum venerit ⁊c̄.

Rim⁹ ar. An pctm̄ de q̄ ſpūſſctūs ar
guit mundū ſit formal'r ꝑuatio boni
grē. vide i prio aduētuali fe.iiij.p⁹.iiij.do.

Ecund⁹ ar. In p̄ce. ⁊c̄. Hic dicēdū de
ſcd̄o nocumēto qd̄ ē abuſio m'tiplicꝫ
fatuitatꝫ. Sūt aūt p̄cipue ſeptē fatuitateſ
peccantiū diligent̄ cōſiderāde. Pria ē
fatuitas electiōis. qꝛ vicꝫ poti⁹ eligit pec//
catoꝛ latā viam q̄ ducit ad mortē q̄ artam
q̄ ducit ad vitā Mat.vij. Scd̄a eſt fatui
tas ſolicitatiōis.qꝛ magꝫ ſolicit⁹ ē de re vi
liſſima q̄ nobiliſſima d̄ carne vicꝫ q̄ d̄ aīa:
imo vt carnis corticē cuſtodiat ſepe nucleū
aīe ꝑdit. Bern. Sic ſtulti extimatores de
minimis maximā:⁊ de maxis minimā curā
gerunt. Tertia ē fatuitas delectatiōis
qꝛ ꝓpt̄ modicā ſtillā dulcedis exteriores co
medit veneoſiſſimū cibū ⁊ mortiferū etiā
vide Aug. Oē ſeminariū voluptatꝫ vene
nū puta Apoc. viij. Multi mortui ſūt de
aq̄s.i.delectationib᷒ mūdi. qꝛ amare facte
ſūt. ſ.poſt mortē. O ſi ꝯſideraret pctōꝛ q̄li
ter illa pcti ſui turpis delectatio i amaritu
dinē ꝟtef. Deu.xxxij. Uua eoꝝ vua fellis
⁊ botr⁹ amariſſim⁹.fel draconū vi. e.⁊ ve.
aſpi.iſanabile. Silis itaqꝫ ē pctōꝛ ruſtico
q̄ iuitat⁹ ad nuptias i via ſitiēs bibit aquā
d̄ fimo fetidā quā euomit i porta nuptiaꝝ
turpit̄ ⁊ nō ſolū nō ē ad nuptiaſ admiſſus:
imo cū flagello i carcerē recluſus. Sic hō
hic bibēs i mūdo delectatōes:i morte euo
met:⁊ celeſtib᷒ nuptijs idign⁹ turpiter eij
cief i tenebras exteriores Bern. Uia pcti
igredietib᷒ ꝓpinat mel ſophiſticū:ꝓgrediē
tib᷒ fel ⁊ acetū:egredietib᷒ iſanabile vene//
nū aſpidū. Quarta ē fatuitas illaq̄atio
nis.qꝛ vicꝫ pctōꝛ ſeipm illaq̄at i manibus
iimici. Job.xviij. Immiſit i rete pedē ſuū
Ubi Gre. Qui pedē i rete mittit nō ſtatī
cū voluerit eijcit:ſic q̄ in pctō ſe deijcit/ nō
mox cū voluerit ſurgit Prouer.v.c. Iniq̄
tates ſue capiūt ipiū:⁊ funib᷒ pctōꝝ ſuoꝝ
vnuſq̄ſqꝫ ꝯſtrigif. Quita ē fatuitas ꝑdi
tiōis. qꝛ q̄ſi ꝓ nihilo ꝑdit ifinitū bonū ad
modū eſau q̄ ꝓ lenticula vēdidit ius pmo//
geniture. vt hr̄ Geñ.xxv. Hinc Ber. ait.
Ueve ve. vapoꝛ ē ad modicū parēs q̄ eter
ne felicitatꝫ aditū itercludit. Sexta ē fa
tuitas famulatiōis. qꝛ.ſ.tp̄s exponit ſuiē
do diabolo. O q̄ miſera ſtulticia. Gregoꝛ.
Stultum ē offēſo d̄o ſuire diabolo q̄ nullo
placaf obſeq̄o:ſꝫ q̄to pl⁹ q̄s ei ſuierit:tā//
to cū pl⁹ torq̄bit. Septia ē fatuitas dere
lictiōis. qꝛ deſerit pctōꝛ fōtē vite⁊ toti⁹ bo
nitatꝫ.ſ.deū ꝓ vili blādimēto pcti. Hinc cō
q̄rif de⁹ Hiere.ij. Me dereliq̄rūt fōtē aq̄
viue:⁊ foderūt ſibi ciſternaſ diſſipatas q̄
ꝯtinere ñ valēt aq̄s. Fōs aq̄ viue ē ip̄e de⁹
qꝛ i eo ē oīs boni idefiCiēs plenitudo. Ci//
ſterne āt diſſipate vocāf hui⁹ ſecl'i bona. q̄
abſqꝫ d̄o nihil ſūt Aug.ix.ꝯfeſ. Ois copia
q̄ de⁹ meus nō ē/egeſtas mihi ē. Preterea
vna ē ſūma pctōꝝ fatuitas. qꝛ cū ſint q̄ſi i
ore leonis i igreſſu ardētꝫ fornacꝫ: i igreſ//
ſu abyſſi ꝓfūdiſſime.ſ.in oſtio iferni nō cu
rāt neqꝫ attēdūt. Iō bñ d̄r Prouer.iiij.c.
Uia ipioꝝ tenebroſa neſciūt vbi corruāt.
Sꝫ heu heu tādē ſciēt ⁊ videbūt. Exē//
plū narrat Gre.i.iiij.dial'.de q̄dā ciue rho
mano q̄ viuēs paꝝ cogitauerat d̄ fine: cui
i extremis laboranti apparuit nauis para//
ta qua ip̄e et vicinus ſuus deducendi erāt
in Siciliam. Et ſubdit Grego.q̄ ille mo//
riens ſe ad Siciliā deducendū teſtat⁹ eſt.

Quid aliud sentiri pōt/ nisi q̄ p̄ aliꝭ locꝫ in eius terre insulis eructāti igne tormē/tor̄ olle patuerūt. Que (vt solet narrare q̄ nouerīt) laxatꝫ q̄tidie finibꝫ excrescūt vt mūdi termio appropinq̄nte q̄nto certū est illuc amplꝰ exurēdos colligi: tāto ⁊ eadem tormentor̄ loca amplꝰ videnṫ apiri. Q̄ ōps deꝰ ad correptiōez viuētiū in h̄ mōo voluit ondi: vt mētes ifidelīū q̄ iferni tor/mēta esse nō credūt: tormētorū loca videant/ q̄ audita credere recusant.

t Ertius ar. Auō. Cauete ḡ ne sitꝫ de nūero taliū fatuor̄. q2 dr. l. Stultꝫ n̄ ꝯsueuit succurri sed errātibꝫ. ff. de iur. ⁊ facti igno. l. vl. §. vl. et extra ō reḡ. pmu. Cū vniuersor̄. Vigilātibꝫ ⁊ n̄ negligētibꝫ fm iura subueniēdū est. Vigilate ḡ nunc ⁊ videte pctor̄ fatuitates: ad q̄s amplꝰ cog/scēdas audite p modū pabole visionez factā Arsenio de tribꝫ hoibꝫ inutiliter laborātibꝫ. Legiṫ em̄ sic i vitaspa. Audiuit arsenius vocē di. sibi. Arseni: veni egredere et ondā tibi opa hoim. Egressꝰ āt vidit tres hoies inutilr̄ ⁊ fatue laborātes. Primꝰ fasciculū de lignis faciebat: et cū nō posset a terra leuare p̄ grauedie deponebat: ⁊ iterꝫ alia ligna supaddebat: ⁊ sic pluries faciebat. Secūdꝰ aquā ō puteo pfūdissimo cū mlto labore hauriebat: ⁊ haustā i momēto inutiliṫ effundebat. Tertiꝰ trabē portans ⁊ volēs intrare i ecclīam/ in ostio ex trāsuerso ponebat. et sic de illa trabe obicē sibi faciebat ne itraret. Primꝰ ē pctōr q̄ aliq̄n volēs pniaꝫ agere: cū sentit pctor̄ grauitatē ⁊ pnie difficultatē: ab incepto desistit ⁊ pctā pctis supaddit. Scōs ē q̄ mul/tū laborauit in pnia ⁊ statim ad vomituꝫ reuertiṫ: ⁊ graꝫ p q̄ diu laborauit cito effūdit. Tertiꝰ ē q̄ celū cupit intrare ⁊ tn̄ p inobediētie rigorē sibi aditū intercludit. Q̄ ꝙmlti sūt similes pcedētibus. Jō Eccꝫ. j. Stultor̄ infinitꝰ est numerꝰ.

Sermo septimus

Um venerit

c ⁊c. Cū venerit ille spūs v̄itatis docebit vos oēm v̄itatē. Jo. xvj Docebit inq̄ itrinsecꝰ illūinādo: fecure diri gēdo: atq̄ efficaciṫ monēdo. De his tribus Ber. Profecto spūſſcūs monet ⁊ docet: memorie suggerit bona i cogitatiōibꝫ sctis: atq̄ ita ignauiā nr̄am teporēq̄ repellit. Cum venerit ⁊c.

p Rimꝰ art. An pctm̄ de q̄ spūſſctūs arguit mūdū ex eo q̄ corrumpit bonū cōtrarieṫ bono increato: Vide in pmo aduentuali fer. vj. post q̄rtam dn̄icam

s Ecūdus ar. Jn pccō. ⁊c. Hic de tertio documento qō est exclusio spiritalis bonitatꝫ. q2 vicꝫ pctm̄ excludit siue ab/ ꝗcit oē bonū spirituale. Ubi sūt tria ꝯsiderāda specialia nocumēta ex pctō veniētia.

Primū est amissio filialis dignitatꝫ.

Scōm est p̄uatio totalis vtilitatꝫ

Tertiū est incursio mltiplicꝫ penalitatꝫ

Primū igiṫ ⁊c. Nā p pctm̄ q̄ erat filiꝰ dei efficiṫ filiꝰ diaboli. Un̄ Joā. viij. iudeis ⁊ sibi silibꝫ dr̄ dn̄s. Uos ex p̄re diabolo estꝫ. Jdeo aie peccatrici dr̄ Hier. iij. Leua oculos tuos in directū ⁊ vide vbi nūc pstrata sis. Scōm est p̄uatio totalis vtilitatis. scꝫ meritorie. p̄uaṫ em̄ hō p pctm̄ grā ⁊ oibus meritꝫ sique hēbat. Ezech. xviij. Si auerterit se iustꝰ a iusticia sua ⁊ fecerit iniq̄tatē ⁊c. oēs iusticie eiꝰ q̄s fecerat non recordabunṫ. Figura. j. Machab. j. Antiochꝰ intrauit teplū ⁊ spoliauit illud vasis: diuitijs: ⁊ ornamentꝫ. Antiochꝰ interp̄taṫ silentiū paupt̄atꝫ. et siḡt pctm̄ qō silet. i. nō ostendit ad q̄ntā paupt̄atē adducit: ⁊ intrat teplū cordis ⁊ illō spoliat oibꝫ donis spūalibꝫ ⁊ meritꝫ. Jō pctōri dr̄ illō Apoc. ij. Memor esto itaq̄ vn̄ excideris. Un̄ Adā erubescēs vilitatē ⁊ paupt̄atem ad quā p pctm̄ ceciderat/ abscōdit se ⁊ etiā vxor sua a facie dn̄i. Et vocauit eū dn̄s di. Adā vbi es: Gen̄. iij. in ꝙ miserabili statu Jtē ꝙ diu est hō in pctō mortali si faciat aliq̄ bona opa: nō tn̄ sunt ei vtilia ad meritū glīe eterne. Esa. lix. Opa eor̄ inutilia. Et ō maledicto viro dr̄ Hiere. xvij. Erit q̄si mirice i deserto. q2 scꝫ sine vtili fructu. Talis ḡ silis ē ficulnee maledicte in qua dn̄s fructū nō inuenit: vt h̄r Mat. xxj.

Audiat ḡ q̄libet pctōr illud Osee. xiiij. Conuertere ad dn̄m deū tuū: qm̄ corruisti in iniq̄tate tua. Tertiū est icursio multiplicis penalitatis. Sicut em̄ dr̄ Augꝰ. Non sinit diuina iusticia dedecꝰ culpe esse sine decore vīdicte. Jncurrit em̄ pctōr tri/

plicē penā. Prio penā remorsionis. s. cō scientie/ dū em volūtas a synderesi discor dat ex illa repugnātia: seqᵗ remorsio q̄daz afflictiua Jō Aug⁹ lib. ꝯfes. Jussisti dn̄e. ⁊ sic est vt sibiipi pena sit ois inordinatus anim⁹. Verūtn̄ multi sunt sic̄ pisces q̄ nutriti in mari reputāt mare dulce. Tales ei reputāt pctā dulcia Esaie. v. Ve q̄ dicūt bonū malū: ⁊ malū bonū ponētes amaruz dulce ⁊ dulce amaꝝ qđ in multꝫ ꝯtingit ꝑpter incōsiderationē. Scđo penā sepationis. s. a deo. Esa. lix. Pctā vr̄a dimiserūt inᵗ vos ⁊ deuz vr̄m/ ⁊ in hoc ꝯsistit mors anie ꝑ culpā. Aug⁹. xiij. de ciui. dei. Mors anie fit cū eā deserit de⁹ sic̄ mors corpis. cū illud deserit aīa. Tertio incurrit penā damnatiōis. Ro vj. ca. Stipendia peccati mors. s. eterna. O si ꝯsiderarent pctōres attēte q̄ȝamara sit mors illa iferni certe credo stati oēs hui⁹ mundi voluptates respuerent. Exemplū narrat Vincē. in speculo moř. li. ij. pte. iij. Cū scholarꝫ q̄dā parisieñ. quendā suū sociū de nouo religionē ingressuz visitans rogaret eū vt ei aliqđ ṽbū diceret qđ ei⁹ cor ad compūctiōis g̃ram emolliret: dixit ei Nolo tibi ꝑ nunc aliđ p̄dicare nisi q̄ȝ amore mei qn̄ cameraz tuā intrauerꝫ ⁊ viderꝫ lectū tuum cui⁹ culcitra mollis ē ⁊ cooptoriū delicatū: cogites q̄lem camerā/ q̄lem culcitrā ⁊ q̄lia cooptoria habebis in inferno. Dr̄ em Esaie. xiiij Concidit cadauer tuū: detracta ē ad inferos superbia tua/ subter te sterneᵗ tinea ⁊ operimentū tuū erūt ṽmes. Quib⁹ audiitis ṽba illa adeo cordi suo sūt ifixa q̄ȝ nec in camera nec in lecto q̄escere potuit. ꝓterea ꝑtoq̄ȝ mūdo statim religionē itrauit. Vtinā h̄ silr̄ attenderēt q̄ in mūdo penit⁹ delectanᵗ/ de deo ⁊ salute anie paꝝ cogitātes. De q̄b⁹ Job. xxj. Ducūt in bonis dies suos ⁊ in puncto ad iferna descēdūt.

Tertiᵒ ar. Audi. ⁊c̄. Recedite ḡa regione pcti q̄ tā misera ē. Nōne libenter recederet aliq̄s a regiōe in q̄ nullaten⁹ pficere posset aut aliq̄d adq̄rere ⁊ tamē mlt̄a dāna incurreret ⁊ aduersa nihil aliud etiā expectās nisi suspendi in patibulo. Siq̄s fugeret ꝓpter damnū tp̄ale ⁊ detrimentuz corpis euitandū: multo magis fugienduz est ꝓpter cauendū anie damnū ⁊ ei⁹ dānatione. Jura em dicūt. Anima est pferenda quibuscūq̄ȝ rebus. C. de sacrosanctꝫ ecclesijs. l. Sancim⁹. et. xij. q. j. Precipim⁹ Nota etiā parabolā q̄ poniᵗ i li. de dono timoris. Duo pegrini q̄sierunt a q̄dā sapiēte de via sua. Qui dixit Si iueritꝫ ad sinistrā venietis ad ciuitatē vbi ꝯsuetudo est q̄ȝ peregrini cū gaudio recipiunᵗ/ ⁊ ꝑ triduū eis optata largiunᵗ. sꝫ deinde ꝯfusibiliter eijciunᵗ ⁊ spoliati oib⁹ bonis suis in patibulo suspendunᵗ. Si aūt ad dexterā preteritis ꝑ triduū inuenietꝫ viā difficilē: sꝫ postea ciuitatē pulcerrimā in q̄ cū gaudio recipiemini coronabimini ⁊ ditabimini. Expōe. Peregrinatio ista vita pn̄s ē. Ciuitas prima est mund⁹ vbi post tres dies diuitiaꝝ delitiaꝝ ⁊ honoꝝ: q̄ tria sola lucent mundanis ⁊ eis placent ducunᵗ nudi ad suspēdiū infernaľ patibuli Via aūt difficilis est pnīa. Hec ē via de q̄ dr̄ Exo. iij. Viā triū dierum ibim⁹ in solitudinē vt imolem⁹ domino deo nr̄o. Triduū hui⁹ vie est ꝯtritio: confessio: ⁊ satisfactio. Jn his se exercentes coronanᵗ tandē in celesti hierl̄m. Fugite ḡ fugite viā sinistrā ⁊ ambulate ꝑ dexteram. Nam vt dicit Berñ. Via pcti ingredientes contaminat: ꝓgredientes obstiat: ⁊ egrediētes exterminat.

Sermo. viij.

Cum venerit

⁊c̄. Que ventura sunt annūciabit vobis. Joan. xvj. Que ventura sunt vicꝫ iudiciū dei formidabile: maloꝝ supplicium interminabile: ⁊ iustoꝝ premiū inexplicabile. De his omnib⁹ Joan. xiiij. Suggeret vobis omnia q̄cunq̄ȝ dixero vobis. Certū est em q̄ȝ illa tria predixerat discipuľ. vt patet Mat. xxv.

Cum venerit ⁊c̄.

Primus articulus An origo peccati sit a bono increato: Vide in prio aduentu. li dn̄ica. iiij. ser. ij

Secundus ar. Jn pce. ⁊c̄. Hic dicendū quō sp̄usſctus arguit mundū de iusticia. Vn̄ in euangelio dicit dn̄s. De iusticia ꝙo q̄z ad patrem vado ⁊ iam nō videbitis me. Aug⁹ sup Joan. Arguiᵗ mūdus de iusticia coꝝ q̄ credūt. Jpa q̄ppe fidelium compatio est infideliū vitupatio.

Et erit iusticia vr̃a de q̃ mundꝰ arguit̃ q̃m in me quẽ nõ videbitꝫ credetꝫ Idẽ. Trãsi- cant homines in numeꝝ fideliũ ne arguã- tur de iusticia q̃s iustificatos non imitant̃ Possumꝰ aũt dicere ꝙ spũssanctus arguit mũdũ de iusticia tripl'r.

Pͥo de iusticie ꝑuersiõe.
Scd̃o de iusticie venditiõe.
Tertio de iusticie trãsgressione

Primo igit̃ rc̃. Nã iusticia multipl'r per- uertit̃ Esa. lix. Conuersum est iudiciũ re- trorsum ꝛ iusticia longe stetit/ corruit ve- ritas in plateis ꝛ eq̃tas non potuit ingre- di. et Eccs̃. iij. Vidi sub sole in loco iudicij impietatẽ/ ꝛ in loco iusticie iniq̃tatẽ. ꝛ di- xi in corde meo Justuꝫ ꝛ impiũ iudicabit dñs ꝛ tp̃s oĩs rei tunc erit. Propterea dꝛ Sap̃. vj. Audite reges ꝛ intelligite. disci- te iudices finiuꝫ terre. ꝑbete aures vr̃as q̇ ꝯtinetis multitudinẽ ꝛ placetis vobis in turbis nationum q̃m data est a dño ptãs vobis ꝛ virtꝰ ab altissimo. q̇ interrogabit opa vr̃a ꝛ cogitationes vr̃as scrutabit̃ q̃m cũ essetis ministri regni illius nõ recte iu- dicastis neqꝫ custodistis legem iusticie ne- qꝫ ẜm voluntatẽ dei ambulastis. Horren- de ꝛ cito apparebit vobis q̃m iudiciũ du- rissimũ fiet his q̇ ꝑsunt. Scd̃o de iusti- cie venditione. Frequent̃ em̃ iusticia ven- dit̃. Nam sicut dꝛ Esa. j. Principes tui in- fideles socij furꝝ oẽs diligunt munera se- quunt̃ retributiões. pupillo nõ iudicant: ꝛ causa vidue nõ ingredit̃ ad illos. ꝛ Ecci. xx. Exenia ꝛ dona excecant oculos iudi- cum. Tertio de iusticie transgressione. Pauci em̃ volunt facere iusticiã. Justiciaꝫ vtiqꝫ facit q̇ reddit vnicuiqꝫ qd̃ suũ ẽ. Ad iusticiã ꝓ ꝑtinet corpus anime subijcere qꝛ terra est. Istã iusticiam faciemus velimꝰ nolimus. Gen̄. iij. Puluis es ꝛ in puluerẽ ibis. Itẽ ad eam ꝑtinet tpalia mundo re- linquere. Istam etiã faciemꝰ velimꝰ noli- mus. j. Tim̃. vj. Nihil intulimus in hunc mũdũ haud dubiũ qꝛ nec inde auferre ali- q̇d possumꝰ. Item ad iusticiã ꝑtinet ani- mã deo dare. Hanc nolunt facere pctõres de quibꝫ conquerit̃ dñs Hiere. xij. Con- culcauerunt partẽ meã. q. d. partẽ alioꝝ bñ reddiderunt sed non meã. iõ tandem me- rito respuit̃ ipa anima a deo ꝛ demonibus traditur. Exemplũ narrat Roberttus de licio. qd̃ dicit euenisse in ciuitate spole- ti. Ibi erat puella q̃dam formosa que va- nitatibꝫ semꝑ intenta nihil de futura vita cogitabat. Hec infirmitate ꝑcussa moniti- ones ꝛ hortamẽta salutꝫ abhorrebat. Tã- dem cum cerneret se suꝑuiuere nõ posse p e- tiuit cuncta ad ornamentũ corꝑis ꝓspectan- tia: his em̃ animũ dederat. Cũqꝫ se ornas- set q̃si si ad nuptias esset itura. lamentãdo dicebat. Heu heu en moriar. En dilectaꝫ mihi vitã ablatã conspicio O diabole sus- cipe animã meã. Et inter hec ṽba expira- uit dãnata ꝛ desperata Ex affectione q̇ꝑpe inordinata ad vitã ꝑsentẽ ꝓpter amorẽ cor- poris neglexit animã: ꝛ sic corpꝰ ꝛ animã ꝑdidit. Cum tñ scriptũ sit Deu. iiij. Aiaꝫ tuã solicite serua.

Tertius ar. Aud̃. rc̃. Necesse est ꝓ nũc iusticiã amare ꝛ facere/ aut alias diui- ne iusticie rigorẽ subire. Forte gl'iant̃ aliq̇ se esse iustos, q̃m aliq̃ bona faciũt. Vadũt ad eccl'iam rc̃. Sed attendant diligenter q̃m non est vera iusticia nisi sit ꝑfecta quo- ad omnia dei ꝑcepta Nam dꝛ extra de re. iur̃. c. deflcat. Offendens in vno factꝰ est oim̃ reus/ q̃ sunt verba iacobi in sua cano- nica c. ij. Et lex dic̃. C. de subtractione pi- gnoꝝ. l. qꝫdiu. Solutio partꝫ non ꝑstat li- beratione. Vñ siq̇s velit soluere ꝑtẽ pen- sionis ꝛ nõ totã. tunc qd̃ tenet totuꝫ aufer- tur ab eo. Expone ꝛ applica q̃m scriptum est Deu. vj. Diliges dñm deũ t. ex. to. cor- de tuo ꝛ ex tota aĩa tua.

Dñica. iiij. post pascha
Sermo. ix.

Cum venerit

rc̃. Ille me clarificabit Jo. xvj Spũssanctus arguendo mun- dum: clarificat chr̃m. Clarificabit inquã vim intellectiuã illuminando/ vim affecti- uã inflãmãdo: vim executiuã excitando. Propter ꝑmũ dꝛ. Spũs veritatꝫ. Joan. xvj Propter scd̃m Ro. v. Charitas dei diffusa est in cordibꝫ nr̃is ꝑ spm̃sctm̃ rc̃. Propter tertiũ ps̃. Spũs tuꝰ bonꝰ dedu- cet me in terrã rectã. Salutatio

Cũ venerit rc̃.

Rimꝰ art. An actio mala. s. pcti de q̃

spūssanctus arguit mūdū sit a deo. Vide in pmo aduētuali fer.ij.post.iiij.do.

Secund⁹ ar. In pce.rc. Hic dicendu3 quō spūssanctus arguit mundū ō iudicio. Unde in euangelio. de iudicio autē qꝛ princeps mundi huius iā iudicatus ē. Aug⁹ sup ioannē. Princeps mundi hui⁹ iam iudicatus est. qm̄ iudicio ignis eterni irreuocabiliter destinatus. Et de hoc iudicio mundus arguit̄: qm̄ cum suo principe iudicat̄. quē supbum atq̄ impiū imitatur Idem. Caueant hoīes futurum iudiciu3 ne cum mundi pncipe iudicent̄: quem iudicatum imitantur. Possumus aūt dicere q̄ spiritussanctus arguit tripliciter mundu3 de iudicio.

Prio de iudicio vsurpato
Scdo de iudicio retardato.
Tertio de iudicio nō formidato

Primo de iudicio vsurpato. Multi enim vsurpant iudiciū qd ad solū deū ptinet. videl3 iudicare de ɔscientijs alioꝝ. Ro.xiiij Tu qs es q̄ iudicas fuū alienū. Et Ro. ij. In quo aliū iudicas/ teipm ɔdemnas. Ro.xiiij. Tu qd iudicas frem tuū: oēs stabim⁹ añ tribunal chri. O q̄nta est hominū in hoc abusio. Nā vt dic̄ Bern. Multi multa sciūt et seipsos nesciūt. alios inspiciūt: et se ipsos deserunt. Scdo de iudicio retardato: qꝛ multi differūt iudiciū facere de seips: cū tñ dicat apl's.j.coꝛ.xj. Si nos metipsos dijudicarem⁹: nō vtiq̄ iudicaremur Tertō de iudicio ñ formidato Multi em̄ sūt q̄ nō formidāt iudiciū. Prouerb. xiiij. Sapiēs timet.s.diem iudicij: et declinat a malo: stult⁹ trāssilit et ɔfidit. Vñ ipse iob dic̄ (iob xxxj) Quid faciā cū surrexerit ad iudicandū dñs rc. Et certe multū timere debem⁹ futurū dei iudiciū. Exemplū de agathone. Vide in scdo aduētuali fer3.v.post.ij.dñicam.

Terti⁹ ar. Audo.rc. Et notate. velitis nolitis habet3 cōparere diuino iudicio. Ad h igit̄ diligent̄ se pparet vnusq̄sq̄ qꝛ nll's pt ibi pcuratorē ɔstituere: psonalit̄ opoꝛt3 cōparere. Nā dic̄ lex.ff. de publicis iudicijs.l. Accusatore.§ ad crimē. In publicis iudicijs pcuratoꝛ nō pōt ɔstitui. Et extra de pcuratoꝛib⁹.c. Tue fraternitatis. In cā criminali pcuratorē cōstituere nemo pōt. Notate siqs cām arduā hr̄et in curia supioꝛi: multū credo solicite vigilaret et faceret qd posset rc. Expone et applica notādo qd habet̄ Eccli.xviij. Añ iudiciū para iusticiā.

Itē p eadē dñica. Sermo.j.sub alio themate

Vado ad eu3

q̄ me misit. Jo.xvj. Cū venerit ille spirit⁹ ṽitatis docebit vos oēm veritatē. Ibide3. Docet spūs scs cū venit veritate3 respectu pteriti. iō etia3 dic̄ dñs: Ille me clarificabit: qꝛ de meo accipiet ⁊ anūciabit vob. Clarificat̄ em̄ christus i nob cū a nob cognoscit̄ vt redēptoꝛ. rc. Itē respectu pn̄tis: Ideo.j.Jo.ij. Unctio docet de oibus.s. ad salutē necessarijs Itē respectu futuri: Ideo dic̄ in euāgelio Que ventura sunt annūciabit vobis. Vado rc.

Prim⁹ art3. An filio ɔueniat mitti a pře. O, non: Quicūq̄ em̄ mittit̄ ad aliquē locū: de nouo vadit: h āt diuine psone nō ɔuenit. Contra Joannis.xvj. Vado ad eū q̄ me misit Rñō. Tho.j.pt.q.xliij In rōne missionis duo important̄. Unu3 est hitudo missi ad eū a q̄ mittit̄ Aliud est habitudo missi ad terminū ad quē mittit̄. Missio g̃ diuine psone ɔuenire pt ̄sm q̄ importat ex vna pte pcessionē originis a mittente. Et ̄sm q̄ ipoꝛtat ex alia pte nouum modū existendi in aliq̄ non tñ nouā existētiā. Hec ex Tho. Pro fundamēto. Deus omnino est imobilis ⁊ imutabilis Vñ Aris.viij.physicoꝝ dicit. Deueniendū est ad vnum primū mouens oīno imobile. et Boecius li.de ɔsol. Stabilisq̄ manens das cūcta moueri. Cum g̃ querit̄ An filio ɔueniat rc. Dic rñ.vt s. Post quā applica illud qd h̄r in.ij.aduentuali.fer.ij. vel.iij. post.j.dñicam

Secund⁹ ar. Juxta ṽba themat3 tria p nunc sunt facienda.

Primo expositio litteral̄
Scdo applicatio general̄
Tertio cōpatio spēalis.

Primo ergo fiet litteralis expositio. Vado ait chr̄s ad eū q̄ me misit. Tum ppter date ptāt3 declarationē. Tū ppt̄ diuine charitatis approbationē. Tū ppt̄ nr̄e vtilitat3

ꝑcuratione̅. Primo ꝓpter ꝛc̄. Matt. vl.
Data est mihi oi̅s ptās in celo ꝛ in terra.
Nota ergo q̄ntum est time̅dus talis iudex.
Scd̄o ꝓpt̄ diuie charitatꝫ approbatio//
ne̅. Vn̄ Joa̅. xiiij. postq̄ᷓ di. Si diligeretꝫ
me gauderetꝫ vtiq̄ᷓ qꝛ vado ad patre̅ ꝛc̄.
subdit. Ut cog̊scat mu̅dus qꝛ diligo pr̄ez.
Et sicut mandatu̅ dedit mihi pr̄ sic facio.
Nota de ma̅dato sustine̅de mortꝫ ꝑ quam
ad patre̅ iuit: et quo̅ oportet nos mortifi//
cari si ad eu̅ ire volum⁹. j. Pe. iij. Chr̄s se//
mel ꝓ pcc̄is nr̄is mortu⁹ est: iust⁹ ꝓ iniustꝫ:
vt nos offerret deo: mortificatos q̇de̅ car
ne: viuificatos au̅t spu̅. Tertio ꝓpt̄ nr̄e
vtilitatꝫ ꝑcuratione̅. Ideo dr̄ i eua̅g. quia
hec locut⁹ sum vob/tristicia ipleuit cor ve
stru̅. q. d. Ex hoc tristari no̅ debetꝫ. Ideo
subdit. Sed ꝟitate̅ dico vob/expedit vo//
bis vt ego vada̅. Si em̄ no̅ abiero ꝛc̄. Si
em̄ abiero ꝛc̄. Bern̄. in ser. Quid est/si no̅
abiero ꝑaclet⁹ no̅ veniet: nisi carnis p̄n̄tia
vr̄is subtrahat̄ aspectib⁹/spu̅alis gr̄e dul//
cedine̅ me̅s occupata no̅ capit. Quid vo//
bis videt̄ fre̅s: si hec ita su̅t: imo qꝛ ita su̅t
audeat q̇s de cetero q̇busda̅ pha̅tasticꝫ il//
lecebris dedit⁹ secta̅s lenocinia carnis sue
carnis vtiq̄ᷓ peccatricꝫ genite in pcc̄is/affi
xe pcc̄is: in q̄ deniq̄ᷓ bonu̅ no̅ est illu̅ expe//
ctare ꝑacletu̅. Errat oi̅no si q̇s illa̅ celestez
dulcedine̅ huic cineri: diuinu̅ illud balsa//
mu̅ huic veneno: charismata illa spu̅s/mi
sceri posse hmo̅i illecebrꝫ arbitrat̄. Hec il//
le. Hoc itaq̄ᷓ multu̅ po̅derandu̅ est ꝙ non
potueru̅t apl̄i recipe plenitudinez spu̅sc̄ti
q̄ᷓdiu ꝯsolatione̅ habuerunt de p̄n̄tia chr̄i
corꝑali. Cu̅ tn̄ esset corp⁹ illud purissimuz
deitate imbalsamatu̅ ꝛ no̅ nisi a spu̅sancto
formatu̅. No̅ ergo arbitremur cu̅ delectatio̅e
corꝑali recipe gr̄am spu̅sc̄ti. Aug⁹. Gau//
diu̅ diuie dulcedis no̅ degustas si carnali
delectato̅e cor macl̄as. Carnalis q̇ppe vo
luptas sic tenaciter iuiscat hoi̅es vt faciat
oi̅no ineptos ad spu̅alia: neq̄ᷓ ꝑmittit etia̅
eos d̄ spu̅alib⁹ cogitare: ꝛ pleru̅q̄ᷓ eos ob//
stinatos reddit. Exemplu̅ Dan̄. xiij. de
senib⁹ ipudicꝫ q̇ auertert̄ ocl̄os suos ne vi
dere̅t celu̅ ꝛ ne recordarent̄ iudiciu̅ iustoꝝ.
Propt̄ea etia̅ diabol⁹ elegit h̄ viciu̅ cu̅ ba
lach regez ꝑ ꝓpham bala̅a̅ instruere vellet
quo̅ filios isr̄l deuincere posset: vt h̄r̄ Nu
me. xxij. Vn̄ etia̅ narrat Michael de me//
diolano: de q̇da̅ q̇ etia̅ in mortꝫ articl̄o no
luit penit⁹ ꝓponere abstinere a luxuria: di//
ce̅s h̄ esse ipossibile. lꝫ paratus esset facere
alia bona etia̅ ardua. et sic impenite̅s mor
tuus est. Vn̄ Greg. Que̅ luxuria semel ce
pit: nihil aliud cogitare ꝑmittit.
Pro tertio articulo Vide in p̄mo ad//
uentuali. sermone penultimo.

Sermo secundus

Vado ad eum

ꝛc̄. Oe̅ datu̅ optimu̅ ꝛ oe̅ donu̅
ꝑfectu̅ desursum ꝛ c̄. Jac̄. j. Ad
hoc iuit dn̄s ad patre̅ vt hmo̅i dona nob
tra̅smitteret. Vide s̄. p̄mo ser. alteri⁹ the//
matꝫ i hac dn̄ica. Saluta. Vado ꝛc̄.
Rim⁹ art̄. An vere dici possit chr̄s
ad patrem rediisse: Q, no̅. Qꝛ ab eo
nunq̄ᷓ recessit. Co̅tra. Ipe dr̄: Vado ad
eu̅ q̇ me misit. Rn̄sio s̄m theol̄. Sic dr̄
venisse cu̅ nouo modo apparuit. s. i forma
nr̄e hu̅anitatꝫ: sic etia̅ dr̄ rediisse cu̅ desiit
appere: nulla penit⁹ facta mutato̅e in for//
ma diuinitatꝫ neq̄ᷓ q̄n venit neq̄ᷓ q̄n rediit.
Hoc ꝓ rn̄sione. Pro fu̅dame̅to. Vide//
mus vna̅qua̅q̄ᷓ rem redire naturalr̄ ad lo
cu̅ sue origis. ꝓpter qd̄ ait Boe. iij. de ꝯso
la. Repetu̅t ꝓprios queq̄ᷓ recursus: redi//
tuq̄ᷓ suo singl̄a gaude̅t. Et Ouidi⁹. Or⁹
q̄q̄ᷓ suos repetu̅t. Vn̄ ꝛ ph̄s in. iiij. phys.
dr̄: ꝙ vnu̅q̇dq̄ᷓ naturalr̄ mouet̄ ad locum
sue generatio̅s. Sic ꝛ chr̄s tande̅ rediit
ad patre̅ vn̄ venerat. Sꝫ q̄rit̄ An ꝟe ꝛc̄.
Dic rn̄. vt s̄. Post rn̄sione̅ au̅t dicas. Bn̄
ergo dr̄ Ps̄. A summo celo egressio ei⁹: ꝛ oc
cursus ei⁹ vsq̄ᷓ ad summu̅ ei⁹ ꝛc̄. Asce̅da//
mus itaq̄ᷓ cu̅ chr̄o dn̄o Primo ꝑ scr̄a̅ de//
sideria. iuxta illd̄ Col̄. iij. Que sursuz su̅t
q̄rite vbi chr̄s est in dextera dei sede̅s/ vt
tande̅ oe̅s asce̅dam⁹ reali p̄n̄tia. Qd̄ oi̅no
fieri no̅ poterit: nisi p̄us deposuerim⁹ pec//
catoꝝ onera. Aug⁹. in ser. Scire debem⁹
fre̅s qꝛ cu̅ chr̄o no̅ asce̅dit supbia: no̅ aua//
ricia: no̅ luxuria: nullu̅ viciu̅ nostꝝ asce̅dit
cu̅ medico nr̄o. Audite o miseri peccato//
res ꝛc̄. Quid in p̄n̄ti mu̅do potestꝫ inue//
nire in pcc̄is vr̄is: nisi miseria̅ ꝛ afflicto̅es
multas. Heu heu q̄re no̅ nitimi asce̅dere
cu̅ chr̄o. Libe̅ter em̄ relinq̇t ho̅ terra̅ in q̄

affligit̃ ⁊ multa patit̃ incõmoda. ⁊ liben-
ter ad locũ vadit in q̃ mlta sperat hr̃e bo-
na. Fugite ḡ mũdũ.i.oblectamẽta mũda-
na/vnde tot mala puenĩũt: et ad celestem
patriã pperate in q̃ sunt oĩa bona. Figu-
ra Exo.xiiij. Filij isrl' multũ desiderabant
exire d' egypto vbi affligebant̃ ⁊ ire ad ter
rã de q̃ tot bona dicebantur. Expone ⁊c.
Et nota illd' Bern. in qdã ser. Festinem⁹
ad locũ tutiorẽ: ad agrũ vberiorez: ad pa-
stũ suauiorẽ: vbi hitem⁹ sine formidie. abũ
dem⁹ sine defectu: epulemur sine fastidio.

S Ecũdus ar. In pceð ⁊c. Hic faciem-
da est applicatio general' hoc modo.
General'r em̃ q̃libet siue bon⁹ siue malus
dicere põt Vado ad eũ q̃ misit me.i. ad
deũ qui me fecit ⁊ posuit me in esse: vt ab
eo recipiã qð iustũ ẽ. Debet inq̃ vnusq̃s-
q̃ dicere ⁊ mẽte cogitare Vado ⁊c. ineui
tabiliter: irretardabil'r: irreuocabiliter.

Primo vado ⁊c. ieuitabil'r. Ps. Quis
est hõ q̃ viuet ⁊ nõ videbit mortem: eruet
aiam suã de manu iferni. Primũ est ipossi
bile. secundũ ÿo difficile. Attẽde. Mltuz
esset piculosus trãsit⁹ vbi nõ posset homo
euadere q̃n ibi mẽbꝛ aliqð amitteret/q̃n-
tũcũq̃ sibi sollicite pcaueret. Si aũt negli
gẽter ageret: vitã pderet corpalẽ. Vide ḡ
q̃piculosus est trãsit⁹ mortꝫ quẽ oĩno im-
possibile ẽ euadere. Si tñ prudẽter hõ sibi
puiderit: aiam saluabit. si negligẽs: corp⁹
⁊ aiam pdet. Ineuitabil'r itaq̃ tẽdim⁹ ad
mortẽ. ij. Reg.iiij. Oẽs morimur ⁊ q̃si aq̃
in terrã dilabimur.iij. Reg.ij. Ego ingre
dior viã vniuerse terre ⁊c. Idõ Ber. in q̃
dã ser. Miser hõ q̃re oĩ hora te nõ dispo-
nis: cogita te iã mortuũ quẽ scis de neces-
sitate moriturũ. Distingue q̃liter ocl'i ẏten
tur in capite: vene rũpent̃ in corpore: ⁊ cor
scindet̃ dolore. Scðo irretardabiliter.
Eccl.xiiij. Memor esto q̃m mors nõ tar-
dat. Hec ÿba põderãda sunt: mors ñ tar-
dat: ḡ est in ianuis. mors non tardat: ḡ ti-
meam⁹. mors nõ tardat: ḡ bñfacere ñ tar
demus. O amatores mũdi: mors ñ tar-
dat. O generaliter oẽs pctõres: mors nõ
tardat. Agite ḡ pniaz ne vos iueniat dor-
miẽtes. O duꝛ ÿbũ sed vtilissimũ: mors nõ
tardat. Sed heu mõ hoc nõ aduertũt mi
seri pctõres. sed hoc(lꝫ tarde) cũ anxietate
multa recogĩcet in inferno: dĩ. illud Sap.
v. Nos nati ↄtinuo desinim⁹ esse. Idcirco
dĩ Greg. in registro. Nr̃a vita nauiganti
silis est. Is nãq̃ q̃ nauigat stet: sedeat: ia
ceat: sp̃ vadit. q̃a ipulsu nauis ducit̃. Ita
etiã nos sum⁹ q̃ siue dormiẽtes: siue vigi-
lãtes: siue iacẽtes: siue ambulãtes: siue vo
lẽtes: siue nolẽtes/p momẽta tpm ad finẽ
ducimur sp̃. Tertio irreuocabil'r. Eccl
xxxviij. Memẽto nouissimoꝝ ⁊ noli obli
uisci. neq̃ em̃ est ↄuersio.i. redit⁹ ad hanc
vitã: lꝫ sit hõ reditur⁹ ad vitã incorrupti-
bilẽ in resurrectiõe generali. Iob.xiiij. Li
gnũ hꝫ spem si pcisum fuerit rursum vire-
scit ⁊ rami ei⁹ pullulãt ⁊c. Hõ ÿo cũ mor-
tu⁹ fuerit nudat⁹ atq̃ cõsũpt⁹: vbi q̃so est:
quõ si recedãt aq̃ d' mari ⁊ fluui⁹ vacue fa
ctus arescat: sic hõ cum dormierit non re-
surget. Mltũ valere põt talis meditatio
mortꝫ ad supbiã depmẽdã ⁊ pniaz dilig̃
ter pagẽdã. Aug⁹. li. de ÿbis dñi. Agno-
scat hõ se mortalẽ ⁊ frãget elatiõem. Ex̃
plũ.iij. Reg.xxj. de achab rege isrl' q̃ au-
dita cõminatõe mortꝫ sibi facta ab Helia
indut⁹ est sacco ⁊ ambulabat demisso ca-
pite. Et dixit dñs ad Heliã. Nõne vides
achab hũiliatũ coraz me ⁊c. Nec mirũ: q̃a
cogitãs de morte: vidit se cito in puluerẽ
redigẽdũ. Itẽ legit̃ in vita Ioãnis elemo
synarij ptriarche Cõstantinopolitani. Et
hanc etiã ↄsuetudinẽ dĩ Isidor⁹ fuisse an-
tiq⁹ q̃ pma die coronatiõis impatorꝫ cõ
stantinopolitani cũ esset in gl'ia sua: lato-
mus afferebat tria vel q̃ttuor genera mar
moꝝ diuersoꝝ coloꝝ dĩ. ei. Iubeat impa-
tor de quo genere marmoris velit sibi mo
numentũ fieri: vt p hoc isinuaret̃ ei q̃ tãq̃
hõ moritur⁹ de morte cogitaret: curã anie
ageret: pie regnũ suũ regeret: subditos ñ
cõtemneret. Vñ Sene. Quid clienti tuo
irascerꝭ: sustine paululuz/venit mors que
nos pares faciet. oẽs em̃ pares morimur
nisi q̃ qui plus hñt pl⁹ sunt responsuri.

T Erti⁹ art. Aud. ⁊c. Diligenter ḡ sibi
puideat vnusquisq̃: quoniã vt dĩ lex
Mora sua cuilibet est nociua. ff. de re. iur.
in condemnatiõe. Pone casum de eo q̃ est
in mora soluẽdi decimas. quia pereũt peri
culo suo etiaz in casu fortuito. xvj.q.j. de-
cime. Cito ḡ soluat q̃libet quod debet do
anteq̃ pereat potestas siue facultas soluẽ
di. Pone etiã exemplũ siue pabolaz de eo

qui velit nolit compellit͛ cito compere coram rege rõnem redditurꝰ de receptis pecunijs sub pena capitis. Nõne talis diligẽter ꝓuideret ⁊c̃. Expone ⁊ applica. Jõ bñ dr̃ Deut. xxxij. Gens absq̃ consilio ⁊ sine prudẽtia vtinã sapent ⁊ intelligerẽt ac nouissima ꝓuiderent.

Sermo tertius

Vado ad eum

Voluntarie genuit nos vͦbo veritatis ⁊c̃. Jaco. j. Ad hᵒ spũaliter genuit vt cum eo vadamus. Vide s̃ ser. ij. alteriꝰ thematꝫ in hac eadẽ dñica.

Salutatio Vado ⁊c̃.

Primꝰ articulus. An decuerit chr̃m suos discipulos relinq̃re post resurrectionẽ et ad patrẽ ire: Vide s̃. feria. ij. paschalis hebdoma. sermone post meridiem

Post responsionẽ aũt dicas. O q̃nta fuit redemptoris erga nos sollicitudo q̇ tot mysterijs nob̃ viã salutꝫ apuit ⁊ q̇d agere debeamꝰ ostendit. Mortuꝰ ẽ vt nos redimeret: ⁊ nos mortificãdos esse spũalr̃ erudiret. Resurrexit vt spem resurrectõis daret: ⁊ nos resurgere a pctis doceret. Tandẽ in celũ ascẽdit vt nos ad se traheret et spũalẽ anime ascẽsionẽ indicaret. Amb. li. de offi. Sicut chr̃s sua resurrectiõe resurgendũ a pctis edocuit, ita sua ascẽsiõe ascẽsionẽ quãdã anĩe esse indicauit. O igit͛ miseri pctõres q̇ descẽdere magꝫ q̃ ascendere q̃ritꝫ: q̇ carnalibꝫ ⁊ terrenis inherẽtes spiritualia ⁊ celestia nõ cogitatꝫ. Ideo i tenebris mentꝫ miseri remanetꝫ ⁊ veris bonis vacui. Figura Gen̄. j. dr̃. Terra erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebre erãt sup faciẽ abyssi. Spũalr̃ Terra. i. mẽs terrena ⁊ carnal̃ q̄ est bonis vacua. ⁊ tenebre. s. ignorãtie et incõsideratiõis: atq̃ tenebre culpe sũt sup faciẽ abyssi. i. cordis terreni. Nã ipsa cupiditas est q̄si abyssus impscrutabilis: et eiꝰ nõ est iuenire fũdũ. Jõ osee. iiij. dr̃. Nõ est ṽitas: nõ ẽ miscđia: nõ ẽ scia đi in t͛ra. i. in corde terreno: sꝫ maledictũ ⁊ mẽdaciũ ⁊ homicidiũ ⁊ furtũ ⁊ adulteriũ inundauerũt: ⁊ sanguis sanguinẽ tetigit.

Secundus ar. In pced. ⁊c̃. Hic faciẽda est cõparatio specialis iter bonos et malos quõ differenter hñt dicere Vado ad eũ ⁊c̃. Est aũt in hoc notanda triplex differentia

Prima inchoationis

Secunda ꝓgressionis.

Tertia terminationis

Prima inchoationis siue termini a q̊. Initiũ em̃ a q̊ boni viaꝫ incipiũt est amor dei. initiũ aũt vie maloꝝ ẽ amor sui. iuxta illđ Aug. xiiij. de ciui. dei. Ciuitates duas fecerũt amores duo. Ciuitatẽ dei amor dei vsq̃ ad ꝯtẽptum sui. ciuitatẽ ṽo diaboli amor sui vsq̃ ad ꝯtẽptum dei. Omnis ergo boni origo est amor đi. oĩs mali origo est amor sui. Scđa est differentia ꝓgressiõis. Vadũt em̃ boni p viã dei. Ps̃. Viam ṽitatꝫ elegi. Item. Vias tuas dñe demõstra mihi. Ecõtra ṽo de malis dr̃. Nõ em̃ q̇ opant͛ iniq̇tatẽ in vijs eiꝰ ambulauerũt. in ps̃. Et Baruch. iij. Filij agar exq̇sierũt prudentiã q̄ de terra est. viã aũt sapiẽ nescierũt: neq̃ cõmemorati st̃ semitas eiꝰ

Notãda est autem triplex via bonorum.

Prima est via penitentie in qua commissa delent͛. De hac Exo. iij. i figura. Ibimus viã triũ dieꝝ in solitudinẽ vt sacrificemus dño deo nr̃o. Econtra de malis dr̃ Baruch. iij. Viam discipline nescierunt.

Scđa est via obediẽtie in q̄ bona opera exercent͛. Ps̃. Viam mandatoꝝ tuoꝝ cucurri. Et Esa. xxx. Hec est via/ambulate in ea ⁊c̃. Contrariã viã tenent mali. s. viaꝫ iniq̇tatꝫ. de q̄ Ps̃. Viã iniq̇tatꝫ amoue a me. Tertia est via patientie: in q̄ aduersa p chr̃o sustinent͛. Mat. vij. Angusta porta ⁊ arta via q̄ ducit ad vitam. Et Bern̄. Pñs tribulatio est via vite: via gl̃ie. via ciuitatis habitaculi: via regni. Ecõtrario mali inter tribulatiões vadũt p viam impatiẽtie. sicut legit͛ de filijs isrl̃ murmurãtibꝫ p labore Nũe. xj. De via maloꝝ dicit͛ Prouerb. iiij. Via impioꝝ tenebrosa nesciũt vbi corruãt. Et de via iustoꝝ ibidẽ Iustoꝝ semita q̄i lux splẽdẽs ꝓcedit ⁊ crescit ⁊c̃. Tertia est differentia terminationis. s. termini ad quẽ. Vadũt em̃ boni ad deũ vt ad patrẽ benignum: mali ṽo vt ad iudicẽ iratũ. De pͥmo Ps̃. Nouit dñs viã iustoꝝ i. approbat vt piꝰ pr̃. De scđo Eccĩ. v. In pctõres respicit ira eius. Itẽ Vadunt iusti ad deũ laudantem: mali ṽo

ad deum increpantē. De pmo j. Cor. iiij
Tunc laus erit vnicuiqꝫ a deo. De scd̄o
Ps̄. Tunc loq̄tur ad eos in ira sua. Item
boni vadūt ad deū inuitantē. mali ꝟo ad
deū repulsantē. De pmo Mat. xxv. Ve-
nite bn̄dicti pr̄is mei ꝛc̄. De scd̄o ibidem.
Ite maledicti in ignem eternū ꝛc̄. Atten
dite. Multū diligēter p̄cogitare debem⁹
hunc terminū vie ꝛ multū sollicite videre
quā viam tenem⁹. Exēplū narrat Pe-
tr⁹ alphunsus de quodaꝫ heremita. Vide
in scd̄o aduentuali sabbato post pmā do-
minicam aduentus.

t Erti⁹ ar. Aud̄. ꝛc̄. Cauete ḡ ne po-
tius cū malis q̄ꝫ cū bonis ambuletis:
ne magis inferni q̄ꝫ padisi viam eligatis.
Nam vt dicit lex. Imputandū est ei q̇ ta
lem elegit. ff. de minoribꝫ. l. cū in cōmoda-
to. Nec satis est partim tenere viam dei et
ptim remanere in via diaboli: sicut mlťi fa
ciūt. Sed necessariū est ad deū totaliť cō-
uerti: al's nō est vera ꝯuersio. Vn̄ de peñ.
di. j. §. hoc idem. Cōuersio d̄r cordis vn-
diqꝫ ꝟsio. Nā q̇d valet ꝙ miles regi aliqn̄
obsequiū facit: sed aliqn̄ regis aduersario
seruit. Expone ꝛc̄. notādo illō. ij. Cor. vj
Que conuentio chr̄i ad belial:

Dn̄ica quinta post Pascha
Sermo primus.

Etite et acci-

p pictis. Ioā. xvj. Estote facto-
res ꝟbi ꝛ nō auditores tm̄ fal.
vos. qm̄ siq̇s au. est ver. ꝛ nō fac. hic cōpa-
biť viro ꝯside. vul. na. s. in spe. cōsi. em̄ se et
a. ꝛ statim oblit⁹ est q̄lis fuerit. Iac. j. Ta
les esse debem⁹ vt sim⁹ digni accipe qd̄ in
orōne petim⁹ In illis aūt ꝟbis pmo poni
tur salutarꝫ exhortatio: cum d̄r. Estote fa-
ctores ꝛc̄. Scd̄o exhortatiōis rō. cū dicit
Fallētes vos. q. d. sic em̄ falleretis vosmet
ipsos. Tertio rōnis cōfirmatio: cum d̄r.
Qm̄ siq̇s ꝛc̄. De pmo Ro. ij. Nō audi-
tores legis iusti sūt: sed factores iustifica
bunť. De secundo Gal. vj. Nolite errare
deus non irrideť. De tertio Matt. xiij.
Videte vosmetipsos. Vbi nota ꝙ specu-
lū aiaꝝ est ꝟbū dei: vbi q̇libet debet se vi
dere: nō alios. Petite ꝛc̄.

p Rim⁹ articulus. An oratio sit actus
latrie: Qꝫ nō. qꝛ est act⁹ pn̄ie. Con
tra. Orō spectat ad di reuerētiā. Rn̄det
Rich. in. iiij. di. xv. ar. iiij. ꝙ orō est act⁹ la
trie inq̄ntū q̇s orat deum vt sibi exhibeat
honorē in recognitionē sūmi dn̄ij: cum la
tria nō sit aliđ nisi exhibitio honoris testi-
ficantꝫ in eo cui exhibeť sūmū dn̄iū. Inq̄n
tū ꝟo q̇s orat deū vt p h̄ satisfaciat d̄ pec-
catis suis vl' alioꝝ: sic est actus pn̄ie. Hec
Rich. Pro fund̄. Nō dubiū q̇n orō p-
tineat ad reuerentiā dei. Vn̄ Galť. i alex.
Oia naturā. s. naturantē q̄ de⁹ ē veneranť
digne ꝛ orāt vt sata multiplicet: fet⁹ ꝛ fe-
mina reaugeat. Notanduꝫ tn̄ ꝙ in genere
actuū moraliū idē act⁹ ex fine sortiť diuer
sas spēs: vt d̄r phs. v. Eth. vbi d̄r ꝙ me-
chans ꝑpť lucꝝ est auar⁹: ꝛ ꝑpť ꝯcupiam ē
luxuriosus. Cū ḡ queriť An orō ꝛc̄. Dic
rn̄. vt s̄. Post rn̄sionē dicas. Cuiuscunqꝫ
aūt ꝟtutꝫ act⁹ sit orō: certū est ꝙ multū est
nob necessaria ꝛ pficua. Magnū em̄ nego
ciū hꝫ hō tractare in curia sūmi regꝫ. Aia
ꝟo in carcere corpis clausa nō potest illuc
ascendere: ideo op⁹ hꝫ nūciū mittere. Nū-
cius iste ē hūilis oratio. Ecci. xxxv. Orō
hūiliantꝫ se nubes penetrabit. Et sup il-
lud ps̄. Intret orō mea in cōspectu tuo. di-
cit Aug. Magna virtus pure orōnis q̄ q̄
si q̇dam nunci⁹ intrat: et ibi negocia pagit
quo caro ꝑuenire nequit. O igitur miseri
qui orare negligūt ꝛc̄. Cauēdū est aūt ne
nūcius iste sit carne grauat⁹. i. ne sit d̄ his
que ad carnem ptinent ꝛ nō possit ad alta
volare sicut strutio. nec etiam sit retrogra
dus: vt cum debet tēdere sursū tēdat de-
orsum. s. petens terram: ne etiā in via deti-
neatur a phantasmatibꝫ et cogitatōnibus
prauis. De quo Threñ. iij. Opposuisti ti
bi nubem: ne scꝫ transeat oratio: ne p̄terea
sit mutus per indeuotionē. Cōtra qd̄ dic̄
Ps̄. Verba mea auribꝫ pcipe dn̄e. Ne p-
terea sit inflatus per supbiam ꝛ nō possit
intrare p angustam portam. Iudith. viij
Humilium ꝛ mansuetoꝝ semp tibi pla-
cuit depcatio. Debet itaqꝫ hō sacrificium
orōnis offerre purū sine macula et dimi-
nutione. Figura. Leuiť. xiij. precipie-
batur offerri agnus anniculus sine macu-
la et sine membroꝝ diminutōne. Expone
spiritualiter. Si autē sic offeratur oratio

erit grata dn̄o Mat. xxj. Oīa q̄cū〈que〉 petie ritis in oꝛōne credētes accipietꝭ.

S Ecundꝰ ar. Triplex est facienda ꝯsideratio de oꝛōne.

Pꝛīa ē ꝯsideratio ꝑsuasiue inductiōis.
Scd̄a est dispositiue ꝑparatiōis.
Tertia est ꝑfectiue ꝯditiōis.

Circa ꝑmū: notādū q̄ scꝑtura nos hoꝛtat̄ multipl'r ad oꝛādū Lu. xviij. Opoꝛtet oꝛare ⁊ nō deficere. Col'. iiij. Oꝛōni instate vigilantes in ea. et. j. Thes. vl. Sine intermissiōe oꝛate. et Lu. xxij. Uigilate ⁊ oꝛate. Et plib' alijs locis. Ad h̄ etiā nos iducere debēt maxie tria ad p̄ns ꝯsiderāda.

Pꝛimū ē oꝛōnis q̄litas mltū dlectabil'.
Scd̄m dīna liberalitas ꝓsus iextiabil'.
Tertiū nr̄a necessitas valde miserabil'.

Circa ꝑmū duplex ē ꝯsiderāda oꝛōnis q̄litas. s. honoꝛabilitas: ⁊ vtilitas. In h̄ sermone dicēdū de ꝑma. Q, aūt oꝛare sit opꝰ multū honoꝛabile pōt declarari ex ꝯsideratione triplici.

Pꝛīa ex p̄te dei recipientꝭ.
Scd̄a ex p̄te spūsc̄ti mouentꝭ
Tertia ex p̄te celestꝭ curie intercedentꝭ.

Pꝛima sumit̄ ex p̄te dei q̄ oꝛōnē nr̄am recipit: ⁊ cui oꝛando loq̄mur Isid. d' sūmo bo. Cum legimꝰ deꝰ loquit̄ nobiscū: ⁊ cū oꝛamus cū deo loq̄mur. Chrys. Cōsidera q̄nta est tibi ꝯcessa felicitas q̄nta gl'ia attributa oꝛōnib' fabulari cū deo: cū chr̄o miscere colloq̄a: optare qd̄ vel': qd̄ desideras postulare. Id̄o dicebat abraā cū timoꝛe Genes. xviij. Loq̄r ad dn̄m meū cū sim puluis ⁊ cinis. Scd̄a consideratio sumit̄ ex p̄te spūsc̄ti mouentꝭ Nā ip̄e spūsc̄tūs mouet nos ad oꝛandū Ro. viij. Ip̄e spūsc̄tūs postulat ꝓ nob̄ gemitib' inenarrabilib'. i. nos postulātes ⁊ gementes fac̄ Tertia sumit̄ ex p̄te celestis curie intercedentis: q̄ turba est tā honoꝛabil' ⁊ tn̄ eiꝰ officiū ē oꝛare deū intercedēdo ꝓ nob̄. Hoc fecerūt sācti dū viuerent ⁊ hoc etiā faciunt in celis. Un̄ Apoc. v. Uigintiquattuoꝛ seniores habebāt phialas plenas odoꝛamentoꝝ q̄ sunt oꝛōnes sctōꝝ. Hoc ē etiā officiū angeloꝝ q̄ nō cessant ꝯtinue ad deū clamare. sicut d' Esa. vj. ⁊ Apoc. iiij. et. vij. Hic aūt notande sunt tres angelice ꝯditiones oꝛāti necessarie.

Pꝛima est puritas.
Scd̄a est hūilitas.
Tertia est benignitas.

De ꝑma ps̄. Pꝛope est dn̄s oīb' inuocātibus eū o. iuo. eū in ꝟitate. i. in puritate cōsciētie. Cōtra Idem. Iniq̄tatē si aspexi in coꝛde meo nō exaudiet dn̄s. De scd̄a Ps̄. Respexit dn̄s in oꝛōnē humiliū ⁊c̄. Contra Ja. iiij. Sup̄bis deꝰ resistit. De t'tia. Mat. xviij. Si duo ex vob̄ ꝯsenserint sup̄ ter. de oī re quācū〈que〉 petierit fiet illis a patre meo. Contra ꝓuer. xx. Qui obturat aurē suā ad clamoꝛē paup̄is: ip̄e q̄ꝫ clamabit ⁊ nō exaudiet̄. Sūt q̄ppe angeli purissimi: hūiles: ⁊ benigni. Simꝰ ⁊ nos tales. Est insup̄ oꝛare officium ip̄iꝰ chr̄i q̄ in mundo existēs sepiꝰ oꝛabat ⁊ plerun〈que〉 i oꝛōne ꝑnoctabat. vt d' Lu. vj. Mar. vj. ⁊ Matt. xiiij. Est sic̄ dt paulꝰ Ro. viij. Ip̄e est ad dexterā p̄ris ⁊ iterpellat ꝓ nobis. Multū ḡlibent̄ ⁊ nos oꝛare debemꝰ: nec p̄t aliq̄s excusari ex difficultate oꝛandi. Multū ei facilis res est oꝛ̄o. Ps̄. Apud me oꝛ̄o deo vite mee Glo. Apud iustum semꝑ ē qd̄ dare p̄t scꝫ oꝛ̄o quā si nō p̄t dare vocē: tn̄ pōt dare mēte ⁊ desiderio. Ip̄m em̄ bonuꝫ desiderium oꝛ̄o est. De h̄ thesauro boni desiderij. q̄ plus dat plꝰ habet. Un̄ miser est q̄ de hoc dando parcus est. Pōt em̄ quis excusare se de ieiunio ⁊ elemosyna: sed de oꝛatione nulla est excusatio. Sed heu q̄dā pigri vellent q̄dem alienis oꝛ̄onib' saluari: sꝫ nolunt seip̄os iuuare oꝛando. Exemplū cuiusdā quadrigarij. Quadriga i via ceciderat ⁊ ip̄e sedens in luto a trāseuntib' auxiliū petebat. Uenit q̄dam nobilis manum extendens vt iuuaret eum. Sꝫ cū miser ille nec vellet surgere nec manū mittere seu apponere ad quadrigam sꝫ differebat: recessit nobilis indignatus dicēs. Ex quo miser non iuuas te: nec ego curam de te habeo. Sic facit chꝛistus. Augꝰ. Qui creauit te sine te non iustificabit te sine te.

T Ertius articulus. Audistis ⁊c̄. Et notate quoniam opoꝛtet nos habere sanctoꝝ ⁊ angeloꝝ conditiones cum oꝛare volumus. Un̄ etiā vt dicit Bernardus. Ipsi angeli assistunt debite oꝛantibus. id̄o et angelici in oꝛando eē debemus al's indigni essemus cum deo loqui. Quere parabolā ser. viij. de epiph.

Sermo secundus

Petite et acci.

rc. Qui āt ꝑmāserit i lege p. li. ⁊ ꝑmā. i ea: nō au. ob. fa. sed fa. o. hic be. i facto suo erit. Jac. j. Qui tal'ē petit ⁊ accipit. Ibi āt notaᷣ ꝑmo leg3 euā gelice nobil' ꝯditio: cū dt Qui p. i le. p. li. Scdo ei⁹ vtil' executio: cū di. nō au. obl'. fa ct⁹ ⁊c. Tertio desiderabil' retributio: cū dt Hic btūs i facto s. erit De prio. ij. Cor. iij Ubi spūs dñi: ibi libtas. De scdo ⁊ ter tio Jo. viij. Si māserit3 i ꝟmone meo: ꝟe discipli mei eritis. et co. ꝑi. ⁊ ꝑi. li. vos.

Petite ⁊ acci. ⁊c.

P Rim⁹ ar. An sit aliqd dec'miate pe tēdū a deo in orōne: Q, nō. q̄ ignorā m⁹ q̄d nob sit expediēs. Cōtra. Mat. vj. docuit nos chr̄s dec'miatas petitōnes facere in orōne dñica. Rñdet Rich. in iiij. di. xv. Quedā sūt q̄b⁹ n̄ possum⁹ male vti: sic ꝟtute: gr̄a: ⁊ glīa. et talia sūt dec'mi nate peteda in orōne. Quedā sūt q̄b⁹ bn̄ ⁊ male possum⁹ vti: sic hr̄e diuitias: vxorē: ⁊ filios ⁊ hmōi. Et talia nō sūt determiate petēda: sed sub ꝯditiōe. s. si de⁹ ꝓuidet illa ad salutē nr̄am vtilia. Quedaz aūt sūt q̄b⁹ bn̄ vti nō possum⁹: sicut sūt pctā. Et talia nullo mō sunt petēda. Hec Rich. Pro fund. Nihil est desiderandū aut petēdū ꝯ honestatē. vn̄ dt Tull'. li. de amicicia. Ab amic3 honesta petam⁹. Un̄ nec bona cor poris: puta sanitatē debem⁹ petere: nisi ꝓ q̄nto subseruire pōt anie nr̄e sanitati. Jdō couenietissime dt Juuenal'. Orandū ē vt sit mens sana in corpe sano. Cū itaqȝ q̄rit An sit aliqd ⁊c. Dic rn̄. vt s̄. De hmōi tn̄ iter3 sum⁹ infra dicturi. vic3 ser. vij. Ex re spōsione itaqȝ patet q̄ nō d̄ t'renis aut cor poralib⁹ ꝑncipal'r orare debem⁹: sed ꝓ ce lestib⁹ ⁊ spūalib⁹. Audite q̄ nec orare nec vouere scit3 nisi ꝓ corpe: ꝓ terrenis. et pro sia nihil. imo qd peius ē m'lti aliq̄n a deo petūt cōplemētū maloꝝ desiderioꝝ ⁊ no cumētū prioꝝ. Tal'ē orō deo execrabilis Jlle aūt bn̄ orat q̄ vt dt Aug. orādo deu3 q̄rit. Jn orōne itaqȝ cor sursū hr̄e dēm⁹: vt sit orō oīno igne charitat3 succēsa. Redo let q̄ppe thus igne succēsū: repositū ꝟo nul lū dat odorē. Sic orō igne charitat3 succē sa apud deū redolet. Figura Nūeri. xvj preceptū fuit tollere thuribulū: ⁊ hausto igne de altari: mitti incensum desup. Spi ritual'r ꝑ thuribulū subaudi cor nr̄m. Per ignē de altari subaudi charitate3 de altari cruc3 acceptā. ꝑ incensum ꝟo orōnem. Ps. Dirigaᷣ orō mea sicut incēsum ⁊c.

S Ecūdus ar. Jn ꝓceā. ⁊c. Hic d̄ vti litate orōis q̄ m'lta ⁊ mag ē. Jac. vl. M'ltū valet dep̄. iusti assidua. Et addu cit exēplū de Helia. Uide ibi. Jō Ber. Nemo ꝑuipēdat orōnem suā3: qm̄ ipse ad quē oram⁹ nō paruipēdit eā. sed aut da bit qd petim⁹: aut qd nouit vtilius. Sūt aūt ad p̄ns ꝯsiderande tres orōnis vtili tates. Est em̄ oratio

Placatiua

Lucratiua.

Defensiua

Primo est placatiua. s. ire dei. Un̄ Exod. xxxij. Moyses ꝑ orōnem placauit irā dei ꝓ pp'lo q̄ vitulū adorauerat. Et Nūe. xvj. Aarō ꝓ pp'lo depcatus ē et plaga cessauit. Et Jone. iij. Niniuite clamātes ad dñm: irā dei placauerūt. Sic ⁊ vos nūc ad de um clamet3 orātes: vt placet3 irā dei que postmodū. s. ꝑ⁹ mortē iplacabil' erit. Eze. vij. Nō parcet ocul⁹ me⁹ neqȝ miserebor.

Scdo est lucratiua. s. venie: gr̄e: ⁊ gl'ie. Un̄ orātib⁹ apl'is dat⁹ ē spūssctūs. et Lu. xj. Pr̄ vr̄ celest3 dabit spm̄ bonu3 petētib⁹ se. Tertio est defensiua. s. ꝯ hostiles ne q̄tias. qd figuratū est Exo. xvij. in pugna isrl' ꝯ amalech quē moyses orōne deuicit. Chrys. Stabat moyses in mōte n̄ armis sed ꝑcib⁹ pugnaturus: fit moyse orante vi ctoria: cessante mesticia: ꝑseuerāte ꝑce / ꝑse uerās victoria roboraᷣ. Quis em̄ iustorū nō orādo pugnauit: q̄s non hostē orando deuicit. Propterea etiā dr Tob. iij. Hoc aūt ꝓ certo h3 oīs q̄ colit te ⁊ orat te quia vita ei⁹ si fuerit in tribulatrione liberabiᷣ. Un̄ ps. Ad dñm cū tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. Exemplum aūt notabile quō orō defēdit ꝯ spūales inimicos. Nar rat Gre. in. iiij. dial. Theodor⁹ valde inq̄t et⁹ fuit: q̄ in meo monasterio frēm suū ne cessitate mag' q̄ volūtate secut⁹ ē. Cui ni miū gue erat siq̄s ei d̄ salute sua loq̄reᷣ. Cū aūt ꝑduct⁹ fuisset ad mortē in pestilē tia q̄dā q̄ magnā ꝑtē vrbis rome ꝯsūpsit:

et extremū spm ageret/cōuenerūt frēs vt ei⁹ exitū orādo ꝓtegerēt. Jācq corp⁹ eius ab extrema pte fuerat pmortuum. in solo tm̄ pectore vital' calor adhuc palpitabat. fratres aūt tāto ceperūt obnixi⁹ orare q̄nto videbant eum sub celeritate discedere. Tūc repēte cepit clamare/magnisq vocibus orōnes eoꝝ interrūpere di. Recedite recedite: Ecce draconi ad deuorandū me dat⁹ sum q̄ ꝓpter vr̄aꝫ p̄ntiā deuorare me nō pōt. Caput meū iā in ore suo absorbuit: date locū vt faciat qd̄ est factur⁹. Tūc frēs ceperūt dicere. Quid est qd̄ loq̄rꝫ frater: Signū crucꝫ tibi impme. Rn̄debat cū magnis clamoribꝫ: di. Uolo me signare: sed nō possum: q2 hui⁹ draconis squamis pmor. Tunc frēs in terrā ꝓstrati ceperunt vehemēti⁹ pro ei⁹ ereptiōe orare. Et ecce subito eger cū magnis vocibꝫ cepit clamare: di. Grās ago. Ecce draco q̄ ad me deuorādū venerat fugit/vr̄is orōnibꝫ expulsus stare nō potuit: p pctis meis intercedite q2 puerti pat⁹ sum et fūdit⁹ habitum relinq̄re seculare. Postq̄ ꝓo ad deuꝫ toto corde puersus est/deniq flagellis attrit⁹: tunc ei⁹ aīa carne soluta est. Un̄ patet q̄ oratio est ꝯ spūales neq̄tias defensiua. ꝓpterea etiā dicebat saluator Matt.xxvj. Uigilate ⁊ orate ne intretꝫ in tētatōeꝫ.i. ne supemini.

t Erti⁹ ar. Aud̄.⁊c̄. Cauere ḡ ne tot et tātꝫ bonis ꝓpter orādi negligentiam puemi. Dicit em̄ regula iurꝫ. Dānū quod q̄s sua culpa sentit/sibi nō alteri dꝫ iputare. ff.de re.iu.l. Qd̄ q̄s. Priuatione itaq grē ⁊ alioꝝ spūaliū nō dꝫ q̄s iputare diuine seueritati: sed sue seueritati. Et.xj.q.iij. Audi. Pone casum de eo q̄ negligit petere a rege miscdiam ⁊ grām/cū tñ cert⁹ sit regē esse benignū. q̄ idcirco merito puatur regꝫ grā ⁊c̄. Expone notādo q̄ de⁹ est benignissim⁹ oībꝫ ad se redeūtibus. Ezech. xviij. Nolo mortē pctōris: sed vt magis puertat̄ ⁊ viuat.

D̄nica.v.post pasca Sermo tertius

Etite et acci.

p ⁊c̄. Siq̄s putat se religiosuꝫ eē nō refre. linguā suā: ꝫ se. cor suū hui⁹ vana est religio. Religio mū. ⁊ ima. apd̄ de. ⁊ pa. hec ē: visi. pu. ⁊ vi. in trī. eoꝝ: et ima. se custo. ab h̄ secl'o. Jac. j. Sic facietes petūt ⁊ accipiunt. Jn illis aūt ꝟbis ostēdit btūs Jacobꝫ tria ptinere ad verā (religionē.

Primū est lingue refrenatio. cum dt. Siq̄s putat ⁊c̄.

Scd̄m miscdīe exhibitio. cū dt. Reli. (mū. ⁊c̄. ē visitare ⁊c̄.

Tertiū inocētie obseruatio. cū dt. ⁊ ima. se custo. ⁊c̄.

De pmo Ecci. xxviij. Attende ne forte labarꝫ in lingua. De scd̄o glo. Amb. sup illd̄. j. Tim. iiij. Pietas ad oia vtil' ē: dicit. Ois sūma discipline chr̄iane in miscdia ⁊ pietate ē. De tertio ps. Nō ꝓuab bonis eos q̄ ābulāt in inocētia ⁊c̄. Petite ⁊c̄.

p Rim⁹ art. An nob sit vtile ⁊ expediens orare sctōs: Q, nō. De⁹ ē misericordior q̄ q̄cūq sctūs. Cōtra: est vsus ecclie. Rn̄. Bona. in. iiij. di. xlvj. q̄ de⁹ voluit ⁊ de⁹ etiā decreuit q̄ sctōs rogaremus ꝓpt̄ triplicē cām. Prio ꝓpt̄ nr̄aꝫ inopiam. Sum⁹ em̄ inopes in merēdo: vt sic vbi nr̄a nō suppetūt merita: patrocinētur aliena. Jnopes in ꝯteplando: vt q̄ nō possum⁹ aspicere sūmā lucē in se: aspiciam⁹ in sctis. Jnopes etiā in amādo: q2 miser hō aliq̄n se sentit magꝫ affici ad vnū sctm̄ q̄ circa deū. iō dn̄s copassus nr̄e iopie voluit nos rogare scōs. Jlle ergo qui erat indign⁹ apd̄ deū: aliq̄n rogādo sctōs efficit̄ dign⁹. Scd̄o ꝓpt̄ sctoꝝ gl'iaꝫ. q2 de⁹ vult sctōs suos gl'ificare. Un̄ p ipos vult mirabilia facere vt eos laudem⁹. Et nō tm̄ h̄ p supmos sctōs: ꝫ etiā p ifimos. Tertio ꝓpt̄ dei reuerētiā: vt pctōr q̄ deū offendit q̄si nō audeat deū in ꝓpria psona adire ꝫ amicoꝝ p̄tocinia iplorare. Et p h̄ patꝫ rn̄sio ad obiectū: q2 bonuꝫ est aliq̄n a deo resilire ob reuerētiā. hec Bon. Pro fūdamēto. Spandū est dū viuim⁹ nr̄as pces apd̄ deū mltū valere. Qui. d̄ pōto. Dū p bet faciles adit⁹ venerabile tēplū Sperādū est nr̄as posse valere pces. Et lꝫ ex nobis ñ possum⁹ qd̄ necessariū est obtinere: nō tñ est despandū. q2 neq h̄ est nob ipossibile qd̄ p sctōs possu⁹ obtinere. Dic̄ em̄ Arist. iij. Eth. Que p amicos possumus: etiā p nos aliq̄lr possu⁹. Sꝫ q̄rit̄: q̄d op⁹ est rogare sctōs: cū de⁹ sit misericordior: Dic rn̄. vt s. Ex q̄ ꝯclude q̄m deuotissime imploranda sunt suffragia sctoꝝ. Ber. ser.

de oib⁹ sctis. Sūmope desiderāda sūt nobis suffragia sctoꝝ: vt qd̄ nr̄a possibilitas nō obtinet: eoꝝ nobis intercessiōe donetur. Sed pēsate qm̄ cū magna reuerētia rogādi sunt scti q̄ sūt milites imo reges eterni regni. Ideo ad ipos rogādos ꝛ mlto forti⁹ ad rogandū deū est nob necessaria cordis pparatio. Horate: Citharista ppat citharā anteq̄ pulset corā aliq̄ magno dn̄o: alias nullā melodiā faceret. Spūalr volēs pulsare an dn̄m aut sctōs ei⁹: pus dz cor suū disponere ad q̄etē tranq̄llitatꝫ. Hoc attendite q̄ sp pleni passionib⁹ et ɔcupiscētijs inordinatꝫ estꝫ. Figura. iij. Reg. viij. Salomō pus disposuit tēplū ꝛ postmodū intrās ad orādū exaudit⁹ est. Spūalr templū. i. cor nr̄m ppari debet si volum⁹ exaudiri. Ecci. xviij. Añ oratioñ ppara aiām tuam.

f Scūdus ar. In pced. ꝛc. Hic de diuina liberalitate respectu orātiū que maxie nob tribuit fiduciam recurrēdi ad deū. Apparet itaq̄ hui⁹ liberalitas ex triplici ɔsideratiōe.

Prima est ɔsideratio amorose denominationis.

Scda est cōsideratio gratiose exhortationis

Tertia est ɔsideratio fructuose ꝓmissionis.

Prima est ɔsideratio amorose denoiationis. q2 vult q̄ orādo nominem⁹ eū patrē dī. Pr̄ nr̄ q̄ es i cel. Ber. Orōnis eius principiū patris nomie dulcescit: prestat mihi fiduciā impetrādi. Aug⁹. Hoc nomine charitas excitat ꝛ supplex affect⁹ ac psūptio ipetrādi q̄ petituri sum⁹ cū vix pus q̄ aliqd peterem⁹ tāmagnū donū accepim⁹ vt deo dicere pr̄ nr̄ audeam⁹. Secūda est ɔsideratio gratiose exhortatiōis. q2 hortat nos dn̄s ad petendū. cū dt Petite ꝛ accipietꝫ. Jo. xvj. et Luc. xj. Aug⁹. Dn̄s Jesus inter nos petitor: cū pr̄e dator. nō vtiq̄ tātū nos hortaret vt peteremus nisi dare vellet. Erubescat hūana pigricia. plus vult ille dare q̄ nos accipere. plus vult ille misereri q̄ nos a miseria liberari. nā illd̄ qd̄ nos hortat: ꝓpt nos hortat. Sed forte dices. Cū sit ta liberal: qd op⁹ est eū rogare/ cū ille necessitates nr̄as nouerit: Audi Aug. ad Probā de orādo deū. Mlta nob de⁹ ex sua libalitate pstat nō petita. sed q̄ vult aliq̄ prestare nob petentib⁹: hoc est ꝓpt nr̄am vtilitatē: vt. s. fiduciā q̄ndā accipiam⁹ recurrēdi ad deū: ꝛ vt recognoscam⁹ eū eē bonoꝝ nr̄oꝝ auctorē. Tertia ē ɔsideratio fructuose ꝓmissionis. quia petentibus dare ꝓmittit Joannis. xvj. Petite et accipietis. et Luc. xj Petite ꝛ dabit vob. Chrys. Petētꝫ negligētia rephendit vbi de dantꝫ miscōia non dubitat. Ut aūt certā fiduciā habeam⁹ in ei⁹ ꝓmisso: simile iducit Lu. xj. de amico q̄ ꝓpter imꝑtunitatē amici venietꝫ media nocte ꝛ petetꝫ/ surgit ꝛ dat ei panes necessarios. Beda. Cōpatio est a minori. Si eīm amic⁹ hō surgit ex lecto et dat non ex amicicia sed tedio cōpulsus: quāto magis de⁹ dat q̄ sine tedio largissime dat qd̄ petit. Et sicut dt Aug⁹. Qui nos hortatur vt petamus ei displicet si nō petam⁹. Uñ et post illam similitudinē subiungit dicēs Et ego dico vob. Petite ꝛ dabit vob. ꝛc. Petite inq̄. s. orando in fide: ꝛ dabit vobis. q̄rite. s. in spe/ ꝛ recte viuendo: et inuenietꝫ. Pulsate. s. charitate ꝛ pseuerādo: et apiet vobis. Et cōsequenter vt nos securiores faciat: ponit compationem ꝛ exemplū patris carnalis qui libentissime dat filijs bona necessaria que petunt. Et ponit exemplum de tribus quibus significātur ea que a deo debemus postulare. Primo de pane qui significat charitatem. quia sicut sine pane omnis mensa inops dicit: sic sine charitate omnis virtus manis. Huic aūt opponit duricia cordis q̄ per lapidez significat. Secundo de pisce q̄ nascitur ꝛ nutrit in aqua: ꝑ quem intelligit fides q̄ in baptismo nascit: ꝛ in aquis. i. tribulatio nibus melioꝛat. Huic est ɔtrarius serpēs propter venenū infidelitatis. Tertio de ouo in quo est spes fetus. per quod significat spes que est de non habitꝫ. Huic cōtrariatur scorpio cuius cauda est venenosa: et significat desperatiōez. Et subdit dominus. Si ergo vos cum sitis mali ꝛc. q. d. Si pater carnalis qui malus est ad cōparationem diuine bonitatis respectu cuius nemo est bonus: qui etiā dicit malus: quia ad mala ꝓnus: dat bona sibi a dō data. s. temporalia filio petenti: multo magis pr̄ vester celestꝫ q̄ ex natura sua bon⁹ est et pi⁹ ꝑ eēntiā/ dabit spm̄ bonū. i. bona spūalia petentib⁹ se. Exemplum de hac dai

liberalitate habem⁹ i latrone dextro q̇ solū petebat vt dn̄s eēt meōꝛ sui. Et ip̄e dixit ei Hodie mecū eris i paradi. Amb. Uberioꝛ ē grā ꝙ̄ ꝓcatio.

t Erti⁹ ar. Aud. ⁊c̄. Miseri q̇ oꝛare negligūt cū sit tāta dei liberalitas: n̄ mirū si tales diuis ꝓuant̄ bn̄ficijs. qꝛ lex dic̄. Vigilantib⁹ ⁊ nō doꝛmiētib⁹ ſm iura subueniendū ē. ff. ad vell. l. ij. §. Uerba. Et ō reꝝ ꝑmutatiōe. Cum vniuersoꝝ. ⁊ de dona. Int̄ dilectos. Audite: si rex mādaret vt ad eū irent ciues hui⁹ ciuitatis petituri qđ vellent ⁊ accepturi: nōne vituperādi essent si negligerēt ⁊c̄. Expone ⁊ applica notādo illud Mar. xiij. Uidete: vigi. ⁊ o.

Sermo. iiij

p Etite et acci

pietꝫ ⁊c̄. Amē amen dico vob. Si q̇d petieritꝫ pa. i no. meo da. vob. Joā. xvj. Ubi sūt tria ꝯsiderāda

Primū petitionis conditio: cū dic̄. Si q̇d petieritꝫ pa. in no. meo.

Scōm rei petite ꝓmissio: cū d̄t dabit v.

Tertiū ꝓmissiōis certificatio: cū dicit. Amen amen.

Pro ꝑmo Aug. No petit̄ in noīe saluatoris q̇cq̇d petit̄ ꝯ rōnē salutꝫ. De secūdo Lu. xj. Petite ⁊ dabit̄ vob. De tertio Jo. xiiij. Ego sū via ꝟitas ⁊ vita. ꝟitas inquā infallibilis certos nos faciens.

Petite ⁊c̄.

p Rim⁹ ar. An scti cogn̄scāt oꝛōnes nostras: Q, nō. Aug. li. ō cura ꝑ moꝛtuis agēda. Nesciūt moꝛtui q̇d agāt viui etiam eoꝝ filij. Contra Greg. xij. moꝛ. Hoc ō sctis aiab⁹ sciēdū ē ꝙ cū oīpotentꝫ dei claritatē vidēt: nll'o mō credēdū ē ꝙ foras sit aliq̇d qđ ignoꝛēt. Rn̄det Boñ. in. iiij. di. l. Est aliq̇d cogn̄scere dupl'r. s. ꝓpria ꝯsideratiōe/ vel alteri⁹ instructiōe. Cognitio ꝑ ꝓpriā ꝯsideratiōnē ē dupl'r. Aut em̄ ē rei vt p̄ntꝫ ⁊ ꝑ certitudinē. Aut ē rei vt absentꝫ ⁊ ꝑ q̄ndā cōiecturationem. Sil'r cognitio ꝑ instructionē ē dupl'r Aut est em̄ ꝑ reuelationē dei/ aut ꝑ reuelationē alteri⁹ Cū sit ita ꝙ q̄druplex mod⁹ cogn̄scendi: prim⁹ non ē in aīab⁹ sep̄atis q̄ntū ad act⁹ nr̄os ꝙdiu sūt i locꝫ sibi deputatꝫ. distāt em̄ a nob nisi diuia foꝛtasse permissiōe veniāt ad nos.

Scōs i dānatꝫ eē potest n̄ i bonis qꝛ huic admixt⁹ ē error ⁊ dubietas. Terti⁹ ē tm̄ i bonis. Quart⁹ p̄t eē in bonis q̇b⁹ referūt angeli boni/ ⁊ in mal' q̇b⁹ referunt demōes vl' ipi dānati. Hec Boñ. Dic̄ aūt Tho. ꝙ cū nulla rectitudo desit sctis ⁊ ad rectitudinē voluntatꝫ spectat quēlibet velle ea q̄ ad ip̄m ꝑtinent ⁊ ad ꝑfectionē btitudinis exigit̄ ꝙ hō habeat q̇cq̇d velit ⁊ nihil inoꝛdinate velit. hoc aūt ad btōꝝ gl'iaꝫ ꝑtinet ꝙ oꝛent̄ ⁊ indigentib⁹ auxiliū p̄stent ad salutē. sic eni dei coopatores efficiunt̄ q̊ nihil est diuini⁹ vt d̄t Dioñ. iij. c. celestꝫ hierarchie. Jō manifestū ē ꝙ in ꝟbo cogn̄scūt vota ⁊ deuotiōes confugiētiū ad se. Hec Tho. in. iiij Pro fund. Ois amicus verus desiderat q̇cq̇d amico est necessariū sicut faceret ꝓ seipo. Juxta illđ qđ dic̄ Terenti⁹. Uet⁹ ꝟbum h̄ est eē cōia amicoꝝ int̄ se oia. Jdeo etiā vt dic̄ Arist. ix. Eth. Amic⁹ bona opat̄ amico vt p̄t. Cum itaqꝫ scti sint amici nr̄i veri: credēdū ē ꝙ nobis subuenire volūt ⁊ nr̄as indigētias cogn̄scere vt nobis succurrāt Cū ḡ q̄rit̄ An sancti ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ conclude ꝙ cū multa deuotione ⁊ reuerentia rogare debem⁹ sanctos acsi eos palā facie ad faciem viderem⁹. qm̄ ⁊ nos oꝛantes benigne aspiciūt ⁊ de nr̄a deuotiōe letant̄. qm̄ vt dic̄ Aug. li. sol'. Quotiēs bn̄ agim⁹ gaudēt angeli ⁊ eadē rōne alij scti. Sꝫ timēdū ne ꝓpt mentis impuritatē neqꝫ de⁹ neqꝫ scti nr̄as oꝛōnes videāt oculo miscdie. Nā d̄r Esa. lix. Iniq̇tates vr̄e diuiserūt int̄ vos ⁊ deū vestrū/ ⁊ pctā vr̄a abscōderūt faciē ei⁹ a vobis ne exaudiret ⁊c̄. Aud. o pctōꝛes. Purgata ꝟo ꝯscia si deū ⁊ sctōs rogam⁹ nullaten⁹ ē diffidēdū q̇n libent̄ audiamur Notate q̄so ꝙ necessaria sit nob oꝛo si volum⁹ sursū ad deū ⁊ sctōs ire. Nēo em̄ p̄t vltra facultatē nature facere nisi cū istrumēto ad h̄ req̇sito ⁊ bn̄ disposito. Uerbi grā Hō qꝛ ḡuis est nō p̄t sursū ascēdere nisi mediāte scala. Spūal'r nos pctis aggrauati sursū ascendere n̄ possum⁹ nisi ꝑ scalā oꝛōis q̄ pedē hꝫ i t̄ra ⁊ caput i celo. Figura Gen̄. xxviij Jacob vidit scalā sūmitas ei⁹ celos tāgebat ⁊c̄. Spūal'r ꝑ scalā oꝛōnē itellige/ ꝑ iacob a facie esau fugiētē fidelē fugiētē a facie diaboli q̇ ꝑ oꝛōnē ad deum debꝫ ascendere Ro. xij. Oꝛoni instātes.

s Ecūdus arti. In p̄ceden. rc. Hic de tertio qđ est nostra necessitas miserabilis q̄ maxime est triplex.

Pria est necessitas impetratiōis terrenorum.

Secūda est necessitas adeptionis diuinorum.

Tertia est necessitas euitationis periculorum.

Pria igit̄ est necessitas rc. Terrena eñ sunt a deo petēda ꝑ necessitate vite. Sic eñ ait Aug. ad probā. de orādo deū. Hoc licȝ orare qđ licȝ desiderare. Tēporalia āt licȝ desiderare: sed p̄ncipalr̄ nō debem⁹. vt dicit Tho. ij. ij. vt in eis finē ꝯstituam⁹ sed sicut q̄dam adminicula quibus iuuamur ad tendendū ad beatitudinē per q̄ vita corꝑalis sustentat̄: r etiā organice deseruiūt ad act⁹ virtutū. vt đt phs. j. ethi.

Scđa est nc̄itas adeptiōis diuinoꝝ. s. grē r glorie q̄ a solo deo hr̄i pn̄t r q̄ꝝ nullus est capax: nisi desideret r petat. Vnđ Beđ. Ad hoc peti se vult vt capaces eoꝝ đōꝝ fiāt q̇ petūt. r Aug⁹. Tota vita hōi chr̄iani est scm̄ desideriū: qđ desideras: nō vides: sed desiderādo capax eris. Iđo nullū credim⁹ ad salutē: nisi deo inuitāte venire: nullū inuitatū nisi đo adiuuāte bona oꝑari: nullū nisi orantē dei auxiliū ꝑtinereri. Sed forte q̄rit aliq̄s An orō sit in p̄cepto: Rn̄det Tho. in p̄libus locis: vt in iiij. di. xv. Et. ij. ij. q. lxxxiij. ꝙ orō quīq; est in p̄cepto. Primo eñ ad horas canonicas tenent̄ bn̄ficiati r in sacrꝭ ordinib ꝯstituti: r religiosi ꝑfessi. Scđo tenet̄ q̇libȝ ꝑ se orare: spūalia petendo/ p̄ꝭtim cū grauiter tentat̄. Tertio ꝑ proximo in casu nc̄itatis: qn̄ ꝑ aliū n̄ iuuaret̄ in tētatōib suis/ h̄ me sciēte. Tūc eñ locū habȝ illđ Amb. Pasce fame morientē. s. spūalr̄: Si nō pauisti/ occidisti: sȝ h̄ difficile est scire. Idcirco laudabile ē ꝙ aliq̄s freq̄nter etia ꝑ alijs oret gn̄alr̄. r maxie in nc̄itate ꝯstitutis Chry. sup Mat. Pro se orare nc̄itas cogit: ꝑ altero aūt charitas frat̄nitatꝭ hortat̄. Dulcior est āt apđ deū orō nō quā nc̄itas trāsmittit: sȝ quā frat̄nitatꝭ charitas ꝯmēdat Quarto dn̄icꝭ dieb: r p̄cipuis festꝭ tenet̄ q̇libȝ orare ad ꝯformādū se mistris eccl̄ie

Tertia ē nc̄itas euitatiōis ꝑiculoꝝ q̇b vicȝ nr̄a miserabil̄ ꝯdicio subiecta ē: de q̇bus multū elegant̄ loquit̄ Aug. xxij. de ciui. dei. c. xxij. Vide si vis. Cōsiderare q̇ꝑpe debem⁹ ꝙ in hac vita sum⁹ q̄si naute trāsfretātes. Ecc̄i. xliij. Qui nauigāt mare enarrēt pericl̄a ei⁹. Itē vt ꝑegrini per desertū transeūtes. ij. Coꝛ. v. q̄diu sum⁹ in corꝑe ꝑegrinamur a dn̄o. Itē vt milites in cāpo dimicātes Iob. vij. Militia est vita hōis sup terrā. Propt̄ hec ꝑicula et multo forti⁹ pro ꝑiculo extremo futuro orare debem⁹. Lu. xxj. Vigilate itaq; omi t̄pe orātes vt digni habeamini effugere hec oīa que futura sunt et stare an̄ faciē filij hōis. Et videt̄ in omi desolatōne et ꝑiculo recurrēduȝ esse ad orōnem. scđi para. x. Cū ignoramus quid agere debeamus h̄ solum residui habem⁹ vt oculos nr̄os dirigam⁹ ad te. Diligēter ergo attētis periculis q̇bus ꝯtinue subiacem⁹ ꝯtinue clamare dȝ vnusquisq; ad deū. d. De⁹ in adiutorium meū intende. Exemplū. Math. viij. Discipuli vidētes ꝑiculum maris clamauer̄t dicētes. Dn̄e. rc. Salua nos perim⁹. qđ et a nob cōtinue đōm est qui in tātis miserijs sumus: q̄rum ꝯsideratio cū diuine liberalitatis recognitione nos efficaciter hortari debet ad orandum. Vn̄ Hugo de scđō victo. i li. de vir. orādi. Quo studio r quo affectu a nob orādus sit de⁹ ex nr̄a miseria simꝉ et ei⁹ misericordia cōsiderare possumus. In cōsideratōne nr̄e miserie discamus ꝙ nobis necesse est petere. In cōsideratōe ꝟo diuine mis̄icordie ꝙ fiducialr̄ debem⁹ postulare Cōsideremus q̄ꝫ sit breuis vita nr̄a q̄ꝫ sit via lubrica/ q̄ꝫ sit mors incerta. Cōsideret vnusq̇sq; mala sua ꝓpria. Et dū erumnaȝ huiuus vite cōsiderat: que sit etiā celestis patrie suauitas attendat. Hec ille

t Ertius artic̄s. Auđ. rc. Cauete ne ꝓpt̄ negligētiam orādi i ꝑiculis et miserijs remaneatis. Lex dicit. Si quis sua culpa eget. indignū est ei subuenire. ff. deꝑositi. l. Bona fides. ar. ad hoc oꝑpositū lxxxvj. dis. c. Non satis. Pone casū de eo q̇ fame et frigore ꝑiclitans negligit petere auxilium cū tamē moneat̄ petere et accipere. Expone et applica notādo illud sen̄. Turpis est iactura q̄ ꝑ negligētiam fit.

Sermo quintus

Etite et d.

p Uenit hora cum iā non in prouerbijs loq̄r vob sꝫ palā de pr̄e meo ānūciabo vob. Jo. xvj. Palam ānunciat domin⁹ diuia mysteria deuote petētibꝫ. In illr̄ āt vb̄ tria sr̄ notāda.

Primū est ꝑmissiōis ꝓmptitudo. cū di. Uenit hora. Scōm claritudo. cū dicit. cū iam nō in ꝓuerbijs loquar vob. Tertiū est certitudo. cū dicit. ānunciabo vob scꝫ egoipe qui mētiri non possum De his Chry. Qꝛ obūbrata erāt q̄ dicta erāt: subiūxit Hec in ꝓuerbijs locut⁹ sū vob Uenit hora cū iā n̄ i ꝓuerbijs loq̄r vob. i. erit tp̄s qn̄ scietis oīa maifeste. Dicit āt resurrectōis tp̄s. sꝫ pa. de pa. m. an. vob. Etem q̄dragita diebꝫ disputauit cū eis ꝯgregatis loq̄ns de regno dei. Et nūc ait / i timore exn̄tes nō attēditis his q̄ dicūr. tunc āt resuscitatū vidētes poteritꝫ oīa palā discere Petite. ꝛc̄.

p Rimus articulus. An scti orēt ꝓ nobis Q, nō. Dicit Anſ. i ꝓsol. Beati erūt oipotētes sue volūtatꝫ sicut deus sue. ğ cū nullus oret qd̄ ꝑ se p̄t sicut d̄t Augu. li. de correc. ꝛ grā. Si scti volūt nostꝝ bonū: nō hn̄t ꝓpter h̄ orare. Cōtra: Eccīa cōiter orat di. Sctā maria ora ꝓ nob. Rn̄dꝫ Bona. in. iiij. di. xlvj. ꝙ sic d̄t mgr̄ in lr̄a: Scti ꝓ nobis orāt. Rn̄. duplex ē: Una est qꝛ vidēt nr̄am nc̄itatē in q̄ nos indigem⁹ ab alijs releuari. Alia ꝓpter dei volūtatē: qꝛ vult vt vnū mēbꝝ aliō releuet ꝛ ꝙ ꝓ inuicē sollicita sint mēbra. Ad illō qd̄ obijcir̄ dicēd. ꝙ volūtas dupl'r ꝯpar̄. Aut ad actū ꝓpriū: vt volo h̄ facere. Aut ad actū alienū vt volo vt ali⁹ h̄ faciat. Un̄ dico ꝙ auctoritas Anſ. est respectu act⁹ ꝓprij: sꝫ petitō salutꝫ ē respectu act⁹ diui: vt. s. de⁹ saluet Hec Bon. Pro fund. Nō sic ē de curia celesti sic̄ d curia trenoꝝ dn̄oꝝ. de q̄ ouid. sine titulo. Curia paupibꝫ clausa ē dat cēsus honores. Et in li. de fas. In p̄cio p̄ciū nūc ē dat cēsus honores Cēsus amicicias paup̄ vbiq̄ iacꝫ. Sꝫ in celesti curia libenr̄ sr̄ oēs scti ꝓ nob intr̄cessores desiderātes nob ipendere auxiliū. Et h̄ ē eis ḡtissimū Juxta illō Aristo. ij. pol. Amicꝫ auxiliari dulcissimū est. Cū ğ q̄rir̄ An scti ꝛc̄. Dicn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯcludō ꝙ mr̄tū gaudere debem⁹ venerādo sctōs: puta in eoꝝ festiuitatibꝫ: sꝫ tn̄ ꝛ ibi est vnō ꝯfundi debem⁹. Ber. ser. de vig. apl'oꝝ pe. ꝛ pau. In festiuitatibꝫ sctōꝝ debem⁹ gaudere ꝛ ꝯfūdi: gaudere qꝛ p̄ronos p̄misim⁹: ꝯfundi quia imitari nolum⁹. Audite o miſi pctōres q̄ cū sctis tādē regre spatꝫ / ꝛ tn̄ diabolū magis q̄ sctōs imitari vultꝫ: qm̄ dn̄o rebelles estis. Redite igir̄ ad corꝛ exēpla sctōꝝ imitari studeatꝫ: ꝛ sic ꝓculdubio ꝓ vobis orabūt vr̄am salutē desiderātes. Fig. ij. Mach. j. Fratribꝫ q̄ sūt in egypto salutez dicūt fratres q̄ sr̄ hierl'ymis. Spūalr̄ Fratres q̄ sūt in egypto. i. mūdo tenebroso nos sum⁹ q̄bus optāt salutē frēs nr̄i q̄ sūt hierosolymis. i. in ciuitate celesti q̄ est citas pacis. Qsi scti nr̄am salutē ꝛ sotietatē optāt: q̄ feruēter optare debem⁹ ꝑuēire ad eoꝝ ꝯsortiū. Jdō Bern̄. ser. de oibꝫ sctis. Quid istō negligētie: q̄d pigricie: imo q̄d ignauie frēs vt nō crebrꝫ suspirijs ꝛ feruētissim a affectiōe abrūpe hic ꝛ in illa tāfelicia sctōꝝ agmia iactari aīos studeam⁹. Ue nobis a duricia cordis nr̄i.

s Ecūd⁹ arti. In p̄ceō. ser. de ꝑma cōsideratiōe ꝑncipali Hic de scd̄a dicēdū q̄ est ꝯsideratio dispositiue p̄ꝑatiōis. Eccī. xviij. An orōez p̄para aiaz tuā: ꝛ nesis sic hō q̄ tentat deū q̄rens. s. aliq̄d a dō ꝛ nō ꝑmo faciēs qd̄ in se est. s. aim p̄ꝑare. Prouer. xvj. Hominis est aim p̄parare. Est aūt ad bn̄ orandū nc̄aria duplex p̄ꝑatio. s. purgatiua ꝛ meditatiā. In hoc ser. dicendū ē de ꝑma q̄ fieri dꝫ tripl'r.

Primo ꝑ abstinētie obseruationē.

Scdō ꝑ pietatis exercitatiōez.

Tertio ꝑ cordis ꝯpunctionē

Prīo igir̄ ꝛc̄. Tob. xij. Bona est orō cū ieiunio. Jō isti obtinuerr̄ qd̄ petierūt: quia orōi ieiuniū adiūxerr̄. vicꝫ helias. iij. Re. xix. Judith eiusdē. viij. ꝛ. xiiij. Filij captiuitatꝫ. Hesō. viij. Danie. eiusdē. x. Niniuite Jone. iij. Et anna ꝓphetissa Lu. ij. Secūdo ꝑ pietatꝫ exercitatōz. vn̄ Act. x. dixit āgel⁹ cornelio: Orōes tue ꝛ elȳne tue ascēde. in ꝯspe. di. Ecōtra. ꝓuerb. xxj. Qui obturat aurē suā ad cla. pau. ꝛ ipe q̄ꝫ cla. ꝛ n̄ exaudier̄. Si āt pietas q̄ respic̄ corp⁹ disponit ad orādū: mr̄to magꝫ pietas q̄ ē respectu aīe: cuiusmōi ē idulgere iiuriāti. vn̄ Mat. v. Si offers mu. tuū ad al. ꝛ recor-

da. ꝛc. Vade p⁹ recon. fri tuo ꝛc. ꝛ Mar. xj. Cū stabitꝫ ad orādū/dimittite siq̄d habetꝫ: ꝛ pr̄ vr̄ di. vob pec. vr̄a. ꝛ Ecci. xxviij Relinq̄ p̄xio nocēti tibi: ꝛ tūc dep̄cāti tibi pctā soluent̄. Hō hoī ꝑuat irā: ꝛ a dō q̄rit medelā. In hoīem sibi silēz nō hꝫ miſcdiā ꝛ dep̄cat̄ ꝑ pctis suis. q. d. Hoc frustra fac Propt̄ p̄dicta dt̄ Beda. Due sūt ale qb ad deū orō volat: dare ꝛ remittere. Tertio ꝑ cordis ꝯpūctiōez: qꝛ sicut dt̄ ps̄. Iniq̄tatē si aspexi in corde meo nō exau. dn̄s. et Esa. j. Cū m̄ltiplicaue. orōes nō exau. man⁹ em̄ vr̄e plene sūt san. i. pctō. Notandū tn̄ ꝑm Tho. ij. ij. ꝙ in pctōre duo sīt cōsiderāda. s. Natura quā de⁹ diligit: ꝛ culpa quā de⁹ odit. Si ergo pctōr inq̄ntū peccator aliq̄d petit orādo. i. ꝑꝫ desideriū peccati hoc a deo nō audit̄ ex mia. lꝫ q̄nq꜄ audiat̄ ad vindictā dū de⁹ ꝑmittit pctōrem ampli⁹ ruere in pctā. Sicut em̄ dic̄ Aug. Dn̄s quedā negat ꝓpiti⁹ q̄ ꝯcedit iratus Exaudiunt̄ ḡ q̄nq꜄ mali ad voluntatē suā sed nō ad salutem: sicut diabolus Job. j. Et filij israel petētes carnes Nūe. xj. Orationē aūt pctōꝝ ex bono desiderio nature ꝓcedentē de⁹ audit nō q̄i ex iusticia: quia pctōr hoc nō meret̄: sed ex pura miſcdia: qd̄ intelligendū est de pctōre humiliato. Vn̄ sup illō Lu. xj. Om̄is q̄ petit accipit: dicit Chrẏs. glosando: Ois: siue iust⁹ siue pctōr: qd̄ etiaꝫ intelligendū est q̄ttuor ꝯdiciōib obseruatis: vt. s. petat pie necessaria ad salutē: ꝑseueranter ꝛ ꝑ se. Vn̄ nō solū est necessaria cordis ꝯpūctio siue humiliatio in orāte: sed etiā i eo ꝑ q̄ oratur.

Exemplū habem⁹. j. Reg. xv. Samuel lꝫ ſcūs tota nocte clamās ad dn̄m: nō est exaudit⁹ ꝑ saul obstinato in sup̄bia. Ita in vitaspa. legit̄. Quidā frater dixit beato Antonio. Ora ꝑ me pat̄. Qui rn̄dit. Nec ego tui misereor nec꜄ de⁹: nisi ꝑ teipso sollicitus sis ꝛ orauerꝫ deū. Ibid. Quidā relinq̄ns secl'm factus est eremita ꝓbatissimus: qd̄ audiēs secularꝫ quidā soci⁹ eius venit ad eū rogans vt deū oraret ꝑ eo q̄tinus daret ei gratiā abstinēdi a peccatis. et ille ꝓmisit monēs vt post quindeci dies r̄diret ad eū: Quo reuerso q̄siuit si adhuc placeret pctm̄ suū ei. Rn̄dit: deterius esse sibi q̄꜄ antea. Tūc eremita monuit eū iteꝝ post q̄ndeci dies redire: ꝛ forti⁹ se afflixit orans ꝑ eo. Cū aūt redijsset nūciās ei ꝙ sibi deteri⁹ esset/attēdens eremita negligentiā ei⁹: qꝛ delectatiōi nō resistebat: accepit sportā in q̄ sibi panes detulerat ꝛ impleuit arena rogās vt humerꝫ suis imponeret ꝛ ferret. Qd̄ cū ille attētaret/ eremita retrahebat inferi⁹: qd̄ cū ille aduerteret: dicit: Non possum hoc leuare: q̄a tu deorsum trahis: Tūc ille: Trahe sup̄ te. ꝛ ego iuuabo te. qd̄ cuꝫ faceret/facillie on⁹ sup̄ humeros eius positū est. Tūc eremita: Sic ego te nō possum iuuare: qꝛ tu niteris in ꝯtrariū delectādo in peccato: sed iuua te/resistendo pctō: ꝛ tūc tibi valebit adiutoriū dei ꝛ meū. Oportꝫ ḡ vnūq̄nq꜄ sui ip̄ius misereri: al'as frustra oraret̄ pro ip̄o. Ecci. xxx. Miserere anime tue placēs deo.

t Ertius articu. Aud ꝛc. Et p̄cipue necessaria est cordis cōpunctio. Audire qd̄ iura dicūt: Venia peccati nō datur nisi correcto. xxiij. q. ij. Legatur. Nec potest gaudere se correctū: nisi p̄rius doleat se fuisse ꝑuersum. xxiij. q. vij. Queādmodū. Et lex dicit. Delicti veniā penitētibus indulgemus. C. de hereti. manicheos. Et. C. de sum. trinita. ꝛ fide catho. l. vlti. Pone casum. Si videret p̄nceps animos hominū: ꝛ peteret aliq̄s gratiā q̄ tamen in corde retinet voluntatē offendendi regem. An rex sibi parceret? Certū est ꝙ nō ꝛc. Expone ꝛ applica notando illud j. Reg. xvj. Dn̄s intuet̄ cor.

Sermo sextus.

p Etite et dabitur vobis ꝛc. In illo die in nomīe meo petetis ꝛ nō dico vobis quia ego rogabo patrē ꝑ vobis Joan. xvj. In his verbis tria ꝓmittit. Primo desiderande cognitiōis euidentiam. cū dicit In illo die. Secundo fiende petitionis scientiaꝫ: cum dicit: In nomine meo petetis. i. petere scietis quoniam spiritusancto pleni eritis.

Tertio sperāde exauditōnis fiduciaꝫ: cū dicit. Et nō dico vobis ꝛc. De primo: Luce vlti. Tunc ape. illis sen. vt intellig. scripturas. De secundo Rhomano. viij. Quid orem⁹ sicut oportꝫ nescim⁹. s. ex no

bisipis: sꝫ ipē spūssctūs postulat ꝓ nob.i. nos postulantes facit. De tertio. Theophil⁹. Adeo assero vob patrē fauere ꝙ neꝗ̄ interuentu meo vlteri⁹ indigebitis.

Petite ⁊c̄.

P Rimus articul⁹. An scti aliq̄d impetrēt ꝓ nobis: Q, nō: qꝛ iā nō sūt in statu merendi. Cōtra. Plus possūt in patria ꝗ̄ in via apō deū. Rūdet Boñ. in.iiij. dist,xlvj. ꝙ sctōꝝ oōnes multa bona nobis impetrant. sic dic̄ mgr̄: ⁊ merito ⁊ affectu. Merito quidē p̄cedēti q̄ apud deū sūt tātū accepti vt nō tm̄ sibi beatitudinē meruerint: sed etiā aliꝭ suffragari: Multi em̄ superogauerūt. Affectu autē qꝛ amici dei facti sūt: ⁊ amicoꝝ est idē velle ⁊ idē nolle. Iō cū scti aliquē amāt cōpellūt (vt ita dicā) deū diligere. Vn̄ btā virgo mltos pctōres deo recōciliare dr̄. Ad illud aūt qō obijcitur. dicēdū ꝙ nō redditur exauditio merito qō tūc sit sꝫ qō precessit quo meruerunt alijs suffragari: sub cōditiōe tn̄ si alij suffragia eoꝝ implorarent. Etsi dicas ꝙ meritū eoꝝ est plene remuneratū: verū est de merito absoluto. Hoc Boñ. Pro fūdamēto. Docet humana experientia ꝙ plerūꝗ̄ multis parcitur ꝓpter preces amicoꝝ. Ouidius de ponto. Culpa grauis precibus donatur sepe suoꝝ. Certū est etiā ꝙ vn⁹ amicus libēter subsidiū impēdit alteri amico. Vn̄ Aristo.ix. Ethicoꝝ dicit ꝙ opa amicicie sūt beniuolētia: cōcordia: ⁊ bn̄ficētia. Cū ergo scti nos veraciter ament: certū est ꝙ libenter intercedūt ꝓ nobis. Sed q̄ritur. An impetrent ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄nto feruore desiderij accendi debem⁹ ad sctōs: ⁊ certe in tali feruore desiderij iā quodāmō intratur cuꝫ eis in gaudiū dn̄i. Bern̄. ser. de.o. s. Letatus sum plane in his q̄ dicta sunt mihi fratres qm̄ in domū dn̄i ibimus. Etsi queritis vnde illud fiducialiter p̄sumā: inde sine dubio quia multi iam ex nobis in atrijs stent. Quantū em̄ gaudere debem⁹ cū cogitam⁹ nos habere tam gloriosos intercessores nr̄a vota deo offerentes et suis oratiōib⁹ apō deū quod nobis est salutare impetrantes Nec dubiū quin eorum orationes apud deum sint suauissime. Figura Apocal. v. Vidit ioānes quomodo quattuor animalia ⁊ quattuor seniores (p̱ quos designantur beati) ceciderūt corā agno habētes singuli citharas ⁊ phialas plenas odoramentoꝝ: ⁊ exponendo subdit que sunt oratiōes sctōꝝ. Expōe qm̄ oōnes sctōꝝ sunt melodiose ⁊ odorifere coram deo.

S Ecund⁹ articul⁹. In p̄cedenti ⁊c̄.

Hic de secūda que est p̄paratio meditatiua. ps̄. Meditatio cordis mei in cōspectu tuo semp̱. Iteꝝ In meditatiōe mea exardescet ignis. Bernard⁹. Meditatio quid desit docet. Oratio ne desit impetrat. Est autē meditatio ad orandū preparatiua triplex.

Prima incitatiua.
Secunda eleuatiua.
Tertia humiliatiua.

Prima igitur. est incitatiua. ꝯsiderando vicꝫ ꝓpriā fragilitatē ꝓpter quā necesse habem⁹ orare: vt dictum est supra sermone.iiij. Hugo de sancto victore. In cōsideratione nostre miserie discam⁹ ꝙ nobꝭ necesse est petere. Audite itaꝗ̄. O peccatores cōsiderate miserias vestras: qꝛ ceci estis pauperes ⁊ nudi. Si quis reputaret se cecū: deū rogaret vt eū illuminaret: si pauperē cibū postularet: si nudū quereret vestimētū: ꝙ si dicas sentio me durū ⁊ indeuotū. Audi. Ecce rex habet duos fideles seruos: vnū armatū: aliū inermē: ambos mittit ad preliū ꝯtra hostes. Armatus viriliter procedit: inermis vero dicit dn̄o suo. Dn̄e vt vides nō habeo arma tn̄ ob amorē tui ꝓcedā. Videns igit̄ rex fidelitatē eius dicit ministris. Date ei arma quib⁹ induat̄: ⁊ in eo ponite signū meū. Sic q̄ntūcūꝗ̄ insipidus ⁊ indeuot⁹ ad oratiōnē debet ꝓcedere cōfidenter: et dn̄s sibi ꝓuidebit de necessarijs. Sꝫ forte dicit aliquis. Cū oro tūc plures temptationes patior. Audi cū quis habet causaꝫ contra aduersariū in curia principis si homo iste vadat ad principem vt faciat aliquid contra aduersariū: sciēs ille aduersarius opponit isti totis viribus: sic facit diabolus: nō tamē ꝓpter hoc debet homo relinquere oratiōnē: sed firmiter stare: qꝛ hec est via ad supernā patriā: ⁊ ille qui ꝓpter hoc oratiōnē relinquit: est sicut ille q̄ de prelio fugit. Secūda est meditatio eleuatiua: considerando videlicet diuinā

bonitatē ꝛ liberalitatē: de q̄ sup̄ diximus: ser. iij. Et sic ꝯsiderādo dei bonitatē: dꝫ reuocari coꝛ ab exterioꝛib. Isi. Primo purgandus est anim⁹: ꝛ a reꝝ tēpoꝛaliū cogitationib segregādus: vt pura coꝛdis acies ad deū dirigat. Idē lib. de sum. bono. Mens quidē nostra celestis est: ꝛ tūc oꝛādo bn̄ deū ꝯtemplat: qn̄ nullis terrēis curis impedit. Et Cyp̄anus lib. de oratiōe dn̄ica. Quō audiri te postulas cū teip̄m n̄ audias: dn̄m tui memoꝛez esse vis cū tui ipse nō memoꝛ sis. Propterea dt saluatoꝛ Matth. vj. Tu aūt cū oraueris intra cubiculū tuū ꝛ clauso ostio oꝛa patrē ꝛc. Ingressus cubiculi est coꝛdis ad se reuocatio: Clausio aūt ostij est eiusdē coꝛdis retētio

Tertia est meditatio humiliatiua: ꝯsiderādo vicꝫ nostrā vilitatē ex vna parte: et diuine maiestatꝫ excellentiā ex alia: vt sic timeam⁹ loq̄ cū deo: sicut faciebat Abraā Genes. xviij. di. Loquar ad dominū meū cū sim puluis ꝛ cinis. Etsi p̄ talē ꝯsiderationeꝫ veraciter hūiliemur: audiet dominus oratiōes nr̄as: qm̄ sicut dt Jacob. iiij. Hūilibus dat grām. Exemplū .ij. Paral. xxxiij. de oꝛōne Manasses. Dan. ix. de oꝛōe Daniel. Matth. viij. de oꝛōne Centuriōis. Luce. xviij. de oꝛōne publicani. Iō sicut dt beatus Petr⁹. j. Pe. v. Humiliamini sub potēti manu dei ꝛc.

Tertius arti. Audistis ꝛc. Attēdite itaq̄ qm̄ oratio reuerēter debet fieri sic habet. C. de in ius vocando. l. j. vicꝫ Sicut bonis. Liberti magnā reuerentiaꝫ tenent suis manumissoꝛib in oībus exhibere. ar. xij q. ij. Ep̄s qui mancipiū. §. Libertus. Pone casum de eo q̄ vult aliquid petere a dn̄o terreno vel iudice a quo fuit manumissus vl̄ a q̄ iaꝫ mlt̄a alia bona accepit cū q̄nta reuerētia petere debet. Expone ꝛ nota ꝙ sum⁹ oēs liberti. i. libertati restituti. Et q̄cquid habem⁹ a deo accepimus qui sūmus dn̄s est. idō cū oī reuerētia a nobis ē oꝛād⁹. q̄si dicētib illō Daniel. ix. Nō in iustificatiōib nr̄is sꝫ in miseratiōib tuis multis p̄sternim⁹ p̄ces an̄ faciem tuam.

Sermo septimus.

Petite et dabitur ꝛc.

Ipse pater amat vos qꝛ vos me amastis ꝛ credidistis qꝛ a p̄re exiui Jo. xvj. Ibi tāgunt fides: spes ꝛ charitas q̄ sunt necessarie vt bene petam⁹. Propter p̄mā dt: Qꝛ credidistis. Ecci. j. Beneplacitū est dn̄o fides. Propter sc̄dam: qꝛ a deo exiui. Qui eni credit eū a deo exijsse sperat in eo. ps. Spera in dn̄o ꝛ ip̄e faciet. Propter tertiā Ipse pater amat vos qꝛ vos me amastis Ubi Lyra. qꝛ: nō dt rōem causalē sꝫ notificatiuā a posterioꝛi. q. d. Certi esse debetꝫ ꝙ pater amat vos qꝛ vos me amastis. Joan. xiiij. Qui diligit me diliget a p̄re meo.

Petite ꝛc.

Prim⁹ ar. An p̄destinatio iuuari possit p̄cib sctōꝝ: Q, nō. Nullū eternū p̄cedit a tp̄ali. Cōtra. Aug. in de p̄destinatiōe sctōꝝ dt: ꝙ oꝛare debem⁹ p̄ p̄destinatis qꝛ foꝛtassis sic p̄destinati sunt vt nostris oꝛōnib saluent. Itē Genes. xxv. Isaac rogauit deū ꝛ dedit ꝯceptū rebecce ex qua nat⁹ est iacob q̄ fuit p̄destinat⁹. Rn̄det Tho. j. par. q. xxiij. ꝙ in p̄destinatiōe duo sunt ꝯsiderāda. s. ip̄a p̄oꝛdinatio diuina ꝛ ei⁹ effect⁹. Quātū ad p̄mū: nullo mō iuuat p̄destinatio sctōꝝ p̄cib. sed bn̄ q̄ntū ad sc̄dm. Prouidētia ei cui⁹ p̄destinatio est pars nō subtrahit causas sc̄das. Sic ḡ sic p̄uident naturales effect⁹ vt etiā ad illos oꝛdinēt cause naturales sine q̄b illi effectus nō p̄uenirēt. Ita p̄destinat a deo sal⁹ alicui⁹ vt etiā sub oꝛdine p̄destinationis cadat q̄cq̄d hoīeꝫ p̄mouet i salutē: vt oꝛōnes ꝛ hmōi: sine q̄b aliq̄s salutē nō ꝯsequeretur. Un̄ p̄destinatos hoꝛtandū est bn̄ opari ꝛ oꝛare: qꝛ p̄ hmōi effect⁹ p̄destinationis implet. Hoc Tho. Pro fundamē. Multū ꝛ sepe ꝯsiderādū ē nobis ꝙ incerti sum⁹ de statu nr̄o futuro. Virgili⁹. x. eneiō. Nescia mēs hoīm fati soꝛtisq̄ future. Et fm̄ Arist. j. pi herm. In futuris ꝯtingētibus nō est determinata veritas. Act⁹ autē hūani ꝛ finalis sal⁹ aut dānatio sūt de numero futuroꝝ ꝯtingentiū. Sed q̄rit An p̄destinatio hoīs ad salutē iuuari ꝛc. Dic rn̄. vt̄s. Ex q̄ ꝯclude ꝙ q̄diu viuim⁹ p̄ viribus mlt̄iplicare debem⁹ oꝛōnes ꝛ bona opa: ꝛ hoc faciēdo nos certioꝛes reddem⁹

de ꝑdestinatiōe nostra. Jdō Petr⁹ hor/tatur. ij. Pe. j. Satagite vt per bona opa vr̃a certā vestrā vocatiōnē ⁊ electionē fa/ciatis. Potest q̄ppe q̄libet nostꝝ dicere il/lud Joā. x. Opa q̄ ego facio ipa testimo/niū ꝑhibent de me. Sepius ḡ orare debe/mus deū ⁊ sctōs ꝓ nostra salute. Jn cui⁹ mysteriū ip̄e chr̄s q̄uis oīno cert⁹ de sua resurrectiōe: legit̃ tamē ꝓ ea orasse patrē. Joā. xij. Et absq̧ dubio tā nostris q̄z san/ctoꝝ pcibus ꝓ nobis apud deuz iuuabit̃ nostre ꝑdestinatiōis effectus. Figura Precib⁹ Moysi in monte exn̄tis victoriā ꝯtra amalech obtinuit ꝓplus introducen/dus in terrā ꝓmissiōis. Expone Moyses in mōte est q̄libet sctūs ex aquis hui⁹ mū/di assumpt⁹ ⁊ collocat⁹ in monte celesti: cuius pcib⁹ iuuātur fideles in paradisum introducendi. Sed cauete ne indurati in pctis ꝑsumatis sctōꝝ orōnes vobis ꝓdes/se. Figura. j. Reg. xv. Samuel licz san/ctus tota nocte clamās ad dn̄m nō est ex/auditus ꝓ Saul obstinato in sua supbia q̄n ablatū sit regnuz a sua posteritate. Jn q̄ figurat̃ ꝙ frustra scti ꝓ vobis orabunt si ꝑseueretꝭ in pctis vestris. Si ḡ vultis ve/stras ⁊ sctōꝝ orōes vobis prodesse: audi/te illū Esa. j. Quiescite ꝑuerse agere: ⁊ di/scite bene facere

s Ecūdus artic̃. Jn ꝑcedēti ⁊c̃. Nunc dōm ō tertia q̄ est ꝯsideratio ꝑfecti/ue ꝯdicionis q̄ triplex est.

Prima est sinceritas discretiōis.
Scd̄a est sedulitas attentiōis.
Tertia est suauitas degustatiōis.

Prima igit̃ ꝯdicio ꝑtinens ad ꝑfectionez oratiōis dr̃ sinceritas discretiōis q̄ debet esse triplex.

Prima respectu ꝯtinuatiōis.
Scd̄a respectu intentiōis.
Tertia respectu petitiōis.

Prima respectu ꝯtinuatiōis. De hac dic̃ Tho. ij. ij. allegās Augustinū ad ꝓbam. Verbis rogam⁹ vt internū desideriū a/crius excitem⁹. Uniuscuiusq̧ aūt rei q̄nti tas debet esse ꝓportionata fini: sicut q̄nti/tas potionis sanitati. Jdō ꝯueniens est vt oratio vocalis tantū duret ⁊ nō plus q̄ntum vtilis est ad excitandū interni de/siderij feruorē. Jp̄m autē desideriū debet esse ꝯtinuū actu vel ꝟtute. Manet em̄ vir/tus eius in omnibus que ex charitate fi/unt. Unde Augustinus ad probam. Jn ipa fide: spe et charitate continuato de/siderio semꝑ oram⁹. Et hoc modo intelli/gendū est quod dicit̃ Lu. xviij. Oportz sp̄ orare ⁊ nunq̄ deficere: Und̄ ⁊ sup illud qd̄ dicit̃ Mat. vj. Orātes nolite multū lo/qui: dicit Aug⁹. ad probā Nō est hoc o/rare in multiloq̄o si diuti⁹ oretur. Ali⁹ est em̄ sermo multus: alius diuturn⁹. Nam de ip̄o dn̄o scriptū est ꝙ ꝑnoctauerit oran/do: et ꝙ ꝓlixius orauerit: vt daret nobis exemplū. Et postea subdit: Absit ab ora/ne multa locutio: sed nō desit multa pca/tio si feruens ꝑseuerat intentio. Nā mul/tum loqui in orādo est rem necessariā su/ꝑfluis agere verbis. Plerūq̧ em̄ hoc ne/gociū plus gemitib⁹ q̄z sermonib⁹ agitur

Scd̄a discretio est respectu intentiōis vt. s. feratur intētio petētis ad gl̃iam dei. Matth. vj. Cuz oratis nolite fieri sicut hypocrite tristes q̄ volunt in angulis pla tearū stantes orare. Nec tamē (vt ait Au gustin⁹ lib. de sermone dn̄i in mōte) vide/ri ab homib⁹ nefas est: sed ideo hoc age/re vt ab homib⁹ videaris. Jn hui⁹ rei ex/emplū chr̄s dimissa turba ascendit in mō tem solus orare. Matth. xiiij. Legim⁹ ꝙ quidā discipul⁹ beati Bernardi q̄siuit ab eo: q̄re dicit̃: Clauso ostio ora patrē: cū scriptū sit: Luceāt opa vr̄a bona corā ho/minib⁹ ⁊c̃. Rn̄dit sanct⁹: Qui habet par/uum lumē religiōis et modicū ignē chari/tatis: ad modū candele est occultādū a vento: q2 a modico vento cito extinguit̃. q̄ autē habet maximā charitatis fornacem bn̄ accensam siue succensam cū exponit̃ vē/to/ magis succendit̃: nec extinguit̃ austro ꝓsperitatis vel adulatiōis: vel vane lau/dis: nec aquilone aduersitatꝭ. Tertia est discretio respectu petitiōis: vicz discer nēdo quid ⁊ quomō petendū est. Nam dr̃ Jacob. iiij. Petitis et non accipitis: eo ꝙ male petitis. Et Aug. ps. lxxxv. Licz ex/auditus sit diabol⁹ petens Job tentan/dum. nō tamē exauditus est Apl̄s petēs stimulū carnis remouēdū. Exaudiuit eū quē disposuerat dānare: et nō exaudiuit eū quē volebat saluare. Nam eger multa petit a medico que medic⁹ nō dat. Nō ex/audit ad voluntatē: vt exaudiat ad salutē

Notandū ꝙ ꝙ quedā sunt simplicit̄ ꝛ absolute petenda .s. que sunt ad salutē necessaria. Ideo dicit dn̄s: Petite ꝛ accipietis: vt gaudiū vestꝝ plenū sit. In hmōi semꝑ exaudit̄ homo quādo petit pie .i. pia affectiōe ꝛ pia intentiōe sine fictione: vicꝫ cuꝫ ꝓposito bene viuendi: ꝛ ꝑseuerant̄: ꝛ ꝑ se. Aug⁹. vbi s̄. Cū illa que de⁹ laudat ꝛ ꝓmittit ab illo petitis securi petite: illa em̄ ꝓpitio deo ꝓcedunt̄. Alia sunt q̄ nullo mō sunt petenda q̄ vicꝫ ꝯtra charitatē dei sūt aut ꝓximi. Talis em̄ precatio est multuꝫ detestabilis. Sicut cū q̄s petit ruinā inimicoꝝ. De q̄ Aug⁹. sup Ps. Cum inuocas deū vt puniat inimicū tuū: ꝛ de alieno malo vis gaudere: participē facis deū malicie tue/ ꝛ inuocas eū nō laudās ſꝫ reꝑhendēs. Unde hoc inq̄t fecisti ꝛ tacui: existimasti iniq̄/ quia ero tui similis. Alia aūt petenda sunt sub ꝯdicione tm̄ .s. si saluti nostre expediant ꝛ eo modo q̄ expediunt .s. tp̄alia. In hmōi em̄ sicut dicit apl's Roma. viij. Quid orem⁹ sicut oportꝫ nescimus. Aug⁹. Psal. lxxxv. Quādo petitꝫ tp̄alia cū modo petite ꝛ cū timore illi cōmittite vt si prosint/ det/ si scit obesse non det. Quid em̄ ꝓsit vł obsit nouit medic⁹: nō egrotus. Idē in solito. orōne ꝑmissa ꝓ sp̄ualibus et eternis dicit: Ceteꝝ ꝙ salute corpis quid mihi sit vtile nescio: tibi domine illō cōmitto. Hoc tm̄ oro clementiā tuā vt me penit⁹ ꝯuertas ad te: nihilq̄ꝫ mihi repugnare facias tendēti ad te. Exēplum de btā Petronella beati Petri filia: quā grauiter infirmatā noluit btūs Petrus curare q̄muis alios multos curaret: q꞉ vicꝫ sibi nō expediebat. Uide legendā. Qui aūt sic orat ꝓ tp̄alibus sub ꝯdiciōe: ꝛ si nō sp̄ accipit qd̄ petit: nō est tamē sine merito si sit in statu merēdi: qm̄ sic orādo/ deū honorat qui quādoq̄ꝫ tp̄alia denegat petentibꝫ: q꞉ videt ea sue saluti ꝯtraria. Aliquādo etiā differt exaudire vt ꝯgruo det tp̄e: vt dicit Aug⁹. sup Ioā. Et Gregori⁹ dicit: Dissimulat deus exaudire dolentiū vocem vt augeat voluntatē: vt purgetur vita ꝑ penā: ꝛ quieta tranquillitas que hic inueniri nō pōt/ alibi q̄ratur.

Tertī⁹ artic'ls. Audistis ꝛc̄. Cauete ne magis tēporalia q̄ꝫ sp̄ualia desideretis ꝛ petatis: quia veniet hora quādo velitis nolitis tēporalia habita restituetis: id est mūdo relinq̄tis. Audite regulā iuris: Dolo facit q̄ petit qd̄ restituere oportꝫ eundē. ff. de regu. iur. l. In ꝯdemnatiōe. Pone casuꝫ in vsurario qui petit vsuras a debitore: ipsas em̄ restituere coget̄. xiiij. q. iiij. Nullus. Applica notādo ꝙ qui vitā eternā a deo petūt et cū hoc tp̄alia absolute: plus petūt q̄ꝫ debeant. Unde q̄cūq̄ꝫ ꝑsentis seculi dulcedinē haurire cupiunt: ad suā perniciē petūt: quia postq̄ꝫ de his biberint: bibent de vino ire dei: De quo Deute. xxxij. Fel draconū vinū eoꝝ.

Sermo octauus.

Petite et dabitur vob̄ ꝛc̄.

Exiui a patre ꝛ veni in mundū: iteruꝫ relinquo mundū ꝛ vado ad patrē. Ioan. xvj. Instruit nos in istis vltimis verbis chr̄us de triplici mysterio qd̄ dat nobis fiduciā petendi

Primū est mysteriū diuine ꝓcessiōis siue generatōis: cū dicit: Exiui a patre. Augusti. Exiuit a patre quia de patre est.

Scd̄m est mysteriū humane redēptionis: cum dicit: Et veni in mūdum. Aug. In mūdū venit: q꞉ in mōo corp⁹ suū ost̄.

Tertiū est mysteriū eterne glorificationis: cum dicit: Iteꝝ relinq̄ mundū ꝛ vado ad patrē: et Aug⁹. Mūdum relinq̄t corporali discessione: ꝑrexit ad patrē hominis ascensione. nec mundū deseruit presentie gubernatione. Petite ꝛc̄.

Primus arti. An ꝓ alijs sit orandū: Q, nō. Si sint mali, ꝓhibemur orare: ſm illud Hiere. vij. Tu ḡ noli orare ꝓ pp̄lo hoc: ꝛ nō obsistas mihi. Pro bonis autē nō oportꝫ orare: quia ipi ꝓ seipis exaudiunt̄. Cōtra Iacob. v. Orate ꝓ inuicē ꝛc̄. R̄ndet Tho. ij. ij q. lxxxiij. Desiderare debem⁹ bona nō solū nobis: ſꝫ etiam alijs: Hoc em̄ ptinet ad rōem charitatis fraťne. Jō hoc charitas req̄rit vt ꝓ alijs orem⁹. Hoc Tho. Pro funda. Hoc req̄rit rō amicicie vt bona inuicē velim⁹. Nā ſm ph̄m. viij. eth. Amicicia dr̄ beniuolētia mutua nō latēs: Amiciciā āt ad alios hr̄e de⁹. Qui. ꝙ pōt. Sꝫ ꝑstād⁹ amor res

nō onerosa volēti. Cū ergo querit. An ꝑ
alijs, ꝛc. Dic rñ. vtš Ex qua conclude ꝙ
orandū est ꝛ ꝓ iustis ꝛ ꝓ iniustis qm̄ ad
vtrosq; est habēda charitas: ꝓ iustis qui-
dē: q2 multoꝝ ꝑces facili⁹ exaudiunt. Vn̄
sup illud Rhom̄. xv. Adiuuet ꝫ me oratiōi
bus vr̄is. v. Glo. Rogat apl's apud mino
res pro se orare. Multi em̄ minimi dū con-
gregant vnanimes fiūt magni. Orandū ē
itaq; pro iustis vt ꝑseuerēt ꝛ ꝓficiāt: pro
pctōribus aūt vt ꝯuertātur: nō tamē pro
omnib⁹ pctōribus exaudiūtur orātes: sed
ꝓ quibusdā. scȝ ꝓ p̄destinatis: nō autē ꝓ
prescitis ad mortē: sicut ꝛ correctio effe-
ctū habet in p̄destinatis nō autē in repro
batis. ẜm illud Eccs. vij. Cōsidera ope-
ra dei qm̄ nemo pōt corrigere: quē ille de
spexerit Audite vos incorrigibiles: rapto
res: adulteri: inidi: ꝑiuri ꝛc. Deponite ḡ
peccata: si vultis vos ostendere esse de nu
mero electoꝝ. Nec credatis sctōꝝ ꝛ iusto
rū orōnes ad salutē vobis prodesse posse
nisi pctā abieceritis ꝑ pniam. Figura.
iij. Regū. xviij. Helias nō orauit ꝓ pluuia
danda pplo: nisi postq; ppl's apprehendit
ꝓphetas baal ꝛ interfecti sūt: sic ꝙ necvn⁹
quidē remansit: nec pri⁹ impetrauit q̄ re-
spexisset puer suus septies contra mare.
Expone. nō valēt pctōrib⁹ oratiōes iusto
rū ꝓ impetranda pluuia diuine grē nisi
oīa pctā mortificent: ꝛ septies ꝓspiciant
ꝯtra mare. i. vniuersalit cōtra om̄e pctm̄
qd debet esse amaritudinis cā. Iuxta il-
lud Hiere. ij. Scito ꝛ vide: q2 malum ꝛ
amaꝝ est reliquisse te dn̄m deū ꝛ non esse
timorē eius apud te.

s Ecūdus ar. In p̄cedē. ꝛc. Hic de se
cūda que est sedulitas attētiōis. At-
tendat aīa q̄ reuerēter loqui debet ꝛ at-
tente cū sūmo ꝓncipe: q̄ timorate cū sum
mo iudice. Aug⁹. sup tertiū. p̄s. Ecce qd
iniurie facis quotidie deo qui si iudicē in-
terpellas: ꝛ subito cū ad eū loqueris di-
mittas: ꝛ cū alio fabulari incipias quomō
te tolerabit: Et tamē tolerat deus corda
peccantiū diuersas res cogitantiū. Nam
vt omittā dicere noxias atq; ꝑuersas et
deo inimicas: ipas sup̄fluas cogitatiōes
cogitare iniuria est eius cū quo loqui ince
peras. Oratio aūt tua locutio est ad deū.
Quādo legis de⁹ tecū loqꝛ: qn̄ vero oras
cū deo loqueris: Sȝ q2 difficile videtur
mētē orātis nō euagari. Idcirco tria sūt
notāda pro maiori intelligētia ẜm Tho-
mā ꝛ alexand.

Primū respicit prime intentionis dili-
gentiam.

Scdm̄ orationis efficaciā.

Tertiū attētiōis intelligētiā.

Primū igit ꝛc. vicȝ ꝙ si affit intentio debi
ta ꝛ actualis in principio oratiōis: licȝ po
stea nō semꝑ comitetur. tn̄ orō est merito
ria ꝛ impetratiua ꝑ virtutē prime inten-
tiōis nisi interrūpat ꝑ intentionē ꝯtrariā
supueniente quēadmodū diceret de ꝑegri
natiōe ꝛ alijs bonis oꝑib⁹ que fiūt in tra-
ctu tpis. Si autē prima intētio desit: orō
neq; meritoria est neq; impetratiua Illi⁹
em̄ orationē deus nō audit cui ille q orat
nō intēdit: sicut dt Grego. Et sicut idem
dicit. Quāto grauiori tumultu carnaliū
cogitationū premimur: tāto oratōi ardē-
tius insistere debemus. Nō em̄ possumus
vanis cogitatiōib⁹ prorsus carere: nec tn̄
ꝓpterea debem⁹ in orōne torpere. Nam
teste ipo Grego. Cogitatio imunda non
inquinat cū pulsat: sed cū sibi mētem ꝑ de
lectationē subiugat. Et Basili⁹ dic. Si
debilitatus a pctō orare neq̄s fixe q̄ntum
potes teipm̄ cohibeas ꝛ de⁹ ignoscit eo ꝙ
nō ex negligentia: sed infirmitate nō po-
tes vt oportet assistere corā deo Licȝ aūt
actual' attētio nō sit oratōi necessaria ad
merendū ꝛ impetrandū: tn̄ si affuerit: mul
tū valet. p̄s. Delectare in dn̄o. scȝ atten-
dendo ad finē oratōis qui de⁹ est ꝛ ad rez
ꝓ qua oratur ꝛ dabit tibi petitōes cordis
tui. Scdm̄ notabile ꝑtinet ad oratiōis
efficaciā: videlȝ ꝙ oratōis triplex est effe
ctus vel efficacia. Prima efficacia est
meritoria ꝛ iste est effect⁹ cōis oib⁹ bonis
actib⁹ charitate iformatꝫ ꝛ ad hūc nō req
rit attētio ꝑ totū: sȝ vis ꝓme intētiōis red
dit totā orationē meritoriā: vt dictū est.

Scda est efficacia impetratoria q̄ pro
pria ē orōni ꝛ adhāc etiā sufficit ꝓma intē
tio quā de⁹ ꝓncipalit itēdit. Alia est effi-
cacia spūal'r refectoria in q̄ntū: scȝ orans
delectat spūal'r in dn̄o: ꝛ ad hāc necessa-
ria ē attētio. j. Coꝝ. xiiij. Si orē lingua:
scȝ tantū: mēs mea sine fructu ē. Si tn̄ ali-
q̄s bona intētiōe orās ꝯ gustu nō gaude-

ret nō ꝓpterea oratione͂ q̄si infructuosā ꝛ re
linq̄re dꝫ: q̄m rari sᵗ q̄ orādo mēte͂ possint
sp̄ h̄re attentā. Tertiū notabile respicit
attētiōis intelligentiā: vicꝫ ꝙ triplex attē
tio pōt orōni vocali adhiberi. Una ad ver
ba ne in eis erret. Alia ad sensum ꝟborū
Alia ad finē orōnis.s. ad deū ꝛ ad rē p̄ q̄
orat: et hec ē maxie necessaria quā h̄re p̄nt
etiā idiote. Si aūt aliq̄s ad orationē acce
dit ea intētiōe vt honoret deū secꝫ illi sub
ijciat ꝛ ꝯmēdet. si dolēs: mētis euagatio
nē patit: nō p̄dit orōnis fructū. Notandū
tn̄ ꝙ feruor desiderij ꝛ affectiōis multuꝫ
facit ad p̄seuerantiā actualis attentiōis

Exemplum in vi. pa. Dicit q̄dam se
nex. Sic musce nō audent residere sup ol
lam feruidā ꝛ bullientē: sic nec demones
vanas cogitatōes ingerentes sup mētē in
orone feruentē donec tepescat. Un̄ Ber.
Periculū ē si sit oratio tepida. Nā in ascē
su languescit ꝛ deficit.

T Erti⁹ art. Aud. Considerate itaq
cui in orando ꝟbū dirigitꝫ ꝛ q̄nta sit
necessitas petitiōis. Iura dicunt. Quali
tas negocij ꝯsiderāda est. De appel. Cū
sit romana. Et de iureiur. c. vlt. in fine. Et
ff. de iudicijs. Nōnūq̄. Et. C. Un̄ vi. l.
Si q̄n Pone casum. Mulier aliq̄ verecū
da multū ꝛ simplex vnicū hꝫ filiū valde
dilectū q̄ ꝓpt offensam aliquā capt⁹ est a
rege vt morte puniat: nōne illa licꝫ vere
cūda solutꝫ crinib ꝛ nudato pectore voci
ferādo clamaret ꝛ ad rogādū regē curre
ret p filij liberatōe. Amor eīn filij ad hoc
eā cōpelleret. Sic etiā bn̄ sciret ꝛ vellet
orare q̄ aīe sue p̄icula ꝟaciter cognosceret
Nā vt dr̄ Matth. xvj. Quid p̄dest homi
ni si vniuersū mūdū lucret ꝛc.

Sermo non⁹.

P Etite et da.

ꝛc. Ecce nūc palā loq̄rꝫ ꝛ p̄
uerbiū nullū dicꝫ. Nūc scim⁹
q scis oīa ꝛ nō ē op⁹ tibi vt q̄s te interro
get. In h̄ credim⁹ q a deo existi. Io. xvj
Ibi tria tāgūt q̄ꝝ ꝯsideratio inducere dꝫ
ad fiducialit petedū. Primū ē discipuloꝝ
manifesta informatio. cū dicūt. Ecce nūc
palā loq̄ris ꝛ puer. nul. dicꝫ. Scōm infor
matiōis ꝯfirmatio. cū dicūt. Nūc scim⁹
q scis oīa ꝛc. Tertiū ē ꝯfirmatōis ꝯclu
sio. cū dicūt. In h̄. i. iō credim⁹ q a deo
existi. De his Chryso. Q discipulos hoc
maxie respicere fec ꝙ erāt p̄ris amici: pro
pterea dicūt se cognoscere ꝙ oia nosti. Et
q̄m ad id qd̄ in eoꝝ mēte erat: rn̄dit. sub
dūt. Nūc scim⁹ q scis oia ꝛ nō est op⁹ vt
q̄s te introget. h̄ ē: Anq̄ audias nosti ea
q̄ scādalizāt nos ꝛ quiescere nos fecisti di
cēs. Q ipe p̄r amat vos. Iuxta illō Io.
xiiij. Si q̄s diligit me ꝟmones meos ser
uabit ꝛ pater meus diliget eū.

Petite ꝛc.

P Rim⁹ ar. An p inimicꝫ sit orādū: Q
n̄ Hoies licite. ipugnāt iimicos: alio
q̄n oia bella eēnt illicita. Cōtra. Matt. v
Orate p p̄seq̄ntib ꝛ calūniātib vos. Rn̄
Thomas. ij. ij. q. lxxxiij. Orare p alio cha
ritatꝫ ē. Ex charitate aūt tenemur inimi
cos diligere q̄ ad naturā nō q̄ ad culpam
Et in gn̄ali eos diligere est in p̄cepto. In
speciali aūt nō nisi ꝟm p̄parationē animi.
In illo tn̄ casu p̄fectiōis ē eos iuuare. Ne
cessitatꝫ ē ḡ vt a cōib nr̄is orōnib q̄s pro
alijs facim⁹ inimicos nō excludam⁹: ꝙ
aūt speālr p eis orem⁹: p̄fectiōis ē nō ne
cessitatꝫ nisi in aliq̄ casu speciali. Cū autē
dr̄ ꝙ licitū ē inimicos impugnare: verū ē
vt cōpescant a pctīs qd̄ cedit in bonū eo
rū ꝛ alioꝝ. Et sic etiā licꝫ orādo petere ali
q̄ tpalia mala inimicoꝝ vt corrigāt. Hec
Thom. Pro fūd. Nullos debem⁹ h̄re
inimicos cū dicat Boeci⁹ libro de ꝯsola
tiōe Omne hoim gen⁹ in terris simili sur
git ab ortu. Et tulli⁹ dicit libro de amici
cia. Oib reb hūanis anteponēda ē ami
cicia. Sꝫ dato ꝙ inimicos habeam⁹. An
p eis sit orādū. Dic rn̄. vt. s. P⁹ respōsio
nē aūt dicas ꝙ impcatiōes q̄ in sacra po
nūt scriptura p̄nt q̄druplicit itelligi. Uno
mō secūdū ꝙ ꝓphete solēt in figura ipreca
tis futura predicere. vt Aug⁹. dt libro de
ser. dn̄i i mōte. Scōo mō put q̄dā tpalia
mala pctōrib⁹ quādoq̄ a dō i correctionē
mittunt. Tertio mō: q intelligūt petere
nō ꝯ ipos hoies: sꝫ ꝯtra regnū pcti: vt scꝫ
correctiōe hoim peccata destruāt. Quar
to ꝯformādo volūtatē suā diuine iusticie
circa dānationē p̄seuerātiū in pctō. vn̄ le
tantur iusti de vindicta maloꝝ: nō ꝓpter

illam vindictā: sed ꝓpter diuinā iusticiā. Audite o peccatores adulteri periuri ⁊c. Nisi penitentiā egeritis oēs tandē electi gaudebūt de dānatiōe vestra. Et tūc iā nō erit tps vt pro vobis orent. Nā vt di. Grego. Misc̄die tps mō est. s; iusticie tēpus post erit. Ut ergo nūc misc̄diam inueniam⁹ cū tps misc̄die durat ⁊ nos misericordes sim⁹ orando pro alijs ne dum pro amicis sed ⁊ pro inimicis: quoniā ⁊ in hoc maximū consistit meritū. Figura. Genes.ij. Terrā euilath: phison fluuius de paradiso egrediens irrigat ⁊ producit aurū optimū. Spiritualit̄ euilath interp̄tat̄ dolens ⁊ significat animā de malo inimicoꝝ dolentē in qua nascit̄ optima charitas: s; hoc procedit de dono diuine gratie illam irrigante: quia omne datū optimū ⁊ oē donū ꝑfectū desursū ē ⁊c. Jaco.j.

S Ecūdus articul⁹. Jn p̄cedenti. ⁊c. Hic de tertia q̄ est suauitas degustationis siue iubilationis q̄ requirit actualē attentionē: vt dictū est in p̄cedenti sermone. De hac super illud ps̄. Ascendit deus in iubilo. Dicit glosa. Jubilus est exultatio mentis habita de eternis in vocem ꝓrumpens: sc; vel querulose ꝯquestiōis vl̄ admiratiōis: vel gratiarūactiōis ⁊ huiusmodi que nec corde potest retineri vl̄ ore exprimi. Sic iubilabat qui dicebat. Sap. xij. O q̄ bonus ⁊ q̄ suauis est dn̄e spiritus tu⁹ in nobis. Bernard⁹. Procedamus et excedamus ꝑ inusitatas quasdā affectiones ⁊ sp̄uales leticias in iubileis amenitatib; in lumīe dei: in suauitate: in sp̄ūsc̄tō: vt alauda que gradatum ascēdit laudando: ⁊ conceptū gaudiū nō interrumpendo ⁊ cōtinuando laudē: cadendo et deficiendo de iubilatōe. Notabile ē exēplū de btā maria de ognies q̄ maxime an̄ mortē suam fuit in multiplici iubilatione Ex vehemēti em̄ amoris inflāmatione ⁊ mētis illūinatiōe: ⁊ secretoꝝ aptione Nā quidam seraphin apparuit ei expandens alas suas sup̄ pectus suum: cepit voce cātare: all'a: ⁊ iubilare ⁊ gaudere ⁊ grās agere: mira dicere de deo ⁊ sc̄tis ⁊ futuris ⁊ eternis rithmice ꝑ tres dies ꝯtinue cantando acsi ea an̄ se scripta videret. Et inter cetera beatissimā virginē iam in corpore glorificatā cōstantissime asserebat. Nec illos q̄ cū dn̄o surrexerūt postea fuisse incineratos: s; cū dn̄o ascēdisse. Jnter alios ēt d̄ btō stephāo quē vocabat rosariū paradisi cātādo dixit q̄ ad meritū passionis eius ⁊ orationis dn̄s dedit ecclesie pauli cōuersionē vt eo decedente cū multo affectu p̄dicatiōis s; nō cū multo effectu succederet ei vicarius q̄ ꝓ eo cū multiplici effectu p̄dicationis ꝯtransiret. Circa predicta posset q̄s dubitare. An ꝯuenienti⁹ sit orare vocaliter q̄ corde tm̄: cum dicat Greg. Ueraciter orare est amaros in cōpunctiōe gemitus nō cōposita verba resonare. Et Jsid. li. de sū. bo. Orō cordis est nō labioꝝ. Nō em̄ verba dep̄cantis deus attendit sed orātis cor inspicit. Dicēdū f̄m alexād. de ales in. iij. volumine sūme. Et richardū. in. iiij. distin. xv. Et tho. ij. ij. q̄ orō est duplex sc; cōmunis h; fieri ꝑ ministros ecce i ꝑsona toti⁹ populi. Et hec orō d; innotescere populo vt excitetur ad deuotionē. Jō debet voce exp̄mi. Alia est priuata ⁊ singularis que offertur ab homine vt est singularis persona: siue pro se: siue ꝓ alio. Et q̄uis non sit necessariū talem orationē esse vocalē; tn̄ ei vox adiungitur triplici ratiōe.

Primo ratōe deuotōis excitāde.
Scd̄o ratōe veneratiōis exhibēde.
Tertio ratōe affectiōis explicāde.

Primo igit̄ ⁊c. Ex q̄dā em̄ naturali vniōne aīe ad corp⁹ mot⁹ corporis diuersimode affectiōes aīe excitant ⁊ affectiōes aīe (maxime si sint fortes) imutatiōes faciunt in corpore. Jō q̄nq; ꝑ sonū vocū: ꝑ genuflexiones: ꝓstratiōes: ⁊ pectoris tūsiōes: ⁊ similia excitatur interior affect⁹. Si aūt mēs ꝑ hm̄ōi qualitcūq; distrahat̄ vel impediat̄ a talib⁹ cessandū est. Scd̄o ratiōe veneratiōis exhibende ⁊ q̄si ad debiti redditionē: vt sc; hō deo seruiat f̄m totū illud qđ ex deo h;. Dicit em̄ Jo. dam. in. iij. li. Qr ex duplici natura compositi sum⁹: intellectuali sc; ⁊ sensuali: duplicē honorē debem⁹ deo offerre: sc; sp̄ualem ⁊ corporalē. Tertio rōe affectionis explicāde. Nam ex abūdantia cordis os loquit̄: vt dr̄ Matt. xij. Qn̄q; em̄ ita feruet aīa interi⁹ in amore dei aut hūiliatur in eius timore: aut obligatur in b̄n̄ficioꝝ ei⁹ recordatiōe q̄ q̄si vim patiēs in ꝟba pro-

rũpere cogit᷑. Exẽplũ de btõ frãcisco quẽ
sel᷑ audiuit fr̃ leo sociꝰ eiꝰ ꝛ ꝯfessoꝛ ꝑ lõgũ
spaciũ ĩ oratõe eleuatũ a t̃ra clamãtẽ ꝛ dicẽ-
tẽ. Quis es tu: ꝛ q̇s sum ego? Et dũ hec
verba sepius replicaret: suspirabat luge-
bat ꝛ totꝰ videbat᷑ liq̃factus amore. Ut
aũt postea fratri leoni interroganti retu-
lit: iõ illa verba sic ꝑtulit qm̃ in suo corde
tam ꝑfũda ꝟsabat᷑ paruitatꝫ sue cognitio
ꝛ diuine magnitudinis ꝯtemplatio a qua
tã copiosa bñficia susceperat ꝛ sperabat ꝙ
cũ admiratione cõpellebat᷑ sic dicere lau-
dando deũ. Quis es tu deꝰ meꝰ q̇ teip̃m
etiã dare mihi ꝑmittis q̇ nullo indiges ꝛ
a q̊ est omne bonũ? Et q̇s sum ego q̇ nihil
boni habeo nec habere possum nisi tu de-
deris? Et multa alia bulliebant in corde
eiꝰ. Similit᷑ dñs bernardꝰ miles ꝛ doctor
de assisio q̇ p̄mus fuit quẽ sanctꝰ franci-
scus traxit ad chr̄m. Cũ anteq̃ munduz
reliquisset: inuitasset quodã sero in domo
sua pauperẽ frãciscũ cũ in p̄ma vigilia no-
ctis obseruaret eũ quid faciebat: audiuit
eũ in oratiõe positũ cũ suspirijs ꝛ lachry-
mis sepius replicantẽ. Deꝰ meꝰ ꝛ oĩa. In
quibꝫ ꝟbis vt postea declarauit dño ber-
nardo ꝑfũdissime ꝯtẽplabatur excellen-
tiã diuine maiestatis ꝛ infinitã bonitatẽ
sũn. i. dei. Eccĩ. xxxvij. ſm ligna silue exar-
descet ignis. Ligna sũt diuerse medita-
ones ex q̇bus surgunt diuerse affectiões
feruentes.

T Ertius articulꝰ. Aud̊. ꝛc̃. Cauete ne
ꝑ negligentiã vestrã fructu illo p̄ue-
mini imo irã dei etiã magis q̃ miscdiam
in vestris orationibꝰ inueniatis. Dicit lex
Dissoluta negligentia prope dolũ est. ff.
mãdati. l. Si fideiussor. Et hiero. dicit d̊
ꝯse. dis. v. Nõ mediocriter. Nũq̇d ꝟborũ
flecti multitudine deꝰ vt hõ põt. Nõ em̃
ꝟbis tm̃ sed corde orãdus ẽ deꝰ. Quap-
pter melior ẽ q̇nq̃ psalmoꝝ cãtatio cum
cordis puritate ꝛ spũali hilaritate: q̃ psal-
terij modulatio cũ anxietate cordis ꝛ tri-
sticia. Audite. Si quis miscdia regis in-
digeret ꝛ ad curiã accedẽs gr̃a supplica-
tiõis supplicãdo regi ꝑ miscdia dorsum
regi verteret vt interim cũ alijs fabulare-
tur an talis modꝰ supplicãdi gratꝰ esset
regi? Certe nõ. Expone ꝛ applica notãdo
illud Bern̄. Debet ꝑficiens in oratiõe q̃n-
ta puritate cordis põt intendere in eũ cui
offert oratiõis sacrificiũ ꝛ in oratione of-
ferre ei seipsum.

Pro Letanijs. Sermo primus.

P Etite et da.

ꝛc̃. Lu. xj. Pater vester cele-
stis dabit spũm bonũ peten-
tibꝰ se. Ibidẽ. Tria ibi notantur in deo
ꝯsiderãda q̄ inducere debent ad fiducia-
liter petendum.

Primũ ẽ benignitas amorosa. cũ dicit.
Pater vester celestis.

Scdm̃ liberalitas copiosa. cũ dicit. da-
bit spũm bonũ.

Tertiũ equitas gratiosa. cũ dicit. petẽ-
tibꝰ se. Equũ em̃ est vt nõ nisi petentibꝰ
det. Magna vero gratia est dare petenti-
bus. De primo Rhom̃. viij. Accepistꝫ spi-
ritũ adoptionis filioꝝ in q̊ clamamus ab-
ba pater. De scdo. Augꝰ. Plus vult illẽ
dare q̃ nos accipere. De tertio. Beda.
Ad hoc peti se vult vt capaces donorum
eius fiant qui petunt.

Petite. ꝛc̃.

P Rimus articulꝰ. An a deo sit aliq̇d
petendũ orãdo. Q, nõ: q2 diuina dis-
positio est ĩmutabilis: ergo siue oremus
siue nõ. idẽ eueniet. Cõtra. Lu. xviij. O-
portet semꝑ orare ꝛ nõ deficere. Rñsio
ſm Tho. ij. ij. q. lxxxiij. Non oramꝰ vt d̊o
nr̃as indigentias manifestemꝰ: neq̃ vt di-
uinã dispositionẽ ĩmutemꝰ: sꝫ vt nr̃is p̄ci-
cibꝫ obtineamꝰ qd̊ deꝰ disposuit sic nobis
dare: vt Greg. di. in p̄io lib. dial᷑. Hec ex
Tho. Pro fũd̊. Si ꝟa eẽt opinio aliq̊-
rũ phoꝝ ponẽtiũ oĩa ĩ rebꝫ hũanis ex ne-
cessitate ꝯtigere: tũc frustra fieret orõ ad
deũ. Sꝫ ipẽ ẽt aristoteles hãc positionez
ĩpbat in fine p̄mi peri her. vbi determi-
nat nõ oĩa euenire ex necessitate: sꝫ multa
ꝯtingẽter. Sicut tñ dicit Gal᷑. in alex. Ne-
mo temeraria credat fortuitoq̃ geri mũ-
dana negocia casu Oĩa lege meãt quã re-
rũ ꝯditor ille sanxit ab et̃no. Iõ q̃rit᷑. An
orãdus sit deꝰ. Dic rñ. vt̃s. Post rñsio-
nẽ dicas. ꝙ vob sufficere dꝫ qm̃ sic deꝰ or-
dinauit: cuiꝰ ordinatio ẽ ĩfallibilis vt peta-
tis: ꝛ si bene petitis dabitur vobis. Notã-
ter dicitur bene: quia Iaco. iiij. dicit᷑. Pe-
titꝫ: ꝛ non accipitꝫ: eo ꝙ male petatꝫ. Au-

dite q̄ ꝓuoꝝ desiderioꝝ petitꝫ ꝯplemētuꝫ q̄ potius sanitatē corꝑis ⁊ bona tꝑalia ꝙ̄ salutē anīe petitis q̄ etiā mīscḋiam ⁊ veniā pctōꝝ petitis: nec tñ pnīam agitꝫ: nec pctā relinq̄tis. O miseri pctōres incorrigigibiles auari: lubrici: ⁊c̄. Dorso cōtra deū verso petitꝫ: iō nō ei⁹ grāꝫ: sꝫ irā incurritꝫ

Figura Ezech. viij. De his q̊s ezechiel vidit dorso verso ꝯtra altare ⁊c̄. Et seq̄t. Propterea nō parcet ocul⁹ me⁹: ⁊ nō miserebor. Expone ⁊ applica ad eos q̄ plus ad ꝓpriaꝫ volūtatē ꝙ̄ ad dei respiciūt voluntatē: notādo etiā illud Ecc̄i. v. In peccatores respicit ira illius.

s Ecūdus art. Nūc dicturi de letanijs

Primo notare debem⁹ ꝙ letania dr̄ rogatio siue supplicatio. Dicit̄ aūt rogatō ꝓprie species orōnis q̄ fit ꝑ diuini flagelli amotōe: ⁊ solꝫ fieri cū ꝑplī ꝯuocatōe: ieiūio exhortatōe ⁊ p̄dicatōe: sic̄ fec̄ Iosaphat vidēs se oꝑprimi. ij. Paral̄. xx. Iosaphat ꝑterrit⁹ totū se ꝯtulit ad rogādū deū. Fieri aūt solet Letania p̄cipue bis in anno. s. in die scti Marci: ⁊ in trib⁊ dieb⁊ añ diē ascēsionis dñi. Prima dr̄ maior: quia a maiori .s. a papa Gregorio magno instituta. Secūda ꝟo minor: qr̄. s. a minori. s. a btō Mamerto epō viēnensi tꝑe Leonis impatoris q̄ cepit anno dñi. cccc. lviij. ante institutionē p̄me fuit ordinata. Itē p̄ma in maiori loco: qr̄ in vrbe Rhoma / et ꝑ maiori causa. s. ꝑ grauissimo morbo. Scḋa ꝟo in minori ⁊ ꝑ minori morbo. Licꝫ aūt p̄ma fuerit instituta a ꝑticulari epō: tñ deinde statutū est ab eccl̄ia vt hec letania vniuersaliter obseruet̄. Causa aūt institutiōis h⁹ minoris fuit: qr̄ tūc apud Viennā freq̄ētes et maximi terremot⁹ fiebāt q̄ domos et eccl̄ias plurimas subuertebāt: nocturni sonitus ⁊ clamores sepi⁹ audiebantur. Itē ꝓpter pctā hoīm demones sepius lupos et alias feras intrabāt et ꝑ vias ac ciuitates publice discurrebāt ⁊ passim pueros ⁊ senes: viros ⁊ feminas deuorabāt. Idcirco p̄fatus eps̄ letanias istas instituit: ⁊ sic tribulatō cessauit. Causa aūt institutiōis maioris letanie fuit: Legim⁹ in historijs romanoꝝ attestāte Paulo montis cassini monacho lōgobardoꝝ historiographo: ꝙ tꝑe Pelagij pape immisit dñs triplicē pestilentiā romanis: Prima fuit diluuiū aquaꝝ q̄ tantū dicūt̄ creuisse vt suꝑ muros vrbis influerēt ⁊ plīmas domos euerterēt. cuiusmōi diluuiū a dieb⁊ noe ñ est auditū. Secūda ē quia ꝑ tyberim fluuium magna venit mltitudo serpentiū: q̊rum quidā dicunt̄ ciuitatē inuasisse: inter quos erat draco magn⁹ valde: Hi suis venenosis flatib⁊ et etiam quia fuerūt a fluctibus p̄focati ⁊ ad litus ꝓiecti: totū aereꝫ sua putredine infecerunt ⁊ corruperunt. Et inde pestis tertia orta est: quā iguinariam. i. apostema in inguine vocant: ita vt manifeste sagitte viderent̄ celitus venire Et hac peste statim duob⁊ vel trib⁊ dieb⁊ transactis homies moriebant̄. Tamseua em̄ erat pestis vt homies in via: in mensa in ludis: in colloquijs subito morerentur. ita ꝙ cū aliq̄s (vt dicit̄) sternutabat / in illa sternutatiōe ⁊ freq̄nter in oscitatōne spiritū exhalabat. Cōtra hanc pestē papa pelagius idixit ieiuniū ⁊ ꝓcessionē fieri. In qua ꝓcessione ip̄e papa ⁊ alij septuaginta expirauerūt. Postmodū btūs Gregorius q̄ pelagio successit ꝓcessionē iteꝝ instituit fieri cū letanijs ꝑ ciuitatis circūitū pascali tꝑe. et ordinauit imaginē btē marie (quā adhuc aiūt esse rome quā btūs Lucas formasse dicit̄ ⁊ eidē virgini ꝑ omīa simillima ꝑhibetur) ante ꝓcessionē reuerent̄ portari. Et ecce tota aeris infectio ⁊ turbulētia ante imaginē cedebat: ⁊ post imaginē mira aeris serenitas ⁊ puritas remanebat: Tūc in aere (vt fertur ⁊ habet̄ in legēda bti Grego.) iuxta imaginē audite sunt voces angeloꝝ canentiū: Regina celi letare alleluia: quia quē meruisti portare alleluia resurrexit sicut dixit alleluia. Tūc beatus Gregorius adiūxit: Ora ꝓ nobis deum alleluia. Statimq̄ꝫ beatus Gregori⁹ vidit suꝑ castrū Crescētij angelū domini qui gladiū cruentatū detergens in vaginam reponebat. Ex quo intellexit beatus Gregorius iram dei suꝑ populū quieuisse. Et ex hac causa instituit processiōes singulis annis fieri et ieiuniū obseruari.

Licet autē paschalib⁊ diebus ecclesia de resurrectōe dñi gaudeat: dieb⁊ tñ letāiaꝝ luctū: supplicatōes ⁊ ieiūia pascalib⁊ gaudiis iterpōit: vt sic̄ dr̄ Ecc̄i. xj. In die bonoꝝ

nō sis imemor maloꝝ: que quondā his diebus pctīs exigētibus dn̄s imisit vt di/ ctū est. Sūt aūt tres principales cause ꝑter quas deuote debem⁹ celebrare has letanias.

Prima propter mortalis pestilentie re pressionem.

Secunda propter temporalis indigen tie subleuationē.

Tertia ꝑꝑ spūalis grē impetrationē.

Prima igitur ⁊c̄. Nam propter istas cau sas ꝑmitus fuerūt institute: vt pꝫ ex dictꝭ De hac ergo causa i h̄ ser. dicem⁹ vbi ha/ bemus ꝯsiderare ꝙ mortalis pestilentie repssio ⁊ vite lōgiturnitas: pt bene ⁊ ma/ le peti. Pro cui⁹ declaratōe notandū ꝙ potest peti ꝑter tres causas.

Primo ꝑter mundane vanitatis fauo rem: hoc est periculosum.

Scd̄o ꝑter viciose prauitatis amorē. hoc est perniciosum.

Tertio ꝑter diuine seueritatꝭ timorē. hoc est virtuosum.

Primo ⁊c̄. videlꝫ cū aliq̄s desiderat diu viuere vt vite p̄sentis dulcedine ⁊ ꝯsola/ tiōe gaudeat qd̄ ex naturali inclinatiōe ꝑ uenit qua quis naturaliter diligit esse suū et mortē refugit: sed hoc est fallax ⁊ peri/ culosum. Aug. libro de miseria hui⁹ mun di. O vita p̄ns ꝙ̄ multos decipis q̄ duꝫ cognosceris nihil es: dū exaltaris fumus es: sapientib⁹ amara es insipiētib⁹ dulcis qui te querūt nō te cognoscūt: q̄ te cogno/ scūt ipi te fugiūt. Idē libro soliloqꝝ. Ui ta mea vita caduca: vita que q̄nto magis crescit tāto magis decrescit: q̄nto magis procedit tanto magis ad mortē accedit: vita fallax ⁊ vmbratica plena laq̄is mul/ tis. Stultissimi ergo sunt qui cupiunt vi uere ⁊ nō student bn̄ viuere. Mira fatui/ tas. Querūt quid vanū qd̄ inuenire non possunt: ⁊ qd̄ est necessariū negligunt qd̄ tamen faciliter inuenire possent. Sen̄. in ep̄la. Nemo ꝙ̄ bn̄ viuat: sꝫ ꝙ̄diu curat cū oib⁹ ꝯtingere possit bn̄ viuere: sꝫ diu null̄. Mirāda ꝑsus stulticia. Nō curāt hoīes se ponere in statu in q̄ mori vellet cū tamē nō habeāt vni⁹ hore certitudinē. ⁊ tamen hn̄t moriēdi certitudinē ineuitabilē. Aug Audacior ē q̄ cū vno pctō mortali dormit ꝙ̄ q̄ cū hostib⁹ septē de morte sua inuiceꝫ obligatis cōfligit. Heu heu nō aduertūt h̄ adulteri raptores ambiciosi. ⁊c̄. Se/ cūdo petūt aliq̄ diu viuere ꝑꝑ viciose pra uitatis amorē: vt scꝫ vicijs suis diuti⁹ de lectenꝭ. Hi sic dr̄ Greg. iiij. dialogoꝝ. vel/ lent sine fine viuere: vt possēt sine fine pec care. Tertio ꝑꝑ diuine seueritatis ter/ rorē: vt scꝫ prius penitentiā agant de pec catis suis ꝙ̄ ad dei iudiciū veniāt. Iuxta illud Ecc̄i. xviij. Ante iudiciū para iusti/ ciā. Et hoc est laudabile ⁊ virtuosum. Sꝫ cū de futuro sis incert⁹: si cupis peniten/ tiā agere: non differas q̄m sicut dr̄ Eccs ix. Nescit hō finē suū ⁊c̄. Exemplū ē no tabile. Luc̄. xij. de diuite q̄ dicebat Ania mea multa bona habes ⁊c̄. Cui dictū est Stulte: hac nocte repetēt a te animā tuā q̄ aūt parasti cui⁹ erūt ⁊c̄. Uide ibi Iō si cut hr̄ ibidē. Uos estote parati ⁊c̄.

t Erti⁹ ar. Auḋ. ⁊c̄. Dicite igr̄ q̄d ma gis cupitꝭ vl̄ longā vitā vel bonā vi tā. Audite q̄d iura dicūt. ff. de eo qd̄ cer/ to loco dari dꝫ. l. scd̄a. Et extra de pl⁹ pe/ titionib⁹. c. ij. Siq̄s in aliq̄ loco petit ali/ q̄d sibi ꝑmissum ꝑ alio loco indebite pe/ tit. Pone casum: ⁊ expone ad ꝑpositū q̄m frustra petūt miseri pctōres in carcere hu ius mūdi longā vitā ⁊ satietatē diuitiaꝝ deliciaꝝ ⁊ honoꝝ ⁊ carentiā angustiaꝝ. Hec ei ꝑmittit de⁹ dare nō in mari hui⁹ mūdi: sꝫ in aula celi si bn̄ vixerim⁹ in h̄ se/ culo in q̄ habem⁹ multas miserias susti/ nere. Iob. xiiij. Homo natus de muliere breui viuēs tp̄e replet̄ multꝭ miserijs.

Sermo. ij.

p Etite et da.

⁊c̄. Oīs q̄ petit accipit ⁊ qui q̄rit inuenit ⁊ pulsanti aperie tur. Lu. xj. In his ꝟbis tāgit̄ ꝑmissio t ri plex q̄ tamē in idē redit.

Primo em̄ petēti ꝑmittit̄ acceptio.

Scd̄o querēti inuentio.

Tertio pulsanti apertio.

De primo. Aug⁹. Nō tantū nos hortare tur vt peterem⁹ nisi vellet dare. De se cūdo. Esa. lv. Querite dn̄m duꝫ inueniri pōt. ⁊c̄. Sꝫ nota qd̄ seq̄t̄. Derelinquat im pi⁹ viā suā ⁊ vir. ⁊c̄. De tertio. Matth xj. Uenite ad me oēs q̄ laboratis ⁊ one

rati &c. Multū cupit aperire q̇ vocat vt
veniatur ad se

Salutatio Petite. &c.

p Rimus ar. An solus de⁹ sit orand⁹
Q, sic: qꝛ oratio est actus religionis
siue latrie q̄ soli deo ē impendēda. Cōtra.
Job. v. Ad aliquē sctōꝝ ꝯuertere. Re
spōdet: Rich. in. iiij. dis. xv. Dupliciť pre
ces pōt aliq̇s alteri offerre. aut vt tanꝗ̄
ꝑ ipm implēdas: aut vt ꝑ ei⁹ impetratio-
nē impleať. Primo mō sol⁹ de⁹ est oran-
dus. Vn̄ sic orando īpendim⁹ ei q̇ oratur
latrie cultū: qm̄ eū recognoscim⁹ auctorē
ei⁹ qđ petim⁹. Scđo mō aūt orādi sunt
scti. Hec Rich. Pro fūdamēto. Sol⁹
de⁹ oīa de se pōt: ꝛ oīa regit. Aristo. xij.
Metaph. Vn⁹ ḡ pnceps. Et boeti⁹ li-
bro ď ꝯsolatiōe. Oīa certo fine gubernās
Et Ouidius libro fastoꝝ. Jupiter arce
sua totū ꝯspectat in orbē. Queriť ḡ an so
lus de⁹ &c. Dic r̄n̄sionē vt sup̄. Ex q̄ ꝯclu
de. ꝛ si cōfidentiā aliquā debeam⁹ h̄re in
sanctis: p̄ncipalis tn̄ spes in solo deo est a
q̊ solo expectandū est qđ in oratiōe peti-
mus. Jpe em̄ est a q̊ cūcta bona ꝓcedunt
vt dr̄ in quadā collecta. O igiť ꝗ̄ miseri
sūt pctōres q̇ a deo se elōgant. ps̄. Qui e-
longant se a te peribūt. Audite fornicato
res raptores &c. Certe certe: qꝛ a dn̄o re-
ceditis: ip̄e vos a sua societate repellet et
ꝓhibitis. Figura. Gen̄. iij. Primi paren-
tes statim vt recesserūt a deo mandatuꝫ
eius transgrediētes expulsi sūt de paradi
so ꝛ expositi miserijs multis. Sic quilibꝫ
mādata dei p̄teriēs repelliť a paradiso ce-
lesti: ꝛ a numero filioꝝ dei ꝛ eccl'ie ꝛ mul
tis exponiť miserijs. Vn̄ pctōri dr̄ illud
Apocal. iij. Nescis qꝛ miser es ꝛ misera-
bilis pauꝑ ꝛ cecus ꝛ nudus. Et Prouer.
xiiij. Miseros populos facit peccatū.

s Ecūd⁹ ar. Jn p̄cedenti &c. Nūc de
scđa q̄ est ꝓpť tp̄alis indigētie suble
uationē. Multa em̄ in hac tp̄ali vita sunt
nobis necessaria q̄ ex nobisipsis nō possu-
mus habere. j. Coꝝ. iiij. Quid habes qđ
nō accepisti. Sūt aūt tres p̄ncipales indi
gentie ꝑ q̇bꝰ in his letanijs rogandū est.

Prima est indigētia corꝑalis sanitatis
Secūda est indigētia ānualis vbertatꝫ
Tertia est indigētia cordialis vnitatꝫ.

Prima igiť &c. Sicut em̄ di. Paul⁹ Rom.
viij. Quid in huiusmodi orem⁹ sicut opor
tet nescim⁹. De hoc vide s̄ serm̄. vij. dn̄i-
ce. v. post pascha. Scđa ē indigētia an
nualis vbertatꝫ. iō nūc rogare deū debe-
mus vt teneros adhuc fruct⁹ terre ꝯser-
uando multiplicet. Sunt tn̄ hmōi tp̄alia
sub cōditiōe petenda. Vide vbi s̄. Notā-
dū autē ꝙ de⁹ vult a se peti tp̄alia ꝓpter
tres cās. Prio ꝓpť mali euitationē: vt scꝫ
a nobis auferat nimiā adq̇rendi sollicitu
dinē. j. Pe. v. Omē sollicitudinē vestram
in eū ꝓijcientes qm̄ ipi cura est de vobis
Jō etiā ip̄e saluator dic̄. Matth. vj. No-
lite solliciti esse dicētes: q̇d mādučabim⁹
aut q̇d bibe. Qđ intelligendū est de an-
xia ꝛ sup̄flua sollicitudine. Scđo ꝓpter
boni ꝓmotionē vt videlꝫ nr̄a ꝑ hoc in deū
excitetur deuotio inq̄ntum ex creaturarū
bonitate ex parte cognoscitur bonitas cre
atoris. Sap. xiij. Vani sūt oēs hoies in
quibus nō subest sciētia dei: ꝛ de his q̄ vi
denť bona nō potuerūt intelligere eū q̇ ē:
neqꝫ oꝑibus attēdentes agnouerūt quis
cēt artifex &c. Seq̇ť A magnitudie ei spēi
ꝛ creature cognoscibiliť poterit creator
eoꝝ videri. Jtē vt ꝑ vsum bonū tp̄alium
eterna adq̇ram⁹. Vn̄ Dan̄. iiij. Dixit da
niel ad nabuchodonosor. Peccata tua ele
mosynis redime. Et Prouer. xiij. Redē-
ptio aīe viri diuitie ei⁹. Tertio ꝓpť natu-
re sustētatōeꝫ. Jō orabat sapiēs. Prouer.
xxx. Diuitias ꝛ paupͣtates ne dederꝫ mi-
hi sꝫ tm̄ victui meo tribue necessaria. Jō
etiā dn̄s nos instruit. Lu. xj. vt oremus
di. Panē nostꝝ q̄tidianū da nobꝫ hodie:
quotidianū inqꝫ. i. quotidiano victui ne-
cessariū. Jn hoc certe recognoscēda ē mi-
seria nr̄a ac misera cōditio qꝛ rebus terre
nis nobis inferioribꝰ ꝓ hac vita indigem⁹
Et qꝛ s̄m ph̄m. ij. de gn̄atione. Ex ijsdem
sum⁹ ex q̇bꝰ nutrimur. Ex h̄ datť nob cā
ꝯsiderādi qm̄ ex terra sum⁹ ꝛ in terrā re-
digemur. Et q̇cq̇d ꝑ cibo aut potu sumi-
mus illud nobis clamat. Gen̄. iij. Reuer-
teris in terrā de q̄ sumpt⁹ es. Hoc atten-
dite gulosi: luxuriosi &c. Jtē ex hoc reco-
gnoscēda est admirabilis erga nos dei di
gnatio q̇ sic suas creaturas dat ad vsum
hominis. Jō di. Hugo in lib. de arra spō
se. Respice vniuersum mūdū ꝛ ꝯsidera si
quid in eo sit qđ tibi non seruiat &c. Jtez

ex hoc est recognoscēda debita nostra ad deū subiectio cum sic de⁹ nobis suas creaturas subiecerit. Ideo Augusti. lib. solil. Omnia dñe que fecisti sub pedib⁹ hominis subiecisti: vt solus hō sup oia tua: tu⁹ esset totus. Tertia est indigētia cordialis vnitatis: scʒ pacis inter terrenos pncipes. Solent em̄ his tpibus bella sepius excitari. Iō pro pace nūc rogandū est. ps Rogate que ad pacē sūt. Querenda autē ē pax: nō vt liberi⁹ voluptatib⁹ fruamur: sʒ vt meli⁹ deo seruiam⁹. Nā tpe belli vix vacare possunt hoies diuinis officijs et multa pperāt̃ pctā: homicidia: furta: adulteria: defloratiōes virginū: pditiōes ⁊ violentie multe simplicib⁹ inflicte Iō petit eccliā. Da seruis tuis illā quā mund⁹ dare nō potest pacē: vt ⁊ corda nostra mādatis tuis sint dedita. Et certe si pacē cū deo haberem⁹ mādatis eius per oia obedientes: pacē etiā tpalē daret nob. Baruc. iij. Cōfide veraciter ⁊ agnosce: nā si in via dei ambulasses habitasses vtiqȝ in pace sup terram. Exemplū in libro iudicuȝ plurib⁹ caplīs. quotiens filij israel relinquebant dñm dabat eos in man⁹ hostiū: qn vero ad eū ꝯuertebantur liberabat eos dans eis pacem. Prouer. xvj. Cū placuerint dño vie hois inimicos quoqȝ ei⁹ cōuertet ad pacem.

t Ertius articulus. Aud. ⁊c. Videte aūt quō huiusmodi tpalia petitis: ne videlʒ sic tpalibus afficiamini qȝ ꝑpter tēporalia: eterna amittatis. Multo em̄ magis eligēdum esset ꝑdere tpalia. Audite qd hr̃. xij. q. iij. Socrates. Socrates ille theban⁹ dū per mare athenas gratia studij ꝑgeret ꝓiecit a se magnū pondus auri dicens. Poti⁹ volo submergere te: qȝ sub mergas me. Nā vt di. Lex de re. iur. l. q̃tiens. De duob⁹ malis: min⁹ malū est eligendū. Attendite. Si rex vobis ꝓmiserit nobilē baroniā a vobis certo tpe possidendam ⁊ interim ab eo petitis denariū. Si dixerit ille vobis: si denariū recipis baroniā nō habebis: nōne poti⁹ eligeretis denariū nō hr̃e qȝ baroniā amittere: Credo qȝ sic. Expone ⁊ applica notādo illō Gre. Pauca quippe sūt oia bona p̄ntis vite qn tūlibet multa esse videātur cōparatione retributionis eterne.

Sermo terti⁹
Pro letanijs

Petite et da.

p ⁊c. Multū valʒ depcatio iusti assidua. Iaco. vlti. Nota ibi tres cōditiōes deuote oratōis.

Prima est cōsciētie puritas: cum dicit deprecatio iusti.

Scōa est perseuerantie ꝯtinuitas cuʒ dicit assidua.

Tertia est efficacie vtilitas. cum dicit. Multū valet.

De prima. ps. Iniqtatem si aspexi in corde meo nō ex. dñs. De scōa. Col. iiij. Oratōi instate vigilātes in ea. De tertia Bern. Nemo ꝑuipēdat orationē suā qm̄ ipe ad quē oram⁹ nō ꝑuipendit eam.

Petite ⁊c.

p Rim⁹ ar. An orō pctōꝝ exaudiat̃: Q, sic: qr alias frustra docuissʒ nos dñs orātes dicere: di. no. d. n. vt d. Aug. d pe. dis. ij. c. Adhuc instāt. Cōtra. Io. ix. Pctōres de⁹ nō audit. Rñ. fm Alexā. in. iij. volūine sū. Orātes p̄nt eē i triplici drā. Nā aliq̄ sūt iusti ⁊ sine pctō mortali licʒ forte pauci: ⁊ hoꝝ orō potissima est. Alij sūt pctōres obstinati q̄ corda sua obdurauerūt spernētes dei iudicia: Isti cū sentiūt manū dei sup se clamāt: dñe dñe: ⁊ dñs auertit se ab e is: qb⁹ dr̃. Prouerb. j. Vocaui vos ⁊ renuistꝫ extēdi man⁹ meas ⁊ nō fuit q̄ aspiceret ⁊c. Ego q̄qȝ i interitu vr̃o ridebo ⁊c. Tūc inuocabūt me ⁊ nō exaudiā. ⁊c. Est exēplū de antiocho. ij. Mach. ix. Et d balaā. Nūe. xxiij. q̄ cū vidissʒ castra filoꝝ isrl̃: dixit Moriat̃ aīa mea morte iustoꝝ ⁊ fiāt nouissia mea hoꝝ silīa. Bonū q̄ppe petebat: sʒ audiri dign⁹ nō erat qr vt reprob⁹ viuebat Alij sᷤ pctōres hūiliati q̄ licʒ aliqn peccēt: n̄ tn̄ diu retinēt ꝓpōitū male volūtatꝭ sʒ se hūiliāt corā deo. Et tales cōfortandi sunt vt sperent in dño: dum tamē studeant ad peccatoꝝ detestationē qr dñs ex mia tales exaudit. Exēplū Lu. xviij. Pctōr erat publican⁹ ⁊ hūiliat⁹ exauditus est. Item Esa. xxxviij Ezechias qui peccator erat ꝑpter humilitatem suam in oratione sua exauditus ē: Item peccatores erant niniuite et oran-

tes ꝛ ieiunãtes irã dei euaserũt. vt dr̃ Jone.iij. Hec ꝓ rñsione. Pro fundamẽ. Dẽ bonũ opus pia intentõe factũ placet deo. Vñ Ouid.li.fastorum. Dij pia facta vident. Et Sen.ad Lu. Dij ascẽdentibus manũ porrigũt. Per orõem aũt hõ in deũ ascẽdit. Jdo certũ est ꝙ orõ deo placꝫ cũ fit pio aĩo. Querit̃ ḡ An oratõ ꝛc. Dic rñ. vt s. Post rñsionẽ dicas: Exaudit ḡ deus peccatorẽ: ꝛsi nõ ex iusticia/ tñ ex miscõia: cũ vicꝫ ex bono ꝛ pio desiderio orat. Pctõrẽ aũt inq̃ntuꝫ pctõr est.i.q̃ntũ ad desideriũ pcti nõ audit deus ex miscõia: lꝫ q̃nq꞉ audiat ad vindictã dũ de⁹ suo terribili iudicio pmittit ampli⁹ peccatorẽ ruere in pctã. Figura. Num.xj. Filij isrl̃ petẽtes carnes auditi sunt ad volũtatẽ: sed in dãnũ/ qꝛ venit ira dĩ sup eos. Vide ibi. Sic etiã pmittet eos q̃ carnẽ petũt.i. voluptates suas talibꝫ frui ad voluptatẽ: sed non ad salutẽ. Aug. De⁹ q̃daꝫ negat ꝓpiti⁹ q̃ concedit iratus.

S Ecũdus arti. Jn pcedẽ. ꝛc. Hic de tertia q̃ est ꝓpter spũalis grẽ impetrationẽ q̃ nobis est valde nc̃aria pcipue

Primo ꝓpter efficatiorẽ (ꝓpter tria. feruescẽtis carnalitatis mortificationẽ.

Scdo ꝓpter pfectiorẽ tepescẽtis voluntatis excitationẽ.

Tertio ꝓpter velociorẽ imminẽtis hostilitatis ꝯfutationẽ.

Primo igit̃ ꝛc. Jn hoc em̃ tpe motus carnales magis feruẽt: idõ nc̃aria est gr̃a dĩ ad eos mortificãdos. Gal.v. Spũ ambulate ꝛ desideria carnis ñ pficietꝫ. Secũdo ꝓpter pfectiorẽ tepescẽtis volũtatis excitatõeꝫ.s.ad bonũ op⁹. Nã vt dr̃ Aug. in.j. retractationũ. Nisi volũtas nr̃a adiuuetur dei gr̃a pie recteq꞉ viuere non põt. Gre. Nihil valꝫ hũana industria sine adiuuãte dei gr̃a. Et Joã.xv. Sine me nihil potestis facere. Tertio ꝓpter velociorẽ imminẽtis hostilitatꝫ ꝯfutationẽ ad resistendũ diabolicꝫ tentatiõibꝫ. Jdo dicebat saluator Mat.xxvj. Orate vt nõ intretis in tentatioꝫ. Jsid.de sũ.bo. Hoc est vnuꝫ remediũ ei⁹ q̃ vicioꝝ delectatiõe exestuat vt q̃tiens q̃libꝫ vicio pugnitur: totiẽs orõnẽ fundat: qꝛ freq̃ns orõ impugnatioꝫ viciorꝝ extinguit.s.ꝑ gr̃am a deo ꝯcessam.

Exemplũ in vitaspa. Quidã necromãtici btõ Antonio inuidẽtes miserũt ad cellam ei⁹ m̃ltos demones adiuratos: q̃ cuꝫ irruerẽt in eũ ei diuersas turpes imagies ꝛ cogitatiões malas intulerũt: q̃s oẽs beatus antoñ. ꝟtute scẽ crucꝫ ꝛ orõis amouebat: ꝛ nihil in eũ ꝓualẽtes ꝯfusi sunt: ꝛ reuersi ad necromãticos dicẽtes nihil se posse ꝓficere: sꝫ suis orõnibꝫ nos oẽs repulit. Quo audito oẽs necromãtici ad btm̃ Antoniũ venerũt ꝛ veritatẽ ꝯfitẽtes ad fideꝫ sunt ꝯuersi. Legit̃ etiã de q̃dã q̃ tentabat̃ annis q̃ttuordeci pessimis ꝛ luxuriosis cogitatiõibꝫ qui petiuit cõem orõem ꝓ eo fieri in fine pdicatiõis: ꝛ sic cõis orõ liberauit eũ. vñ Hiero. Jmpossibile est pces m̃ltoꝝ nõ exaudiri.

T Erti⁹ artic. Aud. ꝛc. Et notate bñ qm̃ sup oĩa petẽda est gr̃a dei. Caueteigit̃ ne ꝯ gr̃am dei agẽtes merito ĩpa ꝓuemini. Dicit em̃ lex.ff. de iudicijs.l. vlt. Juste ꝓuat̃ vnusq̃sq꞉ eo ꝯ qd̃ agit. Certũ est aũt ꝙ ꝯ gr̃am agit q̃ in pctĩs ꝑseuerat. Et.xvij.q.iiij. Sicut antiq̃tus. Qui iniuriam facit eccl̃ie ꝓuari debꝫ cõione ipius. Pone casum iuxta pdicta. vel sic. Si rex vobis m̃lta offerret inter q̃ est lapis pciosissim⁹ ꝟtute cui⁹ oĩa vicere potestꝫ ꝛ oĩa q̃cũq꞉ volueritꝫ in auꝝ ꝯuertere: nõne ceteris oĩbꝫ despectꝫ sufficeret vobis lapis ille: aut si lapide illo neglecto ꝛ spreto poti⁹ alia petitꝫ: nõne merito tli lapide ꝓuamiꝫ. Expone Per lapidẽ illũ intellige gr̃am dĩ ꝑ quã hostes ꝛ aduersa facile vincere possum⁹ ꝛ oĩa ꝯuertere in auꝝ.i. in eterne vite meritũ. Jdo bñ dr̃ dñs paulo.ij. Coꝝ.xij Sufficit tibi gr̃a mea

Pro vigilia ꝛ festo triũphãtissime ascensionis dñi Sermo pmus.

D Ominus iesus postq꞉ locut⁹ est eis assũptus est in celũ ꝛ sedet a dextris dei. Mar.vl. Subleuatꝫ iesus ocul̃ in celũ dixit: Pr̃ venit hora clarifica filiuꝫ tuũ. Jo.xvij. Tria ibi insinuãt̃ necessaria ad hoc vt spũalit̃ cũ dño ascẽdam⁹ ꝛ ascẽsionẽ ei⁹ debite celebrem⁹.

Prim ẽ mẽtꝫ eleuatio: cũ dr̃. suble. ocul̃.
Scdm finis pmeditatõ: cũ dr̃: veit ho.

Tertiū deuota orō, cū dicit: clarifica filiū tuū. Sic debet deo patri celesti q̄libet dicere de seipō. De pmo Ps. Ad te leuaui oclos meos. De scdo Eccī. xxxvj. Festina tēpus ⁊ memēto finis. De tertio Cantico. j. Trahe me post te ⁊c̄.

Dn̄s Jesus ⁊c̄.

P Rimus arti. An debuerit chr̄s ascēdere in celū: Q, nō. quia ipe dixit discipulis suis Matth. vlt. Ecce ego vobiscum sum vsq̧ ad ↄsūmatiōz seculi. Cōtra Marci vlti. Assūptus est in celū. Respōdet Tho. in. iij. p. Cōueniēs fuit christū ascēdere in celū: qꝛ p resurrectōz vitā immortalē ⁊ impassibilē inchoauit. Locus autē iste locus est generatiōis ⁊ corruptionis: sed loc⁹ celestis est loc⁹ incorruptionis. Licz aūt p hoc ꝙ ascēdit in celuz: nō ei accreuerit aliq̄d q̄ntuz ad ea q̄ sr̄ de essentia glīe siue s̄m corp⁹: siue s̄m aīam: tamē aliq̄d accreuit q̄ntum ad loci decentiā q̄ est ad bene esse glīe. Et ex hac decētia gaudiū q̊dammō habuit: nō quidē ꝙ tūc de nouo inciperet gaudere qn̄ in celum ascēdit: sed qꝛ nouo mō de hoc gauisus est sicut de re impleta. Hec Tho. Pro fundamēto. Sicut dicit Boe. iij. de ↄsolatōe Repetunt ꝓprios q̧q̧ recursus: redituq̧ suo singl'a gaudent. Jdō dn̄s post resurrectionē recurrit vn̄ō venerat. Nā s̄m phm in lib. phyſ. Hic est loc⁹ generabiliū ⁊ corruptibiliū: ⁊ chr̄s resurrexit ad vitā incorruptibilē. Cū ergo querit̄ An debuerit ⁊c̄ Dic rn̄sionez vt s̄. Post rn̄siōez dicas: Studeam⁹ igr̄ in celū ascēdere post christū. Juxta illō Aug⁹. Si recte: si fideliter si sancte: si pie ascensionē dn̄i celebramus: ascendam⁹ cū illo: ⁊ sursum corda habeamus. O q̧ miseri qui ↄtrariū faciūt: q̇ ad ista inferiora corda deflectūt: Auari: vsurarij ⁊c̄. Ad hoc q̇ppe venit ad nos dn̄s: ⁊ inde a nobis recessit ⁊ ascendit: vt cū illo ascendam⁹. Sed heu plures diabolū sequūtur q̧ chr̄m: iō pl'es descendūt q̧ ascēdunt. Figu. Nūe. xiiij. Predixit dn̄s populo isrl' ꝙ de tota illa mltitudine sexcentorū triū miliuz viroꝝ q̇ngētoꝝ q̇nq̄ginta: duo tm̄ terrā ꝓmissiōis ascenderēt. s. Caleph ⁊ Josue. Et ita cōtigit. Expone et applica: qm̄ pauci chr̄m sequūtur. Bern. sup Can. Quā pauci sunt o bone iesu qui post te ire velint: cū tamē ad te ꝑuenire nemo est qui nolit scientib⁊ cūctis qm̄ delectationes in dextera tua vsq̧ in finē: ideo volūt oēs te frui ⁊ nō te imitari. corregnare cupiūt: sz nō cōpati: nō curāt q̄rere quē desiderāt inuenire: cupiētes ↄseq̇ sz nō seq̇.

S Ecūdus arti. Jn hoc sermone dicemus q̧ deuote ⁊ iocūdissime est ascēsio dn̄i celebrāda: Vn̄ Leo papa in serm̄. de ascensione dn̄i. Sicut in solēnitate paschali resurrectio dn̄i fuit nobis causa letandi: ita ascensio ei⁹ in celos p̄sentiū nobis est materia gaudioꝝ recolētib⁊ illum diē quo natura nostre humanitatꝫ in christo sup oēs ordines angeloꝝ ad dei patrꝫ ꝓuecta est ↄsessuz. Est autē hec solēnitas iocundissima p̄cipue ꝓpter tria.

Primo ꝓpter eminentissimaz humane fragilitatis sublimationē.

Secūdo ꝓpter amplissimā angelice iocūditatis augmentationē.

Tertio ꝓpter euidentissimā diuine bonitatis manifestationē.

Primo ꝓpter ⁊c̄. Tunc eñ ineffabiliter sublimata est humana natura. Grego. in om̄. Jlla nat̄a cui dictū fuerat Terra es et in terrā ibis. hodie in celū iuit: nec solū tūc exaltata est humanitas in ꝑsona chr̄i sedetiā in patrib⁊ antiq̇s q̇ in celuz cū dn̄o ascenderūt. Est g̊ p̄sens solēnitas nō solū dn̄i ascēdentꝫ: sedetiā oim sctōꝝ p̄riarcharū: et ꝓphetaꝝ et electoꝝ q̇ fuerūt ab origine mūdi vsq̧ tūc q̇ detēti fuerāt in limbo. Si g̊ de vnico sctō fit solēnitas die illa qua ascēdit in celū: q̄nta est solēnitas pn̄s q̄ tot sctōꝝ milib⁊ ⁊ ipi sanctosctōꝝ sp̄ealiter est dedicata. Est etiā festū pn̄s q̊dam speciali modo festū glīose virginis q̄ cum ineffabili gaudio carnē humanā a se assūptam vidit in celū triūphāter ascendere. Pōt etiā p̄terea dici festū totius hūane nature q̄ tā excellēter in chr̄o ē exaltata. Jdō dicebat discipul' suis Joā. xiiij. Si diligeretis me gaudeteꝫ vtiq̧: qꝛ vado ad patrem. ⁊c̄. Scdo ꝓpter amplissimā angelice iocūditatis augmentatōez. Nunq̧ ꝑfecto tale fuit festū in celo sicut in chr̄i ascēsione in quē desiderant angeli ꝓspicere. j. Pet. j. Presens itaq̧ solēnitas est festum angeloꝝ: qm̄ tunc eoꝝ ruina cepit reparari qn̄ dn̄s cū tot milib⁊ electis celos ascēdit.

Tertio ꝓpter euidentissima diuine boni/ tatis manifestationē q̄ apparuit in hoc ꝙ in tantā gl'ie et dignitatꝫ magnificentiā na turā hūanā exaltauit. Exaltata ꝗppe mi/ rabiliter fuerat hūanitas qn̄ deus factꝰ ē homo. sed tūc nōdūꝫ oino glificata. quia corpus erat passibile et mortale. Totalit̄ aūt glificata est in eiꝰ resurrectiōe: ꝫ cōsū matio ⁊ oimoda manifestatio huiꝰ gl'ie fa cta est in eius triūphātissima ascensione. Hec ḡ festiuitas ꝯclusio est oim festiuita tū chri: vicꝫ incarnatiōis: natiuitatꝫ: circū cisionis: apparitiōis: p̄sentatiōis: passio/ nis et resurrectiōis. Ad hoc ꝗppe incar/ natus est: natus: circūcisus: magis ma/ nifestatꝰ: in tēplo p̄sentatꝰ: ⁊ trigīta trib⁹ annis in laborib⁹ huiꝰ mūdi ꝯuersatꝰ: de hinc passus ⁊ mortuꝰ: resurrexit vt ad ce/ los ascēderet/ ⁊ celi portā apertā oñderet ⁊ mōstraret. Augꝰ. ser. de ascēsione: Nos chri mors viuificauit: nos xp̄i resurrectio erexit: nos chri ascēsio ꝯsecrauit. q2 nobis de celo spm̄ tribuit. Nos ḡ in hac solēnita te mentē post chr̄m ⁊ ad chr̄m eleuemꝰ/ nihil oino aliud q̄ ad eū ire cupiētes. Exemplū de pegrino q̄ visitatꝫ ceterꝫ nr̄e redēptōnis locis tandē veniēs ad montē oliueti ad locū vn̄ dn̄s ascēdit dixit: O dul cis Jesu q̄siui te p oīa loca in q̄bus redem ptiōis nr̄e mysteria ꝑfecisti: veni tandē ad locū hūc vn̄ ad celos ascēdisti: iā vltra ne/ scio vbi te requirā in terra: Trahe rogo trahe me post te in celū. Et hoc dicēs dul citer expirauit spm̄ emittēs ad dn̄m. Sic et nos totā spem nostrā ibidē eleuemus. Nā sicut dt̄ Augꝰ. Dū chrs humanā cō/ dicionē siderib⁹ importauit: credētib⁹ ce/ lum patere posse mōstrauit.

T Ertiꝰ articu. Audistꝫ ⁊c̄. Nō aūt p/ sumat aliq̄s sine meritꝫ cū chro sur/ sum ascēdere. Nemo em̄ ascēsurus est illuc nisi sit membꝝ chri/ qḋ nō pōt esse nisi per grām et merita chro cōformet̄. Nā vt dt̄ xij. di. Nō decet. Et de ꝯse. di. iij Celebri/ tatē. Caput sequi dn̄t mēbra. s. p ꝯforma tionē. Et. lex. dt̄. ff. q̄ res pignori obligari pn̄t. l. Si necꝫ. Causa debꝫ p̄cedere suū ef fectū. Merita autē q̄b⁹ ꝯfigurat̄ hō chro sunt cā dispositiua ad ascendēdū cū chro. Audite. Si rex mādaret: qcunꝗ volue/ rit a rege honorari/ accipiat insignia regꝫ et securꝰ accedat: Nōne gaudent̄ sumere ⁊ tis ⁊c̄. Credo ꝙ sic. Applica: qm̄ mlto de/ siderabilius est a chro honorari q̄ a rege terreno. Sed notate bn̄ qḋ dicit Grego. Qui chri vestigia sequi dedignant̄/ q̄ te/ meritate sperāt se ad eiꝰ claritatꝫ gaudia ꝑuenire posse.

Sermo secūdus.

D Ominus ie

sus ⁊c̄. Cepit iesus facere et docere vsqꝫ in diē q̄ p̄cipiēs aplīs p spm̄sanctū q̄s elegit assumptꝰ est. Act. j. Ibi notāda est Primo doctrine chri efficacia: q2 cepit facere ⁊ docere. Scd̄o ꝑseuerātia: cū dicit Vsqꝫ in diē ⁊c̄. Tertio euidētia: q2 assumptꝰ est/ et p hoc euident̄ ꝯfirmata est doctrina sua. De pmo Joā. xiij. Exemplū dedi vob: vt queadmodū ego feci: ⁊ vos faciatꝫ. De scd̄o Act. j. Quib⁹ ⁊ p̄buit seipm̄ viuū in multis argumētis p dies q̄draginta. ap. eis ⁊ lo. de regno dei. De tertio. Act. j. Videntib⁹ illis eleuatus est Dominus ⁊c̄.

P Rimꝰ articl's. An chrs ascēderit ꝫm ꝙ hō: aut ꝫm ꝙ deꝰ. Q2 ingꝛtū deꝰ. ps. Ascēdit ds in iu. Cōtra. Eph. iiij. Q2 aūt ascēdit q̄d est nisi q2 ⁊ descēdit p̄muꝫ. Glosa dt̄: Cōstat ꝙ ꝫm humanitatē chrs ascendit Rn̄det Tho. in. iij. pte. ly ꝫm ꝙ: pōt duo notare. s. ꝯdicionē ascēdētꝫ: ⁊ cau sam ascensiōis. Primo mō nō ascēdit ꝫm ꝙ deus: Tū q2 nihil est diuinitate altiꝰ q̄ possit ascēdere. Tū quia ascēsio est motꝰ localis q̄ diuine nature nō ꝯpetit: sed hoc modo ascendit ꝫm ꝙ homo. Scd̄o mō ascendit ꝫm ꝙ deus. Vn̄ Aug. ser. de ascē sione. De nostro fuit ꝙ pependit in cruce: de suo ꝙ ascēdit. Hec Tho. Pro fund. Scd̄ꝫ logicos: si in hac ꝓpōne: chrs ꝫm ꝙ hō ascēdit: ly ꝫm ꝙ: teneret̄ reduplicatiue Vna suaꝝ exponentiū esset ista: Ois hō ascēdit: q̄ est falsa. Vn̄ etiā dt̄. vj. eneid. Facilis descēsus auerni Noctes atqꝫ dies patet atri ianua ditis. Sed reuocare gra dum supasqꝫ euadere ad auras. Hoc opꝰ hoc labor est. Pauci q̄s equꝰ amauit Ju piter aut ardes euexit ad ethera virtus

Dijs geniti potuere. Si aũt teneatur fm q̃ specificatiue: q̃stio est: An chr̃us fm q̃ hõ: aut fm q̃ deus ascẽdit. Dic rñ. vt s. P9 rñsionẽ: Magna prorsus hodierna festiuitas in q̃ chr̃s celos ascẽdit: sed parũ hoc ẽ p nobis nisi et nos ascẽdere studeamus. Jõ Aug9. in ser. Saluator mũdi dilectissimi frẽs ascẽdit in celũ. Nõ ergo turbemur in terra. Jbi sit mẽs/ ⁊ hic erit reqes. Ascendamus cũ chr̃o interi corde: vt cũ dies promissus aduenerit/ seq̃mur ⁊ corpe. Sz q̃mõ ascẽdere potestis pctõrũ oneribus aggrauati dicẽte ps. Qm̃ iniq̃tates mee supgresse sunt caput meũ: ⁊ sicut onus graue grauate sũt sup me. Attẽdite luxuriosi: auari ⁊c. Certe nõ viã ascẽsionis. sz descẽsiõis tenetis. Deponẽtes ergo oẽ põdus ⁊ circũstans nos pctm̃ curram9. vt ait apl's Heb. xij. audiẽtes vicz chr̃m dicẽtẽ: Venite p9 me Matth. iiij. Et venite ad me oẽs. Mat. xj. Notate: Ostiũ palatij magni pñcipis custodit ne ingrediant extranei. Jõ pauperes hñtes cãs aliq̃s ad pñcipẽ expectãt aduentũ alicui9 magni dñi cui apiant porte ⁊ ponũt se post illũ: ⁊ sic intrãt. Spũalr Ante chr̃i ascensiõz clausa erat porta celi: ⁊ eram9 oẽs extranei: sed ipo ascẽdẽte facta est oibus manifesta. Fig. Apoca. iiij. Joãnes vidit ostiũ aptuz in celo: ⁊ vocez audiuit dicẽtẽ: Ascẽde huc ⁊ ostẽdaz tibi q̃ opz fieri cito. Et post hec fuit in spũ ⁊ vidit sedẽ in celo ⁊ sedentẽ sup: ⁊ in circũitu eius vigintiq̃ttuor seniores circũamicti vestimẽtis albis sedẽtes sup thronos ⁊ habẽtes in capitibus coronas aureas. Spũaliter: Jlla visio figurabat aptiõez ostij paradisi factã chr̃o ⁊ p chr̃m post quẽ ⁊ p quẽ m'lti cito intrauerũt: q̃ significant p. xxiiij. seniores. Aug9. in solilo. O q̃ gl'iosum est regnũ q̃ tecuz dñe regnãt oẽs scti amicti lumine sicut vestimẽto habẽtes in capite coronas de lapide p̃cioso.

6 Ecũdus artic'ls. Jn verbis thematis q̃ sunt oĩ dulcedine ⁊ iocũditate refecta nobis exprimũtur tria mysteria deuotissimis aĩs hodie recolenda.

Primũ est mysteriũ dulcissime cõsolationis: cũ dicit Dñs Jesus postq̃ locut9 est eis.

Scd̃m ẽ mysteriũ triũphãtissime ascẽsionis; cũ dr Assumptus est in celũ.

Tertiũ est mysteriũ gl'iosissime exaltationis: cũ dicit Et sedet a dextris dei.

Primũ igit ⁊c. Ubi est cõtemplanda dulcedo verborũ quibus discipulos ⁊ amicos cõsolatus est cũ esset ascensurus in celum. O q̃ntũ dulcedinis sapiebãt verba Jesu illis in quorũ cordibus feruebat amor iesu. De quo Bern. Amor iesu dulcissimus et vere suauissim9 plus milies gratissimus q̃ dicere sufficim9: Hic amor ardet dulciter: dulcescit mirabilit: sapit delectabiliter: delectat et feliciter. O beatũ incendiũ: o ardens desideriũ: o dulce refrigerium/ amare dei filiũ. Unde ⁊ ecclesia cantat: Jesu nostra redẽptio: amor ⁊ desiderium ⁊c. Locutus est autẽ dominus amicis suis in recessu suo q̃ttuor p̃cipua verba dulcedine cõsolationis et amoris plenissima.

Primũ est verbũ gratiose promissiõis

Secũdum est verbum amorose increpationis.

Tertium est verbum virtuose redargutionis.

Jn hoc sermõe dicendũ de tribus pmis reseruato q̃rto p sequẽti. Primũ igit ẽ verbum gratiose pmissiõis: q2 vt habet Act. j. Cõuescens p̃cepit eis ab hierosolymis ne discede. sed expecta. p. pa. quã au. inq̃t p os meũ: q2 lo. quidẽ bapti. aqua. vos ãt bap. spiritusc. non post multos hos dies. Ubi nobis sunt tria notãda q̃ sunt ad receptionẽ spiritusscti necessaria. Primuz pacifica cõuersatio: q2 p̃cepit ne discederent ab hierosolymis: Hierosolyma enim pacifica interp̃tatur. Uñ et post resurrectionem pmo discipulis pacẽ dñs obtulit et deinde insufflauit ⁊ dixit Accipite spm̃ sctm̃. Scd̃m pseueratiua expectatio. nã addit Sed expectarẽt pmissiõez patris. Uñ de discipul' post ascensionẽ dñi ⁊ ante aduentũ spũsancti dicit Act. j. Hi omes erãt pseuerãtes vnanimiter in oratione. Tertiũ est studiosa verbi dei auditio q̃ notat ibi: Quã audistis inq̃t p os meum. Uñ Act. x. Loq̃nte Petro cecidit spiritussctũs sup oẽs qui audiebãt verbum.

Scd̃m est verbũ amorose increpatõis. Increpauit enim eos dulciter de incredulitate sua; nõ q̃ adhuc essent increduli; sed q2 antea tarde crediderãt. Gregori9 in

Homel. Qua in re q̄d ꝯsiderādū est nisi
ꝙ idcirco dn̄s discipulos increpauit cū
corporal'r reliq̄t vt ṽba q̄ recedēs diceret
in cordib⁹ audiētiū arti⁹ impssa remane-
rent. Bern̄. Audi chr̄m discipulos incre
pantē ea hora qn̄ subtracturus erat suā
pn̄tiā. Nō ḡ dedignerꝫ a ꝓximo vel a chr̄i
vicario redargui. Nam vt dr̄ Eccs. vij.
Melius est a sapiēte corripi q̄ꝫ stultorum
adulatōib⁹ decipi. Sꝫ heu sicut dt̄ Ber.
Mirabilis insania. Irascimur sananti et
nō irascimur vulnerāti. Tertiū est ver
bū virtuose redargutiōis: q2 vicꝫ dn̄s re-
darguit curiosam discipuloꝝ interroga-
tionē. Sic ei hr̄ Act. j. Interrogabāt eū
discipuli di. Dn̄e si in tp̄e h̄ restitues re-
gnū israel. Dixit aūt eis. Non ē vr̄m nos-
se tp̄a vel momenta q̄ pater posuit in sua
potestate. Iō etiā dr̄ Ecc̄i. iij. Altiora te
ne q̄sieris ꝛ fortiora te ne scrutat⁹ fueris.
Sūt ḡ acriter arguendi q̄ ō curiosis ꝛ in
utilib⁹ magis q̄ꝫ de necessarijs ad salutē
inq̄rūt: ꝛ acrius q̄ de futuro tp̄e sibi teme
rarie ꝛ piculosissime p̄sumūt. Ber. Quid
tibi de futuro tp̄e p̄sumis tam temerarie
o miser tāq̄ꝫ de⁹ ipa etiā tp̄is momenta in
tua non in sua posuerit p̄tāte. O q̄ꝫ mul-
ti tali temeritate decepti fuerūt ꝛ morte
ꝑuenti. Exēplū. Lu. xij. de diuite dicēte
Aīa mea mlt̄a bona ꝛc̄. Cui dictū ē Stul
te hac nocte repetent a te aīam tuā q̄ autē
parasti cui⁹ erūt. ꝛc̄. Itē narrat Grego.
in dial'. de q̄dā cui dū ꝑ somniū longa vi-
te spacia fuissent repromissa mlt̄as diui-
tias ꝯgregās q̄si ad longioris vite spacia
subito mortu⁹ eas intactas reliq̄t. Eccs.
ix. Nescit hō finē suū. Idē ibidē. Omnia
in futurū reseruantur incerta.

t Erti⁹ articul⁹. Aud. ꝛc̄. Nō differa-
mus ḡ pctōꝝ onera deponere vt cū
chr̄o ascēdere possim⁹: nec p̄sumamus de
futuro tp̄e qd̄ incertū ē sꝫ sp̄ parati simus
Hic applica qd̄ ponitur feria. ij. post dn̄i
cam in passione.

Sermo tertius.

Dminus.

d ꝛc̄. Eritis mihi testes in
hierl'm et in oī iudea et
samaria. Actuū. j. In illis tribus regioni
bus spc̄aliter noiatis notant̄ nob̄ tria ne
cessaria ad hoc vt in nob̄ sit testimoniū
de ascēsiōe dn̄i: ꝛ alijs nr̄e salutꝫ mysterijs
Debem⁹ eñ esse pacifici ꝑ ꝯscie puritatē
qd̄ ꝑ hierl'm significat̄ q̄ visio pacis in-
ṗtat̄ deo deuoti ꝛ hūiles ꝯfitēdo ꝓpriā in
dignitatē qd̄ intelligit̄ ꝑ iudeā q̄ cōfessio
interp̄tat̄: solliciti ꝓ futuro ꝛ stabiles in
bono ꝑ ꝓpositi firmitatē qd̄ significat̄ ꝑ
samariā q̄ custos dn̄i vel custodiēs dn̄m in
terp̄tat̄. De p̄mo. ps̄. In pace fact⁹ est lo
cus ei⁹. De scd̄o. ps̄. Notus in iudea de⁹.
De tertio. Ecc̄i. v. Esto firm⁹ in via dei.
Dn̄s. ꝛc̄.

p Rimus ar. An chr̄s ascenderit ꝓpa
ṽtute: Q, nō: q2 Marci vlt̄. dr̄ Assū
pt⁹ ē in celū. Cōtra. Esa. liij. Gradiēs in
multitudīe ṽtutis sue. Rn̄det Tho. iij
pte. Chr̄s ascēdit ꝓpria ṽtute. Prio q̄dē
ṽtute diuina. Scd̄o etiā ṽtute hūana n̄
naturali: sꝫ ṽtute aīe glificate mouētꝫ cor
pus ꝓut vult. Aug⁹. xxij. de ci. di. Ubi vo
let sp̄us ibi ꝓtin⁹ erit et corp⁹. Sic igit̄
ibi dr̄. Chr̄s ꝓpria ṽtute resurrexisse: ꝛ tñ
suscitat⁹ est a p̄re eo ꝙ eadē ē ṽt⁹ p̄ris ꝛ fi
lij: ita etiā ꝓpria ṽtute ascēdit in celū ꝛ tñ
a p̄re eleuat⁹ est. Hec Tho. Pro fūd.
Nō pōt corp⁹ hūanū virtute ꝓpria ferri
sursum: sꝫ deorsū tm̄mō: cū sit graue cui⁹
locus naturalis est deorsū: vt pꝫ ꝑ ph̄m p̄
mo de celo. ꝛ iiij. Physicoꝝ. Si aūt aliter
moueat̄ ṽtus illa ē ab aīa. Ad qd̄ aptare
possum⁹ illud Ouidij de pōto. Oīa defi
ciūt anim⁹ tñ oīa vincit. Ille etiā vires
corp⁹ hr̄e fac: vires inq̄ꝫ q̄b⁹ pōt ferri sur
sum. Cū ḡ q̄rit̄. An chr̄s ꝛc̄. Dic rn̄sionē
vt sup̄. Ex q̄ ꝯclude: ꝙ ꝛ nos nr̄a ꝓpria vir
tute. i. ꝓprijs nr̄is meritꝫ ꝛ n̄ alienis opor-
tet ascēdere p̄supponēdo sp̄ tāq̄ꝫ p̄ncipale
meritū chr̄i: vt ḡ ascēdere mereamur cū
chr̄o: nūc corda ꝛ desideria sursū erigam⁹
cū chr̄o Iuxta illd̄ Col'. iij. Que sursū sūt q̄
rite: vbi chr̄s ē in dextra dī sedēs ꝛc̄. O q̄ꝫ
miseri q̄ magꝫ corda deorsū figūt q̄ꝫ sursū
erigāt: q̄ ēt pl⁹ ad carnē q̄ꝫ ad sp̄m respi-
ciūt: vt voluptuosi pl⁹ ad mōm q̄ꝫ ad deū
pl⁹ ad terrā q̄ꝫ ad celū: vt auari ꝛ hmōi.
O q̄ꝫ mlt̄i sūt q̄ ō celestib⁹ nec cogitare nec
loq̄ volūt. Nesciūt eñ cogitare: nisi terre-
na. Notate existens in planicie nō pōt bn̄
iudicare de terre q̄ntitate: sꝫ si ad locum

eminentē ascēdat pleni⁹ iudicabit. Jō hō
q̄nto est magꝫ eleuat⁹ a terra: terra sibi ap
paret minoꝛ. Vñ dicūt astrologi ꝙ si pos
set hō ad spherā lune ascendere: terra sibi
appareret q̄si nihil. Spūalit: Hoies ter//
rena diligētes illa iudicāt magna. O inq̄
unt ꝙ̄ magnū est bonū hr̄e diuitias: delici
as et honoꝛes: seruos ꝛ ancillas. ps. Btm̄
dixerūt ppl̄m: cui hec sūt ꝛc̄. Sꝫ hoc iō cō
tingit: qꝛ nō nouerīt celestia. Gre. in moꝛ.
Carnales mētes pn̄tē vitā diligūt: qꝛ q̄n//
ta sit eternitatꝫ glia nō attēdūt. Fig. Eze
chiel. viij. Spūs eleuauit ezechielē inter
celū ꝛ terrā ꝛ ꝯuersus vidit abomiatōes
mltas ꝛc̄. Spūalr. Ezechiel interp̄tat̄ au
xiliū dn̄i: ꝛ signat hoiēꝫ a dō adiutū: ad ce
lestiū meditatiōeꝫ eleuatū q̄ terrena p⁹ se
aspiciēs vidꝫ ibi abomiatiōes mltas: qm̄
sicut dr Osee. iiij. Nō est scia dei in terra:
id ē coꝛde terrenis dedito.

s Ecūd⁹ ar. Jn p̄ceō. ꝛc̄. Nūc de alio
verbo qō est verbū fructuose instru//
ctiōis: qꝛ docuit eos q̄d essent facturi ppt
suā ꝛ oim salutē di. Eūtes in mū. vniuer.
p̄dica. euāg. oi creat̄e. Qui crediderit ꝛc̄.
Vbi sunt tria notāda.

Primū est vniuersalis p̄ceptio.
Scōm est p̄ceptiōis specificatio
Tertiū est specificatiōis manifestatio.

Primū est vniuersal̄ p̄ceptio: cū dr: Eū//
tes in mū. vni. p̄di. euā. oi crea. Gre. i om.
Ois creature noie vcat̄ hō ppter vicꝫ vni
uersalē ꝯueniētiā quā hꝫ cū oibꝫ creaturꝫ
Idē Gre. Pōt etiā ois creature noie ois
natio gentiū desig̃ri. Vñ p h̄ signat̄ ꝙ ds
vult oēs hoies saluos fieri. j. Tim̄. ij. Idē
Gre. Oi creature p̄dicat̄ euāgeliū cū soli
hoi p̄dicat̄: qꝛ vicꝫ ille docet̄ ppter quē cū//
cta creata sunt in terra. Scōm est p̄ce//
ptiōis specificatio: cū dr: Qui credi. ꝛ ba.
fuerit sal. erit: q̄ vo nō credide. ꝯdēnabit̄.
Greg. in omel. Fortasse apō semetipm v//
nusq̄sq̄ dicat: Ego iā credidi saluus ero.
Vex dr: si fidē opibꝫ teneat. Vera etem̄
fides est q̄ in hoc ꝙ vbis dr: moꝛibꝫ nō ꝯ//
dicit. Hinc est ꝙ de q̄busdā falsis fidelibꝫ
Paul⁹ dr: Qui ꝯfitent̄ se nosse deū: factꝫ
aūt negāt. Titū. j. Hic Joā. ait. j. Joā. ij.
Qui dr se nosse deū ꝛ mā ei⁹ nō custo. mē
dax ē. Que cū ita sint: fidei nr̄e vitatē in
vite nr̄e ꝯsideratōe debem⁹ agnscere. Tūc
em̄ veracit̄ fideles sum⁹ si qō vbis pmit
tim⁹/ opibꝫ implem⁹. Tertiū est specifi
catiōis māifestatio: quō vicꝫ vera ipa fi//
des p signa māifestat̄. Vñ subdit̄: Signa
aūt eos q̄ crediderint: hec seq̄nt̄: Jn noie
meo dem̄. eijciēt ꝛc̄. Pn̄t h̄ q̄nq̄ sig̃ notari
q̄ i suo recessu vltio dedit p q̄ discerni pn̄t
vere credētes ab icredul̄. Habent̄ āt hec
signa duplr. Vno mō coꝛpalit̄: Alio mō
spūaliter. Apl̄i q̄ppe ꝛ alij q̄daꝫ scti in ec//
clesia p̄mitiua habuerūt illa vtroq̄ mō: vt
necesse erat p ꝯuersiōe ppl̄i ad fidē. Spū
aliter aūt hn̄tur ab oibꝫ vere credētibꝫ: et
sunt signa certa salutis. Facere q̄ppe hmōi
signa coꝛpalr siue lralit̄ ōndit hoiem sctm̄
sed nō efficit. Hr̄e vo hmōi signa spūalr
efficit hoiem sctm̄ ꝛ ōndit. Primū itaq̄
signū est demonioꝝ eiectio. Dicit em̄ Jn
no. meo de. eijciēt. Demonia inq̄. i. pec//
cata detestādo ea. Chrys. Grādis demō
pctm̄ est. Scōm est noue lingue locutio
Dicit em̄ Linguis loq̄ntur nouis. j. Re.
ij. Recedāt vetera de oꝛe vr̄o. Vet⁹ q̄ppe
lingua est blasphemare: periurare: ꝛ vba
ꝯtra dei reuerētiā pferre. Sed noua lin//
gua est deū laudare ꝛ glificare. De veteri
lingua Esa. j. Blasphemauerūt sctm̄ isrl̄.
Noua vo lingua dr Semp laus ei⁹ in oꝛe
meo. Itē vetus lingua est dure ꝛ iracūde
alijs loq̄. Noua vo lingua māsuete ꝛ hūi//
liter loqui. De veteri lingua ps. Maledi
ledicēt illi. Et de noua subdit. Et tu bn̄di
ces. Itē vet⁹ lingua est adulari: detrahe//
re: fraudulēta vba loqui ꝛ mēdacia. Noua
vo est veritatē p loco ꝛ tpe dicere: De ve//
teri Hiere. ix. Docuerūt linguas suas lo//
qui mendaciū. ꝛ Ps. Dilexisti verba p̄ci
pitatiōis lingua dolosa. Noua vo lingua
dicit Joā. xviij. Ego i hoc nat⁹ sum ꝛ ad
hoc veni in mundū vt testimoniū phi. ve//
ritati. Itē vetus lingua ē impudica ꝛ car
nalia loqui: q̄ sunt signa coꝛdis impudici.
Matth. xij. Ex abundātia coꝛdis os loq̄
tur. ꝛ Aristo. iiij. eth. Qualiscunq̄ q̄s est:
taliter dr ꝛ talit̄ opat̄ et taliter viuit. No
ua vo lingua est honesta et sctā verba p//
ferre. De veteri lingua. j. Coꝛ. xv. Coꝛrū
punt bonos moꝛes colloq̄a mala. De no//
ua lingua ad Ephe. iiij. Ois sermo mal⁹
de oꝛe vestro nō pcedat: sed siq̄s bon⁹ est
ad edificationeꝫ. Itē vetus lingua est de

transitorijs loqui. Noua ꝟo de celestibus De veteri lingua. Joã.iij. Qui de terra ē de terra loquit᷑: Et.j. Joã.iiij. Ipsi de mũdo sunt ideo de mũdo loquũtur. De noua ꝟo lingua.j. Pet.iiij. Siq̃s loquit᷑ q̃si sermones dei.s.loquatur. Tertiũ signũ est serpentiũ ablatio: q꞉ serpẽtes tollẽt.i.malas suggestiones a diabolo imissas. Ber. Demonũ est malas suggestiões ingerere/sed nostꝝ est nõ ↄsentire: Quartũ est mortiferi veneni repssio. q꞉ dic̃: Etsi mortiferꝝ q̇d biberint nõ eis nocebit.i. incõmoda sustinere siue in rebꝫ siue in verbis siue in ꝑsona: quia nõ frangũtur ꝑ impatiẽtiam. Greg. Ego patiẽtie virtutẽ maiorẽ signis et miraculis credo. Quintũ est salubris suꝑ egros manuũ impositio. cũ ḋr: Suꝑ egros manꝰ imponẽt ⁊ bene habebũt.i.suꝑ pctõres qui eos offenderũt manus imponẽt eis indulgendo/⁊ ex hoc bñ habebũt. Hoc em̃ est valde meritoriũ. Augꝰ.ser.de sctõ Stephano. Per amorẽ homis inimici efficieris amicꝰ dei. Idez in Ench. Elemosyna illa nihil est maiꝰ q̃ ex corde dimittimꝰ qđ in nos quisq̃ peccauit. De pređ. aũt sic loquit᷑ Ber. in ser. Nõ difficile arbitror queadmodũ intelligi hmõi signa possint vt sint indubitata signa credulitatꝫ ac ꝑ hoc et salutis. Primũ em̃ opus fidei ꝑ dilectõez opantis cordis ↄpunctio est in q̃ sine dubio eijciuntur demonia.i.pctã. Exide q̇ in chr̄m credũt linguis loquũtur nouis: nec de cetero vetusta ꝓtoparentũ lingua loquũtur declinantiũ in ꝟba malicie ad excusandas excusatiões in peccatis. Ubi ꝟo ↄpunctiõe cordis ⁊ oris cõfessione ṗora deleta sunt peccata ne recidiuũ patiant᷑ serpẽtes tollant necesse est.i. venenosas suggestiones extinguãt. Quid tñ agẽdũ siq̃ forte radix pullulat: si stimulat aĩm carnis ↄcupiscẽtia: ꝑfecto si mortiferꝝ q̇d biberint nõ eis nocebit. qm̃ iuxta saluatoris exemplũ cuꝫ gustauerint nollent bibere.i. cũ senserint/ nollẽt ↄsentire. Nulla em̃ dãnatio est his q̇ sunt in chr̄o iesu ↄcupiscẽtie sensus absq̃ ↄsensu. Quid tñ: Molesta certe ⁊ ꝑiculosa est sic corrupte affectionis lucta: sed qui crediderint ma. suꝑ egros impo. ⁊ bñ habebũt.i. egras affectiões bonis opibꝫ operiẽt/ ⁊ hoc remedio curabuntur. Hec Bern. Hec itaq̃ signa habere studeamꝰ si cuꝫ chr̄o ascendere volumꝰ. Nã si in peccatis manserimꝰ: si suggestiões malas nõ repressrimꝰ/hoc est nostre dãnatiõis indiciũ. Exemplũ de iudeis q̇bus dñs dic̃ Joã.viij. In pctis vestris moriemini: q꞉ vicꝫ penitere nolebãt. Et iterꝝ: Uos ex patre diabolo estis. ibidẽ Uñ. Ecci.ij. Si pẽnitentiã nõ egerimꝰ incidemꝰ in manꝰ dei

Tertiꝰ articl's. Audistis de signis bonoꝝ chr̄ianoꝝ ⁊ ꝑ oppositũ de signis maloꝝ. Hic applica quod ponit᷑ dñica in passione: sermone meridiano.

Sermo quartus.

Dominus iesus ⁊c.

Dñs in templo sancto suo. Ps̄.x. Hoc exponi põt de triplici templo. scꝫ

De templo materialis eccl'ie.
De tẽplo rõnalis ↄsciẽtie.
De tẽplo eternalis glorie.

De pmo Genes.xxviij. Uere dominꝰ est in loco isto. De secũdo.j. Corꝝ.iij. Nescitis q꞉ templũ dei estis vos ⁊c. De tertio Daniel.iij. Benedictꝰ es in tẽplo sancto glorie tue.

Salutatio.

Dñs ⁊c

Primus artic̃. Utrꝝ chr̄s ascenderit suꝑ om̃es celos: Q, nõ. Psal. Dñs i celo sedes eius. ḡ nõ supra celos. Cõtra Eph.iiij. Ascendit suꝑ om̃es celos: vt adimpleret oĩa. R̃ñdꝫ Tho. par.iij. Quãto aliq̃ corꝑa ꝑfectiꝰ participãt di bonitatem: tantò sunt suꝑiora corꝑali ordine qui est ordo localis. Unde videmꝰ ꝙ corꝑa q̃ sunt magꝭ formalia/sunt natural'r suꝑiora: vt patꝫ ꝑ ph'm.iiij. Phyſ. ⁊.ij. de celo. Per formaꝫ em̃ vnũquodq̃ ꝑticipat esse diuinũ. vt pꝫ.j. phyſ. Plus aũt participat de diuina bonitate corpꝰ ꝑ gl'iam q̃ qđcũq̃ corpus naturale ꝑ formã sue nature. Et inter oĩa corꝑa gl'iosa manifestũ est ꝙ corpꝰ chr̄i maiori refulget gl'ia. Jõ ↄuenientissimũ est ꝙ sit suꝑ oĩa corꝑa ↄstitutuꝫ in alto. Dicit᷑ aũt sedes dei esse in celo nõ sicut in ↄtinente: sed magis sicut in ↄtento: Uñ nõ oꝑtꝫ aliquã partẽ celi eo suꝑio

rē eē:ſʒ ipm eſſe ſup oēs celos. Jō in Pſ. dr. Eleuata ē magnificētia tua ſup celos Hec Tho. Pro fund. Sicut dt Ariſto. qrto de Celo. Nobiliori corpi debetur no bilior loc⁹. Et Horati⁹ i poe. Singla q̄ q̄ locū teneāt ſortita decent. Cū ḡ corpus chri ſit nobiliſſimū corpoꝝ:iō qrit Utrū chrs aſcēderit rc. Dic rn̄.vt s. Poſt rn̄ſi onē dicas. O q̄ glioſuʒ eſt videre chri cor pus ſic magnifice ſublimatū. Ad hāc gliā aſpirem⁹ frēs ꝛ nūc eā deuote ꝯtēplemur vt tandē ei⁹ ꝑticipes effici mereamur. O miſeri pctōres q̄ nō deiſſed ꝓpriaʒ qrītis volūtatē:diuinoꝝ pceptoꝝ trāſgreſſores: ſupbi: inuidi: fornicatores rc. Certe non viā celi teneꞇ ſed inferni. Nō eīm poſſibile eſt in celū aſcēdere niſi eos dūtaxat q̄ deo placēt ꝛ ſeipos deo dedicāt. Fig. Ecci. xliiij. Enoch placuit deo ꝛ trāſlatus eſt in paradiſuʒ.ꝛ Gen̄.v. Enoch ambulauit cū deo ꝛ tulit eū dn̄s. Expone: Enoch inter ptatur dedicās ſeu edificās:ꝛſignat iuſtū qui ſe dedicat deo ꝛ tēpluʒ dei in ſeipo e dificat: Jō placet deo ꝛ tādeʒ in padiſum celeſtē transfertur. Sic ḡ dr Col.j. Am buletis digne deo p oīa placentes.

S Ecūdus articu. Jn pcedēti rc. Nūc de ſcdo qd eſt myſteriū triūphātiſ ſime aſcēſionis:q̄ poſtq̄ locut⁹ eſt eis aſ ſumptus eſt in celū. Act.j. Eleuatis ma nibus ferebaꞇ in celū dicēs diſcipulis ſu is illud Joā.xx. Aſcēdo ad patrē meū et patrē veſtrū:deū meū et deū veſtꝝ. De lo co aūt a q̄ aſcedit q̄ eſt in mōte oliueti: dt Simplici⁹ epus hierlymitanus: q̄ cū ibi poſtea edificata fuiſſet ecclia. locus ille in quo inſtiterūt veſtigia chri aſcēdentis nū q̄ potuit ſterni pauimēto:imo reſiliebant marmora in ora collocātium. Calcati etiā pulueris a dn̄o hoc dicit eſſe documētuʒ: q̄ veſtigia impſſa cernūturꝛ eandē adhuc ſpeciē velut preſſis veſtigijs terra cuſto dit. Circa autē hoc myſteriū tria ſunt de uote ꝯtemplanda.

Primū magnificētia aſcēdentis.
Scdm reuerētia turbe aſſiſtentꝫ
Tertiū leticia militie ꝯgaudētis

Primū igiꞇ rc. Magnificētia inq̄ pulcri tudinis ꝓpter dotē claritatis Unde diciꞇ Matth.xiij. Fulgebūt iuſti ſicut ſol. Jpſe autē eſt iuſtus iuſtoꝝ:ideo rc. Magnifi cētia fortitudinis. Eſa.lxiij. Jſte formo ſus in ſtola ſua gradiēs in mltitudine v tutis ſue. Magnificētia impialis celſitu dinis Matth.vlti. Data eſt mihi oīs po teſtas in celo et in terra. Scdm eſt re uerētia turbe aſſiſtentis. Scꝫ aniaꝝ bea tarū. Unde dt Pſ. Aſcēdiſti in altū cepi ſti captiuitatē.i. tecū duxiſti anias q̄ de tente fuerāt captiue. Cū eoꝝ qui in corpe et anīa iam erāt glorificati. De his ſupra ſabbato hebdomade paſce pmo articulo. Cum etiā beate virginis ꝛ btoꝝ apoſtolo rū ꝛ alioꝝ ſpectantiū diſciploꝝ q̄ ex prece pto dn̄i apparentis eis recūbentib in ce naculo in mōte ſion/in montē venerāt oli ueti. Qui vidētes eum tāglorioſe aſcēden tem in celum/reuerenꞇ adorauerūt. Quia ſicut dr Act.j. Uidētib illis eleuat⁹ eſt: et nubes ſuſcepit eum in celū. nubes inq̄ luminoſiſſima:nō q̄ indigeret nubis ob ſequio:ſed vt oſtenderet/q̄ oēs creatu re debēt ei reuerentiaʒ exhibere. O q̄nta erat eoꝝ admiratio: q̄nta deuotio ad do minū ſuū ſic aſcendentē. Credo q̄ libenꞇ cū eo aſcēdiſſent etiā corpe/qd q̄ nō pote rāt/aſcēdebāt mēte:c⁹ ſignū erat aſpectus eoꝝ attētus in celū. Et nos eoꝝ exēplo to to anio dēm⁹ etiā ad dn̄m aſcēdere, di. illd Bern. in ſer. Nos ipſi tu⁹ ꝛ oues paſcue tue ſeq̄mur te/p te/ad te:q̄ tu es via:ve ritas ꝛ vita; Uia in exēplo: veritas in p miſſo:vita in pmio. Et Aug⁹. Si pie aſcē ſionē dn̄i celebram⁹/aſcēdam⁹ cum illo: ꝛ ſurſum corda habeam⁹. Surſuʒ inq̄ cor da habeam⁹/ſed ad dn̄m: Surſum q̄ppe cor ad dn̄m refugiū vocaꞇ. Surſum autē cor nō ad dn̄m/ſupbia diciꞇ. De hac autē aſcenſiōe ſupbie dt Ber. in ſmōe de aſcē ſione. Nōne iſte eſt mons in quē aſcendit angelus:ꝛ factus eſt diabolus: Perni cioſa hec aſcēſio: imo deſcenſio magis eſt de hieruſalē in hiericho. Tertiū eſt leti cia milit e congaudētis.ſ.angeloꝝ iubilā tium. Pſalm. Aſcendit deus in iubilatōe Uenerūt ſiquidē obuiā chriſto oēs an gelice poteſtates tanq̄ ſummo domino: et mirabanꞇ: q̄ ſic terra aſcenderet ſuper celum: cum ſcriptū ſit Prouerbioꝝ.xxv. Celum ſurſum et terra deorſum. Cōtem plari autem poſſumus: q̄ ipſis angelis p admiratione interrogantibus inter ſe:

Quis est iste q̄ venit de edom tinctꝫ vestibꝰ de bosra. Edom interptat terrenꝰ vl' sanguineꝰ: bosra p̄o interptat̄ in tribulatiōe vel in angustia: q̄si di. Quis est iste q̄ venit de mūdo terreno vel sanguineo. ꝛc.

Rn̄dit dn̄s. Ego q̄ loq̄r iusticiā et ꝓpugnator sum ad saluādū. Qua rēspōsione data q̄rūt etiā ipi angeli. Quare ḡ ē rubꝝ tuū indumētū et vestimēta tua sicut calcantiū in torculari: Indumētū rubꝝ ē corpus suū ꝓpt̄ cicatrices vulnerū. Et rn̄dit dn̄s Torcular calcaui solus et de gentibus nō est vir mecū. Torcular hic dicitur crux in q̄ tanq̄ in p̄lo sic p̄ssus est vt sanguis eiꝰ funderet̄. Superiores aūt angeli sic a dn̄o illuminati inferiores instruxerūt. Ipis em̄ interrogātibꝫ. Quis est iste rex glie. Respōdert̄ supiores di. Dn̄s virtutū ipe ē rex glie. Angeli autē inferiores hoibꝫ reuelauerūt. Actuū. j. Cūq̄ intuerent̄ in celū euntē illū: ecce duo viri. i. duo angeli in forma humana astiterūt iuxta illos in vestibus albis q̄ et dixerūt. Viri galilei q̇d aspicitis in celū: hic iesus q̄ assumptus ē a vo. in ce. sic ve. queādmoduz vi. eū euntē in celū. Queādmodū etiā venerūt angeli obuiā dn̄o: ita et nos si membra chr̄i sumus sperare debemꝰ sanctos angelos obuiā nobꝭ in hora nostre egressionis occursuros. Exēplū. Luce. xvj. Factū ē vt moreret̄ mēdicus et portaret̄ ab angelis in sinū abrae. Esa. lv. In leticia egrediemini et in pace deducemini.

T Ertius ar. Auď. q̄ triūphāter chr̄s ascēderit. Si itaq̄ volumꝰ cū chr̄o ascēdere: simus ei fideles tanq̄ sūmo regi. Regibꝫ em̄ debet̄ fidelitas. vt hēt̄. xxiij. q. v. Si apud. Et si regibꝰ terrenis debetur: multomagis regi celesti qď fieri non p̄ot si in peccato viuitis ꝛ p pctm̄ cū diabolo estis. Dicit em̄ lex. ff. de inoffi. te. l. liberi. Qui cū inimicꝭ meis ē: amicꝰ meꝰ nō est. Pone casum de milite recipiēte stipendia regis: et tamē militat cū aduersario regis ꝯtra regē. Expone ꝛ applica. notādo q̄ q̄ diabolo seruit nō in celū cū chr̄o ascēdet: sed descendet in ignē eternū q̄ paratꝰ ē diabolo et angelis eiꝰ. Matth. xxv

Sermo quintus.

Dominus.

D ꝛc. Dn̄s in celo parauit sedē suā: ꝛ regnū ipsiꝰ oibus dn̄abitur. p̄o. ciij. Hoc p̄ot exponi de triplici celo. Primo de celo militātis ecclesie: q2 vt Greg. dic̄ in homel. Regnuz celoꝝ p̄ntꝭ tpis eccl'ia dicit̄. Scďo de celo deuote aie siue ꝯscie q̄ ꝯditiōes hꝫ celestes ꝛ in q̄ regnat deꝰ. Luc. xvij. Regnuz dei intra vos est. Tertio de celo triūphātis eccl'ie. De q̄ est illď Act. j. Ferebatur in celum.

Salutatio. Dn̄s ꝛc.

P Rimus ar. An chr̄o ꝯueniat sedere ad dexterā p̄ris: Q, nō: q2 ipe chr̄s dr̄ dextera p̄ris. Cōtra. in symbo. Sedet ad dexterā p̄ris. Rn̄det thom̄. iij. pte Noie dextere. tria p̄nt intelligi. Vno mō s̄m Dam̄. gl'ia diuinitatꝭ. Alio mō s̄ꝫ Aug. btitudo p̄ris. Tertio mō s̄m eūdē iudiciaria ptās: sessio aūt hitationē siue requiez designat. Unde sedere ad dexterā patrꝭ nihil aliud est q̄ simul hr̄e cū p̄re gl'iaz diuinitatꝭ ꝛ btitudinē: et iudiciariā ptātē: ꝛ hoc icōmutabiliter ꝛ regaliter. Cum aūt filiꝰ dicit̄ dextera patrꝭ hoc itelligēdū ē appropate p modū q̄ ēt dr̄ ꝓtꝰ p̄ris sꝫ dextera p̄ris s̄m tres sigtiōes p̄dictas est aliq̇d cōe tribꝫ psonis. Hec tho. Pro fūď De rebꝫ arduis ꝛ celestibꝫ q̄ntuz ad nos spectat libēter dēmꝰ audire ꝛ loq̄. Nā etiā ďt ꝯmētator secūdo de celo: q̄ melius est modicū scire de celestibꝫ ꝛ nobilioribꝫ q̄ multa de rebꝫ viliorib꜄. Altitudo q̇ppe rerū reddit auditores attētos. Virgil. iiij. eneiď. Quē nō magna mouet magnaruz gl'ia reꝝ. Questio āt ē ď re altissima: vicꝫ An chr̄s ꝛc. Dic rn̄. vtš. Ex q̄ ꝯclude q̄ntā dēmꝰ hr̄e fiduciā ascēdēdi in celū: ex eo q̄ iā nr̄a hūanitas in chr̄o sic gl'iose sedet ad dexterā p̄ris. Ad h̄ certe nr̄e nature pticipiū sumpsit: ꝛ tā gl'iose sublimauit: vt nos sue diuinitatꝭ pticipes efficeret. ij. pe. j. Maxiā p̄ciosa nob̄ ꝓmissa donauit: vt p hec efficiami diuine ꝯsortes nature fugiētes eiꝰ q̄ in mūdo ē ꝯcupiscētie corruptionē. Audi igit̄ o fornicator: o vsurarie. ꝛc. Putas ad h̄ ꝑuenire. Certe ne q̄q̄ poteris nisi auferas mūdi ꝯcupiscētiā cū q̄ nō

pōt eēdei charitas.vñ.j.Jo.ij.Nolite di-
ligere mūdū:necꝫ ea q̄ in mūdo sunt: qm̄
si q̄s diligit mūdū ñ ē charitas pr̄is i illo
Sola āt ē charitas q̄ facit sursū ascēdere
Aug⁹.Amor me⁹ pōd⁹ meū eo feror q̊-
cūcꝫ feror. Figura.iiij.Reg.ij.Helias
cū trāsisset aq̄s iordanis in curru igneo
eleuatus est in celū.Expone Jordanis in
terp̄tatur riuus iudicij.Faciat ḡ vnusq̄s-
cꝫ iudiciū de se ꝛ trāseat aq̄s mūdane ꝯcu
piscētie et sic d̄o ꝑ gr̄az ꝛ charitatē recōci-
liabit̄ ꝛ in charitatꝫ feruore ascēdet i celū
Nā vt dr̄ Ja.j.Coronā vite reꝑmisit de⁹
diligētibus se.

s Ecūd⁹ ar.In p̄ce.ꝛc̄.Nūc de tertio
qd̄ ē mysteriū gl̄iosissime exaltatōis
qꝛ sedet ad dexterā pr̄is.A dextris incꝫ
.i.ad eq̄litatē pr̄is q̄ntū ad diuinitatē: ꝛ i
bonis pr̄nis potioribꝫ p̄ ceteris creaturꝫ
q̄ntū ad hūanitatē.Sedet incꝫ nō solū ꝑ
se ſꝫ etiā ꝑ nob.Ro.viij.Qui ē ad dexte-
rā ꝛ interpellat ꝑ nob.Est āt in h̄ ꝯtem
plāda nr̄e ꝑmotōis vtilitas p̄cipue q̊ ad
tres virtutes theologicas.

Prio ad fidei firmiorꝫ certificationē.

Scd̄o ad certioris spei subleuationē.

Tertio ad ferventioris charitatis af-
fectionem.

Primo ad firmioris fidei certificationē q̄
maxime ꝑ h̄ certificat̄ qꝛ vt dixerat imple
tū est.Vñ dixerat Jo.xiiij.Vado ad pa
trē.Et nūc di xi;vobis ṗus q̄ꝫ fiat vt cū fa
ctū fuerit credatis scꝫ qꝛ ego sū de⁹.Leo
papa ser.de ascēsiōe.Tūc ad equalē pr̄i fi
liū eruditior fides gressu mētis cepit ascē
dere.Et Aug.sup illo Jo.xiiij.Si dilige
retis me gauderetꝫ vticꝫ qꝛ vado ad pa-
trē ꝛc̄.Jō subtraho formā istā serui in q̄
pater maior me est:vt deū spūaliter vide
re possitis. Scd̄o ad spei subleuatio-
nē.Sperare eīm debem⁹ q̄ꝫ vbi ē caput il
lic erīt ꝛ mēbra.Vñ ip̄e dn̄s dicebat Jo.
xiiij.Accipiā vos ad meipsum vt vbi ego
sum ꝛ vos sitꝫ.Leo papa.Chr̄i ascēsio no
stra ē ꝑuectio ꝛ q̊ p̄cessit gl̄a capitꝫ eo spes
tēdit ꝛ corꝑis.Nā ꝛ ip̄e ṗor ascēdit vt viā
ondēret.Michee.ij.Ascēdit pandēs iter
añ eos.Aug⁹.Via fact⁹ est tibi saluator
surge ꝛ ambula habes q̊:noli pigrescere.s.
vt ꝑuenias vbi iā introiuit chr̄us ꝛ sedet
ad dexterā pr̄is.Jō d̄t paul⁹ Heb.vj.Cō
fugim⁹ ad tenendā ꝓpositā spem quā sic
ancoram aīe habem⁹ tutā atcꝫ firmā ꝛ in
cedentē vscꝫ ad interiora velaminis vbi p̄
cursor ꝑ nob introiuit iesus. Tertio ad
feruētioris charitatis affectionē.Ad h̄ ei
ascēdit ꝛ sedet ad dexterā pr̄is vt ad se tra
hat corda nr̄a.Nā vt dr̄ Matth.vj.Vbi
ē thesaurus tuus ibi est ꝛ cor tuū thesau-
rus aūt hūani gn̄is est ip̄e chr̄us.Item
vt inde nobis trāsmittat spm̄sctm̄ cuius
ṗncipale donū est charitas.Vñ dicebat
dn̄s Jo.xiiij.Expedit vob vt ego vadaꝫ.
Si eīm nō abiero paraclet⁹ nō veniet ad
vos.Si āt abiero mittā eū ad vos.Hoc
discipulis dicebat.Sim⁹ igit̄ ꝛ nos disci
puli chr̄i ꝛ sic sperare poterim⁹ aduētum
spūsscti.Sed interim oratiōi instem⁹ sctō
desiderio flagrātes qd̄ maxie disponit ad
susceptionē spūsscti. Exēplū de apostol̄
q̊ h̄ tempe intermedio erant ꝑseuerantes
in oratiōe:vt hr̄ Act.j.Et ip̄is orantibus
affuit spūsctūs.Vñ cantat eccl̄ia.Oran
tib⁹ apostolis deū venisse nūciat.

t Erti⁹ ar.Aud.Si ḡ dn̄o fideles fue
rim⁹:securi eē possum⁹.Dn̄s ei nob
redemit hereditatē celestē:ꝛ p̄cessit eius
possessionē acceptur⁹.Sꝫ h̄ mltū timere
dēm⁹:ne ex nr̄a malicia hmōi hereditas a
nob sit aliena.Nā vt dicūt iura.Qui feu-
dū alienat cadit a iure feudi ꝛ dn̄s illud
alij ꝯcedere p̄t lib.feudoꝝ.Cōstitutiōe.
Si cliētul⁹.Et de feudis.c.ij.Propōe ca
sum de eo q̊ vēdidit hereditatē suā quaꝫ
fr̄ ei⁹ redemit volēs eā sibi reddere: quaꝫ
redditā iteꝝ ille alienauit: ꝛ sic merito a-
misit.Expōe ꝛ applica qm̄ qñ peccat ali-
q̊s alienat a se hereditatē celestē.j.Coꝝ.
vj.An nescitꝫ qꝛ iniq̊ regnū dei nō posside
bunt. Nolite errare:necꝫ fornicarij:necꝫ
idolis seruiētes:necꝫ adulteri: necꝫ mol-
les:necꝫ masculoꝝ ꝯcupitores: necꝫ fures
necꝫ auari:necꝫ ebriosi:necꝫ maledici:ne
cꝫ rapaces:regnū dei possidebūt.

Dn̄ica infra octa.ascen.Sermo ṗm⁹

Stote pr.

e ꝛc̄.j.Pe.iiij.Cū venerit ꝑ
acletus quē ego mittā vob
a pr̄e spm̄ veritatis q̊ a pr̄e ꝑcedit ille te-
stimoniū ꝑhi.de me ꝛ vos testimoniū ꝑ-

hibebitis. Jo. xv. Ubi spūssctūs: ibi ve-
ra prudētia. In illis aūt ꝟbis notat̄ tres
desiderabiles effectus spūssctī. Prim⁹ est
letificatiua ꝯsolatio q̄ notat̄ in hoc noīe
paraclet⁹ qḋ ꝯsolator interp̄tat̄. Didym⁹
spm̄ sctm̄ veniētē ꝯsolatorē dicit ab opa-
tiōe nomē ei īponēs q: illis q̊s se dignos
reperit incredibile gaudiū tribuit. Sem-
piterna q̇ppe leticia in eoꝝ corde ꝟsat̄ q̊ꝝ
spūssctūs ē ihabitator. Scḋs ē illumina-
tiua īstructio: q: noīat eū spm̄ ꝟitatꝫ. Jo.
xvj. Cū venerit ille spūs ꝟitatis docebit
vos omnē ꝟitatē. Terti⁹ est declaratiua
testificatio. cum ḋt. ille testi. ꝑhibebit ꝛc̄:
Aug⁹. Ille testimoniū ꝑhibebit: ꝛ vos ꝑ
hibebitis. Ille in cordib⁹ vr̄is inspirādo:
vos vocibꝫ vestris sonādo. Un̄ poteritis
p̄dicare qḋ nostis: q: ab initio mecū estis
qḋ mō nō facitis. q: illi⁹ spūssctī plenitu-
do nōdū adest vob: dabit em̄ vob fiduciā
testimoniū ꝑhibēdi: charitas dei diffusa
in cordibꝫ vr̄is ꝑ spm̄sctm̄ q̇ dabit̄ vobis
Perfecta ei charitas foras mittit timorē

Salutatio. Estote.

P Rimus arti. An prudentia possit eē
sine gr̄a: Q, sic. Lu. xvj. Filij huius
secl'i prudētiores filijs lucis in generatōe
sua sūt. Cōtra. Nō p̄t quis sine gr̄a recte
ꝯsiliari iudicare ꝛ efficacit̄ p̄cipere de his
q̄ ꝑtinēt ad finē vltimū qḋ ꝑtinet ad pru-
dētiā. Rn̄det Tho. ꝟa. ꝟe. q. xlvij. Pru
dētia triplicit̄ dr̄. Est em̄ prudētia falsa: ꝛ
ꝑ sīlitudinē dicta. cū. s. q̇s ꝓpt̄ malū finē dis
ponit ꝯgruētia media. Hmōi ē pruden-
tia carnis q̄ finē vltimū ꝯstituit i delecta
tiōe carnis. Scḋa ē prudētia ꝟa sꝫ imꝑ
fecta q̄ inuenit vias accōmodas ad finez
ꝟe bonū n̄ toti⁹ vite hūane sꝫ alicui⁹ spēa
lis negocij: puta ad negociādū aut naui-
gādū sic dr̄ prudēs negociator aut nauta.
Uel si inuenit vias accōmodas ad finem
simplicit̄ vltimū tn̄ deficit ī p̄ncipali actu
prudētie. puta bn̄ cōsiliat̄ ꝛ recte iudicat
etiam de his que ꝑtinēt ad totam vitaz
sꝫ nō efficacit̄ p̄cipit Tertia ē prudētia
ꝟa ꝛ ꝑfecta q̄ ad finē toti⁹ vite hūane re-
cte ꝯsiliat̄ ꝛ iudicat ꝛ p̄cipit. Et hec ē pru
dētia simplicit̄ q̄ in pctōribꝫ eē nō p̄t. Pri-
ma aūt est in solis pctōribꝫ. Scḋa ē cōis
bonis ꝛ malis maxime illa que est imꝑ-
fecta ꝓpter finē particularē. Illud aūt qḋ
obijcitur intelligit̄ de p̄ma prudētia. Nō
em̄ dr̄ ꝙ simplicit̄ sint prudētes sꝫ in gn̄a
tiōe sua. Hec Tho. Pro fūḋ. Nō ē pru
dens q̇ spe longe vite exponit animā ꝑicu
lo dānatiōis sue. Marcialis. Non ē crede
mihi prudētis dicere viuā. Sera nimis
vita ē crastina viue hodie. Un̄ Arist. ḋt.
vj. Ethicoꝝ. Impossibile ē prudētē eē nō
exn̄tem bonū. q. d. Si q̇s differat fieri bo
nus nō ē prudēs. Sꝫ q̄rit̄ An prudētia ꝛc̄
Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ si ꝟe pruden-
tes eē volum⁹ necessario sūt abijciēda pec
cata. Nemo certe stultior q̄ꝫ q̇ in pctīs ia-
cet. Aug⁹. Audacior ē q̇ cū vno pctō mor
tali dormit q̄ꝫ q̇ cū septē hostibꝫ inuicē ꝑ
morte sua obligatꝫ ꝯfligit. Heu h̄ nō ad-
uertūt adulteri: auari: fures ꝛc̄. Prouer. j.
Sapiam atqꝫ doctrinā stulti despiciūt.
Figura. Saul ꝯtemnēs dei mandatū et
sua correctionē insensat⁹ fact⁹ ꝛ a spū ma
ligno exagitatus ē: vt hētur. j. Regū. xv. ꝛ
xvj. Expone. Saul abutēs interp̄tat̄. O
q̊t sūt q̇ mādatis dei abutūtur ꝯtemnen-
tes. Iō stulti fiūt ꝛ a diabolo reguntur.
Eccs. j. Stultoꝝ infinit⁹ est numer⁹.

S Ecūd⁹ arti. Notādū p̄mo ꝙ si ꝓprie
vtimur terminis dicit Dam. sapiaz
ad ꝯtēplatiuū: prudentiā ꝟo ad actiuū ꝑ-
tinere. Et sup illud ps̄. Os meū loq̄t sa-
piētiā ꝛ meditatio cordis mei prudētiaz.
dicit glo. Sapia ad res diuinas ꝑtinet: sꝫ
prudētia ꝑtinet ad mores. Sepi⁹ tn̄ acci
piūtur ꝓ eodē sapiētia ꝛ prudētia: neqꝫ in
tendim⁹ vti terminis istis stricte sumptꝫ.
Notandū est autē ꝙ triplex ē prudētia.

Prima est imitabilis.
Scḋa est vituperabilis.
Tertia est laudabilis.

In h̄ sermone dicēdū ē de p̄ma q̄ ē prudē
tia naturalis siue solertia q̄dā naturaliter
repta etiā in q̇busdā brutꝫ aīalibꝫ: sicut ꝙ
agn⁹ statim nat⁹ naturalit̄ cognoscit ba-
latū mr̄is: ꝛ fugit lupū quē alias nūq̄ꝫ vi-
dit. Un̄ scriptura ꝓponit nobis hmōi pru
dentiā vt a nobis imitabilē. Job. xij. In
terroga iumēta ꝛ docebūt te. Et puer. vj
Uade ad formicā o piger ꝛ ꝯsidera vias
ei⁹ ꝛ disce ab ea sapiam. i. prudentiā q̄ cū
nō habeat ducē nec p̄ce. parat in e. ci. sibi
ꝛ cō. in mes. qḋ comedat. Et Matth. x.
Estote prudētes sicut serpētes: ꝛ simpli-

ces sicut colūbe. Est aūt in serpēte triplex ꝯsiderāda prudētia a nobis imitanda.

Prima est prudentia sollicite custoditionis.

Scḋa ē ꝯgrue renouatiōis.

Tertia ē caute euasionis.

Pria igitꝛc. qꝛ vicꝫ oia mēbra exponit vt ꝑncipaliorē ꝑtē.s.caput custodiat. Vñ ꝑ aquā natās caput eleuat ne submergaꝛ. Sic ꝛ corp⁹ exponere debem⁹ vt aia custodiaꝛ ꝛ caput mētis eleuare ne deliciarū aqs submergaꝛ. Deuter.iiij. Aiaꝫ tuā sollicite serua. Vñ Matthe.xvj. Quid ꝓdest hoi si vni.mū.lu.aīe ꝟo sue ꝛc. Secūda ē prudētia debite renouatiōis qꝛ videlꝫ serpēs renouari cupiēs ꝑ foramē arctū trāsit pellē veterē exuens postea ꝗ̄ fōtꝫ aquā potauit. Sic ꝛ hō ꝛnouari volēs aquā fōtꝫ viui.i.sacre doctrie haurire dꝫ ꝛ i arto pnie foramine pellē veterꝫ hois.i.malā ꝯsuetudinē exuere nouū hoiem q̄ ꝫm deū creat⁹ ē induēdo ꝛ pcti venenū in cōfessiōe totaliꝛ euomēdo. Eph.iiij. Deponite vos ꝫm ꝓstinā cōuersatiōnē veterem hoiem q̄ corrūpiꝛ ꝫm desideria erroris. Renouamini aūt in spū mētꝫ vr̄e ꝛ induite nouū hoiem q̄ ꝫm deū creat⁹ ē in iusticia ꝛ sctitate ꝟitatꝫ. Tertia ē prudētia caute euasiōis. Serpēs em̄ q̄ dr̄ aspis vt incātatiōnē euadat aures suas obturat. vnā cū cauda: alterā terra sup quā aurez firmat. Sic et hō dꝫ euadere diabolū incātatorē ꝛ tētatiōes ei⁹ aures cordis obturādo ex ꝯsideratiōe finis nr̄i q̄ est sicut cauda: ꝛ ex ꝯsideratiōe corporee fragilitatis q̄ est ex terra. Ps̄. Sic aspidis surde ꝛ obturantis aures suas. Exēplū inductiuū ad ꝯsideratiōnē nr̄e miserie fragilitatis ꝛ finis nr̄i. Rex q̄dā erat nūq̄ꝫ ridens q̄ntūcūq̄ꝫ festū fieret. Semel a quodā amico suo reprehensus sup hoc dixit ei ꝙ alias sibi rn̄deret Fecit ergo parari cathedrā cū pedib⁹ putridis ꝛ collocari eaꝫ q̄q̄mō sup fornacē ardentē ꝛ desup gladiuꝫ pēdētē cū fragili chordula. Quo sic disposito illū rep̄hensorē iussit sedere in cathedra et q̄ttuor hoies cū q̄ttuor gladijs collocari iuxta eū. vnū retro: aliū an̄: alium a dextris: aliū a sinistris: ꝛ apportari coraꝫ eo cibaria delectabilia: ꝛ ioculatores ad gaudiū excitātes. Et his factis inuitauit eū rex ad ridendū. Et ille dixit. Et quō ridere possum: Si haberē oīa mūdi delectabilia cū istis incōmodis ꝛ ꝑiculis q̄ video supra infra ꝛ iuxta me: non tn̄ ridere possem. Tunc ait rex. Et ego quō ridere possū q̄ntacūq̄ꝫ sint festa corā me: q̄ amaritudinē peccatoꝝ meoꝝ post me: incertitudinē futuroꝝ an̄ me: vexatiōes aduersitatū p̄ntium a sinistris: nocumēta ꝓsperitatū a dextris tāq̄ꝫ gladios acutos: districtionē diuine snīe sup me: voraginē inferni infra me ꝯsidero. Et inter hec ꝯstitutus sum in hac fragili sede de q̄ q̄tidie p̄cipitari expecto. Hec pericula cogitate o peccatores ꝛ tāq̄ꝫ prudentes studeatis euadere. Hiere.lj. Fugite de medio babylonis vt saluet vnusq̄sq̄ꝫ animā suā.

Terti⁹ articul⁹. Aud. q̄m bruta animalia nos edocēt in futurū ꝓuidere ꝛ ꝑicula p̄cauere. Cauete ne negligatis ꝛ inueniamini de nūero non prudentiū sed stultoꝝ. Notate ꝙ dicit lex. Stultis non cōsuetū est succurrere: sed errantib⁹. ff. de iuꝛ. ꝛ fcti ignorātia. l. vlt. §. vl. Et vigilantib⁹ ꝛ nō negligentib⁹ ꝫm iura subuenien dū est. De reꝝ ꝑmutatione. Cū vniuerso rū. Et de dona. iter dilectos. Audite. Si q̄s sufficienter p̄monitus ꝛ edoct⁹ de futuro mortꝫ periculo ꝓ nihilo duceret nec caueret nōne stultus reputareꝛ: ꝛ si periculū illō sciēter icurreret: nōne merito ibi relinq̄reꝛ: Propone casū magis in ꝑticulari ꝛ applica: q̄m satis p̄moniti sumus de ꝑiculis nr̄e dānatiōis: iō caueam⁹. Qm̄ vt dī Eccl.iij. Qui amat ꝑiculū ꝑibit i illo

Sermo.iij.

Estote pru.

ꝛc. Nō nouerūt patreꝫ neq̄ꝫ me. Jo.xvj. Tales nō sūt de nūero prudētū qui nō habent sciam dei. Osee.iiij. Nō est scia dei in terra.i.in corde terrenis dedito: quia videlꝫ deū postponit et obliuioni tradit. Nō em̄ ꝯsiderat dei potentiā neq̄ꝫ sapientiā: neq̄ꝫ beniuolentiam. De potentia de.j. Pe.v. Hūiliamini sub potēti mānu di ꝛc. De sapia Ro.xj. O altitudo diuiciaꝝ sapie ꝛ scie dei. ꝛc. De beniuolētia. ps̄. Gustate videte q̄niā suauis ē dn̄s ꝛc. Salutatio Estote ꝛc.

p Rimus arti. An prudētia sit in oībꝫ hñtibꝫ grām: Q, nō. Multi sunt habētes grām q̄ nō sunt bñ ꝯsiliatiui: sed necessario hñt regi alieō ꝯsilio. Cōtra. Nullus habꝫ grām nisi sit virtuosus: sed nullꝰ pōt esse ꝟtuosus nisi hēat prudētiā. Dicit em̄ Greg. ij. moral. Cetere ꝟtutes nisi ea q̄ appetūt prudēter agāt ꝟtutes esse neq̄ꝗ̄ pñt. Rñdet Tho. ij. ij. q. xlvij. Necesse est ꝟtutes esse ꝯnexas: ita vt q̄ vnā habet oēs hēat. q̄cunqꝫ aūt hꝫ grām / habꝫ charitatē. Vñ necesse est ꝙ hēat oēs ꝟtutes: et sic ꝙ habeat prudētiā. Iusti aūt q̄ indigēt regi ꝯsilio alieno / saltē in hoc sibȷ̄pis ꝯsulere sciūt si grām hñt: vt alioꝝ req̄rāt ꝯsilia ꝛ discernāt bona ꝯsilia a mal. Hec Tho. Pro fund. Vere prudēs est q̄ de futuro diligent̄ ꝓuidet. Vñ Hiero. ꝯtra Rufinianum narrat Pythagorā dixisse duo tp̄a ꝓspiciēda fore. Intuēda em̄ sunt ea q̄ gessimꝰ vt eoꝝ exēplo deliberare q̄at q̄s in posteꝝ q̄d sit facturꝰ / ꝛ q̄ fine opꝰ futuꝝ terminare valebit. Et Ganfred in poetria. Gressuꝫ p̄currāt oculi: p̄consule mētē: ꝛ vires metire tuas. Hoc itaqꝫ ad prudentiā ꝑtinet. Sed q̄ritur An prudētia ꝛc̄. Dic rñ. vt s. Ex q̄ ꝯclude ꝙ nō p̄t esse aliq̄s ꝑfecte prudēs nisi ex dono dei: ꝛ q̄cūqꝫ habet donū grē / prudēs est. Ad hñdaꝫ ḡ prudentiā maxie recurrendū est ad deū ꝑ orōēꝫ deuotā. Iō. j. Pet. iiij. Postq̄ȝ dixit Petrꝰ: Estote prudētes. subdit: Et vigilate in orōnibꝫ. Et Lu. xxj. Vigilate oi tp̄e orātes vt digni habeami effugere que vētura sūt ꝛc̄. Vere prudēs est q̄ in tli ꝯsideratiōe se recolligit. At ꝯtra. Stultꝰ est q̄ se circa exteriora effundit. Audite o peccatores ꝛc̄. In ꝑsona taliū d̄r Ps̄. Sicut aq̄ effusus sum ꝛ dispꝑsa sunt oia ossa mea: id ē tota fortitudo mea. Exem̄. Dū hericiꝰ est in se restrictꝰ ledi nō pōt: q2 aculeis est armatꝰ exteriꝰ: nec est fera q̄ audeat eū tangere: sed cū intrās aquā se dilatat: tūc canis seq̄tur eū ꝛ capit ꝑ aliquā partē carnis ꝛ occidit. Sp̄ualit̄: Hō restrictꝰ in sui ꝯsideratiōe meditās finē suū nō interficit̄ a pc̄tō: sed dilatatꝰ ad terrenas diuitias aut delicias mltiplr̄ capit̄ Fig. Genes. vij. Mltiplicatis aq̄s diluuij interfecta ē ois caro Sp̄ualr̄: ꝑ aq̄nas .i. labiles diuitias ꝛ delicias cito labit̄ hō carnalis ad mortē eternā. Greg in moral. Carnales hoies de ditiaꝝ affluētia extollunt̄ / sꝫ hora q̄ nesciūt cito rapiūt̄: ꝛ dū pedē fixisse se credūt / ad ima laci descendūt.

s Ecūdus ar. In p̄ceð. ꝛc̄. Hic dicendū ē de prudētia vituꝑabili q̄ est prudētia culpe que est triplex.

Pria est prudētia terrene cupiditatis.

Scða est prudētia voluptuose carnalitatis.

Tertia est prudētia diabolice calliditatis.

Prima igit̄ ꝛc̄. Hec est mūdanoꝝ prudētia circa adq̄sitiōes terrenoꝝ. Baruch iij. Filij agar exq̄sierūt prudentiā q̄ de terra est. Agar interp̄tat̄ solennitas vigilie. Hi ḡ dicunt̄ filij agar q̄ faciūt ꝛ q̄rūt gaudiū ꝛ festū suū in vita p̄nti q̄ dꝫ esse vigilia solēnitatis future. Et q2 mūdani feruētius studēt circa mūdana q̄ȝ sp̄uales circa diuina: Iō d̄r Lu. xvj. Filij huiꝰ secli prudentiores filijs lucis in generatiōe sua sūt.

Scða est prudētia voluptuose carnalitatis. Ro. viij. Prudētia carnis mors est. Glo. Prudentiā carnis hꝫ q̄ q̄ sue carnis sunt studiosiꝰ implet. O infatuata prudētia corpꝰ curare ꝛ aiam negligere. Bern. Sic stulti estimatores de minimis / maximā ꝛ de maxis minimā curā gerūt. Idē Cur carnē tuā p̄ciosis impiguas ꝛ ornas quā post paucos dies ꝟmes deuoraturi sūt: et aiam nō curas q̄ corā deo ꝛ angel est p̄sentāda. Ancillā dn̄ari / et dn̄aꝫ ancillari: magna abusio est. Tertia est prudētia diabolice calliditatis. Hec est astutia ꝑuersoꝝ q̄ callidi sunt ad fallendū. Gen. iij. Serpēs erat callidior cūctis animātibꝫ. Gl. Quia plenus erat demōe. Hiere. iiij. Sapiētes sunt .i. astuti ꝛ callidi vt faciāt mala: bene facere aūt nescierūt. Esa. xxix. Peribit sapiētia a sapiētibꝫ: ꝛ intellectus prudentiū reprobabit̄. Nec dubiū oēs huiusmōi prudētes: aut prudētia humana: aut carnali: aut diabolica seipos tandē insensatos ꝓclamabūt dicētes illð Sap. v. Nos insensati ꝛc̄. Sequitur. Errauimꝰ a via veritatꝭ ꝛc̄. Quid ḡ ꝓfuit nobis supbia ꝛc̄. Sed heu tarda est illa recognitio.

Exemplū legimus in Vitaspatꝝ. Vir quidam fuit modestus moribus / debilis corꝑe: taciturnꝰ: et raro in publico visꝰ: sꝑ ogans cum sanus esset. Econtrario vxor

⁊ curiosa loq̄x: litigiosa: ebriosa: atq; luxuriosa: corpe sana. Cōtigit ḡ vt vir lōga egritudie moreref. Et ɔtinuo pluuia: coruscatiōes: atq; tōitrua: aerē ɔturbabāt: nec cessauerūt p triduū adō vt nec potuerit corp⁹ ei⁹ sepeliri: ita vt hoīes vici illi⁹ mirarēt dī. Siccine ītmic⁹ dei erat iste: vt nec terra suscipiat corp⁹ ei⁹ ad sepulturā. Vix tñ tandē sepulture tradit⁹ ē. Post ei⁹ morte vxor ei⁹ cū maiori licētia: corpis libidie vtebat: ⁊ ꝓstibulū fec domū suaȝ. Morte aūt ei⁹ veniēte tantā habuit funeris ꝓsperitatē: vt videref aer ei obsequi um facere. Erat āt eis filia q̄ adhuc paruula erat mr̄e moriēte. Post obitū matrȝ filia puellari etate egressa: ⁊ desideria titillatiōis corpalis ieiunijs refrenās q̄daȝ die ad vesperā cogitare cepit cui⁹ vitā magis eligeret imitandā. Cogitās q; vitā patris ⁊ finē ei⁹: ⁊ ex alia parte vitā matris ⁊ finē ei⁹ q̄si itra se dicebat. Sic me oportet viuere sic̄ mat. Superuenit nox: ⁊ sopor accessit. Astitit igif ei quidā corpe grandis: aspectu terribilis: aspera voce interrogās. Dic mihi q̄ sūt cogitat⁹ cordis tui. Illa tremēs: nec aspicere in eū audebat. Maiori vero voce iterū iussit vt qd̄ cogitauerat sibi diceret. Illa pre timore oēm oblita cogitatū nihil eē dicebat. Ille xͦ ei ad memoriā vniuersa reducebat q̄ meditata fuerat. Illa ɔfusa veniā perijt ⁊ causaȝ narrauit hmōi cogitat⁹. Qui ait. Veni ⁊ vide patrē ⁊ matrē: ⁊ cui⁹ deinde volueris tibi elige vitaȝ. Primo ḡ duxit eā ad cāpū amenū varias arbores pulcritudinis inenarrabilis habētē. Occurrēs pr̄ ei⁹ amplexat⁹ est eā ⁊ osculat⁹: filiam vocans. Illa rogabat manere cū ipō. At ille Nūc (inqt) nō potes: sȝ si volueris vestigia mea seq̄ huc venies nō post multū tp̄s. Trahēsq; manu illā q̄ iā duxerat: veni (ait) vt ostēdā matrē q̄ in igne exuritur: vt scias cui⁹ imitari debeas vitā. Statuit igif eā in domo obscura turbatōe plena ostēdēs illi fornacē ardētē ⁊ picē feruētē: ⁊ q̄sdā illic aspectu terribiles stātes sup fornacē. Illa deorsū aspiciēs vidit matrē in fornace vsq; ad collū dimersam stridentē dētib⁹ ⁊ igne ardentē ⁊ vermiū multorū fetore. Vidēs eā mat cū vlulatu clamabat licȝ tarde. Heu me o filia de proprijs petis hec patior q̄si qr deliramēta mihi videbāt oīa q̄ de sobrietate erāt. Opa fornicatiōis ⁊ adulterij nō mihi videbāt habere tormēta. Et ecce ꝓpt exiguas delicias q̄nta tormēta sustineo. Ecce ꝓ cōtēptu dī q̄les recipio mercedes. Notate q̄liter nūs se recognoscit insensatā: sȝ tarde. Puella igit ex illa visiōe h̄ vnū deliberauit: vt patris seq̄ref vitā valdeq; ꝓfecit in timore dei queadmodū illa narrauit cuidā seni interrogāti q̄ res eā ad tam sctām conuersationē adduxerat. Ideoq; melioris efficiamur ɔsilij ⁊ vt xͦe prudentes ad finē aspiciam⁹. Juxta igr ɔsiliū pauli. Eph v. Videte quō caute ambuletis nō q̄si insipiētes: sed vt sapientes.

Tertius articul. Auδ. ⁊c. Fugienda igit est talis prudētia q̄ vere dici pt dānosa fatuitas. Notate ꝙ dicit regl̄a. iur. Dānū qd̄ q̄s sua culpa sentit sibi nō alteri dȝ imputare. ff. d̄ re. iur. l. qd̄ q̄s. Pone casum de p̄bēdis. Si cleric⁹. lib. vj. Ubi clericus q̄ negligit petere p̄bēdā sibi debitā cū vacat sibi imputare dȝ nō socio expectāti. Cauete ḡ ne ꝓpt mūdi delicias negligatȝ petere ⁊ adqrere tp̄e ɔueniēti hereditatē celestē. Audite si alicui diceref: denariū quē hēs relinq̄ ⁊ tibi dabūt centū floreni: nōne fatu⁹ eēt si diceret denariū quē habeo poti⁹ custodiā. Et si cui diceref: viue hodie deliciose: sȝ ꝓ toto vite residuo incarceraberis. ⁊c. Nōne stultus eēt si vnius diei delicias eligat illo pacto. Expone ⁊ applica. notādo illud Ber. Ve ve vapor est ad modicū parēs q̄ eterne felicitatȝ aditū intercludit.

Sermo terti⁹.

Estote pr.

⁊c. Hec locut⁹ sū vob: vt cū venerit hora eoꝝ remiscamini: qr dixi vob Jo. xvj. Talis reminiscētia facit prudētes. Ultra aūt futura locut⁹ ē chr̄s: vt cū venerit hora eoꝝ reminiscamini

Primo xͦbū tremēdi iudicij

Scd̄o xͦbū imensi gaudij.

Tertio xͦbū tremēdi supplicij.

De primo dicebat. Matth. xxv. Cū venerit fili⁹ hoīs in maiestate sua ⁊c. De scd̄o Matt. xxij. Erūt sic āgeli dei in celo. De

tertio. Matth. xiij. Mittent eos in caminū ignis. rc. Estote. rc.

Primꝰ art. An prudētia sit necessaria ad bñ viuendū: Q' nō: sola charitas sufficit ad bñ viuēdū. Cōtra. Nēo pōt esse bonus sine prudētia: vt s̄ dictum est. Rñdet Tho. j. ij. q prudentia necessaria est ad bñ viuendū. Bene em̄ viuere ꝯsistit in bene opari ad qd̄ requirit nō solū quid hō faciat sed etiā quō faciat vtvicz operet ſm rectā electionē q̄ reqrit duo. s. debitū finē ꝛ mediū ꝯueniens. Ad debitū autē finē disponit per virtutē moralē que pficit ptē appetitiuā. Ad mediū aūt per habitū rōnis: q: ꝯsiliari ꝛ eligere sūt actꝰ rōnis: ꝛ sūt actꝰ ipsiꝰ prudentie. Hec Tho. Pro sūd' Q' ꝙ pauci de bona curāt vita. Sen. ad Lucil. Nēo ꝙ bñ viuat: sed ꝙdiu curat Jō Persius reprehendit multitudinē eoꝝ q̄ multas curas inanes gerūt: ꝛ necessarias omittunt di. O curas hoim: o q̄ntum est in rebꝰ inane Tales ḡ fatui sūt nō prudētes. Sed qrit An prudētia rc. Dic rñ. vt sup. Ex q̄cludo de ꝙ fatui sunt q̄ potiꝰ dānatiōis media ꝙ saluatiōis eligūt: plus sollicitī de tēporali voluptate carnis ꝙ de eterna beatitudine celesti: plus carnis delicias ꝙ aīe cōsolationē amātes: imo eis amara sūt spūalia: carnalia vero dulcia. Esa. v. Ue q̄ dicitis bonū malū ꝛ maluz bonum ponētes dulce amarum: ꝛ amarum dulce. Hoc attendite o carnales rc Figura. Numeri. xj. Filij israel fastidiati erāt de manna qd̄ tn̄ in se dulcissimū erat ꝛ ardēter desiderabāt cepe ꝛ allia q̄ māducauerantin egypto. Jō tales in deserto mortui sunt. Spūaliter. Multi plus in fetore pcti delectant ꝙ in decore ꝛ odore ac odore celestꝫ grē. Ps. Oēꝫ escā abomiata ē aīa eoꝝ

Secūdꝰ ar. Jn pce. rc. Nūc cōsequenter dicēdū ē de prudētia laudabili de q̄ Rhom. viij. Prudētia spūs vita ꝛ pax. Et tulliꝰ li. de officijs. Prudētia ē appetēdaꝝ fugiēdaꝝq reꝝ cognitio. ſm aūt eūdē. ij. Rethorice tres sūt eiꝰ ptes de q̄bꝰ etiā dicit Sen. li. de ꝟtutibꝰ. Si prudēs est animꝰ tuꝰ tribus tpibꝰ dispenset. p̄sentia ordina: futura ꝓuide: pterita recorda(re.
Prima pteritoꝝ mēoria.
Scd̄a p̄ntium intelligentia,
Tertia futuroꝝ prouidentia.

Prima igit pars prudētie ē pteritoꝝ memoria. Ecci. j. Memēto q̄ añ te fuerunt. Debꝫ aūt hmōi mēoria eē triplex: vicz respectu dei: respectu sui: ꝛ respectu pximi. Prima dꝫ esse respectu dei. Debemꝰ em̄ memores eē diuinoꝝ bñficioꝝ ad regratiādū ꝛ ampliꝰ in eo sperādū. Deut. xxxij. Nūqd nō ipe ē pr̄ tuꝰ q̄ possedit te ꝛ fecit ꝛ creauit te: memēto dieꝝ antiq̄ꝝ. Et eccs xij. Memēto creatoris tui. Ut etiā mēoriā habeamꝰ passiōis chr̄i ipe instituit sui corporꝭ sacramētū. Matth. xxvj. Hoc facite in meā cōmēorationē. Jtē debemus esse memores diuinoꝝ mandatoꝝ ad exequēdū. Ps. Memores sūt mādatoꝝ eiꝰ ad faciēdū ea. Et deut. vj. Erūt ꝟba hec q̄ ego pcipio tibi hodie in corde tuo ꝛ narrabis ea filijs tuis ꝛ meditaberis ea. rc. Et Ecci. iij. Que pcepit tibi deus cogita sp. Jtē memores esse debemꝰ diuinoꝝ iudicioꝝ ad formidandū. Ps. Oia iudicia eiꝰ in cōspectu meo sp ꝛ ero imaculatus cū eo ꝛ obſuabo me ab iniq̄tate mea. Memēto ꝙ districte puniuit angelos ꝛ pctm̄ pmi hoīs qd̄ adhuc etiā q̄tidie punit i nobis: quō etiā mūdū deleuit diluuio: sodomitas igne ꝛ sulphure: egyptum diuersis plagis flagellauit: in diuersis mūdi ptibꝰ vrbes subuertit: filios isrl' pluries in deserto ꝛ in terra promissiōis exfame: peste: morte ꝛ gladio puniuit: regna transtulit: natiōes exterminauit. Eteꝝ q̄nta q̄tidie nō cesset exercere iudicia q̄s enarrare sufficiat: Maxime aūt dꝫ hō mēorari iudicij ꝛ mortis prioꝝ. Un̄ in pſona mortui dicit Ecci. xxxviij. Memor esto iudicij mei sic em̄ erit ꝛ tuū. Scd̄a memoria dꝫ eē respectu nr̄i. Memores em̄ debemꝰ eē ppetrate offensiōis vt doleamus. Esa xxxviij. Recogitabo tibi oēs ānos meos in amaritudine aīe mee. Et apoc. ij. Memor esto vñ excideris ꝛ age pniam. Jtez ꝓus facte ꝓmissiōis. Tū in sacramēto tā baptismi ꝙ pnie ꝙ matrimonij. Tū i voto. Tū etiā in licito iuramēto aut etiā q̄uis mō debito vt vicz fideliť impleamus. ij. Esdre. iiij. Memor esto voti qd̄ ꝓmisisti Jtē pterite hūiliatōis ne. s. p supbiā corruamꝰ. Ecci. xviij. Memēto paupṫatꝭ in die abūdātie. Et. xj. c: Jn die bonoruz ne

sis im̄eoꝛ maloꝝ. Sic monebat mardo-
cheꝰ Hester. Mēoꝛ esto diēꝝ hūilitatis
tue quō nutrita sis in manu mea. vt hēt
Hester.xv. Tertia mēoꝛia dꝫ eē respectu
pximi. Debemꝰ eñ eē mēores lamētāde
ibecillitatis quō .s. mlti coꝛruerūt vt nos
caueamꝰ. Memēto ēt quō coꝛruerūt: adā:
moyses: ꝛ aarō: dauid: salomō: ꝛ petrꝰ pn
ceps aplōꝝ: ne de bonitate tua pſumas.
Job.xlj. Memēto belli ꝛ ne adijcias ꝗc-
ꝗ loq̇.s. ꝟba iactātie. Nūꝗ secura ē nauis
ꝗdiu int̄ fluctus exīstit. Nūꝗ ē securꝰ pn
ceps exercitꝰ ꝗdiu bellū ex aduerso ꝯsi-
stit. Vñ Hiero. ait. Ne in pterita castita
te ꝯfidas: qꝛ nec dauid sanctioꝛ es: neꝗ
salomōe sapiētioꝛ: nec sansone foꝛtioꝛ: nec
petro feruentioꝛ. Memēto semꝑ ꝙ para-
disi colonum mulier de sua ptāte eiecerit.
Itē respectu pximi mēores eē debemus
releuande necessitatꝫ: vt iuxta posse subue
niamꝰ: ꝛ h̄ tā respectu viuentiū ꝗ moꝛtuo
rū in purgatoꝛio detētoꝝ. Heb.xiij. Me
mētote vinctoꝝ tāꝗ simul vincti. Et.ij.
Regū.j. Cōsidera israel ꝓ his q̄ moꝛtui
sunt. Itē mēoꝛes eē debemꝰ in pximis se
ctāde exēplaritatꝫ: vt imitemur.j. Ma-
chab.iiij. Memētote opeꝝ patꝝ vroꝝ.s.
sctoꝝ q̄ fecerūt in gñatiōib' suis ꝛ accipie
tis gloꝛiā magnā. Exēpla sanctoꝝ ha-
bemus ꝗ plurima q̄ tā deuote deo serui
erūt tāta austeritate carnis delicias repſ
serūt: tot aduersa tolerauerūt: vt salua-
rent animas suas.j. Mach.iiij. Mēoꝛes
estote quō salui facti sūt patres vestri.

t Ertius articulꝰ. Audi.ꝛc̄. Maximū
ꝗ vob' iminet ꝑiculū si obliuioni de-
deritꝫ. Notate qđ iura dicūt. Vbi maiꝰ
ꝑiculū ꝟtit̄ cautiꝰ ꝛ diligētiꝰ agēdū est.vij.
q.ij.c.vlt̄. Et i autētica apđ eloq̄ntissimū
C.đ fide istrumētoꝝ. Audite. Si q̄s ve-
stꝝ acceperit a rege pecunias mlta ꝯcer
ta pcepta exponēdi pecuniā ꝛ ea vtēdi sub
pena capitis. Ignoꝛat āt qñ rōem redde
re ꝯpellet̄. None freq̄nt̄ mēoꝛ eēt q̄đ acce
perit: ꝛ q̄đ exposuerit ꝛ quō: ꝓpt̄ ꝑiculum
moꝛtꝫ euitādū. Applica qm̄ mlto magis
solliciti eē dēmꝰ ꝓ euitādo ꝑiclo moꝛtis
etne qđ incōparabilit̄ maiꝰ est. Iō freq̄nt̄
mēoꝛari debemꝰ q̄đ a đo accepimꝰ: q̄ sint
pcepta eiꝰ: q̄đ pmisimꝰ: ꝛ q̄đ fecimꝰ.ꝛc̄.
Señ. Qui nihil đ pterito cogitat vitā a-
(misit.

Sermo quartus.

Vtote pru.

e ꝛc̄. Videte quō caute ambu
letꝫ nō q̄si insipiētes: sꝫ vt sa-
piētes. Eph.v. Inducit ꝛ hoꝛtat̄ aposto-
lus ad tria. (dete.

Pꝛio ad prudētie ꝯsideratōꝫ.cū di. Vi
Scđo ad ꝯsideratōis modificationeꝫ.
cū dicit. quō caute ambuletis.

Tertio ad modificatiōis specificatōeꝫ
cū dic̄ non quasi insipientes ꝛc̄.

De pꝛio. Marci.xiij. Videte neq̄s vos
seducat. De scđo Col.j. Ambuletꝫ digne
đo ꝑ oia placētes in oi opꝫ bono fructifi-
cātes. De tertio. Eph.v. Nolite fieri im-
prudētes sꝫ intelligētes q̄ sit volūtas dei.

p Rimꝰ ar. An ꝟtꝰ moꝛal̄ possit eē sine
prudētia: Q, sic: qꝛ virtus moꝛal̄ ꝛ
prudētia sūt nature absolute realiter di-
stincte q̄ etiā diuersa hñt subiecta. Cō-
tra. fm Greg. virtutes sūt ꝯnexe. Rñđ.
Tho.j.ij.q nō. Nō eñ ē ꝟtus nisi bō re-
cte accipiat ea q̄ sūt ad finē qđ nō pt̄ eē ni
si ꝑ rōnē recte ꝯsiliātē iudicātē ꝛ pcipiētē
qđ ꝑtinet ad prudētiā. Hec tho. Pro
fūđ. Nō ē prudētia nisi caueāt̄ vicia. Caue
re āt vicia ad ꝟtutē ptiet. Hoꝛaciꝰ i ep̄lis
Virtꝰ ē viciū fugere ꝛ sapia pma stulticia
caruisse. Et phs.v. Ethi. đt ꝙ nō pōt eē
ꝟtꝰ sine prudētia. Cū ḡ q̄rit̄. An ꝟtus ꝛc̄.
Dic rñ. vtē. Ex q̄ seq̇t̄ neminē posse fieri
virtuosuꝫ nisi malū fugiēdo ꝛ bonū ꝓse-
q̄ndo qđ ptinet ad prudētiā q̄ntū ad actū
pcipiendi. O igit̄ ꝗ pauci sūt prudentes.
Certe bñ đr̄ Eccs.j. Stultoꝝ infinitus
est nūerus. Audite o pctōꝛes miseri foꝛni
catoꝛes auari ꝛc̄. Si vultꝫ eē đ nūero pru
dētiū fugite pctā. Iuxta illud Ecci.xxj.
Quasi a facie colubꝛi fuge pctā.ꝛc̄. Nota
te. Propt̄ duo ꝯsueuerūt prudētes hoīes
terrā aliquā relinq̇re qñ.s. sūt ibi in mise-
rijs ꝛ ꝑiculis multꝫ ꝛ de terra ad quā va-
dūt mlta bona sperāt. Spūal̄r multe sūt
mis̄ie ꝛ ꝑicl̄a ḡuissima i regiōe pctī.ꝑuer.
xiiij. Miseros pplos facit pctm̄. In regi
one āt grē q̄ ē via ad gl̄iaꝫ sꝫ oia bona: iō
cū magˀ desiđio dꝫ hō exire a pctō. Figu.
Exo.xiij. Filij isrl̄ multū desiderabāt exi
re de egypto vbi affligebāt̄ et ire ad terrā
de qua tot bona dicebant̄. Expone et ap-

plica ad ꝓpositū. Ber. in q̊daȝ ser. Festine
m⁹ ad locū tutiorē vbi hitem⁹ sine formi
s Ecūd⁹ arti. In pceď ꝛc. (dine.
Hic de scđa pte q̄ est p̄sentiū intelli-
gētia: de q̄ Tulli⁹. Intelligētia est ꝑ quā
anim⁹ ꝑspicit ea q̄ sunt. Uir prudēs ꝛ in-
telligēs ex aptis obscura existimat: ex par
uis magna: ex ꝓximis remota: ex ꝑtib⁹ to
ta. Precipue aūt ad prudētē ꝑtinet hr̄e tri
plicē respectū p̄ntiū intelligentiā.
Prima est itelligētia breuissīe duratōis
Scđa est intelligētia ꝓprie ꝯdiciōis et
opationis.
Tertia ē itelligētia diuine ꝯtēplatiōis
Pria igiť ꝛc. ad quā hortať dn̄s Mar. xiij
Uidete vigilate ꝛ orate Nescitꝭ em̄ qn̄ tē
pus sit. Scđa est intelligētia ꝓprie ꝯdi-
ciōis ꝛ opatōis Mar. xiij. Uidete vosmet
ipos: aīe vicȝ dignitatē: corpis vilitatē: of
ficij q̄litatē. Propťea hortať ps̄. di. Et nc̄
reges intelligite erudimi q̄ iudicatꝭ terrā
Seruite dn̄o in timore. Sed heu sicut ďt
ps̄. Hō cū in honore esset nō intelle. cōp.
est iumē. ꝛc. Est itaqꝫ prudētis cuiuslibet
intelligere seu ꝯsiderare act⁹ suos. ꝛ sic i-
telligēdo ordinare. Et sicut ďt Ber. li. iij
de ꝯsideratiōe. Triplex ꝯsideratio dȝ p̄-
uenire oēm actiōȝ nr̄aȝ: vicȝ An liceat: an
deceat: an expediat. Maxie āt est nc̄aria
intelligētia vbi ꝟtutib⁹ sūt silr̄ia vicia. O
q̄tiēs sub p̄textu iusticie crudelitas agiť: ꝛ
sub ira ꝑ zelū furor anī palliať: ꝛ pelle sub
ouina latitat mens sepe lupina. Nunq̄d n̄
sub albissima niue occlťať imunda latrina
Uñ Tulli⁹ ďt: Nulle sūt occultiores insi
die q̄ꝫ q̄ sub silr̄itudine latēt officij. ꝛ Gre.
in mora. Plerūqꝫ vicia colore ꝟtutū tīcta
sunt neq̄ora q̄nto vicia esse nesciūť: q̄ꝛ ho-
stis nr̄i malicia tāta se arte palliat vt ple-
rūqꝫ aīi decepte mētis ocl'os culpas eē vir
tutes fingat vt inde expectet q̄s p̄mia: vñ
eterna dign⁹ est iuenire tormēta. Tertia
est itelligētia diuie ꝯtēplatiōis: q̄ vicȝ oīa
videt ꝛ palā intueť. Ps̄. Intelligite insipi
entes in ꝓplo: stulti aliq̄n sapite q̄ plā. au.
nō au. aut q̄ finxit ocu: nō ꝯsiderat: q̄ cor.
gen. nō ar. q̄ docet hoiem sciam dn̄s scit co
gitatiōes hoim. Exem̄ de Thaide me-
retrice. Uide fer. ij. post. iiij. dn̄icam. xl.
t Ertius arti. Audistis ꝛc. Sepe igr̄
ꝯsiderate q̄d estis ꝛ q̄d facitꝭ. Forte
dictur⁹ est aliq̄s: Intelligim⁹ q̄d alij faci
unt ꝛ sic facim⁹. Audite q̄d iura dicūt Nō
q̄d fiat sed qđ fieri debeat intuēdū est. xij.
q. ij. Glia epi. Et de elec. Cū causā. ꝛ. ff. ď
officio p̄sidis. Sed lȝ. Nā siq̄s ꝯuict⁹ fue
rit corā rege fauorē gerere aduersarijs re
gni: ꝛ excusatiōis gr̄a dicere voluerit: q̄m
plūmi sic faciūt/ ꝛ sic hn̄t ex ꝯsuetudie: nul
la est excusatio. Expone ꝛ applica notādo
illď Ecci. vij. Ne pecces in mľtitudine ci
uitatꝭ. i. ad exemplū mľtoꝝ. Nā vt ďt Au
gusti. ij. q. j. ca. Mľti. Nō ꝓpterea min⁹ ar
debūt q̄ cū multis ardebūt: Imo magis:
q̄ꝛ fȝ lig̃ silue exardescit ignis. Ecci. xxviij

Sermo quintus.

Stote pru.

e ꝛc. Gens absqꝫ ꝯsilio ꝛ sine
prudētia vtinā saperēt ꝛ i-
telligerēt ac nouissima ꝓuiderēt. Deuťo.
xxxij. Notate verba. Aliq̄ ꝓpria prudētia
diriguntť: alij prudentiā nō hn̄tes sufficien
ter ꝯsilio prudētioꝝ reguntť. Qui ꝟo nec
prudentiā hn̄t: nec ꝯsiliū q̄rūt/ imo negli-
gūt: quō saluabuntť? Iō ďt ꝓpha: Gēs abs
qꝫ ꝯsilio ꝛc. Ubi hortať p̄mo ad supnoꝝ
sapientiā: cū ďt Utinā saperēt Scđo ad
inferioꝝ intelligentiā: cū ďt: Et intellige-
rēt. i. int⁹ legerēt interne cōscie secreta.
Tertio ad nouissimoꝝ ꝓuidentiā: cū dic̄:
Ac nouissima ꝓuiderēt. De p̄mo Col. iij.
Que sursum sunt sapite. De scđo ps̄. In
telligite hec q̄ obliuiscimi deū. De tertio
Ecci. xxxviij. Memēto nouissimoꝝ ꝛ no-
li obliuisci. Estote ꝛc.
p Rim⁹ ar. An prudētia possit esse sin̄
morali ꝟtute? Q, sic. Prudētia ꝛ ꝟtu
tes morales generanť ex actib⁹: sed actus
rōnis q̄ generať prudētia p̄or est actu ap-
petitus q̄ generať virtus moraľ. g̊ ꝛc. Cō
tra. Uirtutes sunt ꝯnexe f̄m Greg. Rn̄-
det Tho. j. par. q. lviij. q̄ nō. quia prudē-
tia est recta rō reꝝ agibiliū nō solū in vni-
uersali: sed in ꝑticularib⁹ in quib⁹ sunt a-
ctiōes. Ad hoc aūt q̄ hō recte se habeat
circa ꝑticularia p̄ncipia agibiliū q̄ sunt fi-
nes oportȝ q̄ ꝑficiať ꝑ aliq̄s habit⁹ fȝ q̊s
fiat q̊dāmodo homi ꝯnaturale recte iu-
dicare de fine: ꝛ hoc fit ꝑ virtutē moralē.

Virtuosus enim recte iudicat de fine vir
tutis. Hoc Thom. Pro fundamento.
Notādū illud Aristo. iij. ethic. Qualis ē
vnusq̄sq̄ talis sibi finis videt̄: ⁊ ideo ille
qui ꝟtuosus est bn̄ iudicat de fine virtut3.
Jō vicia abhorret ⁊ cauet q̄ntum potest.
alias nō prudens sed stultus esset. Nā vt
dicit Terentius: Stultuz est admittere
qd̄ cauere possit. Querit̄ itaq̄ An prudē-
tia ⁊c̄. Dic rn̄. vt sup. Ex q̄ ↄclude ꝙ ad
verā prudentiā multū est necessaria ↄside
ratio finis. Unde quidā Quicq̄d agas:
sapiēter agas respice finē. Respicite o pec
catores q̄s erit pcti finis. Certe dt Apl's
Roma. vj. Stipēdia pcti mors/mors in-
ꝙ inferni. de q̄ Ps. Mors pctōꝝ pessima
O miseri fornicatores: auari. ⁊c̄. Hoc nō
cogitatis q̄re vestre voluptates ⁊ mundi
vanitates vos excecāt. Sopho. j. Ambu
labunt vt ceci: q2 dn̄o peccauerūt. Notate
Jtinerātes p niues tp̄e claro cū sol super
eas lucet: cū puenīūt ad hospitiū nihil vi
dent. Rō: quia albedo illa ⁊ claritas dis-
gregat visum. Unde pic'losum esset tunc
passum obscurū intrare. Nullū igit̄ est re
mediū nisi p longum tēpus morari q̄usq̄
claritatis phātasmata euanescāt. Spūa-
liter Per niues notant̄ pspera huius vite.
Rō. Niues dū sunt ↄgelate/sunt albissi-
me ⁊ lucide. sed flante australi vento re-
soluūtur: ⁊ fiūt lutee et turpes. Sic pspe-
ra mūdi dū adherēt homi videt̄ clara ⁊
nitida: sed fortuna flante vertunt̄ in luctū
et gemitū Jtinerātes igit̄ p eas diuitie ē
ponētes in eis cor ⁊ affectū adeo excecant̄
ꝙ dū debēt intrare hospitiū future vite p
mortē: nihil vident/ nesciūt q̄ vadant ⁊c̄.
Remediū igit̄ ad hoc necessariuz est diu
ante speculari hospitiū. i. mortē et sepultu
rā. Jnde em̄ apparebit q̄d valeat pompa
mūdi. q̄d diuitie: q̄d delitie. Figura. iij.
Re. xix. Helias stetit in ostio speluce ob-
seruās ⁊ speculans. ⁊ p̄mo trāsiuit vent⁹
validus ↄterēs petras: ⁊ nō ibi dn̄s. Se-
cundo transiuit cōmotio terre: ⁊ non in ea
dn̄s. Tertio transiuit ignis: sed nō in igne
domin⁹. Quarto trāsiuit sibilus aure te-
nuis: et cū eo dn̄s: ⁊ vidit Helias dn̄m et
cū eo locut⁹ est. Moral'r. Prudens chr̄ia
nus moriturꝝ se cognoscēs: semp mortem
speculat̄ q̄si esset in ostio speluce. Videt
igit̄ ventū supbie ↄterentē edificia ⁊ pcu-
tientē oēs sed transiet q̄si fauilla. q2 ibi nō
est dn̄s. Uidebit terremotū ire: sed nō ē
ibi domin⁹. videbit ignē cupiditatis: s3 n̄
ibi dn̄s: videbit sibilum dulciloquū sacre
scripture ⁊ sanctaꝝ meditationū: et sic vi
debit que sunt fugiēda ⁊ que sectāda: nec
poterūt mūdi transitoria oculos disgre-
gare. Nam ex mortis ↄsideratiōe oia con
temnet. Hiero. Facile ↄtemnit om̄ia qui
se semp cogitat moriturꝝ.

S Ecundus artic̄. Jn p̄cedēti ⁊c̄. Hic
de tertia q̄ est futuroꝝ ꝓuidentia ad
quā tanq̄ ad p̄ncipaliorē ordinantur alie
partes prudentie. Un̄ et ab ea sumit̄ no-
men prudentie. Unde dicit̄ prudens q̄si
porro vel procul vidēs Sicut dicit Jsid.
lib. ethymol. simil'r ⁊ ꝓuidēs. Jō Boeti⁹
lib. de ↄsol. Non qd̄ ante oc'los est suffece
rit intueri. Rex exitus prudētia metitur.
Uir vtiq̄ imprudens viam p quā iturus
est et q̄d factur⁹ est respicit: sed finē vie vl'
opis nō attendit. Sed prudens ecōtra in
omnib⁊ finē p̄ncipalit̄ attendit. Unde nō
p̄ncipaliter respicit q̄ via: sed magis q̄ du
cendus est. Jmprudens ꝟo solū respicit si
via est placēs nō cogitās de fine. Seneca
Qui nihil p̄meditat̄ diuo de futuris icau
tus decidit. Est autē nobis p̄cipue neces-
saria triplex futuroꝝ ꝓuidentia.

Prima est tolerāde tp̄alis afflictiōis
Scd̄a est reddēde general' rōnis
Tertia est expectāde final' retributiōis

Prima igit̄ ⁊c̄. vt vic3 si ↄtingat ad eā to-
lerandā muniamur. Grego. Minus iacu
la feriūt q̄ preuident̄: et nos tolerabilius
mūdi mala suscipim⁹ si cōtra hec p proui
dentie clypeū munimur. Sen̄. Si prudēs
esse cupis in futuꝝ pspectū intende: Et q̄
ↄtingere pn̄t in animo tuo cuncta ꝑpone: ni
hil tibi subitū sit sed totū ante pspicies

Scd̄a est ꝓuidentia reddēde general'
ratiōis: que. s. in iudicio de omnib⁊ reddē
da est corā sūmo iudice: quoniā vnicuiq̄
dicet̄ illō Luce. xvj. Redde rationē villi-
catiōis tue ⁊c̄. Unde etiā dt Abachuch
. ij. Contēplabor vt videā quid dicat̄ mi-
hi ⁊ quid respondeā ad arguentē me.

Tertia est ꝓuidentia expectande final'
retributiōis. s. bonoꝝ in glīa: ⁊ maloꝝ in
eterna pena. Qm̄ sicut dt Matth. xxvj.

Ibunt hi in suppliciũ eternũ: iusti autẽ in vitam eternã. Sed heu heu ꝙdiu hic sumus nescimꝰ in quã partẽ ituri sumꝰ. Jõ semꝑ timendũ est. Exemplũ de Agathone Vide in scdo aduẽtuali feria. v. pꝰ secundã dominicã.

t Ertius articłs. Audistis ⁊c̃. Et hec est summa totius prudentie ꝓuidere. s. de futuro. Notate. Lex dicit: Finis attendendus est. C. de no. co. ꝯponẽdo. l. j. Et futuris casibꝫ est obuiandũ. de elec. et elec. ptã. Licz de vitanda. Notate. Nõne stultus: imo etiã stultissimꝰ esset qui ĩ vno loco habet morã ꝯtrahere tm̃ ꝑ vnũ diez: alibi aũt ꝑ vite residuũ: ⁊ plus sollicitaꝛ ꝓ vna die ꝙ ꝓ residuo vite. Expone ⁊ applica notando bñ ꝙ ante om̃ia diligenꝛ ꝓuidendũ est ꝓ vita futura: sed nullatenꝰ est differendũ ꝓpter mortis incertitudinem. Matth. xxv. Vigilate quia nescitis diez neqꝫ horã.

De spiritusctõ incipiẽdo a dominica infra octauas ascẽsionis Sermo ꝑmus

Cum venerit

c paracletus ille testimoniũ ꝑhibebit de me. Joã. xv. et in euãgelio hodierno. Estote prudentes. j. Pet. iiij. et in epł̃a hodier. Si regamur a spiritusctõ prudentes erimus. De q̃ prudẽtia dr Rom. viij. Prudẽtia spiritꝰ vita et pax. Dicit aũt Tulliꝰ libro de officijs. Prudentia est appetendaꝝ fugiendarũqꝫ reꝝ cognitio. Et ſm eundẽ. ij. rheto. tres sunt partes eius. scz

Intelligentia respectu p̃sentiũ.
Memoria respectu p̃teritoꝝ.
Et Prouidẽtia respectu futuroꝝ

Unde Seneca lib. de virtu. Si prudẽs est animꝰ tuꝰ tribꝫ tꝑibꝫ dispenseꝛ: Presentia ordina: Preterita recordare: Futura ꝓuide. Cũ adest spũssanctꝰ hec tria facit ĩ homĩe: ⁊ sic ꝑhibet testimoniũ ꝙ verꝰ sit chr̃ianus homo ille Juxta thema p̃missũ Cũ venerit paracletꝰ ille testimoniũ ꝑhibebit de me. Salutatio.

Cum venerit ⁊c̃.

p Ro ꝑmo articło. An prudẽtia possit esse sine p̃sentia ⁊ gr̃a spũssancti: Q, sic Luce. xvj. Filij huiꝰ seculi prudẽtiores filijs lucis in generatiõe sua sunt. Cõtra Nõ põt q̇s sine gr̃a recte ꝯsiliari: iudicare et efficaciꝛ p̃cipere de his q̃ ꝑtinent ad finẽ vltimũ: qð ꝑtinet ad prudentiã. Rñdet Tho. ij. ij. q. xlvij. Prudentia tripliciꝛ diciꝛ. Est em̃ prudentia falsa ⁊ ꝑ silitudinẽ dicta. cũ. s. q̇s ꝓpter malũ finem disponit media ꝯgruẽtia. Hmõi est prudẽtia carnis q̃ finẽ vltimũ ꝯstituit in delectatione carnis. Scõa est prudẽtia vera sed imꝑfecta q̃ inuenit vias accõmodas ad finez vere bonũ ñ totius vite hũane: sed alicuius specialis negocij: puta ad negociãdũ: ad nauigandũ ⁊ hmõi. Vel si inuenit vias accõmodas ad finẽ simpliciꝛ vltimũ: tñ deficit in ꝑncipali actu prudentie: puta ꝯsiliaꝛ: ⁊ recte iudicat etiã de his que ꝑtinent ad totã vitam: sed non efficaciꝛ p̃cipit. Tertia est prudentia vera ⁊ ꝑfecta q̃ ad finẽ totius hũane vite recte ꝯsiliaꝛ: indicat et p̃cipit: et hec est prudẽtia simpliciꝛ q̃ in pctõribꝫ esse nõ põt. Prima aũt est in solis pctõribꝫ. Scõa est cõis bonis et malis: maxime illa q̃ est imꝑfecta ꝓpꝛ finẽ particularẽ. Illud aũt qð obijciꝛ intelligiꝛ de ꝑma prudentia. Unde nõ diciꝛ simpliciter ꝙ sint prudẽtiores sed in generatione sua. Hoc Tho. Nota: Nõ est vere prudens q̇ spe longe vite differt penitere. Marciał. Nõ est crede mihi prudẽtis dicere: viuã: Sera nimis vita est crastina: viue hodie. Et Aristo. dicit. vj. ethic. Impossibile est prudentẽ esse nõ entẽ bonũ. Ptz g̃ ꝙ vera prudẽtia ⁊ ꝑfecta ẽ in solis bonis: sicut etiã ptz in rñsione p̃missa. Ex q̃ ꝯclude ꝙ nõ prudẽtes: sed stultissimi sunt qui in pctis iacẽt. Augꝰ. Audacior est q̇ cũ vno peccato mortali dormit ꝙ q̇ cũ septẽ hostibꝫ inuicẽ ꝓ morte sua obligatis ꝯfligit. Heu h̃ nõ aduertũt adulti fornicatores: fures: inuidi ⁊c̃. Prouerb. j. Sapientiã atqꝫ doctrinã stulti despiciũt.

Figuꝛ. j. Reg. xv. ⁊ xvj. Saul ꝯtẽnens dei mandatũ ⁊ suã correctiõz: insensatꝰ factus est: ⁊ recessit spũsctũs ab eo: et a spũ malo exagitatꝰ est. Saul abutẽs interp̃tatur. O q̊t sũt abutẽtes donis dei tã naturalibꝫ ꝙ gratuitis: dei mãdata et eccłie suãqꝫ correctiões ꝯtẽnẽtes: ⁊ hi oẽs sꝛ de nũero stultoꝝ ⁊ a malig̊ spũ reguꝛ. Eccẽ

.j. Stultoꝝ infinit⁹ est numer⁹

Secũdus ar. De spũsctõ tria sunt pn cipalr̃ ꝯsideranda. Primũ est necessitas sue pñtie. Scõm est sedulitas nostre diligẽtie. s. ad pparanda corda pro sctispirit⁹ susceptõe Tertiũ est vtilitas sue efficacie. In hoc aũt sermone dicendũ de pmo: Ubi ꝯsiderandũ est ꝙ valde nobis necessaria ẽ spũssancti pñtia triplici ratione.

Tũ quia sine eo nec finẽ nec media in finẽ possumus agnoscere.

Tũ quia sine eo nõ possum⁹ p viam secure incedere

Tum quia nec sine eo possumus ad salutem ptingere.

Primo igit̃ q: ꝛc. Unñ .j. Coꝛ. ij. Loquimur dei sapiam in mysterio q̃ abscõdita ẽ quã pdestinauit de⁹ añ secla in gl'iam nostrã quã nemo pncipũ hui⁹ secli cognouit Sed sicut scriptũ est qd̃ oculus nõ vidit: nec auris audiuit: nec in coꝛ hois ascendit q̃ pparauit de⁹ his q̃ diligũt eũ. Nobis ãt reuelauit de⁹ p spm̃ suũ: spũs eĩm oĩa scrutatur etiaꝫ pfunda dei: qs eĩm scit hoĩm q̃ sunt hois nisi spũs hois q̃ in ipso est. Ita et q̃ sunt dei nemo cognouit nisi spũs dei. Nos aũt nõ spm̃ hui⁹ mõl accepim⁹: sed spm̃ qui ex deo ẽ vt sciam⁹ q̃ a deo dõata sũt nob. Unñ de iustꝫ q̃ spm̃sctm̃ hñt dicit̃ Prouer. iiij. Iustoꝝ semita q̃i lux splẽdẽs pcedit ꝛ crescit vsq; i pfectũ diẽ: q. s. est dies gl'ie: sꝫ de ipĳs q̃ nõ hñt spm̃san. subdit̃. Uia aũt ipioꝝ tenebrosa ꝛc. Scd̃o q̃a nec secure possũ⁹ p viã icedere absq; spũsctõ: q̃ nos ptegat ab hostib; in h⁹ certaminis cãpo. Sum⁹ ei i h̃ mõo q̃i milites i cãpo dimicãtes. Job. vij. Militia ẽ vita hoĩs sup t̃: ꝛ nisi nob assit spũss. aderit spũs malign⁹ q̃ crudel' est ꝛ nõ miserebit̃. vt dr̃ Hiere. vj. Itẽ nc̃aria est pñtia spũsscti vt nauẽ aĩe regat in h⁹ marꝫ mũdi pelago. Sum⁹ ei q̃si naute transfretantes. Ecci xliij. Qui nauigãt mare enar. picl'a e⁹. Et Ber. Periclm̃ pbat trãseũtiũ paucitas ꝛ peuntiũ m̃ltitudo. Itẽ vt nos ꝯducat in hui⁹ vite deserto. Sum⁹ ei tãq; pegrini in dešto trãseũtes. Unñ dr̃ petr⁹ .j. Pe. ij. Obsecro vos tanq; aduenas ꝛ pegrinos. Peregrinos ãt in dešto h⁹ vite in q̃ m̃lta sũt aĩalia venenosa. Unñ põt exponi in ꝓposito tanq; dictũ a spũsctõ illd̃ Deut°. viij Ductoꝛ tu⁹ fui in solitudine in q̃ erat serpens flatu adurẽs ꝛ scoꝛpio ꝛ dipsas. Serpens flatu adurẽs ẽ mũdana cupiditas. Scoꝛpio lingua blãdiẽs ꝛ cauda puniẽs: est carnal' ꝯcupia. Dipsas latens interficiẽs est supbia vite. Siĩis ẽ mõs illi dešto p qd̃ trãsierũt filij isrl' ad terrã pmissionis: vbi tot picula iuenerũt. Sic ꝙ de tota m̃ltitudine q̃ exiẽs de egypto: ꝛ dešt°ꝫ itrauit: null⁹ itrauit terrã pmissiõis nisi caleph ꝛ iosue. Uide Nũe. j. ꝛ. xiiij Tertio ꝙ nec sine spũsctõ possum⁹ ad salutis poꝛtũ ptigere. q: sic dr̃ Tho. ij. ij. q. lxviij. In oꝛdine ad finẽ supnaturalẽ nõ sufficit spa rõnis motio nisi desup assit instinct⁹ ꝛ motio spũssctĩ: ƀm illd̃ Ro. viij. Qui spũ dei agunt̃ hi filij dei sunt: ꝙ si filij ꝛ heredes. ꝛ Ps. Spũs tu⁹ bon⁹ dedu. me i terrã recta. i. i hereditatẽ btoꝝ. Sꝫ heu heu timẽdũ est ꝙ m̃lto pl'es a malo spũ ducãt̃ in infernũ q̃ a spũsctõ in padisuꝫ. Exẽm Geñ. xviij. Nõ sũt inuẽti decẽ spũales et iusti in ciuitatib; sodomoꝝ: sꝫ infecti erãt carnalitate. Et nũc sicut dr̃ Isid. de sum. bo. etsi m̃lti fidẽ recipiũt: tñ ope dissẽtiũt.

Terti⁹ artic'ls. Audistꝫ. q̃m nc̃aria nobis est spũssancti pñtia: ꝛ q̃ graue nobis ĩmineat piclm̃ si nobis desit. Notate igit̃ q̃m vt iura dicũt. Ubi mai⁹ piclm̃ vertitur: ibi cauti⁹ ꝛ diligẽti⁹ est agendũ. vij. q. ij. c. vl. Et in autẽtica alid̃ eloq̃ntissimũ. C. de fide instrumẽtoꝝ. Attẽdite. Si sub pena moꝛtis coꝛpalis ꝛ ꝯfiscationis oĩm bonoꝝ nc̃aria essꝫ vobis alic⁹ hois pñtia q̃ntaꝫ adhiberetꝫ diligentiã p hmõi. Notate Multo magꝫ est piclm̃ pditiõis aĩe q̃ piclm̃ moꝛtis coꝛpal'. Nec põt euadi h̃ piclm̃ absq; pñtia spũsscti. Oret igit̃ vnusq̃sq; cũ ps dicẽte. Ne pĳcias me a fa. tua: ꝛ spm̃sctm̃ tuũ ne auferas a me.

Feria. ij. post dñicam infra octa. ascensionis:

Cum venerit ꝛc. Uigilate in oꝛationib⁹ .j. Petri. iiij. Sic eĩm spirit⁹ sanct⁹ de vobis testimoniũ ꝑhibebit: q: dicitur Roma. viij. Ipse spirit⁹ p nob po

ſtulat.i.nos poſtulantes facit. In illis āt
verbis beati petri tria ſunt notanda.

Primū ſalutaris exhortatio.cū dicitur
Vigilate.

Scdm exhortationis modificatio.ibi:
in orationibus.

Tertiū modificatiōis frequentatio:qꝛ
dicē pluralit̄ in orōibꝰ. De pmo Matth
xxv. Vigilate itaqȝ qꝛ neſcitꝭ diē neqȝ ho
rā. Et Marc.xiij. Oibus dico vigilate.
De ſcdo ibidē. Vigilate ⁊ orate. Vi
dete ineqȝ ꝑicula q̄ iminēt ⁊c̄. De t̄rio Lu.
xxj. Vigilate oi tpe orātes vt digni ha
beamini effugere q̄ ventura ſūt.⁊c̄.qđ bñ
fieri nō poteſt ſine ſpūſancto.

Cum venerit ⁊c̄.

p Ro pmo articul̄. An cuilibet habē
ti ſpm̄ſctm̄ ꝯueniat vera prudentia?
Rñſio. Charitas ⁊ gr̄a realit̄ idē ſūt vt
ðtermiat ſco. Per charitatē āt inhabitat
ſſ. Juxta illđ Rho.v. Charitas dei diff.
ē i cordi.no.ꝑ ſpm̄ſctm̄ q̄ da.ē nob. Chari
tas aūt facit bñ viuere. Sicut autē dicit
Tho.in j.ij. Bñ viuere ꝯſiſtit in bñ oꝑa
ri:ad qđ reqrit̄ nō ſolū qđ hō faciat ſȝ etiā
quō faciat:vt vicȝ oper̄ ꝑȝ rectā idētitatē
q̄ reqrit duo ſcȝ rectā electionē:⁊ mediuȝ
ꝯueniēs. Ad debitū aūt finē diſponit̄ hō
ꝑ virtutē moralē q̄ ꝑficit ꝑtē appetitiuam
Multo aūt excellētiꝰ ꝑ charitatē. Ad me
diū aūt ꝯueniēs diſponit̄ ꝑ habitū ratio
nis qꝛ ꝯſiderare ⁊ eligere ſt̄ actꝰ rōnis et
ſūt actꝰ ipiꝰ prudētie. Jō vbi charitas et
ſpūſſctūs ibi prudētia. Nota ꝙ fatui ſūt ⁊
iprudētes q̄ de bona vita ñ curāt:ſȝ đ mū
danis ⁊ vanis. Perſiꝰ. O curas hoim:o
q̄ntū ē in reb inane. Sȝ heu vt di. Señ.
ad lucil. Nēo ꝙ bñ viuat:ſȝ ꝙdiu: curat.
Et certe q̄ nō curat bñ viuere nec ſpm̄ſā
ctū hȝ neqȝ prudentiā q̄ nō ē ſine gr̄a ſpūſ
ſcti:neqȝ gr̄a ipa ſine prudētia: vt ptȝ ex
rñſiōe pmiſſa. Pro cuiꝰ maiori declara
tōe nota:ꝙ ſpūſſcūs ipe ē q̄ finē oñdit ⁊ me
dia ꝯueniētia.j. Jo.ij. Vnctio docet de oi
bus. Que aūt ſūt media ꝯuenientia? Pro
fecto declinare a malo ⁊ facere bonū. pſ.
Declina a malo ⁊ fac bonū:⁊ ihita in ſe
culū ſcli.ſ.in ciuitate celeſti. Sȝ heu mul
ti ſciūt q̄rere media in malū finē:ſȝ pauci
capiūt media in bonū finē. Hiere.iiij. Sa
piētes ſūt vt faciāt mala:bñ facere aūt ne
ſcierūt. Multi ꝰ prudētia hñt viciosā mū
danā carnalē ⁊ diabolicā:ſȝ pauci virtuo
ſaȝ. Multi em̄ manēt in regiōe pcti: pauci
in regiōe ſpūſſcti cū tñ regio pcti valde ſit
fugienda. Nā prudentes ſolent aliquā ter
rā relinq̄re ⁊ fugere vbi ſūt miſerie ⁊ ꝑicu
la mlta:⁊ ad terrā vadūt in q̄ ſperāt mul
ta inuenire bona. Certe mlte ſūt miſerie ⁊
ꝑicula in regiōe pcti. Prouer.xiiij. Miſe
ros pplos facit pctm̄ In regiōe autē gr̄e
ſpūſſcti ſūt oia bona Jō ⁊c̄. Figu. Exo.
xiiij. Filij iſrael multū deſiderabāt exire đ
egypto vbi affligebāt̄ ⁊ ire ad terrā ꝓmiſ
ſiōis de q̄ tot bona dicebāt̄. Expone ⁊ ap
plica ad ꝓpoſitū notando illud Berñ. in
q̄dā ſ. Feſtinemꝰ ad locū tutiorē:ad agrū
vberiorem:ad paſtū ſuauiorē.

s Ecūdꝰ ar. Nūc dicēdū de ſedulita
te nr̄e diligētie vt vicȝ noſipſos p̄pa
remꝰ ad recipiendū ſpm̄ſctm̄. Ad quā re
ceptionē multe ſūt ꝯditōes neceſſarie. Ex
q̄bus tres in p̄ſenti ſmone declarabimus

Prima ē ꝯſciētie pacificatio.

Scđa mētis hūiliatio.

Tertia ꝟbi dei deuota auditio.

Prima ē mētis pacificatio. In cuiꝰ my
ſteriū dñs p̄cepit diſcipulis ne diſcederēt
ab hieroſolymis:ſȝ expectarēt ꝓmiſſionē
prīs ⁊c̄. Act.j. Hieroſolyma igit̄ interp̄
tat̄ pacifica. Et pſ. dr. In pace factꝰ eſt
locꝰ eiꝰ. Spūſſctūs nō hitat in cōitate di
uiſa. Sicē em̄ ſpūs hūanꝰ vt det vitā cor
pori reqrit ꝯiunctionē mēbroꝝ. ſic dicen
dū ē de ſpūſctō. Vñ cū venit ſpūſſctūs in
aplos in die pētecoſtes erāt oēs parit̄.i.
ꝯcordit̄ i eodē loco. Si āt neceſſaria ē pax
fraternalis multo magis pax cordis cum
deo ꝑ purgationē ꝯſcie ſine qua nō ē pax
Jō dr Greg. Tergat ſordes praui oꝑis q̄
deo p̄parat domū mētis. Nā vt di. Hay.
ſuꝑ Jo. Mūdꝰ ihitator mūdā q̄rit do
mū. Scđa ē mētis hūiliatio Jac. iiij.
Hūilib dat gr̄am. pſ. Qui emittis fon
tes in cōuallib inter mediū mōtiū ꝑtran
ſibūt. Expone de cōuallib hūilitatis:et
de aq̄s ſpūaliū gratiaꝝ. Augꝰ. Alta ſiccā
tur ima replent̄. Itē i ſmone de aſcēſione
Videte fratres magnū miraculū. Altus
eſt deꝰ Erigis te ⁊ fugit a te:hūilias te ⁊
venit ad te. Tertia ē ꝟbi đi deuota au
ditio:nō q̄dē ꝟbi poetaꝝ: aut ioculatorū:

aut lasciuoꝝ: aut detractoꝝ ꝛ hmōi: sꝫ vbi dei. Act. x. Adhuc loq̄nte petro verba hec cecidit spūssctūs sup oēs q̄ audiebāt verbū. Vñ Matth. vij. Oīs q̄ audit verba mea hec ꝛ facit ea assilabit viro sapiēti ꝛc. Sapīa āt est pmū donū spūssctī. Nota etiā qd̄ dt Greg. Exaudito q̄ppe diuino smone inardescit anim⁹: fit mes in sugno desiderio āxia: a ꝯcupiscētijs terreis aliena. ps. Eloquiū dn̄i inflāmauit eū: vicꝫ ardore charitatꝫ q̄ est a spūsctō. Et Hiere. xxiij. Nunq̄d vba mea sūt q̄si ignis ardēs Verbū q̄ppe dei emolliēdo ꝛ purificādo corda disponit ad spm̄sctm̄ recipiēdū Jo. xv. Mūdi estis ꝓpter smonē quē locut⁹ sū vobis. Et Can. v. Aīa mea liq. est vt dile. lo. est. Exem̄ Judic. ij. Cū loq̄ref angel⁹ filijs isrl̄ verba dei fleuerūt. ꝛ Neem. viij. Fleuit oīs ppl̄s cū audirēt vba legꝫ. Itē in vitaspa. Cū q̄daꝫ q̄reret ab abbate de duricia cordis quō posset euinci. Rn̄dit. Quid durꝰ lapide: ꝛ q̄d molli⁹ vnda: et tn̄ aqua sepe cadēdo lapidē frangit. Sic verbū dei cor duꝝ aperit ad timorē dei: et sic ad receptōeꝫ spūss. Vñ. Act. ij. Auditꝫ verbis dei ex ore petri ꝯpūcti sunt corde audiētes ꝛ dixerūt ad petꝝ ꝛ reliq̄s aplos Quid faciem⁹ viri frēs: Petr⁹ vo ait ad illos. Pniaꝫ agite ꝛ accipietꝫ donū spūss.

t Erti⁹ arti. Aud. ꝛc. Videte ne p negligentiā pparatiōis puemi gr̄a spiritussctī. Et notate qd̄ dt lex. ff. de reg. iu. l. Qd̄ q̄s. Damnū qd̄ q̄s sua culpa sentit: sibi nō alteri dꝫ iputare. Non est ḡ diuine gratie priuatio imputanda diuine seueritati sed hūane negligētie: vt habef. xj. q. iij. Audi. Videte ergo ne sitꝫ negligētes vos ppare. Na si diceret pnceps cupiā indigēti: Laua manū ꝛ do tibi decē aureos Et ille negligeret lauare ac leuare manū: et sic nō recipit/ non est culpa pncipis sed negligētia indigētis. Applica ad ꝓpositūꝫ notādo illd̄ Sen̄. Turpis est iactura q̄ p negligentiā fit.

Fer. iij. post do. infra octās. ascen̄.

vm venerit

c ꝛc. An̄ oīa mutuā in vobismetipis charitatē ꝯtinuaꝫ hn̄tes. j. Pe. iiij. Qui charitatē inuicē hn̄t spūssctūs in eis de chr̄o et ei⁹ doctrina testimoniū phibēt. Debem⁹ aūt p mutuaꝫ charitatē nos inuicē diligere tripl'r. Prio amore dulci ꝛ fructuoso. j. Jo. iij. No diligam⁹ vbo neq̄ lingua sed ope ꝛ vitate.

Scd̄o amore prudēti ꝛ discreto. Isi. de sum. bo. Amor discret⁹ ꝑsonas diligit ꝛ vicia ꝑseq̄tur. Aug. Sic diligēdi sunt hoies vt eoꝝ odio habeanf errores. Ro. xiij. Dilectio ꝓxi malū nō opaf. Vñ vt dt Tull. Nulla est pcti excusatio si amicicie cā peccaueris. Tertio amore forti et ꝑseuerātiuo. Prouer. xvij. Omi tpe diligit q̄ amicus est. Greg. Cū q̄s in ꝓspitate posit⁹ diligif: incertū est valde vtꝝ ꝓspitas vel psona diligaf. Amissio felicitatꝫ vim ītrogat amoris. Vñ Ecci. vj. Est amic⁹ sm̄ tps ꝛ nō pmanebit i tpe tribulatiōis.

Cū venerit ꝛc.

p Ro pmo ar. An spūsctō ꝯueniat venire ad nos: Q, nō. q2 sibi ꝯuenire n̄ pōt local' mutatio. Cōtra. in euā. Cū venerit paclet⁹ ꝛc. Rn̄sio ſꝫ theologos. Spiritussctūs dr̄ de nouo venire ꝛ mitti/ nō q2 de nouo icipiat esse alicubi vbi p⁹us nō erat/ aut q2 desinat esse vbi p⁹us erat cū sit vbiq̄ p essentiā: pn̄tiā ꝛ potētiā. Juxta illd̄ ps. Si ascēdero in celū tu illic es: si descēdero in. ꝛc. Sꝫ q2 alicubi icipit nouo mō esse q̄ mō p⁹us ibi nō erat/ nō ꝓpter nouitatē aut mutatiōꝫ q̄ sit in eo: sed ꝓpter mutationē ei⁹ in q̄ esse dr̄: q2. s. causat i eo aliquē nouū effectū quē p⁹us nō hēbat. Venit ḡ nō mutādo locū sed influēdo nouū donū: impmēdo nouū effectū: ꝛ excitādo hoiem ad nouū actū ꝛ nouū viuēdi modū. Et pt dari exemplū de ocl'o ceco cui pn̄s est lumē q̄ si miracl'ose repef tūc lumē est sibi p̄sens vt cognitū ꝛ visuꝫ: Sic spūss. incipit nouo mō esse in aliq̄ vicꝫ vt cognit⁹ ꝛ amatus. l' si iā cognit⁹ erat ꝛ amat⁹/ dr̄ vēire: q2 icipit eē magꝫ cogt⁹ ꝛ magꝫ amat⁹. ꝛ h̄ diuino sine sui mutatiōe/ sꝫ ꝓpt mutatiōꝫ in nob. Hoc p rn̄siōe. Nota Certū est q̄ ss. ē vbiq̄. Vñ dt Sen̄. ad Lu. Prope est a te de⁹/ tecū est/ i te est. Ita dico sacer spūs inter nos sedet. Jō etiā notādū ē illd̄ Ouid. d arte. Innocue viuite numē adest. Et tn̄ vere dr̄ de⁹ vēire ad nos: vt ptꝫ ex rn̄siōe pmissa. Post quā rn̄sionē dicas. q̄ valde nobis ncarius est spūss. aduēt⁹. Quale ei efficif corp⁹ p carentiā aīe: vicꝫ deforme:

impotēs opari ꝛ mortuū. Talis est aīa ꝓ-
pter absentiā spūſscti. vicꝫ deformis p ca-
rentiā charitatꝭ ꝛ grē q est forma ornās ꝛ
pulcrificās aiam: ꝛ ꝓpter pcti turpitudinē
deformantē aiam. Vn̄ anie peccatrici dr
Hiere.ij. Q̄ꝫ vilis facta es nimis. Fit etiaꝫ
impotēs opari meritorie. Vn̄ Aug.li.de
correctiōe ꝛ grā. Sine spūſscti grā nulluꝫ
pꝛsus siue volēdo siue agēdo faciūt hoīes
bonū. Fit etiā mortua. nō em̄ viuificaṫ nisi
a spūscto. Vn̄ Deut.xxxiij. Elige vitā vt
et viuas ꝛ semen tuū.i.opa tua: ꝛ diligas
dn̄m deū tuū: qd̄ fit p spm̄san. Ipse ē em̄
vita tua. Misera certe est anima sine spū
sctō: sterilis ꝛ vacua ꝛ q̄si mortua/ sed tn̄
vult spūſsctūs eā fecūdare ꝛ viuificare.
Figura Gen̄.j. Terra erat inanis ꝛ va-
cua ꝛ tenebre erāt sup faciē abyssi ꝛ spūs
dn̄i ferebaṫ sup aq̄s. Dixitqꝫ deꝰ: Fiat lux
Et facta est lux. Et vidit deꝰ lucē ꝙ esset
bona. et di.lu.a tene. appellauitqꝫ lu. diē ꝛ
tene. noctē. Per terraꝫ intellige mētē ter-
renā q inanis est ꝛ vacua bonis spūalibꝫ.
Per abyssum aūt aim hoīs inscrutabileꝫ.
Per tenebras affectōes inordinatas q̄ te-
nebrose sunt. Per aquas aīe potētias grā
ꝛ ꝟtutibꝫ p spm̄sctm̄ informādas ſm diui-
nū bn̄placitū. Per lucē spūſscti grām. per
diuisionē lucꝭ a tenebrꝭ sepatiōeꝫ pioꝝ ab
impijs q̄ maxie fit p inhitatiōeꝫ spūſscti.
Vn̄ Jo.vj. Spūs ē q viuificat mouēdo
.s. spūalṙ ad bonū et spūaliter illūinando.
Vn̄ hn̄tes spm̄san. sūt filij lucꝭ.j. Thes.v
Oēs vos filij lucꝭ estis: ꝛ filij nō estis no-
ctis neqꝫ tenebraꝝ.

S Ecūdus artic. In h̄ ſmone dōm de
trib9 alijs ꝯditiōib9 ad spūſscti susce-
ptionē disponētibus.

Prima est corpalis cohibitio.
Scōa mūdani amoris abiectio
Tertia est affectualis oratio.

Prima igiṫ est ꝛc. Oportꝫ em̄ hoieꝫ a cor-
poralibꝫ ꝛ sensibilibꝫ aim cohibere ꝛ absti-
nere vt recipe valeat spm̄sctm̄. Nō em̄ siṁ
eē pōt hō spūalis ꝛ carnaṫ. Abstinere itaqꝫ
debꝫ hō a nimio cibo: potu: sōno: locutōe:
risu: delitijs: ab aspectu mlieꝝ: ab hoim
cōicatiōe. Nota siltitudinē. Videmꝰ ꝙ in
lignis viridibꝫ ꝛ madefactꝭ si apponaṫ ig-
nis nō accēdunṫ q̄usqꝫ ligna sint sicca. Ita
de vobis ꝑsone dissolute in cibo ꝛ potu ꝛc

sunt vt ligna viridia. Oꝑtꝫ ḡ tales siccarí
ꝛ nō ita sepe comedere: bibere: dormire: ꝛ
sic de alijs Abstinere etiā a negocijs mū-
danis ꝛ hmōi: ꝛ tūc ignis spūſscti accēdeṫ
in vobis. Legimꝰ Ezechi.xxxvij. ꝙ Eze-
chieli fuit ōn̄sus magnꝰ cāpus plenꝰ ossi-
bus mortuoꝝ: qb9 ossib9 dr ꝓpha ex pte dī
Ossa arida audite verbū dn̄i Hec dr dn̄s
deꝰ: Ecce ego itromittā in vos spm̄ ꝛ vi-
uetis. Spūalṙ. Ossa arida sūt ꝑsone abs-
tinētes a cibis delicatꝭ ꝛ mūdanis nego-
cijs In ipis mittit deꝰ spm̄sctm̄. Vn̄ et
apli postqꝫ ieiunauerūt ꝛ fuissent inclusi i
domo q̄si a mūdo abstracti: datꝰ est spūſs.
Act.ij. Scōa est mūdani amoris abie-
ctio. qꝛ dr. Jo.xiiij. Spm̄ veri. mū. nō pt
accipe. Mūdꝰ.i. mōi amatores. vt expo-
nit Aug.j. Cor.ij. Aialis hō nō pcipit ea
q sunt spūs dei. Nota: Fig in Gen̄.viij.
De colūba quā Noe emisit de arca vt vi-
deret si iā cessassēt aque: q cū nō inuenissꝫ
vbi reqesceret pes eiꝰ reuersa est ad eū in
arcā. Aque em̄ erāt sup vniuersaꝫ terraꝫ.
Colūba signat spm̄sctm̄ Lu.iij. Descēdit
spūſsctūs corpali specie sicut colū. ꝛc. Noe
.i. deus de arca.i. de celo mittit colūbam
.i. spm̄sctm̄: ꝛ venit ad palatiū dn̄oꝝ tpa-
liū ꝛ inuēit eos plenos iniusticia ꝛ rapina
ꝛc. ꝛ nō inuēit vbi reqesceret pes eiꝰ. Ve-
nit ad p̄latos eccl̄ie ꝛ inuenit eos plenos
simonia: gulositate: luxuria: supfluitatibꝫ:
ꝛ negligētijs circa curas aīaꝝ ꝛ nō inueni-
ens vbi ꝛc. Vēit ad mercatores ꝛ vidēs
ibi tot vsuras: fraudes: ꝛ deceptiōes: re-
uertiṫ ad arcā. Venit ad monasteriū ꝛ vi-
dēs ꝙ nō seruātur ibi vota neqꝫ cerimōie
ꝛc. sed sūt ibi inimicicie: diuisiōes ꝛc. nō i-
ueniēs vbi ꝛc. Ista ē rō q̄re mūdꝰ.i. hoies
carnalṙ ꝛ mundialṙ viuētes nō pn̄t recipe
spm̄sctm̄: vicꝫ ꝓpter pctā. Mūdemꝰ igiṫ
ꝯsciam ꝛ dicamꝰ cū ps. Cor mū. crea i me
deꝰ: ꝛ spi. re. ino. in vis. meis. Tertia est
affectualꝭ orō: Nō em̄ dignꝰ est hrē spm̄sā.
q eū nō petit. Et iō Sap.vij. dr: Inuoca-
ui ꝛ venit in me spūs sapie. Et Sap.vj.
Preoccupat eos q se ꝯcu. Sup oīa aūt
desiderādꝰ est spūſscti aduētꝰ. Tū ꝓpter
euadēdā spūs maligni crudelitatē. Si eī
spūſsctūs abest: spūs malignꝰ adest. De
q Hiere.vj. Crudeṫ est ꝛ nō miſebiṫ. Tū
ꝓpter spūſscti sublimitatē. Gre. in om̄. Pē

sate charissimi q̄nta sit ista solēnitas hr̄e i cordis hospitio aduentū dn̄i. Aug. O q̄ fe lix est aīa illa q̄ ita vitā suā auxiliāte deo gubernare studet vt deū hospitē z inhabitatorē hr̄e mereat̄. Cū ꝓpter ei⁹ suauitatē Sap. xij. O q̄ bon⁹: q̄ suauis ē dn̄e sp̄us tu⁹ in nob. Vere tā suauis z dulcis q̄ in cō paratiōe dulcedis sue oīs sensual' delectatio videt̄ amara: oīaq̄ mūdi amara i dulcedinē ꝯuertit. Ber. Quid nō trahit dulcedo illa q̄ mortē q̄z dulcissimā facit. Ita q̄ sūme desiderād⁹ est sp̄ūsctūs z deuote adorādo expectādus. Exem̄ in ap̄lis: q̄ feruētissime desiderabāt aduētū sp̄ūssā. z deuotissime orādo petierūt. Actu. j. Et iō Lu. xj. dr̄: Pr̄ vr̄ celestis dabit spiritū bonū petētib⁹ se.

t Erti⁹ ar. Aud. zc̄. Cauete ḡ ne sp̄ūi scto resistatis z sic iuste ei⁹ p̄n̄tia puemini. Cauete ne ꝑ negligētiā dispositōis p̄paratiue z ꝓpter ꝯdiciōes oppositas tanto ꝯsolatore puemini. Dicit ei lex. Siq̄s sua culpa eget indignū est ei subuenire. ff. depositi. l. Bona fides. Arg. oppositū ad hoc. lxxxvj. di. Nō satis. Notate: Siquis egrot⁹ ianuā claudit medico aut sibi ꝯdicit z resistit: aut si tribulat⁹ a se eū abijcit q̄ vult z pōt eū ꝯsolari: Nōne zc̄. Expōe notādo illō Esa. xxxiij. Ve q̄ spernis zc̄.

Feria. iiij. post do. infra. oct. ascensiōis.

Dum venerit

c zc̄. Charitas opit mltitudinē pctōꝝ. j. Pe. iiij. Cū venerit paraclet⁹ ille testimoniū de chr̄o ꝑhibebit: q̄ mltitudinē opit pctōꝝ. Prouer. x. Uniuersa delicta opit charitas. Opit īq̄ viuificādo: discernēdo: z trāsformādo

Pr̄io viuificādo. Per pctm̄ q̄ppe aīa est mortua: s̄z opit charitas pctm̄ cū vitā reparat. Vn̄ Prosper de vita ꝯtēplat. dr̄ q̄ charitas est vita virtutū. Scd̄o discernēdo. Per pctm̄ vtiq̄ hō est fili⁹ diaboli: sed ꝑ charitatē a filijs diaboli secernitur. Aug. Sola charitas discernit īter filios dei z filios diaboli Tertio trāsformādo in silitudinē vicz dei. Per pctm̄ q̄ppe ē aīa imago diaboli: s̄z ꝑ charitatē trāsformat̄ in imaginē z silitudinē dei. Vn̄ Hugo d̄ arra aīe. Scio aīa mea dilecta q̄ amor vita tua ē z q̄cq̄d diligis ea vi dilectiōis in eandē imaginē vl' silitudinē trāsformaris.

Cū venerit zc̄.

p Ro p̄mo ar. An possit q̄s certitudinal'r scire se hr̄e sp̄m sā. R̄n̄sio p̄z scot. di. xvij. p. Cū hit⁹ cognoscat̄ ꝑ act⁹ si actus ꝯformes a distinctis hitib⁹ exeāt sciri neq̄t a q̄ p̄deāt hitu. Cū igit̄ amor dei natural' z charitas infusa siles act⁹ habeāt: scire n̄ pōt aliq̄s certitudinal'r se charitatē hr̄e. z ꝑ ꝯn̄s neq̄ sp̄m s. sin̄ q̄ nō hr̄ charitas. hec Sco. Nota. Misera certe ē mortal' hoīs ꝯdicio. Ignar⁹ ei est hō ꝓprij stat⁹. z si forte nūc sciat: ignorat tn̄ p̄ futuro. Virgi. x. eneid. Nescia mēs hoīm fati sortisq̄ future Et valde debilis est intellellect⁹ hūanus circa sp̄ūalia. Vn̄ Aristo. ij. meta. Sicut se habz ocl'us noctue ad lumē solis ita intellect⁹ nr̄ ad ea q̄ sūt manifestissima nat̄e Vn̄ nō pōt ꝑ certitudinē scire p̄n̄tiā sp̄ūs sctī ꝑ grām: sicut p̄z ex p̄missa r̄n̄siōe. Ex q̄ etiā intellige diuī iudicij dispēsatiōez ꝓpt nr̄am vicz hūiliatiōz. Grā ei nō dat̄ supbis s̄z hūilib⁹ bona sua nō vidētib⁹ ad altiora ꝯscēdētib⁹: ꝓpterea nō vult de⁹ nos certos eē de sp̄ūsctī p̄n̄tia. Vn̄ Eccs. ix. Sūt iusti atq̄ sapiētes z eoꝝ opa in manu dei. z tn̄ nescit hō an amore vel odio dign⁹ sit. Et nota q̄ de iustis tm̄ loq̄t̄. Scire ei pōt aliq̄s certitudinal'r se esse in pctō z dignū odio: sed nemo q̄ntūcūq̄ iuste viuat cert⁹ esse pt̄ nisi ꝑ dei reuelatōz se esse in grā: vt vicz in timore z hūilitate maneat. Greg. Idcirco de nr̄is meritis cūcta nob sūt icerta vt certā viā teneam⁹ hūilitatē. Nō tn̄ sufficit timor pene siue ſuilis nisi z assit timor filial' q̄ quis timet displicere deo ꝓpt eius amorē. Videat igit̄ vnusq̄sq̄ ꝯsciaz suā. Audiāt q̄ neq̄ deū amāt neq̄ timēt: lubrici: auari zc̄. De quib⁹ dici pōt illō ps. Nō est timor dei an̄ ocl'os eoꝝ. Idō manent indurati. Nā vt dr̄ Ecci. j. Qui sine timore est nō poterit iustificari. Sed vt ibidē dicit̄. Timor dei expellit pctm̄. Idō etiā nec ꝑmittit peccatū intrare domum cordis: quia ponit infernū vel diez iudicij quasi q̄ddā expauesculū i corde ad terrēdum vicia z demones: sicut solēt hoīes ponere in hortis ad terrendū aues. Ecci. xxxiij. Timenti deum non occurrūt mala:

sed in tpe de⁹ illū ꝯseruabit ⁊ custodiet a
malis. Audite igiᷓ o peccatores cur non
corrigitis vitā vestrā. Certe qꝛ nō timetꝫ
deū: qre mādata dei ꝯtēnitis: Certe qꝛ
deū nō timetis. Timor em̄ dei facit a ma
lo declinare: ⁊ dei mādata obſuare. Fi-
gura. Exodi. xix. ⁊ xx. Data sūt legis mā
data cū signis terribilib⁹ ⁊c̄. Vn̄ ibid̄. c.
xx. Venit de⁹. s. in signis ṫribilibꝫ: vt ter-
ror illi⁹ eēt in vobis ⁊ nō peccaretis.

S Ecūd⁹ ar. Nūc dicendū de vtilitate
efficacie pn̄tie spūſſcti: qꝛ vicꝫ ille te-
stimoniū ꝑhibet de chr̄o ꝙ regnet in hoīe
Facit em̄ mūdū ꝯtēnere: aduersa patien-
ter sustinere: ⁊ bona opa exercere. Et vos
igiᷓ si spm̄ſctm̄ habetis ꝑ ipsum de chr̄o
testimoniū ꝑhibetis tripl'r. videlꝫ.

Mūdū cōtemnendo.
Aduersa perferendo.
Bona opera exercendo.

Primo mūdū cōtēnendo. Aug. Qui bi-
berit de fluuio paradisi. s. de gr̄a spūſſcti:
cui⁹ vna gutta maior ē oceano: restat vt
in eo sitꝫ hui⁹ mūdi sit extīcta. Et Chrys.
Vere nō ē sup terrā qd̄ amet q̄ donū dei
in ꝟitate gustauerit. Spūſſctūs ei oñdit
mūdi vanitatē: ⁊ sic inducit ad mundi cō-
tēptū. Vn̄ salomō per spm̄ſctm̄ loquēs di
cebat. Eccl̄s. j. Vidi cuncta que sub sole
sūt ⁊ ecce vniuersa vanitas ⁊ afflictio spūs
Itē. Vanitas vanitatum ⁊ oīa vanitas.
Frequēter ⁊ vbiqꝫ eēt memorāda atqꝫ re
citāda illa ꝓpositio. Est aūt triplex mūdi
vanitas cōsiderāda quā oñdit spūſſ. vicꝫ

Vanitas mētalis infatuatiōis.
Vanitas pūctalis durationis.
Et vanitas finalis cōclusionis.

Prima igiᷓ ē vanitas mētalis infatuatio-
nis. Mūdus em̄ mētes hūanas infatuat
cū em̄ sit amar⁹ diligiᷓ. Aug. libro de sym
bolo. Ecce totū calamitatib⁹ ōs mūdū i-
pleuit. Amar⁹ est: ⁊ ita amatur. Ruinos⁹
est: ⁊ sic inhitaᷓ q̄d facerem⁹ si stabilis ⁊ dul
cis. O mūde imūde tenebras pariens s i
trāsiēs deties: q̄d faceres si maneres: si a-
marus sic decipis quem non deciperes si
dulcis esses: Speāli⁹ aūt est declaranda
hec in fatuatōis vanitas.

Primo q̄ ad diuitias.
Scd̄o quo ad delicias.
Tertio quo ad superbias.

Primo q̄ ad diuitias. Eccl̄s. v. Est infir
mitas. i. fatuitas pessima quā vidi sub so
le diuitie ꝯſuate i malū dn̄i sui. Pereūt ei i
afflictōe pessima. gn̄auit filiū q̄ in sū. ege-
state erit. sic̄ egressus ē nud⁹ de vt̄o mr̄is
sue sic reuerteᷓ ⁊ nihil auferet secū de la. s.
Miserabilis ꝑrsus infirmitas quō venit
sic reuerteᷓ. Et eccl̄s. iiij. Cōsiderās repe-
ri ⁊ aliā vanitatē sub sole. Vn⁹ est ⁊ scd̄m
nō hꝫ nō filiū nō frēm: ⁊ tn̄ la. nō cess. nec
sa. o. ei⁹ diuitijs. Nec recogitat di. Cui la
boro ⁊ aīam meā defraudo bonis. Nō so
lū aūt spūalibꝫ bonis defraudat amor di
uitiaꝝ ſꝫ m'ltꝫ iplicat mal'. Prouer. xxviij
Qui festinat ditari nō erit inocens. Et. j.
Tim̄. vj. Qui volūt diuites fieri incidunt
in la. ⁊ in ten. diaboli ⁊ in desideria multa
⁊ no. q̄ mer. hoīem in interitum ⁊ ꝑditio
nē. Radix em̄ oīm maloꝝ cupiditas. Itē
Eccl̄s. ij. manifeste oñditur fatuitas eo-
rū q̄ ꝓpᷓ heredes suos ditias ardēter ac-
cumlat. Vbi sic d̄t salomō. Detestat⁹ suꝫ
oēm idustriā m. qua stu. la. sub sole hi. p⁹
me heredē quē ignoro an sapiēs v'l stult⁹
futur⁹ sit: ⁊ dn̄abiᷓ in laboribꝫ meis quibꝫ
sudaui. Scd̄o q̄ ad delitias: vide quo
modo infatuatur hō ꝑ delitias ꝓpᷓ volu-
ptates em̄ hō ꝑdit sensū ꝟtutū. horrorē vi
cioꝝ: timorē suppliocioꝝ: d̄siderium eternoꝝ
j. Coꝝ. ij. Aīalis hō nō ꝑcipit ea q̄ sūt spi
ritus dei. Stulticia ei ē illi. ⁊c̄. Volupta
tes q̄ppe carnis hoīem efficiūt bestialem
In carne em̄ cōmunicat cū bestijs. Spūs
sctūs q̄ testimoniū ꝑhibet faciēs ꝯtēnere
carnis delitias. Ro. viij. Qui scd̄m carnē
q̄ carnis sūt sapiūt: q̄ āt scd̄ꝫ spm̄ q̄ spūs
sūt sapiūt. Tertio q̄ ad honores ⁊ super
bias: q̄ etiā reddūt hoīem insensatū. Eccl̄i
xxxiiij. Vana spes ⁊ mēdaciū insensato
viro: ⁊ sōnia extollūt iprudētes q̄si q̄ app-
hendit vmbrā ⁊ ꝑseqᷓ ventū: sic hō q̄ attē
dit ad visa mēdacia. s. ad honores ⁊ hmōi
ps̄. Hō cū in honore eēt nō intellexit (q̄lis
fuit / q̄lis est / ⁊ q̄lis erit) cōparat⁹ ē iumētꝫ
insipiētibꝫ: silis fact⁹ est illis. Nō rōne v-
tēs: ſꝫ mūdana ⁊ vana sapiēs. Ptꝫ itaqꝫ ꝙ
honoribꝫ infatuaᷓ hō Et certe diabol⁹ sic
supbos ⁊ pōposos infatuat: ꝙ de ipis fac
ludū. Exēplū narrat cesari⁹: ꝙ in eccl'ia q̄
dā maguncie sacerdos curat⁹ mulierem
q̄ndā varijs ornamētꝫ tectā an̄ ostiū ecce

vidēs. in longissima cauda vestimentoꝝ quā post se trahebat multitudinē demonū vidit q̄ nigri erāt vt ethiopes: parui vt glires: ore cachinnātes: manib⁹ plaudentes. Cūq3 ꝑ ꝟba sacerdotis se cognouisset sic a demonib⁹ illusā ꝓpt' vestimētoꝝ supbiā domū rediēs vestimētū mutauit. Spirit⁹ itaq3 sctūs q2 ipa se hūiliauit cor eius intrauit ꝛ vanitates ꝯtēpsit. j. Regū. xij. Nolite declinare post vana q̄ vobis non proderunt.

t Erti⁹ ar. Aud. ꝛc. Amor itaq3 mūdi infatuat hoiem. Amor dei sapientē facit. Videte ḡ ne ꝓpt' amorē mūdi pueruini amore dei q̄ ē a spūsctō. Dicit enim lex Ad positionē vni⁹ ꝯrioꝝ seq̄r destructio alteri⁹. ff. de institutoria actiōe. l. si pupillus. Cōtrari⁹ aūt ē amor mūdi amori dei: qd̄ ptz satꝫ ꝑ illud qd̄ hēt̄. xlvij. dis. Oēs. Oēs dilectores mūdi fortes sūt in terrenis: in celestib⁹ debiles. Cauete ne sitis similes puerꝫ q̄ poti⁹ adherēt alicui q̄ dat eis flosculos breuissime duratiōis q̄ ei q̄ ꝓmittit mille aureos in futuro. Expone Mundus in p̄nti dat flosculos breuissime duratiōis q̄ cito putrescūt ꝛc. j. Jo. ij. Mundus transit ꝛ ꝯcupiscētia ei⁹.

Feria. v. in octa. ascensionis.

Vm vene

c rit ꝛc. Si q̄s loq̄r q̄si ꝟmones dei. j. Pe. iiij. Hoc certe signū est spūsscti inhabitātis ꝛ de chro testimoniū ꝑhibentis. Cū vicz hō semp loq̄r veraciter vtiliter ꝛ prudenter. Pro p̄mo est illud. Omne verū a q̄cūq3 dicat̄ a spūsctō est. Vn̄ Jo. xvj. dr̄ spūssctūs spirit⁹ veritatis. Et nota illud Prouer. xij. Abominatio ē dn̄o labia mēdacia. Pro scd̄o nota illud Bern̄. de formula honestevite. Sermo tu⁹ nō sit inanis s3 aut cō soleāt: aut doceat aut ꝑcipiat: aut moneat Pro tertio Ecci. xxj. Verba prudētū statera pōderabūt̄. ꝛc. Et Eccs. iij. Est tp̄s tacēdi ꝛ tp̄s loq̄ndi. Et eiusdē. x. Stult⁹ ꝟba multiplicat. Cū venerit ꝛc.

p Ro p̄mo ar. An cōiecturaliter scire possit aliq̄s se h̄re spm̄. s. Rn̄det Alexā. de ales in. iij. p. sū. q̄ pōt cōiecturalit̄ ꝯpendi spm̄sctm̄ eē in nob̄ ꝑ tria signa: vicz si sit lumē in rōnali: leticia in ꝯcupiscibili: ꝛ pax in irascibili. Et notāt̄ ista p sal. iiij. Multi dicunt: q̄s oñdit nob̄ bona. i. vn̄ cognoscere possum⁹ q̄ facimus bona: bona inq̄3 nō ex gn̄e tm̄ neq3 ex circūstantia tm̄ s3 bona meritoria a charitate ꝓdeūtia: q̄ tria bona tāgit sco. vij. dis. ij. Et rn̄det ps̄. Signatū ē sup nos lumē vult⁹ tui dn̄e: q̄ ad p̄mū. dd̄isti leticiā in corde meo q̄ ad scd̄m. Jn pace in idipm̄ ꝛc. q̄ ad tertiū. Hec ex alexā. ꝛ sco. Nota. ꝑ opa nr̄a dam⁹ testimoniū an a dō vel a malo spū simus. Ad qd̄ aptari pōt illud Ouidij in Meta. Et documēta dam⁹ q̄ sim⁹ origine nati. Vn̄ ꝛ aristo. dic̄ in. ij. Ethi. Signū habit⁹ gn̄ati ē delectatio in ope. Ex q̄ possum⁹ h̄re q̄ cū q̄s delectat̄ in opib⁹ charitatꝫ signū ē q̄ habitū charitatis h3 licz n̄ sit oīno certū. Pōt igit̄ cōiecturalit̄ scire q̄s se h̄re charitatē ꝛ ꝑ ꝯn̄s spm̄sctm̄ vt p3 ex p̄missa rn̄siōe Ex q̄ rn̄siōe satꝫ h̄ri pōt q̄ sperādū ē hoi se h̄re spm̄sctm̄ q̄n illuiat̄ ad dei affectiuā cognitionē: ad vidēdaꝫ pctōꝝ turpitudinē: ꝛ ꝟtutū pulcritudinē: ifernaliū penaꝝ acerbitatē: ꝛ gaudiorū celestiū suauitatē: diuoꝝq3 p̄ceptoꝝ eq̄tatē: ꝛ mūdanoꝝ vanitatē. vn̄ Jo. xvj. Cū venerit spūs ꝟitatis docebit vos oēm ꝟitatē. s. saluti necessariā. Et Jo. xiiij. Paraclet⁹ spūssctūs quē mittet pr̄ in no. meo ille vos docebit oīa ꝛ suggeret ꝛc. Preterea cū de pctis p̄teritis dolet ꝛ de illo dolore gaudet. iuxta illd̄ Aug. Penitens sp̄ doleat ꝛ d̄ dolore gaudeat: cū etiā se prōptū ꝛ hilarē sentit ad malū fugiēdū ꝛ bonū faciēdū: cū gaudet d̄ bonis opib⁹: ꝛ gaudēt tribulatōes sustinet ꝓpt' deū Vn̄ spūs sctūs. Jo. xiiij. ꝛ xvj. dr̄ paclet⁹. i. ꝯsolator Jnsup cū h3 ꝯsciaꝫ pacatā ꝛ pacē cū alijs facit et custodit. Vn̄ Gal. v. Fructus spūs charitas gaudiū pax ꝛc. Pacifici nāq3 dn̄r filij dī. Matt. vj. Bti pacifici qm̄ filij dī vocabūtur. Filij aūt dei fiūt hoies ꝑ spm̄ sctm̄. Rho. viij. Jp̄e spūs testimoniū reddit spūi nostro q̄ sum⁹ filij dei. dum vicz spūalib⁹ afficimur: ꝛ pacē diligimus. Jtaq3 q̄ predicta se sentiūt h̄re sperēt de p̄sentia spūsscti: q̄ ꝟo cōtraria: timeant: ꝛ horreant de spūs maligni p̄ntia qm̄ vbi nō ē spūssctūs adest spūs malign⁹. Unde. j. Reg. xvj. Cū recesserat spūs dn̄i a saul:

exagitabat cū spūs nec̄. Sup oīa autem maximū signū ē p̄ntie ss. cū q̄s se sentit feruere suauitate diuini amoris 7 cū spūali gaudio 7 mētis q̄ete sape q̄ dei sūt. Nam sapia est p̄mū 7 p̄cipuū spūsscti donū. Vn̄ Sap. xij. O q̄ bon⁹ 7 suauis ē dn̄e spūs tu⁹ in nobis. Figura. iij. Regū. xix. Helie fugiēti a facie iezabel (qd̄ nomē interp̄tat flux⁹ van⁹ aut fluēs sanguine aut sterq̄linū: 7 signat fluxū 7 fetorē vanarū cogitationū 7 affectionū) ostensū est q̄ dn̄s non erat in spū grādi. s. supbie: nec̄ in cō motōe: auaricie: nec̄ i igne luxurie aut ire sz i sibilo aure tenuis. i. i q̄ete deuote affectionis 7 suauitate diuini amoris. Vn̄. j. Jo. iiij. De⁹ charitas est: 7 qui manet in charitate in deo manet: 7 de⁹ in eo.

Secūd⁹ arti. In hoc serm̄. dicēdū de scda mūdi vanitate quā ōndit spūsctūs si p̄ns est: q̄ est vanitas p̄ctual' durat̄ōis. Vn̄ Jo. spūsctō loq̄ns dic. j. Jo. ij Mūd⁹ trāsit 7 cōcupiscētia ei⁹. Et Job. xiij. Breues dies hōis sūt 7c. Et Ja. iiij Que est em̄ vita nr̄a: Vapor est ad mod. parens: 7 deinceps exterminabit. Cōsiderāda est igit hec breuitas.

Primo in diuitijs.
Scdo in delicijs.
Tertio in superbijs.

Primo igit 7c. Cōsidera breuissimā durationē diuitiar̄. Eccs. ij. Magnificaui opa mea edif. mi do. 7 plā. vi. fe. hor. 7 pomeria 7c. Cūq̄ me ɔuertissem ad vniuersa o. q̄ fecerāt ma. mee. 7c. vidi in oib⁹ vanitatē 7 afflictionē animi et nihil p̄manere sub sole. Eccs. iij. c. Et ps. Dormierūt somnū suū 7 nihil inuenerūt oēs viri diuitiar̄ in manib⁹ suis. Scdo ɔsidera breuitatē deliciar̄ q̄ sūt q̄si momētanee. Gregori⁹. Momētaneū ē qd̄ delectat. Ipa et voluptas breuiorē vitā facit. Sen. Plēs occidit voluptas q̄ gladi⁹. Jō hiero. i testamēto. Ve miseri qd̄ facitis. nō agnoscitis: corp⁹ añ tp̄s destruit 7 aiaz iterficit Vn̄ īfirmitates 7 mors tā itēpestiua nisi ex nimia cibor̄ copia 7 freq̄nti mulier̄ vsu: deū dludere credit: certe vosmetipos deludit: p corpe obliuiscimi aiaz: 7 ecce sił corp⁹ cū aia in ifernū detrudit. Tertio vide breuē durationē honor̄ 7 supbiarū. Ps. Inimici dn̄i mox vt honorificati fuerit 7 exaltati deficiētes q̄ueadmodū fum⁹ deficiēt. Hiero. Quid ē honor mūdanus nisi spuma/fum⁹/7 somn⁹: Spuma q7 iflat. fum⁹ q7 excecat. somn⁹: q7 cito vt somniū euanescit Job. xx. Velut somniū auolās nō iuenit. trāsibit sic visio nocturna. Certe oia trāseūt: 7 hō ip̄e cito trāsit. Vn̄ q̄dā. Est hō res fragil: res durās tp̄e paruo. Est hō res siliis flori q̄ crescit i aruo. Esa. lx. Ois caro fenu: et ois gl̄a ei⁹ q̄si flos feni 7c. Et qd̄ p̄dest esse i delitijs possidere diuitias: honores obtinere: florere in iuuētute: letari pulcritudine: et q̄buscūq̄ tp̄alib⁹ p̄frui q̄n tācito vita cessabit 7 tā varijs modis p̄t breuiari. Et quō nō erūt irrisione digni q̄ deū p tp̄alib⁹ derelinquūt. Hinc in hec de miseria mundi exclamās Aug⁹ ait. O vita p̄ns q̄ multos decipis q̄ dū cognosceris nihil es: dū exaltaris fumus es: sapientib⁹ amara es. insipiētib⁹ dulcis. q̄ te querūt non te cognoscūt: qui te cognoscūt ipsi te fugiunt. O miseri q̄ sic mūdū diligūt a q̄ sunt cito recessuri secumq̄ nihil delaturi. Ps. Relinquēt aliēis diuitias suas: delitijs q̄z 7 honorib⁹ mūdi p̄uabit. Exemplū de Salatino: q̄ plura regna tenebat: q̄ laborans ad exitū/iussit sudariū p plateas ciuitat deferri p̄clamādo. Tm̄ 7 nō pl⁹ de bonis delitijs 7 hōrib⁹ suis secū auferet p̄nceps magn⁹ salatin⁹. Dicite q̄so qd̄ secū tulerūt pape. ep̄i. impatores. reges 7 dn̄i. mercatores 7 oēs q̄ntūcūq̄ opulēti Job. xxvij Diues cū dormierit nihil secū auferet. aperiet oculos suos 7 nihil inueniet.

Terti⁹ ar. 7c. Audistis sz heu m'lti n̄ spm̄scm̄ sz spūm h⁹ mūdi h̄ntes n̄ vident q̄ cito cūcta transeūt: nec finez attendūt: Cū tñ lex dicat Finis ē attēdēd⁹. C. de no. co. cōp. l. j. Et fines mādati diligenter sic p̄uadi. de offō 7 p̄tāte iudic̄ delegati. Cū oli. Nā si diceret rex cuiq̄ Si vis: hac die tibi dabit q̄cq̄d plac: sz toto vite residuo i tebroso carcere reclus⁹ maneb. 7c. Si eligat cōmodū: delcationē: 7 hōrez vni⁹ diei i detmētū toti⁹ residue vite: nōne fatu⁹ reputabit: certe sic. Putat q̄ eū h̄re spūm sapie q̄ pl⁹ diligit trāsitoria q̄ et̄na 7c. Bern̄. Ve ve vapor ē ad modicū parēs q̄ et̄ne felicitat aditū includit. Et erit tota vita p̄ns q̄si nihil ē respectu fu

ture. Un Sen.ad Lu. Pūctū ē qd viui-
mus:z adhuc pūcto min⁹

Fer.vj. añ festū pentecostes.

Um vene.

c zc. Siqs ministrat tanq̄ ex
ꝟtute quā admistrat de⁹.j.
Pe.iiij.et in ep̄la p̄ced.dñice. Qui bñ do
mistrat spūsscūs in eo testioniū ꝑhibet d
cbr̄o. Est aūt mistrandū integliter: libe-
raliter.z humilit̄. Primo integliter.ij.co.
vj. In oib⁹ exhibeam⁹ nos sic dei mistr.
Scdo liberalit̄ ex cordis affectione. Ro.
vj. Exhibete corda vr̄a fuire iusticie i sā-
ctificationē.ij. Co.ix. Non ex tristicia aut
ex ncitate. Hilarē em datorē diligit deus
Tertō hūiliter ꝑ dei glificatōe: Idō post-
q̄ dixit petr⁹: Siqs mistrat:subdit: tan-
q̄ ex ꝟtute quā admistrat de⁹ vt in oib⁹
hōrificet̄ de⁹ ꝑ iesū chr̄m do.nr̄m. Et tan
dē etiā mister ei⁹ hōrificabit̄. Jo.xij. Si-
qs mihi ministrauerit: hōrificabit eū pa.
me⁹ q̄ ē in cel̄. Cū venerit zc.
p Rim⁹ ar. An missio spūsscti sit et̄na
vl t̄pal̄: Q, et̄na ptz q̄ ei⁹ ꝑcessio a
pr̄e est et̄na. Cōtra. Missio importat ali
quē effectū t̄palem. Rñd. Boñ.i.j.dis.
xv.q̄ missio ē t̄palis. Missio ei dic̄ respe-
ctū ad mittētē z missū:z ad t̄minū ad quē
scz cui mittit̄. q̄ qdem t̄min⁹ nō est nisi ex
t̄pe. Uer est tñ q̄ q̄ntū ad cōnotatū dicit
aliqd et̄nū:q̄ cōnotat ꝑsonā missaz ab e-
t erno ꝑcedere a mittēte. Hec Boñ. No
ta q̄ dulce:q̄ cōsolabile nob est q̄ dignet̄
nob de⁹ mittere spūm suū. Et reuera to-
ta nr̄a affectio ad eū debz erigi z nl̄laten⁹
ad mūdū. Un Luca⁹. Nunq̄ sit cura de-
orsū. Et Arist̄.x.eth. Homies se debent
trahere ad diuina q̄ntum pñt. Nec mirū
qm̄ de⁹ ipse vult se dare nob:z spm̄ sanctū
ab et̄no vult nob dare:lz ex t̄pe det̄ z mit
tat̄ vt ptz ex p̄missa rñsiōe. Ex q̄ potes cō
siderare q̄ magna ē dei erga nos beniuo-
lentia q̄ ab et̄no disposuit hoib⁹ t̄palit̄ da
re spm̄scm̄ q̄ nihil ē digni⁹:nihil nobilius
Et fili⁹ dei ꝑpterea venit vt spm̄scm̄ hoi-
bus daret. Un dicebat Lu.xij. Igne ve
ni mittere in t̄. Ignis iste ē spūsscūs:q̄ eti
am in spē ignis missus est sup discipulos.
Sicut em ignis dura emollit:sic patet de
glacie et cera:sic spūsscūs iduratoꝝ corda
liquefacit:que p glaciez signant̄. Job.xlj.
Cor ei⁹ ꝯgelabit̄ q̄i lapis. Exemplū ē de
nabuchodonosor. Dan.iiij. Per cerā aūt
intelligūt̄ q̄lib3 pccōres: Iuxta illd psal.
Sicut fluit cera a facie ignis/sic pereant
pccōres a facie dei. Per spm̄scm̄ aūt liq-
fiūt:z aliqñ etiā in lachrymas resoluūt̄.pz
de petro. Matt.xxvj.z de magd.Lu.vij.
Itē sic ignis obscura illūinat: sic spūsscs
corda hūana. De hmōi luce dic̄ Aug̃.li.
iiij.ꝯf. O lux quā videbat tobias qñ ocul̄
clausis docebat filiū vite viā:z ei p̄ibat pe
de charitatis nunq̄ errās. Itez sic ignis
fluida et mollia restringit et solidat:sic e-
tiā pz de testa limosa: sic etiā spūsscs mol
liciē gulositat̄ ac lubricitatis restringit.
Gen.vj. Nō ꝑmanebit spūs me⁹ i hoie q̄z
caro ē.i.carnalit̄ viuēs. Mltū ḡ desidera
bil̄ est p̄ntia spūssancti. Sed quibus dat̄:
Certe non omibus. Nō em supbis:nō in-
uidis:nō lubricis.zc. Non omino imūdis
peccatorib⁹. Ideo Haymo sup Joānem
Dñm deū tuū suscepturus in habitaculū
cordis tui:emūda prius ꝯscientiā tuā ab
opibus mortuis. Hūiliem⁹ itaq̄ aīas no
stras:et purgem⁹ ꝯscientias cū feruenti
desiderio bñ viuendi:et veniet spūssanct⁹
Figur. Gen.xvij. et xviij. Abrae post-
q̄ circūcisus fuit:sedēti in hostio taberna
culi in cōualle mābre in feruore diei appa
ruit dñs. Expone. Spūaliter adest dñs
circūcisis.i. purgatis a peccato:sedentib⁹
in ostio tabernaculi.i. hūilibus et timo-
ratis meditantib⁹ assidue egressum aīe a
tabernaculo corpis i conualle mambre.i.
in valle diuisionis aīe et corporis: in ipso
feruore diei.i. in desiderio feruido lucide
viuendi. August̄. Tota vita boni chr̄ia-
ni sanctū desideriū est. qd desiderare de-
bes/nō vides:sz dsiderādo capax eris. Et
in rl̄a fratꝝ Minoꝝ hr̄ q̄ fr̄es sup oia de
siderare debēt hr̄e spūm dñi et scām eius
f Cōs art̄. In h̄ smone (ꝯpationē
dōm de t̄tia vanitate:q̄ ē vanitas fi-
nalis ꝯclōnis q̄ apparet i morte. Illi q̄ p
pe q̄ hūano aut mūdano spū regūt̄/mortē
mime ꝯsiderāt.sz q̄ dei spm̄ hñt/mortē et
dei iudiciū freq̄nter attēdūt. Un Jo.xvj.
dr̄ d spūscō Que vētura s̄t āñūcia.vobis.
Est āt hec vanitas subdiuidēda in tres

Pria est vanitas totalis ꝑuationis.
Scđa est vanitas horribil' punitionis.
Tertia est vanitas corꝑalis resolutõis
Prima igit̃ ⁊c̃. In morte nãq; oib; rebus
mũdanis ꝑuat̃ hõ. Gre. Necesse est vt fre
q̃nter se reputet mortuũ q̇ se cogitat neces
sario moritur: Mortui q̇ppe oia oblecta
mẽta relinquũt q̃ in trib; ꝯsistũt, scʒ
In carnis suauitate.
In rerũ cupiditate.
In amicoꝝ societate:
Carnis suauitas hoiez relinq̇t cũ īfirmat̃
Reꝝ cupiditas cũ morit̃. Amicoꝝ socie//
tas cũ sepelit̃. j. Tim. vj. Nihil intulim⁹ i
hũc mũdũ. Haud dubiũ ꝙ nec inde aufer
re aliq̇d possum⁹: Valde aũt põderãduʒ
est. In morte ꝑuat̃ hõ bñ oꝑãdi facultate
satisfaciẽdi vicʒ ⁊ merẽdi. io Jo. ix. Oꝑtʒ
oꝑari dũ dies est. Venit eñ nox. i. mors
q̃n nemo p̄t oꝑari. Scđa est vanitas fi//
nalis punitiõis. hoc ẽ: Apparet mũdi va//
nitas in finali mũdanoꝝ pũitiõe. Hoc ꝑ//
mo ꝯsidera q̊ ad ditias. Jac. vl. Agite di//
uites plo. vlulãtes in mi. q̃ su. vo. Di. ve.
pu. sũt ⁊ ve. v. a ti. co. sũt. Auꝝ ⁊ ar. v. eru.
et erugo e. i test. vo. erit ⁊ mã. car. v. si. ignʒ
The. vo. irã in die no. Jõ Abac. ij. Ve ei
q̇ mltiplicat nõ sua Et Esa. xxxiij. Ve q̇ p̄
daris: nõne ⁊ ip̄e p̄dabereʒ: Vide deiceps
q̊ ad delitias Ecci. vij. Vidicta carnis. i.
carnal' affectõis impij: ignis ⁊ v̄mis. Qua
lis ignis: Acerbissim⁹ certe ⁊ inextingui//
bilis. Esa. vlti. Ignis eoꝝ nõ exting. ⁊ ver
mis eoꝝ. s. ꝯscie nõ morief. Jõ Amos. vj.
Ve q̇ lasciuitʒ in stratis vr̃is ⁊c̃. O deli//
cata caro viri ac mlieris: ⁊ aĩa in lasciuijs
enutrita: ꝯsidera lectũ infernalẽ q̇ te expe
ctat. Vbi vmbra mortis ⁊ null⁹ ordo: vbi
ꝓ breuib; delitijs acerbitas intermĩabil'.
Vñ Apoc. xviij. Quãtũ glĩficauit se ⁊ de
litijs fuit: tantũ date illi tormẽ. ⁊ luctum.
Vide insuꝑ q̊ ad suꝑbias ⁊ honores. Vñ
Esa. xiiij. suꝑbo d̃r. Detracta est ad infe//
ros suꝑbia tua. Subter te sternet̃ tinea ⁊
oꝑimentũ tuũ erũt v̄mes. Ibid̃. Ad infer
nũ detraherʒ in ꝓfundũ laci. Tertia ẽ va
nitas corꝑalis resolutiõis. de q̃ Ber. In
sepulcro mortuoꝝ respicio ⁊ nihil in eis i//
uenio. nisi cinerẽ: v̄mẽ ⁊ horrorẽ: qđ ego sũ
illi fuert̃. qđ illi sũt ego ero. Vñ Job. xiij.
Memoria vr̃a ꝯꝑabit̃ cineri/ ⁊ redigent̃ in
lutũ ceruices vr̃e. Jõ bñ d̃r Bern. Quid
terribili⁹ morte hois: ⁊ q̇d fetidi⁹ hũano
cadauere: Quid g̃ ꝓsunt diuitie: q̇d deli//
tie: q̇d honores: Nã diuitie nõ liberãt ho
minẽ a morte: nec delitie a v̄mib;: nec ho//
nores a fetore. Nã q̇ q̃ndaʒ sedebat pur//
puratus ⁊ gẽmat⁹ in aula: mõ sordet nu//
dus ⁊ squalid⁹ in tũba. Et q̇ q̃ndaʒ vesce//
bat̃ delitijs in cenaculo: mõ a vermib; cõ
sumit̃ in sepulcro. Cõsiderate igit̃ q̃nta sit
vanitas: q̃nta abusio sic mũdana diligere
q̊ꝝ est tãmisera ꝯclusio Ois eñ mũdi glo
ria subito perit in morte. Exepla hemus
innũera q̊ꝝ aliq̃ breuit̃ r̃colligit quidã sic
pulcre di. Dic vbi salomõ q̃ndaʒ tã nobil':
vel sanson vbi est/ dux inuincibil': aut dul//
cis ionathas multũ amabilis: vel pulcer
absalon vultu mirabilis. Quo cesar abijt
celsus imꝑio: vel diues splendid⁹ tot⁹ in
prãdio. Dic vbi tulli⁹ clar⁹ eloq̃o: vl' Ari
stoteles sũmus ingenio: tot clari ꝓceres:
tot reꝝ spacia: tot era p̄sulũ: tot regũ for//
tia: tot opũ cumuli: tot vana gaudia. Heu
in ictu oculi claudũt̃ oia. Jõ Hugo li. j. d̃
aĩa. et Ber. in med̃. Dic mihi vbi sunt a//
matores mũdi q̇ añ pauca tꝑa nobiscũ fu
erunt. nihil ex eis mãsit nisi cineres ⁊ ver
mes: hoies fuerũt sicut tu: comederũt: bi//
berũt: riserũt: duxerũt in bonis dies suos
In pũcto aũt ad inferna descẽderũt ⁊c̃.
t Erti⁹ art. Au. ⁊c̃. Et reuera magnũ
est incõueniẽs p̄dicta ꝯsiderare nolle
Dicit eñ lex C. de testib;. l. finali. Illud
est incõueniens ad qđ sequit̃ incõueniẽs
Ad defectũ aũt ꝯsideratiõis p̄dictoꝝ seq̇
tur incõueniẽs erroꝝ vicʒ ⁊ vicioꝝ. Vnđ
dis. xxviij. ca. Ignorãtia. Ignorãtia ẽ ma
la ⁊ ꝑiculosa: quia mater est cũctoꝝ erroꝝ
et nutrix oim vicioꝝ. Expone de ignorã//
tia q̃ opponit̃ actuali ꝯsideratiõi. Cauete
igitur ne sitis similes homini q̇ velit no//
lit transitur⁹ est ꝑ locũ ꝑiculosum vbi re//
bus omibus est spoliandus: et nisi sibi ꝓ//
uideat vitam amissurus: nec tamẽ ꝯside
rat: ideo nec timet. Expone Quia i mor//
te rebus omibus mũdi ꝑuandus est ho//
mo: sedʒ vitam beatam ⁊ animã est amis//
sur⁹ nisi diligent̃ ꝓuiderit. Sicut g̃ dicit̃
Ephe. v. Videte quõ caute ambuletʒ ⁊c̃.

Sabbato añ festũ pẽtecostes.

Cum vene

c rit ₇c. Rogabo patrẽ ₇ aliũ paracletu₃ dabit vobis vt maneat vobiscũ in eternũ spm̃ veritatis quẽ mũd⁹ nõ põt accipere. Jo.xiiij. Tria sunt ibi consideranda.

Primũ ẽ pmissiõis sublitas. cũ dic̃ Rogabo patrẽ ₇ aliũ paracletũ dabit vobis

Scd̃m ẽ mãsionis stabilitas: vt maneat vobiscũ in eternũ.

Tertiũ est ↄditionis necessitas. cũ dr̃. spm̃ veritatis quẽ mũd⁹ nõ põt accipere. Jõ mũdi ↄtẽptus ẽ ↄditio necessaria ad recipiendũ spm̃sctm̃. De pmo. Heb. vij. Accedẽs p semetipʒ ad deũ ad interpellãdũ p nob. De scd̃o. Aug. li. de peñ. Sẽp p̃sto ẽ gr̃a q̃ nũq̃ deficit nisi pri⁹ expulsa De tertio. Grego. in moral. Spũsſctũs oẽm quẽ repleuerit ad desiderãda inuisibilia accẽdit. Hũc ĝ mũd⁹ nõ accipit: q₂ ad diligẽda inuisibilia nõ assurgit. Vñ et dñs dicebat. Jo.xvij. Nõ p mũdo rogo.

Cum venerit. ₇c.

p Ro pmo ar. An a solo deo der̃ spũsſctũs? Q₂ nõ. Act. viij. Per man⁹ aplõꝝ dabar̃ spũsſctũs. S₃ ↄtra. A solo deo ꝓcedit spũsſctũs. Rñdet Boñ. in. j. dis. xiiij. Gr̃am spũsſcti dari ab aliq̃ intelligir̃ q̃drupl̃r. Uel sic a p̃parãte aut ministrante: aut sicut a nũciante salutaria documenta. Ul̃ sic ab impetrãte p oratiõnẽ: siue p bona opa. Ul̃ sic a ꝓducẽte. Primo ₇ secũdo mõ datur gratia a bonis ₇ a malis. Tertio mõ tm̃ a bonis. Quarto mõ tm̃ a deo. Hec Boñ. Nota. Nõ dubiũ q̃n de⁹ velit ₇ possit dare spm̃sctm̃. Ad qd̃ aptari põt illud Ouidij de põto. Jp̃a mouẽt aĩos sctõꝝ numina nostros. Turpe nec ẽ tali credulitate capi. Sepe leuãt penas ereptacq₃ lũina reddũt. Cũ bñ pcti penituisse putẽt. Et señ. ad lucil. Nõ ẽ de⁹ fastidiosus nõ inuid⁹ admittit ₇ ascẽdẽtib₉ manũ porrigit. Vñ certũ q̃ libenter dat de⁹ spm̃sctũm ₇ gr̃am. Et sol⁹ ip̃e dat ꝓductiue spm̃sctm̃: ₇ effectiue gratia₃: q̃uis ab alijs vere dicar̃ dari dispositiue: vt p₃ ex pmissa rñsiõe. Et q̃ rñsiõe ↄcludẽ q̃ a solo deo querẽd⁹ ẽ spũsſctũs ₇ dei gr̃a. Nã sic d̃t Thom. j. ij. q. cxij. Donũ gr̃e excedit facultatẽ oĩs nature create cũ sit q̃dã pticipatio diue nature p quã efficir̃ hõ deiformis. Vñ in p̃fatiõe. Eleuatus ẽ chr̃s in celũ vt nos diuinitat₃ sue tribueret eẽ pticipes. Et. ij. Pe. j. Magna ₇ p̃ciosa vob pmissa donauit: vt p hec efficiamini diuine ↄsortes nature. Fugiẽtes ei⁹ q̃ in mũdo ẽ ↄcupiscẽtie correptionẽ. Nota bñ. Hec est ĝ dispositio necessaria ad recipiẽdũ gr̃a₃ spũsſcti: v₃ fugere correptionẽ mundane ↄcupiscẽtie: auaricie sc₃ luxurie ₇ sug̃bie. O heu q̃ multi sequunr̃ ↄcupiscẽtias suas. Hiere. xj. Abier̃t vnusq̃sq₃ i prauitatẽ cordis sui. Jõ nõ spm̃sanctũ s₃ malignũ hñt. Fugite igitur inordinatas cõcupiscẽtias ₇ cessate a vicijs: dei mãdatis obediẽtes: ₇ spm̃sctm̃ accipietis

Figu Geñ. vj. Noe inuenit gr̃am corã dño q̃ fuit vir iust⁹ ₇ cũ deo ambulauit. Noe q̃ppe interp̃tar̃ q̃escẽs: ₇ signat eũ q̃ a pctis q̃escit. Esa. j. Quiescite puerse agere: ₇ q̃ iuste viuit ambulat p viã dei q̃ est via mãdatoꝝ. Vñ ps. Os meũ. s. cordis apui ₇ attraxi spm̃: q₂ mandata tua desiderabam.

s Ecũd⁹ ar. Cõseq̃nr̃ dicẽdũ quomõ spũsſctũs testimoniũ phibet inq̃ntũ facit aduersa bñ sustinere. Vñ de ip̃o cantar̃. Cõsolator optime dulcis hospes aie dulce refrigeriũ. Jn labore reqes: in estu tẽperies: in fletu solatiũ. Hãc aũt ↄsolatiõnẽ tribuit spũsſctũs tripliciter.

Prio nr̃a₃ ĩfirmitatẽ adiuuando.

Scd̃o spũal̃r gustũ imutãdo.

Tertio chr̄i passionem ad memoriam reuocando.

Primo infirmitatẽ adiuuãdo. Ro. viij. Jp̃e spũs adiuuat ĩfirmitatẽ nr̃a₃. Mag̃ q̃ppe est hũana ĩfirmitas. Jõ dicebat ps. Misere mei dñe q̃m infirm⁹ sũ. Et paul⁹ Ro. vij. Jnfelix ego hõ q̃s liberabit me d̃ corpe mort₃ hui⁹. Et rñdet. Gr̃a d̃i per iesũ chr̄m dñm nr̃m. Scd̃o spũal̃r gustũ imutãdo. Facit em̃ q̃ hoi sapiãt celestia₇ diua: ₇ tũc oĩa ꝓpr̃ deũ libẽr̃ portat. Tũc ei ↄsiderat: q̃ sic d̃t Paul⁹ Ro. viij. Nõ sũt ↄdigne passiões hui⁹ tpis ad futurã gl̃am q̃ reuelabir̃ in nob. Et igre. d̃t. Qui supna degustat inferiora eq̃nimiter portat. Et Ber. d̃t. Affectãti celestia ter

rena nō sapiūt. Et ī amb. Gustato spū de
sipit ois caro. i. ois carnalitas. oisqꝫ mun//
danitas Vere a spūscō loqbat̄ q̄ dicebat
Philip. iij. Oia detrimētū feci ꝛ arbitror
vt stercora vt chr̄m lucrifaciā. Tertio
chr̄i passionē ad mēoriā reuocādo. Nā et
ipe chr̄s ꝑ spm̄sctm̄ semetipm̄ obtulit. ꝛc̄.
vt hr̄ Heb. ix. Aug⁹. Si passio saluatorꝫ
ad mēoriā reuocet̄ nihil tā durū qd̄ nō eq̄
aio toleret̄. Jō Heb. xij. Recogitate eū q̄
talē aduersus semetipm̄ sustinuit ꝯtradi
ctionē vt nō fatigemi ais vr̄is deficiētes
Et nota bn̄. Om̄ magnū est testimoniuꝫ
de chr̄o inhitāte cū q̄s aduersa patienter
tolerat Vn̄ dt greg. Patientiā maiorē re
puto signis ꝛ miraclis. vn̄ Matt. v. Bti
q̄ ꝑsecutionē patiūt̄ ꝓpter iusticiā qm̄. ꝛc̄.
Propt̄ iusticiā inqt: qꝛ vt dt Aug⁹. in q̄//
dā sermo. Martyrē nō facit pena: sꝫ causa
Multi q̄ppe multa patiūt̄ ꝓpt̄ suas ma//
las iplēdas volūtates Jsti sūt martyres di
aboli. Alij ꝓpt̄ tꝑales diuitias ꝯgregādas
Jsti sūt martyres mūdi. Alij ꝓpt̄ iusticiā
adimplēdā; scꝫ pro pctis suis: aut ꝓpt̄ iu//
sticiā defēdēdā Jsti sūt martyres dī. j. Pe.
iij. Si q̄d patimini ꝓpt̄ iusticiā bti. Et no
ta illd̄ Ecci. ij. Jn igne ꝓbat̄ auruꝫ ꝛ ar//
gētū ꝛ hoies receptibiles in camino hūi//
liatōis. Sed heu heu. Multi se bonos re
putāt q̄ vix vnū verbū patiēter audiūt: sꝫ
statim cōmoti alios ꝑturbant Greg. Qua
lis vnusq̄sqꝫ apud se lateat illata cōtume
lia probat. Multū etiā se deuotos osten
dūt ī ꝓsperitate q̄ stati in aduersitate de//
ficiūt. Greg. Pena iterrogat si q̄s in ꝓspe
ritate posit⁹ deū veracit̄ amat. Et Aug.
j. de. ci. dei. Manet sub sim̄litudie passionū
dissimilitudo passoꝝ ꝛc̄. seq̄t̄. Nā ꝛ sub eo
dem igne auꝝ rutilat ꝛ palea fumat ꝛ sub
eadē tribula palee cōminuūtur ꝛ frumen
tū purgat̄. seq̄t̄. Una eadēqꝫ vis bonos ꝓ
bat ꝛ purificat: malos vastat ꝛ extermiat
ꝛc̄. seq̄t̄. Nā ꝛ pari mō exagitatū exhalat
horribilit̄ cenū: ꝛ suauit̄ fragrat vnguen//
tū. Jndurati q̄ppe multoties in tribula//
tiōib⁊ hui⁹ vite suū infernū incipiūt. Exē
plū de antiocho, ij. Mach. ix. Et de hero
de quē angel⁹ ꝑcussit ꝛ ꝯsūpt⁹ a vermib⁊
expirauit. Act. xij. Jtē de Jorā rege iu//
da. ij. Paral. xxxj. q̄ mortu⁹ ē infirmitate
pessima; nec legit̄ penituisse. Jō nec inter
alios reges ē sepult⁹. Jtē de pharnone q̄
ml̄tiplicit̄ flagellat⁹ iter flagella legit̄ ob
durat⁹: vt pꝫ Exod̄. plib⁊ caplīs. Vn̄ de
talib⁊ Hiere. xvij. Duplici cōtritiōe ꝯte//
re eos dn̄e deus noster.

t Erti⁹ articul⁹. Aud̄. ꝛc̄. Nec dubiū
tribulationes patiēter sustinere si//
gnū ē pn̄tie spūscti ꝛ et̄ne salutꝫ ꝯseq̄nde
Lex q̄ppe dt Res trāsit cū onere suo. ff. d̄
re. iur̄. l. Ex qua ꝑsonā. Et extra de vsur̄.
Tua nos. Pone casū in hereditate terre//
na. Et applica notādo ꝙ hereditati cele//
sti dn̄s adiunxit on⁹ tribulatiōis tꝑalis.
Act. xiiij. Per ml̄tas tribulatiōes oportꝫ
nos intrare regnū celoꝝ. Nec ē credibile
deū velle hoc onus imponere bn̄ viuenti
nisi qꝛ vult ei dare hereditatē celi.

Pro die pentecostes. Ser.

Cum vene

c rit ꝛc̄. Dū ꝯpleret̄ dies pē
tecostes erāt oēs discipuli
parit̄ in eodē loco. Act. ij. Notanda est
ibi dispositio necessaria ad hꝰ vt veniat spi
ritusscts. Primo em̄ oportꝫ vt simus
chr̄i discipuli tenētes vicꝫ doctrinā chr̄i.
Jo. viij. Si māseritis in s̄mone meo ṽe
discipuli mei eritis ꝛ cognoscetis ṽitatē:
qd̄ vicꝫ fit ꝑ spm̄sctm̄ q̄ dr̄ spūs veritatis
Scd̄o vt sim⁹ aio adunati: qꝛ erāt pa//
riter in eodē loco. ij. Coꝝ. vl. Pacē habe//
te ꝛ de⁹ pacꝫ erit vobiscū. Tertio ꝙ sint
in nob̄ dies pētecostes ꝯpleti: ꝑ q̄s intel//
ligere possum⁹ q̄nqꝫ ꝯsideratiōes cuilibꝫ
decē p̄ceptoꝝ applicādas ad precepti ob
seruantiā inductiuas.

Prima ē ꝯsideratio p̄ceptiue auctori//
tatis: scꝫ dei.

Scd̄a ē ꝯsideratio subiectiue necessita
tis, scꝫ nr̄i ꝓpt̄ multiplicē obligationē.

Tertia ē ꝯsideratō r̄tributiue vtilitatꝫ

Quarta ē ꝯsideratio punitiue penali//
tatis: q̄ scꝫ puniunt̄ trāsgressores.

Quinta ē ꝯsideratio iustissime eq̄tatꝫ
qꝛ vnūq̄dqꝫ mādatū equū ē ꝛ iustissimuꝫ
Jste q̄nqꝫ ꝯsideratiōes decies multipli//
cate iuxta decē p̄cepta decalogi sūt dies
pētecostes: a penta qd̄ ē q̄nqꝫ: ꝛ coste decē
Bern. Orem⁹ fr̄es vt cōpleant̄ in nobis

dies pentecostes:dies remissiõis dies ex-ultatiõis:dies verissimi iubilei ꝛ inueniat nos sp̃ spūssctūs pariter ꝓpter cordiū vnitatē:ꝛ in eodē loco per firmā stabilitatē.

Cū venerit ꝛc.

P Ro p̄mo ar. An spūssctūs ꝯuenienter venerit in specie visibili: Rn̄det Tho.j.p̃te.q.xliij. De⁹ omibus ꝓuidet scd̃m vniuscuiusq; modū. Est aūt mod⁹ cõnaturalis hoib⁹: vt p̃ visibilia ad inuisibilia manuducāt. Et iō inuisibilia dei oportuit hoi p̃ visibilia manifestari. Jō cõueniēs fuit inuisibiles missiões diuinaꝝ ꝑsonaꝝ p̃ aliquas creaturas visibiles manifestari. Nota. de⁹ ꝓpiti⁹ ē ꝛ benign⁹ hoibus: Juxta illud Lucani. Cā iubet meliori suꝑos sꝑare scōos.i.ꝓpitios. Jō hoies docet p̃m ꝯditionē capacitatꝫ sue manifestādo vicꝫ spūalia inuisibilia p̃ sensibilia q̄ sūt nob̄ magꝫ nō:q2 vt d. Arist. vij.meta. Disciplina fit oib⁹ p̃ magꝫ nota nob̄ Jō cõuenieter missus ē spūssctūs in specie visibili: vt ptꝫ ex p̄missa rn̄siõe. Hui⁹ itaq; missiõis hodie celebram⁹ festiuitatē. Vn̄ Ber. Celebram⁹ hodie dilectissimi spūs sancti solēnitatē tota cū iocunditate celebrādā:dignā oi deuotiõe. Proinde si celebram⁹ sctõꝝ solenia q̄nto magis ei⁹ a q̄ habuerūt vt scti eēnt q̄tq̄t scti fuerūt. Si veneramur sctificatos q̄nto magis ipm sctificatorē oportꝫ honorari. Itaq; solēnitas hodierna singularē hꝫ p̄eminētiā et dignitatē. Tū q2 ē festū copiosissime liberalitatꝫ. Ber. Hodie spūssctūs ꝓcedens a p̄re largiori munere sue maiestatis in ap̄los suꝑuenit ꝛ tribuit eis charismatū dona. Et int̃ illa dona etiā seipm dedit. Aug⁹. Magna dei mia dat donū equale sibi. Tū q2 ē festū amplissime iocūditatis. Vn̄ in p̄fatiõe. Qua ꝓpt̃ ꝓfusis gaudijs tot⁹ in orbeterraꝝ mūdus exultat. Aug⁹.lib.ꝯfess. Est gaudiū dn̄e qḋ non daꝛ impijs ſꝫ his q̄ colūt te. Quoꝝ gaudiū tu ip̄e es:ꝛ ipa est beata vita in terris Tum quia est festū excellentissime sanctitatis Est em̄ festū eius q̄ sanctus est per essentiam ꝛ sanctificatiuus omniū sanctorū. Vn̄ Rhom̄.j.d̃r. Spūs sanctificationis. Preterea p̄sens solēnitas est ꝯclusio omniū precedentiū solēnitatū que ad nostrā spectāt salutē ꝛ principalissima nr̄a solēnitas in presenti vita. Nec em̄ solum aduentū spūssctī in specie visibili super apostolos:ſꝫ ꝛ inuisibilē eius aduentū in animas nostras hodie veneramur. Nec aliq̄d nobis prodesset filij dei incarnatio:natiuitas:passio:resurrectio:ꝛ ascensio: nisi spūssctūs in nos veniret. Bern̄. Post magnificētiā resurgētis:post gloriā ascendentis:post sublimitatē residentis:restabat: vt expectatio iustoꝝ leticia adueniret: ꝛ celi munerib⁹ celestes hoies implerentur

Figura. Exodi.xix. Die q̄nq̄gesima p⁹ imolationē agni paschalis descēdit dn̄s in igne sup mōtē sinai vt legē daret moysi. Exponc. Moyses interp̄taꝛ assumptus ex aquis:ꝛ significat choꝝ ap̄loꝝ: ex aq̄s mūdi hui⁹ assumptū: quib⁹ in die quinq̄gesima a resurrectiōe dn̄i dat⁹ ē spūsctūs in specie ignis ꝛ legē euangelicam in suis cordib⁹ plene receperūt:q̄n vicꝫ vt dicitur Act.ij. repleti sūt oēs spūsctō.

S Ecūd⁹ articul⁹. Nūc dicēdū q̄ spūssctūs testimoniū ꝑhibet q2 facit bona opera exercere. Et hoc tripliciꝛ.scꝫ.

Purgando.
Illuminando.
Inflammando.

In cui⁹ mysteriū spūssctūs apparuit in igne. Rabanus. Ignis istas hꝫ naturas purgat:illuīat:ꝛ calefac̄.sic spūssctūs purgat corda:ignorātias illustrat: ꝛ teporeꝫ excutit. Pro primo nota illud Zach.xiij. Per ignē vram eos sic vriꝛ argētū. Vn̄ Jo.xvj. Cū venerit paraclet⁹ ille arguet mūdum de peccato p̃ quā redargutionē corda purganꝛ. Pro scd̃o nota illḋ Ber. Spūssctūs in igne apparuit q2 q̄s repleuerit ꝟitatē cognoscere fac̄. Vn̄ ioā.xiiij. Paraclet⁹ docebit vos oēm ꝟitatē. Q̄n itaq; hō recte cognoscit ꝛ discernendo recte ꝯsiderat ꝛ iudicat q̄ sūt credenda: agēda:fugiēda:speranda:ꝛ q̄ horrēda: signū hꝫ q̄ in eo ē spūs dei q2 ad ista nō sufficit cognitio naturalis. Nam vt diciꝛ.j. Coꝛ ij. Animalis homo nō percipit ea que sūt spiritus dei. Stulticia enim est illi et nō potest intelligere quod spūaliter examinatur. Spūalis autem iudicat oīa.id est discernit. Pro tertio nota illud Rhom̄.xij. Spū feruentes. Greg. In igne apparuit spūs quia ab omni corde quod replet te-

porē frigoris excutit⁊ hoc in desiderio sue eternitatis accēdit: qđ pcipue fit p dei amorē q̄ maxie est a spūsctō. Uñ hodie legit euāgeliū đ dilectōe dei ⁊ de aduētu spiritusscti: vic3 Siq̄s diligit me ser. me. seruabit ⁊ p̄r me⁹ dil. e. ⁊ ad e. ve. ⁊ mā. a. eū fa. Jo. xiiij. Ubi tria tangunt multū notāda Primū q amor dei est oposus. cu3 đt: Siq̄s diligit me ser. me. fua. Et nota bñ Siq̄s diligit me. q. d. Pauci sunt qui me pe diligūt. Nā supbi diligūt honores et ptātes: luxuriosi voluptates: auari diuitias. Prouer. j. Stulti ea q̄ sibi noxia sunt cupiunt. Ps. Filij hoīm vsq3 q̄ graui corde vt q̄d diligit vanitatē ⁊ q̄ri. mēda. Cūq3 pauci sint q̄ deū vere diligāt. tñ sic đt Gre. in om. Ecce si vnusq̄sq3 vr3 reqrit an diligat deū: tota fiducia ⁊ secura mēte rñdet: diligo. Sed audiam⁹ q̄d in euāgelio đt. Siq̄s diligit me ser. me. fua. Ecce pt3 q amor dei est oposus. Greg. Probatio dilectōis: exhibitio est opis. Hinc in epl'a Jo. ait: Qui đt q diligo deū: ⁊ mādata ei⁹ nō custo. men. est. Jdē Gre. Ad vosmetipos frēs charissimi introrsus redite: si deū vere amat3 exqrite: nec tñ sibi aliq̄s credat q̄cq̄d anim⁹ sine attestatiōe opis rñdeat. De dilectōe 2ditor3: lingua: mens: ⁊ vita reqrat. Nunq3 est amor đi ociosus Opat eīm magna si est. si aūt opari renuit: amor nō est. Scđm ē q amor dei est gratiosus. Uñ in euangelio sequit: Et pater me⁹ dil. eū. Jo. xiiij. Qui diligit me diliget a p̄re meo. Et Jo. xv. Uos amici mei estis si fece. q̄ pci. vob. Greg. Pensate q̄nta dignitas est esse amicos chr̄i. Ex opposito: vide q̄nta est 2fusio esse inimicos chr̄i ⁊c. Tertiū est q amor dei est fructuosus: q subdit: Et ad eū veniem⁹ ⁊ mā̄si. apđ e. facie. Ubi nota q hoies sunt in triplici differētia respectu aduēt⁹ dei. Quidā sūt ad q̄s spūssanct⁹ nunq3 venit: cui⁹modi sunt indurati: quib⁹ đt Act. vij. Dura ceruice⁊ incircūcisis cordib⁹ ⁊ auribus vos sp spūisancto restitist3. Glo. q nunq3 estis penitentiā agētes. Alij sunt ad q̄s iterdū venit: sed mansionez nō facit: q sic đt Greg. in omel. Per 2punctiōe3 q̄dam đi respectū pcipiūt: sed tētatiōis tpe hoc ipm q 2pūcti fuerant obliuiscuntur: sicq3 ad ppetranda pctā redeūt: acsi ea minime planxissent. Tertij sunt ad q̄s venit ⁊ mā̄sionē facit: q. s. a pctō cauent ⁊ in bono pficiunt. Gre. Qui vere deū diligit: q ei⁹ mā̄data custodit: in eius corde dñs venit et mansionē facit: quia sic eū amor diuinitatis penetrat vt ab hoc amore tpe tentatiōis nō recedat. Exemplū in magdalēa Petro: paulo: ⁊ mattheo: ⁊alijs q3plimis qui post 2uersionē suā sp pseuerauerūt in bono. Ecci. v. Esto firm⁹ in via dei. ⁊ Hebreo. xij. Jn disciplina pseuerate.

Tertius ar. Audistis ⁊c. Cauete igr ne spūisancto resistatis ⁊ sic iuste puemini eius pñtia. Dicit eīm lex vl. ff. đ iudicijs. Juste puat vnusq̄sq3 eo 2tra quod agit. Unđ et. xvij. q. iiij. Sicut antiq̄tus. Qui iniuriā facit eccl'ie puari deb3 cōione ipius. Jniuriā āt facit eccl'ie q̄ peccat et q̄ in pctis pseuerat. Jdeo puandus est eius cōione que est p charitatē ⁊ gratiā spiritussancti. Cauete ne sitis ei similes q̄ audiens pncipē liberalissimū ad domū sua3 declinare velle vt ei multa bñficia largiat negligit hospitiū pparare: imo et clausa3 tenet portā 2tra eū. Nō mir3 si puetur tāto bono. Expone: qm̄ in pctō pseuerās tenet portā clausam 2tra spm̄sanctū. Esaie. lix. Jniq̄tates vestre diuiserūt inter vos ⁊ deum vestrum.

Feria. ij. Pentecostes Mane.

Cum venerit

⁊c. Sic deus dilexit mundū vt filiū suū vnigen. daret: vt oīs q̄ credit in eū nō peat sed ha. vi. eter. Joā. iij. et in euang. hođ. Uerba hec dñs dūt q de⁹ libent dabit spm̄ suū. q et iam dedit filiū suū. Jn illis aūt verbis tria sūt 2siderāda Primū est dilectiōis diuine suauitas: cū dicit. Sic deus dilexit mundū Scđm est dilectiōis sublimitas: cū dicit: Ut filiū suū vnigenitū da. Tertium est dilectiōis vtilitas: cū subdit: Ut oīs qui credit in eū nō peat ⁊c. De pmo Ps. Suauis dñs vniuersis. De secūdo Roma. viij. Proprio filio suo nō pepcit sed p no. oi. tradi. illū. De tertio Jo. xj. Ois q̄ viuit ⁊ cre. in me nō moriet in eternū.

Cū venerit ꝛc.

P Ro pmo art. An spūssctūs in ꝑsona sua detᷣ: vel solū in dōis suis. Rn̄det Bona. di. xiiij. primi: ꝙ datᷣ in ꝑpria ꝑsona Qđ sic declarat: Illud datᷣ qđ ꝑ dationē habetᷣ siue possidetᷣ ab eo cui fit datō. Habetur aūt aliqđ siue possidetᷣ cū est i facultate possidentꝫ ad fruendū vel vtendū: sꝫ recte frui nō ꝯtingit nisi deo: q̄ nullus fruitur nisi ꝑ grām gratū facientē: ergo perfecta possessio est q̄ deꝰ habetᷣ: sed ꝑfectū donū est ad ꝑfectam possessionē: ergo nō est datū optimū ꝛ donū ꝑfectū nisi detᷣ donū increatū qđ est spūssctūs: q̄ licꝫ sit vbiqꝫ per essentiā: Aliter tñ in vno ꝛ alitᷣ in alio oꝑatᷣ ꝑ grām. vt Augꝰ ponit exemplū de aīa: q̄ licꝫ sit tota in q̄libꝫ ꝑte corꝑis; Aliter tñ oꝑatur in vno mēbro: ꝛ alitᷣ in alio. puta ī oclō q̄ꝫ i aliꝭs. Hec Bona. Nota. Quāta est dei bonitas erga nos: ꝛ amor verus qui seipm̄ dat nobis: neqꝫ fastidit miserias nostras. Galterꝰ in alexand. Que fastidit homo nō vere diligit. Ille est verꝰ amor miseꝝ q̄ nō fastidit amicū. Hmōi est amor dei. Vñ Sene. ad Lu. Mirarꝭ homines ad deū ire. Deus ad hoīes venit: imo qđ ē ꝑpiꝰ/ in hoīes venit. Datᷣ itaqꝫ spūssctūs in ꝑsona sua: ꝛ nō solū in donis suis: vt ptꝫ ex p̄missa rn̄siōe. Ex q̄ ꝯtēplare maximā erga nos dei liberalitatē. Dedit q̄ppe deꝰ homī cūctas creaturas suas Hugo lib. de arra sponse. Respice vniuersum mūduꝫ ꝛ ꝯsidera siq̄d in eo sit qđ tibi nō seruiat. Oīs natura ad hūc finē dirigit cursum suū vt obsequiꝭs tuis famuletᷣ et vtilitati deseruiat/ tuisqꝫ oblectamētis pariter ꝛ necessitatibꝫ ꝑm affluentiā indesinentē occurrat hoc celuꝫ: hoc terra: hoc mare: hoc aer cū his q̄ sunt eis vniuersis explere nō cessat ꝛc. Nec solas creaturas corꝑales dedit deus: sed ꝛ angelos. Hieronẏ. Magna dignitas aīaꝝ vt vnaq̄qꝫ angelū habeat ad sui custodiā delegatuꝫ. O dura eoꝝ pectora q̄ dei bñficia nō recognoscūt. Ex suꝑabūdante etiā charitate dedit nobis filiū suū. i. Ioā. iiij. In hoc apparuit charitas dei in nobis: q̄m filiuꝫ suū vnigenitū misit in mundū vt viuamꝰ ꝑ eū qui seipm̄ etiā ꝑ nr̄a redēptiōe dedit Ex suꝑabūdantissima aūt charite datᷣ nobis spūssctūs: Rho. v. Charitas dei diffusa est in cordibꝫ nr̄is ꝑ spm̄sctm̄ q̄ datꝰ est nobis. Et Lu. xj. Dabit spm̄ bonū petētibus se. Heu igitᷣ q̄nta est mltoꝝ ingratitudo erga deū. Bñficioꝝ em̄ copiositati rependūt malefactoꝝ abundantiā. exhibito honori iniuriā ꝛ irreuerētiā: amori dulcitᷣ impenso ꝯtemptū ꝛ vilipensiōeꝫ atꝫ infidelitatē. Cōtemptū inqꝫ dei ꝛ p̄ceptoꝝ eꝰ. Propterea nō a spūsctō sed maligno regūtᷣ.

Figura Iudicū. ij. Cū isrl̄ reliq̄sset dn̄m iratus dn̄s tradidit eos in manꝰ diripientiū ꝛc. Per diripiētes malos spūs intellige. ij. Parali. xv. Si dereliq̄ritꝭ eū: ꝛ ipse derelinq̄t vos.

S Ecūdus art. Nūc dicendū quō spūssctūs testimoniū ꝑhibet ꝑ effectū fructuose locutōis rōne cuiꝰ spūssctūs venit in specie linguaꝝ. Pro q̄ ampliꝰ explanando notādū ꝙ in specie linguaꝝ missus est ꝑpter q̄ttuor rōes.

Prima ꝑpter designāde varie locutionis facultatem

Scđa ꝑpter gubernāde lingue difficul/tatē.

Tertia ꝑpter lingue bñ gubernate vtilitatem.

Quarta ꝑpter lingue male gubernate ꝑuersitatē

Prima igitᷣ ꝛc. Facultatē inqꝫ tūc aplīs datā vt oīm linguaꝝ nationibꝰ legē euāgelicā p̄dicarēt. vñ dt Ber. Venit spūssctūs in linguis igneis vt v̄ba ignea ꝛ legē igneā lingue ignee loq̄rentur. Spm̄sanctū habebat Helias. de q̄ dicitᷣ Ecc̄i. xlviij. Surrexit Helias q̄si ignis et verbū illius q̄si facula ardebat. O q̄ ardētia fuerūt v̄ba Petri q̄ vnica p̄dicatiōe in die pētecostes ꝯuertit triamilia hoīm: vt habetᷣ Actu. ij. Secūda est ꝑpter gubernāde lingue difficultatē ꝑpter quā specialiter eget moderamine spūssancti. Iaco. iij. Omis natura bestiaꝝ ꝛ serpentiū ꝛ volucrū ꝛ ceteroꝝ domātur ꝛ domita sunt a natura humana. Linguā aūt nullꝰ hoīm domare pōt. Est em̄ inq̄etū malū ꝛ plena veneno mortifero. Iō bñ dr Ecc̄i. xxviij. Attende ne forte labaris in lingua ꝛ cadas in ꝯspectu inimicoꝝ insidiantiū tibi. Et Prouerb. xviij. Mors ꝛ vita in manibus lingue. Tertia est ꝑpter lingue bene gubernate vtilitatē. Per eā em̄ multa bona fiūt. vicꝫ alios instruēdo. ꝑpria pctā cōfitēdo: ꝛ deū bñdicendo. Propter primā

Lux venit In mūd

dicit Jaco. vlti. Qui ꝯuerti fecerit pctō-
rem ab errore vie sue saluabit aīam eiꝰ a
morte ⁊ operit mltitudinē pctōꝝ. Propt
scdm. Si ꝯfiteamur pctā nostra remittet
nobis dn̄s ea. Propter tertiū Jaco. iij. In
lingua bn̄dicimꝰ deū celi. Quoties ergo
de salutiferꝭ loqmur/ deū benedicimꝰ et
nobis assunt angeli. Cur ergo nō sp loqmur
de dei pceptis/ aut de nostre redēptionis
mysterijs. aut de dei iudicio: aut de pmia-
tione bonoꝝ ⁊ punitiōe maloꝝ? Quotiēs
aūt de vanis loqmur/ offendit deꝰ ⁊ assūt
maligni spūs. Exemplū legit in vitasp.
Senior quidā vir magnꝰ cui talez grām
deus dederat vt videre posset qd alij non
videbāt. referebat sctis patribꝫ di. Aliqn̄
plimi fratres sedētes simul loqbant int se
ꝯferentes de scripturꝭ q̄ ad salutē ptinēt.
Stabant ergo circa eos angeli scti letantes.
Cū aūt aliud loqrent/ angeli scti recedebāt
indignati: et veniebāt porci sordidissimi
se volutātes iter eos. Beatꝰ ergo senior hec
vidēs abijt in cellā suā ⁊ p totā noctē cum
grandi eiulatu flebat miserias nr̄as. Ex-
hortabat aūt frēs di. Cauete frēs a mul-
tiloquio ⁊ ab ociosis sermōibꝫ. Hec enim
multiloqa infirmā ⁊ vacuā efficiūt mentē
Vn̄ ⁊ Ber. rephendit eos q tps ꝯsumūt
in ꝯfabulatiōibꝫ di. Cōfabulari (aiūt) licz
donec ptrāseat hora quā sibi ad agendaz
pniam: ad obtinendā veniā: ad adqrendā
grām: ad pmerendā gliam: miseratio ꝯdi-
toris indulserat.

T Ertiꝰ ar. Aud. ⁊c. Studeatꝭ igit bn̄
regere linguā si reportare voluerit
vtilitatē. Dicit ei lex. Bn̄ merētibꝫ pmia
ꝯcedi opret. C. de statuis ⁊ imaginibꝫ .l.
Et virtutū pmia. Et cessante labore cessa-
re dꝫ remūeratio laborꝭ. De appellatōibꝫ
Concessis. Audite Si rex alicui daret e-
quā difficilē quidē gubernari: sed tn̄ mul-
tū vtilē si bn̄ regat: tali etiā pacto qꝫ si bn̄
rexerit dabit ei rex dona plima. Nōne ille
libent ⁊ diligenter studeret equū regere?
Certe sic. Expone: Per equū intellige lin-
guā q multū studiose regēda est: cauendo
sp a multiloqo. qm̄ sicut dr Prouer. x. In
multiloqo nō deerit peccatū.

Eadem die post
meridiē Sermo.

Lux venerit ⁊c.

Lux venit in mundū et dilexerūt hoies magꝭ te-
nebras q̄ lucē: erāt em̄ eoꝝ mala opa. Jo
an. iij. ⁊ in euāgelio hod. Per lucē nō incō
grue intelligere possumꝰ spm̄sctm̄. Sunt
aūt in his vbis tria ꝯsiderāda Primū
est luminosa spūssancti visitatio. cū dicit:
Lux venit in mundū q vicz illūinauit apo-
stolos: ⁊ p aplos vniuersum mundū. Vn̄
cātat eccl̄ia: Spūs alme illustrator oim
horridas nr̄e mētis fuga tenebras. Item
O lux btīssima reple cordis intima ⁊c.

Scdm est tenebrosa pctōꝝ abusio: qa
dilexerūt hoies magꝭ tenebras q̄ lucem.
Prouerb. j. Sapiam atqꝫ doctrinā stulti
despiciūt. Ibidē. Stulti ea q sibi noxia st
cupiēt ⁊ imprudētes odibūt sciam.

Tertiū est criminosa abusiōis rō: cum
subdit: Erāt em̄ eoꝝ mala opa. Vn̄ ibidē
vicz Joā. iij. sequit: Ois q male agit odit
lucē ⁊c.

Salutatio.

Cū venerit ⁊c.

P Ro pmo arti. Vtrū hoc nomē donū
in diuis sit ꝓpriuz spūisctō? Q, nō. qr
ois relatio di ad creaturas est cōis tribꝫ:
donū importat huiōi relationē. Cōtra
Augꝰ. v. de trini. Sicut in trinitate nō est
verbū nisi filiꝰ: ita nec donū nisi spūsctūs
Rn̄sio scdm Sco. ⁊ alios notando tria.

Primū ꝓprie dr datio irreddibil: q vicz
fit nō expectādo retributionē p liberalita-
tē volūtatis: vt innuit Auicēna. vj. meta.
Datū aūt generaliꝰ dr qlitercunqꝫ alteri
cōicatū. Scdm: hoc nomē donū p se si-
gnat respectū donabilitatꝭ ad creaturā: sz
ꝯnotat pcessionē p modū amoris. Amor
em̄ est rō cuiuslibet alteriꝰ doni: ⁊ est pri-
mū donū qd alicui dat. Tertiū donabile
dr dupliciter: Vno mō possibile dari. Alio
modo aptū natū dari. Primo mō nō ꝯue-
nit soli spūisctō: sed toti trinitati. Secūdo
mō solus spūsctūs est donabil. qr solꝰ ex
vi pcessionis sue hꝫ aptitudinez vt detur.
Solꝰ em̄ pcedit p modū amorꝭ. Nota.
In curijs terrenoꝝ pncipū nihil solz gra-
tis dari. Juxta illud Ouid. sine titulo. Cu-
ria paupibꝫ clausa est: dat cēsus honores.
Inde grauis iudex: inde seuerus eques.
Sed nō sic in curia celesti vbi oia gratis

dant: ꝛ nō min⁹ paupi q̄ƺ diuiti: nec dat ds solū creata: sedetiā seipm creatorē. Sed q̄stio est: An esse donū sit cōe trib⁹ psonis vl' ꝓpriū spūiscto. Propū q̄ppe apd phos dr qd vni soli ꝯuenit: et cōe qd plib⁹. Accipe rñsionē iam pmissam. Ex q̄ ꝯclude q̄ꝑ spūsctūs nō hitat nisi in cordib⁹ diuio amore accēsis. Audite q̄ nec dei amorē nec timorē hētis q̄ timmō carnē ꝛ mūdū amatis: lubrici: auari: supbi ꝛc. In vobis certe hitat spūs malign⁹. Ob ꝓhdolor q̄ƺ pauci a spūscto regunt: plūimi aūt sūt q̄s exagitat spūs mal⁹. Aliqñ q̄dez p supbiā: et tūc dr spūs ꝟtiginis. d q̄ dr Esa. xix. Dñs miscuit in medio ei⁹ (.s. egypti) spm ꝟtiginis. Supbia ei ꝟtit supbuz ab infimo ad altū p sui reputatiōez redeūdo ab alto ad infimū p punitiōez. Aliqñ p inuidiā: ex q̄ plerūq̄ꝫ ꝓuenit detractio: ꝛ tūc dr spūs pessim⁹. de q̄ Iud. ix. Misit de⁹ spm pessimū inter abimelech ꝛ hitatores sichen. Nā Idem inuidia pei⁹ p quā hoies pessimo. i. diabolo siles fiūt. Aliqñ p irā: ꝛ tūc dr spūs dui⁹. de q̄ Esa. xxvij. Meditat⁹ est ī spū suo duro. Aliqñ p auariciā: ꝛ tūc dr spūs hui⁹ mōi. j. Cor. ij. Nos aūt spm h⁹ mōi nō accepim⁹ ꝛc. Aliqñ p acidiā: ꝛ tunc dr spūs sopoꝛ. de q̄ Esa. xxix. Miscuit vob dñs spm sopoꝛ claudet ocl'os vros. Aliqñ p falsitatē locutiōis: et tūc dr spūs mēdax De q̄. iij. Regū. xxij. Aliqñ p infidelitatē supstitiōis: ꝛ tunc dr spūs erroꝛis. de q̄. j. Tim. iiij. Aliqñ p cessatiōz bone informatiōis. ꝛ tūc dr spūs mut⁹. de q̄ Matth. ix. Aliqñ p garrulitatē supflue locutiōis: et tūc illi spūs dicunt demonia clamātia: de quib⁹ Lu. iiij. Aliqñ p blasphemiā. ꝛ tunc dr spūs blasphemie Mat. xij. Aliqñ p peccata carnalia: ꝛ tūs dr spūs imūd⁹ Mat. viij. ꝛ. xij. ꝛ Lu. vj. ꝛ. xj. Patꝫ itaq̄ꝫ q̄ꝑ spūs mali mltiplicit exagitāt pctōres: ꝛ tandē in infernū pcipitāt. Figura Mat. viij. ꝛ Luce. viij. Spūs maligni intrauerūt porcos ꝛ pcipitauerūt in mare. Per porcos itellige pctōres ꝓpter pcti vilitatē. Unde aie peccatrici dr Hiere. ij. q̄ƺ vilis facta es nimis ꝛc.

S Ecund⁹ arti. Nunc dicēduz de q̄rta rōne in sermone pcedēti ꝓposita. que est ꝓpter lingue male gubernate ꝯuersitatē ꝓpter quā repmendā opoꝛꝫ linguā gubernari a spūscto. Apparet aūt ꝯuersitas lingue male gubernate ꝓpter tria.

Primo q2 destruit oē op⁹ ꝟtuosum.

Scdo q2 reddit hoiem odiosum.

Tertio quia facit hoiem multipliciter viciosum.

Primo igit ꝛc. Sicut modicū venenuz infusum in vas vini: q2 sicut dr Iaco. iij. Lingua ē plena veneno moꝛtifero. ꝛ Prouerb. xxvj. Os lubricum opat ruinas. Et Prouerb. xxv. Sicut vrbs patēs ꝛ absq̄ꝫ muroꝝ ambitu: sic hō q̄ nō pōt in loq̄ndo cohibere spm suū. Bern. Lingua in lubrico posita est lota ꝛ tenuis optimū instrumentū ad euacuandū coꝛ. Uñ sensibiliter videm⁹ q̄ꝑ linguosi aridi sunt et indeuoti.

Scdo q2 reddit hoiem odiosum. Unde Eccl. xx. Sapiēs in verbis seipm amabilem facit: grē fatuoꝝ effundent. Ibidem: Procax ad loq̄nduz odibilis erit. ꝛ Prouerb. xxiiij. Abominatio hoim detractor.

Tertio q2 facit hoiem multiplicit viciosum. Iaco. iij Lingua ignis est: vniuersitas iniq̄tatis: lingua ꝯstruit ī mēbris nostris q̄ maculat totū coꝛpus ꝛ inflammat rotam natiuitatis nostre inflāmata a gehenna. Et quis narrare posset quot per linguā peccata fiūt. Tum ꝯtra reuerentiā diuine maiestatis: blasphemādo: periurādo: ꝛ diuina officia irreuerēter ptubādo. Tum ꝯtra amiciciā fraterne charitatis: per adulationē aut mendaciuz: aut verba fraudulenta seducendo p ꝯtumeliam aut detractionē diffamādo: et p impcationes maledicendo. Item cōtra mundiciā virtuose ꝛ moralis honestatis: verba carnalia ꝛ impudica proferēdo: alios ad peccatum inducendo: ꝛ de ꝓprijs peccatis damnabiliter iactando. De lingua itaq̄ꝫ male gubernata dicit Psalm. Tota die iniusticiam cogitauit lingua tua sicut nouacula acuta fecisti dolū. Dilexisti maliciā sup benignitatē: iniq̄tatē magis q̄ƺ loqui equitates. Dilexisti oīa verba pcipitatōnis, lingua dolosa. Propterea deus destruet te in finē: euellet te ꝛ emigra. te de ta. ꝛc. Ideo bene hoꝛtat Seneca dicēs: Quod sentimus loq̄mur vt qd loquimur sentiamus. Et iteꝝ. Ad summā pfectiōis rariloquū: tardiloquū ꝛ breuiloquū te esse iubeo. Exemplum legitur: tres phos di

lexisse taciturnitatē Ipsis aūt interrogatꝫ
q̄re h' rñdit p̄mus scꝫ socrates di. Loqui
me sepe penituit: tacuisse nūq̄. Scd's di/
xit. Null⁹ stult⁹ tacere pōt. Terti⁹ dixit.
Os vnū z aures duas a natura accepim⁹
q.d. Multa debem⁹ audire/pauca vero
loq̄. Et h' satis notandū ē: q2 vt dic̄. Am/
brosi⁹. Lutū colligit anim⁹ ṽbis exundās
t Erti⁹ ar. Audistꝫ zc. Forte dicetis.
Labia nr̄a a nobis sūt. Jō labijs et
lingua ad libitū vti possum⁹. Attendite
q̄m linguā a deo accepim⁹ p̱ modū cōmo
dati: qd̄ differt a p̄cario q2 p̄cariuz est qd̄
hn̄tes tādiu teneāt q̄diu is q̄ ɔcessit pati
tur. ff. de p̄cario. l. j. Sꝫ cōmodatū daꝶ ad
certū vsum: vt cōmodo tibi scalā vt ap/
ponas fenestrā: vel cōmodo tibi equū vt
ducas ad villam: q̄ si vteris ad aliū vsum
z amittis: teneberꝫ: etiā de casu fortuito.
ff. cōmodati. l. In reb⁹. Etsi cōmodatum
sit gr̄a recipientis tm̄: tenebiꝶ cōmodata/
rius etiā de leuissima culpa. de cōmoda/
to. c. vnico. Expone z applica notando ꝙ
lingua nob̄ cōmodata est ad bona ṽba p̱
ferendū. Si ḡ ducaꝶ ad pugnā cōtra deū
mala ṽba p̱ferendo tenebimur. Ideo vt
ait ap̄ls Eph. iiij. Ois s̄mo mal⁹ ex ore
vestro nō p̱cedat: sed si q̄s bonus est: ad
edificationem.

Feria.iij. Pente. Mane sermo.

c Um vene rit zc. Orauerūt p̱ ip̄is vt acciperēt sp̄m sctm̄. Actuū viij. z in ep̄la hod̄. In q̄ ep̄la isinuaꝶ tria ad sp̄ūsscti receptionē dispositiua. Pri mū est ṽitatis cognitio q̄ p̱ petrū missum sigꝶ. Petrus em̄ interp̄tatur agnoscens. vñ. ij. Pe. j. Gratia vobis z pax adimple atur in cognitione dei chr̄i iesu dn̄i nr̄i: q̄/ mō omnia nobis diuine ṽtutis sue q̄ ad vitā z pietatē donata sūt p̱ cognitionē ei⁹ qui vocauit nos. Scd̄m est puritatꝫ af fectio q̄ signaꝶ p̱ ioanē virginē purissimū vñ Sap̄. j. In animā maliuolā nō introi/ bit sapia (q̄ est p̄ncipale donū sp̄ūsancti) neq̄ habitabit in corpe subdito peccatꝫ. Spiritus em̄ sanct⁹ discipline effugiet fi ctum. Tertiū est pietatis deuotio que
ex duobus p̄cedentib⁹ p̱cedere debet q̄
signaꝶ per hoc ꝙ cū petr⁹ z ioānes venis/
sent ad samaritanos orauerunt pro ip̄is/
Ubi nota ꝙ samaritan⁹ interp̄tatur cu/
stos: z in hoc notaꝶ ꝙ orōnes eis p̱sunt
ad accipiendū sp̄m sctm̄ qui seip̄os bn̄ cu/
stodiūt. Deute. iiij. Custodi temetip̄m et
animā tuā sollicite serua.

Salutatio. Cū vene. zc.

p Ro primo ar. An spiritussanct⁹ con
uenietius dicaꝶ donū q̄ datū. Rñ
dꝫ Bona. i. j. dis. xvj. q̄uis vtrūq̄ dicaꝶ: i
diuinis ɔueniēti⁹ tñ diciꝶ donū. Datū em̄
cū sit participiū vel nomē verbale ɔcernit
tp̄s. Donū ṽo abstrahit a tp̄e. Oia autez
dona dei sunt supra tp̄s. Itē donū impoꝛ
tat rationē irreddibilitatis q̄ ē ɔditio ma
gne nobilitatis: nō aūt datū. Ideo donū
maxime cōuenit donis diuinis q̄ gratuite
ɔferuntur sine alicui⁹ retributiōis expe/
ctatōe. Unde multiplex est datio. Datur
em̄ aliq̄d vt aliud habeaꝶ: z quest⁹ ē. Da
tur aliquid vt aliq̄s ab obligatiōe libereꝶ:
z redēptio est. Donū ṽo simpliciꝶ est da/
tio irreddibilis. Hec Boñ. Nota. Ma
gna ɔsolatiōis causa ē ꝙ in vita p̄nti nob̄
daꝶ sp̄ūsctūs cū donis suis q̄ sunt p̱fecto
cū gaudio suscipienda. Ad qd̄ aptari p̄t
illud Horacij in odis. Dona p̄ntis rape
letus hore: p̄ntis inq̄ hore. i. p̄ntis vite: q̄
reuera cōueniētius dn̄r dona q̄ data. Si
bn̄ ɔsiderētur ṽtutes noim: de q̄b⁹ Arist.
ij. Elen. Qui nō sūt ṽtutū noim ignari sē
p̱e videre vez. Alia q̄ppe vis ē hui⁹ no
minis donū: z hui⁹ nois datū. Ut ptꝫ ex
p̄missa responsiōe. Ex q̄ ɔclude ꝙ sp̄ūssan
ctus est donū maxime: imo infinite libera
litatis. Donū inq̄ qd̄ nō daꝶ nisi ouibus
chr̄i. Jd̄o hoc donū nemo habet nisi per
chr̄m q̄ diciꝶ ostiuz ouilis per qd̄ intran/
dū ē. Vñ dic̄ saluatoꝛ. Jo. x. z in euā hod̄.
Qui nō itrat p̱ ostiū in ouile ouiū: sꝫ ascē
dit aliūde ille fur ē z latro. Scd̄m Augu.
Ille intrat p̱ ostiū q̄ chr̄i gloria q̄rit non
suā. Christ⁹ q̄ppe ostiarius est q̄ suis oui/
bus aperit ac etiā est ostiū p̱ qd̄ intrāduz
est. Ostiuz inq̄ ṽitatis: libertatis: gratui
te bonitatꝫ: simplicitatꝫ: z charitatꝫ. Per
ostiū veritatꝫ nō intrat hereticus: per o/
stiū gratuite bonitatis non intrat simoni/
acus: per ostiuz libertatis non intrat po/

center vel armatis p̄cib⁹ intrusus. p ostiū simplicitat: nō itrat dolosus: p ostiū charitatis nō intrat auar⁹ aut ambiciosus. Nullus igit̄ tal' intrat p ostiū / sed ascēdit aliūde. Quidā em̄ desup p scalas ascēdūt: vt ambiciosi cū lucifero ⁊ cuȝ dathan ⁊ abiron q̄s terra absorbuit. vt h̄r Nume. xvj. Quidā parietē rūpunt: vt auari cū Simone mago: cui a Petro dictū est Actu. viij. Pecunia tua tecū sit in pditionē. Quidaȝ fundamēta suffodiunt. s. articl'os fidei: vt heretici cū Arrio. Oēs ḡ tales fures sunt et latrones. Tales itaq̄ nō spm̄sctm̄ accipiunt: sed spm̄ malignū q̄ nō ad ouile chr̄i sed in hospitiū infernale deducit. Qui āt humil'r ⁊ fidel'r chr̄o adherēt gl'iam ei⁹ q̄rentes spm̄sctm̄ accipiūt: q̄ ⁊ eos tanq̄ ostiarius in ouile chr̄i ⁊ in pascua celestis hereditatis pducit. Figura hui⁹ est: q̄ spiritussctūs die q̄nq̄gesimo dat⁹ est discipul' Vn̄ d̄r glo. In sp̄uali iubileo q̄ est in aduētu sp̄ussc̄ti exules in patriā reuocant̄: hereditas amissa reddit̄: q̄ sicut d̄r Rho. viij. Ipe sp̄us testimoniū reddit sp̄ui nostro q̄ sum⁹ filij dei: si aūt filij et heredes ⁊c̄.

Secund⁹ art. In hoc sermōe dicem⁹ quō sp̄uss. testimoniuȝ phibet tripl'r
Primo lachrymātes ꝯsolando
Scdo ignorātes informādo.
Tertio vacillātes ꝯfirmādo.

Primo igit̄ ⁊c̄. Lachrymātes q̄ppe sunt i triplici differētia. Primi sunt incipiētes q̄ tristant̄ de pctis q̄ ꝯmiserunt. de q̄ tristicia. ij. Cor. vij. Que s̄m deū est tristicia pniam in salutē stabilē opat̄. Vbi glo. Dum pctor tristis ē / q̄ peccauit: dum dolet / q̄ fecit q̄d de⁹ odit: talis tristicia est i salutē eternā. Hos ꝯsolat̄ sp̄ussanct⁹ purgādo. ij. Cor. vj. Si abluti estis scificati estis in noīe dn̄i ⁊ in spiritu dei n̄ri. Scdi sunt pficiētes q̄ lugēt ppter infirmitateȝ carnis: q̄ nō tantū boni opant̄ q̄ntuȝ vellent. Ro. vij. Velle mihi adiacet: pficere autē nō valeo. Et Aug⁹. in solil'. Qd magis p me posse credidi: min⁹ sp potui: dicebā em̄: hoc faciā: illd pficiā: fiebatq̄ p⁹ nec hoc nec illd: aderat volūtas: sed defuit facultas. Hos ꝯsolat̄ spirit⁹sanct⁹ robur p̄stando. Iuxta illd Esa. xliiij. Noli timere serue me⁹ iacob effundā sup te spiritum meuȝ. Jacob interp̄tat̄ luctator: et maxie signat pficiētes. Tertij sunt pfecti q̄ tristant̄: q̄ tādiu eoꝝ exilium plongat̄. Ps. Heu mihi q̄ incolat⁹ me⁹ plongat⁹ est. Lugent etiā q̄n diuia ꝯsolatio eis subtrahit̄. Augus. in solil'. Nunc q̄ expectatio mea est: nōne dn̄s p̄r: dn̄s fili⁹: dn̄s spirit⁹ sanct⁹: q̄ oēs euȝ expectātes ꝯsolat̄. q. di. sic. Scdo spirit⁹sanct⁹ testimoniuȝ phibet ignorātes informādo Jo. xiiij. Paraclet⁹ spiritusss. quē mittet p̄r in noie meo ille vos docebit oia ⁊ sug. vo. oia q̄cūq̄ di. vobis. Et Jo. xvj. Cuȝ venerit spirit⁹ veritat docebit vos oēm veritatē. Est autē triplex veritas quā docet spiritusss. Pria est veritas iusticie quā credim⁹. Et hec ē ipse de⁹ q̄ d̄t Jo. xiiij. Ego sum via: veritas ⁊ vita. Hāc v̄itatē q̄liter credere debeam⁹ ignoram⁹ nisi a spiritus. doceamur De q̄ d̄t chr̄s Jo. xvj. Ille me clarificabit ⁊c̄. Scda est veritas doctrine quā loquimur q̄ h̄r a spiritus. Mat. x. Nō ei estis vos q̄ loq̄mini sed spi. p̄ris v̄ri q̄ loq̄tur in vobis. Hunc spm̄ nō h̄nt falsaȝ doctrinaȝ seminātes. de q̄bus. j. Tim. iiij. Attēdentes spiritib⁹ erroris ⁊ doctris demonioꝝ. Hunc ēt nō h̄nt hypocrite sc̄titatē simulantes Sap. j. Spiritusss. discipline fugiet fictuȝ Qd est intelligēduȝ de fictiōe q̄ nihil vex signat. Tertia est veritas vite quā facim⁹ q̄ ꝯsistit in vite sc̄titate ⁊ opeꝝ lumiositate. de q̄ Jo. iij. Qui facit veritatē venit ad lucē. Hāc v̄itatē hēm⁹ a spiritus. Ber. in ser. Pente. Spiritusss. suggerit bona i cogitatiōib⁹ sc̄tis atq̄ ita ignauiā n̄ram torporēq̄ repellit. Propt̄ea q̄ties hmōi suggestionē senseris in corde tuo da honoreȝ deo ⁊ reuerentiā spiritusss. cui⁹ vox sonat i aurib⁹ tuis. Tertio spiritusss. testimoniū phib; vacillātes ꝯfirmādo. Vas q̄ppe luteuȝ nōduȝ h̄ns aliā q̄litatē q̄ luti cedit oi impulsui. Sic ois hō q̄ est vas luteum p naturā. Iuxta illd Job. x. Memēto q̄so q̄ sicut lutuȝ fecer me: nō pōt resistere tētatiōib⁹ ex p̄pria q̄litate: sed si vas cōburat̄ ad ignē fit solidum ⁊ sonorosum. Sic apl'i q̄n accensi sunt igne spiritusss. facti sūt firmi et sonorosi. Videam⁹ hoc sp̄ealiter in Petro q̄ adeo mollis fuit q̄ ad vocē ancille chr̄m negauit: sed p spm̄sctm̄ sic solidatus est q̄ neq̄ v̄ba neq̄ verbera p̄ncipum timuit. Jd aplis dictuȝ ē Act. j. Ac

cipietis virtutē supuenientis spiritussctī
in vos ꝛ eritis mihi testes ꝛc. Jdō de eis
dr̄ Actu. iiij. Uirtute magna reddebant
apl̄i testimoniū resurrectiōis iesu christi
Exempla multoꝝ q̄ p spm̄sctm̄ fuerunt
consolati: informati ꝛ ꝯfirmati. ꝯstringit
Grego. in q̄dam sermone di. Aptis ocu-
lis fidei dauid: amos: danielē: petꝝ: pau-
lum: ꝛ mattheū intueoꝛ: Et sctūs iste spi
ritus q̄lis sit artifex ꝯsiderare volo: sed in
ipa mea ꝯsideratōe deficio. Implet nāqꝫ
citharedū pueꝝ ꝛ psalmistā facit: implet
pastorē armentariū sicomoros vellicantē
et ꝓphetā facit: implet abstinētē pueꝝ ꝛ iu
dicē senum facit: implet piscatorē ꝛ p̄di-
catorē facit: iplet ꝑsecutorē ꝛ doctorē gētiū
facit: implet publicanū ꝛ euāgelistā facit.
Hec Gre. Jdō signant petijt dauid. Spi
ritu p̄ncipali ꝯfirma me. Et tūc ꝯstanter
docebo vias tuas ꝛc.

T Erti⁹ arti. Audistꝫ ꝛc. Uidete igit
ne ꝯsolatiōe: ꝯfortatiōe: ꝛ informatō
ne spiritussctī puemini ꝓpter petā vestra q̄
vos diabolo sociāt. Notate. Lex dicit C.
de inoffi: testō. l. liberi. Si vasall⁹ fecerit
amiciciā cū inimicis dn̄i auferet ab eo feu
dum. Et. xxij. q. v. Si apud. Fidelitas ē
seruāda dn̄o tpali. Hoc ꝯtra petōres qui
ꝯtrahūt amiciciā cū peccatꝫ et cū diabo-
lo ꝑ q̄nto voluntatē ei⁹ faciūt. Signū em̄
amicoꝝ est idē velle. vt dr̄ Arist. in ethic.
Jō merito puādi sr̄ feudo. i. donis ꝛ opa-
tionib⁹ spūsscti. Forma parabolā: iuxta p̄
dicta notādo illō. ij. Parali. xv. Si dere-
liqritis eū: ꝛ ipe derelinq̄t vos.

Feria. iij. Pente. post meridiē.

C Um vene
rit ꝛc. Ego sum ostiū: p me
siq̄s introierit saluabit ꝛ in-
grediet ꝛ egrediet ꝛ pascua inueniet. Jo.
x. ꝛ in euāge. hod. Uerba sunt chr̄i q̄ etiā
nō incogrue dici pn̄t in ꝑsona spūsscti. Jn
quib⁹ sunt tria ꝯtēplāda quoꝝ ꝯtēplatio
dat bonis ꝯsolatōeȝ in spūsctō. Primū
est nr̄e saluatiōis facilitas: cū dr̄: Ego suȝ
ostiū: se vicꝫ nob offerēs vt ingrediamur
Apoc. iij. Ecce dedi corā te ostiū aptum.
Scdm̄ est nr̄e saluatiōis securitas: cuȝ
dicit Per me siq̄s introierit saluabit. Un̄
Joā. iij. Uenit fili⁹ hois vt saluet mund⁹
p ipm Et Joā. x. Ego veni vt vitā habe
ant ꝛ abundātius habeāt. Tertiū ē no
stre saluatiōis saturitas: cū dr̄ Et ingre-
diet et egrediet ꝛ pascua inueniet. Greg.
sup Ezech. Ingrediet p fidē ꝛ egrediet ad
speciē. Pascua vo inueniet in eterna satie-
tate. Uel alit. Ingrediet ad visionē diui-
nitatis: ꝛ egrediet ad aspectū hūanitatis
chr̄i. Un̄ sup illō Ingrediet et egrediet:
dicit Aug⁹. Propterea de⁹ factus est hō
vt totū hoiem in seipo beatificaret.

Salutatio

Cum venerit ꝛc.

P Ro p̄mo arti. An hoc nomē datum
sit ꝓpriū spūsctō queadmodū donū:
Rn̄det Bonauē. in. j. di. xvj. ꝙ sicut hr̄ ex
verbis Aug⁹. Donū in diuis dicit ꝓprie
siue ꝑsonalit de spūsctō: sicut verbū de fi-
lio. Datū autē pōt accipi ꝑsonalit ꝛ essen-
tialiter. Tota em̄ trinitas dat se. ꝛ tn̄ pat
et filius ꝓprie dant spm̄sctm̄. Datū q̄ppe
idē est qd̄ cōicatuȝ. Potest q̄ datū dici ge
neraliter cōicatū ex liberalitate: ꝛ sic ē cō
mune toti trinitati: vl' ex liberalitate ꝛ au
ctoritate nō tm̄ cōicatū sedetiā ꝑductū: ꝛ
hoc mō est ꝓpriū spūsscti: cui⁹ ꝓpriū est p-
cedere p modū liberalitatꝫ siue f̄m rōem
doni vel donabilis: et hoc mō idē sunt do
num ꝛ datū: differūt tn̄/q2 datū dicit cōi-
cationē in actu: et donum in habitu. Hoc
Bonauē. Nota. Nō est multū curandū
de noibus vbi res ꝯstat. Noia em̄ ad pla
citū significāt. vt dr̄ Arist. j. pi herm̄. Un̄
et Horati⁹ in poetria. Multa renascent q̄
iam cecidere cadentqꝫ q̄ nūc sunt in hono
re vocabula cū volet vsus. Magis igitur
attendam⁹ ad rē q̄ȝ ad vocē. et f̄m ꝙ intel
ligi pōt differenter signatio hui⁹ nois datū
pōt in diuinis dici ꝓpriuȝ vel cōmune. sic
patꝫ ex p̄missa rn̄sione. Ex q̄ ꝯclude mirā-
dam dei in nos bonitatē in sui datione: q̄
vticꝫ datio speciali q̄dam mō ꝯuenit spi-
rituisctō qui nobis dat p anie viuificatiōe
Sine eo em̄ aīa viuere nō pōt etiā ad mo
mentū: sicut nec sine aīa corp⁹. Joā. vj.
Spiritus est q̄ viuificat. Facit q̄ppe spūs
anie q̄ttuoꝛ q̄ facit aīa corpori. Primo
em̄ aīa seruat corpis decorē: sic aīa de-
corem ꝯsciētie ꝛ ꝯuersatiōis nō habꝫ sine

gratia spũssancti: sed ꝑ eiꝰ aduentũ reno-
uatur ⁊ ornat̃. Ps̃. Emitte spm̃ tuũ ⁊ crea
buntur ⁊ renouabis faciẽ terre. i. hoĩs ter
reni. cuiꝰ facies dici põt aĩa ad dei ima-
ginem facta. Scd̃o aĩa dat in corꝑe ⁊
seruat naturalẽ calorẽ: sic spũsctũs in aĩa
calorẽ diuine charitatꝫ. Ro. v. Charitas
dei diffusa est in cordibꝫ no. ꝑ spm̃sctm̃ ⁊c̃.
Tertio aĩa ꝯseruat virtutẽ corꝑalem
Sic spũsctũs virtutẽ aĩe. Ro. viij. Ipe
spũs adiuuat infirmitatẽ nostrã. Quar-
to corpꝰ sine aĩa motu caret: sic aĩa sine
spiritusctõ motu meritorie oꝑatiõis: sed
adueniẽte spũsancto exibit hõ de virtute
in virtutẽ. Ps̃. Spũs tuꝰ bonus deducꝫ
me in terrã rectã ⁊c̃. Figura Ezechie.
xxxvij. Ezechiel vidit campũ plenũ ossi-
bus siccis mortuoꝝ ⁊c̃. Et subdit̃: Ecce
ego mittã in vos spm̃ ⁊ viuetis ⁊c̃. Vide
ibi. Moralr̃. Ibi tangunt̃ aliq̃ necessaria
vt aĩa spiritualit̃ viuificet̃. Primũ est tri
bulatio ⁊ afflictio q̃ intelligit̃ per neruos.
Iuxta illõ. ij. Parali. xvj. ⁊ Hieremie. xx.
Iussit eũ mitti in neruũ. i. in durã afflicti-
onem que iuuat ad gratie viuificãtis re-
ceptionẽ. Deutero. viij. Afflixi te penu-
ria ⁊ dedi tibi manna. i. gratiã spiritussctĩ
Scd̃m est corporalis corruptiõis memo
ria: que notat̃ ibi: Et succrescere faciã su-
per vos carnes. i. corruptõis carnalis me
ditationes q̃ mortem aĩe que est ꝑ pec-
catum impediunt. Eccĩ. vij. Memorare
nouissima tua ⁊ in eternũ nõ peccabis.
Tertiũ est virtuũ induitio: que notat̃ cuꝫ
dicit̃: Et ego extendã in vobis cutẽ. Si-
cut enim cutis ornat corpora: sic virtutes
ornant aĩas: vt dici possit de q̃libet aĩa
virtutibꝫ ornata illud Psal. Astitit regi-
na a dextris tuis in veste deaurata circũ-
data varietate. i. virtutũ multiplicitate.

s Ecundꝰ arti. In hoc sermone dicẽ-
dum quomõ spiritussanctꝰ testimo-
nium ꝑhibet faciẽdo in homĩe tria q̃ de-
signant̃ ꝑ triplicẽ speciẽ in qua legitur spi-
ritussanctꝰ apparuisse.

Primũ est desideriũ supnoꝝ.
Scd̃m est remissio iniuriaꝝ.
Tertiũ est abũdantia lachrymaꝝ.

Primũ igitur ⁊c̃. quod designat̃ ꝑ specieꝫ
ignis in qua apparuit spiritussctũs sup a-
postolos. Sicut em̃ ignis naturaliter tẽ-
dit sursum ⁊ se celo ꝯiungit. Ita spiritus-
sanctus corda sursum eleuat vt terrena fa
stidiant ⁊ celestia desiderẽt. Ezechiel̃. viij
Eleuauit me spiritꝰ inter celũ et terrã et
posuit me in hierusalem in visione dei.
Quãdo igit̃ homini sapiunt diuina ⁊ ce-
lestia: ⁊ desipiũt terrena ⁊ carnalia: signũ
est presentie spiritussancti Rho. viij. Qui
sm̃ carnẽ que carnis sunt sapiũt: qui autẽ
sm̃ spiritũ que spiritus sunt sapiũt. Talis
aũt eleuatio multũ fortificat ꝯtra incenti
ua vicioꝝ: quia vt dicit̃ Prouerb. j. Fru-
stra iacitur rete ante oculos pennatoꝝ.
Glosa. Facile laqueos euadit in terris q̃
oculos habet in celis Scd̃m est remis-
sio iniuriaꝝ que designat̃ per speciẽ colũ-
be in qua spiritussanctꝰ apparuit sup chri
stum baptizatũ. Columba em̃ felle caret.
Unde quãdo homo se sentit benignũ ad
remittendũ iniuriã sibi factam: signũ ha-
bet p̃sentie spiritussancti: cũ quo nullum
odium stat: sed amor. Odiũ nanqꝫ animũ
inflãmat: amaricat ⁊ indurat. sed spiritus
sanctꝰ oppositas facit oꝑationes. Nam cõ
paratur rori: vnctioni: ⁊ melli. Inq̃ntum
em̃ cor odio inflammatuꝫ refrigerat: dicit̃
ros. Eccĩ. xviij. Nõne ardorem refrige-
rat ros. Id̃o petit ecclesia Corda nostra
sancti spiritus mundet infusio ⁊ sui roris
intima aspersione fecundet. Inq̃ntum vo
cor odijs induratũ mollificat: dicit̃ vnctõ
de qua. j. Io. ij. Unctionẽ habetis a san-
cto spiritu. Quando vero cor amaricatũ
dulcorat: dicitur mel. de quo Eccĩ. xxiiij.
Spiritus meus sup mel dulcis. Ter-
tium est abundãtia lachrymaꝝ: que signa
tur ꝑ speciẽ nubis in qua sup christũ trãs-
figuratum apparuit spiritussanctꝰ. Nu-
bes enim fundunt pluuias sup terram: et
sic spiritussanctus irrigat mentem deuo-
tam. Genes̃. j. Spiritus domini ferebat̃
sup aquas. Et Psalmista. Flabit spiritus
eius et fluent aque. Ideo Rhoma. viij.
Ipse spiritus pro nobis postulat gemiti-
bus inenarrabilibꝫ. i. postulantes ⁊ gemẽ-
tes facit: vt dicit Glosa. Facit autẽ spiri-
tussanctus gemitũ ꝯpunctionis. Und̃ ex
spiritusancto loquebat̃ Psalmi. cum dicit
Lauabo ꝑ sing. noc. lec. me. la. m. stra. m.
riga. stratũ vicꝫ ꝯscie. Itẽ gemitũ pie cõ-
passionis. De q̃ Rho. xij. Flere cum flen-

tibus. Vñ spm̄sctm̄ habebat. Job qui di cebat. Job.xxx. Flebam quõdaz sup eo q̄ afflictus erat ⁊ aia mea cõpatiebaꝛ paupi Itez fletũ scte deuotiõis cũ scz lachꝛyme pueniunt ex desiderio diuine fruitõis vel cũ aia deflet absentiã sponsi. Aug. Impa tiẽs est amoꝛ nec lachꝛymis modus fit ni si amãti deꝛ qd amat. Exẽplũ in ma gdalena. Jo.xx. Et in ps̄. dicente. Heu mihi qꝛ incolat⁹ me⁹ plongat⁹ est. Aug. libꝛo de ci.dei. Quãto q̄sq3 sanctioꝛ ẽ ⁊ san ctis desiderijs plenioꝛ tanto in ei⁹ oratiõe fletus vberioꝛ. O q̄ dulcis est fletus iste Berñ. O dulcis iesu si ita dulce est flere de te. q̄ dulce erit gaudere de te.

t Ertius ar. Quõ. q̄s facit opationes spũscctũs. Cauete ne dissentiatis: et sic a vobis recedat spũscctus. Lex em̄ di. C. p socio. l. Tãdiu. Tãdiu societas du rat: q̄diu integer cõsensus ptium durat. Nã sicut habeꝛ xlj. distin. Qd di. ⁊ c. Cle ricus. Societas requirit cõcoꝛdiam mo rũ. Hoc ɔtra eos qui p̄sumũt habere so cietatẽ cũ spũscto: ⁊ cũ bonis a quibus in moꝛib⁹ dissentiunt: ⁊ ideo societatẽ hñt cũ diabolo cui cõsentiũt. Forma parabo lam. ⁊c̃. Nota illud. Luc.xj. Qui nõ ẽ me cũ ɔtra me est. Et illud. ij. Coꝛ. vj. Que societas lucis ad tenebꝛas.

Feria.iiij. Pentecostes.

Nemo vene

c rit ⁊c̃. Nemo pt venire ad me: nisi pr̃ q̄ misit me tra xerit illũ: ⁊ ego resuscitabo eũ in nouissi mo die. Jo.vj. ⁊ in euã. hoð. In his v̄bis oñditur q̄ necessaria nob̄ ẽ p̄ntia spũscti: sine q̄ nõ possum⁹ a pr̃e trahi ⁊ ad chr̄m ire. Sũt autẽ in illis v̄bis tria cõtẽplan da. Primũ est debilitas hũane ɔditiõ nis: qꝛ dicit Nemo põt venire ad me p fi dẽ vicz charitate ⁊ grã foꝛmatã. Nihil ei a seipo põt eleuari ad id qd ppꝛiã naturã excedit. Lapsus q̄ppe in foueã cũ mola ad collũ nõ pt a seipo releuari. Per eleuatio nẽ aũt hoĩs ad chr̄m fit nature diuine p ticeps: qd naturã hũanã excedit. ij. Pe. j. Per quẽ magna ⁊ p̄ciosa vob̄ pmissa do nauit: vt p hec efficiamini diuine ɔsoꝛtes na ture ⁊c̃. Scdm̄ est: necessitas diuine opa

tiõis. Vñ di. Nisi pr̃ q̄ misit me traxerit eũ. Aug. Magna grẽ cõmẽdatio. Nemo venit nisi tract⁹ quẽ trahat ⁊ quẽ non tra hat. Quare illũ trahat ⁊ illũ non trahat: Noli velle dijudicare si nõ vis errare. Se mel accipe ⁊ intellige: si nõ traheris oꝛa vt traharis. Tertiũ ẽ: benignitas diue di gnatiõis: qꝛ vicz sic dñs dignaꝛ remune rare veniẽtẽ ad eũ etiã in coꝛpe ⁊ aĩa. Vñ subdit dñs. Et ego resuscitabo eũ in no uissimo die Chꝛyso. Nõ pua dignitas fi lij si pr̃ adducit ⁊ ip̄e suscitat nõ diuidẽs ad patrẽ opa: sz oñdens parilitatẽ ɔtutz.

Cũ venerit ⁊c̃.

p Ro pꝛimo ar. An spũscctũs sit pmũ donũ q̄ cetera dona donanꝛ: O, nõ. Multa aliq̄n aliquib⁹ danꝛ añq̄ eis deꝛ spũscctũs. Rñdet Bo.i.j. dis. xvj. Hoc posse intelligi tripliciꝛ. Primo mõ p cõco mitantiã: ⁊ h̄ mõ sũt q̄dã q̄ danꝛ sine spũ sctõ. Scdo mõ p causalitatẽ: ⁊ h̄ mõ licz opa trinitatꝫ sint indiuisa ad extra: ɔferri tñ dona appꝛopꝛiaꝛ spũsctõ. Tertio mõ p exẽplaritatẽ: ⁊ h̄ mõ qꝛ spũscctus pce dit p actũ volũtatis: cui⁹ volũtatis ẽ da re Jõ exẽplariꝛ oĩa dona oꝛiginez hñt ab isto. Hec Boñ. Nota. pncipale donũ ẽ amoꝛ. Ad qd aptari põt illud Virgilij in Buco. Oĩa vincit amoꝛ. Et tulli⁹ dic̃ in libꝛo de amicicia. Nõ tã vtilitas p amicũ parta q̄ amici ip̄e amoꝛ delectat: q̄ ei ali qd doneꝛ: hoc ex amoꝛe donãtis pcedit. Vñ ⁊ spũscctũs q̄ dr̃ amoꝛ ɔueniẽꝛ dr̃ pꝛi mũ donũ ⁊c̃. vt pꝫ ex pmissa rñsiõe. Post quã dicas O q̄nta dona recepeꝛt apl'i cũ spũsctõ: q̄ntã sapiam: q̄ntã foꝛtitudinẽ cũ dono linguaꝝ. Act. ij. Repleti sc̃ oẽs spũ sctõ: ⁊ ceperũt loq̄ varijs linguis ⁊c̃. Sic itaq̄ per rebelliõnẽ diuise sũt lingue. Geñ xj. Ita p infusiõnẽ spũsscti sũt vnite. Vñ admirati q̄ illuc aduenerũt dicebãt. Non ne oẽs isti q̄ loquũꝛ: galilei sũt ⁊ quõ nos au. v. lin. no. in q̄ nati sum⁹ ⁊c̃. q̄dnã vult h̄ ee. Alij ãt irridebãt dicẽtes: qꝛ musto ple ni sũt. i. vehemẽter ebꝛij Ber. Vere ebꝛij vino sz nõ eo q̄ ab incredulis ebꝛij puta banꝛ. Irriddẽtib⁹ illis silẽs sũt q̄ v̄ba ⁊ cõ ditiões bonoꝝ irriddẽt. Stãs aũt petr⁹ ɔstãter locut⁹ ẽ oñdẽs nõ eos ebꝛios esse vt dicebãt sz in eis impletã ee ꝓphetiam. Johel. ij. di. Effũdã de spũ meo sup oẽm

carnē.i.sup vtrūq sexū rc. Multisq alijs vbis testificat⁹ ē: vt hr Act.ij. Et exhortabat eos di. Saluamini a gnatione ista praua supba: vicz incredula auara: r indurata. Deutero.xxxij. Gnatio em puersa ē r infideles filij. Hoc dici pōt de oibꝫ malis: puta inuidis: piuris: blasphemis: lubricis: rc. qbus etiā dici pōt illud Matt.iij. Progenies viperarū qs ondit vo. fu. a ve. rc. Qui aūt receperūt sermones baptizati sūt r apposite sūt in illa die aie circit tria milia: vt hr Act.ij. Sz multo maior multitudo in puersitate incredulitatꝫ remāsit ptēnētes r irridētes: qb⁹ sūt siles q vba salutis cōtēnūt r qsi stulticiā repu tāt r incorrigibiles manēt cū iudeis indu ratis tandem in inferni voraginē perituri

Figura Gen.vj.r vij.de his q fuerūt increduli vbis noe: q iō perierūt in diluuio: vt habet etiā.j.Pe.iij. Jo.iij. Qui incredulus est manet ira dei sup eū.

S Ecūd⁹ ar. In hoc sermo.dicendū q mō spūsctūs testimoniū phibet p diuersas opationes suas sm diuersa noia q sibi attribuūt. Sap.vij. vbi dr. Est em spūs intelligētie sctūs multiplex. vnicus: subtilis: modest⁹: disertus: mobilis: incoinqnat⁹: rectus: suauis: amans bonū actū q nihil vetat bñfacere: hūanus: benignus stabilis: certus: secur⁹: oēm hñs vtutem: oia pspiciēs. Primo igit dr spūs intelligētie qr diuinorū intelligentiā tribuit. pz in pphetis r aplis q a spū fuerūt illuminati. Cū g aliqs dei intelligit bonitatē r sapiētiā i opibꝫ creatiōis r redēptōis: signū hz pñtie spūsscti.j.Cor.ij. Que sūt di nemo cognouit nisi spūs dei. Ibidē. Aialis hō nō pcipit ea q sūt spūs di rc. Scdo dr sctūs.i.mūd⁹ r sine terra. Per ipm ei a pctis mūdamur. Ps. Cor mūdū crea i me de⁹ r spm rectū inoua in visce.me. Et dr sine terra. Sctūs em in latino: dr i greco agios: r agios sine tra dr Vñ holkoth lē xcix. Dr sctūs qr qs sctificat ab amore terrenorū purificat r trāsfert ad amorē celestiū. Tertio dr multiplex ppt multiplicia dōa q pstat: r sc septē q figurāt Gen xlj. vbi legit q pharao vidit se stare sup fluuiū de q ascēdebāt septē boues pulcre r crasse nimis: r pascebant in locꝫ palustribus. Moralit h exponit Ansl.lib.vij.c.xij q iste fluui⁹ ē spūsctūs: de q Apoc. vltimo Ondit mihi dñs fluuiū aq viue splēdidū pcedentē de sede di r agni. De h fluuio ascēdūt septē dona designata p boues: qr faciūt nos bonorū operū fructibꝫ abūdare Per loca aūt palustria intellige corda humiliū. Esa.xj. Reqescet sup eū.s. humilē: spūs sapiētie r intellect⁹: spūs sciētie r pietatis: spūs psilij r fortitudinis: r replebit eū spūs timoris dñi. Hec sūt septē stelle in chri dextera. Apoc.j. Nocte em illumināt pñtis vite. In dextera aūt chri sūt: qr donationē horū i sua manu retinuit. Figurant etiā p septē lucernas: de qbꝫ Exodi.xxv. Facies lucernas septē: r pones eas sup candelabrū. Sūt etiā septē lampades ardētes an thronū Apoc.iiij. Et septem oculi agni. Apo.v. Et septē oculi lapidis Zach.iij. Sūt etiā septē crines sansonis. Jud.xvj. Quos abradere conāt dmōes qbus ablatis hō debilis efficit. Sed nota. q i figura. Gen.xlj. q alie septē boues egrediebant de fluuio fede pfecteq macie r pascebant in ipa ripa amnis deuorauerūt q pingues rc. Iste boues sūt septē vicia q cor depmunt: r terrenis actionibꝫ inuoluūt: sicut boues terrā vertunt: emergūt aūt de flumine.i.de instabilitate mentis hūane. Dicūt autē fede qr mentē maculant: r cōfecte macie: qr euacuāt pinguedinē grē r vtutum pascunt q in ripa amnis cōtinue fluentis: id est vite pñsentis que continue fluit ad morte: cui⁹ due ripe sunt spūs r caro in qb⁹ sūt loca vberrima r virētia videlz diuerse potētie aie r diuerse partes corporis. Hec autē vicia deuorant dona spūsscti. Nā sapiaz deuorat luxuria q facit spūalia desipe. Intellectū duorat gula q generat hebetudiez mētis circa intelligibilia. Scientiā deuorat auaricia q puertit rectū iudiciū eternis tēporalia pferendo. Pietatē deuorat inuidia beniuolentiā excludēs. Cōsilium deuorat ira q ad oia pcipitanter ducit. Fortitudinē deuorat acidia q mētē reddit debilē Timorē deuorat supbia q psumptuosum r audacē facit. Quarto dicit vnic⁹ videlz formaliter r effectiue: qr nos vnit deo r inuicē. Ephe.iiij. Solliciti seruare vnitatē spūs in vinculo pacis. Quinto dicit subtilis qr bonos subtiles facit me

liorando:docendo:z exornãdo: vt dicere possit ad quelibet illud Ezechiel.xvj. In dui te subtilibus z ornaui te ornamẽtis. Sexto dicit modestus:qz modestos facit. Gal.v.c. Fruct⁹ spũs charitas zc. et infra:modestia:cõtinentia:castitas. Hec modestia indecentiã cauet in verbo: risu: motu corporis z membrorũ situ z in habitu. Propterea etiã dicit spũs discipline. Sap.j. Quia personã disciplinatã facit qđ ptinet ad modestiã:dicit em̃ Hugo q̃ disciplina est ↄuersatio bona z honesta cui satis nõ est malũ non facere sz studet etiã in his q̃ bene agit per cuncta irreprehensibilis apparere. Septimo dr̃ disertus qz disertos facit hoies z bñ loquẽtes. ij. Pe.j. Spũsctõ inspirati locuti sũt sctī dei hoies. Vñ q̃ cauent a v̄bis nociuis z viciosis signũ hñt p̃ñtie spũsscti. Qui vo cõtrariũ faciunt signũ hñt spũs maligni de q̃ Jo.viij. Cũ loqtur mendacium ex propriis loqtur. Audite q̃ paulũ di. Ephe.v. Jmpleamini spũsctõ loquẽtes vobismet ipis in psalmis z canticis spiritalib⁹ zc. Spũs igit sctũs sapiẽtes facit z bñ loqntes. Sicut aũt dr̃ Sap.x. Sapiẽtia aperuit os mutorũ z linguas infantiũ fecit disertas. Exẽplũ in aplĩs q̃ p⁹us erãt q̃si muti et valde rudes:sz adueniente spũsctõ loquebãt magnalia dei. Act. ij.

t Erti⁹ art. Auđ.zc. Videte igit ne spũs maligni opatiões magz faciatz q̃s spũsscti:et sic cũ eo sitis nõ cũ spũsctõ. Lex dicit. C. de inoffi.testamẽto. l.liberi. Qui cũ inimicis meis ẽ:amic⁹ me⁹ nõ est. Simile hẽtur extra de accusatiõib⁹. Cuz oportz. Et.iij.q.v.c.iij. h̄ ↄ eos q̃ semper manẽt in pctis z sic cũ diabolo et nõ cum spũsctõ. Pone casum vt videb. ij. Cor.vj Que societas lucz ad tenebras.

Feria.v.Pentecostes.

C Um vene rit zc. Factũ ẽ gaudiũ magnũ i illa ciuitate. Act.viij. et in epla:hodierna. In ciuitate.i. in aia in q̃ est spũssctus fit gaudiũ magnũ p qđ ipe spũs testimoniũ phibet. Nam vt habet Gal.v. Fruct⁹ spũs charitas gaudiũ p qđ vtiq3 gaudiũ p̃mo fit homo promptior ad bonum operandũ. Jõ dicit. Ps. Seruite dño in leticia. Prouer.xxj. Gaudium est iusto facere iudiciũ. Scđo fortior ad inimicũ expugnãdũ. Nee.viij. Gaudiũ dñi est fortitudo nr̃a. In figura hui⁹ j. Mach.iij. Judas machabe⁹ pliabatur plium israel cum leticia et vincebat. Vñ legit in vita sctī antonij. Cũ dñs õñdisset beato antonio diuersas artes et fallacias diaboli subiunxit. Vna ẽ rõ vincendi inimicum:spũalis leticia. Tertio fit hõ grãtior ad deũ glorificandũ. Jõ dr̃.ij. Cor.ix Nõ ex tristicia aut ex necessitate. hilarem em̃ datorẽ diligit de⁹. Vñ Esa.lij. Gaudete et laudate simul. Et nota q̃ p⁹us dicẽ gaudete:et deinde laudate.

Cum venerit zc.

p Ro p̃mo art. An missio inuisibilis spũsscti sit solũ fm dona grẽ grãtũ facientis. Rñdz th. in.j.p.q.xliij. Dine p sone cõuenit mitti fm q̃ nouo mõ existit in aliq̃ qđ nõ ẽ nisi fm graz grãtũ facientẽ. Est em̃ vn⁹ cõmunis mod⁹ fm quẽ de⁹ est in oib⁹ reb⁹ p essentiã:p̃ñtiã et potẽtiã. Super aũt istum modũ cõmunẽ est vn⁹ spũalis modus fm quẽ dr̃ eẽ in creatura rõnali sicut cognitũ in cognoscẽte z amatũ in amante. Et qz creatura rõnalis cognoscẽdo z amãdo sua operatiõe attingit ipm deũ. Jõ hoc mõ de⁹ dr̃ nõ solũ eẽ in creatura rõnali sz etiã habitare in ea sicut in tẽplo. Sic igit null⁹ alius effect⁹ põt eẽ rõ q̃ psona diuina sit nouo mõ in creatura rationali nisi grã grãtũ faciẽs p quã pficitur creatura rõnalis ad hoc q̃ libere nõ solũ ipo dono creato vtat:sz etiã ipa diuina psona fruat. Hec tho. Nota. Nihil est hoi optabili⁹ q̃ grã p quã etiã hẽtur ipa diuina psona. Ad qđ aptari pt illõ Horacij in eplĩs. Qđ satz ẽ cui ↄtingit nil ampli⁹ optet. Et reuera satz ẽ hoi hr̃e grãm dei. Heu igit q̃s miseri q̃ õ dei grã nõ curãtes mũdi vanitates amãt. Cũ tñ dicat Sen. ad lu. Fũdamẽtũ bone mẽtis ẽ nõ gaudere vanis. Vana igit ↄtẽnẽtes graz dĩ qramus fm quã mitti venire z dari dr̃ psona diuina:sic ptz ex rñsiõe p̃missa. Ex q̃ rñsione ↄclude q̃ ↄuenicter dt Ber. Sola est dei grã q̃ egem⁹:nimirũ sola est em̃ grã q̃ saluamur. Queram⁹ igit graz frẽs sz gra

tiā apud deū. Nā grā apud hoīes fallax.
Audite miseri pctōres q̄ p vanitate diui-
tiarū: deliciarū z honorū puatis vosipos tan
to z tā necessario dono grē. Sz forte dici-
tis. Et quō poterim⁹ hr̄e spm̄sctm̄ z grāz
ei⁹? Audite illud. j. Cor. vij. Preparate
corda vr̄a dn̄o. Attēdite. Petes vinū vel
oleū ab aliq̄ diuite dz habere vas paratū
ad suscipiēdū illud. Spūaliter. Cor nr̄m
dem⁹ p pniaz pparare vt capax grē efficiat
Hec aūt pparatio fiēda est p cordis hūi-
liationē z cōpunctionē. Nā sic hētur Esa
lvij. Dn̄s habitat in cōtrito z hūili spū.
Figura. iij. Reg. xviij. Posito p heliaz
holocausto sup altare z aq̄ effusa sup ho-
locaustū z ligna: descēdit ignis de celo et
totū succēdit: z iterfectꝫ ꝓphetꝫ baal pluit
abūdāter. Expone. Per heliā nota peni-
tentē: p holocaustū aq̄ ꝑfusuz cor ꝯtritū:
p igne de celo spm̄sctm̄ z grām ei⁹. Et sic
occidūtur ꝓphete baal: qz pellūtur cogita
tiōes praue z affectiōes iniq̄. Et descēdit
pluuia donorū spūaliū. Nā vt dr̄ Jaco. j.
Dat oībus affluenter.

s Ecūdus articul'. Jn p̄cedēti sermo-
ne diximꝰ de septē opatiōibꝰ spūssan
cti signatꝫ p septē p̄ma noīa posita Sap.
vij. Jn hoc aūt s̄mone dicēdū de alijs per
alia noīa designatꝫ. Octauo em̄ dr̄ spūs
sctūs mobilis qz facit hoīes moueri prō-
pte z obedīeter q̄uis i se necessario sit im
mobilis. Hoc patuit in aplīs q̄ in oēz ter
rā dispsi sūt. Ps. Jn oēm terrā exiuit so-
nus eorū. Et Jo. xv. Posui vos vt eatis
zc. Argentū q̄ppe viuū est satis mobile:
si aūt mortificat̄ statim sistit̄. Jta p̄dicato
res viui vita grē discurrūt p salute aiarū.
Prouer. vj. Discurre festina suscita ami-
cū tuū. Nono dr̄ incoinq̄nat⁹: qd̄ verū ē
tā formalit̄ q̄ effectiue. Honesta q̄ppe p-
sona nō habitat loca turpia z imunda: sic
nec spūssctūs mētes turpes gulosas z libi
dinosas. Sap. j. Nō habitat in corde sub
dito pctis. Decimo dicit̄ suauis. Sap.
xij. O q̄ suauis ē dn̄e spūs tu⁹ in nobis.
Suaues em̄ z mites facit nō impatiētes
nō auaros: nō turbidos. Si ḡ suaues fue
rimus inuicē: signū ē q̄ sumus de familia
spūsscti. Undecimo dicit̄ amās bonū
actū. Facit em̄ de pfectu alieno gaudere z
hoc ꝯtra inuidos q̄ de bonis alienis tri-
stant̄. Charitas vero de bono actu letatur
q̄ q̄dē charitas est a spūsctō. Ro. v. Cha
ritas dei diffusa est in cordibꝰ nr̄is p spiri
tūsctm̄ zc. Duodecimo est talis q̄ nihil
vetat bn̄facere: imo hortat̄ bn̄facere: et h̄
ꝯtra negligētes z acidiosos: z silr cōtra
malos ꝯsiliarios q̄ dn̄os suos aliq̄n a bo
nis opibꝰ impediūt. Prouer. iij. Noli phi
bere bn̄facere eū q̄ pōt: qz talis omissio ti
bi imputat̄: si potes ipe bn̄fac. Tertio
decimo dr̄ human⁹. Tum qz hoīes dili-
git z cū eis libent̄ existit. Prouer. viij. De
licie mee esse cū filijs hominū. Tū qz hu
manos facit nō austeros: nō bellicosos.
Sap. xij. Docuisti pplm̄ tuū: qz oportet
iustū esse z humanū. Quartodecīo dici
tur benign⁹: qz facit benignos. Sap. vij.
Benign⁹ ē em̄ spūs sapie. Quintode-
cimo dr̄ stabilis: qz stabiles facit z pseue
rātes i bono. j. Cor. xv. Stabiles estote
z imobiles abūdantes in opere dn̄i semp

Sextodecīo dr̄ secur⁹: qz securos nos
fac p spez. Creditor bn̄s pign⁹ sufficiēs
a debitore secur⁹ ē. Dn̄s ḡ volēs nos esse
securos de futura beatitudine dat nobis
spm̄sctm̄ loco pignoris. Eph. j. Credētes
signati estꝫ spū pmissionis q̄ est pignus
hereditatis nr̄e. Septīodecimo dr̄ oēz
bn̄s ꝟtutē: qz ē patri z filio coequalis. Jō
canit̄ in symbolo. Qui cū pr̄e z filio simul
adorat̄ z cōglorificat̄. Dicit̄ etiā oēm ha-
bens ꝟtutē: qz oēm ꝟtutē bn̄ viuendi fac
in hoīe. Jō etiaz dr̄. Spūs fortitudinis.
Esa. xj. Octauodecimo dicit̄ oīa pspi-
ciens: qz vt dr̄. j. Cor. ij. Omnia scrutat̄:
vel qz facit hoīem prudenter pspicere: qz
de p̄teritꝫ dat mēoriā de p̄ntibꝰ circūspe-
ctionē: de futurꝫ puidētiā. j. Cor. ij. Spi
ritualis iudicat oīa. Cōtra eos q̄ nec p̄te
rita mēorāt̄ nec p̄ntia bn̄ ꝯsiderāt neq̄ fu
tura puident. Jdcirco sola q̄ delectāt q̄rē
tes: nec picula p̄cauentes freq̄nter iproui
sa morte moriūt̄. Exēplū narrat vincen
tius in speculo morū. lib. iij. pte. j. Se vidis
se aliquē q̄ surrexerat de mēsa vbi satꝫ co
mederat qui in medio dom⁹ subito mor-
tu⁹ cecidit. Jtē narrat de alio q̄ in nuptijs
subito mortu⁹ est. Jtē de alio qui cum die
pētecostes magnum festum fecisset z dis
posuisset sequenti mane comedere pul-
los anserum inter vbera vxoris iacens

subito percussus amisit sensum et motum. Eccs. ix. Nescit hō finē suum etc.

T Ertius ar. Quod etc. Videte ne forte opatões diaboli magis q̄ sctispiritus faciatis. Nec putetis vos sit esse posse ministros diaboli et spiritussancti. Habet ei. ff. de collegijs illicitis. l. j. Nemo pōt esse in duobus collegijs simul. Et. C. qui militare pñt vel nō. l. iiij. et. v. Nemo pōt duas militias simul hre. Et extra de religiosis domib. c. vi. Nō pōt monachus in duobus monasterijs simul locū hre. Hoc ptra eos qui peccādo se faciūt collegas sathāe et nihilominus putant se esse de ecclia chri et collegio spūsscti. Forma parabolā iuxta pdicta Mat. vj. Nemo pōt duobus dnis fuire.

Feria. vj. Pentecostes.

Cum vene

rit etc. Implebunt horrea vra frumēto et redūdabūt torcularia vino et oleo. Joelis. ij. et in epla hod. In his vbis insinuant tria q sunt a spū scto: et p q spūss. phibet testimoniū. Primū est bona mētis pstātia q signat p frumentū ex q fit panis corpus hois pfirmās Ps. Pāis cor hois pfirmet. De h frumēto pstātie exponi pōt illō Ps. Valles. i. hūiles abūdabūt frumēto. i. grā siue spū scto pstātiā tribuēte Et illō: adipe frumēti satiat te. Et illō: Cibauit illos ex adipe frumēti. Scōm est spūalis leticia q signatur p vinū qō est letificatiuū. Juxta illud Vinū letificet cor hois. De hoc vino spūalis leticie exponi pōt illō Prouer. ix. Bibite vinū qō miscui vob. Et illō Prouerb. xxxj. Date vinū his q amaro sunt aio Tertiū est spūalis mia q signat p oleum qō est lenitiuū. De hoc oleo mie exponi pōt illō Hiere. xl. Oleū pdite in vasis vestris. i. opa mie q dñt recōdi i vasis pscie ne. s. fiāt pter vanā gliam. Et illō. Leui. xxiiij. Precipe filijs isrl vt offerāt oleū de oliuis purissimis. Cū venerit etc.

P Ro pmo ar. An missio spūsscti fiat ad oēs q sunt pticipes grē. Rndz Th. j. p. q. xliij. Missio iportat q ille q mittit vel incipiat esse vbi prius nō fuit: sicut i creatis. vel incipiat esse nouo mō vbi etiā prius erat fm quē modū missio attribuit diuinis psonis. Sic igit in eo ad quē fit missio optet duo psiderare. s. habitatōez grē: et innouatiōz qndaz p grām. Ad oēs g fit missio inuisibilis in qb hec duo inueniunt Hec Tho. Nota. Valde sūt miseri qui sordes viciorum nō excutiūt vt puritatē grē et spūmsctm recipiāt. Vñ in opprobriū taliū dt Alanus in puer. Sus de sorde leuat saltē dū colligit escas. Cur nunq surgit sorde volutus hō. vt vicz spūalem escā colligat q est a spūsctō. Abijcite g abijcite sordes pctōrum vt sic ad vos veniat spūs dei sine q nemo bonus est. Vñ Sen. ad Lucil. Nulla sine deo mēs bona est. bōitate vicz spūalis grē. Vñ ad oēs q sūt pticipes grē mittit spūssctus. vt ptz ex rnsione pmissa. Ex q pclude q signū magnū est pñtie spiritussctī qn se sentit hō spūaliter innouatū Vñ Bern. Queris cū ita sint inuestigabiles vie spūsscti: vnde adesse noueri. Nempe ex motu cordis itellexi psentiā eius: et ex fuga viciorum aduerti potentiā virtutis eius Et ex discussiōe seu redargutiōe occultorū meorum admiratus sum pfunditatē sapie eius. Et ex qntulacūq emendatiōe morum meorum expertus sum bonitatē māsuetudis eius: et ex reformatōe et renouatōe spūs mētis mee pcepi vtcūq speciē decoris eius: et ex ptuitu horum oim simul expaui mltitudinē magnitudinis eius. Hec Bern. Audite igit o pctōres fetidi et fedi: lubrici: auari etc nō putetis vos habere spūmsctm: sed spm malignū: nisi pns purget et renouet psciā vestra. Signū autē huius purgatiōis et renouationis est eleuatio mētis a terrenis et carnalib ad celestia et spiritualia.

Figura Ezechiel. viij. Eleuauit me spiritus inter celū et terrā et adduxit in hierusalem in visione dei. i. in ciuitatē celestē In visione dei. i. deuota contemplatione. Per hanc vtiq eleuationē et ptemplationem fit nouus homo: que vtiq nouitas est a spūsancto: qui dicit Spiritus renouationis. ad Titū. iij. vbi dicit: Saluos nos fecit p lauacrū regeneratiōis et renouationis spiritussctī etc. Potest etiā pro figura sumi illud qō habet in euāgelio hodierno Luce. v. qō dominus dicit paralytico: Tibi dico surge: tolle lectū tuum et vade in domū tuam. Et confestim surgens

tulit lectū in quo iacebat: ⁊ abijt in domū suā. Expone: qm̄ hec est renouatio facta p spm̄sctm̄ per quē fit pctōꝝ remissio qñ paralytic⁹. i. pctōr surgit a vicijs ad ꝟtutes ⁊c. ⁊ tollit lectū suū. i. malā ꝯsuetudinē in q̄ ṗus vt in lecto iacebat: ⁊ tēdit per affectū in domū suā. i. in ciuitatē celestem ambulādo p viā charitatis ⁊ mandatoꝝ dei. Gal. v j. Si spū viuim⁹: spiritu ⁊ ambulemus.

S Ecund⁹ ar. Jam intendim⁹ dante deo dicere de septē donis spūsctī: p quoꝝ operatōes spūsctūs testimoniū phibet. Primo igit̄ dicēdū de dono sapiētie qd̄ est ṗncipale ⁊ excellētissimū Dr̄ aūt sapia q̄si sapida scia: qñ vicȝ hō in scia quā hȝ de deo inuenit saporē deuotionis ⁊ dulcorē amoris. Si ꝟo pcise stat scia in intellectu absq̄ȝ sapore in affectu: tunc est scia sȝ nō sapia: vbi gr̄a. Multi sciaȝ hn̄t de potētia dei ꝙ est infinita: qd̄ ptȝ icreatiōe mūdi quē de nihilo creauit sȝ nō sentiūt dulcorē deuotiōis in aīa. Sic etiam de scia q̄ hr̄ de miscdia dei: de mysterijs hūane redēptōis. Heu mlti predicāt: disputāt: legunt sine sapore deuotiōis. Phi habuerūt q̄dē sciam: sȝ nō sapiam: qꝛ cuȝ loquerent̄ de ṗma cā nō habebāt ad ipaȝ deuotōeȝ nec gr̄as agebāt: de q̄b ōt apostol⁹. Ro. j. Cū cognouissent deū nō sicut deū glificauerūt aut gr̄as egerunt sȝ euanuerūt in cogitationib suis ⁊ obscuratū ē insipiēs cor eoꝝ. Dicētes em̄ se esse sapiētes stulti facti sūt qꝛ scȝ charitatē dei non habuerūt. Vñ ōt sco. i. iij. dis. xxxiiij. Sapiētia est ipa charitas. Est em̄ hitus quo sapit hn̄ti illud obiectū qd̄ ē in se sapiduȝ: q̄. s. mihi placet bonū eius. Proinde dicit̄ Sap. vij. Neminē diligit de⁹: nisi cum sapiētia gradit̄. i. cū charitate q̄ saporauim⁹ bonitatē dei. Hoc aūt donū petim⁹ cum dicim⁹. Sctificet̄ nomē tuū. Ex ṗncipali autē actu sapie q̄ est saporare diuinā bonitatē sequunt̄ tres alij minus ṗncipales q̄s tangit Berñ. d. Inuenisti plane sapiētiam si prioris vite pctā defleas: si huius secl'i desiderabilia puipēdas: si eternā patriā toto desiderio ꝯcupiscas. Hec enim tria facit amor dei. De q̄ amore dr̄ Ecci. j Dilectio dei honorabilis sapia. Scdo dicēdū de dono itellect⁹ Intelligētia ꝟm etymologiā nōis dr̄ int⁹ legētia. s. ꝑceptio bonoꝝ spūaliū in reb sensibilib q̄si in libris aptis: vbi gr̄a In honorib hui⁹ mūdi legere honores spūales ⁊ eternos. Et si honores isti tm̄ delectāt q̄nto mag̃ honores paradisi: sic de diuitijs: sic d delicijs: sic de pulcritudine ⁊ hmōi. Nota ꝙ dicit ps. Intellectū tibi dabo ⁊ instruaȝ te. ⁊c. vt scȝ in his sensibilib scias legere spūalia. Nō sic de bestijs q̄ delectāt̄ in sensibilib sȝ intelligētia nō hn̄t. Jō dicit Nolite fieri sicut equ⁹ ⁊ mul⁹: q̄b nō ē intellect⁹. Tales q̄ppe ꝑsone sūt bestiales. de q̄bus j. Coꝛ. ij. Aialis hō nō pcipit ea q̄ sūt spirit⁹ dei. Stulticia em̄ ē illi ⁊c. Dic autē Boñ. in libello de septē donis ꝙ p donū intellect⁹ reserant̄ nob ꝟtutes d latētes in creatura: velata in scriptura: reuelata ī sacramētali efficacia. Hoc petim⁹ dicentes. Adueniat regnū tuū: qd̄ ē veꝛ deum cognoscere. Tertio dicēdū de dono cōsilij: qd̄ facit inter multa bona eligere meliora: ⁊ inter duo mala: scire min⁹ maluȝ eligere: puta eligere poti⁹ bona eterna q̄ tpalia: ⁊ mala tpalia q̄ eterna. De cōsilio dr̄ Ecci. xxxij. Fili sine ꝯsilio nihil facias ⁊ post factū nō penitebis. O quot reges plati ⁊ dñi modo penitent in inferno sȝ nō est modo remediū. Jō Prouer. xix. Audi ꝯsiliū ⁊ suscipe di. ⁊ esto sa. in no. t. Hoc ꝯsiliū petim⁹ dicēdo. Fiat volūtas tua ⁊c. Ratio q̄ppe nr̄a cū nō possit inuenire oia necessaria ad salutē. Necessaria ē ei illustratio spūsctī. Sed heu gens absq̄ ꝯsilio ⁊ sine prudentia vtinā saperēt et intelligerēt ac nouissima puiderēt. Deut xxxij. Exemplū. nota de multis dñis in q̄dā ciuitate in q̄ solū dñabāt p annū: et post mittebāt̄ in exiliū. Jpi ꝟo prudētia ⁊ ꝯsilio nō vtētes vt stulti quādo erāt in dñio dicebāt Ex q̄ tā modico durat dñiū meū. Volo delectari ⁊c. Et trāsacto āno exulabāt ⁊ fame moriebant̄ Fuit aūt vn⁹ prudēs q̄ in āno dñij sui voluit abstinere a mlt̄ȝ: ⁊ q̄cq̄d poterat secrete mittebat ad insulā ad quā in exiliū mittēd⁹ erat. Sic ꝙ vbi alij moriebant̄ fame sibi fuit optīe puisum. Jta est de honorib ⁊ diuitijs ⁊ dñijs hui⁹ mūdi. q. nō durāt nisi p annuȝ ps. Relinquēt alienis diuitias suas. Sanū ē ꝯsiliū ṗmittere faciēdo elemosynas

et bona opa ꝑ gloria dei: ꝛ sic thesaurizare in celo.

t Erti⁹ ar. Audistiꝭ ꝛc. Cauete ne vitā insipientiū ꝛ indoctoꝝ atq; icōsultoꝝ magis teneatiꝭ ꝙ sapientiū intelligentiū ꝛ ꝯsultoꝝ q̄si ex fatuitate putantes ꝙ mala vita possit ad btitudinē ducere: qḋ nō est possibile cū ducat in infernū. Jura em̄ dicūt. Eadē res nō operat̄ ꝯtrarios effectus .lvij. distin. Si q̇s in egritudine Sicut eadē res nō parit liberationē ꝛ repetitionē. ff. de solutōib⁹ ꝛ liberatōib⁹ Qui hoiem. Cauete ḡ ne sitiꝭ ei similes q̇ dicit se velle ire romā ꝛ accipit viā in hiberniā vel illi q̇ ꝑ totā vitā p̄parat domū in qua nō vult morari: ꝛ domū quam perpetuo optat inhabitare destruit. Due dom⁹: infern⁹: ꝛ paradisus. Male viuētes edificāt domū infernalē. Vñ dt Augꝭ. Qui facit ꝯtra ꝯscientiam edificat ad gehennā.

Sabbato post festū Pentecostes.

Cum vene.

c rit ꝛc. Gl'iamur in spe gl'ie filioꝝ dei: nō solū aūt sed et gloriamur in tribulatiōib⁹ scientes q̄ tribulatio patientiā operatur: patiētia autē ꝓbationē: ꝓbatio ꝟo spem: spes aūt nō cōfūdit. Ro. v. ꝛ in ep'la hoḋ. Hec sūt ꝟba hñtiū spm̄sctm̄ in eis de chr̄o testimoniuꝫ ꝑhibentē. Jn q̇bus verbis tria sunt notāda. Primū ē ipoꝝ spm̄sctm̄ hñtiū consolatio. cū dicit̄ gl'iamur in spe glorie ꝛc. Scḋm est cōsolationis augmentatio. cū dr̄ ñ solū āt sꝫ ꝛ gl'iamur i tribulatōib⁹ Tertiū ē hui⁹ augmētatiōis rō. cū dr̄ sciētes ꝙ ꝛc. De p̄mo. Philip. j. Gl'amur in chr̄o iesu fiduciā habētes. De scḋo. ij. Coꝝ. xij. Libent̄ gl'iabor in infirmitatib⁹ meis ꝛc. De tertio nota illud Ecc'i. ij. Respicite natiōes hoim ꝛ scitote q̄ nullus sperauit in dño ꝛ ꝯfusus ē. Et ps̄. Jn te dñe speraui nō cōfundar in eternū ꝛc.

Cum venerit ꝛc.

p Ro p̄mo artic'lo. An spūsctūs dici possit noster. Respōsio ꝑm Bona. in. j. dist. xix. Nō dicit̄ me⁹ vel nr̄ de aliq̄ nisi ꝑm illud nomē ꝑm qḋ dicit̄ hic eē hui⁹. H̄ aūt dici pōt ꝑm triplicē habitudinem. Aut informatiōis; vt albedo petri. Et hāc habitudinē importāt noia abstracta: q̄ ḡ nihil diuinū ꝯparat̄ ad nos ꝑm habitudinē informatiōis. Jō nō pōt dici de nominib⁹ abstractiuis nr̄. Jō nō dr̄: diuinitas nr̄a: nec eternitas nr̄a. Aut ꝑm habitudinē causalitatiꝭ. Et hāc habitudinē iportāt noia q̄ dicūt actū vt creator Et q̄ hāc habitudinē hñt oino diuina ad nos. J ō pene de oib⁹ talib⁹ dr̄ nr̄m. Aut ꝑm habitudinē correlatōis. Et hāc habitudinem importāt noia relatiua. Et h̄ dupliciter. Quedā dicūt respectū ꝑsone ad ꝑsonā Et de his nō dr̄ me⁹ vel nr̄. Alia dicūt respectū ad creaturā. Et de his dr̄ me⁹ vl' nr̄. vt dñs nr̄: magister nr̄. Et q̄ spūs dt respectū ad illū cui inspirat̄: ꝛ h̄ sumus nos Jō dr̄ spūs nr̄. Similiter de⁹ q̄ imponit̄ ab actu quē hꝫ circa nos: vt dicit Dam̄. Jō dr̄ de⁹ noster. Hec Boñ. Nota ꝙ magna est dei bonitas erga nos q̄ seipaꝫ nobis cōicat: ꝛ dr̄ noster de⁹: noster dñs: nr̄ spūs: ꝛ hmōi. Caueam⁹ igit̄ ab ingratitudine. Galt̄. in alex. Parcite mortales ingrati viuere sūmo rectori. Sꝫ heu heu sicut dicit Señ. li. de bñficijs. Jnter plura maximaq; vicia nihil ē frequēti⁹ ꝙ ingrati animi. Qḋ reuera valde est detestabile corā deo ꝛ maxime q̄ quicq̇d sumus a deo habem⁹ ꝛ ip̄e etiā de⁹ noster ꝛ spūs noster. Sicut ptꝫ ex p̄missa rñsione. Ex q̄ ꝯclude ꝙ sincerit̄ deū debem⁹ diligere: q̄ tā dulciter seip̄m vult nob̄ dare. Sꝫ nota: ꝙ nō oib⁹ se dat sꝫ p̄paratiꝭ scꝫ faciētib⁹ qḋ in se est. Vñ di. chr̄s. Apoc̄. iij. Ecce ego sto ad ostiū ꝛ pulso. Si q̇s aperuerit mihi itrabo ad illū ꝛ cenabo cū eo. ꝛc. Aperuit ostiū q̇ fac̄ qḋ i se ē se disponēdo: ḡ de⁹ necessario itrat: necessitate dico ifallibilitatiꝭ. Si em̄ nō intret ḡ frustra pulsauit qḋ impiū ē dicere. Deus q̇ppe dat ex gr̄a ꝛ miscḋia sua. Miscḋiter em̄ talē legem statuit ꝛ obseruat: ꝙ vicꝫ se ꝛ gratiā suā dabit facienti qḋ in se est: sꝫ stante lege necessario dat. i. iffallibilit̄. Apite igit̄ ꝛ intrabit dñs. O ꝙ miseri q̇ tenent ostiū clausum ꝯtra deū. O sugbi: lubrici: auari ꝛc. Certe sicut dr̄ Esa. lix. Jniquitates vestre diuiserūt inter vos ꝛ deū vestruꝫ. Auferte igit̄ iniquitates vestras mortificate vicia. Alias nō veniet in vos spirit⁹ dei. Figura. Nō fuit edificatū templuꝫ

dñi in terra ꝓmissiõis nisi pri⁹ expulsis
gergeseo: amorreo: eueo: etheo: chanãeo:
iebuseo: ⁊ pherezeo: ⁊ regno isrl' in pace cõ
stituto: tꝑe vicȝ salomonis. Regnũ israel
eccl'ia est dei: vel etiã quelibȝ aĩa fidelis
deũ vidẽs ꝑ fidẽ a q̃ expellẽda sũt omnia
pctã: vt sit in ea tẽplũ dei. Figurant᷑ autẽ
pctã per septẽ gẽtes p̃dictas. Per gerge-
seum q̇ interp̄tat᷑ colonũ eijciẽs signatur
supbia q̃ ꝓmũ angelũ de celo eiecit ⁊ pri-
mũ hoĩem de paradiso. Expellit᷑ aũt sup-
bia ꝑ donũ timoris. Eccĩ.j. Timor dñi
expellit peccatũ.i. supbiã q̃ est initiũ oĩs
peccati. Per amorreũ q̇ interp̄tatur ama
ricans vel amara loquens: signat᷑ inuidia.
dicit Arist. libro. ij. de aĩalibus. ꝙ coruus
est animal qd̓ cõtra naturã oĩm alioꝝ ani
maliũ habet fel in aure: ⁊ est animal ama
rũ ⁊ significat inuidũ q̇ fel in aure gerit:
qꝛ q̇cq̇d audit in amaritudinẽ conuertit.
Eijci autẽ debet inuidia ꝑ donũ intelle-
ctus: q̊ homo aduertat principiũ nature
sue ⁊ dulcẽ se ꝓximo exhibeat. Per eueũ
q̇ interp̄tatur lapides colligẽs signat᷑ ira-
cundia que colligit petras offensionis et
scandali: vt iurgia iaciat contra ꝓximum
Fugatur autem dono consilij sequen-
do chr̄i cõsiliũ de tolerantia iniuriarum.
Matth. v. cap̄. Ego dico vobis: nolite re
sistere malo. Per etheũ q̇ interp̄tatur stu
por vel formido signat᷑ acidia q̃ facit ho-
minẽ stupidũ et formidantẽ opera virtuo
sa. Fugat᷑ autẽ ꝑ donũ fortitudinis. Phil'
iiij. Omnia possum in eo q̇ me cõfortat
Per chananeũ q̇ interp̄tat᷑ possessor vl' ne
gociator: signat᷑ auaricia q̃ vincit᷑ ꝑ donũ
pietatis. Per iebuseum q̇ interp̄tat᷑ p̄se-
pe signat᷑ gula q̃ suadet hoĩ semꝑ ad prese
pe stare: sicut asin⁹ vel iumentũ. Hec fu-
gatur ꝑ donũ scientie qua sciamus viue-
re tẽperate. Philip. iiij. Scio abundare:
scio ⁊ penuriã pati. Per pherezeũ q̇ inter-
p̄tatur disseminãs terrã signatur luxurio
sus q̇ illicite seminat semẽ suum et in fine
metet eternã penam. Hoc viciũ fugandũ
est per donũ sapiẽtie.i.ꝑ saporẽ celestium
q̄bus gustatis vilescit oĩs dulcedo carna
lis. Iuxta illud Greg. Gustato spũ desi-
pit omnis caro.

s Ecũdus ar. In p̄cedenti ser. dixim⁹
de tribus ꝓmis donis spũsscti. In h̓
sermone dicẽdũ de alijs q̄ttuor. Primo
de fortitudine nõ corporali sȝ spũali. De
fortitudine q̇ppe corporali nõ est glorian
dũ qꝛ bestie excedũt nos. Fortitudo autẽ
ista spũalis facit se tenere fortit᷑ ꝯtra dia-
boli tẽtationes ⁊ carnis et mũdi: puta co-
gitando. O miser ꝓpter honores aut dele
ctatõẽs bestiales: aut diuitias tp̄ales: vis
tu perdere paradisum. Absit. De hac for
titudine dicit ps̄. Fortitudinẽ meã ad te
custodiã qꝛ de⁹ susceptor me⁹ es. Sȝ heu
de multis ṽificatur illud Esa. j. Erit for-
titudo vr̄a vt fauilla stupe ⁊ opus vestrũ
q̄si scintilla ⁊ succẽdet᷑ vtrũq̧ simul ⁊ non
erit q̇ extinguat. Multi q̇ppe aliq̄n cõci-
piũt bonũ ꝓpositũ sed cito dimittunt: ta-
les nõ sunt fortes. Hoc donũ petim⁹ di-
centes. Panẽ no. quo. da nob̄ hodie. Ps̄.
Panis cor hoĩs cõfirmet. Iste certe pa-
nis quotidie nob̄ necessari⁹ est. ꝭm Boñ.
aũt lib. de donis spũssancti: est habitus
q̊ voluntas habilitatur circa ardua ad vo
lendũ etiã mortẽ sustinere ꝓ defensiõe aut
ꝓmotione fidei vel moꝝ sequendo spũs-
sancti motiuã inspirationẽ. Scd̓o dicẽ
dũ de dono sciẽtie. Nec credatis ꝙ consi-
stat in speculatione sed in praxi scire vicȝ
se gubernare irreprehensibilẽ vbiq̧ intus
⁊ extra scȝ in anima ⁊ corpore a dextris ⁊
a sinistris.i. erga amicos ⁊ inimicos. An
te ⁊ retro.i. coram ꝑsonis ⁊ in eaꝝ absen-
tia: superius ⁊ inferius.i. erga superiores
⁊ inferiores. De hac scientia dicit᷑ Pro-
uerb. ix. Scientia sctõꝝ prudẽtia. Boñ.
autem in. iij. distin. xxxv. dicit ꝙ actus pn̄-
cipalis hui⁹ scientie est cognoscere agen-
da ⁊ vitanda. Notandũ est autẽ quod de
scientia dicit Berñ. suꝑ cañ. Sunt qui-
dam q̇ sciunt vt sciantur: ⁊ hoc vanitas ẽ.
Alij sciunt vt sciant: ⁊ hoc curiositas est.
Alij sciunt vt lucrentur: ⁊ hoc cupiditas
est. Alij sciunt vt se edificent: ⁊ hoc pru-
dentia est. Alij sciunt vt alios edificent: ⁊
hoc charitas est. Multi vtiq̧ sciẽtia ĩ in
tellectu pollent: sed hoc parum est sine
conscientia et bona vita. Ideo petimus.
Et ne nos inducas in tentationẽȝ. id est
da nobis donum scientie quo cognosca-
mus bonum prosequendum et malum fu
giendũ. Tertio dicẽdũ de dono pietat̄
vbi notãdũ ꝭm Sco. ꝙ pietas ẽ act⁹ iusti-

cie. Dicit em̄ Augꝰ. x. de ciui. dei. ꝙ pie-
tas ꝓprie cultꝰ dei intelligi solet quā gre-
ci theosebiā vocāt. Pietas tn̄ etiā dr̄ erga
parētes officiose se hr̄e. In ore aūt vulgi
hoc nomē etiā in opib; misc̄die freq̄ntat̄:
q2 ea p̄cipue mādat deꝰ: eaq; p sacrificijs
placere testat̄. Pōt aūt dono pietatꝫ ad-
aptari petitio illa: Et dimitte nobis debi-
ta nr̄a sicut ⁊ nos ⁊c̄. Augꝰ. Vti q̄ subue-
niūt miseris: qm̄ eis ita repēdit̄ vt a mise-
ria liberent̄. Quarto dicendū de dono ti-
moris. Est aūt duplex timor gratuitꝰ: vt
dicit Bona. in. iij. dis. xxxv. s. seruilis: ⁊ fi-
lialis. Seruilis q̄dez nō est ɔtēnendꝰ: sed
tn̄ in illo nō est remanendū. Nā vt ait Au-
gusti. in li. de ciui. dei. Queādmodū seta vl̄
acus p̄cedit filū ⁊ extrahit̄ ⁊ filū remanet
Sic timor de iudicio ⁊ penis inferni itro-
ducit charitatē q̄ si ꝑfecta foret foras mit-
tit timorē. s. seruilē. Timor aūt filialis ca-
uet ne offendat deū etiāsi sciret ꝙ deꝰ non
puniet eū. hūc timorē petimꝰ, dicēdo Li-
bera nos a malo. i. da nobis timorē mali
vt ex eo liberemur. De hoc timore dicit̄
Eccs. vij. Qui timet deū nihil negligit. s.
de his q̄ bn̄ sūt agēda. Sed ecōtra Eccs
viij. Quia nō cito ɔtra malos ꝓfert̄ snīa
filij hoim absq; vllo timore ꝑpetrāt mala
Vbi q̄ppe deest timor dei accrescit om̄is
maledictio. Nā vt dr̄ Eccī. j. Qui sine ti-
more est nō poterit iustificari. Sicut autē
dr̄ Eccī. xl. Timor dn̄i ꝑadisus in bn̄dicti-
onib;. Optimꝰ aūt est timor reuerētialis
de q̄ Ps. Timor dn̄i sctūs ꝑmanet in se-
culū secli. Itē. Timete dn̄m oēs scti eius.

Exemplū de hoc timore in Ioāne Apo-
calyp. j. q̄ vidēs filiū hois cecidit. Et i tri-
bus discipul' q̄ in mōte thabor audita vo-
ce p̄ris ceciderūt ⁊c̄. Mat. xvij. et in abra-
am: q̄ Gen̄. xviij. dicebat: Loq̄r ad dn̄m
meū cū sim puluis et cinis. Et in Ioanne
baptista q̄ ɔtremuit nō audēs tāgere san-
ctū dei verticē. Manet aūt timor iste etiā
in angel' ⁊ sctis dei in p̄ria. Job. xxvij. Co-
lumne celi pauēt ⁊ ɔtremiscūt ⁊c̄.

t Ertiꝰ arti. Aud. ⁊c̄. Notate igit̄ qm̄
nec fortitudinē sp̄ualez: nec sciam sa-
lutarē: nec verā pietatē: nec timorē filialez
hr̄e possumꝰ nisi a sp̄ūsctō. Forte dicitis.
Nō est in ptāte nr̄a habere sp̄m̄sctm̄. Au-
dite qd̄ dr̄ de ɔse. di. iiij. Nec q̄nq;. Sicut
sol eq̄liter sup̱ oēs radiat: sic gr̄a dei sine
acceptiōe ꝑsonaꝝ eq̄liter oib; infunditur.
Si g̊ gr̄am sp̄ūscti nō hētis / vobis ipu-
tādū est: q2 vicz ostiū cordis ɔtra eū clau-
ditis. Dicit em̄ lex. Qd̄ ꝑ me stat mihi i-
putari dz. ff. de ɔtrahēda emp. ⁊ vendi. l.
Hec venditio. Cauete ne sitis ei sil'es qui
claudit ocl'os cū tn̄ sit in loco ꝑicl'oso ⁊ ml'-
tū egeat lumie. Expone ⁊ applica notādo
illd̄ Prouerb. iiij. Via impioꝝ tenebrosa:
nesciunt vbi corruūt.

Pro festo sctissime Tritatꝫ Ser. p̄mꝰ

t Res vnum

sunt. j. Ioā. vlt. Tres sunt q̄
testimoniū dāt i celo: pater:
v̄bū: ⁊ sp̄ūsctūs. Ibidē. In celo inq; aie
sursum anhelātis. In celo eccl'ie militātꝫ
In celo eccl'ie triūphātis. De p̄mo expo-
ne illd̄ Dan̄. ij. Est deꝰ in celo reuelās my-
steria. De scd̄o Greg. in omelia. Regnuz
celoꝝ p̄sentis tp̄is eccl'ia dr̄. De tertio illd̄
Matt. xxij. Erūt sicut angeli dei in celo.
Tres vnū sunt.

p Rimus arti. An in vnitate diuie es-
sentie possit eē ꝑl'alitas ꝑsonaꝝ: Q̄
nō. In deo est maxia vnitas. g̊ nulla plu-
ralitas. Cōtra Athanasiꝰ. Fides catho-
lica hec est vt vnū deū in trinitate ⁊ trini-
tatē in vnitate veneremur neq; ɔfunden-
tes ꝑsonas neq; subam sepantes. Rn̄sio
Veritas est indubitabil' s̄m fidē tres esse
ꝑsonas in vna diuina essentia. Rō huius
veritatꝫ oñsiua ɔueniētior: vt videt̄. ⁊ rō-
nabilior est Ioā. sco. q̄ etiā ponit̄ a Frāci-
sco de may. in. j di. ij. Quia vbicūq; est in-
uenire aliq̄ p̄ncipia ꝓductiua aliq̄ꝝ sine i-
ꝑfectiōe illa suppꝓsita in quib; inueniunt̄:
ꝓducere p̄nt talia quoꝝ hn̄t p̄ncipia ꝓdu-
ctiua. Sed in diuino supposito est inueni-
re p̄ncipiū ꝓductiuū noticie genite qd̄ est
obiectū cū intellectu: ⁊ p̄ncipiū ꝓductiuū
amoris spirati qd̄ est obiectū cū volūtate.
g̊ cū suppositū diuinū habeat ista ꝑfectissi-
me / poterit ꝓducere ꝑfectissimā noticiaz
genitā ⁊ ꝑfectissimū amorē spiratū. Talia
aūt in diuinis esse nō p̄nt sine subsistentia
cū inherētia dicat imꝑfectionē. g̊ in diuis
st̄ duo ꝓducta subsistētia ⁊ vnū iproductū

Et ita sunt tres psone. Q, aũt sit tm̃ vna essentia: sic arguit Sco. Quia q̃cũq3 pfe- ctio põt nũerari in diuersis pl⁹ pfectiõis hab3 in plib⁹ q̃3 in vno: sed infinito nihil põt esse pfectius: g̃ diuia essentia q̃ est in- finita oino in plib⁹ nũerari non põt. Hec Sco. Pro fundamẽto. Hãc veritatē diuine trinitat3 videnf aliq̃lit̃ sensisse poe te z aliq̃ phi. Virgili⁹ in bucol'. Nũero deus impare gaudet. Numer⁹ aũt terna- rius est p̃mus nũer⁹ impar. Lic3 aũt plẽs phi posuerit plalitatẽ deoꝝ: Sicut epicu rij q̃ tot deos ponebãt q̃t sunt entiã visibi lia. Et achademici q̃ celos z planetas de- os nomiabãt. Fuerũt tñ tres q̃ posuerũt vnitatẽ dei. Prim⁹ est Socrates. Scõs Plato. de q̃ Boeti⁹ li. de di. sco. Platõis pbata deitas. Terti⁹ Aristoteles. xij. me taph. in fine. Entia nolũt male dispõi. plu ralitas p̃ncipatuũ mala. vn⁹ g̃ p̃nceps. Re periunf aũt tres egregij phi mentionẽ fe cisse de diuina trinitate. Prim⁹ fuit Her mes trimegist⁹ siue mercuri⁹ egyptius q̃ in libro diffinitionũ dei di. Monas gignit monadẽ z in se reflectit ardorẽ. Scõs fu it Plato: sicut innuit Aug. li. vij. ɔfeß. For masti inq̃t dñe mihi q̃sda3 platonicoꝝ li- bros a greca lingua in latinũ p̃sos: Ubi legi nõ ijsdem verbis sed ijsdẽ sentẽtijs q̃ in p̃ncipio erat verbũ z verbu3 erat apud deũ zc. vsq3 ad Uerbũ caro factu3 est: qđ ibi nõ legif. Terti⁹ fuit Macrobi⁹ q̃ sup somno scipiõis Cogotan. i. patrẽ z noym e deo natã posuit. Querif g̃: An in vnita- te zc. Dic rñsionẽ vt s. Post rñsionẽ aũt dicas q̃ expositio hui⁹ nois theos qđ est latine de⁹: dat testimoniũ trinitat3. Dicif em̃ theos ẽm Dam. a theti qđ est fauere: vel theaste qđ est ɔsiderare: vel ab ethi qđ est ardere. Primũ pñ. scõm filio. terti- um spũiscto ap̃pꝛopaf: q2 pñ potẽtia gu- bernatiua: filio ɔscia ɔsideratiua: z spũi- sancto ap̃pꝛopatur charitas inflãmatiua. De⁹ igif dr̃ q̃ oĩa fouet seu nutrit: oĩa q̃ sunt diligit: z oĩa ɔsiderat seu videt. Hec notate o miseri pctõres q̃ deum ɔtẽnitis: nec ei⁹ bñficia recognoscit3: imo mltiplr offenditis eũ: nec cogitat3 q̃m oĩa sp intu etur. Prouer. xv. In oĩ loco oculi dñi ɔtẽ plant bonos et malos. Attẽdite o fraudu lenti: seductores: fornicatores zc. Notate bñ q̃d nobis designet hoc nomẽ theos: c⁹ signatio nos inducere deb3 ad dei recog nitionẽ z timorẽ dãdo etiã nobis testimo niũ briſſime trinitatis. Cui⁹ etiã figura3 habem⁹ a p̃mo exordio sacre scripture: vbi dr̃ In p̃ncipio creauit de⁹ celũ z ter- rã. Terra aũt erat inanis et vacua: z te. e. sup fa. abyssi z spi. dñi fe. sup aq̃s. Dixitq3 de⁹ Fiat lux. Et facta est lux: Et vidit ds lucẽ q̃ ess3 bo. z di. lu. a tene. Ibi p deũ p̃ sonã pñs. p p̃ncipiũ psona3 filij: p spm̃ dñi spũsscti psonã intellige p ap̃pꝛopationē. Per lucẽ aũt signaf fides trinitat3 p qua3 fit diuisio fideliũ ab infidelib⁹ q̃ dicunf te- nebre. Uñ. j. Theß. v. Oẽs vos filij lucis estis z filij diei: nõ estis noctis neq3 tene- braꝝ. De impijs aũt dr̃ Prouer. iiij. Uia impioꝝ tenebrosa.

Secũdus arti. In hoc sermone notã da est triplex rõ ꝓpter quã est insti- tuta z celebrãda festiuitas sctissime trini- tatis.

Prima ꝓpter fidei nostre confirmationẽ.

Scõa ꝓpter diuini bñficij recognitiõe.

Tertia ꝓpter q̃ndam eterne beatitudis p̃libationẽ.

Prima igif zc. vt. s. fideles p celebrationẽ annuã hui⁹ solẽnitatis ma gis ac magis ɔfirmẽtur in fide vni⁹ z sim plicis diuinitat3 et trinitat3 psonaꝝ. Uñ cãtat ecclia Bñdicta sit sctã trinitas atq3 indiuisa vnitas zc. Et iteꝝ: Bñdicamus patrẽ et filiũ cũ sctõ spũ. Est em̃ de necessi tate salutis incõcusse tenẽda fides trinita tis. qđ declarat Tho. ij. ij. q. ij. q2 chr̃i my- steriũ explicite credi nõ põt sine fide trini- tatis: q2 vie3 in chr̃i mysterio ɔtinef q̃ fi- lius dei carnẽ assumpserit: z q̃ p gra3 spi- ritussctĩ mundũ renouauerit: z q̃ de spũ- sctõ ɔcept⁹ fuerit. Et iõ eo mõ q̃ chr̃i my- steriũ ante chr̃m fuit q̃dem explicite cre- ditũ a maioꝛib⁹: implicite aũt z q̃si obũ- brate a minoꝛib⁹: ita et mysteriũ trinitat3. Post tp̃s aũt grẽ reuelate tã maiores q̃3 minores tenẽtur habere fidẽ explicitã de mysterijs chr̃i p̃cipue q̃ntum ad ea q̃ cõi- ter z publice in ecclia solẽni3ãtur. Iõ etiã nũc tenenf oẽs ad credendũ mysteriũ tri nitat3. Uñ Athanasi⁹. Quicũq3 vult sal- uus esse ante oĩa op⁹ est vt te. ca. fidẽ zc. Fides aũt catholica hec est vt vnũ deũ in trini. z trini. in vni. veneremur zc. Se-

cūda est ꝓpter diuini beneficij recognitionē. vt vicʒ celebrādo trinitatis mysteriū recognoscamꝰ beneficiū illud ꝙ aīam nostrā fecit deus ad imaginē trinitatis ⁊ deuote gratias agamꝰ. Bern. Cogita q̄lem te fecit deus: Nēpe ſm carnē egregiā creaturā: sed ſm aīam magis: vtpote imagine creatoris insignem. Tertia est ꝓpter q̄ndam eterne beatitudinis p̄gustationē. In hac em̄ celebratiōe habemꝰ ꝯtemplari gloriā diuine maiestatis in opibus suis que ꝑ nostra salute fecit: puta in opatiōe incarnatiōis: natiuitatis: resurrectiōis: et ascensiōis chr̄i. ⁊ missiōis spiritusſcti. In hac aūt solēnitate ꝯtēplamur diuinā maiestatē in seipa in vnitate essentie ⁊ trinitate ꝑsonaꝝ. In cuius clara visione ꝯsistit eterna beatitudo Ioā. xvij. Hec est vita eterna vt cognoscāt te solum deū ⁊ quem misisti iesum chr̄m. O q̄̄ necessariū nobis est meditari sepius illa gaudia que in visione trinitatis ꝯsistunt. Exempluʒ de Arsenio in vitaspatꝝ. Uide sup̄ feria. iij. post pasca Sermone p̄mo.

t Ertius art. Auð. qm̄ deuote est celebrāda trinitatis festiuitas sicut ab eccl'ia p̄ceptū est. Qð vtiq̄ p̄ceptū nō dubiū est a deo ꝓcessisse. Cauete ne sitis eiꝰ trāsgressores/ de terrenis magis q̄̄ de diuinis cogitādo: ⁊ de corpe plus q̄̄ de aīa Dicit em̄ lex: Transgrediētes mādatum p̄ncipis morte digni sunt. ff. de re militari. l. desertorē. §. in bello. Et transgrediētes mandatū p̄lati abiectione digni sunt. Extra de maioritate ⁊ obediētia. Si q̄s venerit. Audite. Si rex mādaret: Quicūq̄ tali die festū fecerit in reuerentiā mei: p̄miū magnū accipiet: ⁊ q̇ ꝯtēpserit/ grauiter punieť. None vnusq̄sq̄ ⁊c. Multuʒ ḡ libenť facere debemꝰ festū in reuerentiā diuine maiestatꝫ eā ꝑ viribꝰ magnificādo. Ber. Discamꝰ in terris q̄s laudes facturi sumꝰ in celis.

Sermo secūdus.

t Res vnum sunt. vbi s̄. Cū venerit paracletus quē ego mittā vobis a p̄re sp̄m̄ veritatꝫ q̇ a p̄re ꝓcedit ille testimoniū ꝑhibebit de me: ⁊ vos testimoniū ꝑhibebitꝫ Ioā. xvj. Ibi tāgiť ꝓcessio spiritusſcti a p̄re ⁊ filio qð est mysteriū trinitatis. Et p̄terea notāda est ibi triplex spiritusſcti opatio. Uide dn̄ica infra octās ascēsio. sermone p̄mo in p̄ncipio.

p Rimus arti. Utꝝ ad declarationeʒ diuine maiestatꝫ ꝯueniēs sit vti rōnibus: Q, nō. qꝛ dicit Greg. Fides nō hʒ meritū vbi rō hūana p̄bet expimentū.

Contra arguiť auctoritate doctoꝝ ad hoc rōnes adducētiū. Rn̄sio. Modꝰ rōcinatiuꝰ seu inq̇sitiuꝰ valet ad fidei ꝓmotionē. Et hoc tripl'r ſm tria gn̄a hominū. vt ait Bona. ij. q. ꝓlogi sniaꝝ. Quidā em̄ sunt fidei aduersarij: quidā ꝑfecti: quidaʒ fideles infirmi. Modꝰ ḡ inq̇sitiuꝰ Primo valet ad ꝯfutandū aduersarios. Un̄ Augustinꝰ. j. de trini. Aduersus garrulos ratiocinatores: elatiores q̄̄ capaciores rōnibus catholicis ⁊ similitudinibꝫ congruis ad defensionē ⁊ assertionē fidei est vtendum.

Scðo valet ad fouendū infirmos. Sicut em̄ deꝰ charitatē infirmoꝝ fouet ꝑ bn̄ficia tpalia. sic fidē fouet infirmoꝝ ꝑ argumēta ꝓbabilia. Si em̄ infirmi viderēt rationes ad fidei ꝓbabilitatē deficere: ⁊ ad oppositū abūdare: nullus ꝑsisteret: Tertio valet ad delectādū ꝑfectos. Miro em̄ mō aīa delectať intelligēdo qð ꝑfecta fides credit. Un̄ Ber. Nil libentiꝰ intelligimus q̄̄ qð fide credimꝰ. Un̄ notādum ſm Tho. ij. ij. q. ij. ar. x. ꝙ rō inducta ad ea q̄ sunt fidei pōt dupl'r se hr̄e ad voluntatē credētis. Uno mō sicut p̄cedēs: puta cuʒ q̄s nō hr̄et voluntatē credēdi nisi rō hūana iduceret: ⁊ sic rō diminuit meritū. Alio mō vt ꝯn̄s: cū vicʒ hō hʒ ꝓmptaʒ volūtatē credēdi/ ⁊ diligēs veritatē creditā excogitat siq̄s rōes inuenire pōt fidei declaratiuas: ⁊ talis declaratio signū est maiorꝫ meriti. Actꝰ q̇ppe fidei meritoriꝰ esse pōt nō solū q̊ ad visum q̄ est ꝯsideratio actual' veritatꝫ credite: queadmodū ⁊ actꝰ scie q̊ ad ꝯsiderationē rei scite meritoriꝰ eē pōt. sed etiā meritoriꝰ est actꝰ fidei q̊ ad assensum: qꝛ assensus ille volūtariꝰ est. Nō em̄ ad hoc adduciť rō dmōstratiua: sʒ tm̄mō similitudo aliq̄ aut rō declaratiua ondēs nō esse impossibile qð fide ꝓponitur. Hoc ex

Tho. Pro fun. seu p̄ambulo. Q̄uāuis pauca scire possum⁹ de diuinis: multū tñ ad hec vtcūq; cogitāda niti debem⁹. Nā vt dt Uirgili⁹. iiij. eneid. Quē nō magna mouet magnaꝝ glia reꝝ. Et Aristo. ij. de aialib. Delectabilius est modicū scire de substātijs supiorib; q̄ m̄lta de inferiorib; O igit fatuitas mūdanoꝝ q̄ de reb; mōi sollicitī: de diuinis paꝝ curāt. Sed q̄rit. An ad declarationē diuinoꝝ: puta diuine trinitatꝫ ꝛc̄. Dic rn̄sionē vt s. Ex q̄ ꝯclude: ꝙ nō ꝓpter rōnes adherendū est veritatib; fidei sed simplici mēte ꝓpter auctoritatē dei. Nec melius disponi pōt hō ad credendū q̄ seipm̄ hūiliādo Mat. xj. Cōfiteor tibi pater dn̄e celi et terre q2 ab. hec a sa. ꝛ pru. ꝛ re. ea paruulis. Hec inq̄. i. diuina mysteria reuelasti humilib;: nō sup̄bis: nō sapiētib; ꝫm mundū: nō etiam magnis clericis si de scia supbiant: sed humilibus tm̄. Psal. Sapientiā p̄stans paruulis. Figura Gene. xviij. Abrae sedēti in cōualle mābre cū eleuasset oc̄los apparuerūt tres viri stātes ꝓpe eū. Quos cū vidisset occurrit in occursum eoꝝ ꝛ adorauit in terra. ꝛ dixit: Dn̄e: si inueni grām in oc̄lis tuis ne transeas ser. tu. ꝛc̄. Ubi figurat ꝙ mentis eleuatio in deū/ ꝛ cordis hūiliatō disponit ad noticiā dei: ꝛ fidem trinitatꝫ: quā cū aliq̄s ꝑcipit deb; ad eā festinare ꝛ reuerent adorare. Prouer. xj. Ubi humilitas ibi et sapientia.

S Ecūdus artic̄. Cōtemplāda est triplex trinitas: de quaꝝ q̄libet dici pōt illud: Tres vnū sunt. Prima est trinitas increata. s. ꝑsonaꝝ in diuina maiestate Scōa est trinitas creata. s. potentiarū in aīe vnitate. Tertia est trinitas apꝓpata. s. diuinoꝝ attributoꝝ in vera identitate. Circa primū duo sunt ꝯteplanda mysteria.

Primū est declarāde veritatis
Scōm est euitāde curiositatis

Hic de p̄mo vbi pro cōsolatione credētiū declarāda est veritas trinitatis ꝑsonaruꝫ tripliciter.

Primo ꝑ auctoritatꝫ certificationē.
Scōo ꝑ silitudinis attestationē
Tertio ꝑ rōnis approbationē

Primo igit ꝛc̄. Nā Geneß. j. dr: Faciam⁹ hoiem ad imaginē et silitudinē nostram. qđ est verbū patrꝫ ad filiū ꝛ sp̄m sanctuꝫ. Q, q̄ dicit: Faciam⁹. indicat pluralitatē ꝑsonaꝝ. Qđ ꝟo dicit: ad imaginē et similitudinē nostrā: indicat vnitatē substantie Itē ps̄. Benedicat nos de⁹ deus noster: benedicat nos deus ꝛ metuant eū ꝛc̄. In hoc ꝙ dicit ter deus: ostendit trinitas ꝑsonaꝝ. Et ꝑ hoc ꝙ in singulari dr: eū: ostēditur vnitas substātie. Et Apoc. iiij. Quattuor aialia requiē nō habebāt die ac nocte dicētia: Sanctus sctūs sctūs dn̄s de⁹ oīpotens q̄ erat ꝛ q̄ est et qui ventur⁹ est. Et nota ꝙ ꝑ illa aialia spūaliter intelligere debem⁹ ꝯditiones req̄sitas ad hoc vt aliq̄s sit dignus laudare trinitatꝫ mysteriū. Per primū anial qđ erat simile leoni: intelligit ꝯstantia ꝛ magnanimitas i aduersis ꝑferēdis. Per scōm animal quod erat simile vitulo: intelligit carnis mortificatio per quā ipsa imolat deo. Uitulus em̄ erat animal imolaticiū. Itē est anial subiugale: Ideo subiugationē carnis sigt Per tertiū animal quod faciē habebat q̄si hominis: intelligit humilitas et mansuetudo. Ad humilitatē em̄ et mansuetudineꝫ habendā sufficere debet homini cogitare quoniā homo est: id est de humo. Psalm. Sciāt gentes quoniā homies sunt. Per quartū autē animal simile aquile volanti intelligit ꝯtemplatiua mentis eleuatio. Qui autē conditiones habent oppositas nō sunt digni laudare deū. Sup omnes autē auctoritates p̄cipua est auctoritas fidei et ecclesie ꝓponentes trinitatis mysterium. Unde dicit Aug⁹. Euāgelio nō crederē nisi ecclesia approbaret. Scōo ꝑ similitudinis attestationē: q̄. s. reperit in creaturis. Aug⁹. In sole tria cōsiderant: scꝫ ꝙ est: ꝙ lucet: ꝙ calet. i. substātia: radi⁹ et calor. Radius de sole nascit: sic fili⁹ de patre. Calor ab vtroq; ꝑcedit: sic spūs sanctus a patre ꝛ filio. Et tamē omnia p̄dicta dici possunt vnus sol: sic tres ꝑsone vnus deus. Possit adduci similitudo ꝯformis d carbone ignis. In huiusmōi tamē plus est dissimilitudinis q̄ similitudinis. Item ꝫm Augustinū: In creaturis rationalibus inuenit similitudo trinitatis per modū imaginis. In omnib; autē creaturis ꝑ modū vestigij. Dr ei in creata rōnali ē expssior silitudo: iō dr eē ibi imago que

cōsistit in trib⁹ ꝑfectiōibus q̄ sunt mēoria intelligētia: ⁊ volūtas. In oib⁊ autē crea turis inuenit᷑: vnū: verū: ⁊ bonū. Unū aūt in creatura repn̄tat vnitatē appropriatā pr̄i. verū ꝟitatē appropriatā filio: bonū bo nitatē appropriatā sp̄ūisctō. Uel etiā dici pōt ꝙ eē rei ꝓductū vel ipsa rei substātia repn̄tat potētiā appropriatā patri: spēs sapiam appropatā filio: ordo ei⁹ vl̄ vtili tas bonitatē appropriatā sp̄ūisctō. Tertio ꝑ ratiōis approbatōez. Adducit Rich sup ꝑmū sententiaꝝ dis. ij. triplicē rōnem. Prima. In deo est sūma bonitas sʒ ad sū mā bonitatē ꝑtinet se sūme cōicare: q᷑ ſm Diony. de angelica hierarchia. Bonū ē suij ꝓsius diffusiuū: sʒ diuina bonitas non pōt sūme se cōicare alicui creature: nec oi bus simul: q᷑ nō sūt capaces infinite boni tatis: ergo talis cōicatio ē in ipa deitate: ⁊ sic oportet ibi eē pluralitatē ꝑsonarum.

Scda ratio in dina essentia ē sūma per fectio: sʒ ꝑfecti ē ꝓducere sibi sil'e in natu ra. Nulla aūt creatura pōt eē sūme simi lis deo. igit᷑. Tertia rō. in deo est sum ma charitas: ꝙ̄ est ibi ꝑsona sūme amās ⁊ ꝑsona sūme amata: ⁊ summ⁹ amor. igitur ⁊c̄. Iste sūt rōnes aliqualit᷑ ꝑsuasiue qui bus tn̄ aut aliis similib⁊ innitendū nō est vt credamus sʒ potius ad deū cōuerti de bemus: ⁊ sic illuminabimur. Exēplum de illis deuotis viris paulo ꝑmo heremi ta: antonio: hilariōe: ⁊ agathone: q̄ tam firmi fuerūt in fide trinitatis q̄ tamē soli orationi studebāt ⁊ hūilitati. Un̄ Rich. de sctō victore Ipa humilitas sola ē que mētē diuino accēdit lumie: celesti q̄ꝙ de siderio inflāmat ⁊ amore.

Terti⁹ ar. Aud. testimonia btissime trinitatis quā tamē nō vidistꝭ: nec vi dere potestis in hac vita: sʒ toto corde ē adorāda. Un̄ di. lex. Oēm spem nr̄aʒ ad solā referre debem⁹ sūme trinitatꝭ, puidē tiā a q̄ mūdi elemēta ⁊ eoꝝ dispositio pro cesserūt sine q̄ nō ē armis vel ingenio ꝯfi dendū. C. de veteri iure enucleando. l. pri ma. Quicūꝙ autē eā puro corde adora bit saluabitur. Un̄ de peni. distin. iij. Ad huc instant. Quicūꝙ inuocauerit nomen dn̄i salu⁹ erit. Libēter igit᷑ cōtēplari debe mus hāc btissimā trinitatē. Audite. Si q̄s vestꝝ nihil oino habere posset nisi a re ge quē tn̄ nūꝙ̄ vidit: nec adhuc videre pt̄ Nōne libēter audiret loq̄. d ꝯditōib⁊ hui⁹ ꝑncipis: ⁊ eas sepe ꝯsideraret: Expone ⁊ applica ad diuinā trinitatē. Iō dicit᷑ Eccl iij. In oib⁊ vijs tuis cogita illū.

Sermo tertius.

Res vnū ⁊c̄. Nō nouerūt patrē neꝙ me Jo. xvj. Et ꝑ ꝯn̄s neꝙ sp̄m sctm̄: H dicit᷑ de malis q̄ nō hn̄t ve rā fidē trinitatꝭ. Hoc aūt pōt intelligi tri plicit᷑. Primo ꝑ carētiā noticie habitua lit᷑ informatiue: ⁊ sic ꝟificatur de infideli bus. Secūdo ꝑ carētiā noticie actualr̄ ꝯsideratiue: ⁊ sic verificat᷑ de chr̄ianis ne gligētib⁊. Tertio ꝑ carētiā noticie effi cacit᷑ affectiue: ⁊ sic ꝟificat᷑ d chr̄ianis ma lignis ⁊ ꝯtenētib⁊. De ꝑmis. ps̄. In tene bris ambulant. De scdis. ps̄. Nescierunt neꝙ intellexerūt. De tercijs. Luce. viij. Ut vidētes nō videāt: q᷑ nō afficiūt᷑ ad bonū.

Tres vnum sunt ⁊c̄.

Prim⁹ ar. An ꝯuenienꝰ sint hoi ꝓpo sita tā ardua mysteria fide credenda q̄ naturalē hoīs facl'tatē excedūt: Q, nō. Cetera aīalia pn̄t ex naturalib⁊ ad oīa q̄ necessaria sūt ad ꝯseq̄ndū finē suū: ꝙ̄ mul to mag' hō Cōtratriū tn̄ ptʒ de mysterio trinitatꝭ. Rn̄det Tho. in sū. ꝯ gētiles h eē ml'tū ꝯueniēs qd̄ ondit triplici rōne.

Prima ē: rō ordinatōis. Ordinamur ei ad alti⁹ bonū ꝙ̄ experiri in hac vita possu mus. s. ad clarā visionē ⁊ fruitionē deitatꝭ Un̄ magr̄. j. sniaꝝ. Res q̄b⁊ fruēdū ē sūt pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ sp̄ūsctūs. Iō oportuit nos mē te euocari ad aliq̄d alti⁹ ꝙ̄ rō nr̄a ꝑtinge re possit i pn̄ti. Scda ē: rō ꝟe cognitio nis. Tūc em̄ solū i pn̄ti ꝟe deū cognosci m⁹ qn̄ ipm̄ eē credim⁹ sup oē illd qd̄ d do cogitari pt̄ ab hoie. Tertia ē: rō dele ctatōis. Noticia nāꙙ diuinoꝝ ē valde de lectabil'. Hec Th. Pro fūd. dt Aristo. x. eth. ꝯ simonidē ꝙ hō ad imortalia ⁊ di uina se trahere dʒ q̄ntū pōt. Et certe feli ces sꝰ q̄ sic faciūt. De q̄b⁊ exponi pōt illud Ouidij in lib. fastoꝝ. Felices anie q̄b⁊ hec cognoscere ꝑmū. Inꙙ domos supas scā dere cura fuit. Cū ꝙ̄ q̄rit᷑. An ꝯuenienꝰ ⁊c̄ Dic rn̄. vr̄s. Ex q̄ ꝯclude q̄m ml'tū obli gamur dine bonitati q̄ nob dignata ē re

uelare mysteriū trinitatis: cui⁹ fides est certissima ⁊ indubitabilis. Vn̄ Rich. j. libro de trinitate. Utinam attenderēt iu-dei: Utinā aduerterent pagani cum q̄nta ↄsciētie securitate ꝓ hac fide trinitatis ad diuinū iudiciū poterim⁹ accedere. Nōne cū omi fiducia deo dicere poterim⁹: Dn̄e si error est a teipo decepti sum⁹. Naz hec fides tātis signis ⁊ ꝓdigijs ↄfirmata est: q̄ nō nisi ꝑ te fieri pn̄t. Et certe a sūme san ctitatis viris nobis est tradita: ⁊ sūma et autētica attestatiōe ꝓbata teipo coopan-te ⁊ ſmonē ↄfirmāte seq̄ntib⁹ signis. Pꝫ igit̄ q̄firma esse debet trinitatꝫ fides. Sꝫ est notādū q̄ sicut dꝛ Iac. ij. Fides sine o-perib⁹ mortua est. Nā vt etiā ibidē dicit̄. Demones credūt et ↄtremiscūt. Audite o pctōres q̄ ꝑ fidē putatis saluari: cū tamē nō faciatꝫ opa fidei/ sed ↄtraria. O forni-catores: vsurarij ⁊c̄. Inanis certe est fides vestra. Cōuertimini itaq̄ ad dn̄m vt ve-ra ⁊ salutari fide credatꝫ trinitatis myste-riū tota aīa reuerēdū. Figura. Esai. vj.
Esaias vidit duo seraphin clamātia al-ter ad alterꝫ: Sanct⁹ sctūs sctūs dn̄s exer cituū. Plena est oīs terra gloria ei⁹. Iu-xta q̄d dicit Bona. in quodā tractatulo. Sctūs: p̄mo: hoc est i seipo sanctitatē sū-me ⁊ purissime hn̄s vt impossibile sit ipꝫ aliq̄d nō sctm̄ velle vel approbare. Sctūs scdo: hoc est sctitatē ita ꝑfecte diligēs in alijs vt impossibile sit ipm̄ vere sanctitatē ſuātib⁹ aut grē dona subtrahere: aut glo rie p̄mia denegare. Sctūs tertio: hoc est vere sctitatis oppositū sic abhorrēs vt im possibile sit ipm̄ pctā nō reprobare aut i-punita relinq̄re.

S Ecund⁹ arti. In p̄cedēti ⁊c̄. Nūc de mysterio euitāde curiositatis. My-sterium em̄ trinitatis cū rōne demōstratiua ꝓbari nō pōt. ideo simplici fide tenenduꝫ est ⁊ nō curiose inuestigādū p̄cipue ꝓpt̄ ſa.
Primo ꝓpter ↄp̄hensiōis ipossibilitatē
Scdo ꝓpter curiose inq̄sitiōis p̄iculosi-
Tertio ꝓpter talis ꝑscruta (tatē. tionis temeritatē.
Primo ꝓpter ⁊c̄. q̄ꝛ vicꝫ ↄp̄hendi nō pt̄ Hilari⁹ lib. de trini. Nō putet hō sua in-telligētia sacrm̄ gn̄atōis ⁊ ꝓcessiōis se pos se ↄsequi. Vn̄ dicit Tho. j. par. q. xxxij. Phi nō cognouerūt mysteriū diuinarꝫ ꝑ-sonarꝫ ꝑ ꝓpria: q̄ sunt: paternitas: filiatio: et ꝓcessio. Iuxta illō Apli. j. Corꝫ. ij. Lo-q̄mur dei sapiam quā nemo p̄ncipū hui⁹ secli nouit. s. phorꝫ ſm glo. Cognouerunt tn̄ quedā appropata: cuiusmōi sunt potē-tia: sapiētia: bonitas: nō tn̄ inq̄ntuz appro-priata cū nō cognoscerēt ea q̄bus approp-antur. Possum⁹ em̄ ea naturalit̄ cognosce re ꝓut relucēt in creaturꝫ. Iuxta q̄d dicit Ber. in q̄dam ser. de spūscto. Tria in ma-gno hui⁹ mōi ope cogitare debem⁹: vicꝫ q̄d sit: quō sit: et ad q̄d sit ↄstitutus. Et in esse q̄dem rerꝫ inextimabilis potētia com mendat̄: quia tāmulta: tāmagna: tāmul-tipliciter: tāmagnifice sunt creata. In ipo autē mō sapia singl̄aris relucet: q̄ꝛ hec q̄-dem sursum: hec ṽo deorsum: hec in me-dio ordinatissime locata. Si ṽo ad q̄d fa-ctus sit mūdus mediteris/ occurrit tā vti lis benignitas: tābenigna vtilitas q̄ etiā ingratissimos q̄sq̄ mltitudine ⁊ magni-tudine bn̄ficiorꝫ possit obruere. Potētissi me siquidē ex nihilo oīa: sapiētissime pul-cra: benignissime vtilia sunt creata. Ideꝫ in eodē sermone. Multos nouim⁹ q̄ bōis sensibilib⁹ mūdi depssi: totos se dederunt his q̄ facta sunt: q̄nā modo: vel ad q̄d fa-cta sunt negligētes: q̄d istos nisi carnales dicam⁹: Nōnullos aūt legim⁹ quib⁹ fuit vnicū studiū modū inuestigare factorum. Isti sese phos vocant: sed a nobis curiosi et vani rectius appellant̄. Utrisq̄ autez successerūt viri prudentiores q̄ et que fa-cta ⁊ quō facta sunt trāssilietes intende-rūt aciem mētis: vt ad q̄d facta sunt vide rent: nec latuit eos q̄m ꝓpter semetipos oīa fecit deus: ⁊ omīa ꝓpter suos. Omīa inq̄ ꝓpter semetipm̄ gratuita bonitate: et omīa ꝓpter electos: ꝓ eorꝫ. s. vtilitate. Hi sunt spūales viri sic vtētes hoc mōo tan-q̄ nō vtētes: sꝫ in simplicitate cordis q̄rē-tes dn̄m. Primi voluptate. scdi vanitate. tertij veritate sūt impleti. Gaudeāt q̄ sūt de hac schola: vicꝫ de schola spūssancti: vbi bonitatē et disciplinā ⁊ sciam discāt. Et dicāt cum Psalm. Sup oēs docētes me intellexi. Quare inq̄: nunq̄d q̄ꝛ bysso ⁊ purpura me indui: q̄ꝛ lautiorib⁹ cibis abū daui. Nunq̄d quia platonis argutias: ari stotelis versutias intellexi: aut vt intelli-gerē laboraui: Absit inq̄: sed q̄ꝛ testimōia

tua exqsiui. Hec Bern. Scdo pter curiose inuestigationis piculositate. Unde Prouer. xxv. Sicut qui mel comedit multum no est bonu: sic q pscrutator est maiestatis opprimet a gloria. Jdo Ecci. iij. Altiora te ne qsieris: z fortiora te ne scrutatus fueris: sed que tibi pcepit deus cogita semp. De mysterio aut trinitatis dicit Aug. Ubi querit vnitas trinitatis: nec alicubi errat piculosius: nec laboriosius aliquid qrit: nec fructuosius aliqd inuenitur. Tertio pter talis pscrutatiois temeritate. Unde Diony. li. de di. no. Non est audendu dicere aliqd nec cogitare de supsubstatiali occulta diuinitate pter ea q diuinitus nobis ex sacris eloquijs sut expressa. Et Bern. Scrutari de diuina trinitate puersa curiositas est atq temeritas: tenere z credere sicut sancta ecclia tenet pietas z securitas. Nosse ea z videre sicuti est vita eterna atq summa felicitas

Exemplu aute declaratiuu q impossibile sit cprehendere trinitatis mysteriu atq temerariu hoc scrutari Habet in beato Augustino: qui eo tpe q libros de trinitate scribebat cu p litus mar socijs a longe seqntib quedam de trinitate meditando deambularet: qndam puer in litore maris inuenit: qui cu quoda cochleari argenteo in qndaz fouea qua fecerat aqua de mari fundebat dices se totu mare in illam fouea positur. Cui Aug. in risuz puocat ait: Quomo fili hoc facere posses? Et puer ait: Mihi facili est hoc agere: q tibi qd cogitas adimplere: Tu em cogitas in libro tuo mysteriu trinitatis comprehendere: cu liber tuus sit paru ad recipiendu: z ingeniu tuu qsi cochlear ad inquirendu: z ipsa trinitas pelagus immensum ad hauriendu: statimq puer disparuit. Augustin aut deo gratias egit cognoscens q puer ille sibi vera dixit: vicz incoprehensibile esse diuinitate. Rho. xj. O altitudo diuitiar sapientie et sciene dei q incophensibilia sunt iudicia eius: z inuestigabiles vie eius: quonia ex ipo z in ipo et p ipm sunt omnia.

Tertius arti. Audistis quia de diuinis no est curiose inuestigandu. Notare qd dicit lex: Non est sine culpa qui rei que ad eu no pertinet se immiscet. ff. de regu. iuris. Culpa. Pone casuz in ceco sagittante. xv. q. j. §. Ut itaq. Ubi de Lamech ceco sagitta occidete cain. Exeplificare et potes in imperito medico: z in confessore ignorate: et in iudice q p imperitia male iudicauit. Jmperitia em imputat culpe. j. q. j. No est putanda. Et ad ppositum nota: Si tibi sufficit ripa maris ad lauadu pedes: manus: caput: z totu corpus. Nonne stultus es si qris de illa que est in profundo? Sic in pposito: sufficit ad salutem cognitio trinitatis qualis tradit in scriptura. Jdeo temerariu z piculosum est vlterius inqrere. Ecci. iij. Qui amat piculum peribit in illo.

De sanctissima trinitate Sermo quartus.

Tres vnum

Tres vnum zc. Gratia dni nostri iesu xpi et charitas di z coicatio spiritussancti sit semp cu oibus vobis. ij. Corinth. vl. Ibi expresse tangit mysteriu trinitatis. Un ibi pmo notada est filij benignitas: cu dr: Gratia dni nostri iesu chri. Scdo pris eterni charitas: cu dr: et charitas dei. Tertio spussci liberalitas: cum subdit: Et coicatio spussancti. De pmo. ij Cor. viij. Scitis gram dni nri iesu chri zc. De scdo Joan. iij. Sic de dilexit mudu zc. De tertio Jo. iij. Spus v. vul. spi. Tres zc.

Primus arti. An imago trinitat sit in hoie? Q, no. Esa. xl. Cui simile fecistis deu aut qua imagine ponet ei. Contra Genes. j. Faciam hoiem ad ima. z si. nostra. Rndet Tho. j. par. q. xciij. Sicut dicit Aug. li. lxxxiij. q. Ubi est imago cotinuo z silitudo: sed vbi est silitudo / no cotinuo est imago. Unde sequit: q imago sup ratione silitudinis aliqd addit. s. q sit ex alio expressum. Jmago em dr ex eo qd agitur ad imitatione alteri. Un ouu qntucunq sit alteri sile z eqle qz no est expssum ex illo. io no dicit imago ei. Eqlitas aute no est de rone imaginis. qz vt dr Augusti. ibide. Ubi est imago: no ptinuo ibi est eqlitas: vt patz in imagine alicuius in

speculo relucēre: Est tñ de rōe pfecte imaginis. Manifestū est aūt q in hoīe inueniē diuine trinitatz silitudo aliq que ducit ab eo sicut ab exēplari. Nō tñ ꝯm equalitatē. Ideo in hoīe est dei imago licz impfecta. Et hoc signat scriptura q dicit hoiez factū ad imaginē dei. Prepositio ei accessum qndam signat qui ꝯpetit rei distāti. Qḋ aūt in Esaia legit: intelligit de corpalibus imaginib9 ab hoīe fabricatz. Hoc Tho. Rich. aūt dr: q tria sunt de ratione imaginis. s. partiū ordinata distinctio: debita liniamētoꝝ figuratio: z coloris assimilatio. Sic de rōe imaginis i aia sūt tria: potētiaꝝ maxime p ꝯparationē ad actus ordinata distinctio. Et qsi loco figurationis est potētiaꝝ quedā ꝓportionabil' adequatio. Et qi loco coloris ē cuiusdā trāsformatiōis spūalis assimilatio. Hoc Richard9. Pro fundamēto. Aīa homis capax est diuinoꝝ. Iuuenal'. Separat hoc nos a grege mutoꝝ: atq ideo venerabile soli sortiti ingeniū diuinorūq capaces: atz exercendis capiēdisq artib9 apti. Sensū a celesti demissum traxim9 arce: cuius egēt prono terrā spectātia vultu. Unde z philosophi tres esse potētias aīe dicūt ꝯm qs capax dei est. s. memoriā: intelligentiā: z voluntatē. Queritur ergo An ꝯm illas potentias sit homo factus ad imaginē trinitatis. Dic rñsionē vt s. Ex qua ꝯclude rationalis anime nobilitatē summa cum diligentia seruandā. Nam vt dr Mat. xvj. Quid prodest homini si vniuersum mundum lu. anie ꝟo sue detrimentū patiatur: aut quā dabit homo cōmuta. ꝓ aīa sua: O igit q̄miseri peccatores qui sic vilipendunt aīas suas p peccati vilitatē de imagine dei facientes idolū diaboli. Figura. j. Machab. j. Edificauit Antiochus abominandū idolū sup altare dei. i. diabolus peccatū sup mentē humanā que debz esse altare dei sup quod offerri debent sacrificia sanctoꝝ desiderioꝝ. O igit dānabilis eoꝝ excecatio qui in aīa sua recipiunt peccati vilitatē: nō attendētes ad ipius aīe dignitatē. Propterea dicit Ber. in meditatio. Anima insignita dei imagine decorata silitudine: desponsata fide: dotata spūsancto: redēpta sanguine chri: deputata cū angelis: capax btitudinis: heres bonitatis: ratōis ꝑticeps: qd tibi cuz carne vnde ista pateris q nihil aliḋ est nisi sperma caro facta: fragili vestita decora: ornata varijs z vilib9 colorib9 Sed erit in ꝓximo cadauer miseꝝ z putridū z cibus ꝟmiū. Nā q̄tūcūq extollat sp caro ē.

s Ecūdus artic'ls. In ꝓcedē. zc. Nūc de trinitate creata q est trinitas potentiaꝝ in aīe vnitate: q sunt memoria: intelligentia z volūtas: de qbus dici potest Tres vnū sūt. Circa quā trinitatē tria sūt ꝯtemplanda

Primū est mysteriū nobilis ꝯditōis
Scōm est mysteriū notabilis distincti(onis
Tertiū est mysteriū desiderabilis pfectionis.

Primū igit zc. Sic em dicit b. Bona. libro de ascensionib9 in ꝯtēplationē. Imago dei in mente humana habz tres ꝯditōnes nobilissimas. Primo habet puritatē: z hec maculat sordib9 vicioꝝ. Secūdo integritatē: quia oēs tres psonas repsentat. Nā p memoriā est similis pri: p intelligentiā filio: p voluntatē vel amorem spirituisancto. Et hec integritas violatur p peccatū. qz existēs in mortali: etsi memoret aliqḋ vl' intelligat de deo: nō tñ amat: z sic deest tertia psona. Hmōi erāt de quib9 Paul9 dr Ro. j. Cū cognouissēt deū nō sicut deū glorificauerūt z grās egerūt: sed euanuerūt in cogitatiōib9 suis: et obscuratū est insipiens cor eoꝝ: dicētes em se esse sapiētes/stulti facti sunt Tertio habet luminositatē a diuio lumine sibi influxā. Uñ in Ps. Signatū est sup nos lumē vultus tui dñe. Scōm est mysterium notabilis distinctiōis. Nā sup illud Ps. Signatū est sup nos zc. Glosa distinguit triplicē imaginē: vt ēt declarat Tho. pma pte. q. xciij. arti. iiij. vicz Imaginē generose creatiōis que est in hoīe ꝯm naturalē aptitudinē ad intelligendū z amādum deū. Imaginē gratiose creatiōis ꝯm quā homo habitu vel actu cognoscit deū et amat: sed impfecte: z hec est p ꝯformitatē grē. Imaginē gloriose assimilatiōis: ꝯm quā homo cognoscit z amat deum pfecte: z hec est ꝯm similitudinē glorie. Uñ. j. Ioan. iij. Scimus quoniā cū apparuerit similes ei erimus: quoniā videbimus eū sicuti est. Prima imago inuenit in oib9

hoībus. Scḋa in iustis tantū. Tertia solum in beatis. Vn̄ dicit Aug⁹. xiiij. ḋ trinitate. Imago dei in aliquib⁹ est ita obūbrata vt pene nulla sit: vt in his q̄ nō hn̄t vsum ratiōis. In aliis obscura ⁊ deformis: vt i pctōrib⁹. In aliis clara ⁊ pulcra vt in iustis. Tertiū est mysteriū desiderabilis pfectiōis. Sicut eni declarat doctor subt. Sco. in pmo sniaꝝ dis. iij. Perfectissima ratio imaginis in mēte ē qn̄ h3 deū pro obiecto qn̄ vicz meminit dei: intelligit ⁊ amat deū. Minus aūt pfecte qn̄ se ipam h3 p obiecto: qn̄ aūt alia h3 p obiecto: licz ibi sit trinitas nō tamē imago dei qḋ est intelligendū de exp̄ssiua imagine. Et ita in aīa tripliciter reperit trinitas loqndo de potētiis vt sūt sub actib⁹ suis: s3 non est plena ⁊ pfecta imago nisi ꝑm q̄ h3 deū p obiecto. Aug⁹. xiij. de trini. Propterea est imago dei in mēte q̄ sui meminit ⁊ se intelligit et se diligit: s3 q̄ pōt etiā meminisse intelligere ⁊ amare deum a q̄ facta est. Tūc eni vt dicit Sco. vbi sup̄. Aīa nō tm̄ h3 silitudinē exp̄ssiuam diue trinitat3 q̄ntū ad ꝯsbstantialitatē q̄ est ex pte actuū pmoꝝ. s. potētiaꝝ aīe q̄ sunt idē essentialit: ⁊ distinctionē ⁊ originē ex pte actuū secūdoꝝ q̄ sūt illud p qḋ obiectū est p̄ns mēorie ⁊ act⁹ intelligēdi et act⁹ amādi: s3 etiā est ibi silitudo ea parte qua act⁹ ipi ꝯformantur obiecto. Est eni actus vera silitudo obiecti. Vn̄ dt. Aug. xv. de trini. Unde pōt sempiterna ac immutabilis natura a nobis recoli ꝯspici et ꝯcupisci: inde pfecte respiciam⁹ sume trinitatis imaginē ad quā reminiscendā videndā ⁊ diligendā totū d3 referri qḋ viuit. Ex dict3 igit apparet q̄ aīa peccatrix q̄ deū nō diligit nō ē imago dei s3 diaboli Pt3 etiā q̄ diligēter laborādū est p aīa saluanda q̄ tante est dignitat3. Exemplū de sctis q̄s legim⁹ crucifixisse corpora sua ⁊ dura pnia castigasse: vt aīa salua fieret. vt ḋ paulo pmo eremita: antonio: hilariōe: ⁊ aliis. Gal. v. Qui chri sūt carnē suā crucifixert cū viciis ⁊ ꝯcupiscētiis.

Terti⁹ ar. Audi de dignitate aīe. Cauete ḡ ne potentiis eius abutamini. Sed forte dicitis. Dedit nobis de⁹ liberā facultatē vtēdi corpore ⁊ potētiis anie ⁊c. Notate qḋ lex dicit. Per hoc q̄ alicui cōmittit libera aliq̄ꝝ administratio: non dat ei ptās male administrandi. C. de in offi. testā. Si qn̄. Et extra de electōibus. Ecclia vr̄a. Et xij. q. j. Relatio. Nā si rex daret alicui equū pro vsu suo nō tamē intelligit data sibi facultas vtendi eo ad impugnandū regē. Expone de corpore ⁊ anima homini data. Etsi daret rex alicui lapidem preciosum ad vsum suū: extinde tn̄ de eo rationē redditurō coraz se: credo q̄ diligēter ille custodiret. Per lapidē intellige animā. Deutero. iiij. Animā tuam sollicite serua.

Item in festo scissime Trinitatis. Sermo quintus.

Tres vnū.

⁊c. Paraclet⁹ quez mittet pr̄ in noīe meo ille vos docebit oīa. Jo. xiiij. Ibi exp̄sse tangūt tres ꝑsone. s. Spūsscūs vt ꝯsolator: cū dr̄ Paraclet⁹. Pr̄ vt donator: cū dr̄. quē mittet pr̄ Fili⁹ vt impetrator: cū dr̄. i noīe meo. De pmo cātat ecclia. Cōsolator optime dulcis hospes aīe ⁊c. De scḋo Luc. xj. Pr̄ vr̄ celestis dabit spm̄ bonū petentib⁹ se. De tertio Heb. vij. Accedens per semetipm ad deū ad ad interpellandū p nob.

Tres ⁊c.

Prim⁹ ar. Utrū imago trinitat3 sit naturalit in aīa: Q, nō: q̄ ē p dei volūtatē. Phus aūt. ij. Physicoꝝ distinguit agēs p volūtatē ab agēte p naturā. Cōtra. ē in ea p suas ꝓprietates natales. Rn̄det Rich. in. ij. dis. xvj. q̄ dei imaginē esse naturalr in hoīe pōt duplr intelligi. Aut ita q̄ sit a causa naturaliter pducēte: ⁊ sic nō ē verū. Aut q̄ sit in ea formalit p sua naturalia: ⁊ sic ē veꝝ. Attēddit enim imago dei in hoīe ꝑm ea q̄ sūt naturalia hoī: sc3 in essentia aīe cū trinitate potētiaꝝ ꝑm cōparationē ad act⁹. Est ḡ imago illa volūtaria causalit: s3 naturales formalit ⁊ in rep̄ntando. Hec Rich. Pro fūdamēto. Multū nob pdesse poterit si q̄litatem aīe nouerim⁹. Jō dt Persius. Discite o miseri causas cognoscere reꝝ: q̄d sum⁹. aut q̄dnā victuri gignimur ordo q̄s dat. Vn̄ multū notandū est illud qḋ dic Tulli⁹ li. de officiis. Inter hoīem ⁊ beluā hoc

maxime interest ꝙ hec qꝛ tm̄ sensu mouet ad illud solū qđ adest: qđcꝫ pn̄s est se accōmodat paululū admodū sentiēs p̄teritū ꝛ futuꝝ. Hō aūt qꝛ rōis ē ꝑticeps per quā ꝯsequētia cernit causas reꝝ videt earūcꝫ ꝓgressus. Est aūt in hoīe dei imago ſm rōnem q̄ naturalis est hoī. Ideo q̄rit An imago trinitatꝭ ꝛc. Dic rn̄. vt s. Post rn̄sionē aūt dicas. Cū aīa sit imago dei oīno rōnabile ē eā carni dn̄ari. O q̄ miseri q̄ carnē p̄ferūt aīe. Bern̄. Cur carnē tuā p̄ciosis impinguas ꝛ ornas quā post paucos dies deuoraturi sūt vmes: ꝛ aīaꝫ nō curas q̄ corā deo ꝛ angelis est p̄ntanda. Dominā ancillari ꝛ ancillā dn̄ari magna est abusio. Attēdite o gulosi: lubrici: indumētis pōposi: molles ꝛ delicati ꝛc. O excecati cur sic animā vilipēditꝭ ꝛ de sola carne cogitatꝭ cū dēat caro oīno subijci spūi.

Figura. Gen̄. xvj. Dixit angelus agar egyptie ancille sarai. Reuertere ad dn̄am tuā ꝛ hūiliare sb manu illi⁹. Et ibidē paulo ãte dixit abraā sarai. Ecce ancilla tua ī manu tua ē vtere ea vt libꝫ. Spūalit̄. Per agar ancillā signat̄ caro: ꝛ ꝑ sarai q̄ interp̄tat̄ p̄nceps mea signat̄ rō siue spūs cui subijcienda est caro. Jō Gal. v. Spū ambulate ꝛ desideria carnis nō ꝑficietꝭ.

S Ecūdus articulus. In p̄cedenti ꝛc. Nūc de trītate appropriata q̄ videlꝫ est trinitas appropriatoꝝ diuinis ꝑsonis Quāuis autē multe sint appropriationes hmōi nūc tn̄ tm̄ de vna dicam⁹ q̄ ceteris vsitatioꝛ eē videt̄: ꝛ ei⁹ ꝯsideratio vtilioꝛ q̄ ꝯsistit in trib⁹ ꝑfectionib⁹ diuīs q̄ sūt potētia: sapīa: ꝛ bonitas: de q̄bus dici p̄t: ꝙ Tres vnū sūt. De his igit̄ pauca dicam⁹

Primo de potētia inuincibili q̄ appropatur p̄ri. Potētia em̄ hꝫ rōem p̄ncipij. P̄r aūt ē p̄ncipiū nō de p̄ncipio. Principiū inq̄ nō solū creaturaꝝ: sꝫ ēt ꝑsonaꝝ diuinaꝝ.

Scđo de sapīa incōp̄hēsibili q̄ filio appropat̄: inq̄ntū est vbū ꝓcedēs ꝑ actū intellectus Sapīa em̄ ad intellectū ꝑtinet.

Tertio de bonitate seu clemētia inestimabili q̄ appropat̄ spūisctō. Bonitas em̄ est obiectū ꝛ rō amoris. Spūs aūt sctūs ꝓcedit ꝑ modū amoris. Primo igit̄ de potētia q̄ patri appropriat̄: cui⁹ ꝯtemplatio inductiua est timoris. Hiere. x. Non ē similis tui dn̄e magn⁹ es tu: ꝛ magnū nomen tuū in fortitudine. Quis nō timebit te o rex gētiū. Certe multū timenda ē dei potētia: quia vniuersaliter ad oīa se extendit: ꝛ ab ea omnis alia potētia ꝓcedit: eaꝫ ꝙ nullus euadere poterit. De p̄mo Eccl. j. Unus est altissim⁹ creatoꝛ oīm oīpotēs rex ꝛ metuend⁹ nimis. De scđo Eccl. x. In manu dei p̄tās hoīs. De tertio. Sap. xvj. Tuā manū effugere impossibile est. O igit̄ p̄sumptuosi pctōres cur non timetis. ꝛc. j. Pe. v. Humiliamini sub potenti manu dei. Scđo de sapīa q̄ filio appropriat̄: cui⁹ ꝯsideratio ē inductiua pudoris seu cōfusionis ꝓ peccatis: qꝛ sapīa dei oīa videt etiā intima cordis. Aug⁹. Quicq̄d fecero de⁹ assistit vtpote ꝑpetuus inspector cogitationū: intentionū ꝛ actionū: cū hec diligenter cōsidero timore pariter et ingēti rubore cōfundoꝛ: qꝛ illū vbicꝫ p̄sentē ꝛ oīa occulta mea videntē intueoꝛ. Sapīa vticꝫ dei oīa videt generaliter sine exceptiōe. Heb. iiij. Nō est vlla creatura inuisibilis in cōspectu ei⁹. Et Prouer. xv. In omni loco oculi dn̄i cōtemplantur bonos ꝛ malos. Jō Boeci⁹ in lib. de cōso. in fine. Magna est vobis indicta necessitas ꝓbitatis si dissimulare nō vultis q̄nīā omnia ante oculos agitis iudicꝭ cūcta cernētis. Item videt oīa certitudinaliter absq̄ dubitatiōe: oīa em̄ nouit notícia intuitiua intuendo essentiā suā. Heb. iiij. Omnia nuda ꝛ aperta sūt oculis ei⁹. Item videt oīa imutabiliter sine obliuione: dei em̄ scientia est ipa dei substantia q̄ oīno est immutabilis. Malach. iij. Ego dn̄s ꝛ non mutoꝛ. Et Numeri. xxiij. Non est deus quasi hō vt mentiat̄: aut vt fili⁹ hominis vt mutet̄. Et Jacobi. j. Apud quē nō est trāsmutatio: nec vicissitudinis obumbratio. O igit̄ miseri peccatores q̄ erubescerēt q̄dem si fetide cōsciētie paterent oculis hoīm nec erubescūt tot viciorū feditates in cōsciētia latētes patere oīno oculis dei Un̄ bene dicit metrificatoꝛ Cū quid turpe facis qđ me spectāte rubeſcis. Cur spectāte deo nō magis ip̄e rubes? Tertio de bonitate que appropriatur spūisancto cui⁹ ꝯtemplatio est prouocatiua diuini amoris. Ps. Gustate: scꝫ per amorem: ꝛ videte quoniā suauis est dn̄s. Idem. ꝙ bonus israel deus his q̄

recto sunt corde. Apparet autē hmōi bo-
nitas euidenter in bnficijs creatiōis: gu-
bernatiōis: ꝛ redēptiōis. Jō cū admira-
tiōe dicebat iob. Job. vij. Quid ē homo
qꝛ magnificas eum: aut qd apponis erga
eū cor tuū. Caue itaqꝫ homo ne sis ingra
tus. Ex dictis ptꝫ ꝙ vtilis sit triū predi-
ctorum attributoꝝ contēplatio q̄ ingerit
dei timorem: peccati ruborē: ꝛ dei amorē.
Hec em̄ tria a pctō retrahunt ꝛ ad bonū
inducūt: sicqꝫ animā ī puritate custodiūt
Vñ de timore dr̄ Ecci. j. Timor dñi ex-
pellit pctm̄. Nā q̄ sine timore est: nō pote-
rit iustificari. De pudore aūt seu verecun
dia dicit Ambro. lib. j. de officijs. Vere-
cūdia iacit pma tēperantie fūdamēta: in-
qntū scꝫ incutit horrorē turpitudinis. Cō-
tra impudentē ṗo dr̄ Hiere. iij. Frōs mu-
lieris meretricꝫ facta est tibi: noluisti eru
bescere. De amore ṗo dei dicit Grego.
Amor dī nūqꝫ est ociosus: operar̄ em̄ ma
gna si est ꝛc. Nec sufficeret timor ꝛ pudor
ad mala fugiēda ꝛ bona faciēda nisi ades
set ꝛ amor. Exēplū. ij. Machab. ix. de
antiocho qui ex timore quidem ꝛ pudore
penitebat sed nō ex amore siue charitate.
Vide ibi. Aug⁹. Vbi nō est charitas qd
est quod possit prodesse.

t Ertius articul⁹. Audistis de trini-
tate pfectionū dinarū dinis psonis
appꝛiataꝝ cui⁹ ꝯsideratio oñdit ꝙ sit fi
deliter deo seruiendū timēdo scꝫ suā potē
tiam; erubescendo ei⁹ sapientiā: ꝛ amādo
bonitatē suam. Si em̄ vt haber̄. xxiij. q. v.
Si apud. Regib⁹ debetur fidelitas: ei q̄
rex regū est: maxime est fidelitas seruan-
da: alias nō est ad illa celoꝝ pmia pertin-
gere. Nam vt dicit lex. C. de statuis ꝛ ima
ginib⁹. l. Et virtutū pmia. Bene meren-
tib⁹ virtutū premia cōcedi oportet. s. ꝛ nō
alijs. Audite. Si rex mandaret Quicūqꝫ
mihi fidelis erit: magna sibi dabir̄ mer-
ces: infidelem autē morte puniā. Et rex il
le adeo potēs est ꝙ nemo sibi pōt resiste-
re: sic semp pñs et clare videns: ꝙ nihil
quod fecerit pōt eū latere: sic pius ꝛ bon⁹
ꝙ nemo sibi fidelis pt ð eo diffidere. Nō-
ne libenter ꝛ iocundo aīo fideliter ei ser
uirer̄. Expone ꝛ applica notādo illud qð
dicturus est dñs seruo fideli: vt habetur.
Matth. xxv. Serue bone ꝛ fidel' ꝛc. in-
tra in gaudiū dñi tui.

Pro festo Eucharistie.
Sermo primus.

Qui mādu
q cat hūc panem viuet in
eternū. Jo. vj. Ego sum
via: veritas ꝛ vita. Jo. xiiij. Multū desi-
derabilis est panis iste qui est: via veritas
ꝛ vita: scꝫ eterna. Bern. sermo. de ascen-
siōe. Via in exemplo: veritas in pmisso:
vita in premio. Verba em̄ vite eterne hꝫ
Aug⁹. Ambulare vis: ego sum via. Falli
nō vis: ego sum veritas. Mori non vis:
ego sum vita. Ptꝫ ḡ ꝙ nihil est hoc pa-
ne desiderabilius.

Qui manducat ꝛc.

p Rimus articul⁹. An oīs manducās
hūc panē in sacramēto altaris habe-
at vitā spūalē: Q, sic. qꝛ ipse chr̄s est vi-
ta nr̄a. Cōtra. j. Coꝛ. xj. Qui mandu-
cat ꝛ bibit indigne: iudiciū sibi mādacat
ꝛ bibit. Rn̄sio ſm theologos in. iiij. sen
tentiaꝝ. Triplex est modus mādacandi
corp⁹ chr̄i. Prim⁹ ē sacramētal' tm̄ Hoc
mō recipiūt pctōres i charitate ñ exñtes.
Et hi nō vitā ſꝫ mortē accipiūt. Scōs est
spūalis tm̄. Hoc mō mādacāt oēs iusti:
deuotionē ad hoc sacramētū hñtes ꝛ ad
chr̄i passionē in eo mēoratā ꝗuis actu ħ
sacramētū nō recipiāt. Aug. lib. de reme.
pnie. Et hētur de ꝯsecra. dis. ij. Crede et
manducasti. Sicut aūt dic Bon. in. iiij.
Manducare hoc sacramētū spūalit' ē co-
gitare ꝛ refici circa chr̄i passionē q̄ fuit in
corporis ei⁹ multiplici afflictiōe ꝛ sangui
nis effusiōe. Jn q̄ manifestatur immensa
dei charitas. Et in hoc aīa pfecte reficir̄
ꝛ delectar̄. Terti⁹ aūt mod⁹ est sacramē
talis ꝛ spūalis simul. Et iste ceteris pari
bus perfectior est. Pro fūdamēto. Ali
qua sunt de se bona q̄ tñ ex vicio sumentꝫ
nocent. Patꝫ ſm physicos de vino respe
ctu febricitantis Vñ dicit Sen. ad Lu.
Multa bona vicio nr̄o nobis nocent. Jō
etiam dicit Ouidi⁹ de remedio. Tēpori-
bus medicina valet: data tpe pſunt: ꝛ da
ta nō apto tpe vina nocent. Cū ḡ q̄ritur
An oīs manducās ꝛc. Dic rn̄. vt s. Ex q̄
cōclude ꝙ nō ꝯfer̄ vita p hoc sacramen-

tū nisi spūal'r mādūcet: nec sufficit sola sa-cramētalis receptio. Audite o miseri pec-catores q̄ p fidē charitate firmatā christo incorporati nō estis. Certe in aīa mortui estis. O luxuriosi: vsurarij. rc̄. Audite au gustinū dicentē. Ve misere aīe q̄ chr̄m nō q̄rit nec amat: arida manet r misera: pdit qd viuit q̄ deū nō diligit. Quia vicz nihil valet vita naturalis sine vita spūali. Ma gna est ḡ differentia in mādūcātib⁹ chr̄m Iusti em̄ nedū sacramētū s; etiā spūalez sacramēti percipiūt effectū. Existētes vero in pctō solū sacramētū recipiūt nō ad vitā s; ad mortē. Figura. Nūeri. xvj. De di uersitate mādūcātiū māna i deserto. Qui dam enim fastidientes murmurabāt di. Aīa nr̄a arida ē: nihil aliō respiciūt ocu li nr̄i nisi man. Talib; igitur nihil sapie-bat māna. Jō desiderabāt carnes qb; sum ptis mortui sūt in deserto. Spūaliter vi-ri carnales nō pcipiunt hui⁹ sacramenti dulcedinē: nec recipiūt eius effectū. So-la enim carnalia q̄runt quib⁹ sumptis et degustatis ex dei pmissione diuina iusti-cia tradit eos in mortem eternam. Rom. viij. Si sm̄ carnem vixeritis moriemini si autē spū facta carnis mortificaueritis: viuetis.

S Ecūd⁹ ar. Cū oī deuotiōe celebran da ē eucharistie festiuitas quā q̄ mā ducāt viuēt in eternū. Et pcipue ppt̄ tria.

Primo ppt̄ rei adorate p̄ntiam.
Scdo ppt̄ eius pcellentiā.
Tertio ppt̄ adoratiōis efficaciā.

Primo igit̄ rc̄. qd em̄ adoram⁹ in isto fe-sta nob; realiter adest scz verū chr̄i corpus Notāda ē āt triplex chr̄i p̄ntia. s. p diuinitatē essentiā in oib;. In iustis vo solis per grāz Greg. sup cañ. De⁹ est cōi mō in oib; re-bus p̄ntia potētia r substātia: tn̄ fami liā-riori mō dr̄ eē in aliq̄b; per grām. Est āt et alia p̄ntia p corpalē assistentiā: vicz in hoc sacramēto. ps. Dn̄s vtutū nobiscum

Scdo ppt̄ rei adorate pcellentiam: qm̄ ipe est rex regū r dn̄s dn̄antiū. Apoc. xix. Nedum inḡntū de⁹ s; etiā inḡntū homo Est autē in chr̄i hūanitate triplex pcellē-tia. s. sanctificatiōis gratiose. Ipse em̄ est sanctus sctōꝝ. Dañ. ix. Exercitatiōis vir tuose in bonis operib; r passionibus. Et cōiunctiōis gl'iose. s. cum diuinitate rōne cuius adorari debet adoratiōe latrie. ps. Adorate scabellū pedū eius qm̄ sctm̄ est. Hūanitas quippe chr̄i est quasi scabellū diuinitatis. Tertio ppter adorationis efficaciā. Talis enim adoratio est magne efficacie in merito. Iuxta illud. j. Regū. ij. Qui me honorificauerit gl'ificabo eū. Et sicut dicit Aug⁹. Hec adoratio preci-pue psistit in actu fidei spei r charitatis. In q̄ etiā cōsistit vita aīe. Jō per hāc ad-oratiōnē hr̄ vita spūalis. Et illa adoratō est spūalis corporis chr̄i mādūcatio. Exē plū hui⁹ habem⁹ in ap̄lis q̄ tantā fidem spem r charitatē habebāt cum pdicasset chr̄s de hoc sacramēto. Vt hr̄. Jo. vj. et multi ex discipulis ei⁹ abirent di. Durus est hic sermo: tandē di. ap̄lis. Nunquid r vos vultis abire? Et rn̄dens Petr⁹ p se r p alijs di. Dn̄e: ad quē ibimus? Verba vite eterne habes. q. d. Sacramentū hoc de q̄ loq̄ris ducit ad vitā eternā. Chryso. Ipa vita eterna tu es: et non das in car-ne r sanguine tuo nisi quod es.

T Ertius articul⁹. Aud. rc̄. Sed nota te qm̄ non placet adoratio aut obla-tio nisi placeat psona offerēs. Vn̄ de peñ dis. v. c. pmo. §. Semp offerat. Et xiiij. q. v. Scriptū. Abel placuit deo r ei⁹ obla-tio. Non possumus autē christo placere: nisi sibi configuremur per fidem r chari-tatem: q; vt dicitur Insti. de re militari. Milites debent habere stigma sui princi pis. Cauete ergo: ne corā christo ppareā-tis cū signo diaboli. Nam si veniret rex et omnes irent obuiā ei: r vnus portaret si-gnum aduersarij: licet clamaret viuat rex censeret pditor. Expone r applica no-tando: q; signū aduersarij chr̄i. i. diaboli: est peccatum quod abominabile est deo. Sap. xiiij. Odio est deo impius r impie tas eius.

Sermo secundus.

Q Ui mandu cat rc̄. Caro mea vere est ci-bus et sanguis meus vere ē potus. Jo. vj. Verissimus amicus nr̄ ē dn̄s iesus Nos enim ad proprios sumpt⁹ suos r cōmodū nr̄m dilexit. Nam pro no bis mori voluit. Et insuper corpus r san-guinem in cibū dedit. Unde dicit Caro

mea ꝛc. Cõtẽplare bñ quõ nobis ṗmo de
dit qð sumꝰ in oꝑe creationis. Scðo de/
dit q̇cquid fecit in oꝑe gubernatiõis. Ter
tio dedit seip̄m in oꝑe reꝑatiõis. De ṗmo
.j. Coꝛ.iiij. Quid habes qð nõ accepisti.
De scðo Ps̄. Oia subiecisti sub pedibus
eius.s.hoies:oues:ꝛ bo.v.ꝛc̄ Angelos ẽt
dedit nobis in custodiā nr̄am. Ps̄. Angel'
suis deꝰ mādauit de te vt cu.te in oib; vi.
tu. De tertio Jo.iij. Sic deꝰ dilexit mū.
vt fi.su. vni.da. Et Esa.liij. Tradidit in
moꝛtẽ aiam suā. Tres ꝛc̄.

p Rimꝰ artic̄. An debuerit hoc sacr̄m
institui sub duplici specie: Qꝫ ñ. Jn
sacr̄is nihil debet esse suꝑfluū: sed in vna
specierꝫ est totꝰ chr̄s: g̊ alia suꝑfluit. Cõ/
tra est auctoꝛitas chr̄i et eccl'ie. Rñdꝫ Bo
nauen.in.iiij. Licꝫ sufficeret vna sp̄es q̄n/
tum ad sacramẽti efficaciā: nõ tñ q̄ntū ad
significationẽ: qꝛ in neutra specie ꝑ se signi
ficaret̄ sufficient̄ res huiꝰ sacr̄i: sed in vtra
q; siml'. Hic em̄ significat̄ chr̄s vt cib; ꝑfe
cte reficiẽs mādu̇cantes deuote. Perfe/
cta aūt refectio nõ in pane tm̄: nec in vino
tm̄: sed in vtroq; siml' ꝯsistit. Jðo dt Da/
masce. Quia consuetudo est hoibus come
dere panẽ et bibere vinū: iõ ꝯiugauit eis
dn̄s diuinitatẽ ꝛ fecit ea coꝛpus ꝛ sangui/
nem suū vt ꝑ hec q̄ sunt ſm naturā ꝯsue/
ta in quib; vita ꝯseruat̄: ad ea q̄ sunt suꝑ
naturā oino trāsferamur. Hoc Bonauẽ.

Pro fund. Cõuenīẽter instituit dn̄s vt
in sacr̄is ꝑ sensibilia significaret̄ nobis spi
ritualia. Nā vt dt Aristo.vij.meta. Disci
plina fit in oibus ꝑ magis nobis nota: cu
iusmõi sunt sensibilia. Principalis tamẽ
causa est voluntas instituentꝫ. Jn cuiꝰ ꝑ/
sona dici põt illud Juuenal'. Sic volo: sic
iubeo: sit ꝓ rõne volūtas. Nec dubiū q̇n
omnia ꝯuenient̄ velit. Cum g̊ q̄ritur An
debuerit ꝛc̄. Dic rn̄sionẽ vt suꝑ. Post re
sponsionẽ autẽ dicas: ꝙ licꝫ integritas hꝰ
sacramẽti q̄ntum ad significationẽ req̄rat
vtrāq; speciẽ. fit tñ seꝑatim ꝯsecratio coꝛ
poris et ꝯsecratio sanguinis ad significā
dum ꝙ in chr̄i passione (cuius hoc sacr̄m
est memoꝛiale) fuit sanguis a coꝛꝑe seꝑa/
tus. Unde si tunc aliquis apl'oꝝ ꝯfecisset
sub specie panis nõ fuisset sanguis q̄ꝫdiu
erat a coꝛꝑe seꝑatus: nec tūc sub speciẽ vi/
ni fuisset coꝛpus. Sed nūc sicut in sua spe
cie consistit totꝰ in coꝛpoꝛe ꝛ sanguine: ani
ma ꝛ deitate: sic ꝛ totus est sub vtraq; sa
cramẽtali specie: ꝛ sub vtraq; specie effica
cia tota/lꝫ nõ significatio plena. Jdeo to/
tam efficaciā sacramẽti populus sumit q̄
sub specie pāis tm̄ cõmunicat. Sacerdos
aūt cui cõpetit hoc sacramentū conficere
et ꝑficere: nunq̄ꝫ debet celebrādo sumere
coꝛpus sine sanguine. Unde dicit Gela/
sius papa. Et habet̄ de ꝯsecra.dist.ij. Di
uisio vnius eiusdẽq; mysterij sine grandi
sacrilegio ꝓuenire nõ põt. Jn hac autẽ
sacramẽtali institutõne ostendit dominꝰ
suā incõpꝛehensibilẽ potentiā in ipsa trās/
substantiatõe. De qua Augustinꝰ: Diui
ne potentie equaliter om̄ia subiacẽt. Jteꝫ
suam admirabilẽ beniuolentiā seu miseri
coꝛdiā in tāliberali suiꝑsius datione. Ps̄.
Quāmagna m'titudo dulcedinis tue do/
mine quā abscondisti timentib; te.i. abs/
condite tribuisti timẽtibus te. O miseri
peccatoꝛes qui nõ timetis offendere tam
pium et tamliberalẽ. O ꝑuri: blasphemi
auari ꝛc̄. Jtem ostendit suam inexplicabi
lem sapientiā in coꝛꝑis ꝛ sanguis occulta
tione. quia vicꝫ coꝛpus occultatur sub spe
cie panis: ꝛ sanguis sub specie vini: vt sic
modo quodā nõ carnali sed spirituali mā
ducetur. Unde manducatio illa sacramẽ
talis dici etiam debet spiritualis: vt spiri
rituale distinguit̄ contra carnale. Nõ eniꝫ
in hoc sacramento manducat̄ christus coꝛ
poraliter siue carnaliter/ sed spiritualiter
et inuisibiliter. Figura.ij.Regū.xv. Di
cit Dauid Abscõdar in cāpestribus, de/
serti. Per campestria intellige species sa/
cramentales suas vires actiuas ꝛ passi/
uas retinentes ad modum campi que sūt
a ꝓpꝛio subiecto deserte siue derelicte. Ps̄
Quāmagnificata sunt oꝑa tua domie. o/
mnia in sapientia fecisti.

s Ecundus articulus. Circa panẽ eu
charistie tria sunt cõtemplanda my
steria
Primū est mysteriū adoꝛan
de perfectionis
Scðꝫ ẽ mysteriū mẽoꝛāde ꝓfiguratõis
Tertiū ẽ mysteriū admirāde ꝑcatiõis
Primū igit̄ ꝛc̄. Est ei h̄ sacr̄m dignissimū
atq; ꝑfectissimū. Cū enim alia sacramen/
ta versent̄ circa coꝛpus christi mysticū h̄
imediate ꝟsat̄ circa coꝛpꝰ chr̄i: veꝝ cū alia

fint tantū signa grē: h̄ vere in se continet
chr̄m auctorē grē: hic est igit̄ p̄ciosissim⁹
eccl'ie thesaur⁹ ip̄am eccl'iā ineffabiliter
ditans atq̧ nobilitās Precellētissima ita
q̧ hui⁹ sacramēti p̄fectio potissimū: ex eo
ptz q̄ v̄e ꝛ realiter in eo ꝯtinet̄ veꝝ christi
corp⁹. Qd̄ ꝛsi certissimū sit ex fide: tñ ꝑ fi-
deliū ꝯsolatiōe dupl'r declarabit̄: vicz per
auctoritatū certificationē ꝛ p̄ rationū ap-
probationem. Prima igit̄ via hui⁹ v̄itatꝫ
declaratiua ē p̄ auctoritates. Et h̄ t̄plicit̄

Primo p̄ auctoritatē theologoꝝ
Scd̄o p̄ auctoritatē sctōꝝ.
Tertio p̄ auctoritatē ꝯciliōꝝ.

Primo igit̄ p̄ auctoritatē theologoꝝ scilz
scholasticoꝝ q̄ oēs in .iiij. sniaꝝ. asserūt q̄
verū chr̄i corp⁹ realiter in hoc sacramēto
cōtinet̄ ꝛ cōfutant errores cōtrarios. Vñ
dt̄ Frācisc⁹ d̄ maro. ꝯformit̄ ad alios the-
ologos sub sp̄ē panis q̄ videt̄ i hostia q̄t-
tuor eē credēda. Prio corp⁹ chr̄i ex vi v̄bo-
rū ꝯsecratiōis q̄ de solo corpore faciūt mē-
tionē. Scd̄o sanguis ex ꝯcomitātia im-
mediata: q̄ sanguis imediate dispōit cor-
pus ad vitā. Tertio ē ibi aīa chr̄i ex cō-
comitantia ꝓpinqua licz nō imediata: q̄
lz aīa chr̄i nō viuificet corp⁹ nisi median-
te sanguine tñ p̄tinet ad eandē naturā Jd̄o
cōcomitat̄ ꝓpinq̄. Quarto: ē ibi dīnitas
ex cōcomitātia remota: q̄ licz diuinitas
cū trib⁹ p̄dictis nō pertineat ad eandem
naturā: tñ p̄tinet ad eandē p̄sonā. Simili-
ter sub specie vini q̄ttuor credēda sūt. Pri-
mo sanguis ex vi ꝯsecratiōis. Scd̄o cor-
pus p̄ cōcomitantiā imediatā: q̄ corp⁹ est
imediatū sanguinis receptaculū. Tertio
aīa ex cōcomitātia ꝓpinq̄. Quarto deitas
ex cōcomitātia remota. Scd̄o p̄ auctori-
tatē sctōꝝ. Amb. li. de sacramētis. Et po-
nit̄ de ꝯse. dis. ij. c. Panis. Panis est in al-
tari vsitatus añ v̄ba sacramētoꝝ. Vbi āt
accessit ꝯsecratio de pane fit corpus chr̄i.
Idē de ꝯse. dis. ij. c. Oia. Oia q̄cūq̧ vo-
luit dñs fecit in celo ꝛ in terra ꝛ q̄ voluit
sic factū ē. Ita licz figura panis ꝛ vini vi-
deat̄ nihil tñ aliud q̄ caro chr̄i ꝛ sanguis
post ꝯsecrationē credēdū est. Vñ ip̄a ve-
ritas ad discipulos. Hoc (inq̄t) caro mea
est ꝓ mūdi vita: ꝛ vt mirabilius loq̄r non
alia plane q̄ q̄ nata est de maria virgine
ꝛ passa in cruce ꝛ resurrexit de sepulcro.
Et Aug. de ꝯse. dis. ij. c. Nos aūt. di. Nos
aūt sub specie panis ꝛ vini quā videmus
res inuisibiles. i. chr̄i carnē ꝛ sanguinem
honoramus. Alie sūt auctoritates sctōꝝ
innumerabiles. Tertio per auctoritatem
ꝯciliōꝝ. Vñ. j. c. De sūma trinit̄ ꝛ fi. ca.
sic scribit̄. Una ē fideliū vniuersalis ecc̄ia
extra quā null⁹ oīno saluat̄. In q̄ idē ipse
sacerdos ē ꝛ sacrificiū iesus chr̄s. Cuius
corp⁹ ꝛ sanguis in sacramēto altaris sub
specie panis ꝛ vini veracit̄ cōtinet̄ trāssub-
stantiatꝫ pane in corp⁹ ꝛ vino in sanguinē
v̄tute diuina vt ad p̄ficiēdū mysteriū vni-
tatis accipiam⁹ ip̄i de suo qd̄ ip̄e accepit
de nostro. Itē extra d̄ cele. mis. c. Cū mar-
the. Dr̄ hoc sacramētū mysteriū fidei q̄
aliud ibi credit̄ q̄ cernat̄: ꝛ aliud cernit̄ q̄
credat̄ Cernit̄ em̄ species panis ꝛ vini: et
credit̄ veritas corporis ꝛ sanguinis. Cir-
ca qd̄ notāda sūt p̄cipue tria documenta
ta s̄m Franciscū de maro. Primū q̄ in h̄
sacramēto ꝓprie nō videt̄ christ⁹ oc'lo cor-
porali q̄ accidētia q̄ ibi cernūt̄ nō sūt i cor-
pore chr̄i sicut in subiecto. Secūdū q̄ licz
ibi ꝓprie nō videat̄ chr̄s nō tñ errāt fide-
les q̄ dicūt se vidisse chr̄m in manib⁹ sacer-
dotis: q̄ null⁹ erat cui⁹ v̄ba pñt verifica-
ri eo mō q̄ verificat̄ scriptura diuina. In
q̄ dicit̄ q̄ aliq̄ viderūt deū oculo corpora-
li. Sicut moyses dt̄ Exod. iij. Vidi dñm
cernēdo rubū inflāmatū nō q̄ ibi viderit
diuinitatē: sed q̄ dñs ibi specialit̄ assiste-
bat: ꝛ ita corp⁹ chr̄i suo mō assistit specieb⁹
sacramētalib⁹. Tertiū ē q̄ in hoc sacramē-
to nō est dirigēda adoratio ad id qd̄ cer-
nitur: sz ad id qd̄ credit̄: q̄ illud tm̄ ē ad-
oratiōe dignū. Etsi q̄rit̄ q̄re chr̄s nō dat
visibiliter corp⁹ suū in ꝓpria specie. Dicen-
dū q̄ hoc facit ꝓpt̄ tria. Primo ꝓpter ma-
loꝝ indignitate: nō em̄ sunt digni clare et
nude videre corp⁹ christi. Secūdo ꝓpter
recognoscendū n̄ram imbecillitatē. Dum
credimus in hoc sacramēto ea q̄ nostri in-
tellectus imbecillitas attingere nō potest
in q̄ habemus causam n̄re hūiliatōis. In
h̄ q̄ppe sacramēto valde ē necessaria capti-
uatio itellectus in obseq̄ū fidei chr̄i. Ter-
tio ꝓpter meritoꝝ vtilitatē: vt sic creden-
do quod nō videtur: fides habeat meri-
tum. Exemplū legimus de sancto Lu-
dowico rege francie: q̄ dū missam audiret

vocatus est per quēdā deuotū militem vt iret ad aliō altare si vellet sic ⁊ idē miles videre cbr̄m in forma pueri. Et rn̄dit rex ꝙ nō iret addēs verbū maxime fidei ⁊ relatu dignū. Quia si scirem retro me stantem dn̄m in cruce eo mō q̄ fuit in parasceue: nollē me vertere vt eū corporeis oculis aspicerē eo ꝙ fidei meritū amitterem. Hoc dixit qꝛ sacerdos cui⁹ missam audiebat iam ↄsecrauerat. O mira chr̄i benignitas seipm̄ dat nob. Sꝫ qm̄ horreret hō sumere carnē ⁊ sanguinē chr̄i in ꝓpria specie: atq₃ vt fructuosius seipꝫ det. Ideo sub specie panis ⁊ vini se occl'tat. O q̄ꝫ diligendus est a nobis. j. Jo. iiij. Diligam⁹ deū qm̄ ipe por dilexit nos.

Tertius articul⁹. Aud. ⁊c̄. q̄ꝫ certi eē debem⁹ de chr̄i p̄ntia in hoc sacramento licꝫ nō videamus. Caueam⁹ ḡ ne simus ingrati tāte beniuolentie. Lex em̄ dicit ꝙ ꝓpter ingratitudinē p̄uandus est q̄s bn̄ficio. C. de reno. dona. l. j. Et. xxij. q. v. de forma. circa finē. Propone parabolā de rege q̄ cū ppl'o ab hostib⁊ liberato vult in simplici habitu manere nō ostēdens suā maiestatē: sꝫ ↄmuni ppl'o se conſigurans: nonne talis multū ē amādus et laudand⁹: Expone de chr̄o q̄ postq̄ꝫ nos redemit voluit manere nobiscū sub specie sacramētali. Notādo illud Ber. s. de epi. Quāto se minorē facit in hūanitate: tāto maiorē se exhibet in bonitate. Et q̄nto ꝓ me vilior: tāto mihi charior est.

De eucharistia Sermo terti⁹.

Qui mādu cat ⁊c̄. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinem in me manet: ⁊ ego in eo. Jo. vj. Triplex est ibi cōtēplanda inextimabilis liberalitatis beniuolentia.

Prima sacramētalis refectiōis cū dic. Qui mādu. me. carnē ⁊c̄.

Scd̄a cordialis adhesionis scꝫ cū chr̄o cū d̄t. in me manet.

Tertia sp̄ualis inhabitatōis scꝫ dei in hoie. cū dic. ⁊ ego in eo. De p̄mo Mat. xxvj. Accipite ⁊ comedite: hoc est corpus meū. De scd̄o Jo. xv. Manete in dilectiōe mea. De tertio. Hiere. vij. Bonas facite vias vestras ⁊ inhabitabo vobiscū

Primus ar. An sacr̄m eucharistie sit vnū: Q, nō: qꝛ in eucharistia sūt plā signa. s. sp̄es panis ⁊ vini ⁊ duplex ↄsecratio materie. Cōtra. h̄ ē sacrꝫ eccl'astice vnitatis sꝫ sacr̄m silr̄itudinē tenet rei cui⁹ est signū. Rn̄dꝫ Tho. in. iij. pte sū. q. lxxvij ꝙ hoc sacr̄m multa q̄dē materialit' est sed vnū est formaliter ⁊ ꝑfectiue siue integratiue. Ex duob⁹ em̄ signis ꝑtialib⁊ integratur: vnū totale signū rep̄ntās ꝑfectā anie refectionē. Hec ex thoma. Pro funda. Libenter inq̄rere debem⁹ de tam salutifero sacramēto. Sed heu pl'es citius inquirūt de inanib⁊: ↄtra q̄s Persi⁹ O curas hoim: o q̄ntū est in reb⁊ inane. Ultro certe vtili⁹ est inquirere de sacramētis q̄ꝫ de rebus terrenis. Un̄ de sacramēto eucharistie querim⁹. An sit vnū. Ad cuius determinationē valere pt: qd̄ Phs dicit v. Metaphy. triplicē eē vnitatē. Indiuisibilitatis: ↄtinuitatis: ⁊ ordinis. Dicere em̄ possum⁹ ꝙ in h̄ sacramēto ē vnitas ordinis ad vnū: vicꝫ finē. s. sp̄ualē aie refectionē. Cui satis ↄcordat quod d̄t Thomas vbi supra ⁊ vts̄. Ex rn̄sione aūt ↄclude: q̄nta sit erga nos chr̄i pietas ⁊ dulcedo q̄ tm̄ sacramētū tam decēter tā nobis vtiliter ꝓ plena aiaꝝ refectione instituit. Jō bn̄ canit hy⁹ Jesu nr̄a redēptio panis potus fideliū mel melos iubilatio cordis oris ⁊ auriū. Que te vicit clemētia vt nos in hac miseria: carne cibares ꝓpria iūgēs imis celestia. Tu redēptor tu pciū tu nobis es ↄuiuiū. ⁊c̄. O miseri pctōres: q̄ nō recognoscitꝫ tā singularē dei beniuolētiā: imo q̄ nō veremini offendere tāti dn̄i maiestatē. O luxuriosi: vsurarij: blasphemi. ⁊c̄. ve nō estis digni cōparere corā eo nos tā dulcit' visitante in hoc sacramento in q̄ etiā habem⁹ remēorari quō ꝓ nob mortu⁹ est. Un̄ nō est adoranda aut suscipiēda eucharistia absq₃ tali recordatōe dn̄ice passiōis. Figura. Exo. xij. Preceptū fuit vt d̄ sanguine agni ponerēt sup̄ vtrūq₃ postē ⁊ in suplimiarib⁊ domoꝝ. Sp̄ualiter. postes sustinētes edificiū sp̄uale sūt fides ⁊ spes formate. Un̄ Heb. vj. Fundamētū fidei stat Ibidem. Spem sicut ancorā aie habem⁹ tutā atq₃ firmā. De

bemus itaq ponere de sanguine chri sup fidem indubitater credēdo ipm p nostra redēptiōe effusum et sup spem nram q ex chri sanguine pcipue firmitatē hz. Super liminaria aūt dom9 anie sunt intellectus et volūtas q liniri debēt chri sanguie. De bet em hō in sacramento hoc csiderare p intellectū dñi passionē: et sic ad ei9 amorez accēdi p affectionē et volūtatē. Juxta illō Augustini. O aīa dilige eū a q tātum dilecta es.

s Ecūd9 ar. In pcedenti etc. Hic per rationū approbationē nō demōstratiuaz: sz psuasiuaz. Et ad ppositū adduci pñt tres pcipue ratiōes.

Prima ex mūdi creatiōe.

Scda ex corporis chri cceptiōe.

Tertia ex rerū cōmunicatiōe.

Prima igit etc. Magis em videt q vnuz ens cuerti possit in aliō q q ō ñ ente fiat ens. Si g potuit de9 p creationē de nihilo oīa facere: mlto magis conuertere pōt panē in carnē suā etc. Amb. li. de sacramētis. De toti9 mūdi opib9 legimus qz ipse dixit et facta sūt: ipe mādauit et creata sūt Sermo igit q potuit qō nō erat ex nihilo facere: nūqd nō poterit ea q sūt in id mutare qō nō erāt. Nō ē min9 nouas naturas rebus dare q mutare. Hec ille. Credendū igit q cū dicit dñs. Hoc ē corpus meū. et Hic est calix. etc. panē et vinū cuertit in carnē et sanguinē suū: et vim eandem trāssubstātiatiuā vbis illis ctulit in posterū. Chryso. Sicut illa vox q dt Crescite et multiplica. et reple. terrā: semel dicta pstat cūctis creaturis incremētū. Sic ista semel dicta p oēs mensas ecclesie vsq in hodiernū diē et vsq ad eius aduētū prestat sacrificio firmitatē. Hec ille. Ipe est g chrs q csecrat: sacerdos minister tm est Vñ cū tibi ministrat sacrm: nō attendas manū ministri sz ipsius chri. Scdo rō sumitur ex corpor chri cceptiōe. Et hec ponit ab ambrosio vbi s di. Quid hic qris nature ordinē in chri corpe cū pter naturam ipe dñs sit cceptus et natus ex virgine. Tertia rō sumitur ex rex cōmutatiōe. Nam legim9 p diuinā vturē sepius imutatā eē rex naturā. Ambro. de csec. dis. ij. c. Reuera. Quāt vtimur exemplis vt pbem9 hoc nō esse qō natura formauit sed qō bñdictio csecrauit: maiorēq vim esse bñdictionis q nature qz bñdictione etiā ipa natura mutatur. Nōne virgā tenebat moyses pjecit eā et facta ē serpens. Rursus apphendit caudā serpētis et i virge naturā reuertit. Currebāt egypti flumina puro meatu aquax subito de fōtiū venis sanguinis cepit erūpere nec erat potus in fluuijs. Rursus ad pphete preces cruor cessauit aqx natura remeauit. Circūclusus erat vndiq ppls hebreox: hinc egyptijs vallatus: inde mari claus9. Virgam leuauit moyses: separauitq se aq et in murox speciē se cgelauit atq inter vndas via pedestris apparuit. Jordanis cōuersus retrorsū cōtra naturā in sui fontis reuertit exordiū. Sitiebat ppls prm: tetigit moyses petrā: et aqua de petra fluxit Marath fluuius amarissim9 erat ita vt sitiēs ppls bibere nō posset. Misit moyses lignū in aquā: et amaritudinē suā aqx natura deposuit. Aduertim9 g maiorē eē grazq naturā. Q, si tātū valuit hūana bñdictio vt naturā cuerteret: quid dicemus de ipa csecratōe diuina vbi ipsa vba dñi saluatoris operant. Hec ille. Exempla multa habem9 hui9 vitatis cfirmatiua. Refert albertus de prussia eps: q qdam mulier venit ad eū cfitēs q diabol9 non pmitteret eā credere in sacrm altaris. Et cū accepisset ipm posuit ante porcos. Et ecce mixtoēs porci genua flexerunt et adorauerūt. Hec autē misera voluit ampli9 experiri: et posuit corpus chri sup veru et assauit iuxta ignē. Et ecce gutte sanguinis abunde fluere ceperūt. Hoc facto misera adhuc nō cōtenta accepit corpus chri et fodit in terrā: et sanguis nimi9 sup terram emanare cepit qsi extra terrā ebulliendo. Ad qō cpūcta credidit et supradicto epo cfessa ē pctm suū et perpetuā penitentiaz ab eo suscepit. Habem9 igit vitatē huius sacramēti mlta testimonia q si oīa deeēnt sufficere dz vbū chri. Matt. xxvj. Hoc ē corp9 meū. Hoc vicz ptētū sub specie pāis

t Erti9 ar. Audistis q benigne vult dominus nobiscum esse. Forte in h presumitis dicētes. Corpus christi sumimus et adoramus quod est cibus vite. Nā ipse dixit. Qui manducat hunc panem viuet in eternum. Audite quod Lex

dicit.ff. de minoribꝫ.l. Auxiliū.in fi. Fru//
stra legis inuocat auxiliū: q̇ ꝯmisit in legē
Et de reg.iu. Certū est ꝙ is ꝯmittit in le
gem q̇ verba legis amplectēs ꝯtra legis
nitit᷑ voluntatē. Pone casum.xiiij.q.iij.
Plerιqꝫ. Propone talē silitudinē. Māda
uit rex et legē posuit dicēs. Quicūqꝫ ve//
nerit ad me indutꝰ veste humili vt mecū
comedat: vita viuet ⁊ honorabit᷑. Venit
vnus regis ꝓditor fauēs et seruiēs aduer
sario. Qui depħensus: morti dānatꝰ est.
Nec valuit ꝙ obiecit legē a rege statutā:
qꝛ faciebat ꝯtra legis intentionē. Nō em̄
legꝫ erat ꝯfederatio habēda cū rege. Ex//
pone ⁊ applica notādo illō Bern. in ꝑso//
na chr̄i. Quid est ꝙ inimico meo vestroqꝫ
potius vultis seruire q̄ꝫ mihi.

De eucharistia Sermo q̄rtus.

Qui manducat ⁊c.

Qui mādu
catꝛc. Qui māducat me ip̄e
viuet ꝑpter me. Jo.vj.q.di.
Etsi ex se habeat cām mortꝫ: tn̄ viuet ꝑpt᷑
me. Propt᷑ me inqꝫ tripl'r: Effectiue: for//
maliter.s.exēplarit᷑: ⁊ finalit᷑. De p̄mo Jo
an.x. Vitā eternā do eis. De scd̄o Jo.xij
Qui mihi ministrat me seq̄tur.i. viuat iu
xta exēplar qd̄ dedi ei. De tertio Augus.
xv.de tri. Ad ip̄m referri dꝫ totū qd̄ viuit

Primus arti. An nobilior sit potētia
ꝯficiēdi corpꝰ chr̄i data sacerdoti q̄ꝫ
ptās ꝯcipiēdi collata ꝟgini matri: Qꝫ sic
Quia actꝰ illiꝰ potētie nobiliorē hꝫ ter//
minū.s. corpꝰ chr̄i impassibile ⁊ glīosum.
Beata aūt virgo ꝯcepit corpꝰ chr̄i passi//
bile ⁊ mortale. Contra. Dignꝰ est esse
dei matrē q̄ꝫ esse sacerdotē. Rn̄det Bo
nauen.in.iiij.di.x.ꝙ simplicit᷑ loq̄ndo vir//
tus ꝯcipiendi multo nobilior est et excel//
lentior. Tū qꝛ subiectū suū magis nobili//
tat. Multo em̄ maius est esse dei matrē
q̄ꝫ esse sacerdotē. Tū qꝛ actio est p̄clarior.
Maius em̄ est ꝯcipere q̄ꝫ ꝯficere: qꝛ ter//
minus actionis. vicꝫ ip̄m corpus chr̄i plꝰ
accepit a ꝯcipiente matre q̄ꝫ a ꝯficiēte sa
cerdote. Hec Bonauē. Pro fundamē
to. Deo facilia sunt oīa. Ouidiꝰ de arte
Facile est oīa posse deo. Et Aristo.lib.
de regimine p̄ncipū. Deo nihil est diffici//
le: sed nec sine eo aliq̄d est possibile. Vn̄
eadē prorsus est potētia dei q̄ est facta cor
poris chr̄i ꝯceptio: et qua fit eius ꝯsecra//
tio. Sed q̄stio est de potētia creature cō//
municata. An nobilior ⁊c̄. Dic rn̄sionē vt
sup̄. Post rn̄sionē aūt dicas: ꝙ q̄ꝫuis sit
maius ꝯcipe q̄ꝫ ꝯficere. Valde tn̄ mirabi
le est ꝯficere: vbi tot ꝯcurrunt mirabilia.

Primū qꝛ panis ꝯuertit᷑ in corpꝰ chr̄i:
et illa est ꝯuersio totius substātie in totā
substantiā. Scd̄m ꝙ tantū corpus latet
sub modica specie. Tertiū ꝙ accidentia
sunt ibi sine subiecto. Quarto ꝙ nō auge
tur corpus chr̄i ex mltitudine aut magni//
tudine hostiaꝝ nec minuit᷑ ex eaꝝ sumpti
one Quintū ꝙ idē corpus siml' est in plu
ribus locis. Sextū cū diuidit᷑ hostia: nō
diuidit᷑ corpꝰ chr̄i/ sed integrū manet sb
q̄libet parte. Septimū ꝙ cū amplꝰ nō
sit ibi substantia panis vel vini: tamē acci//
dentia eundē quē prius habēt effectū: vt
satiare: ⁊ inebriare ⁊ huiusmōi. Octauū
ꝙ cū desinūt ibi esse species: ibi etiā desi//
nit esse corpus christi ⁊ sanguis. Nonū
ꝙ quādo tenet᷑ hostia in manibꝫ ⁊ videtur
oculis: corpus christi nec tangit᷑ manibus
nec oculis videtur. sed hoc tm̄ circa speci//
es agitur: sicut et quādo diuidit᷑ hostia.
Cum itaqꝫ sint tot huius sacramēti mira
bilia: licꝫ maius sit esse dei matrē q̄ꝫ sacer
dotem: tamē magna est dignitas sacerdo
tis. Augꝰ. O venerāda sacerdotū digni//
tas in quoꝝ manibus velut in vtero vir//
ginis filius dei incarnat᷑. Videant itaqꝫ
sacerdotes sui officij dignitatē qd̄ plus q̄ꝫ
angelicum esse videt᷑. Unde et vita sacer
dotis spiritualis esse debet: et q̄ntum pos
sibile est angelica. Heu heu q̄ꝫ miseri sunt
sacerdotes qui viuūt carnaliter: sicut sūt
lubrici et gulosi malo suo exemplo plebē
trahentes in ruinā. Bern. Heu heu dn̄e
Jesu: mala coꝝ ꝯuersatio/ est misera ple//
bis tue subuersio. Cū etiā sit tāta sacdotū
dignitas videāt laici q̄ꝫ grauiter offendūt
q̇ sacerdotes vilipendūt ⁊ cōtemnūt. Cū
dicat Sapiēs Eccl. vij. Honorifica sacer
dotes. Oh ꝓh dolor hodie sūt mlti de il//
lis de quibꝫ dicit᷑.j.q.j.ca. Multi. Multi
secl'ariū cum plus sacerdotū vitā q̄ꝫ suam
ꝯspiciūt magnū ꝯtēptꝰ sacroꝝ crimē icur
rūt. Mag̃ ei trabe vl'neratos ocl'os hn̄tes

festucā in alienis conspiciūt oculis quā dū
incaute euellere festināt: in erroris foueaꝫ
dilabunt. Cauete ergo ne sacerdotes habea-
tis in contemptū/ maior eñ multo ē digni-
tas cuiuslibet sacerdotis ꝙ cuiuscūq; regis
aut imperatoris. Sed et vos dñi sacerdo-
tes videte qualē exemplū datis. quō viuitis
⁊ qualiter ad altare acceditis/ ad qō non ē ac-
cedendū nisi cuꝫ ꝯsciē puritate. Figura
Exo. xxx. Preceptū erat ꝙ aarō ⁊ filij ei⁹
lauarent pedes ⁊ manus qñ accessuri erāt
ad altare: ne forte morerent. Sic legit Le-
ui. x. ꝙ nadab ⁊ abiu ignē alienū offerentes
deuorati sunt ab igne. Spūalr manus. id
est opa. ⁊ pedes. i. affectiones lauari debēt
anteꝗ̄ sacerdos accedat ad altare. iuxta illō
Sacerdos q accedit ad altare sctificet.

Ecund⁹ ar. Supra de pmo mysterio
⁊c. Hic de scdo mysterio qō est my-
sterīū meorande pfigurationis vbi sunt fa-
ciende tres ꝯsideratiões

Pria ē ꝯsideratio rōnalis ꝯgruitatis
Scda ꝯsideratio figuralis pluralitatis
Tertia ē ꝯsideratio spēalis ꝯformitatis

Prima igit ⁊c. q̄ vicꝫ rōnale ⁊ congruum
fuit hoc sacramentū pfigurari. vt dic̄ Ale-
xander/ ⁊ Boñ. in. iiij. di. viij. Tum rōne
dignitatis q̄ expectandū erat sicut donuꝫ
dei excellentissimū. Tum rōne difficulta-
tis ad credendū. ꝓpter qō oportuit ad hoc
homines assuefieri quadam figuraꝝ manu-
ductione. Tum etiā rōne signate veritatis
q̄ in hoc sacro christus passus signat ⁊ cō-
tinet. Ideo sic̄ oportebat chr̄m passum p-
figurari: ita ⁊ hoc sacramentū. Scda ē
consideratio figuralis pluralitatis. q̄ vicꝫ
decuit ipm pluribꝫ figuris pfigurari. Oīm
eñ vt ait Aug⁹. iiij. de tri. Per mlta era-
mus a deo diuisi: oportebat ꝙ multā vitā
venturā conclamarent. Et sic dicit Alexā-
der. Lꝫ res pfigurata sit vna sm substanti-
am: tñ illi⁹ multi sunt effectus ⁊ multe p-
prietates qbus rñdent diuerse figure. Ad
cuius declaratioñē notandū sm tho. in. iij
p. q. lxxiij. ꝙ in hoc sacramento est tria consi-
derare. Id qō est sacramentum tm̄. s. spe-
cies panis ⁊ vini. Id quod est sacramen-
tū ⁊ res sacramenti simul. s. verum corp⁹
chr̄i. Et id quod est res tm̄. s. effectus sa-
cramenti. Quantū ad primū potissima fi-
gura fuit oblatio melchisedech. Quantuꝫ
ad scdm figura eius fuerunt omnia sacrifi-
cia veteris legis. pcipue sacrificiū expiati-
onis qō erat solennissimū Et nota ꝙ sicut
patꝫ Leuiti. xxiij. ⁊ pluribꝫ alijs locis tria
erāt genera sacrificioꝝ in ve. lege. Quedā
ꝓ pctō: quedā ꝓ gratiaꝝ actione de ꝑceptis be-
neficijs vel percipiendoꝝ postulatione. et
hmōi dicebant hostie pacifice. Alia erāt
simplr ꝓpter dei honorem que dicebantur
holocausta. Et hec omnia chr̄i passionē p-
figurabant que hoc triplici mō habet rō-
nem sacrificij: ⁊ similit sacramentū eucha-
ristie. Quantū ad tertiū. s. effectum figu-
ra pcipua fuit manna qō in se habebat oīs
saporis suauitatē. Sic ⁊ gratia hui⁹ sacra-
menti mentē reficit quantū ad oīa. Agn⁹
etiaꝫ pascalis hoc sacramentū pfigurabat
quantū ad omnia pdicta simul. Quantuꝫ
ad primū q̄ manducabat cum panibꝫ azy-
mis. Quātū ad scdm q̄ immolabat ab oī
multitudine filioꝝ israel. xiiij. luna. Quan-
tum vero ad effectū q̄ per sanguinē agni pa-
scalis ꝓtecti sunt filij israel a deuastāte an-
gelo ⁊ erepti de egyptiaca seruitute. ⁊ ideo
ponit pcipua figura hui⁹ sacramēti agn⁹
paschalis. q̄ sm omnia ipsum representat
Hec ex tho. Tertia ē ratio specialis cō-
formitatis. videlꝫ māne qō prefigurauit
hoc sacramentū quantū ad fructū. Est au-
tem breuiter notanda septuplex conformi-
tas inter hoc sacramentū ⁊ manna. Pri-
ma in modo gñationis. Nam de nocte i-
uisibiliter descendebat manna/ et hoc sigt
statum fidei nostre que non clare videt sic̄
in patria/ nec ibi est oīmoda obscuritas si-
cut in inferno sed quasi in stellari vel luna-
ri lumine ꝑ fidem hoc sacramentū cogno-
scimus. Scda in loco descensionis. q̄a
descendebat in deserto circa castra filioruꝫ
israel eisq; defecit cum intrauerunt terrā
ꝓmissionis/ sic hoc sacramentū dat in dser-
to huius vite ⁊ filijs ecclie tm̄. Tertia
in tpe collectionis/ sex eñ diebꝫ colligebat
⁊ non in sabbato/ sic hoc sacramentū nō ni-
si tpe peregrinationis hr̄/ sed non in sabba-
to. i. requie btōrum Quarta in termino
mensurationis. q̄ colligebant mensuram
gomor ꝓ capite nec q plus collegit pl⁹ ha-
buit/ nec qui min⁹ minus inuenit. Sic hoc
sacramentū nō maius est i maiori hostia:
nec minus in minori: nec i pluribꝫ ꝙ i vna.

Quinta in ritu p̄parationis. Mān̄a ei
ignē optime sustinebat/ cū autē incaluisset
sol liq̄fiebat. Sic hoc sacramentū deuoti
cordis sustinet ignem ꝛ feruentꝫ amoris/
sed dum incalescit sol hūane curiositatis.
ita ꝙ hō rōni naturali tm̄ innitit̄. liquescit
.i. in tali mēte nullius valoris fit. q꜡ nescit
rōne naturali alta mysteria comphēdere.
Uel alit̄. Sic ad calorem solis manna li-
q̄fiebat: ꝛ ad calorē ignis indurabat̄/ sic q̄
amore diuini solis hoc sacr̄m digne sumit
q̄si in eius ore liq̄fit: q꜡ saporem ei⁹ ꝑcipit/
sed q̄ igne cupiditatis mundane vel carna-
lis ꝯcupiscentie succensus fuerit q̄si eēt in-
duratū saporem ei⁹ non ꝑcipit. Sexto i
vsu reseruationis. Nam ab aliq̄b꜡ ꝯ dn̄i p̄-
ceptum i diem alteꝝ reseruatū computru-
it ꝛ vermib꜡ scaturire cepit. Sic hoc sacra-
mentū reseruatū ad tꝑalem questū scatu-
rescit vermib꜡ diabolice simonie. Septi-
ma in gustu saporationis q꜡ vnicuiqꝫ sapi-
ebat iuxta desideriū suum. Sap. xvj. Pa-
ratum panē ḋ celo p̄stitisti eis sine labore/
om̄e delectamentū in se habentē. ꝛ ois sa-
poris suauitatē. substantiā tuam ꝛ dulce. t.
quā habes in filios oñdebas deseruiens
vniuscuiusqꝫ voluntati ꝛ ad qḋ quisqꝫ vo-
lebat conuertebat̄. Hec ibi. Nonnulli ꝟo
murmurantes dicebant. Aīa nr̄a nause-
at sup ci. isto le. Sic hoc sacramentū sumē-
tib꜡ diuersimode sapit s̄m diuersas dispo-
sitiones quas in eis format vel desideriū
charitatis vel indeuotio tepiditatis /vel
ꝑuersitas malignitatꝫ O quot sunt miseri
pctōres q̄ ex hoc sacramento nullū ꝑcipiūt
gustum sp̄ūalem. Alij ꝟo mirabiliter recre-
antur. Exemplū de petro in transfigu-
ratione. q̄ dicebat: bonum est nos hic esse
Mat. xvij. Et de paulo. Phil̄. iij. di. Oīa
arbitror vt stercora vt chr̄m lucrifaciā Hi
igit̄ mirabiliter delectant̄ in chr̄o. Refera-
mus etiā vnum qḋ legit̄ rhome contigisse
Tꝑe nanqꝫ Eugenij quarti q̄dam dn̄a de
notissima Francisca nomine de pontianis
singulis dieb꜡ festiuis deuotissime sacram
cōmunionē sumebat: sentiebatqꝫ delecta-
tionē mirabilē adeo vt sepius post cōmu-
nionē ꝑ magnū tꝑis spaciū rapiebatur in
extasim. Quadā ꝟo die dum in eccl̄ia san-
cte Cecilie trans tyberim expectaret acci-
pere cōionē: sacerdos aut leuitate ductus
aut tentatione diabolica tentauit ei dare
hostiā non consecratā. Cum igit̄ ori ei⁹ ap-
propinquasset recusauit illā di. Parcat ti-
bi deus o pater sacerdos q̄ me nō solū de-
cipere voluisti: sed ꝛ idolatram facere. q̄b꜡
verbis sacerdos cōmotus veniam petijt ꝛ
pctm̄ ꝯfessus postea rē studuit alijs enar-
rare. Patet igit̄ ꝙ hoc sacramentū bn̄ dis-
positis dat saporē ieffabilis suauitatꝫ. p̄s.
Gustate ꝛ videte qm̄ suauis est dn̄s.

T Ertius ar. Aud. q̄ꝫ solicita ꝑ nobis fu-
erit diuina maiestas. Primo sub-
ueniens ꝑ figurales cerimonias. postea ꝑ
corꝑis xp̄ij sacramentū. Et multū cogita-
re debem⁹ ꝙ hec fecit ꝓpter nr̄am vtilita-
tem. Jura em̄ dicunt. Causa semꝑ est ꝯsi-
deranda ꝓpter quam aliq̄d factū sit. ff. de
furtis. l. verum. ꝛ de transactionib꜡. c. vl. ꝛ
v. q. v. Nam oēs. Propone parabolam de
medico q̄ p̄mo misit p̄paratiua q̄dam. q̄a
sic exigebat rō medicine ꝛ dispositio pati-
entis. Deinde venit in ꝓpria ꝑsona ꝛ egro-
tum curauit sumptib꜡ ꝓprijs: et discedens
ꝓpter eius frequentes infirmitates ꝛ loci
intemperiē reliquit ei electuariū de precio-
sissima materia confectum quo vti pote-
rit dum voluerit /et sic vtens in sanitate
cōseruabat̄. O q̄ꝫ amabilis et delectabilis
medicus. O q̄ꝫ desideranda medicina Ex-
pone ꝛ applica/ notando illud Bernar. O
bone iesu q̄ꝫ dulciter cum hoīb꜡ conuersa-
tus es: q̄ꝫ magna ꝛ abūdantissima eis lar-
gitus es.

Sermo. v. de eucharistia

Q Ui mandu.

ꝛc. Hic est panis q̄ de celo de-
scendit Jo. vj. Jn his verbis
primo ostendit seip̄m esse fructuosum: cuꝫ
dicit. panis.

Scḋo gratiosum: cū dicit. descendit
Tertio p̄ciosum: cū dic̄ de celo.
De p̄mo Ps̄. Panis cor hominis confir.
De scḋo Joan. vj. Panis em̄ verus est q̄
de celo descendit: ꝛ dat vitaꝫ mundo. De
tertio ibidem. Ego sum panis viuus qui
de celo descendi.

Qui manducat ꝛc.

P Rimus ar. An eucharistie sacr̄m si

de necessitate salutis:Q₃ sic: Jo.vj. Nisi
manducaueritꝫ carnē filij hoīs ⁊ biberitis
eius sanguinē nō habebitis vitā in vobis
Contra:dicit Aug. bonifacio ꝯ pelagi//
anos. Nec id cogitetis ꝑuulos vitam hr̄e
non posse q̇ sunt exꝑtes corꝑis et sanguis
dn̄i. Rn̄det Tho.in.iij.ꝑte.q.lxxiij. In h̄
sacramento duo sunt considerād a.s.ipsum
sacramentū ⁊ res sacramenti. Res sacri ē
vnitas corꝑis mystici sine q̄ nō pōt esse sa
lus. Nulli em̄ p̄t esse adit⁹ salutis extra ec
clesiam. Res aūt alicuius sacri haberi p̄t
an̄ ꝑceptionem sacri ex ip̄o voto sacri ꝑcipi
endi. Vn̄ an̄ huius sacri ꝑceptionē p̄t hr̄e
salutē ex voto ꝑcipiendi hoc sacr̄m sic etiā
ex voto baptismi an̄ baptismū. Est tn̄ dif
ferentia q₂ baptismus ē p̄ncipiū sp̄ūalis vi
te ⁊ ianua sacramentoꝝ. Eucharistia ē q̄si
consūmatio sp̄ūalis vite ⁊ oīm sacramēto//
rū finis. Per sctificationes em̄ oīm sacra//
mentoꝝ fit p̄paratio ad suscipiendū vl' cō
secrandū eucharistiā. Jō ꝑceptio euchari//
stie non ē necessaria ad habendū simpl'r vi
tam sp̄ūalem s₃ ad ipam ꝯsūmandā. Alia
differentia q₂ ꝑ baptismū ordinat̄ hō ad
eucharistiā. Et iō ex hoc ip̄o ꝙ pueri ba//
ptizant̄ ordinant̄ ꝑ eccl'iā₃ ad eucharistiā
Et iō sic ex fide ecclesie credunt:sic etiā ex
intentione eccl'ie desiderant eucharistiā: ⁊
ꝑ ꝯn̄s recipiunt rem ipsi⁹. Ad baptismu₃
aūt non ordinant̄ ꝑ aliud p̄cedens sacr̄m.
Et iō an̄ susceptionē baptismi nō hn̄t par
uuli baptismū aliq̊ mō in voto. Jō rem sa
cramenti ꝑcipere nō pn̄t absq₃ ꝑceptione
sacri. Et iō hoc sacramentū nō est h̄ mō ḋ
necessitate salutis sic baptism⁹. Hec tho.
Pro fund̄. Sepe considerādū qm̄ oīa q̄
ad hācvitā spectant transeunt. Senec. ad
Lucil. Corꝑa nr̄a rapiunt̄ fluminū more.
q̇cq̇d vides currit cū tꝑe. Nihil ex his q̄ vi
dem⁹ manet. Multū ḡ soliciti esse debe//
mus de his q̄ necessaria sunt ad salutē seu
vitam imortalē. Terenti⁹. Porro istud ē
sapere vt vbicunq₃ opus fuerit animū fle//
ctas. et Lucanus. Cupias qḋ cūq₃ necesse
est. Querit̄ ḡ An eucharistie ⁊c̄. Dic rn̄.
vt s̄. Ex q̄ conclude ꝙ diligenter vigilare
debem⁹ ad hoc vt sim⁹ mēbra eccl'ie: al'as
fructū hui⁹ sacramenti hr̄e non possumus
Vn̄ Aug. sup Jo. Hunc cibū ⁊ potum so
cietatē vult intelligi corꝑis ⁊ mēbroꝝ suo
rum qḋ est eccl'ia in p̄destinatis ⁊ vocatis
⁊ iustificatis ⁊ glorificatis. O miseri pctō
res q̇ a corꝑe chr̄i mystico estis exclusi: vsu
rarij: fraudulenti: inuidi: lubrici ⁊c̄. Certe
non estis ḋ eccl'ia s₃ de synagoga sathane
perituri tandē in inferni diluuio. Figu
ra Gen̄. vj.et.vij. Tꝑe diluuij nullus sal//
uatus est extra arcā: sed omnes perierunt
Per arcā intellige eccl'iam extra quā sunt
oēs diuis mādatis nō obedientes q̇ oēs
ꝑibunt Deu.viij. Peribitꝫ si inobediētes
fueritis. et Ps̄. Iter impioꝝ ꝑibit.
S Ecundus ar. In p̄ceḋ. ⁊c̄. In h̄ igit̄
ser. interseretur ꝯsideratio inductiua
ad audiendā missā in q̄ tractat̄ hoc tā di//
gnissimū sacr̄m in q̊ est consūmatio oīm le
galium sacrificioꝝ. Sūt aūt p̄cipue ꝯside//
rande tres cause ad h̄ inductiue.
Pria ē necessitas obſuāde obligatiōis
Scḋa ē sublimitas mēorande sig̃tiōis
Tertia ē vtilitas desiderāde reportati//
onis. Prima est ⁊c̄. Vn̄ de ꝯse. dist.j.c.
Missas hī. Missas die dn̄ico secularib⁹
audire totas sp̄eali ordine p̄cipim⁹ ita vt
an̄ benedictionem sacerdotis egredi ꝑpl's
non p̄sumat. Qḋ si fecerit ab ep̄o publice
confundat̄. Et iteꝝ.c. Qui die solenni pre//
termisso conuentu eccl'ie ad spectacula va
dit excōmunicet̄. Glo. si monit⁹ non desistit
Sicut aūt dicit Astex. lib.iiij. de auditiōe
misse. Et Henric⁹ boyc: brito. extra de ce
le. missaꝝ in.c. dolentes. Quo ad laicos n̄
audire missā die dn̄ico tunc ē pctm̄ morta
le quando accidit ex ꝯtemptu ꝟo vl' interp̄
tatiuo. vocat aūt contemptū interpretati//
uū quando sine causa legitima dieb₃ dn̄icꝫ
audire missam quis non assuescit. Unde
Glo. in dicto.c.di. hoc esse preceptum. Si
quis ꝟo ex legitima causa p̄termittit au//
dire missam die dn̄ico tunc nō peccat. Vo
cant autem causā legitimā quando quis
detinetur corporali infirmitate vel inimi//
corum timore: vel alia simili causa. Siq̇s
autem ex aliqua leui causa non sufficienti
pretermittit audire missam: et tamen ad
audiendum missam fuit consuetus: tūc p̄t
esse veniale Et sicut dicit Joan. andree ī
rosario. sup dicto.c. Missas. Si ad hoc te
nentur laici multo magis clerici q̇ totalit̄
s̄t ḋdicati diuino cultui vt ptꝫ. xij. q.j.c. Duo
sūt gn̄a. Qḋ aūt dictum ē de dieb₃ dn̄icis

intelligēdū est etiā de alijs diebꝫ festiuis: vt pōt colligi ex his q̄ dicunt̄ extra de parochijs in c. Ut dñicꝫ diebꝫ ⁊ festiuis. Ulteriꝰ sicut dicūt cōiter doctores: vt Inno. Host. ⁊ Joānes anð. sup̱ rubricā de parochijs. Hoc est int̄ iura ꝑochialia: ꝙ parochianꝰ vniꝰ eccl'ie nō debet audire diuina in alia ex ꝯtēptu. qð tñ fieri pōt rōnabili cā/corꝑali vel spūali. puta cū q̇s vult ꝑegrinari ꝓ iplendo voto: vel ꝓ indulgentia ꝯseq̄nda: vel ꝓ v̄bo dei audiēdo. Secūda cā est sublimitas memorādē signtionis In celebratiōe em̄ misse representant̄ sanctissima mysteria nr̄e redēptiōis. Uñ celebratio misse dr̄ chr̄i imolatio. Uñ Augꝰ. libro sen. Prospi. Semel imolatꝰ est in semetip̄o chr̄s: ⁊ tñ q̄tidie imolat̄ in h̄ sacramēto. Celebratio q̇ppe sacramēti eucharistie est imago q̄daz rep̄ntatiua passionis chr̄i q̄ fuit vera imolatio. Uñ Amb. sup̱ ep'lam ad Heb. In chr̄o semel oblata est hostia ad salutē sempiternā potēs. Quid g̊ nos? Nōne ꝑ singulos dies offerimꝰ ad recordatiōez mortꝫ eiꝰ? Tertia cā ē vtilitas desiderāde reportationis. Per h̄ em̄ fit hō ꝑticeps meriti dñice passiōis adorādo reuerēter hoc sacramentuz. fit etiam particeps orōnis sacerdotis. Orat em̄ sp̱ sacerdos ꝓ oibꝫ circūastātibꝫ: vt patet i canone misse: ⁊ deuotiōes assistentiū offert deo. Sed forte q̄rit̄. Est ne melior missa boni sacerdotꝫ q̄ꝫ mali? Rñdet Tho. i. iij ꝑte. q. lxxxij. ꝙ in missa duo sunt ꝯsideranda. s. ip̄m sacr̄m qð est ꝑncipale: ⁊ oratiōes q̄ in missa fiunt. Quantū ad sacramentuz nō minꝰ valet missa sacerdotꝫ mali q̄ꝫ boni. q̇a vtrobiqꝫ idē ꝯficit̄ sacramentū. Ad hoc facit c. Cū sc̄ptura. j. q. j. et c. Significasti. et c. Non q̄les. Oblatio tñ accepta pro actu offerentꝫ/melior est ab vno q̄ꝫ ab alio. Unð sic oblatio boni est meritoria. Oblatio ꝓ̄o mali dānabilis: lꝫ res oblata sp̱ sit deo gratissima. Ideo dr̄ Leui. xxj Hō q̄ habuerit maculā nō accedet ad ministeriū dei sui. Quantū aūt ad orationez dicēdum ꝙ pōt dupl'r ꝯsiderari. Uno mō inq̄ntū habet efficaciā ex deuotōe sacerdotis orātꝫ. Et sic nō est dubiū ꝙ missa boni sacerdotꝫ ē melior q̄ꝫ mali. Unde. j. q. j. c. Ipi sacerdotes. Quanto sacerdotes fuerint digniores: tāto facilꝰ in necessitatibꝫ pro q̇bꝫ clamant exaudiunt̄. Ad hoc facit ibidē. c. Sacerdotes. et c. Sacrosc̄ā. Alio mō inq̄ntū orō ꝓfert̄ a sacerdote in ꝑsona totiꝰ eccl'ie. Et hoc mō ē fructuosa orō sacerdotis pc̄tōris nō solū in missa: sed etiā in alijs eccl'iasticꝫ officijs in q̇bꝫ gerit ꝑsonam eccl'ie. sed sic nō sunt fructuose eiꝰ oratiōes ꝓ̇uate: ſm illð ꝓuer. xxviij. Qui declinat au. su. ne au. le. orō eiꝰ erit execrabil'. Ex dictꝫ itaqꝫ sequit̄ ꝙ sicut dt̄ Boñ. Si q̇s libētiꝰ audiat missaz melioris sacerdotis: bñ facit: dū tñ nō credat ip̄m in substātialibꝫ sacri excedere pc̄tōrē. al's ꝑicl'ose erraret. Notandū insup̱ ꝙ cōcubinarij publici ⁊ notorij missam audire nō licet. Unde xxij. dr̄. Nullus audiat missaz sacerdotis quē indubitant̄ nouit hr̄e ꝯcubinaz. Hoc est tñ intelligendū de notorio vł' per s̄niam cōuicto: vel ꝑ ꝯfessionē in iudicio factā: vel q̄ñ nō pōt aliq̄ tergiuersatiōe celari. Sicut etiā dt̄ Tho. in. iij. ꝑte. q. lxxxij Heretici: scismatici: ⁊ excōicati sunt ꝑ sententiā eccl'ie executōe ꝯsecrandi ꝓ̇uati. Iō peccat q̇cūqꝫ coꝝ missam audit: vel ab eis sacr̄m recipit. Et certe multuz timere debent ad tractandū hoc tā venerabile sacramētū indigne accedentes. Exēplū narrat Guilhel. ꝙ sacerdos q̇dā immūdꝰ ⁊ lubricus corpꝰ chr̄i q̄si q̄tidie polluto ore sumebat. Et vide vindictā dei: Os eiꝰ circa nasum ⁊ mentū est ꝓ̄sum: ⁊ lingua cōputruit ita vt vix ꝑ fetore ab amicꝫ suis possꝫ sustineri. Sic ⁊ sacerdos in gallia fuit cuiꝰ manus in missa supra arā extense igne celesti vsqꝫ ad cubitos sunt cōbuste. hec Guilh. j. Coꝝ. ij. Qui manducat ⁊ bibit indigne iudiciū sibi manducat ⁊ bibit ⁊c̄.

t Ertiꝰ ar. Audistꝫ q̄ꝫ sit salutifeꝝ audire missam. Uidete ne ꝑ negligētiā vestrā tāto bono ꝓ̇uemi. Dicit em̄ lex Damnū qð q̇s sua culpa sentit/sibi: ñ alt'i imputare debet. ff. de reg. iu. l. Qð q̇s. Pone casum de prebendis. Si clericis. li. vj. Ubi clericꝰ q̄ negligit petere ꝓ̄bendā sibi debitā cum vacat: sibi imputare debet: nō socio expectāti. Si q̇s ergo negligit audire missam cū pōt ⁊ ꝓ̇uat̄ tanto fructu: sibi iputare debet. Audite similitudinez. Rex mādauit aliq̇s ad comedendū secū in mēsa vnicuiqꝫ daturꝰ amplissima dona. Si itaqꝫ aliq̇s coꝝ ire neglexerit ⁊ penuriam

patit: nonne sibi imputandū ē ꝛ de tali negligentia increpandus. Expone ꝛ applica notando ꝯ negligentes illud Prouer. vj. Uade ad formicā o piger ꝛ disce ab ea sapientiam ꝛc.

De eucharistia. Sermo.vj.

Qui mandu.

ꝛc. Dn̄s iesus in q̄ nocte tradebat accepit panē.j. Co.xj. Ibi notande sunt tres ꝯsiderationes cuilibet manducanti aut etiam adoranti necessarie.

Prima est imperialis sublimitatꝫ: cum dꝛ Dominus

Secunda cordialis suauitatis: cum dicitur/iesus

Tertia est passionalis acerbitatis: cum dꝛ/in q̄ nocte tradebat.

De pma Apoc xix. Rex re. ꝛ do. dn̄antiū. et Ps̄. Dn̄s vtutum ipe est rex glorie. De scda Bern̄. Jesu dulcis mēoria dās vera cordis gaudia sed sup mel ꝛ oīa eius dulcis p̄ntia. De tertia cantat eccl'ia. In mortē a discipulo suis tradendꝰ emulis p̄us in vite ferculo se tradidit discipulis.

Qui manducat ꝛc.

P Rimus ar. An h̄ sacr̄m ꝓsit tm̄ sumēti siue manducanti? Oꝫ, sic. qꝛ alia sacramenta nō ꝓsunt nisi sumentibꝫ. Cōtra In celebratione huiꝰ sacri fit ꝓ multis deꝑcatio. Rn̄det tho.p.iij.q.lxxix. Hoc sacramentū p̄ alijs hꝫ ꝙ non soluꝫ est sacr̄m sed etiam sacrificiū inquantū ꝑ ipm repsētat passio dn̄i. Hoc igit sacr̄m sumentibꝰ q̄dem ꝓdest ꝑ modū sacri q̄ confert grā/et etiā ꝑ modū sacrificij qꝛ ꝓ omnibꝫ sumentibus offert. vt patꝫ in canone misse. Alijs aūt q̄ non sumūt ꝓdest ꝑ modū sacrificij inquantū ꝓ eoꝝ salute offert. Un̄ in canone misse dꝛ Memento dn̄e famuloꝝ ꝛc. ꝓ q̄bꝰ tibi offerimꝰ Hec tho. Pro fu. Multū ꝛ sepe ꝯsideranda est chr̄i beniuolētia q̄ nobis seipm dedit. Nam vt dt Tulliꝰ lib. de officijs. Quo q̄sꝗ aīo/studio/beniuolentia/fecerit p̄ponderandū est. Certe ꝑcellentissimū est ꝛ inextimabile huiꝰ sacri donū. Donum inquā ꝓutile/donū valde delectabile/medicina vicꝫ dulcissima. Ad h̄ q̄ spectare p̄t illud Horatij in poetria. Omne tulit punctū: q̄ miscuit vtile dulci. Sꝫ q̄rit An ꝓsit tm̄ sumēti. Dic rn̄. vt s̄. Post rn̄sionē aūt dicas ꝙ illud valde notandū est ꝙ sumentibꝫ nō ꝓdest nisi digne sumāt. Nemo aūt digne sumit neꝗ etiā digne adorat nisi q̄ mundꝰ est. Jō mat.v. Bti mundo coꝛ. qm̄ ipi deū vi. O imundi pctōres: supbi: inuidi: luxuriosi ꝛc. Certe indigni estis rāpcioso cibo hoc vicꝫ corpis christi sacro: qd̄ q̄cūꝗ sumere voluerit aut adorare sic vt ꝓsit oportet p̄mo coꝛ p̄parare. iuxta illud.j. Reg.vij. Preparate corda vr̄a dn̄o. Hec aūt p̄paratio fit ꝑ purgationem ꝯscie q̄ necessaria ē ad dignā ꝑceptionem ꝛ adoratione eucharistie. Figura.iiij. Regū.xxiij. Purgata iudea ab idolis p̄cepit iosias fieri phase dn̄o. Moralit. purgata ꝯscia ab affectionibꝫ carnalibꝫ et terrenis q̄ sunt idoloꝝ seruitꝰ dꝫ comedi ꝛ adorari verꝰ agnꝰ pascalis chr̄s. Dicunt q̄ppe medici ꝙ ponere escā sup cibū indigestū ē imminutio vite. Cibꝫ ꝯ dn̄ici corpis nō compatit in stomacho aie cibū alienū. cuiusmodi ē terrena affectio aut carnal' Ps̄. Insatiabili corde cum h̄ nō edebā. Insatiabile q̄ppe ē coꝛ pctōris. Non em̄ satiari p̄t voluptate pcti.

S Ecundꝰ ar. Sup̄ de duobꝫ p̄mis ꝛc.

Nūc de tertio qd̄ est mysteriū admirande sigtionis. Sacramentū q̄ppe dꝛ sacre rei signū. Hoc em̄ sacramentū tres hꝫ sigtiones ꝑcellentes.

Prima est remeōratiua.

Scd̄a repsentatiua.

Tertia p̄figuratiua.

In h̄ aūt sermone dicemꝰ de p̄ma q̄ est respectu rei p̄terite rememoratiua. vicꝫ oīm mysterioꝝ q̄ ꝓ nob fecit deꝰ in carne hūana. s. icarnatiōis: ntitatis ꝛc. ꝛ spēalit mortis eiꝰ ps̄. Mēoriā fe. mi. suoꝝ mi. ꝛ mi. d. es. de. ti. se. Et qꝛ chr̄i passio ꝑfissimū fuit sacrificiū iō ꝓpt hāc sigtionē sacr̄m istd̄ dꝛ sacrificiū. Idcirco dn̄s sacr̄m istud istituēs dic Lu.xxij. Hoc facite in meā cōmeōrationē. i. i passionis mee recordationē. Et h̄ ap̄ls exponit.j. Coꝛ.xj. di. Quotiescunꝗ mā. pa. hūc ꝛ ca. bi. mor. dn̄i annū. do. ve. ipe dn̄s ad iudiciū. Cōsideratio aūt affectiua huius sigtionis habet tres fructus dignissimos.

ii 3

Prīo est inflāmatiua diuīe dilectiōis.
Scđo est exhortatiua grāꝝactionis.
Tertio ē inductiua interne cōpunctōis
Prīo igiṫ ꝛc. qꝛ vicꝫ dat nobis mēoriā illi
us amoris suauissimi quē nobis oñdit fi//
lius dei q̇ ꝑ nobis ē incarnatꝰ natꝰ/cruci//
fixus/passus/sepultꝰ/ꝛ ad celos tādē ascē
dit. Et vide bn̄ quantū nos dilexit. Non
em̄ solū dedit nob̄ sua.i.suas creaturas in
obsequiū ꝛ suos.i.angelos in adiutoriuꝫ:
sed etiā seip̄m dare voluit/aliter nō pote//
rat contentꝰ esse amor eiꝰ. Seip̄m ḡ dedit
in filiū ꝑ carnis assumptionē Esa.ix. Filiꝰ
datꝰ est nobis. Dedit se in sociū ꝑ vite con
formationē Phil.ij. Habitu iuentꝰ vt hō
Dedit se in magistrū ꝑ doctrine p̄dicatio
nē Jo.xiij. Uos vocatis me magister et
dñe ꝛ bn̄ diciṫꝫ sum etem̄. Dedit se in ducē
per exempli oꝑationē. Jo.xiij. Exempluꝫ
dedi vobis vt quēadmodū ego feci:ita et
vos faciatꝫ. Dedit se in p̄rem ꝑ gr̄e rege//
neratione Jo.j. Quotq̊t aūt re.eū de.eis
ptātē fi. dei fieri his q̇ credunt in noīe eiꝰ.
Dedit se in holocaustū ꝛ redemptiōis p̄ci
um ꝑ sanguis effusionē Apo.j. Dilexit nos
ꝛ lauit nos a pctis nr̄is i sanguīe suo. De//
dit etiā se in cibū ad spūalez refectionē. Et
tandē dat seip̄m in p̄miū ad nr̄am glorifica
tionē Un̄ cantat eccl'ia. Se nascens dedit
sociū/conuescens in edulīū/se moriens in
p̄cium se regnans dat in p̄miū. O ardētis//
simus amor chr̄i iesu. Multuꝫ ḡ tenemur
eū diligere.j. Joā.iiij. In hoc est charitas
nō q̄si nos dilexerimꝰ deū/sed qm̄ ip̄e pri
or dilexit nos. Scđo ē exhortatiua gra
tiaꝝactionis. Hiero. Ideo saluator h̄ sa//
cramentū tradidit vt semꝑ cōmēoremur.
qꝛ ip̄e ꝑ nobis mortuus ē ne simꝰ ingrati
tantis beneficijs.j. Co.vj. Empti em̄ estꝫ
p̄cio magno. Tertio ē inductiua inter//
ne cōpunctionis. Hoc em̄ sacr̄m reducit
ad mēoriā ꝙ chr̄s ꝑ pctis nr̄is mortuꝰ est
Propterea multū cōpuncti eē debemꝰ ꝯsi
derantes pctā nr̄a fuisse causā mortꝫ dn̄i.
j. Pe.iij. Chr̄s semel ꝑ pctis nr̄is mortuꝰ
est/iustus ꝑ iniustis. Patꝫ itaqꝫ quoniā i
feruore dilectionis/grāꝝ actionis/atqꝫ cō
punctiōis adorare ꝛ manducare debemꝰ
corpꝰ chr̄i. Exemplū de btō Hieronymo
in suo transitu de q̄ narrat Eusebiꝰ. ꝙ cuꝫ
q̄dā frater attulit sibi corpꝰ chr̄i/vir dei vt
videre potuit nob̄ sibi auxiliātibꝫ ꝓtinꝰ sep
strauit i ṫrā ꝛ voce ꝛ lachrymis q̄ꝫ tū poṫat
clamabat di. Dñe/q̇s ego sū vt sub tectuꝫ
meū itres: Meruit h̄ pctōr hō: Certe dn̄e
nō sum dignꝰ. Cur nūc tātū te hūilias vt
digneris ad hoiem descendere publicanū ꝛ
pctōrē: Cunqꝫ ꝓpinquꝰ eēt sacerdos: eri//
gens se vir gloriosus genibꝫ flexis cunctis
eū tenentibꝫ cū magnis lachrymis ꝛ suspi
rijs ꝛ q̄ꝫpluries ꝑcutiens pectus suū dixit
Tu es dn̄s meꝰ ꝛ deꝰ meꝰ q̇ ꝑ me passus
es. Certe tu es ille q̇ cū deus esses an̄ tp̄a
ꝛ sine p̄ncipio a deo p̄re genitꝰ eterna ꝛ in//
uestigabili gn̄atione q̇ cum ipso ꝛ spūsctō
vnus deꝰ es ꝑmanēs illud qđ eras et es/
intra vniꝰ puelle corpusculū te clausisti fa//
ctus hō. Multaqꝫ alia addidit verba de//
uotissimis mysterijs plena. Quibꝫ finitis:
vir dn̄i gloriosus sacr̄m suscipiens ad ter//
ram supinꝰ redijt. Deinde manꝰ in modū
crucis tenens symeonis ꝓphete vaticiniuꝫ
decantauit. Quo finito: apparente q̄dā lu//
ce mirabili ex hac vita gloriosus migrauit
Sap̄.iij. Bonoruꝫ operum gloriosus est
fructus.

t Ertius articulus. Audistis qm̄ hoc
sacramentuꝫ est rememoratiuū pas//
sionis christi. Unde et christus nobis il//
lud quasi ex testamento reliquit vt ip̄m su
mentes ꝛ adorantes ex eiꝰ recordatione ꝛ
amore animemur ad pugnandum ꝯ vicia.
Hoc ergo testamentū satagamus diligē//
ter implere. Nam dicunt iura. Heres nō
implens voluntatē defuncti ꝑdit heredita
tem. De voto.c. Licꝫ.et.xj.q.j. Siluester
et de testa.c. Si heredes.et. C. de fideicō
missis. autentica hoc ampliꝰ. Propone pa
rabolam de sponsa cui sublata est heredi//
tas ꝑ tyrannū. Sponsus aūt volens eam
recuperare ꝛ ꝓpterea se morti exponēs te//
stamentū fecit relinquēs notabile legatū/
puta anulum aureū in quo est p̄ciosissimꝰ
lapis oñdendū filijs: ꝑ qđ rememorentur
bn̄ficium paternū ꝛ moneāṫ cauere ne cō//
federenṫ p̄dicto aduersario. Expone ꝛ ap//
plica. Sponsa est ecclesia: filij sunt christi//
ani: tyrannus diabolus: hereditas paradi
sus: anulꝰ eucharistie sacr̄m. Cauete ḡ ne
diabolo confederemi. Imo vt dicitur Ja
cobi.iiij. Resistite diabolo ꝛ fugiet a vob̄.

De eucharistia. Sermo. vij.

Qui mandu.

q rc. Accipite et mãducate hoc est corpus meũ quod ꝓ vobis tradetur. j. Cor. xj. Tria sũt ibi notanda.

Primũ miranda liberalitas. Accipite et manducate.

Secundũ liberalitatis suauitas: hoc ẽ corpus meũ.

Tertiũ suauitatis benignitas. qḋ ꝓ vobis tradet̃.

De pmo Ps. Oculi oĩm in te sperant dñe: et tu das illis escã in tpe opoztuno. De scdo Jo. vj. Pr̃ me⁹ dat vobis panez de celo vex. De tertio Ro. viij. Propo filio suo ñ pepcit sz ꝓ nobis omnib⁹ tradidit illum. Salutatio.

Qui manducat rc

p Rimus ar. An sacr̃m eucharistie debuerit institui a pncipio: Q, sic. quia a pncipio genus hũanũ hoc remedio indigebat pſertim post pmox parentũ transgressionẽ. Contra ẽ auctoritas chr̃i instituentis. Rñsio ſm doct. in. iiij. sniax. dis. viij. Hoc sacr̃m ꝯuenient̃ institutũ est i lege euangelica q̃ est lex amoris et tpe passionis chr̃i vicino. Cui⁹ ſm doct. est pcipua rõ triplex. Pria est rõ corpalis subtractionis. Hanc rõnem ponit Eusebi⁹ di. Quia corpus assumptũ ablatur⁹ erat ab oculis: illaturus siderib⁹ necesse erat vt in die cene sacramentũz corpis et sanguis sui consecraret vt coleret̃ iugiter ꝑ mysterium qḋ semel offerebat̃ in pcium Scḋa ẽ rõ legalis terminatiõis. Sacrificia em̃ legalia in passione terminãda erãt. iõ opoztuit tunc nouũ inchoare et nõ añ. q2 nõ erat cõueniens vmbrã et veritatẽ sil' currere. Beda. Finitis veteris pasce solennijs q̃ in cõmẽoratione antiq̃ liberationis de egypto agebant̃ transit ad nouũ qḋ i sue redẽptionis mẽoriã eccl'iaz frequentare desiderat: ꝓ carne et sanguie agni sue carnis et sanguinis sacr̃m i pãis et vini figura substituẽs sacerdos i et̃nũ fact⁹ ſz ordinẽ melchisedech

Tertia ẽ rõ spũalis iformatiõis. Per h̃ em̃ docemur q̃ firmiter et q̃ sepe recordari debem⁹ dñice passionis q̃ iminẽte institutũ ẽ h̃ sacr̃m. Añ g̃ passiõez institutũ fuit ñ celebrandũ tũc sz postea: vt eẽt remẽoratiuũ passiõis: et sic feruẽtioz eẽt deuotio ad illud Aug. li. rñsionũ ad ianuariũ. Saluatoz nr̃ vt vehemẽti⁹ cõmẽdaret hui⁹ altitudinẽ mysterij: vltimũ h̃ voluit ifigere cordib⁹ et mẽorie discipulox a q̃b⁹ ad passionẽ discessur⁹ erat Hec ille. Sic g̃ pcepit filijs isrl' tunc pmo agnum pascalẽ manducare qñ decreuit eos de egyptiaca ſuitute liberare: Ita sacramentũ hoc pmo istituit qñ voluit nos de ptãte diabolica eripere in signũ euidentissimũ amoris dulcissimi quẽ ad nos habuit. Pro fundamento Mirari debem⁹ diuinã pietatẽ qm̃ cũ inimici eius essem⁹ tantã nobis exhibuit charitatẽ. O verissimus dei amor Galt̃. in alexã. Que fastidit hõ non vere diligit. Ille est ver⁹ amor miserũ q̃ non fastidit amicũ. O q̃ efficaciter allicere dz corda nr̃a suauissimus amor ille. Nam vt dicit Tulli⁹ lib. ḋ amicicia. Non tã vtilitas ꝑ amicũ ptita: q̃ amici amor ipe delectat. Hui⁹ aũt amoris chr̃i signũ clarissimũ est sui corpis sacr̃m. Querit̃ g̃ quare a pncipio non fuit hoi datum. Dic rñ. vt s. Ex q̃ conclude: qm̃ istḋ est sacr̃m amoris: ꝓpterea institutũ est qñ amor eius bulliebat atq3 feruebat Jo. xiij Cũ dilexisset suos q̃ erant in mundo in finem dilexit eos. i. ſm glo. maiora signa dilectionis ostendit. O miseri pctõres q̃ eũ nõ diligunt: sz carnẽ et mũdũ. O fatui: auari: vsurarij rc. O imundi: luxuriosi rc. O excecati supbi rc. Vos chr̃m contẽnitis q̃ tã feruenter vos amauit. Certe non estis digni hoc sacr̃m sumere: neq3 etiã adorare Est em̃ sacr̃m noue legis q̃ ẽ lex gr̃e. Vñ non est sumendũ nisi ab his q̃ sunt in gr̃a: iam vicz purgata pcti vetustate. sic infirmitate purgata corpus ẽ reficiendũ nõ ante. quia si adhuc essent humores corrupti refectio illa morbum aggrauaret. Figura Exo. xvj. Filij israel non receperũt mãna: nisi prius ꝯsumpta farina egyptiaca. Sic non est sumendũ corpus chr̃i: nisi pri⁹ ablata ꝯuersatione praua Jõ ḋz. j. Co. xj. Probet seipm hõ et sic de pane illo edat rc.

s Ecund⁹ art. In pcedenti rc. Nũc ḋ scḋa sigtione q̃ est rei pñtis represententatiua. s. ecclesiastice vnitatis. Et ratione hui⁹ dicitur cõmunio. q2 per ipm cõicam⁹ et vnimur christo et inuicem. Deuota au

tē huiꝰ sigtionis ꝯsideratio habere pōt in nobis triplicē fructū inq̄ntū ostendit triplicem debere esse vnitatē inter nos.

Prima ē vnitas mēbroꝝ sub vno capite

Scđa est vnitas filioꝝ sub vno patre.

Tertia ē vnitas amicoꝝ i vna charita(te.

Prima igiť ⁊c̄. Conuocatio em̄ fidelium que dr̄ eccl'ia est corpꝰ chr̄i mysticū: cuiꝰ caput est ip̄e chr̄s. Ep̄h.j. Ip̄m dedit caput sup oēm eccl'iam q̄ est corpꝰ ipsius. Et hoc euidētissime sigtur p hoc sacramētū in q̄ oēs fideles recipiunt vnū ⁊ idē verū chr̄i corpus. Vn̄ Rom.xij. Multi vnū corpꝰ sumus in chr̄o: singuli aūt alter alterius mēbra. Vn̄ patet q̄ntam iniuriā faciunt huic sacr̄o q̄ cum odijs fraternis accedunt ad illud: aut pleni fraudibꝫ aut inuidijs. Cōtradicunt em̄ huic sacr̄o qđ est sacramentū vnitatꝫ. Vn̄.j. Coꝝ.x. Vnꝰ panis ⁊ vnū corpꝰ multi sumꝰ oēs q̄ de vno pane ⁊ de vno calice participamꝰ. Ubi nota q̄ vnus panis materialis fit ex pluribꝫ granis puluerizatis p aq̄ admixtionem et ignis decoctionem. Sic spūalr̄ vt simus vnus panis Primo necessaria ē puluerizatio hūilitatꝫ: vt. s. vnusquisq̄ se humiliet puluerē se esse cogitādo ⁊ seip̄m pulverizādo ⁊ molēdo. Nō em̄ pōt sup̄bus alijs bn̄ conuiuere. Scđo humectatio benignitatꝫ p quā vniunť hoīes dū sibi inuicem cōplacere volunt. Tertio decoctio charitatꝫ. Aq̄ quippe farine mixta nisi fieret decoctio disponeret ad corruptionē. sic et beniuolentia mutua/nisi sit decocta charitatꝫ igne traheret ad peti corruptiōem: vt patet in his q̄ sunt inuicē beniuoli ꝭm carnē aut ꝭm mūdū: ⁊ nō ꝭm deū Timēdū est em̄ q̄ mlťi sť tales. Scđa est vnitas filioꝝ in vno pr̄e: q̄ vicȝ oēs filios suos vno pane reficit. Jo.j. Quotq̄t aūt receperūt eū dedit eis p̄tātē filios dei fieri. Tertia ē vnitas amicoꝝ i vna charitate. Vn̄ post institutionē huiꝰ sacr̄i dn̄s dixit discipuľ suis Joā.xiij. Mādatū nouum do vob vt diligatꝫ inuicē sic̄ di. vos: In hoc cognoscēt oēs q̄ discipl'i mei estꝫ si dilectionē habueritꝫ ad inuicē. Hāc aūt triplicē vnitatē predictā statim post hm̄oi sacramēti institutionē petebat dn̄s orans ꝓ nob ad patrē: ⁊ di. Joā.xvij. Ego ꝓ eis rogo: nō ꝓ mūdo rogo: sed ꝓ his q̄s dedisti mihi ⁊c̄. Pr̄ scťē serua eos q̄s dedisti mihi vt sint vnū sicut ⁊ nos vnū sumꝰ ⁊c̄. Nō ꝓ eis rogo tm̄ sȝ ꝓ eis q̄ credituri sūt p v̄bum eoꝝ in me: vt oēs vnū sint sicut tu pater in me ⁊ ego in te vt et ipsi in nobis vnū sint vt credat mundus q̄ tu me misisti ⁊c̄. Hec ibi. Est g̊ hoc sacr̄m eccl'iastice vnitatꝫ: p qđ ꝯfutanť oēs heretice prāuitates p q̄s fit ab eccl'ia diuisio. Exemplū. Fuit q̄dā hereticꝰ in ꝓuincia brabantie q̄ debebat cōburi. Cū aūt ꝓiectꝰ essȝ in ignē: clamauit Juuate me. Et statim demones extraxerūt eū de igne. Qui cū denuo fuisset ꝓiectꝰ ⁊ sp liberatꝰ: iam catholici disputabant de fide. Sup̄ueniēs autē q̄dam p̄dicator/ dixit ep̄o. Faciatꝫ huc apportari corpꝰ chr̄i. Qđ cū factū fuisset: hereticꝰ i ignē ꝓiectꝰ/sicut p̄us clamauit Juuate me. Et demones rn̄derūt Nō possumus: q̄ maior nob sup̄uenit. Magna igitur ⁊ miranda huiꝰ sacramēti v̄tus. Nec mirꝝ hoc: q̄m ibi adest ip̄e dn̄s v̄tutū. Ps̄. Dn̄s v̄tutū nobiscum.

t Ertiꝰ ar. Aud. ⁊c̄. Si g̊ vultꝫ hoc sacramentū vob ꝓdesse: cauete ne hāc vnitatē impugnetis. Dicit em̄ regl'a iurꝫ Ex eo nō debet q̄s fructū cōseq̄ qđ semel nisus extitit impugnare. Pone casum i eo qui impugnat testamentū q̄ si id improbe facit ⁊ succūbit: q̄cq̄d ex testamento capiebat p̄dit. ff. de inoffi. testa. §. Meminisse. Ad idē. xiij. q. ij. c̄ p̄posteꝝ. Expone et applica notādo q̄ testamētū chr̄i est testamentū vnitatꝫ ⁊ pacis Unde ipse dicebat Joan.xiij. Pacē relinquo vobis: pacē meā do vobis.

De eucharistia Sermo octauus

q Ui mādūcat

⁊c̄. Qui credit in me habet vitam eternam. Joā.vj. ꝭm Aug. credere in eū/est ip̄m mādūcare. Est autē notanda differētia inter ista Credere christū: Credere chr̄o: et Credere in christū. Nam credere christū est/credere ip̄m esse. Sic credebant demones de q̄bꝫ Lu.xiiij. Sciebant ip̄m esse chr̄m. Credere autem chr̄o est v̄bis eius assentire. Sicut etiam credunt demones ⁊ mlťi pctōres: vt dicit

Aug⁹. sup Joā. Credere aūt in chꝛm: vt dt Aug. ibidē Est credēdo amare: credēdo in eū ire: ⁊ ei⁹ mēbris incoꝛpari. Ipsa ē fides q̄ p dilectionē opaꝫ. Salutatio. Qui manducat ⁊c.

P Rim⁹ articul⁹ An pctā venialia impediāt effectū hui⁹ sacri: Q, nō. qa venialia p hoc sacrm tollunꝫ. Cōtra. Damasce. dt li. iiij. Ignis eius qd in nob̄ est desiderij assumēs eam q̄ ex carbone est. i. ex hoc sacro ignitionē: cōburet nr̄a peccata ⁊ illuminabit coꝛda nr̄a: vt p participationē diuini ignis igniamur ⁊ deificemur Sed ignis nr̄i desiderij vel amoꝛis impediꝫ p venialia. igiꝫ ⁊c. Rn̄det Tho. pte iij. q. lxxvij. Pctā venialia aut sunt pterita: aut actu exercita. Pꝛimo mō nō impediūt. Potest em̄ ɔtingere ꝙ aliq̄s post multa venialia cōmissa deuote accedit et plene ɔsequiꝫ effectū hui⁹ sacri. Secundo modo nō ex toto ipediunt sed ex parte Effect⁹ em̄ hui⁹ sacramēti nō solū est adeptio habitualis gratie vel charitatis: sed etiā q̄dam actualis refectio sp̄ualis dulcedinis. que q̄dem impediꝫ siq̄s accedit mēte distracta p venialia. sed nō tolliꝫ augmētū gr̄e habitualis. Hec Tho. Pro fūdamento. Non debet res mūda reponi nisi in loco mundo ⁊ decenter disposito. qa vt dt Hoꝛaci⁹ in ep̄lis. Sincerū nisi vas q̄dcūq3 ifūdis acescit. Et ſm doctrinā Aristo. in postp̄dicamētꝫ Cōtraria nō pn̄t eē in eodē. Ideo nō pōt recipi effect⁹ eucharistie vbi est dispositio ɔ̄ria. Queriꝫ ḡ An venialia faciant dispositionē repugnantez effectui eucharistie: sic ꝙ ipediant ⁊c. Dic rn̄. vt ḡ. Ex qua cōclude ꝙ cōmunicatur⁹ debet q̄ntum pōt oēs affectiōes inoꝛdinatas repmere: ⁊ p oꝛationē feruentem se p̄parare: animuꝫ oīno a terrenis ⁊ carnalibus abstrahēdo: vt sic sp̄ualis efficiaꝫ q̄ntum erit possibile dum cibū sp̄ualē vult accipere Audite o carnales. o mundani ⁊c. Nā ⁊ ipe chr̄s postq3 de hoc sacro p̄dicauerat Joan. vj. dicebat: Sp̄s est q̄ viuificat: caro autē nō pdest q̄cq3. Verba que ego loq̄r vobis/sp̄s ⁊ vita sunt. Mundande ḡ sunt oēs extranee affectiones.

Figura Gen̄. xviij. Trib᷒ virꝭ dt abraā Requiescite sub arboꝛe ⁊ lauenꝫ pedes vr̄i Et fecit cōmisceri tria sata simile/ et ex eis panes subcinericios fieri ⁊ eis dari. Spiritualiter Abꝛaam. i. diuin⁹ sermo hoꝛtaꝫ fideles requiescere sub arboꝛe crucis: purificantes pedes. i. aīe affectiones. et tūc sara. i. eccl'ia: affert tria sata simile. i. tria que sunt in hoc sacramēto. s. deitatem: aīam: ⁊ carnē. ex q̄bus ɔficiꝫ panis subcinericius. id est refectio latens sub cinerib᷒. i. sub speciebus sacramentalib᷒. He em̄ tres substātie sunt in chr̄o: qui dicit Joā. vj. ca. Ego sum panis viuus q̄ de celo descendi.

S Ecūdus ar. In p̄ced. ⁊c. Nūc de tertia q̄ est rei future p̄figuratiua. s. diuine fruitiōis que erit in patria. Et rōne huius figtionis dr̄ viaticū: q2 est cib᷒ viatoꝝ illuc tendētiū. Vn̄ cantat eccl'ia Ecce panis angeloꝝ fact⁹ cib᷒ viatoꝝ. Diciꝫ etiā eucharistia. i. bona gr̄a. q2 gr̄a dei vita eterna. Rho. vj. Cōsideratio aūt hui⁹ figtōis est triplicis fruct⁹ inductiua

Pꝛimo speratiue affectionis

Scd̄o affectiue incitationis.

Tertio incitatiue p̄gustatiōis.

Pꝛimo igiꝫ est iductiua speratiue affectionis pueniēdi vicȝ ad hereditatē celestem. Vn̄ dr̄ hoc sacrm pign⁹ eterne hereditatꝫ Vide dei bonitatē. Cum em̄ p passionez nobis acq̄sierit hereditatē celestē/ quā tn̄ dum viatoꝛes sum⁹ nō possum⁹ possidere in re: sed tm̄ in spe: ideo nob̄ hoc sacramētum reliq̄t in pignus. Nihil em̄ pciosi⁹ vl' dulci⁹ relinq̄re poterat q3 seipm. Vn̄ discipulis dicebat Mat. vl. Ecce ego vobiscū sum vsq3 ad ɔsummatiōem seculi. Secundo est inductiua affectiue incitationis vt scȝ festinem⁹ ad deū ɔuerti ⁊ ad ipsum clare vidēdū ptingere. Heb. iiij. Festinemus ingredi in illam requiez. Audite o desides ⁊ negligētes. Festinabim⁹ aūt igredi si festinem⁹ bene opari. Tertio est inductiua incitatiue pregustationis. In hoc em̄ sacramento est q̄dam p̄libatio diuine bonitatis. Vnde in q̄dam hymno huius solēnitatis. Qui nobis das tādulcia p̄gustando p̄ludia: te frui des in patria btā nobis gaudia. Ideo etiam dicit Bern̄. O gloꝛiosa ⁊ amabilis sponsa/sponsum habes in terra sub sacramēto: sed in celis habitat sine velamento. Ꝺ reuera q̄si dulce p̄ludium ⁊ iocunda desponsatio. ibi nuptiale ɔuiuium ⁊ vera fiet coniunctio. scȝ cum

de fide ad spẽm: de spẽ ad rem: de mẽsa ad mensam: de sabbato ad sabbatũ fiet trãsmigratio. Tunc em̃ videbit ipse Jesus q̃ dulcis est in facie: dulcȝ in ope: dulcis i nomine. Patent itaq̃ in his trib⁊ vltimis sermonibus tres hui⁹ sacramẽti sigtiones q̃ notant in trib⁊ collectis misse hui⁹ festiuitatis. Prima in p̃ma. Scõa in scõa. Tertia in tertia: vt patet intuẽti. Notant etiaȝ in illa antiphona quaȝ cantat eccl'ia super Magnificat. O sacrũ ꝯuiuiũ in q̊ chr̃s sumit recolit memoria passiõis ei⁹. Ecce p̃ma sigtio. mens implet gr̃a. ecce secunda: q̇a p gr̃am fit vnitas eccl'ie. et future gl'ie nobis pign⁹ dat. ecce tertia. Cũ g̊ sumes aut adorabis chr̃i corp⁹ in hoc sacram̃to: tres p̃dictas sigtiões ꝯsidera/ vt inde fructus salubres valeas reportare. O q̃ reuerenter adorandũ est hoc sacr̃m in q̊ nobis ostendunt tanta ꝛ tã venerãda mysteria: p̃sertim cũ legam⁹ anialia irrõnalia sibi aliq̃n magnã reuerentiã exhibuisse. Patet p exemplũ supi⁹ positũ in ser. iij. Exemplũ narrat Cesari⁹. Mulier q̇dam cum apes multas nutriret ꝛ ille nõ pficerẽt/ imo passim morerent. Cũ remediũ circũquaq̃ q̄reret: dictũ est ei q̃ si corp⁹ dñicũ iter illas locaret: mox illa lues cessaret. Illa igitur ad eccl'iam pgẽs ꝛ se cõicare simulãs: corpus dñi sumẽs/ statiȝ a sacerdote recedẽs extraxit: et in vno alueolo collocauit illud. Mira dei opa ꝛ mira ei⁹ potẽtia: v̄miculi creatorẽ cognoscẽres: de fauis suis hospiti suo dulcissimo capellã mire structure fecerũt in q̄ altare eiusdẽ materie erigentes. sacratissimũ dñi corp⁹ sup illud posuerunt Et bñdixit dñs opib⁊ eorũ. Processu v̄o tpis cũ femia illa vasculũ illud aperuisset etiã dictũ oratoriũ conspexisset: expauit. Currẽsq̃ ad sacerdotẽ confessa est ei oia q̄ egerat ꝛ viderat. Tũc ille assũptis secuȝ parochianis suis: ad vasculũ venit: et apes cõuolantes ꝛ ad laudeȝ creatoris sui bõbizantes abierũt. Sacerdos aũt ꝛ assistẽtes capellulas: parietes: fenestras: tectũ: campanile: ostiũ: altare/ admirantes: corpus dñicũ cum laude ꝛ gl'ia ad ecclesiã tulerunt. Hec Cesari⁹. Mirꝫ certe q̃ irrationalia creatorẽ cognoscũt ꝛ reuerentur. Et miseri pctõres eũ multipl'r offendunt et aspnant. Audiãt igit illud Esa. xxxiij. Ve qui spernis: nõne ꝛ ipse sperneris.

Tertius ar. Audistȝ ꝛc̃. Pro tãto g̊ beneficio ꝯtinue gr̃as deo reddere debem⁹. Dicit em̃ lex. ff. de petitiõe hereditatȝ. l. Sȝ si. § Cõsulit. Bñficij acceptor natural'r obligat ad antidota. Nihil aũt rependere deo possum⁹ nisi gratiaꝝ actiones: q̄ etsi sint ad dei laudem: sunt tñ oino ad nr̃am vtilitatẽ. Sepi⁹ g̊ memores esse debemus diuioꝝ bñficioꝝ: inter q̄ hoc est p̃cipuũ. s. corpis sui sacram̃tũ. al's indigni erimus aliq̇d p futuro a dño ipetrare. Nã vt hr̃ extra de rescp̃tȝ Si proponente. De bñficio iã accepto semp facienda est mentio siq̇s aliud beneficiũ voluerit impetrare: Vñ ꝛ ꝓpterea institutuȝ est eucharistie sacr̃m vt semp memores sim⁹ beneficij redemptionis et suauissimi amoris christi. Propone pabolam iuxta dictũ illud Hieronymi: Hanc vltimã memoriã nobis reliq̇t quẽadmodũ siq̇s pegre pficiscẽs: aliq̇d pign⁹ ei quem pfecte diligit relinq̄t/ vt q̊tienscũq̃ illud viderit/ possit ei⁹ bñficia et amicicias memorari. Quẽ si ille perfecte dilexerit: nõ sine ingẽti desiderio vidẽdi amicũ poterit pignus illȯ videre. Expone ꝛ applica: qm̃ si vere chr̃m diligim⁹: quotiẽs illȯ sacramẽtũ videbim⁹/ flagrabimus desiderio videndi eum. Aug. Tota vita boni chr̃iani sanctũ desideriũ.

De Eucharistia Sermo nonus.

Qui mãducat ꝛc̃. Panis quẽ ego dabo/ caro mea est pro mundi vita. Joã. vj

Ibi sunt tria notanda

Primũ diuia liberalitas: cũ dt. Panis quem ego dabo.

Scõm liberalitatȝ suauitas: cũ dt. caro

Tertiũ suauitatȝ vtilitas: cũ (mea est. dicit. pro mundi vita.

De p̃mo Joã. vj. Ego sũ panis vite.

De scõo ibidẽ. Caro mea vere est cib⁊.

De tertio ibidẽ. Panis ver⁹ est q̇ de celo descẽdit ꝛ dat vitã mũdo. Salutatio.

Qui manducat ꝛc̃.

Primus ar. An aqua sit de integritate hui⁹ sacr̃i: Q, sic. Cyprian⁹. Sicut i scificando calicẽ dñi sola aq̄ offerri nõ po

test: sic nec vinū solū. Contra. Pani nihil cōmiscet̃. ḡ nec vino. Rn̄det Scotus in. iiij. dist. xij. hoc nō esse simplr̃ de necessitate sacramenti. quia aqua etiā nō ꝯuertit̃ in sanguinē nisi p̄us fuerit cōuersa in vinū Greci etiā nō apponūt aquā: vt dt̄ Inno. de offi. misse. pte. iiij. Est tn̄ de necessitate mistri ꝓpter p̄ceptū ecclie. Ipse etiā chr̄s vinum cum quo fuit aq̄ mixta cōsecrauit. Iuxta illud Dam. li. iiij. Chr̄s calicem ex vino ꝛ aq̄ tradidit discipulis suis. Cōgruentia aūt appositionis aque est ꝓpter mysteriū/vt significet̃ ppl̄s vniri chr̄o. iuxta illud de ꝯse. dist. v. vel. ij. Omne. Cū in calice aq̄ vino miscet̃: ppl̄s chr̄o vnit̃. i. vniendus sigr̄ur p fidem ꝛ dignā sacramenti susceptionē. Et sic dt̄ Bona. Sicut aq̄ d se est insipida: ita sigt̄ ppl̄m insipidū q̄ fit sapidus p coniunctionē cum sapia christo sicut aqua cū adiungit̃ vino. Hec Sco. et Bona. Pro fundamento. Si bonum et laudabile est scire causas rerū naturaliū: iuxta illud Virgilij in georgic. Felix qui potuit rer cognoscere causas. Multo laudabilius est cognoscere causas eor q̄ circa sacramenta nostre salutis sunt obseruanda. Tenendū em̄ est q nihil est ibi supfluū Na dt̄ cōmentator. j. physic. Non est ponēda pluralitas sine necessitate. Querit̃ ḡ de aqua An sit de necessitate sacramenti eucharistie; Dic rn̄. vt s. Ex qua cōclude q̄ amabile sit hoc sacramentū quo significat ꝛ efficit ppl̄i catholici cum chr̄o copulatio. Quid em̄ desiderabili q̄ chr̄o vniri: Certe nihil. Nihil em̄ vtili: qm̄ vt dicit Matt. j. Ipe saluū faciet ppl̄um suū. i. sibi adherentē. Nihil honorabili. j. Pet. ij. Uob honor credentib. s. in iesu p fidē charitate formatā: q̄ chr̄o copulat. Nihil p̄terea dulcius: qm̄ sicut dt̄ Rich. de sctō vic. Jesus nomē dulce: nomē delectabile: nomē ꝯfortās pctōrem: ꝛ btē spei. Ex opposito q̄d horrendū mag q̄ a chr̄o separi. Audite o pctōres lubrici: adulteri: auari ꝛc. q̄ a iesu lōge estis: qm̄ vt dt̄ Ps. Longe a pctōrib salus. Redite ḡ ad iesum: vt digne pcipiatis hūc sui corpis cibū: cui pfecto ꝟtutē ꝛ dulcedinem nullus exprimere sufficit: ꝛ quō vere refocillat̃ aīa ꝛ fortificat̃ in agone spūali. Figura. j. Regū. ix. Jonathas ex pugna fatigatus q̄si visum amiserat: et gustato melle refocillatus est. Sic et anima refocillat̃ p corpus chr̄i: qd̄ est dulcius sup mel ꝛ fauum. Ideo multū est desiderandū: quia eo semp indigemus Ambro. Qui vulnus habet: medicinam requirat.

Secundus art. In p̄cedentib ꝛc. In seq̄ntib dicturi sumus de fructib ex digna eucharistie pceptione ꝓuenientib.

Ubi p̄mo notandū q de hoc sacramento exponi pōt illud Apoca. vl. Ex vtraq pte fluminis. s. copiosissime grē i chr̄o existentis: lignū vite scz hoc sacramentū viuificatiuum afferens fruct duodecim. Isti aūt fruct sunt Purgatio: viuificatio: refectio: fortificatio: illuminatio: grar augmētatio: satisfactio: defensio seu p̄seruatio: releuatio: p̄seueratio: diuinitatis p̄gustatio: glie adeptio. In hoc aūt sermone dicendum de q̄ttuor p̄mis: qui sunt

Purgatio
Uiuificatio
Refectio.
Fortificatio

Prim igit̃ est ꝯscie purgatio. s. a venialibus ꝛ q̄nq a mortalib oblitis. Q, āt p h̄ sacrm̄ purgent̃ venialia: ht̄ de ꝯse. di. ij. c. Cū oē. et ca. Si q̄ties. et c. Añ bn̄dictoēs. Un̄ ꝛ Amb. li. de sacris dt̄. Iste panis q̄tidian sumit̃ in reuerentiā q̄tidiane infirmitatis. Quat aūt sit iste fruct patere pt si ꝯsiderem q̄ntū venialia ledant aīam. Lz em̄ eternā damnatiōem nō inducant: diminuūt tn̄ feruorē charitatis ꝛ ad mortalia disponūt: ꝛ ad penā purgatorij q̄ ē grauissima d̄trudūt. Uidere potes alibi vbi de pctō. Per hoc etiā sacrm̄ purgant̃ mortalia oblita. Ideo h̄ sacrm̄ dt̄ ablutio scelerū Et hoc intelligit̃ de oblitis: facta inq̄sitione sufficienti. Un̄ dt̄ Sco. in. iiij. di. ix q si q̄s facta examinatōe diligēti nō recordaret̃ nisi de vno pctō suor: ꝛ d illo dūtaxat confiteret̃ in particulari: ꝛ de oblitis in generali/cōicando grām ꝛ remissionem obtineret. Et ml̄toties peccata oblita virtute sacramenti ad memoriā reducunt̃. Et tunc tenetur hō post susceptū christi corp q̄citius potest de illis confiteri in speciali

Scd̄s fruct ē aīar viuificatio Prestat ei ꝛ cōtinuat vitā aīe Et h̄ rōne ꝯtenti. s. christi: q̄ dt̄ Joā. xj. Ego sum resur. ꝛ vit.

Sic em̄ lignum vite comestū vitā conser//
uabat vt p3 Gen. ij. sic diuina sapia chr̄us
Sap. iij. Lignum vite est his q̄ apprehēde
rint eā: ⁊ q̄ tenuerit eā beat⁹. Propt' qđ di
cebat Jo. vj. Nisi manducaueritis carnē
filij hoīs non habebitis vitā in vobis.

Tertius est refectio seu cibatio. Joā. vj
Caro mea vere est cib⁹. Sic em̄ ait Rich.
in. iiij. di. viij. Queadmodū anie vegetati
ue q̄ est formale p̄ncipium naturalis vite
generabiliū ⁊ corruptibiliū de⁹ indidit po
tentiā generatiuā p quam res viuens effi
cit/ ⁊ augmentatiuā p quā augmentat: ⁊
nutritiuā p quā ipa nutrit ⁊ in esse conser//
uat q̄diu viuit recuperando id qđ successi
ue deperdit. Jta p̄ misericordiaꝝ christ⁹
inter sacramenta tria instituit p quoꝝ vnū
fit aīa viuens vita sp̄uali. s. p baptismū:
p aliud ꝓo vita sp̄ualis auget ⁊ roborat. s.
p sacramentū confirmatōis: per aliud aūt
nutrit ⁊ conseruat. s. p eucharistiam p quā
reparat qđ quotidie de charitatis feruore
deperdit. Et ꝓpterea dat sub silitudine ci//
bi ⁊ pot⁹. Per h̄ āt reficit mēs hūana: q2
dum p hoc sacrm̄ sentit se tm̄ a deo amari
q̄ p nobis mori voluit: ⁊ corpus suū sic mi
rabiliter nobis tribuit: igne charitatis in//
flāmat: ⁊ in deū transformat. Jō ps̄ dicit.
Justi epulent ⁊ exultent ⁊ delectent in le//
ticia. Quart⁹ ē animaꝝ fortificatio. Sic
em̄ mentē roborat. vt cib⁹ corpalis corp⁹.
Nec mirū cum in illo sacramento ꝯtineat
ille qui est fortissimus ⁊ potentissim⁹. No
dubiū ergo q̄n det quantū in se est: firmius
ꝓpositum cauendi a futuris: ⁊ in bono pse//
uerandi. Exemplū narrat Cesari⁹. q̄ in
ciuitate remensi miles q̄dam consobrinā
suam concubinā habebat ⁊c̄. Uide in pri//
mo aduentuali sabbato ante quartā dn̄i//
cam aduentus.

T Ertius ar. Quo. qm̄ eucharistie sa//
cramentū fructuosissimū est cui⁹ fru//
ctus omnib⁹ offert. Cauete g̃ ne p negli//
gentiā vestram tantis fructib⁹ p̄uemini: ⁊
sic merito sitis increpandi. Nam dicit lex.
Qđ p me stat mihi imputari debet. ff. de
contrahenda emptiōe ⁊ venditiōe. l. Hec
venditio. §. j. Et sic h̄r extra de constituti
onib⁹. Si aūt: non solum dolus sed etiā ne
gligentia imputat. Audite. Si rex vobis
dimisisset tunicā suam tali lege q̄ quicun//
q̄ ad eā confugeret: honorem regi faciēs:
magnū lucrum inde reportaret. Nōne li//
benti aīo ⁊c̄. Aut siq̄s negligeret. ⁊ sic fa
me ⁊ egestate periret: nonne multū ess3 i//
crepandus. Expone ⁊ applica notando il
lud qđ dicit Seneca. Turpis est iactura
q̄ p negligentiā fit.

Sermo. x.

Qui mandu.

q ⁊c̄. Operamini nō cibum qui
perit: sed q̄ permanet in vitā
eternā quē filius hoīs dabit vobis. Hunc
em̄ p̄r significauit deus. Jo. vj. Tria sunt
ibi notanda q̄ faciunt hunc cibū desidera//
bilem. Primū est duratiōis ꝑpetuitas:
cum dicit. Operami nō ci. q̄ pe. sed qui p//
ma. in vi. eternā. i. operando q̄rite non ci//
bum corporalem: sed magis sp̄ualem Un̄
Mat. vj. Primū querite regnū dei. Se
cundū est dationis liberalitas: cum dicit.
Quē filius hominis dabit vobis. i. parat⁹ ē
dare. Alchuinus. Filius hoīs seipm dat
nobis. vt nos in ipo ⁊ ipe in nobis mane//
at. Tertiū est ꝓmissionis securitas: cu3
dicit. Hunc em̄ pater signit deus: iō ꝓmis
sio eius est secura. q. d. Ad hoc em̄ p̄ncipa
liter eum assignauit ⁊ instituit mittendo i
mundū. vt daret vitam eternā mundo Jo
an. x. Ego veni vt vitam habeant: ⁊ abū//
danti⁹ habeant.

Qui māducat ⁊c̄.

p Rimus ar. An eucharistia sit sepe su
mēda: Q, sic. q2 ei⁹ sūptio ē fructuo
sissima Cōtra. Eccl'ia solum semel in an//
no eucharistiā sumere p̄cipit. R̄ndet tho.
in. iiij. di. xij. Notādo q̄ in h̄ sacro reqritur
ex ꝑte recipientꝫ desideriū ꝯiūctionis ad
ch̄m qđ facit amor ⁊ reuerētia sacri q̄ ad
donū timorꝫ ꝑtinet. Primū icitat ad fre//
quētationē q̄tidianā hui⁹ sacri. s3 scđm re//
trahit. Un̄ siq̄s expimentalr̄ cog̃sceret: ex
q̄tidiana sūptione feruorē charitatꝫ auge//
ri ⁊ reuerētiā n̄ minui. deberet q̄tidie cōi//
care. Si āt sentiret p q̄tidianā freq̄ntatio//
nē reuerētiā minui ⁊ feruorē n̄ mltū augeri
tal'ōberet iterdū abstiere. vt cū maiori de//
uotiōe ⁊ reuerētia p⁹modū accederet Un̄
q̄tum ad h̄ relinq̄nd⁹ ē suo iudicio Et hoc
ē qđ đt aug. Dic q̄spiā n̄ eē q̄tidie accipie

dã eucharistiã. ali⁹ affirmat q̃tidie sumen-
dam. Faciat vnusquisq; illud qd̃ ſm fidez
suam credit pie esse faciẽdũ. Et pbat exẽ-
plis zachei & centurionis: quo⁹ vn⁹ recepit
dñm gaudẽs. Ali⁹ dicit. Nõ sum dignus
vt intres sub tectũ meũ. & vterq; miscdiã
ↄsecut⁹ est. Hec ex Tho. & Aug. Pro fũ
damẽto seu pambulo. Videm⁹ q in reb⁹
sensibilib⁹ oia ↄtinue variant. Ouid. xv.
metam. Nec spẽs sua cuiq; manet rerũq;
nouatrix. Ex alijs alias repat natura fi-
guras. Nil eãdem ↄstare diu sub imãgie
cadere crediderim. Vñ & vita nr̃a q̃tidie la-
bit & minuit. Señ. ad Lu. Quotidie mo-
rimur: q̃tidie demit aliq̃ ps vite nr̃e. Vñ
et aliqd deperdit ↄtinue de substãtia viuẽ-
tis. qd oportet repari p sumptionem cibi.
Sic & in vita spũali aliqd ↄtinue deperdit.
et qñtum est ex nobis q̃tidie labimur: ideo
oportet restaurationẽ fieri p spũalẽ nutri
tionẽ ad quã ordinat eucharistia. Jõ q̃rit
An eucharistia &c. Dic rñ. vt s. Post re-
sponsionẽ aũt dicas q de cõione p varie-
tate tempo⁹ varia facta sunt instituta. Jn
ecclia siqdem pmitiua dũ chr̃i sanguis re-
cens feruebat in cordib⁹ credentiu; cõica-
bant oẽs q̃tidie: vt patet Act. ij. Et d cõ
se. dist. ij. c. Peracta. Lapsu po tpis con-
munionis vsus deduct⁹ ẽ ad dies dñicos.
Et de h dt Aug. de ↄse. di. ij. c. Quotidie
Quotidie eucharistie cõmunionez accipe
nec laudo nec vitupo: oib⁹ tñ dieb⁹ domi-
nicis cõicandũ hortor. Succedẽte po tpe
statutũ fuit vt ter in anno hoĩes cõicarẽt.
vicz in pasca: natali dñi: & pentec. vt patet
de ↄse. di. ij. c. Etsi nõ freq̃nti⁹. et c. Secu
lares. Tpe po in q̃ charitas refriguit ob-
ligauit ecclia laicos ad cõmunionẽ semel i
anno tñ. Sicut patet extra de peñ. & re. c.
Ois O misera hui⁹ etatis ↄditio in q̃ etiã
plurimi vix semel in anno ad cõmunionez
se ppant. O indurati &c. O excecati Non
mi⁹ si mortẽ aĩe incurritis qñ ad cibũ vi-
te recurrere negligitis. Na; pter pnitatez
nature ad malũ fit ↄtinua deperditio spũa-
lium. Jõ nobis dat⁹ ẽ cib⁹ iste corpis chr̃i
q eos a q̃b⁹ sumit digne facit imortales.
Figura Geñ. ij. legit d ligno vite q po
terat reddere hoĩes imortales. i. potẽtes
nõ mori. Spũalr Cib⁹ iste pualet q; red-
dit immortales. i. non potẽtes mori. quia
hominẽ in se cõuertit. Aug⁹. li. ↄfess. in p-
sona chr̃i. Non tu me mutabis in te sic ci-
bum carnis tue: sed tu mutaberis in me.

S Ecundus art. Jn pced. &c. Nũc de
quattuor medijs. s. de q̃nto: sexto: se-
ptimo: & octauo. Quo⁹

Primus est mentis illuminatio
Secundus est gratia⁹ augmẽtatio.
Tertius est satisfactio.
Quartus est ab hoste defensio.

Primus est mentis illuminatio. Per deuo
tam eñ cõionem & misse auditiones in q̃
chr̃s spũalr manducat: mentales oculi il-
luminant ad diuinã bonitatẽ ampli⁹ cõ-
templãdã. Jn cui⁹ figura Tob. xj. Tobi
as ex felle piscis illũinabat. Fel piscis est
passiõis chr̃i amaritudo in hoc sacro rep-
sentata. Secũdus est gra⁹ augmenta-
tio & vtutũ atq; merito⁹. Vñ Jnnoc. de
offi. misse. iij. pte. c. vl. ait. Per hui⁹ sacra-
menti vtutem vniuerse vtutes augentur:
et oim gra⁹ exuberant charismata. Per
hoc enim q corpus christi sumimus & si-
bi icorporamur: participes efficimur oim
bono⁹ q̃ chr̃s in illo corpe opat⁹ est: ieiu-
nando: vigilando: discurrendo: pdicando
& orando: & sic de alijs. & meriti passionis
sue. Jtem in hoc sacramẽto accipio parti-
cipationẽ oim merito⁹ toti⁹ ecclie et oim
sancto⁹. Vñ dt Alber. magn⁹. Per verũ
christi corpus omnes nos omnib⁹ christi
gratijs & oim fideliũ cõicamus: puta oim
patriarcha⁹: pheta⁹: aplo⁹: marty⁹: cõ
fesso⁹: virginum & angelo⁹: atq; electorũ
omniũ. que omnia a christo in corp⁹ my-
sticũ fluxerunt. Vnde põt dicere pius ie-
sus cuilibet digne cõmunicãti illud quod
dixit Jacob ad Laban Geñ. xxx. Modi
cũ habuisti anteq; venirẽ ad te: et nunc di
ues effect⁹ es. Bñdixit tibi dñs ad intro-
itum meũ. Vere benedicit homo ad itro-
itum chr̃i. Quod eñ de⁹ est ex natura hoc
fit hõ p grãm digne cõicando. Cum g̃ de
us habeat sapientiam infinitã: potentiã:
et bonitatẽ. ex eius potentia homĩ in hoc
sacramento cõmunicata efficit homo po-
tentior ad vtuose opandu;: ex sapiẽtia sa-
pientior ad electionem boni & fugam ma-
li: ex eius bonitate magis pius & charita-
tiuus atq; pacificus. Tertius est satis-
factio. Et hoc sibi conuenit duplici ratõe.

Si eñ considerer vt sacramẽtũ: vt sic habet vnire christo que vnio fit ꝑ charitatez q̄ opit multitudinẽ peccatoꝝ: ⁊ ex cuius feruore cõsequit aliq̇s remissionẽ non solum culpe sed etiã pene: nõ q̇dez totius semper: sed iuxta modũ deuotiõis suscipientis. Si aũt ꝯsiderer vt sacrificiũ/habet vim satisfactiuã pro his pro q̇bus offert taz viuis q̄ꝫ defunctis. vbi etiam magis attẽdit deuotio offerẽtis q̄ꝫ quantitas oblatiõis: vt patet Lu. xxi. de vidua que misit duo minuta. de q̄ dicit dñs q̄ plus oĩbus misit: põderato vicz suo affectu. Quãuis ĝ hec oblatio ex sui q̄ntitate sufficiat ad satisfaciẽdũ ꝓ oĩ pena: non tñ ꝑ eã fit sꝑ satisfactio ꝓ oĩ pena: licz nihil maius offerri possit. Vñ Alexãder papa de conse. di. ii. c. Nihil. Nihil in sacrificiis maius esse potest q̄ꝫ corpus ⁊ sanguis chr̄i: nec vlla oblatio hac potior ẽ. sz oẽs p̄cellit: que pura ꝯscientia est dño offerenda. Quartus est defensio. s. ab hoste. Defendit eñ a mũdo inq̄ntũ roborat animũ in christi amore/retrahendo ab amore mũdi. Ps. Si ambulauero ĩ medio vmbre mortis. s. in hoc mũdo: nõ timebo mala: qm̄ tu mecũ es. s. ꝑ hoc sacramentũ. Defendit etiam a carne eius fomitẽ mitigando sicut aqua refrigerat ignem. Hinc Ps. in ꝑsona deuote comunicãtis/ait. Sup aquã refectiõis educauit me: animã meã cõuertit. s. ad spũalia que inclinata fuit ad carnalia. In cuius figura cũ manna descẽdebat ⁊ ros. Defendit insup a demone inq̄ntũ est signũ passiõis chr̄i: ꝑ quã victi sunt demones. Ps. Parasti in cõspectu meo mẽsaz: aduersus eos qui tribulãt me. Et Chrysost. sup Joannẽ. Ut leones flãmã spirantes de mensa dñi recedimus: terribiles demonibus facti. Exemplũ qd̄ ostendit hoc sacramẽtũ terribile esse demonibus. In episcopatu Brixiensi erat q̇daz q̇ p̄tendebat sanctitatem tantã in abstinentia q̄ videbatur alter Joãnes baptista. Oẽs q̄si de tota ꝓuincia ad eum currebãt credẽtes eum esse sanctũ: ⁊ tñ erat hereticus ⁊ ꝑuersus. mortuus est ⁊ honorifice sepultus. Post tẽpus aliquod inq̇sitor heretice prauitatis diligenter inq̇rens: inuenit ꝑ fideles testes q̄ fuerat hereticus. Sententiauit ĝ de consilio epi Brixiens ⁊ alioꝝ prudentũ q̄ ossa eius comburerent. Astante igit populo proiecta sunt ossa in ignem: et statim demones ossa leuauerunt de igne: ⁊ tenebãt ea suspensa in aere: nec tamen videbantur demones. Populares ergo ceperũt clamare. Moriat eps cum istis fratribus qui voluerũt cõburere sanctũ dei ex inuidia. Ecce quõ deus non vult. Tunc episcopus timuit. Fratres aũt ꝯfortauerũt eũ dicẽtes Nos h̄ sumus ꝓ fide: Preparetis vos ad missam: quia ostendet deus miraculuz ne fides piclitet. Episcopus ergo dicit missam Salue sancta parens ⁊c. Quãdo aũt eleuauit corpus chr̄i: tunc demones clamauerunt dicẽtes in aere. O guido de lacha: nos defendimus te quantũ potuimus: sed mõ nõ plus possumus: quia adest maior nobis. s. chr̄s. Et statim ceciderũt ossa in ignem ⁊ combusta sunt. et glorificata ẽ fides ꝓpter corpus christi. Patz itaqꝫ q̄ꝫ terribile sit demonibus corpus christi. Ex oĩbus aũt p̄dictis patet q̄ deuote sit sumẽdũ tanq̄ꝫ fructuosissima aĩe refectio. Ideo Aug. sup Joan. Securus accede/panis est non venenum.

T Ertius articulus. Aud. ⁊c. Pensate ergo q̄ntam deuotionẽ ad hoc sacramentũ habere debemus: per quod sic nobilitat: ditatur: ⁊ defendit aĩa. Nam vt dicunt iura Aĩa ẽ corpi p̄ponenda. xxxviii dist. Sedulo. et. xii. q. j. Precipimus. ⁊ C. de sacrosanc. eccle. l. Sancimus. Propone parabolã de tunica regis: de qua in p̄cedenti sermone. Et adde q̄ ꝓpter eius visitationem adquirit gratia regis et diuitie multe. Danturqꝫ arma bellica: quibus siq̇s voluerit vti: omnes aduersarios euicet. Nonne ad tunicã illam diligẽtissime cõfugeretis: Si itaqꝫ ꝓ bono tẽporali ⁊ corporali vita seruanda ibi curreretis libenter: quãto magis ad chr̄i corpus pro saluãda anima. Nam scribit Deut. iiii. Animã tuam sollicite serua.

De eucharistia
Sermo xj.

Q ui mãducat ⁊c. Hoc facite in meã cõmemorationem. Lu. xxii. et. j. Coꝛ. xj In triplicem vicz cõmemorationẽ

Primo in cōmemorationē sue pcelse dominatiōis. Unde añ institutionē hui⁹ sacramenti: vt habet Joan.xiij. dicit. Uos vocatis me magister τ domine τc̄.

Secundo in cōmemorationē sue sincere dilectionis. Unde ibidem. Cum dilexisset suos qui erant in mundo τc̄.

Tertio in cōmemorationem sue amare passionis.j. Cor.xj. Quotiēscūqȝ manducabitis panem hunc τ calicem biberis mortem dñi τc̄ Salutatio.

Qui manducat τc̄.

P Rimus articulus. An eucharistie effectus sit adeptio glie: Q, nō. quia cōpetit viatoribȝ. Contra. Joan.vj. Si q̄s māducauerit ex hoc pane/viuet in eternū. Rñdet Tho.in.iij. par.q.lxxix. In hoc sacramēto potest cōsiderari et id ex q̄ effectum habet.s. ipse christus cōtentus: et passio eius repsentata. Et id per quod habet effectum.s. vsus sacramenti. Et q̄ntum ad vtrūqȝ competit ei ꝙ causet adeptionem glorie vite eterne. Nam ipe dñs per passionem suā aperuit nobis ianuam vite eterne.ꝓm illud Heb.ix. Noui testamenti mediator est vt morte intercedente in re.e.ꝑua. que erant sub priori testamento repromis.acci.qui vocati sunt eterne hereditatis. Simil'r etiā refectio spiritualis cibi et vnitas sigta per species panis τ vini habent quidem in p̄senti: sed impfecte: pfecte aūt in statu glorie. Uñ sup illō Joan.vj. Caro mea vere est cibȝ. dicit Aug. Cum cibo τ potu id appetant homies vt non esuriant neqȝ sitiāt. Hoc nō ꝟe p̄stat nisi iste cibȝ qui eos a quibus sumit: immortales τ incorruptibiles facit τc̄. Licȝ aūt non statim introducat in gliāȝ: dat tñ virtutem pueniendi. Hec Thom. Pro fundamento. Multū est desiderāda vita glorie que est eterna. presens ꝟo vita cito morte claudet. Nam sicut dicit Galte.in alexan. Ultimus ad mortē post omnia fata recursus. Sed notāda est Tullij autoritas li.de senectute di. Non est lugenda mors quam immortalis sequit. Ad illam igit vitaȝ imortalē totis p̄cordijs aspirare debemus: quam tamē habere nō possumus nisi a christo qui est vita nostra. Jdō querit An eterne vite adeptio sit eucharistie effectus: Dic tñ.vt s. Ex qua conclu de q̄sit desiderabilis iste cibus qui vitam eternam prestat. Aug⁹.sup Joan. Uiuimus nos ꝓpter ip̄m manducantes eum.i. eum accipientes τ in ipso habentes vitam eternā quam nō habem⁹ ex nobis. O miseri peccatores /mēbra diaboli: qui tantō fructu priuati estis: Cogitate rogo quem fructū de peccatȝ vestris reportabitȝ. Certe mortē eternam. Roma.vj. Stipendia peccati mors. Audite lubrici: periuri τc̄. Redite ad cor: purgate conscientiā: vt digni efficiamī hunc cibum manducare qui est necessarius in via nostre pegrinatiōis vt puenire possim⁹ ad gliam salutis eterne. Figura.iij.Reg.xix. Helie dormienti sub iunipero datus est ab angelo subcinericius panis τc̄. Et ambulauit in fortitudine cibi illius vsqȝ ad monteȝ dei. Et hoc factum est dum fugeret nuncios iezabel. Spūaliter Justo fugienti mortē culpe ꝓpinatur panis celestis.s.corp⁹ domini In cuius fortitudie ptingit vsqȝ ad montem vite eterne. Joan.vj. Hic est panis de celo descendens vt siquis ex ipso manducauerit nō moriat.

S Ecūdus articulus. In p̄cedenti τc̄.

Nunc de q̄ttuor vltimis.s. de nono: decimo: vndecimo: τ duodecimo.

Primus est releuatio
Secundus est perseueratio.
Tertius est pregustatio.
Quartus est glie adeptio.

Primus igitur est releuatio. Si em̄ post cōionē ruat in pctm̄ fragilitate aut tentatione/facil⁹ surgere pōt q̄ si nō cōicasset. Ratio. Per hoc em̄ sacr̄m fortificat aīa. Facil⁹ aūt est forti surgere q̄ debili. Sȝ quidam pusillanimes inani timore delusi abstinent ab hoc sacramēto: dicētes recidiuationem p⁹ cōionem esse grauiorē. iuxta illud Joā.v. Uade τ iā amplius noli peccare: ne deterius tibi cōtingat. Non intelligētes ꝙ dñs non dixit: amplius nō pecces. sed: noli peccare.i. habeas ꝓpositū nō peccandi. Tales itaqȝ pro eodem habēt cadere τ nō resurgere sicut cadere τ resurgere: cū tñ p̄mū diabolicū sit: scd̄m hūanū Primi ḡ volunt esse demones: secūdi homines. quia humanū est peccare: sed diabolicū est p̄seuerare. Secūdus est p̄seueratio.s. in via dei. Omnes quidem virtu-

tes sine ꝑseuerantia pugnare possunt ꝯvi-
cia/sed vincere nunꝙ̄. Sola em̄ ꝑseueran
tia vincit ⁊ coronat. Mat. x. Qui ꝑseuera
uerit vsqꝫ in finē hic saluus erit. Et qꝛ sa-
cra cōmunio hominē roborat: iō ꝑseuera
re facit. Vñ de helia dicit̃. iiij. Reg. xix. ꝙ
ambulauit in fortitudīe cibi illius vsqꝫ ad
montē dei oreb. Oreb em̄ interpretat̃ soli
tudo. Et ꝑ hoc significat̃ ꝙ homo per vir-
tutem huiꝰ sacramenti ambulat in via dei
quousqꝫ anima soluta a corpe quasi sola re
maneat dum corpus terre tradit̃ ⁊ anima
sursum eleuat̃. Tertiꝰ est summe diui-
nitatis pregustatio. Vñ Inno. Sapiētia
dei que se per visibilia manifestat volens
euidenter ostendere. ꝙ ipa est cibꝰ anima
rū carnem assumptā ꝓposuit in eduliū. vt
per cibum humanitatꝫ inuitaret ad gustū
diuinitatis. Ibi quippe gustari potest di-
uina bonitas ⁊ largitas in reficiendo: et
diuina sapientia in viuificando. Nam vn-
de mors oriebat̃. s. ex gustu/ inde vita re-
surrexit. Dictū em̄ fuerat ade. Geñ. ij. In
q̄cunqꝫ die comederis morte morierꝫ. De
hoc aūt dr̄. Qui manducat hunc panē vi-
uet in eternū. Ibi etiā habet degustari di-
uine dulcedis imensitas ꝓpter experiētiā
tanti amoris. Quid em̄ dulcius q̄ꝫ sentire
se sic amari a sūmo dño. Sap. xij. O q̄ꝫ sua
uis est dñe spūs tuus in nobis. Quartꝰ
est glorie adeptio. s. per chr̄m ibi contentū
⁊ per passionem eiꝰ ibi representatā. vt di-
ctum est in ꝑmo art̃. Ipe em̄ chr̄s est vita
nr̄a Col̃. iij. Cum aūt christus apparuerit
vita vestra: tunc ⁊ vos apparebitꝫ cū ipso i
gloria. Apparet itaqꝫ i hoc sacramēto ma
ximū dei donū Nam etsi bti in patria chri
sto fruant̃ letius q̄ꝫ nos: nos tñ in eucha-
ristia ipm sumimus fructuosius. Per hoc
em̄ proficere possumus non solū in accidē
tali ꝑmio: sed etiā i essentiali: beati ꝟo nō.
Beati q̄dem chr̄m habent securius: sed
nos mirabilius. Unde patet quāta sit ad
hoc sacramentū habenda reuerētia. Sed
heu q̄ꝫ multi irreuerēter accedunt tā sacer
dotes q̄ꝫ laici: cum tñ frequenter legamꝰ
etiam bruta animalia ad ipm reuerentiaꝫ
exhibuisse. vt ptꝫ per multa exempla in su
perioribꝰ s̃monibꝰ posita. Exemplū p̄-
terea aliud legimus celeberrimū qȯ conti
git dum sanctus Antonius de Padua ari
mini predicabat. Ibi nanqꝫ hereticꝰ ade-
rat male sentiens de corpore christi. In cu
ius contemptū hostias nō cōsecratas sepi
us asino suo p̄bebat in cibum. Cum ꝟo h̄
innotuisset antonio defensori fidei acerri-
mo eū dure redarguit/veritatēqꝫ sacramē
ti sibi fideliter ꝑsuasit. Cum ꝟo pertinax
ille assereret asinū suū i p̄sepe tali cibo de-
pastū conuenit cū eo antonius vt de h̄ ex-
perientia fieret: sic vicꝫ ꝙ per tres dies asi
nus sine cibo maneret: ⁊ die tertia antoni-
us missa celebrata reseruato sacramento.
illud int̃ hostias nō ꝯsecratas reponeret:
atqꝫ isto mō asinus famelicus incitaret̃ ad
pabulum. Qȯ cū factum fuisset corā mul
titudine maxia anial illud appropinquās
sporte in q̄ corpus christi erat reuerent̃ re-
conditū: ex miraculo dei recognouit dñm
suum ac caput ⁊ pedes inclinans ipm hu
militer adorauit: nec ei cura fuit de cibo q̊
indigebat. Cūqꝫ verberibꝰ ab illo heretico
angeret̃: traheret̃: ⁊ volueret̃: semꝑ facie-
bat vt ꝑus. Ob qȯ hereticus ille ⁊ aliJ q̄ꝫ
plurimi oī errore deposito ad verā fidē re
dierunt. Antonius aūt deo gratias refe-
rens: sacramentū honorifice in loco debi-
to reposuit. Heu heu asinus recognouit
dñm suū: ⁊ multi petōres contēnunt. de q̊
bus dicere pōt dñs illud Ioā. xvj. Nō no
uerunt patrē neqꝫ me ⁊c̄.

t Ertius ar. Aud. ⁊c̄. Forte igitur dice
tis ꝙ per hoc sacramentū iā habetis
ius hereditatis celestis: ⁊ sic non timetis
amittere. Audite itaqꝫ qȯ iura dicūt. Iu
ri suo renunciare p̄sumit̃ q̊ iuri suo contra-
rium facit. ff. de minoribꝰ. l. Si filiꝰ. ⁊ ex-
tra de appellationibꝰ. Si solicitudinē. Po
ne exemplū de herede q̊ contradicēti ad-
uersario chirographū tradit in q̊ confitet̃
hereditatē vēdidisse illi aduersario ⁊ p̄ciū
recepisse. Nonne talis p̄sumit̃ renunciasse
iuri suo. Expone ⁊ applica notando ꝙ pec
cator in ꝓpria conscientia gerit litterā con
tra se per quā velit nolit testificabit̃ ami-
sisse celestē hereditatē ⁊ reum esse mortis
eterne. Rom̄. ij. Testimoniū illis redden-
te conscientia ipsoꝝ ⁊ intra se cogitationū
accusantiū aut etiam defendentiū in die cū
iudicabit deꝰ occulta hoim.

Dñica. j. post trinitatꝫ. Sermo. j.

Mortuus ē āt m z diues z sepultꝰ est in inferno Lu.xvj. In h apparuit chari// tas dei in nobis qm filiū suū vnigenitum misit in mundū vt viuamꝰ p eū.j.Jo.iiij. Uult ibi btūs ioānes nos inducere ad di uinā charitatē ne simꝰ silēs illi diuiti epu loni z imisericordi q̄ tñ mortuus est et se// pultus in inferno. In illis aūt ṗbis beati ioānis tria sunt notanda.

Primū diuine i nos charitatis cōmēda tio. apparuit charitas dei in nobis.

Scdm cōmendationis rō. qm filiū suū vnigenitū misit in mundū.

Tertiū rōnis ɔfirmacio. vt viua.p eū.

De pmo Hiere.xxxj. In charitate perpe tua dilexi te zc. De scdo Gal.iiij. Ubi ve nit plenitudo tpis misit deꝰ filiū suū. De tertio Jo.v. Amen amē dico vob qa q ver bū meū audit z credit ei q̄ me misit: habet vitā eternā.

Mortuus ē zc.

p Rimus ar. An vez sit infernū eē in q̄ reprobi torq̄ant. Q, non. hoc em nō videt cōdecens infinite dei miscdie. Cōtra. qa d: diues ille sepultꝰ eē in inferno. Rñ. fm Boñ. et Rich. de media villa in. iiij. dis. xliiij. Sicut se hz miscdia dei ad electos/ sic eiꝰ iusticia ad reprobos. Sed diuia mi sericordia z bonitas ṗparauit electis locū delitiosū.s. celū empyreū et plenitudinem gaudioz atqꝫ bonoz oim. g z diuina iusti cia reprobis ṗparauit locū vilissimū z hor rendū. vbi est summa tristicie amaritudo z miseriaz atqꝫ tormentoz inumerabilis multitudo. Hoc ex Rich. et Boñ. Pro fundamēto. Phi z poete senserūt infernū esse Ouidꝰ li. metamor. Mille capax adi tus z aptas vndiqꝫ portas. Urbs hz vtqꝫ fretū de tota flumia terra. Sic oēs anias locꝰ accipit ille. nec vlli: Exiguus ṗplo est Ubi facit Ouidꝰ descriptionē inferni. et Senec. in tragedijs. Ingēs vorago fau// cib fastis patz. Latūqꝫ pandit oib ṗplis iter. Eum g q̄rit An vez sit zc. Dic rn. vt s. Post rñsionē aūt dicas. Multū pdesse poterit pene infernal ɔsideratio. Sic ei di cit Greg. Pena oculos apit: q̄s culpa clau dit. Ea ṗpter ad agiendos mentꝫ oculos/ ad vidēda picula/ q̄b subiacent pctōres in euang. hod. ṗponit exēplū de diuite repro// bo/ ad terrore nob incutiēdū. Et de paupe lazaro ṗponit exemplū ad imitationē pati// entie. q̄ d pauptate ad diuitias/ de afflicti one ad delitias/ de fame ad satietatē/ de la bore ad requiē/ de ignominia ad honorez transiuit. Proponit itaqꝫ angustia terribil q̄ angustiat diues iste supbus/ auarꝰ/ deli tiosus. vt palā videamꝰ q̄ fallaces sunt di uitie: delitie: z honores. Audite o pctōres delitiosi cupidi: z elati zc. Nec em diuitie nec delitie: nec honores eū a morte ṗserua re potuerūt. sed eū in infernū ṗcipitauerūt Sepius hec cogitate q̄diu viuitꝫ: z q̄ via pergitis ɔsiderate. Attendite. via illa pi// culosa ē zc. Uide s sabbo post. iiij. do. xl.

S Ecundꝰ ar. In euāge. notāda est tri// plex consideratio

Pria ē ɔsideratio psonal differētie

Scda final ɔsequentie.

Tertia infernal miserie

In h ser. dicēdū de pma vicz de differētia q̄ fuit in pñti vita int psonā paupis lazari z diuitis reprobi. Et hmōi differētia tan git in pma pte euangelij in q̄ d. hō q̄daz erat diues q̄ induebat purpura z bysso. vt q̄ ibi: vlcera eiꝰ. vbi tāgit triplex differen tia int diuitē z lazaz.

Pria ē differētia tpalis possessionis.

Scda ē differētia corpalis dispositiōis

Tertia ē differētia carnal nutritiōis

Pria est differētia tpalis possessionis: qz vnꝰ diues. aliꝰ mendicꝰ. Uñ de pmo dicit euāge. Hō q̄dam erat di. Chry. Erat. nō est/ qz ṗterijt q̄si vmbra fugiēs. De paupe dicit euangeliū. Et erat q̄dā mendicꝰ no// mine lazarꝰ Amb. Narratio magꝫ q̄ pa// rabola videt qm etiā nomen exprimit. Sed q̄rit q̄re in euangelio etiā nō ponit nomē diuitis Rñsio. Diues erat a deo reproba tus. iō sibi ignotꝰ q̄ ad noticiā approbati// uā. Uñ reprobis dicet illud Lu. xiij. Ne// scio vos vnde sitꝫ. Discedite a me operarij iniq̄tatuz. Paup vo qz p approbationem erat deo notꝰ. iō noie suo exprimit Uñ moy si di. dñs Exo. xxxiij. Noui te ex noie. et. ij. Tim. ij. Nouit dñs q̄ sūt eiꝰ. et Prouer. x. Mēoria iusti cū laudib z nomē ipioz pu trescet. Scdm q̄sdā aūt diues iste erat na bal. quez voluit dauid occidere: quia sibi z

ſuis victualia negauerat. In euãgelio aũt
ↄuenienter adiungit pauꝑ diuiti: q̃ alter
alteri conferre deb;. Chryſ. Dũ diues ſu
ſtentat pauperẽ ſuſtentat a pauꝑe. Scḋa
eſt differentia corꝑalis diſpoſitiõis. q̃ di-
ues ĩduebat purpura ⁊ byſſo Pauꝑ ãt iace
bat ad ianuã diuitis vlceribꝫ plenꝰ. Indu
ebat inquã diues purpura. ⁊ hoc deſuper
ad inanẽ gl'iam. Legit in hiſtoria rhoma
noꝝ. ꝙ ille q̇ ṗmo apud eos purpura ĩdu-
tus eſt fulmine ꝑcuſſus interijt. Et indue
bat byſſo. i. veſte linea candidiſſima ⁊ mol
liſſima de ſubtus ad carnẽ. Chryſ. Cine-
rem/puluerẽ/⁊ terrã/purpura ⁊ ſerico te-
gebat Greg. in omel. Si ſubtiliũ p̄cioſaꝝ
q̃ veſtiũ cultus culpandꝰ non ẽẽt: nequaq̃
ſmo dei tã vigilant exṗmeret ꝙ diues pur
pura indutus apud ĩferos torqueret. Ne
mo q̇ppe veſtimenta p̄cioſa niſi ad inanem
gl'iam q̄rit: vt honoratior eſſe ceter; videa
tur. Non em̃ vult p̄cioſis veſtibꝫ indui. vbi
ab alijs non põt videri. Erat itaq; diues
ille indutꝰ purpura ⁊ byſſo. Sed nõ ſic pau
ꝑ: imo iacebat q̄ſi p̄ languore ſe ſuſtinere ñ
valens ad ianuã diuitis. Nec em̃ intrauit
domũ: ⁊ tñ ei foris beneficium refectionis
diues nõ impẽdit. Non talis erat iob. q̇ di
cebat Iob. xiij. Foris non mãſit ꝑegrinꝰ: ⁊
oſtium meũ viatori patuit. S; notandu;
ꝙ ſic in p̄nti vita iacet pauꝑ ad ianuã diui
tis: ita in futura iacebit diues ad ianuam
pauꝑis: nec intromittet. Prouer. xiiij. Ia-
cebunt mali añ bonos: ⁊ iniq̇ añ portas iu
ſtoꝝ. Iacebat inquã pauꝑ vlceribꝫ plenꝰ:
vt crudelitatẽ non miſerant; diuit; ſuo cor
pore demonſtraret. Tertia eſt differen
tia carnal' nutritionis. q̃ diues epulabat
q̄tidie ſplendide. Pauꝑ v̄o cupiebat ſatu
rari de micis q̄ cadebant de mẽſa diuitis.
Et nemo illi dabat. Greg. j. moral. Cele-
brari ſine culpa vix conuiuia p̄nt/pene ſꝑ
epulas concomitat voluptas. Nã cũ cor-
pus in refectionis delectatione reſoluitur:
cor ad inane gaudiũ relaxat. Epulabatur
itaq; diues ſplendide: non ſic pauꝑ q̇ cupi
ebat ſaturari non de p̄cioſis cibarijs: ſ; de
micis q̄ cadunt de menſa diuit; ⁊ nemo il
li dabat. q̃ tali dño: talis familia. In hoc
ꝑ; nimia duricia diuitis ⁊ familie ſue. q̇a
perire ſinebant vnď pauꝑ ſatiari poterat.
Ex his itaq; diuiti cumulꝰ dãnationis in-
ferꝛ: ⁊ pauꝑis patiẽtia ꝓbat Chryſ. Infe
liciſſime hoim/mortẽ tui corꝑis vides ia-
cere añ ianuã: ⁊ non miſerer;. Si dei p̄ce-
pta non ↄſideras ſaltẽ miſerere ↄditionis
tue: ⁊ time ne ⁊ ip̄e talis efficiaris Cũ aũt
ſic iacens pauꝑ cuperet ſatiari de micis et
nemo daret: ſicq; fame cruciaret veniebãt
canes ⁊ lingebant vlcera eiꝰ. vñ mag; cu-
riales erant pauꝑi q̃ dñs. Chryſ. Vlce-
ra q̄ nullꝰ hoim lauare dignabat ⁊ cõtre-
ctare: fere mites lambunt. Audite itaq; o
auari. Nunq̇d non multi ex vob ſil'es ſunt
reprobo diuiti. Bern. Quantos videt; ⁊
ipi lazaros eſuriẽtes: nudos egrotos: ⁊ plꝰ
de iument; vr̃is: plus de coꝝ faleris q̃ de
iſtoꝝ miſerijs cogitat; et Aug. lib. de ver-
bis dñi Inexplebil' auaricia diuitis: nec ti
met deũ: nec hoie; veret: non ꝑcit p̄ri: ami
co fidẽ nõ ſuat: viduã opṗmit: rem pupil-
li inuadit. Tales ꝑfecto non manebũt i-
puniti ⁊ aliq̄ndo etiã grauiter in hac vita
puniunt. Exemplũ narrat in chronica
martiniana de q̊dã auaro q̇ emebat bla-
da multa t̄pe meſſiũ ſeruãs vt cariſtiã ĩdu
ceret. Sed iuſto dei iudicio mortuꝰ ẽ miſe
rabilit. Nam cũ ẽẽt in q̊dã porticu ĩ terra
ad iſta tractanda: ſubito mures innũeri ď
terra egrediẽtes corã oibꝫ aſcenderunt ſuꝑ
corpꝰ eiꝰ ad rodendũ eũ. Et cũ multi non
poſſẽt eũ a muribꝫ defendere: portauerunt
eũ in naui. S; de naui etiã tot mures exie
rũt ꝙ nec ibi potuerunt eũ defendere: ſ; de
mũ a muribꝫ corroſus ⁊ occiſus ẽ ſic ⁊ ip̄e
potiꝰ ꝑmittebat blada a muribꝫ corrodi q̃
iuſto p̄cio vendere: ⁊ q̃ pauꝑibꝫ ſubueni-
re. Si q̇ aũt auari non puniunt in p̄nti: tñ
non euadẽt diuinũ iudiciũ. Iď eis ď Ia.
v. Agite nũc diuites plorate vlulan. ĩ mi
ſerijs q̄ ſuꝑuenient vob Diuitie vr̃e putre-
facte ſũt. ⁊ veſt. ve. a ti. co. ſunt. Auꝝ ⁊ ar-
gentũ vr̃m eru. ⁊ eru. e. in te. vo. erit ⁊ mã.
car. ve. ſic ignis. Nã vt hr̃ Ia. ij. Iudiciũ
ſine miſericordia fiet ei q̇ non fecerit miſe.

T Ertius ar. Audiſtis q̄m vituperat di
ues q̃ imiſericors erat. Cauete ne ta
les ſit;. Et notate qď lex dic̄. Liberti igra
ti patronis in ſuitutẽ redigunt. C. de igra
tis liber; . l. j. Hanc ingratitudinẽ cõmit-
tit libertꝰ q̄ñ indigẽti patrono alimẽta de-
negat. C. de alendis liberis. l. Alimenta.
hr̃ etiam. xij. q. ij. c. Liberti. et. c. Diaconi.

ꝙ liberti eccl'ie si negocia ipsi⁹ facere con//
tempserint vel ꝯ eccl'iam insurrexerint i p̓
stinam seruitutē reuocant̃. Pone casū i spe
ciali iuxta iura p̄dicta. Vel pone exemplū
de filio regis in necessitate ꝛ pauptate cō//
stituto: cui tn̄ ciues nolunt subuenire cū tn̄
oino bona sua habeant a rege: q̄ etiā eos a
dura fuitute liberauit: q̇ ꝓpterea merito a
rege puniunt̃ ꝛ in fuitutem redigunt̃. Ex
pone ꝛ applica ꝙ paupes indigentes sunt
filij dei ꝛ qd̓ eis denegat̃ chr̄s reputat sibi
denegari. Vnd̓ dicet imisericordib⁊ illud
Mat.xxv. Quādiu vni ex minimis meis
fecistis: mihi fecistis.

Sermo.ij.pro dn̄ica.j.post Trinitatis

Mortuus ē āt

m ꝛc̄. In hoc ē charitas non q̄si
nos dilexerim⁹ deū: sꝫ qm̄ ipe
p̓or dilexit nos: ꝛ misit filiū suū ꝓpitiatio//
nem ꝑ pctis nr̄is.j. Joan.iiij. Tria sūt ibi
notanda.

Primū ē nr̄e hūanitatꝭ igratitudo. In
hoc est charitas nō q̄si nos dilexe. deum.

Scd̓m diuine charitatꝭ celsitudo: qm̄ ipe
prior di. nos.

Tertiū diuine benignitatꝭ claritudo. et
misit filiū suū ꝛc̄.

De p̓mo Esa.j. Isrl' me nō cognouit De
scd̓o Ro.v. Cōmendat de⁹ charitatē suā
in nob. De tertio.j. Jo.ij. Ipe est ꝓpitia//
tio ꝑ pctis nr̄is: ꝛ non solū ꝑ nr̄is: sed etiā
ꝓ toti⁹ mūdi ꝛc̄.

Mortuus ē ꝛc̄.

p Rim⁹ ar. An dānati in inferno deuz
habeant odio: Q, nō. nulli⁹ pōt ipaz
dei bonitatē odio h̄re. Cōtra Ps̄. Sup//
bia eoꝝ q̄ te ode. ascē. sꝑ. Rn̄det tho.i.iiij.
Affect⁹ mouet̃ ex bono vel malo apprehē//
so. De⁹ aūt apprehendit̃ dupl'r. Vno mō i
se. sic in btis q̇ deū ꝑ essentiā videt: ꝛ ꝑ ef//
fect⁹. Sic a nob ꝛ dānatꝭ. Ipe igit̃ i sei p̄o
cū sit ꝑ cētiā bonitas n̄ p̄t alicui volūtati
displicere neqꝫ odio h̄ri: sꝫ aliq̄ effect⁹ ei⁹
p̄nt eē volūtati repugnātes inq̄ntū ꝯriant̃
alicui ꝛ fm h̓ aliq̄s deū odire p̄t nō i seip̄o:
sꝫ rōne effectuū. Dānati ḡ deū ꝑcipiētes i
effectu iusticie q̇ ē pena: eū odio h̄nt. sic eti
am penas q̄s sustinēt. Hec tho. Pro p̄
ambulo. q̄mlti turpit̃ fallūt̃ q͛ d̓ iferno n̄
cogitāt: imo nec d̓ morte. quā tn̄ euadere
nequnt: imo quā iā icepert̃ Se. ad lu. In
h̓ oēs fallimur ꝙ mortē nō ꝑspicim⁹. ma
gna ꝑs ei⁹ iā p̄terijt: q̄cq̄d etatis nr̄e retro
ē mors tenet. Et Quid̓. li. metam̄. Labit̃
occulte fallit qꝫ volatilis etas. ꝛ nihil ē an
nis veloci⁹. Stultissim⁹ ḡ est q̇ nō cogitat
de morte. p̄sertim cū in pccōrib⁊ p⁹ mortez
sequat̃ damnatio et̃na: ꝑ quā irreꝑabil'r sē
a deo seꝑati. Querit̃ ḡ. An illi a deo sic ex
pulsi deū odio habeāt: Dic rn̄si. vt. s̄. Ex
q̄ ꝯclude ꝙ pccōres iā inceperūt infernum
suū: q͛ diuinā iusticiā odiūt. Qui em̄ mor
talit̃ peccat: vellet deū nō velle pcc̄m suuz
punire. vt dic̄ Ber. O miseri pccōres ag
noscite vr̄e volūtatis ꝑuersitatē quā diui
no bn̄placito p̄ponitis. O fornicatores: o
auari: o lubrici ꝛ c̄ q̇ sic deū ꝯtemnitis ꝓpt̃
vr̄as ꝑuersas volūtates. Certe et merito
vos ꝯtemnet. Esaie.xxxiij. Ve q̇ spernis
nōne et ipse sperneris: Sperneris inquaz
cū te dn̄s in tua ꝑuersitate relinquet: et cū
tua praua affectione in infernuz detrudet.

Figura: dr̄ Ezec.xxxij. ꝙ incircūcisi de//
scenderūt ad infernū cū armis suis.i. cum
animis deo rebellib⁊. Per incircūcisos in//
tellige generalit̃ oēs pccōres incorrigibi//
les ꝛ induratos. q̇b⁊ dr̄ Ecc̄i xliij. Ve vo//
bis impij q̇ dereliq̄stis legem altissimi.

s Cd̓s ar. In p̄ceď. ꝛc̄. In isto de scd̓a
q̄ ē ꝯsideratio final' ꝯsequētie. q̄ntuz
scꝫ ad finē diuitis et paupis. Et hec cōse//
quētia triplex est.

Pria est ꝯseq̄ntia silis ꝯclonis.

Scd̓a est ꝯsequētia hōrabil' receptōis.

Tertia ē ꝯseq̄ntia horribil' icarceratōis

Pria ē ꝯseq̄ntia silis ꝯclonis. q͛ factū est
vt more. mēdi. Mortu⁹ ē āt ꝛ di. ḡ vterqꝫ
mortu⁹ ē. Vn̄ i libello d̓ ꝯtēp. mū. Mors
resecat: mors oē necat qd̓ carne creat̃ Ma
gnificos p̄mit et modicos: cūctꝭ dn̄at̃. Et
ij. Re.xiiij. Oēs morimr̄ ꝛ q̄i aq̄ i tr. di. ꝛc̄

Scd̓a ē ꝯseq̄ntia hōrabil' receptōnis q̊
ad paupem: q̇ portat⁹ ē ab angel' i sinū a//
brae. Loc⁹ q̇etꝭ btōꝝ dr̄ sin⁹ ad silitudinē
sin⁹ marꝭ: q̇ dr̄ loc⁹ q̇et⁹ a vētꝭ ꝛ tēpestati
b⁹. Et añ chr̄i passionē sin⁹ iste erat i libo.
Et hic sin⁹ fm Aug. iō abrae dict⁹ ē: non
q͛ ip̄i⁹ tm̄ sit: sꝫ q͛ ip̄e mltaꝝ gentiū pr̄ sit.
q̇b⁊ ad imitādū ꝑ fidei p̓ncipatū p̄posit⁹ ē
Chry. Tāte pene repēte d̓litijs cōmutāt̃:

portatꝛ post tātos labores ab angelꝭ. Non
sufficiebat ad portādū paupē lazaꝝ vnꝰ
angelus: sed ꝓpterea plēs veniūt vt choꝝ
leticie faciāt. Portatꝰ ē aūt in sinū Abrae
vt illū refocillaret. Sinꝰ aūt abrae/ para//
disus est. O ꝙ magna ꝯsolatio ꝓ paupibꝫ
et afflictꝭ. Ecce paup transit de tristicia in
leticiā. de dolore in gaudiū: de labore i re//
qēm. Nec em̄ est trāsitꝰ de delitijs ad de//
litias. sed p mltas tribulationes oportet
nos intrare in regnū celoꝝ: vt ōr Act. xiiij
Nā vt ōt Gre. Hec tota vita pn̄s est q̄si
vigilia magne solēnitatꝭ future post hanc
vitā. Tertia est ꝯseqntia horribilꝭ incar
cerationis q̄ ad diuitē q̄ sepultꝰ ē in iferno.
Augꝰ. Sepultura inferni penaꝝ ꝓfundi//
tas est: q̄ supbos ꝛ imisericordes pꝰ hanc
vitā deuorat. Diues itaqꝫ supbꝰ ꝛ imiseri
cors qꝛ i hac vita q̄tidie festū carnis faci//
ebat: nec vigiliā faciebat: iō nec puenit ad
solēnitatē ꝛ reqēm: sꝫ tāqꝫ parochianꝰ di//
aboli sepultꝰ ē in iferno. Parochianꝰ autē
alicuiꝰ est aliqs si ab eo baptismū recipiat:
si ei pmitias ꝛ decimas reddat: si eiꝰ mis//
sas ꝛ horas audiat. Quig̃ aq̄ ꝯcupie ba//
ptizatꝛ in q̄ character diaboli impmitꝛ qui
initia opeꝝ ꝛ ꝯsūmationē tanqꝫ pmitias
ꝛ decimas diabolo reddit vꝉ bona tpalia
in illicitꝭ ꝯsumit: q̄ lasciuis cantilenis seu
erroneis carmibꝫ seu ṽbis inhonestis aut
detractorijs intēdit/ tanqꝫ horas diaboli
audiēs: diaboli parochianū se esse ostēdit.
iō ꝛ in eiꝰ cimiterio sepelietꝛ in morte cū di
uite reprobo. De q̄ sepultura ōr Hierem.
xxij. Sepultura asini sepelietꝛ putrefactꝰ ꝛ
ꝓiectꝰ extra portas hierlm̄. Sepltura q̄p//
pe asini talꝭ est. Pellem dn̄s eiꝰ retinet: car
nes a canibꝫ deuorantꝛ: ossa pluuijs ꝛ gran
dinibꝫ relinquuntꝛ. Per ossa q̄ diu durant
aīa sigtur q̄ a demonijs rapitꝛ ꝛ supplicijs
infernalibꝫ exponitꝛ. Pellē. i. exteriorē sub//
stantiā filij ꝛ heredes retinēt. ṽmes autē
deuorāt carnē. Ecci. x. Cū morietꝛ hō he//
reditabit bestias. i. filios bestialꝛ viuētes:
serpētes. i. demones: ꝛ ṽmes. Patet g̃ ex
dictꝭ ꝯclusio tā paupis ꝙ diuitꝭ. Chrys.
Qđ tpale fuit p̄terijt: qđ sequitꝛ eternū est
Vterqꝫ mortuꝰ est: illū angeli: hunc pene
susceperūt. Notate o auari qm̄ velitꝭ noli
tis morituri estꝭ ꝛ oia relicturi. Exem//
plū notate qđ refert Robertꝰ de licio se vi
disse q̄ndam vicē in extremis laborantem
quē dū ipe moneret de salute sua. Ille sen
tiens a domesticꝭ ꝛ familiaribꝫ p domum
discurrētibꝫ ꝯtrectari bōa sua: cū suspirijs
dicebat. Heu me: tātū laboraui ꝓ his adi
piscēdis: ꝛ mō velim nolim mihi diripiun
tur. O diuitie mee: o pecunie mee: o loca//
lia mea quis vos possidebit? Inter hec ꝛ
hmōi parū de salute sua sollicitꝰ: miserri//
mus expirauit: oia relinquēs. Ps̄. Relin
quēt alienis diuitias suas.

t Ertiꝰ ar. Aud. de diuersitate finis
diuitis ꝛ paupis. Alter ꝓ breui gau//
dio nūc anxietatē patitꝛ incōsolabilē. Alꝭ
ꝓ breui pauptate diuitias obtinet ifinitas
Notate qđ dicit lex. Finis ē attēdendus
C. de no. co. cōponēdo. l. j. Et fines māda
ti diligēter sunt obseruādi. de officio ꝛ po
testate iudicꝭ dlegati. Cū olim. Propone
casuꝫ. Quis vestꝝ eligeret vnica die ad li
bitū pasci splēdide tali pacto ꝙ p vite resi
duū fame ꝯtinua cruciaretꝛ. Applica. ꝛ no
ta ꝙ tota hec vita cōpatiōe alteriꝰ minꝰ ē
ꝙ dies vna cōpatione mille dieꝝ. Idō vt
q̄dam dicit Quicq̄d agas sapiēter agas:
et respice finem.

Sermo tertiꝰ de eadem dominica.

m Ortuus ē āt ꝛc̄. Charissimi: si sic deꝰ dilexit
nos: ꝛ nos debemꝰ inuicē dilige//
re. j. Joā. iiij. Vide s̄. ser. iij. de spūsancto
quō debemꝰ inuicē diligere.

p Rimꝰ ar. An dānati in iferno velint
se peccasse? Q, sic. Aug. li. d fide ad
petꝝ: ōt ꝙ bonā nullateuꝰ poterūt hře vo
lūtatē. sed nolle peccasse ē bone volūtatꝭ. g̃
cū ꝯsiderāt pctm̄ suū nō pn̄t nolle sꝫ velle
Itē volūtas hois pꝰ mortē est iuertibilꝭ:
sic volūtas angeli Cōtra. Sap. v. Intra
se pniāꝫ agētes. Rn̄det Boñ. i. iiij. di. l
ꝙ nolūt peccasse: nō qꝛ pctm̄ sibi displiceat
qꝛ iniustū: sed qꝛ eis displicet pena iusta. et
iō nullā hn̄t volūtatē bonā. Nā adhuc in
eis viuit volūtas peccādi: lꝫ dolore ipedia
tur ne exeat i actū suū. Per habitū em̄ vo//
lūtatꝭ male appeterēt peccare si n̄ crederēt
ex h puniri. Vn̄ patꝫ rn̄sio ad pmuꝫ. Ad
aliud aūt dicendū ꝙ volūtas coꝝ ē inuer

tibilis quantū ad habitū in quez fit plena
versio/sz non q̄ntum ad actū. Hec Bon̄.
Pro fundamēto. Mali freq̄nter odiūt
pctm̄ nō ꝓpter amorē virtutꝫ/sz ꝓpter timo
rem pun:tionis. Horaci⁹ in epistol. Ode//
runt peccare boni ꝟtutis amore. Oderūt
peccare mali formidine pene. Vn̄ ꝛ Arist.
circa finem decimi ethicoꝝ dic̄ q̊sdam esse
boni amatiuos/alios aūt plus timere ia//
cturā ꝛ penam. Queritˀ ḡ de his q̇ sunt in
inferno An velint ꝛc̄. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄
conclude q̄ꝫ sit miserrima conditio dāna//
torum q̇ dolent vtiqꝫ ꝛ acerbissime sed oi//
no infructuose. Sap. v. Intra se pniaz agē
tes/ꝛ p̄ angustia spūs gemētes Aud. o for
nicatores/sacrilegi/adulteri/ꝑiuri ꝛc̄. Cur
penitere dissimulatis. Attendite qd̉ ait
Gre. Illos Qui⁹ dānat q̊s hic diu lōgani//
mitas portat. Figura Diu de⁹ dissikauit
pharaoni:sed ad vltimū in mari sūmersit.
Exo. xiiij. Expone d̉ pctōrib⁹ q̊s expectat
ad pniaz sed dissimulant/ q̊s tandē sūmer
get in inferno Ro. ij. An diuitias bonita
tis ei⁹ ꝛ patientie ꝛ longanimitatꝫ ꝯtēnis:
Ignoras qm̄ benignitas dei ad pniam te
adducit: Tu aūt ẜm duriciā cordis tui et
impenitēs/thesau. tibi irā in die ire ꝛ reue
latiōis iusti iudicij dei

S Ecund⁹ art. In p̄ced. ꝛc̄. Hic de ter//
tia q̄ est consideratio infernalis mise
rie Job. x. Terraz miserie ꝛ tenebraꝝ vbi
vmbra mortis ꝛ null⁹ ordo: sz sempitern⁹
horror inhabitans. In euangelio aūt p̄ci//
pue ōndit triplex miseria i reprobo diuite

Pria ē miseria tardissime recognitōis.
Scđa est miseria paupꝛime ꝯditiōis
Tertia ē miseria extreme desolatiōis.

In hoc aūt ser. dicendū de p̄ma q̄ est mise//
ria tardissime recognitionis. q: eleuans
oculos cum esset in tormentꝫ vidit abraaz
alonge ꝛ lazaꝝ in sinu ei⁹. Alonge inquā.
q: multū distat stat⁹ electoꝝ a statu repro
boꝝ. Tarde aūt ꝛ frustra nunc eleuat ocu
los q: antea statuerat oculos suos decli//
nare in terrā. Quantū aūt affligunt reprо
bi cogitando statū felicē btōꝝ quē ꝑ negli//
gentiā turpit amiserunt ꝛ videndo dāna//
tionē suā quā ꝑ breui voluptate tam mise
re incurrerunt ostēdit Sap. v. vbi d̄r. Vi
dentes turbabuntˀ timore horribili ꝛ mira
buntˀ in subitatione insperate salutꝫ ꝛc̄. Hi
sunt q̊s aliq̄n habuim⁹ in derisum ꝛ in simi
tudinē ꝛc̄. Sequitˀ: Ergo errauim⁹ a via
veritatis: ꝛ lumen iusticie nō luxit nob ꝛc̄.
Est aūt notandū q̄ miseri pctōres p⁹ mor
tē cū angustia tria cognoscūt q̇ dū viuerēt
cogitare noluerunt. vicꝫ

Vite hui⁹ breuitatē
Mundanoꝝ vanitatē
Pctōꝝ deformitatē.

Primo recognoscunt vite p̄ntis breuitatē
di. illud Job. ix. Dies mei velociores cur
sore fuerunt: fugerunt ꝛ nō viderūt bonū.
Et illud Sap. v. Nos nati ꝯtinuo desini
mus esse. Scđo mundanoꝝ vanitatem
Hoi q̇dem mūdano q̄ꝫ diu viuit bona tpa
lia videntˀ p̄ciosa eē: sed statim vt mortu⁹
est. videt q̄ꝫ sint vana. Tūc ḡ videt q̄ꝫ fatu
us fuerit diligendo tp̄alia q̄ secum ferre n̄
potuit. ps̄. Dormierūt somnū suū et nihil
inuenerunt oēs viri diuitiaꝝ in manib⁹ su
is. et Job. xxvij. Diues cū dormierit ni//
hil secū auferet aperiet oculos suos: ꝛ nihil
inueniet: apprehēdet eū q̄si aq̄ inopia. Gre
go. Dormit diues ꝛ oculos aꝑit: q: cum
caro moritˀ illud aia videre cogitˀ qd̉ dū vi
ueret ꝓuidere contempsit. Tunc ḡ dicūt q̇
mundū dilexerūt illud Sap. v. Quid no
bis ꝓfuit superbia: aut diuitiaꝝ iactantia
q̇d ꝯtulit nob: Oia illa q̄si vmbra trāsierūt
ꝛ tanq̄ꝫ nūci⁹ p̄cur. et tanq̄ꝫ nauis q̄ ꝑtrāsit
fluc. aquā cui⁹ cū p̄terierit nō est īuenire ve
stigiū. Tertio recognoscūt pctōꝝ defor
mitatē. Nolunt em̄ dū viuūt cogitare tur//
pitudinē pctōꝝ: sed nunc velint nolint: co//
guntˀ recognoscere pctōꝝ multitudinē: ma
gnitudinē: ꝛ turpitudinē Deu. xxxj. Oc//
current vobis mala in extremo tp̄e. et Ec//
clesti. xx. In fine hois denudatio opeꝝ ei⁹
Erit aūt hec pctōꝝ recordatio tormentū
amarissimū. Vn̄ ꝛ dānati i penis suis ha
bent rep̄sentatiōes suoꝝ pctōꝝ. Exēplū
ponitˀ a vincentio in speculo morali de q̊dā
fratre cisterciēn̄ ordinis: q̇ cū ageret i ex//
tremis vidit btm̄ bn̄dictū se a corpe educē
tem: ꝛ ōndit ei mansiōes mltas electoꝝ: ꝛ
supplicia multa dānatoꝝ. Vbi intˀ alia vi//
dit deportari magnū p̄ncipem i cathedra
ignea: ꝛ an̄ eū pulcras mulieres faces ar//
dentes in os ei⁹ mittentes: ꝛ vsqꝫ ad viri
lia ardebat: ꝛ flagellis eū cedebāt. Hic fu
erat p̄nceps potēs ꝛ luxuriosus. Postmo

dū vidit aliū quē demones excoriabāt ⁊ cū
sale fricabāt ⁊ aspergebāt ⁊ sup̱ crate ignea
cōcremabāt. Hic fuerat crudelis dnator
et subditoꝝ oppressor et exactor pauperū.
Postmodū vidit aliū equū igneū equitan
tē et scutū igneū habētē: et portabat caprā
igneā: ⁊ post caudā equi habitū monachi
trahentē. Hic fuit raptor: ⁊ caprā cuiusdā
vidue rapuit: ⁊ infirmꝰ habituȝ monachi
recepit: nō ex charitate ſȝ ex inductione a//
micoꝝ suoꝝ. Alios etiam vidit plures di
uersas penas sustinētes ſm similitudinē pec
catoꝝ. Vñ Sap. xi. Per que q̇s peccat: p̱
hec et torquet.

t Ertiꝰ arti. Audistis ⁊c̄. Hec ḡ in pñ
ti sepius sūt absq̱ dilatione cogitan//
da. Dic̄ em̄ regl'a iurȝ. Mora sua cuilibet
est nociua. ff. de reg. iu. l. In ꝯdemnatiōe.
Et extra de elec. ⁊ electi ptāte. li. vj. ca. Int̄
vniuersas Nota. meliꝰ eēt alicui spontanee
culpā cognoscere corā p̄ncipe: ⁊ sic euade//
re iudiciū mortis cum grā p̄ncipis: q̄ȝ in//
uite ⁊ coacte fateri ⁊ euident̄ cōuinci corā
tota curia: ⁊ ꝯfusibiliter puniri. Expone ⁊
applica notando ꝙ oia pctā tandē pcōꝛi re
ducent̄ ad mēoꝛiā ⁊c̄. Vñ Naum. iij. Re//
uelabo pudēda tua corā facie tua.

Sermo. iiij. p̱ dñica. j. post
Trinitatis.

Mortuus ē āt

m ⁊c̄. Si diligamꝰ inuicē deꝰ in
nobis manet ⁊ charitas eiꝰ in
nobis ꝑfecta est. j. Joan. iiij. Tria sunt ibi
notanda.

Primū fraterne dilectionis exhortatio.
Si diligamꝰ inuicē.

Scōm exhortatiōis retributio. deus ī
nobis manet.

Tertiū retributiōis ampliatio. ⁊ cha//
ritas eiꝰ in no. ꝑfe. est.

De p̄mo Jo. xv. Hec mādo vob̄ vt di
ligatȝ inuicē. De scōo. j. Joā. iiij. Qui ma.
in cha. in deo manet et deꝰ ī eo. De tertio.
Jo. xv. Vos amici mei estis si fece. q̄ p̄ci.
vob̄. Ipe aūt h̄ p̄cipit vt diligamꝰ inuicē.
Mortuus ē ⁊c̄.

p Rimꝰ ar. An dānati volūtate delibe
ratiua malūt nō eē q̄ȝ sic eē: Qȝ non.
Preelectio p̄supponit electionē: ſȝ nō eē nō
est eligibile cū nō habeat apparentiā boni.

Contra Apo. ix. In diebꝫ illis desidera
būt hoies mori ⁊ fugiet mors ab eis. Re
spōdet Boñ. i. iiij. di. l. Credo ꝙ magꝭ ap
petēdū eēt si poneret̄ i optiōe oino nō esse
q̄ȝ eternal'r torq̄ri. Loquor ō appetitu q̇ re
fugit incōmodū. Hoc ei iudicat mēs mea
magꝭ sic decollationē q̄ȝ diuturnam ignis
adustionē Verꝝtñ ſm appetitū honesti. q̄ꝛ
iniq̇s spūs cruciari est ad gl'iam dei. vtiqȝ
deberet malle ignibꝫ subiacere ad ꝯtinuā
dei laudē q̄ȝ p̱ oimodā corruptionē manū
dei effugere. Concedendū igit̄ ē: ꝙ dāna//
ti mallēt nō eē. Cū aūt dr̄ ꝙ p̄electio p̄sup
ponit electionē. Dicendū ꝙ veꝝ ē de illa q̄
est p̱ modū desiderij: non aūt de ea q̄ est p̱
modū fuge. Hec Boñ. Pro p̄ambulo.
Multuȝ est horrenda illa infernal' pena.
De q̄ prorsus nulli ambigēdū ē. Nā ⁊ phi
sic senserunt Vñ Lactantiꝰ lib. diuiaꝝ insti
tutionū di. Esse inferos zeno stoicꝰ docu//
it: ⁊ sedes pioꝝ ab ipijs eē discretas: ⁊ il//
los q̇dē q̇etas icolere regiōes: hos ꝓ pe
nas luere in tenebrosis locꝭ atq̱ i ceni vo//
raginibꝫ horrendis. et Virgiliꝰ ait. vj. eñ.
Facil' descensus auerni. Noctes atq̱ dies
ptȝ atri ianua ditis. Sed q̄rit̄ de dānatis
in illo inferno. An malūt ⁊c̄. Dic rñ. vt. s̄.
Ex q̄ ꝯclude q̄ȝ sit misera reproborū ꝯdi//
tio. q̇ sic cupiunt mortē: ⁊ mori nō possunt
Aug. lib. de miseria huiꝰ mundi. O mors
q̄ȝ dulcis esses q̇bꝫ tā amara fuisti: te solaȝ
desiderabūt: q̇ te vehemēter oderūt. Hoc
attendite pctōres excecati q̇ voluptatibꝫ ⁊
vanitatibꝫ deuicti nūc solā mortē formida
tis: nec tamen de morte aut iferno nisi for
te raro cogitatis. O luxuriosi. O auari ⁊c̄
Sepiꝰ ō inferno cogitate anteq̄ȝ ibi detru
damini. Teste em̄ Aug. Felix qui de sup//
plicio cogitat ante supplicium: vt supplicij
euadat p̱iculū Freq̄nter ḡ cogitate q̄ȝ hor
ribil' ē carcer ifernal': vbi ē oim malorū ex//
aggeratio. Figura Hiere. j. Factū ē ꝟbū
dñi ad hiere. di. Quid tu vides hieremia:
Et dic̄ Ollā succēsā ego video: ⁊ faciē eiꝰ a
facie aq̇lonis. Et dic̄ dñs ad eū. Ab aq̇lo
ne pādet̄ oē malū sup̱ oēs hitatores terre.
Spūal'r. Olla succēsa a facie aq̇lonis q̄ re
gio est itemp̱atissima: ⁊ ventꝰ flās ab illa
p̱te ipetuosus ē: siḡt penā gehennalem ⁊c̄.
Et iō clamat Zach. Zach. ij. O o o fugite

de terra aquilonis. O superbi O auari O lubrici fugite de terra aqlonis.[i]. inferni: maxie a sole diuie glie elógati ppter irreparabilē carentiā diuine visiōis vbi q̄si iā habitatis p reatum.

s Ecūdus ar. In pceō. rc. In hoc aūt dicendū de scōa q̄ est miseria paup'rime odiciōis. qꝛ nec guttā aq̄ potuit obtinere. Ubi iuxta textū tria sunt osiderā (da.

Primū reprobi diuitis inutil' petitio. ibi. Et ipse cla. rc.

Secundū sue petitiōis rōnabilis repulsio: ibi. Et di. illi Abraā. Fili rc.

Tertiū repulsionis formidabilis cōditio: qꝛ scꝫ irreuocabil'r. ibi. Et in his rc.

Primū igit' rc. qꝛ ipe clamās dicit. Pr Abraā miserere mei/ ꝛ mitte la. vt inti. ex. digi. in a. vt refri. lin. m. qꝛ cru. i hac flāma Chry. Magne pene magnā vocē reddebāt. q. d. Patrē te voco natura quō fili' q̄ pdidit suā substātiā: lꝫ meo vicio te prēm pdiderim: Miserere mei. Frustra o diues pniam agꝭ vbi nō est pnie loc'. tormēta te cogūt: nō mentꝭ affect'. Mitte inqt lazarū (Erras miser: Abraā mittere non pōt: sed suscipe pōt) vt intigat extremū digiti i aquā. Lazar videre nō dignabarꝭ: ꝛ nūc digitū ei' desideras. Aquā petis q̄ delicatos cibos an̄ fastidiebas. Uide osciaꝫ peccatoris: nō totū audet petere digitū. Instruimur g̃ q̄ sit vtile in diuitijs nō oside re. Mutant' res ꝛ notificat' oib' q̄s esset diues ꝛ q̄s esset paup. Sic em̄ in theatrꝭ cū aduesp̄ascit ꝛ astātes redeūt exeūtes/ ꝛ amictū deponentes. q̄ reges ꝛ ptores visi fuerāt oib' iā vident' vt sunt: sic ꝛ adueniente morte ꝛ soluto spectaclo vniuersi laruis egestatꝭ ꝛ diuit iarū depositꝭ: ex solis opib' dijudicant' q̄nā vere sint diuites: q̄ paupes: q̄ gl'iosi: q̄ po i glorij. Hec Chry. Et idē. Quia plimū lingua peccauit/ i lingua ampli' torquet'. Ubi pctm̄: ibi ꝛ pena. Est aūt notanduꝫ q lingua ꝛ digit' in aīab' dicunt' metaphorice. Sicut em̄ in deo man' d' ei' virt' ogatiua: sic in Lazaro p extremū digiti intelligit' modicū suffragiū meritoꝝ. Et p modicā guttā aque modicū q̄d refrigerātꝭ miscdie. Et sil'r m'ta q̄ h dicunt' sunt exponēda mētalit' ꝛ spiritual'r: nō corpal'r. Aie em̄ hmōi mēbra n̄ h̄nt: tn̄ in mēbrꝭ pati dicūt'. qꝛ exute a corporib' tales affect' i se sentiūt p pctis acsi etiā corpe paterent' in mēbris. et h̄ fm demeritoꝝ exigētiā. Apocal. xviij. Quantū glificauit se ꝛ in delitijs fuit: tantū date illi tormentū ꝛ luctū. Secundū est petitiōis rōnabilis repulsio. qꝛ di. ei abraā. Fili recordare qꝛ re. bo. i vi. t. ꝛ la. si. ma. nunc aūt hic oso. tu po cru. Nota/ filiū eum vocat: ꝛ accepta bona exprobrat in augmentū pene: vt memor sit hereditatis pdite ꝛ filiatiōis pterite. qꝛ vt d' Boe. li. de osola. In oi aduersitate ifelicissimū gen' infortunij est/ fuisse felicē. Dicit g̃ ei Fili recordare (sed meli' esset puidisse) qꝛ recepisti rc. Chry. q. d. Siq̄d boni fecisti vnde pmiū deberet'/ oia recepisti in illo mundo epulās: ditat': oblectat' successib' psperꝭ. Hic aūt siq̄d mali fecit/ vniuersa recepit: pauptate: fame: ꝛ extremis oppssus miserijs. Ideo sequit'. Nunc aūt hic osolat': tu po cruciarꝭ. Greg. Quicūq; g̃ in h seculo bn̄ hētꝭ cū vos bōa egisse recolitꝭ valde d ipsis ptiescite: ne cōcessa vob psp'itas eorūdē remūeratio sit bonoꝝ. et cum q̄slibet paupes nōnulla rephēsibilia ppetrare cōspicitꝭ: nō despicere debetꝭ: qꝛ eos fortasse camin' pauptatꝭ purgat. Iō Aug'. dicit. Nihil ifelici' felicitate peccātiū: qꝛ penal' mittit' ipunitas ꝛ mala volūtas velut hostis interior roborat'. Et sic d' Greg. Iustū est vt in se veꝝ dolorē inueniat: q̄ reiecto vero gaudio/ in se ꝛ in mundo gaudia vana q̄rebat. Nā vt d' Bern̄. Nō ad hoc nos de paradiso voluptatis animaduersio diuina eiecisse videt' vt alterum sibi h paradisum inuentio humana pararet: sed vt in cinere et cilicio miseriam sue subuersionis deploraret. Hec itaq; pdicta recogitate o terreni et carnales homies/ ꝛ cōsiderate q̄acerbe cruciat' diues ille q̄ guttam aque cogit' petere: nec tn̄ valuit obtinere. Pertimescite illud abrae: imo dei iudiciū Fili recordare rc. Dicit aūt Chrysost. Nō quia diues fuerat torquebat': sed qꝛ misert' nō fuit. Gre. Hinc colligenduꝫ est qua pena mulctādus est qui aliena diripit: si hac inferni damnatione percutitur qui ppria non largit'. Tertiū est repulsionis formidabilis cōdicio. qꝛ scꝫ irreuocabilis. Dixit em̄ Abraam. Et in his omibus iter nos et vos chaos magnū firma

tū est: vt hi q̄ vo. hinc transire ad vos non possint: neq̄ inde huc trāsmeare. q. d. hoc est qd̄ ipedit illud qd̄ petꝫ. Chaos ibi dr̄ distātia locoꝝ: meritoꝝ: volūtatū. Theo. Chaos magnū signt a pctōꝛib⁹ iustoꝛū distantiā. Nā sic̄ affect⁹ eoꝝ varij fuerūt: sic etiā māsiones nō modicū differt. Chryſ. Firmatū dr̄: q2 n̄ pōt dissolui: agitari: aut ꝯcuti. Idē. Uidere possum⁹: trāsire non possum⁹. et nos videm⁹ qd̄ fugerimus: ⁊ vos videtꝫ qd̄ ꝑdideritꝫ: et nr̄a gaudia cumulāt vr̄a toꝛmēta: ⁊ vr̄a toꝛm̄ta cumulāt nr̄a gaudia. Sꝫ forte qrꝫ An bti aliq̄ mō velint transire ad reprobos: Dicēdū ꝙ in sctis est voluntas naturalis q̄ vellent cōpati dānatꝫ ⁊ maxime amicꝫ suis/⁊ sic ad eos ꝑ affectū miscd̄ie trāsire: nisi in hoc cō tradicerent volūtati diuine. sed eoꝝ volūtas sic iungit̄ diuine voluntati ꝙ nihil volunt nisi qd̄ deus vult. Nulla ḡ cōpassiōe mouent̄ erga reprobos. Nō eīm pōt eē in eis cōpassio nisi cōsequēs electionē rōnis. Ex electiōe aūt rōnis cōpassio nascit̄/put aliq̄s vult malū alteri⁹ repelli Idō in his malis q̄ ſm iudiciū rōnis expelli nō volumus/cōpassionē nō habem⁹. Reprobi āt iā dānati nō p̄nt a sua miseria trāsferri. O miseria irremediabilis: miseria interminabilis. O q̄ʒ utile esset nunc sepi⁹ ⁊ attēte illam cogitare. Exēplū in fulcone marciliēsi. Uide s. in scd̄o aduentuali feria quarta post q̄rtā d̄nicam.

t Erti⁹ art. Aud. q̄ʒ acerbe cruciat̄ diues ille. Notate qd̄ iura dicūt Pena vni⁹ dꝫ esse met⁹ alteri⁹. ff. de penis. l. Capitaliū. §. famosus. et. ij. q. viij. Quaꝑpt. Pone casum de q̄ttuoꝛ q̄ fuerūt socij i furto ⁊ homicidio q̄ꝝ duo iā sūt ꝑ iusticiā in patibulo suspēsi: alij aūt duo sunt incarcerati ⁊ ꝯuicti. Nōne isti multū timere debent cū audiūt de socijs iā suspēsis. Expone ⁊ applica ⁊c̄. Nōne socios multos hꝫ diues ille auar⁹ ⁊ epulo q̄ oēs coꝛā deo cōuicti/in inferno cū illo sūt detrudēdi. Ber. Qui socij sunt in culpis/erūt ⁊ in penis.

Sermo q̄ntus ꝑ eadē d̄nica prima.

m Ortuus ē et ⁊c̄. Diligam⁹ deū q̄m ipe poꝛ dilexit nos. j. Ioā. iiij. Nota triplicē modū diligēdi deū. put etiā nos dilexit. Unī Ber. sup Cañ. ser. x. Disce chꝛiane a chꝛisto amare chꝛm̄. Ama dulciter: ama prudēter: ama foꝛtiter. Dulciter/ne illect⁹. prudēter/ne deceptus. foꝛtiter/ne depssus ab amoꝛe d̄ni auertarꝫ. Prio igit̄ debet esse amoꝛ dulcis ex ꝯsideratiōe diuine suauitatꝫ. Ps. Suauis d̄ns vniuersis ⁊c̄.

Scd̄o/prudēs: pcauēdo insidias demonis: mōi: ⁊ carnis Ps. In via hac q̄ ambulabā abscōderūt laqueū mihi. Et ꝑuer. x. Rex sapiēs dissipat ipios. Rex inquā sapiēs. i. anim⁹ a deo illūinat⁹ dissipat impios. s. mot⁹ tentationū. Tertio dꝫ esse foꝛtꝫ adeo vicꝫ vt vincat timoꝛē paupratis: penalitatꝫ: ⁊ moꝛtꝫ. j. Ioā. iiij. Perfecta charitas foꝛas mittit timoꝛē. Unī Iob vj. Quis det vt veniat petitio mea: ⁊ qd̄ expecto tribuat mihi de⁹: ⁊ q̄ cepit ipe me ꝯtat: soluat manū suā ⁊ succidat me: ⁊ hec mihi sit ꝯsolatio vt affligēs me doloꝛe nō parcat. Salutatio. Moꝛtuus ⁊c̄.

p Rim⁹ art. An dānati in inferno vellent oēs esse dānatos: Q, nō. Luc. xvj. rogabat diues pro fratrib⁹ ne venirēt in locū toꝛmētoꝝ. Cōtra. Sup illō Esa. xiiij. Surrexerūt de solijs. dicit glo. Solatiū ē miſoꝝ m̄ltos hr̄e socios penaꝝ.

Rn̄det Bona. in. iiij. di. l. Etsi in damnatꝫ remittant̄ aliq̄ modo affectiōes q̄ hn̄t annexā delectatiōem: alie tn̄ affectiones in q̄b⁹ est penalitas vigorant̄. vn̄ etsi cesset actualr̄ affect⁹ luxuriandi ⁊ d̄nandi: tn̄ accēdit̄ affect⁹ siue furoꝛ ipatiētie ⁊ liuoꝛ inuidie. Iō vehemēt̄ tristabunt̄ ⁊ tabescēt de glīa electoꝝ. Et iō ad satiandū suā ipissimā emulationē et odium/ vellēt oēs esse miseros. Et q2 nec ipi p̄nt ad btitudinē ꝑtingere: nec aliq̄s p̄nt a statu btitudinis amouere: iō in seips̄ vehemēter tabescūt ⁊ ꝯfundunt̄. Cōcedēdū est ḡ ꝙ generalr̄ loq̄ndo mallent oēs eē miseros q̄ʒ ipsis exn̄tib⁹ miserꝫ aliq̄s eē btōs. Ad illud āt qd̄ obijcit̄ de diuite ⁊c̄. Dicendū ꝙ q̄ʒuis i generali nolint damnati videre aliq̄s eē btōs sꝫ oēs miseros: tn̄ q2 speciali⁹ hn̄t aliq̄ꝝ amoꝛē naturalē ⁊ ꝑuatū/nollent eos dānari: alijs exn̄tib⁹ i statu glīe. q̄a et si illi dānent̄: adhuc tn̄ manet emulatio ⁊ occasio tabescēdi. Nō sic aūt si oēs dāna-

renť. Hec Boñ. Pro fund. Ois inuidia
q̄ue tormētū ē. Horaci⁹ Inuidia siculi nō
inuenere tyrāni mai⁹ tormētū. Jō dt So
crates. Utinā inuidi in oib; ciuitatib; au//
res hñent ⁊ oclos: vt de oim pfectib; tor//
q̄rent. Hoc itaq; tormētū nō deest in da//
mnatis. Querit̄ ḡ: An illa inuidia dānati
vellēt secū oēs esse dānatos: Dic rñ. vt s̄.
Et q̄ ꝯclude q̄ horrēda reproboꝝ ꝯditio
q̄ etiā de btōꝝ glia torq̄nt. Ps̄. Pctōr vi
debit ⁊ irascet̄: dentib; suis fremet ⁊ tabe
scet ⁊c̄. O fornicatores. o auari ⁊c̄. Cur ñ
formidatis eternalr̄ cū demonib; cruciari:
q̄b; etiā nūc iā p pctā adheretis. vultis eua//
dere: fugite cito ab illa iferni regiōe quā
iam incepistis introire. Figura Geñ. xix.
Angeli dixerūt ad Loth exeūtē de ciuita
tate sodomoꝝ. Salua aiam tuā ⁊ ne stes
in oi circa regiōe: sed in mōte saluū te fac:
ne ⁊ tu silr̄ pereas. Spūalr̄ dz pctōr exiēs
de pctōꝝ regiōe societates malas ⁊ pecca
ti occasiōes fugere: ⁊ p spūalem affectōez
sursum ascēdere. Hiere. lj. Fugite de me//
dio babylonis vt saluet vnusquisq; animā
suam.

s Ecūdus ar. Jn pced. ⁊c̄. Jn hoc de
tertia q̄ est miseria extreme desolati//
onis. q: nec etiā audit⁹ est p suis fratrib;:
et oia in suā desolatiōem v̄tunt̄. Jn h̄ aūt
articlo tria sunt consideranda.

Primū reprobi diuitis vana postulatio.
Scdm postulatiōis iusta redargutio.
Tertiū redargutiōis vera ꝯfirmatio

Primū igit̄ ⁊c̄. q: vicz diues ait ad abraā.
Rogo ḡ te pr̄ vt mit. eū in do. pa. mei: ha
beo ei q̄nq; fra. vt test. illis ne ⁊ ipi ve. i lo
cū hūc tormētoꝝ. Greg. in home. Postq;
ardēti diuiti de se spes tollit̄: ei⁹ anim⁹ ad
ꝓpinq̄s q̄s in mūdo reliq̄rat recurrit. Uñ
sequitur. Et ait. Rogo ḡ te pr̄ vt mit. ⁊c̄.
Nō h̄ dixit ex charitate: sed ex timore ser//
uili: ne ex eoꝝ ꝯsortio pena ei⁹ augeret̄. q̄a
fuerat eis occasio peccādi exēplo male vi//
te. Greg. Qua in re notandū: ardēti diui//
ti q̄nta supplicia cumulant̄. Ad penā nanq;
suā ei cognitio s̄uat̄ ⁊ memoria. Cognuit ei
lazarū quē despexit. et fratꝝ suorū memit
q̄s reliq̄t. vt em̄ pctōres ampli⁹ in suppli//
cio puniant̄ ⁊ eoꝝ vident gliam q̄s despe
xerant: ⁊ de illoꝝ pena torq̄nt̄ q̄s inutilit̄
amauerāt. Scdm est postulatōis iusta
redargutio. q̄a rñdit abraā. Habēt moy//
sen q̄ docuit moralia ⁊ agēda: et ꝓphas q̄
docuerūt mystica ⁊ credēda. Et ista suffi
ciūt ad salutē. ido sequit̄ Audiāt eos. Uñ
patet ꝙ diues ille ⁊ frēs sui erāt de poplo
isrl̄. q: gētiles nō habuerūt legem moysi ⁊
ꝓphaꝝ. Chrys. Vocat h̄ moysen ⁊ ꝓphas
scp̄ta moysaica ⁊ ꝓphetica. Tertiū ē re//
dargutōis vera ꝯfirmatio. q: illi diuiti di
cēti Nō pr̄ abraā: sed siq̄s ex mortuis iue
rit ad eos: pniam agēt: Vox veraci snia
rñdet̄. Si moysen ⁊ ꝓphas nō audiūt: ne//
q; siquis ex mortuis resurrexerit credent.
Hoc patuit p effectū. q: lazaro resurgenti
et chr̄o testimoniū phibenti nō crediderūt.
sed magis occidere voluerunt. Similit̄ nec
chr̄o resurgēti crediderūt. Chrys. Cōside
ra ꝙ q̄sq̄s mortu⁹ est: seru⁹ dei ē. q̄cūq; v̄o
dicūt scp̄ture: dt dñs. vñ etsi resurgat mor
tuus: si celit⁹ descēderit angelus: oib; ma
gis sunt fide digne scp̄ture. Nā angelorū
dñs: viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ iudex eas institu//
it. Hec ḡ p̄missa ꝯsiderātes tolerem⁹ q̄ tē
poraliter molestāt: ⁊ refrenem⁹ animū ab
his q̄ tpalr̄ delectāt. Uñ em̄ vt ait Hiero.
Miserie delitijs cōmutāt̄: ⁊ i nr̄o arbitrio
est diuitē seq̄ vel lazaꝝ. et Aug. Qui vult
epulari cū diuite: ꝑpet se inter epulas ver
mib; gehēne: in q̄ p gaudio momentaneo
ardebit ppetuo cum capite suo diabolo.
Infelix cōmerciū: p tā breui gaudio: cele//
sti puari regno. Felix pauptas p quā cele//
stis adq̄rit̄ hereditas. Felix cōmerciū: p
pituris etna suscipe. Ex his ḡ patet ꝙ vo//
luptatib; mūdi succedunt aduersa inferni.
Et hui⁹ vite aduersitati succedunt gaudia
padisi. Exemplū in vitaspa. de viro sal
uato ⁊ vxore sua damnata q̄s vidit eorū
filia. Vide s̄. dñica infra octa. ascensiōis.
sermone. ij.

t Erti⁹ ar. Aud. ⁊c̄. Nolite ḡ dissimu//
lare. Attēdite qd̄ dr̄ extra de reg. iu.
l. Act⁹ legitimi nō recipiūt ꝯditionē neq;
diē. Et sumpta est illa regula ex ff. de reg.
iu. l. Actus. Pone casū de electiōe aut ma
trimonio q̄ nō debēt fieri sub ꝯditōe neq;
in diē. i. vsq; ad certum tp̄s ⁊ nō vltra: sed
simplr̄. Eligamus ḡ deo seruire simplicit̄
et ei p spūale mr̄imoniū ꝯiūgi: nō p tpe sz
p sp. et sic nō differam⁹. Aduerte etiā qd̄
dr̄. ff. de re iudi. Jn oib; obligatiōibus in

quib⁊ dies nõ ponit̃: p̃nti die debet̃. Pone exemplũ si vis. Et nota q̃ pctõr obligat̃ penitere. nec in illa obligatiõe ponit̃ dies: ideo p̃nti die penitere tenet̃. Jõ dt sapiẽs Ecci. v. Ne tardes ꝯuerti ad dñm: ⁊ nedifferas de die in diẽ ⁊c̃.

Dñica. ij. post trinitatꝫ Sermo p̄m⁹

S Enno virorũ

illoꝝ q̇ vocati sᷓt gustabit cenã meam. Lu. xiiij. Nolite mirari si vos odit mũdus: nos scim⁹ q̃m trãslati sum⁹ de morte ad vitã: q̃m diligim⁹ frẽs. q̇ nõ diligit manet in morte. Ois q̇ odit frẽm suũ/ homicida ẽ. j. Jo. iij. Exhortatio vtilis vt ꝑueniat̃ ad cenaꝫ dei: patiẽter vicꝫ tolerare si mũdus. i. dilectores mũdi: nos odit: ⁊ fratres diligere. Tãgit̃ autẽ ibi rõ triplex q̃re mũdus odio hꝫ bonos.

Prima ẽ ꝯtrarietas dñatõnũ. Boni eñ deo adherẽt ꝑ amorẽ: ⁊ mali deũ a se abijciũt. q. d. illud Luc. xix. Nolum⁹ hũc regnare sup̱ nos. et diuersis vicijs seruiunt. Ideo dt. Nos scim⁹ q̃m trãslati sum⁹ de morte ad vitã q̃m diligim⁹. i. ꝑ amorẽ fraternitatꝫ q̊ sepamur a mũdo: q꞉ mali non diligũt se inuicẽ q꞉ frẽs in deo: sed q꞉ vniti in aliq̊ vicio. Aug⁹. Redeat vnusq̇sq꞉ ad cor suũ: etsi inuenerit fraternitatꝫ charitatẽ: secur⁹ sit q̃ trãsijt de morte ad vitã.

Scd̃a ẽ diuersitas regionũ. Boni eñ aspnant̃ mũdũ ⁊ habitãt i celo. Phil. iij. Nr̃a ꝯuersatio in celis est. Mali aũt ecõuerso. Jõ dt Joã. Qui nõ diligit manet in morte. s. pctõꝝ. Justi aũt ꝑ dilectioneꝫ manẽt in deo q̇ est vera vita. Mors aũt ⁊ vita sunt ꝯ̃rie regiões. Tertia est ꝯ̃rietas opationũ. Vñ dt. Qui odit frẽm suũ homicida ẽ. Homicida aũt ꝯ̃riũ op⁹ facit iusto. Salutatio. Nemo ⁊c̃.

P Rim⁹ ar. An de⁹ velit aliq̊s excludi a cena celesti: vl' velit ad eã oẽs ꝑuenire: Q꞉ sic. j. Timo. ij. De⁹ vult oẽs hoĩes saluos fieri ⁊c̃. Vide dñica. iij. p⁹ epipha. sermone. iij.

S Ecũdus art. Jn euãgelio hod̃. tria sunt consideranda.

Primũ/ diuine miscd̃ie liberalitas inestimabilis.

Secundũ/ hũane negligentie ꝑuersitas inexcusabilis.

Tertium/ diuĩe iusticie seueritas ineuitabilis.

Primũ igit̃ est diuĩe miẽ liberalitas iestimabilis. q꞉ oẽs vocat ad saluteꝫ. vñ dt text⁹. Hõ q̇dã fecit cenã magnã ⁊ vocauit mľtos: et misit ser. s. ho. ce. di. iui. vt veni. q꞉ pa. sũt oĩa. Gre. Fecit cenã magnam q꞉ satietatẽ nob eterne dulcedis p̄ꝑauit. ⁊ vocauit mľtos. Jsta vocatio p̄ma p̄cipue facta est ad p̄ncipes iudeoꝝ ⁊ legisꝑitos q̇ scp̄turas nouerũt. Dehinc ip̄e renuentib⁊. vt dt Cirili⁹/ indignat⁹ est ꝯ̃ eos p̄rfamilias: ⁊ loco eoꝝ vocati sũt q̇ erãt de mľtitudine iudeoꝝ fragilẽ ⁊ ipotẽtẽ mentẽ habentes. Vñ dicit s̃uo suo. Exi cito in pla. et vi. ci. ⁊ pau. ac debi. ce. ⁊ clau. introduc huc. Hec Cirill⁹. Greg. Hos eligit de⁹ q̊s despicit mũdus. q꞉ plerũq꞉ ip̄a despectio reuocat hoĩem ad seip̄m. Multitudo aũt q̃ ex pp̄ľo isrľ credidit: locũ sup̱ni ꝯuiuij nõ ipleuit. Vñ seq̃t̃. Et ait seru⁹ dño: Factũ est vt impasti: ⁊ adhuc loc⁹ est. Et ait dñs seruo. Exi i vias ⁊ sepes: ⁊ cõpelle intrare: vt ipleat̃ dom⁹ mea. Cũ conuiuas suas colligi ex vijs ⁊ sepibus p̄cipit: agrestẽ ꝓpľm. i. gẽtilẽ q̃rit. Greg. Qui huius mũdi aduersitatib⁊ fracti ad dei amorẽ redeũt: cõpellunt̃ intrare. Secũdum est hũane negligẽtie ꝑuersitas. q꞉ ceperũt oẽs se excusare. Oẽs dt ꝑ maiori ꝑte. q̇a s̃m Greg. mľti vocant̃ sed pauci veniunt. quia nõnunq̃ illi q̇ ꝑ fideꝫ ei subiecti sunt: eterno ei⁹ cõuiuio male viuẽdo ꝯtradicũt Idẽ. Offert de⁹ qd̃ rogari debuit: nõ rogat⁹ dare vult qd̃ vix poterat sꝑari: et tñ oẽs siľ se excusant. Tertiũ est diuine iusticie seueritas. cũ dt dñs. Amẽ dico vobis: q̃ nemo viroꝝ illoꝝ q̇ vocati sunt. s. q̇ excusantes venire ꝯtẽpserũt/ gustabit cenã meã. Greg. Valde tremẽda ẽ illa sñia Nemo g̊ ꝯtẽnat: nedũ vocat⁹ excusat/ cũ volũtatẽ habuerit intrare nõ valeat. Cõsiderem⁹ itaq꞉ dei benignitatẽ in nr̃a vocatiõe: ⁊ ei⁹ seueritatẽ in negligẽtiũ repulsione. Premiserat q̇dẽ añ initiũ hui⁹ euãgelij q̃ q̇dã de simľ discũbẽtib⁊ cũ iesu dixit illi. Btũs q̇ mãducabit panẽ in regno di. Et q꞉ vt dt Beda. Nõnulli hñt panẽ fidetẽn⁹ q̃si adorãdo ꝑcipiũt: dulcedinem s̃o ei⁹ attingere veracit̃ gustãdo fastidiũt Ideo subiecta ꝑabola/ dñs taliũ torporeꝫ

celestib⁹ epul' dignū nō esse/ redarguit. et dr. Hō quidā fecit cenā magnam: ꝛ vocauit multos. Sꝫ heu oēs se excusant.i.maioꝛ ps. Vñ innuit̃ maioꝛ eē mltitudo reprobo⁊ ꝙ electo⁊. Exēplū legit̃ i vita bti Ber. de q̇dā heremita. Vide s.i.lxx.ser. viij. Vñ Mat.xx. Multi sunt vocati pauci ꝟo electi.

t Erti⁹ ar. Aud. ꝛc̄. Videte ne ꝯ dñm ꝯtumaces sitꝫ. Dicit lex. Ois contumacia aduersus p̄ncipē capite punit̃.ff.de re militari l.Oē delictum.§.j.ꝛ.ij. Et sic hr̄.lxxxvj.di. Nō satꝫ. iuxta diuinū oraculū. Cōtumacia paretꝫ morte luit̃. Audite Si vocaret rex aliq̄s ad prandiū eis etiā amplissima dona daturus: ꝛ negligentes ꝯtēnerēt/fauorē gerētes aduersario: nōne iuste p̄uarent̃ tali bñficio: imo grauit̃ punirent̃. Expone ꝛ applica notando illud Heb.ij. Quō nos effugiem⁹ si tātā neglexerim⁹ salutem.

Sermo.ij.p scd̄a dñica post trinitatꝫ

Enio virorū

i ꝛc̄. In h̄ cognouim⁹ charitatē dei qm̄ ille p nob aiam suā posuit: ꝛ nos debem⁹ p frib⁹ nr̄is aias ponere.j.Jo.iij. vt vicꝫ ad cenā vite et̃ne p̄ueniam⁹. Sūt aūt ibi tria notāda.

Primū diuie charitatꝫ cōmēdatio. In
Scd̄ꝫ cōmēda (h̄ cog̃sco charitatē dilectiōis rō.qm̄ ille p nob aiam suā posuit.
Tertiū rōnis hui⁹ imitatio. ꝛ nos debe
De p̄io.j.Jo.iij. Videte q̄lē cha (m⁹ ꝛc̄. ritatē dedit nob de⁹ ꝛc̄. De scd̄o Rom. v. Cōmēdat de⁹ suā charitatem i nob qm̄ cū inimici essem⁹ chrs p nob mortu⁹ ē. De tertio Joā.xiij. Diligatꝫ iuicē sicut dilexi vos. Nemo ꝛc̄.

p Rim⁹ art. An deceat deū aliquē excludere a cena celesti. Vide s. dñica scd̄a post pascha.ser.ij.

s Ecūdus ar. In pceđ. ꝛc̄. Nūc iuxta textū euāgelicū ꝯsiderāda est triplex differētia co⁊ q̇ se excusant.i.q̇ venire ad dñicā cenā differt. Cōtra q̄s ait Gre. Ecce hō diues iuitat paup̄es/accurrere festināt: ꝛ nos ad dei iuitamur ꝯuiuiū ꝛ excusam⁹. Idē. Ille se excusat q̇ pl⁹ terrena ꝙ celestia diligit. Nā tāto disiūgimur a sup̄nis/q̄nto ihærem⁹ t̃renis. Est āt hmōi excusatio triplex in euāgelio notata

Prima est sup̄bie ꝛ vanitatꝫ.
Scd̄a est auaricie ꝛ mūdanitatis.
Tertia est luxurie ꝛ carnalitatis.

Sumit̃ aūt h̄ excusatio p q̄cūq̧ recusatōe seu retardatōe aut neglig̃etia ꝯuertēdi ad dñm. In h̄ ser. dicēdū de p̄ma q̄ notat̃ p h̄ ꝙ p̄m⁹ dr̄. Villā emi ꝛ nece habeo exire ꝛ videre illā: rogo te habe me excusatū. vbi notant̃ sup̄bi/ amatores mūdi ꝛ ambitiosi. Aug. In villa empta dñatio notat̃. Huiusmodi em̄ excusatio sup̄bie triplex est

Prima palliatiua/mala
Secunda p̄sumptiua/peioꝛ.
Tertia ꝯtemptiua/pessima.

Pria igit̃ fit palliādo: puta celādo aut minuēdo pctm̄: qđ ꝑtiet ad sup̄biā. Vñ ð pe m.di.j.c. Qui domū. Taciturnitas pcti ex sup̄bia nascit̃ cordis ꝛc̄. Vide fer.iiij.post dñicā.iij.q̇dragesime.art.j. De hac excusatiōe dr̄ Ps. Nō declines coꝛ meū in ꝟba malicie: ad excusandas excusatōes i pctis

Scd̄a p̄sumēdo s.nimis ð mia dei post mlto⁊ scele⁊ ꝑpetratōeꝫ. h̄ em̄ ad sup̄biā ꝑtiet. Cōtra hāc dr̄ Ecci.v. Ne dicas miseratio dei mag̃: multitudinis pctō⁊ meorum miserebit̃: mia em̄ ꝛ ira ab illo cito ꝓximat: sꝫ i pctōres respicit ira ei⁹. Tertia fit ꝯtēnēdo p⁹ lōgā vicꝫ ꝯtinuationeꝫ in pctis. Prouer.xviij. Impi⁹ cū i p̄fūduꝫ pctō⁊ venerit ꝯtēnit. Sꝫ ꝯ tales dr̄ Esa.xxxiij. Ve q̇ sp̄nis: nōne ꝛ ip̄e sp̄neris: Et Prouer.j. Vocaui vos ꝛ renuistꝫ ꝛc̄.seq̇t̃. Ego q̧ꝫ i intitu v̄ro ridebo ꝛc̄. Sicitaq̧ se excusāt sup̄bi ꝛ ābitiosi cenā dñi ꝯtēnētes ꝛ ad vanitatē ðclinātes. q̄si dicētes. Villā emi ꝛc̄. Exēplū in lucifero q̇ sic hāc villā emit. Esa.xiiij. In celū ꝯscēdā: ꝛ ero si͛ilis altissi.ꝛc̄. Sꝫ Lu.x. de eo dr̄. Videbā sathanā sic ful. ð celo cadētē. Hāc villā etiā emit nabuchodonosoꝛ di. Dañ.iiij. Nōne hec ē babylō quā edificaui ꝛc̄. Hanc villā emit balthasar Dañ.v. Fec̄ balthasar ꝯuiuiū grāde ꝛc̄. Nota bñ ruinā ābo⁊ Dañ. iiij.ꝛ.v. Hāc villā emit regia vasthi: hester j.ꝛ repudiata ē ab asuero. q2 sp̄reuit eū i cōuiuio. Sup̄bia igit̃ facit celestꝫ ꝯuiuij ꝯtēptū. Vñ Greg. Hūilitas sonat i voce: cū dr̄. Rogo habe me excusatū. sed dū venire recusat/sup̄bia est in actione.

t Ertius ar. Aud. ⁊c. Cauete ergo ne ab
appetitu ꝓprie laudis ⁊ honoꝝ ad de
um venire ꝯtenatis. Honor em̄ diuinus
tanq̄ bonū publicū ⁊ cōmune p̄ferend⁹ ē
cuicūq̄ honori ꝑuato. Vn̄ dic̄ lex. Publi//
ca vtilitas p̄ferenda ē ꝑuate. C. de caducꝫ
tollendis. l. vna. §. penultimo. et. vij. q. j.
Scias. et extra de dona. inter virū ⁊ vxo//
rem. Memorie. Pone casū. Mandat rex
aliquē ꝑ bono reipublice ⁊ se excusat quia
bonū hꝫ tractare qd̄ ꝓprium honorē tāgit
p̄sumens ꝙ ei rex facile indulgebit An sit
excusand⁹? Certe non Sed etiaꝫ q̄ro. Si
eū rex mandaret ꝑ maxio honore ⁊ cōmo
do sibi impendēdo an vellet se excusare ꝑ
modico ꝯſuādo: puta rex mādat sibi vt fa
ciat eū comitē an se excusaret / eo ꝙ emerit
decem librꝝ hereditatē. Certe nō. Expo
ne ⁊ applica notando / ꝙ nō possum⁹ nos
excusare deo vocāte absq̄ cōtemptu dāna
bili. Ipse aūt dicit. j. Reg. ij. Qui me con//
temnunt erūt ignobiles.

Sermo. iij. pro eadem dn̄ica. ij.

n Emo viroꝝ

⁊c. Qui habuerit substantiaꝫ
hui⁹ mundi ⁊ viderit fratrem
suū necessitatē hr̄e ⁊ clauserit vis. su. ab eo.
quō charitas dei manet in illo: j. Ioā. iij.
Notāda ē triplex exhortatio ad charitatē
fraternā que necessaria est vt ꝑueniam⁹ ad
cenā dn̄icam.

Pria est exhortatio nature.
Scd̄a scripture.
Tertia gratie.

De p̄ma Ecci. xiij. Oē aīal diligit sibi sil̄e
De scd̄a Rho. xiij. Qui dili. pxi. legē iple.
De tertia. s. d exhortatōe gr̄e. s. baptismal̄
Aug d doc. chr̄ia. Oēs q̄dē frēs ſm ꝙ ho
mines sum⁹: sed ml̄to magꝫ ſm ꝙ chr̄iani

p Rimus ar. Aū de⁹ aliquē reprobet si
ue excludat a celesti cena sine demeri
to. Vide do. ij. post pasca.

s Ecund⁹ ar. In p̄ceď. ⁊c. In h̄ dicen//
dū de scd̄a q̄ ē excusatio auaricie que
notat̄ ꝑ h̄ ꝙ alter dic̄. Iuga boum emi q̄n
q̄. ⁊ eo ꝓbare illa: rogo te habe me excusa
tū. Iuga boum q̄nq̄ sūt q̄nq̄ sensus ter//
renis dediti. Aug. de v̄bis dn̄i. Quīq̄ sen
sus dicunt̄ iuga boum. q̄r ꝑ eos terrena re
q̄runt̄. boues em̄ terrā v̄sant: hoīes aūt re
moti a fide terrenis dediti nolunt credere
aliq̄d nisi ad qd̄ sensu corꝑis ꝑueniūt q̄ntū
ꝑtito. Bern̄. Qui iuga iumētoꝝ emūt: cū
bestijs eternal̄r erūt. Tales itaq̄ cenabūt
cum serpēte. Nā cib⁹ serpentꝫ ē terra Gen̄.
ij. dicit dn̄s ad serpentē. Terrā comedes
cunctꝫ dieb⁹ vite tue. Est aūt hmōi excusa
tio auaricie triplex.

Prima palliatiua
Scd̄a p̄sumptiua.
Tertia contēptiua.

Prima fit palliando. Et h̄ fit tripl̄r. Qui
dā aūt pallianr suā auariciā ex necessitate
vite natural̄. q. d. Necesse est sic facere ꝓ//
pter vitā. O magna fatuitas Tales timē
tes pauꝑtatē tp̄alē cū volunt eā fugere in//
currūt eternā q̄ oīno irremediabil̄ ē. vt pꝫ
in reprobo diuite q̄ nec vnā aq̄ guttā valu
it obtinere. Pauꝑtas q̄ppe p̄n̄s nō ē timē
da. Etem̄ est cito terminabil̄: estq̄ reme//
diabil̄. Semꝑ em̄ aliq̄d inuenit̄ ꝑ vite ne//
cessitate. Est etiā multū vtilis si sit volun
taria: q̄r ⁊ satisfactoria ē ⁊ meritoria. Alij
palliant ex filioꝝ ꝓuisione q̄s nimis carna
liter amant. Tales notare deberēt qd̄ dr̄
Eccs. v. Est infirmitas pessima quā vidi
sub sole: diuitie ꝯgregate in malū dn̄i sui:
ꝑeunt em̄ in afflictiōe pessima: gn̄auit fili//
um suuꝫ q̄ in sūma egestate erit. Et illud
Eccs. ij. Detestat⁹ sum oēm industriaꝫ q̄
sub sole stu. labo. habitur⁹ heredē post me
quē ignoro an sapiēs an stult⁹ futur⁹ sit: ⁊
dn̄abit̄ in laborib⁹ meis q̄b⁹ desudaui ⁊ so
licit⁹ fui. Alij aūt palliant ex multitudine.
q̄r. s. ml̄ti ⁊ q̄si oēs sic ad tp̄alia currūt frau
dib⁹ ⁊ mendacijs se iplicantes. Audiāt ta
les Aug. di. Non ꝓpterea min⁹ ardebūt q̄
cū multis ardebūt. Imo vt dr̄ Ecci. xxviij
Scd̄m ligna silue exardescet ignis. Sed
heu nūc impletū videt̄: qd̄ hr̄ Apoca. xiij.
Vidi aliā bestiā ascendentē de terra. s. aua
riciā q̄ seducit oēs habitantes in terra. id
est animū habētes terrenis deditū ⁊ fa. o.
pu. ⁊ mag. li. ⁊ ser. hr̄e characterē bestie p̄//
oris. i. diaboli in dextera ma. aut in fron. s.
et ne q̄s possit emere aut vendere nisi qui
habeat characte. nomis bestie ⁊c. Chara
cter diaboli ē dol⁹ ⁊ mendaciū. Ioan. viij.
de diabolo dicit̄. Cum loquit̄ mendaciū:

ex ꝓprijs loquit. Sed attendite q̄d sequit c.xiiij. Siq̄s acceperit characterē bestie: h bibet de vino ire ⁊ cruciabit igne ⁊ sulphu re ⁊c. Scd̄a fit ꝓsumendo de longa vita sperantes frui diuitijs in futuro. O impia fatuitas de futuro ꝓsumere q̄d in sola dei ptāte est positū Act.j. Non est vr̄m nosse tp̄a vel momenta q̄ pr̄ posuit in sua ptāte Contra illos ē silītudo de diuite dicente Lu.xij. Aīa mea mīta bona habes repo sita ⁊c. Cui dictū est. Stulte/hac nocte re petēt a te aīaꝫ tuā. q̄ aūt parasti cuiꝰ erūt:

Tertia fit contēnēdo. Multi em̄ ꝓpter auariciā ꝯtēnūt celestia ⁊ spūal·a sol' terre nis inhiantes. Greg.dis.xlvij.c. Oēs huiꝰ seculi dilectores in terrenis rebꝫ fortes sᵗ: in celestibꝫ autē debiles. Nam ꝓ tp̄ali glīa desudare appetūt: ⁊ ꝓ spe ꝑpetua nec pax q̄dem in labore subsistunt Pro terrenis lu cris q̄slibet iniurias tolerāt: ⁊ ꝓ celesti mer cede vel tenuissimi v̄bi ferre ꝯtumelias re cusant. Terreno iudici etiā tota die assiste re fortes sunt: in orōne ꝓ corā dn̄o vl' vni us hore momēto lassant. Hec ille. Multi vtiq̄ ꝓpter auariciā officiū diuinū cōtēnūt atq̄ v̄bum dei. Exemplū de phariseis q̄ dn̄m deridebant ꝯ̄ auaros ꝓdicantem. Lu.xvj. Audiebant oīa hec pharisei qui erant auari ⁊ deridebant eū. Ido bn̄ dicit Mat.vj. Nō potestis deo fuire ⁊ mā.

t Ertius ar. Audistis ⁊c. Cauete ḡ ne ꝓpter tp̄alium amorē eternis ꝓuemi= ni ⁊ egestatē irremediabilē incurratꝫ Dic lex. Siq̄s sua culpa eget: idignū est ei sub uenire. ff. depositi.l. Bona fides. Ar. op. ad h.lxxxvj.dis. Non satꝫ. Audite. An ex= cusandꝰ esset hō ⁊ an sibi compatiendū es set q̄ paup ⁊ indigēs vocatꝰ respuit ire ad ꝑncipē mīta bōa⁊ ꝑciosa sibi offerētez eli= gēs potiꝰ ludere cū pomo putrido vl' cū spu ma maris. Exponer⁊ applica notādo q̄ bo na tp̄alia compatione eternoꝝ sunt velut pomū putridū aut spuma marꝫ. O igit q̄ꝫ miseri q̄ sic terrenis inhiant celestia ꝯuipē dētes. Bern̄. Sic stulti estimatores d̄ mi nimis maximā et de maximis minimā cu ram gerunt.

Sermo.iiij.ꝓ dn̄ica.ij. post Trinitatis.

n Emo viroꝝ ⁊c. Filioli nō diligamꝰ verbo neq̄ lingua sed ope ⁊ veritate j. Jo.iij. scꝫ si ad cenā illā volumꝰ ꝯuenire Notanda sunt tria inductiua ad opa pieta tis exhibenda.

Primū necessitas obseruande exhorta tionis Eph.iiij. Estote inuicē misericor= des/benigni ⁊c.

Scd̄m necessitas ꝯseq̄nde miseratiōis Mat.v. Bti misericordes qm̄ ipi miseri cordiā ꝯsequent.

Tertiū necessitas imitande exemplati= onis.s. ipius dei. Lu.vj. Estote misericor des sic̄ ⁊ pr̄ vester mise. est.

Salutatio Nemo ⁊c.

t Rimꝰ ar. An i d̄o sit ꝑsonaꝝ acceptio Videt em̄ q̄ sic: ex eo q̄ aliq̄s admit tit: alios aūt excludit a cena celesti. Con tra Act.x. Non est ꝑsonaꝝ acceptor deꝰ. R̄nsio. Notandū ꝯm Alex. de ales in sū= ma. et Joā. de rupella in sūma de vicijs. q̄ acceptio ꝑsonaꝝ d̄r ꝑelectio seu ꝑlatio vni us ꝑsone sup aliā rōne parentele vel patrie vel alicuius alteriꝰ cause irrationabil' cum interuentione debiti. Hoc supposito dicē= dū ꝯm theologos in.j. dist.xlvj. q̄ nulla ē ꝑsonaꝝ acceptio apud deū. q2 oēs vult ad agnitionē veritatꝫ venire. Etsi velint coo perari ꝑ liberarbitriū saluabūt. Pro fū damēto. Notandū q̄ in hominibꝫ deꝰ ꝑnci palit voluntatē aspicit q̄cq̄d fiat vel nō fi= at exteriꝰ. Vn̄ Ouidꝰ de pōto. Vt desint vires tn̄ est laudāda voluntas. Hac ḡ cō tentos auguror eē deos. Hec facit vt veni at paup q̄ꝫ gratꝰ ad aras. Et placeat ceso nō minꝰ agna bone. Et Sen̄. d̄t. Non q̄d det aut q̄d fiat sed q̄ mente refert. Vn̄ ptꝫ q̄ oibꝫ adest facultas placēdi deo cū i oibꝫ libera sit volūtas quā ꝑncipal'r aspicit deꝰ Cū ḡ aliq̄bꝫ det grām ⁊ nō alijs. Querit An sit in eo ꝑsonaꝝ acceptio. Dic rn̄. vt s̄ Ex q̄ ꝯclude. q̄ paupes ⁊ pusilli non plus debēt d̄ deo diffidere q̄ꝫ maiores. Nā ꝑn̄t oēs ꝑ liberarbitriuꝫ deo adherere⁊ ita d̄o placere. Vn̄ Sap.vj. Pusillum ⁊ magnū ipe fecit ⁊ eq̄liter est ei cura de oibꝫ. O mi= seri igit sūt pctōres q̄ diabolo magꝫ q̄ꝫ d̄o cupiūt adherere. Hoc attēdite fornicato=

res:raptores ꝛc̄ Reuertimini itaqꝫ ad do
minū q̇ om̄es saluare desiderat pusillos ꝛ
magnos. Vn̄ pusillis ip̄e dic̄ Lu.xij. No
lite timere pusill⁹ grex qm̄ cōplacuit patri
vr̄o vob dare regnū. Figura Mat.xix.
dicebat dn̄s. Sinite ꝑuulos ꝛ nolite ꝓhi-
bere eos venire ad me qm̄ iꝑoꝝ ē reg.ce. ꝛ
iꝑonebat eis man⁹. Sp̄ualr̄ ꝑuuli sūt sim
plices ꝛ hūiles q̇bꝫ imposuit dn̄s manus
auxiliatrices dādo eis gr̄am. Ja.iiij. Su
ꝑbis de⁹ resistit humilibꝫ aūt dat gr̄am

f Ecund⁹ ar. In p̄ceō.ꝛc̄. In h̄ ser.di-
cendū de scōa q̄ est excusatio luxurie
ꝛ carnalitatꝫ q̄ notaꝛ ibi.et ali⁹ dixit. Vxo
rem duxi:ꝛ iō nō possū venire.vbi notanꝛ
carnalitatibꝫ ōditi Aug.ō ꝟbis dn̄i. Ista
est voluptas carnis q̄ mltos iꝑedit vtinā
foris ꝛ non int⁹/q̇ em̄ dixit Vxorē duxi.
carnē amplexaꝛ/carnis voluptatibꝫ iocun
daꝛ a cena se excusans obseruet ne fame i-
terna moriaꝛ. Greg.in omel. Quāuis bo-
nū sic coniugiū nōnulli tn̄ ꝑ h̄ non fecūdi-
tatem ꝓlis.sed desideria expetūt volupta
tis/ꝛ idcirco ꝑ rem iustā signari p̄t res iiu
sta. Notandū aūt ꝙ iste q̇ dixit Vxorē du
xi/non dixit sic alij dixerant. Rogo habe
me excusatū/ſꝫ tm̄ dixit.non possum veni-
re. Carnal' em̄ ꝯcupia iſatuat hoiez. Gre.
Luxuria hebetat sensū/ꝯfundit itellectū/
obscurat mēoriā. Osee.iiij. Fornicatio/ vi
nū ꝛ ebrietas auferunt cor. Ouid. Quid
deceat non videt vll⁹ amans. Non curauit
ḡ iste terti⁹ rogare vt habereꝛ excusatus.
Est aūt hec excusatio triplex.

Prima palliatiua.
Scōa p̄sumptiua
Tertia ꝯtemptiua

Prima fit palliando. Palliant em̄ aliq̇ lu-
xuriā ex carnis infirmitate/dicētes hoc eē
naturale ꝛ iōo se ꝯtinere non posse. Et hi
(qō nefas est) deum in culpa sua inuoluere
volunt q̇ auctor ē nature. Alij aūt palliāt
ex iuuenili etate q̄si si iuuentē a diabolo te
nerēt/ꝛ iō diabolo etatē illā dedicare velit
Contra q̊s dr̄ Eccs.xij. Memento crea-
toris tui in diebꝫ iuuentutꝫ tue. Alij ex tē
tationis vehementia ꝛ impetuositate. Cō
tra q̊s ē illud.j.Co.x. Fidelis de⁹ q̇ nō ꝑ-
mittet vos tentari sup̄ id qō potestis ſꝫ fa
ciet etiā cū tentatione ꝓuentū. et Jaco.j.
Vnusq̇sqꝫ tentaꝛ a ꝯcupiscētia sua abstra
ctus ꝛ illect⁹ Scōa fit p̄sumēdo. Dicūt
em̄ aliq̇ temerarij ꝙ lꝫ eis vti corꝑe ad libi
tū. Contra q̊s ē illud.j.Coꝝ.vj. Corp⁹ n̄
fornicationi debeꝛ ſꝫ dn̄o. Ibidem. Nesci
tis qꝛ corꝑa vr̄a mēbra sunt chr̄i: Tollens
ḡ mēbrū chr̄i faciam mēbruꝫ meretricis:
Absit. Idem. Nolite errare:neqꝫ fornica-
rij:neqꝫ adulteri:neqꝫ ebriosi ꝛc̄. regnū dei
possidebunt Tertia fit contēnēdo. Sic
em̄ ꝑ luxuriam induranꝛ corda multoꝝ vt
correctionē contēnāt:ꝛ q̄si essent increduli
neqꝫ de deo:neqꝫ de paradiso:neqꝫ de ifer
no cogitant. Osee.v. Non dabūt cogitati
ones suas vt reuertanꝛ ad dn̄m:qꝛ spirit⁹
fornicationis est in medio coꝝ. Vn̄ ꝛ ver
ba dei contemnūt. Ecci.xij. Audiet luxuri
osus ꝟbum ꝛ displicebit illi:ꝛ ꝓijciet illud
post dorsum suū. Plerūqꝫ etiā non solum
corrigi ꝯtemnūt:sed ꝛ eos q̇ corrigere vo
lunt ꝑsequunꝛ aut verbis aut factꝫ. Exē
plum de herode ꝛ ei⁹ adultera. vt hr̄ mat.
xiiij.et Mar.vj. Tales ḡ sepius.impeni-
tentes moriunꝛ Vide s̄ ser.xij.de sp̄ūsctō.
exemplū ad ꝓpositum. Tales ḡ non gusta
bunt cenā dn̄i. Abijciende ḡ sunt oēs ex-
cusationes p̄ri⁹ posite. Aug. Tollam⁹ de
medio excusationes vanas ꝛ malas ꝛ ve-
niamus ad cenā q̄ intrinsecus saginemur
Non nos impediat suꝑbia:non nos tene-
at curiositas illicita:non nos impediat vo
luptas carnis. Greg. Sꝫ ecce inter hec pē
sare debem⁹ q̇d sibi corda nr̄a rn̄deāt. Oc
cultis em̄ fortassis cogitatiōibꝫ sibi dicūt.
Excusare nolum⁹. Ad illud em̄ suꝑne re-
fectionis conuiuiū ꝛ vocari ꝛ venire gra-
tulamur. Loq̄ntes q̇ꝑpe talia nobis men-
tes nr̄e veꝝ dicūt si non pl⁹ terrena q̄ꝫ cele
stia diligunt:si nō ampli⁹ rebꝫ corꝑalibꝫ q̄ꝫ
sp̄ualibꝫ occupanꝛ.

t Erti⁹ ar. Audistis ꝛc̄. Et certe vilis
est talis excusatio Notate q̇d iura di
cunt. Vilibꝫ ꝑsonis non sunt ꝯcedendi ho
nores. C. de dignitatibꝫ.l. Neqꝫ famosis
et de electione.c. Per inq̇sitionē. Pone ca-
sum. Rex mandat aliquē ad prandiū: ille
ꝟo se excusat qꝛ non p̄t relinq̇re porcos cū
quibꝫ iacet in luto:nonne talis vilis ē ꝛ ho
nore indignus: Expone de luxurioso q̇ in
voluptatibꝫ porcinis delectaꝛ ꝛ ibi putre-
scit Joel.ij. Computruerūt iumenta i ster
core suo. Greg. Jumenta in stercore cōpu

crescere: est homines carnales in fetore lu-xurie vitā finire.

Dominica.iij. post Trinitatꝫ
Sermo .j.

Hic pctōres recipit Lu.xv. Humiliami sub potenti manu dei vt vos exaltet in tpe visitationis.j. Pet.v. Si vultꝫ a dño recipi: humiliamini ꝛc. Ibi sunt tria ꝯsideranda.

Primū salutarꝫ exhortatio: cum dicit. poteti Humiliamini.

Scd̃m exhortationis rō: cum dicit. sub manu dei.

Tertiū rōnis ꝯfirmatio: cū dicit. vt vos exaltet in tpe visitationis.

Pro p̄mo Mat.xj. dꝛ Discite a me q̄a mitis sum ꝛ hu.cor. Pro scd̃o Sap.xvj Tu dñe ptātem habes vite et mortis. Pro tertio Lu.xviij. Oīs q̄ se hu. exalta.

Hic pctōres ꝛc.

Primꝰ ar. An deus recipiat oēs peccatores ad misericordiā q̄tūcūq̄ peccauerint. Vide s̄ dñica.iij. post epiph. sermone.j. Vel an deus velit oēs pctōres saluare. Vide ibidē ser. iij.

Secundus ar. Notandū q̄ tres parabolas pcipuas sibi inuicē dñs ꝯtinuat. vt ptꝫ in euangelio Lu.xv. quibꝫ ōn̄dit pctōres eē misericorditer recipiendos iuxta tria que solent homines ad miscd̃iam inclinare.

Primū est simplicitas
Scd̃m est ꝓpinq̄tas
Tertiū est necessitas.

Propter hec ḡ tria in nobꝫ repta miscd̃iaꝫ nobis libenter exhibet dñs. Prio ꝓpter nr̄am simplicitatē. Et ad h̄ ptinet pabola de oue errante. Hō em̄ ē simplex respectu hostis tā astuti.i. diaboli. Vn̄ clamat Ps̄ Erraui sic̄ ouis q̄ perijt ꝛc. Notandū itaq̄ q̄ hoīes tripl'r peccant ex ignorātia: fragilitate: ꝛ malicia. Primi inueniūt grāꝫ ꝓpter simplicitatē ꝛ miscd̃iam ꝯsequunt̄. vt ptꝫ in paulo q̄ dicit.j. Tim.j. Miscd̃iam consecutꝰ sum q2 ignorans feci. Scd̄i etiā recognoscētes suā miseriā grām iueniunt. vt ptꝫ in petro. Non recognoscentes autē neq̄q̄. Tertij vt pl'imi a dño relinquunt̄. Patet in iuda ꝓditore. Scd̄o ꝓpter nostram ꝓpinq̄tatē quā ad ipm habemꝰ. Et ad h̄ ptinet pabola de drachma amissa in q̄ est imago regis ꝛ supscriptio nois eius Sic ꝛ hō ad imaginē dei factꝰ est ꝛ habꝫ supscriptionē chr̄i: q2 a christo dꝛ chr̄ianꝰ. Ezech.xviij. Oēs anie mee sunt. Tertio ꝓpter necessitatē. Et ad h̄ ptinet parabola de filio ꝓdigo q̄ reuertens dic̄. Quāti mercennarij in domo p̄ris mei abūdant pa. ego aūt h̄ fame pereo Et sic̄ ibidem dꝛ Pater eum videns misericordia motꝰ est His ḡ tribꝫ parabolis quaꝝ due p̄me in euāgelio hodierno recitāt̄: manifeste ostēdit̄ dei misericordia ad pctōres recipiēdos Vnde de eo vere dicere possumus: q2 hic pctōres recipit. Hoc iquā dicere debemꝰ nō murmurādo vt scribe ꝛ pharisei: sꝫ laudando ꝛ gl'ificando de tanta miseratiōis abundātia. Exempla aūt plurima ꝛ notanda de christi miseratiōe habemꝰ. De q̄bꝰ sic loquit̄ Bern̄. sup Cañ. s̄mōe. xxij. Omnino ꝓpter mansuetudinē ꝛ misericordiā q̄ de te p̄dicat̄. O bone iesu curremus post te audientes q̄ non spernis pauperē: pctōreꝫ tu non horres: non horruisti ꝯfitentē latronē: non lachrymantē peccatricem: non supplicantē chananeā: non dep̄hensaꝫ in adulterio: nō sedentē in teloneo: non supplicantē publicanū: nō negantē discipulū: non ꝓsecutorē discipuloꝝ: nō ipos crucifixores tuos. Jō ps̄. Misericordias dñi in eternū cantabo.

Tertiꝰ ar. Audistꝫ ꝛc. Sꝫ notate q̄ nihil nobꝫ ad misericordiā iueniendā ꝓderit nisi pctā relinq̄mꝰ. Dicunt em̄ iura. Pcti venia nō dat̄ nisi correcto.xxiiij.q.ij. Legat̄. Nec pt gaudere se correctū. nisi p̄us doleat se fuisse peruersum. xxiiij. q. vij. Queadmodū. et lex dic̄. C. de sū. tri. et fi. ca.l. vl. Delicti veniā penitentibꝫ indulgemus: ꝛ nō alijs. Si em̄ q̄ntūcūq̄ regis ꝓpinquus regiā offenderit maiestatē: ꝛ ꝓpterea sit iam incarceratꝰ ꝛ in arta necessitate constrictꝰ: nec tñ vult se humiliare coram regē culpā recognoscēdo: imo nec signa p̄nie ōn̄dit an rex ei faciet misericordiam. Credo q̄ non. Expone ꝛ applica notādo illud Ecci.ij. Si p̄niam nō egerimꝰ: incidemus in manꝰ dei.

Sermo.ij.p eadē dñica.iij. post Trini.

Hic peccatores rc. Omē sollicitudinē ve/strā pijciētes i eū: qm ipi cura ē de vob. j. Pet.v. Cōsolat nos q̄si assecu/rās qm a deo recipiemur: si oēm sollicitu/dinē nrām in eū pijciam⁹. qd vtiq͂ gaudē ter facere debem⁹/ꝯsiderādo dei potētiā: sapiam: r beniuolētiā. Potēs em est nob subuenire: scit q̄liter subueniēdū est: nec d volūtate licet dubitare. De pmo.ij. Cor. ix. Potēs ē oēm grāz abūdare facere i no/bis rc. De scdo Mat. vj. Scit pr̄ vr̄ ce lestis q: his oib idigetis. De tertio Joel. ij. Benign⁹ r misericors ē. Salutatio. Hic peccatores rc.

Primo⁹ art. An de⁹ necessario recipiat ꝯfugientē ad se: r qd in se ē facientez pparando se: Q, sic. Sup illd Ro.v. Justi/ficati ex fide pacē hēam⁹ rc. dt Glo De⁹ recipit eū q̄ ad se ꝯfugit: aliter i eo esset ini q̄tas/qd est ipossibile. Cōtra. Hō cōpat ad deū sic lutū ad figulū. Hier.xviij. Sic lutū in manu figuli: sic vos in manu mea. Sz lutū nō ex necessitate recipit formā a figulo q̄ntūcūq͂ sit ppatū. igit. Rūdet Tho.j.ij.q.cxij. Prepatio hois ad grāz fm q ē a libero arbitrio nullā hz necessita tē ad grē ꝯsecutionē. q: donū grē excedit oēm ppationez ṽtutis hūane. Sed fm q ē a deo mouēte/necitatē hz ad id ad qd a deo ordinat: nō q̄dē coactiōis: sz ifallibilitatis. q: intētio dei deficere nō pōt. Vñ si ex in/tētione dei mouetr ē q hō cui⁹ cor mouet: grāz ꝯsequat: ifallibilitr ipam ꝯsequit: fm illd Jo.vj. Ois q̄ audi.a pr̄e r didicit ve/nit ad me. Hec tho. Profund. Nō du/biū q̄n ois bona animi ppatio sit deo gra ta. Oui.li.fastoꝝ. Dij pia facta vidēt. Et Sene.ad Lu. Sacer spūs inter nos sedet maloꝝ bonoꝝq͂ nroꝝ obꝯuator r custos. hic put a nob tractat⁹ est: ita nos tractat. Sed q̄rit An necessario recipiat rc. Dic rñ.vt s. Ex q̄ ꝯclude q nullatenus d deo diffidēdū est: sed de nob multū q̄ negligi mus ad ipm ꝯfugere. Heb.ij. Quō nos effugiem⁹ si tantā neglexerim⁹ salutē. Au dite supbi: inuidi: auari rc. Quō vos eua detis irā dei: q̄ nūc ei⁹ misc͂diam negligitis

Ipe em̄ de⁹ vt dt Dioñ.li.de di.no.o ia cō uertit ad seipm: sed speciail⁹ creaturas rō/nales tanq͂ in finē: cui debēt p intellectū r volūtatē adherere. Videte ḡ ne recusetis. Nihil em̄ meli⁹ q͂ deo adherere. Ps. Mi hi aūt adherere deo bonū est. Sz heu heu multi a deo fugiūt r diuie motiōi resistūt. ideo misere pereūt. Deut.viij. Peribitis si inobediētes fueritis. Figura. Legimus Exo. Nūe. Deut. pluribus capl'is q̄nta di/ligētia voluit dñs ꝯducere filios isrl' p de sertū in colūna ignis r nubis nutriēdo eos māna vt eos in terrā pmissiōis introduce ret. Sed qm̄ deo resistebant tanq͂ ingra/ti cupiētes etiā in egyptū redire: id in de/serto mortui sunt: nec intrauerūt terrā p/missiōis. Expone. Per colūnā ignis r nu bis intellige grām inflāmatiuā: illūinati/uā: r refrigeratiuā quam nobis offert de⁹ Per māna/verbū dei r ꝯsolatiōes spūa/les. p resistētes intellige pctōres deo rebel les: r in egyptū.i. pctm̄ sp cupiētes reuer/ti. Ideo bñ dt Ps. Nolite obdurare cor/da vr̄a sicut rc.

Secūdus ar. In pced. rc. In euange/lio hodierno tres nob pponunt cōsi/deratiōes diuine miseratiōis declaratiue

Prima ē ꝯsideratio benigne receptōis.
Scda est ꝯsideratio indigne murmurationis.
Tertia est ꝯsideratio declaratiue assimilationis.

In hoc sermone dicendū de pma q̄ est cōsideratio benigne receptiōis. quia vicz erāt appropinq̄ntes ad iesum publicani et pctōres vt audirēt illū. Rōnabilr ei dñs pctā reprehēdebat: benigne eos admone/bat: r veniā pmittebat. Debet ḡ pctōr di ligenter ad eū accedere: precipue propter tria quibus indiget

Primo gratia illuminationis.
Scdo gratia curationis
Tertio gratia viuificatiōis.

Prio grā illūinatiōis. Est em̄ pctōr tene/brosus r cec⁹. Apoc.iij. Miser es r mise/rabilis: paup r cec⁹. Et Soph.j. Ambu/labūt vt ceci q: dño peccauerūt. Accedat ḡ ad chr̄m vt illūinet. Ipe em̄ ait Ego sū lux mūdi Joā.viij. Et Jo.j. Erat lux ve/ra q̄ illūinat oēm hoiem veniētē rc. Et id Ps. ait. Accedite ad eū/p affectū r deuo/tionē: r illūinami. Scdo grā curatiōis

Pctõr em̄ infirm⁹ ē graui ⁊ piculoso morbo. chr̄s aūt medic⁹ salutaris. Veniat ergo pctõr ad chr̄m: ⁊ dicat cū ps̄. Miserere mei dñe qm̄ infir. sū. Et iter̄ Sana aiaȝ meā qꝛ peccaui tibi. Aug. Dñe medic⁹ es ⁊ eger sum. Misericors es et miser sū/sana ergo ⁊ miserere. Tertio gratia viuificationis. Nā peccator mortu⁹ est in aia Aug⁹ sup Jo. Ois q̄ peccat morit̄ ſȝ morte carnis oīs hō timet/mortē aie pauci. De⁹ aūt est ipa vita viuificans. Ego sum inq̄t dñs via ꝟitas ⁊ vita vt hr̄ Joā. xiiij. Accedat ḡ pctõr mortu⁹ ad chr̄m vitā vt viuificet̄ Prouer. viij. Qui me inuenerit inueniet vitā ⁊ hauriet salutē a dño. Propter p̄dicta dic̄ Amb. Ois aīa accedat ad christum: qꝛ oīa chr̄s est nobis: si vulnera curari desideras medic⁹ est. si febribꝫ estuas fons est/si grauar̄ iniq̄tate iusticia ē/si auxilio indiges virt⁹ est/si mortē times vita est/si celū desideras via est/si tenebras fugis lux est/si cibū q̄ris alimentū est. Exēplū tandē ꝓpone de magdalena quā benigne recepit eā illuminādo/curādo/⁊ viuificando Vn̄ tandē dic̄ ei Lu. vij. Fides t. te saluū fecit vade in pace.

t Ertius ar. Auð. ⁊c̄. Nō ḡ differam⁹ ad deū conuerti. Nā ⁊ ꝓpterea nobis voluit suā miscðiam declarare vt ad eum cito ꝯuertamur. Notate qð dt lex. Nō legis pl⁹ debet attendi q̄ꝫ lex ipa. l. j. C. q̄ sit longa ꝯsuetudo. Et lex dꝛ q̄cq̄d rōne consistit. j. dis. c. Cōsuetudo. Notate ḡ siq̄s offenderit regē ⁊ sciat regē legē statuisse de recipiēdis ad miscðiam oibꝫ confugiētib⁹ ad se. nonne tal' est increpand⁹ si differat: Nā rex talē legē miscðie statuit: vt dulcit̄ ad se alliciat eos q̄ ꝯ se deliquerunt Expone ⁊ applica: notando illud Ecci. v. De ꝓpitiatu pctõꝝ noli ēē sine metu ⁊ ne adyjcias pctā sup pctā: ⁊ ne dicas miseratio dī magna ⁊c̄.

Sermo. iij. ꝑ eadē dñica. iij.

Jc pctõres

b ⁊c̄. Sobrij estote ⁊ vigilate. j. Pe. v. Sobrietas in cibis ⁊ potibꝫ ꝓbis ⁊ alijs multū valet ad prudent̄ vigilandū Jō p̄mittit̄. Sobrij estote. ⁊ subdit̄: ⁊ vigilate. qð si fecerim⁹ nos recipiet dñs. Vigilandū ē aūt ꝓpter tria.

Tum ꝓpt̄ piculoꝝ varietatē

Tum ꝓpt̄ mortꝫ dubietatē

Tum ꝓpt̄ iudicis seueritatē

De p̄mo Mat. xiij. Videte. s. piculoꝝ mlt̄titudinē. vigilate. De scðo Mat. xxv. Vigilate: qꝛ nescitis diē neqꝫ horā. De tertio Lu. xxj. Vigilate itaqꝫ oī tpe orā. vt di. habe. effu. ⁊c̄. ⁊ stare añ fi. hoīs Salutatio Hic pctõres ⁊c̄.

p Rimus ar. An in receptiōe pctõꝝ cōcurrat miscðia ⁊ iusticia: Q. non. Justificatio fit ꝑ grām sed si grā est ex meritꝫ: iā non est grā. igit̄ Contra in ps̄. Uniuerse vie dñi miscðia ⁊ ꝟitas. Rn̄det Boñ. in iiij. di. xlvij. Jn ope iustificatiōis est misericordia ⁊ ꝟitas: non tn̄ ſm idem. Et hoc sic ptꝫ qꝛ impi⁹ offendit deū. ⁊ dign⁹ ē pena eterna. Miscðia ergo est remittēdo offensā ⁊ reatū ad penā eternā: sed iusticia ē obligando ad penā tpalē. Si ergo iustificatio impij attribuit̄ diuine miscðie: h̄ nō est p̄cise ſȝ appropate. Ad illð aūt qð obijcit̄ dicendū q̄ q̄ntū ad grē collationē ē tm̄ miscðia nō iusticia: nisi sumat̄ iusticia generaliter ꝑ condescendētia diuie bonitatꝫ: q̄ntū ꝟo ad pene exactionē est iusticia ꝓprie sumpta. Hec Boñ. Pro fun. Ad p̄ncipem ꝑtinet malos punire: sed cū miscðia: maxie qn̄ se humiliant. Jō dicebat Arist. alexādro. vt dicit Galter⁹ in alex. Parce hūili facit̄ orāti: frange supbū Proprerea etiā Senec̄. dic̄. Jllos crudeles vocabo q̄ puniendi causā hn̄t: modū nō hn̄t. Punit ergo sūmus p̄nceps pctōrem hūliatū cuꝫ misericordia: remittēdo culpā ⁊ penā eternā: sed ⁊ ibi est iusticia. qꝛ nō dimittit sine tpali pena: saltē sine dolore ꝯtritionis Cū ergo q̄rit̄ An in receptiōe ⁊c̄. Dic rn̄ vt s̄ Ex q̄ ꝯclude q̄ in hac receptiōe multo pl⁹ est miscðie q̄ꝫ iusticie: ſȝ si neglexeritꝫ veniet tps qn̄ multo pl⁹ iusticie q̄ꝫ miscðie faciet dñs. Nā dꝛ Sap. xix. Jmpijs vsqꝫ i nouissimū sine misericordia ira superuenit. Audite o pctōres: mēdaces: frauduleti: falsi adq̄sitores: raptores ⁊c̄. Cogitate qm̄ sic̄ dic̄ Aug. Misericordie tps nūc ē: ſȝ iusticie tps post erit. Non ergo nos ꝑtranseat h̄ miscðie tps. Si em̄ redire voluerim⁹: facile nos recipiet. Figura. ij Reg. xiiij. Jn receptiōe ⁊ recōciliatiōe absalonis qm̄ vo

cat⁹ est absalon ⁊ intrauit ad regē ⁊ ado/rauit sup faciē terre corā eo/ osculatusq; ē rex absalon. Expone ⁊ applica notādo illud Jac.iiij. Appropinqte deo: ⁊ ipe ap/propinqbit vobis.

s Ecund⁹ ar. In pcedenti ⁊c. In h̄ di/cendū de ꝯsideratiōe idigne murmu ratiōis. qꝛ murmurabant scribe ⁊ pharisei dicētes. qꝛ hic pctōres recipit et māducat cū illis. O maledicta sctitatis simulatio: indignanť vnde letari debuerāt. Gre. Uera iusticia cōpassionē hꝫ: falsa ꝟo indignationē q̄uis ⁊ iusti soleant recte pctōribꝫ i/dignari sed aliud est qđ agiť typo supbie/ aliud qđ zelo disciplie. qꝛ iusti etsi foris i/crepatōes p disciplinā exaggerant: int⁹ tn̄ dulcedinē p charitatē ſuant. Preponūt si bi in aīo ipos plerūq; q̊s corrigunt: qđ agentes p disciplinā subditos: ⁊ p hūilitatē custodiūt semetipos. At contra hi q̄ de falsa iusticia supbire solēt ceteros q̊sq; de/spiciūt nulla infirmātibꝫ miscđia cōdescendūt. ⁊ q̊ se pctōres esse nō credūt: eo deteriores fiūt. De q̄ꝝ nūero pharisei erant q̄ dījudicātes dn̄m ꝙ pctōres reciperet arē/ti corde ipm fontē miscđie repħendebāt. Inuenim⁹ aūt in euāgelico textu pharise os ꝯ dominum murmurasse/ pcipue ꝺ tri/bus de q̄bꝫ tn̄ gaudere debebant.

Prīo de sua instructiōe.
Scđo de sua ꝯuersatiōe.
Tertio de sua glificatione.

Prīo de sua instructiōe. qꝛ scꝫ ꝑplm instruebat. Uñ Joā. vj. Murmurabāt iudei ꝺ illo qꝛ dixit. Ego sū panis viu⁹ q̄ ꝺ celo descendi. Pluries etiā murmurauerūt qꝛ docebat mysteriū sue diuinitatꝫ ⁊ qn̄ eoꝝ vi/cia redarguebat vt pꝫ in pluribꝫ locꝫ euāgelioꝝ. Istis sunt siľes q̄ de ꝟitate pdica/ta vel notificata idignanť: ⁊ qđ p salute sua ꝺr: in suā dānationē vertunt. sic. ij. Para. xvj. vel. xvij. Indignat⁹ ē Aza rex iuda ꝯ aniam ꝓpham q̄ arguerat eū. Gal. iiij. Inimicus factus sum vobis veꝝ vobis dicēs

Scđo de sua ꝯuersatiōe. qꝛ. s. conuersa/bať cum pctōribꝫ eos recipiendo ⁊ cuꝫ eis manducādo/ sic in ꝓposito. et Lu. v. Murmurabant dicētes. Quare cū publicanis ⁊ pctōribꝫ manducatꝫ ⁊ bibitis. et Lu. xix. Murmurabant eo ꝙ ad hoīem pctōrem diuertisset. Similes sunt illis oēs odiosi/ inuidi/ detractores/ facta alioꝝ in deteriorē ꝑtē interp̄tātes. Istis ꝺꝛ Job. vj. Quare detrahitis ſmonibꝫ veritatꝫ ⁊c.

Tertio de sua glificatione. Nā Mat. xij. Indignati sunt pharisei vidētes mirabilia q̄ fecit ⁊ vidētes pueros clamantes ⁊ eū glorificantes. Istis ḡ sunt siľes oēs inuidi q̄ de bono ⁊ honore aliorū tristanť. Grego. Inuidi deberēt ꝑpendere q̄nte sint cecitatis q̄ alieno malo ꝑficiunt aliena leticia cō tabescunt. O q̄nta mala ꝓueniunt ex inuidia Exemplū Gen. iiij. Cain ex inuidia interfecit fratrē suū Ipi aūt inuidi freq̄nť mala morte moriunť. Exemplū Dan. vj. et. xiiij. de his q̄ accusauerunt danielē/ q̄ eo liberato a leonibꝫ deuorati sunt. Itē exēplum est ꝺ aman q̄ turpissima morte mortuus ē quā ipe ex inuidia ꝓcurauerat mardocheo. vt hꝛ Hester. v. Ps. Cecidit i fouea quā fecit. Conuerteť dolor ei⁹ i caput eius ⁊ in verticē ipsi⁹ iniq̄tas ei⁹ descēdet.

t Erti⁹ ar. Aud. ⁊c. Cauete ḡ ne siľes sitis phariseis: iustos q̄dē se volebāt ostēdere/ sed non opa iusticie facere. Notate illud qđ hꝛ. xxxij. di. Erubescāt. et. ij. q. v. Consuluisti. Secretoꝝ cordis de⁹ iudex est ⁊ cognitor Et sic hꝛ. C. de iureiuř. Iurisiurandi. Solū deū habēt vltorē. Attendite. Quid valere pōt siq̄s dixerit ⁊ foris p̄tenderit se esse fidelē regi signa exteriora ostēdens fidelitatꝫ ⁊ tn̄ depħendiť ⁊ cōuinciť esse ꝓditor. Expone ⁊ applica notando. ꝙ oīs pctōr est regni dei ꝓditor. qꝛ quantū in se est regnū dei ponit in manu diaboli. dum obedientiā deo debitā diabolo facit. Bern. i ꝑsona chr̄i. Quid ē ꝙ inimico meo vestroq;: potius vultꝫ ſuire q̄ mihi:

Sermo. iiij. p eadē dn̄ica. iij. post Trinitatis.

b Ic pctōres ⁊c. Aduersarius vr̄ diabolus circuit q̄rens queꝫ deuoret. j. Pe. v. Multū h̄ obseruare ⁊ notare debemus ne a chr̄o separemur Est aūt notādū ꝙ diabolus tentat ingeniose et subtiľr: improbe ⁊ ꝓcaciter/ ꝑuerse ⁊ crudeliter. De p̄mo Leo papa in quodā ſmone. Nō desinit hostis antiqu⁹ deceptionū laq̄os vbi/

q̄ ptendere. z vt q̄q̄ mō fidē credentiū cor rūpat instare. De scdo Greg. Assidua tē tatione diabolus tentat: vt saltē tedio vin cat. De tertio Berñ. Diabol⁹ crudelis ē homicida. Salutatio

Hic zc.

P Rimus arti. An receptio pctōris ad miscdiam siue ei⁹ iustificatio sit mai⁹ opus q̄ creatio mūdi: Q, non. Justifica tio ordinat ad bonū pticulare vni⁹ hominis: creatio aūt mundi ad bonū vniuersi. Ma ius aūt est bonū vniuersi q̄ bonū vni⁹. vt patz. j. ethic. igit Contra. In collecta dr Deus q̄ omnipotentiā tuā parcēdo maxi me z miserādo manifestas Aug. expones illō Jo. xiiij. Et maiora hoꝝ faciet. Dicit q̄ maius opus ē vt ex impio fiat iustus q̄ creare celū z terrā. Rñdet Tho. j. ij. q. pe nul. Opus pōt dici magnum dupl'r. Uno mō ex pte modi agendi: z sic est maximuz opus creatiōis i q̄ ex nihilo aliud fit. Alio mō ꝓpter magnitudinē ei⁹ qd̄ fit: et ꝑm h̄ maius est opus iustificatiōis q̄ terminat ad bonū diuine pticipatiōis q̄ creatio ce li z terre. Bonū q̄ppe grē vni⁹ maius ē q̄ bonum nature toti⁹ vniuersi. Hec Tho.

Pro fundamento. Multū solicite labo rare debet vnusq̄sq̄ ad iustificationē suaz q̄diu viuit. q2 oia pretereunt pter amare deum. Uñ Uirgili⁹ in georgicis. Optia q̄q̄ dies miseris mortalib9 eui. Prima fu git/subeunt morbi tristisq̄ senect⁹. Et la bor z dire rapit inclementia mortis. Jd circo bñ dicit Senec. ad Lu. Pulcrū ē añ mortē consūmare vitā: deinde expectare securū reliquā sui tpis ptē qd̄ fieri nō pōt nisi p ɔscie iustificationē q̄ magnū opus ē Sed qrit An sit mai⁹ zc. Dic rñ. vt s. Ex q̄ ɔclude q̄nta sit in nos dei liberalitas in pctoꝝ iustificatione in q̄ hoi tribuit diuie nature cōmunicatio tā excellens. ij. Pet. j. Magna z pciosa vo. p do. vt p hec efficia mini diuine ɔsortes nature fugiētes eius q̄ in mūdo est concupiscentie corruptionē. Attēdite: si fugeritz cōcupiscētie corrupti onē: eritis pticipes diuine bonitatz. O mi seri pctōres: o supbi: auari zc. Uidete q̄ graue damnū incurritis q̄ tā excellenti bo no voluntarie vos puatis. Sz forte q̄rit Quis nos tāti boni pticipes efficiet. Cer te solus deus. Figura Geñ. j. dic dñs. Faciam⁹ hoiem ad imaginē z silitudinem nrām. Hoiem inquā. i. rōnabiliter viuen tē. quod non pōt hō a seipo ad imaginē et similitudinē nrām nō tā ꝑm dona natura lia q̄ gratuita pcipue p charitatē z tunc ei bñdixit in meritz ampliādo: z p̄sidentiam vniuersalē concedēdo sup oia q̄b9 tunc vti poterit ad cōmodū suū spūale. Rho. viij. Scimus qm̄ diligētib9 deuz oia coopant in bonum.

S Ecund⁹ ar. In pcedentib9 zc. Nūc d tertia q̄ est consideratio declaratiue assimilationis siue confutatiue declaratio nis. Ubi sūt tria ɔsideranda

Primū est miserandi conditio. i. ei⁹ cui⁹ miserandū est.

Scdm ē miserantz affectio

Tertiū est miserantz pfectio

In h̄ ꝑmone dicēdū de pmo qd̄ est miserā di hois ɔditio q̄ notari pt p ouē z drach mā. Est aūt hmōi ɔditio triplex

Pria ē inocētie simplicitas

Scda ē honorificētie dignitas

Tertia ē ɔcesse grē vtilitas

Pria ē inocētie simplicitas q̄ p ouē figtur Simpliciū em̄ miseret dñs. Uñ dic Jo. x. Cogsco oues meas. Et in ꝓposito ponit pabola d oue errante vna d centū quā q̄ sitā z tandē inuentā q2 ꝓpter infirmitatez ambulare nō pt: pastor bon⁹ in humerz su is ad gregē reportat: z veniēs domū cōuo cat amicos z vicinos ad cōgratulandū si bi. Snia talis ē in sūma. Si q̄s ouē pditā postea iuentā libent recipit: nō debetz idi gnari si pctores simplices z hūiliatos reci pio ad pniam q̄ pierant p culpā. Sed heu m'lti i culpa remanēt q̄b9 dicere pt chr̄s il lud Joā. x. Uos non creditz. s. ꝟbis meis q2 nō estis ex ouib9 meis. Scda ē hono rificētie dignitas q̄ figtur p drachmā in q̄ est imago z supscriptio regz. Aug. Nobil creatura ē aia q̄ inq̄ntū ē imago dei ad di uisionē z fruitionē ē ordinata. Ad oñdēdū itaq̄ qm̄ recipiendi sunt pctōres ad miseri cordiā ꝓponit parabolā de drachma pdi ta p q̄ mulier accēdit lucernā z euertit do mū ac diligent q̄rit donec iueniat z sup ea inuenta cū amicis z vicinis gaudet. Sen tentia hui⁹ pabole talis ē in sūma. Si mu lier drachmā pditā cum tanta diligentia q̄rit z de iuenta gaudet: multo forti⁹ de⁹

hoīem ꝑditū debet diligenter q̄rere ꝛ de eius inuētōe gaudere: et sicnō debet murmurare: q: q̄ro pctōres eos alloq̄ndo ꝛ cū eis comedendo. Lu.xix. Venit fili⁹ hoīs q̄rere ꝛ saluū facere qd̄ ꝑierat. Tertia ē gr̄e ꝯcesse vtilitas q̄ notaᷓ ꝑ vtriusq̧ inuētiōnē tā ouis ꝙ drachme Nā ꝛ vtrūq̧ vtile est. Sic ꝛ hō repat⁹ ꝑ grām fructuosus est in bonis opib⁹. Vn̄ dt Ps̄ in ꝑsona iusti. Ego aūt sic̄ oliua fructifera in do. dei. Sed o res dolēda ꝙ multi sunt infructuosi ꝛ steriles q̄ tandē diuia mia ꝑuanᷓ: cuiusmodi sunt q̄ tp̄s in vanis ꝟbis ꝛ ludis occupant. Exemplū recitat Cirill⁹ scribens ad augustinū de trāsitu hieronymi. Nepos (inq̄t) me⁹ rufus noīe vtroq̧ ꝑuātus parēte a teneris annis ad meas deuenit man⁹: q̄ vtinā ex vtero nō exiuisset/ ne illi qd̄ sustinet ꝯtigisset: quē tāta diligentia enutriui vt a plib⁹ a me genit⁹ putareᷓ Crescēs itaq̧ infelix puer etate q̄dē nō sapientia/ ingēti pulcritudie decorat⁹ a cunctis dilectiōe sup̄flua colebaᷓ. Is itaq̧ decimooctauo etat sue anno miserrim⁹ expirauit: de cui⁹ morte tāt⁹ ab oib⁹ īsonuit luctus ꝙ vix ꝑ mēsem potuit quietari. At ego nimis icūbens ei⁹ dilectōi pluries rogaui gl'iosum hieronymū vt mihi q̄d acciderat nepoti meo reuelaret. Orāti āt mihi die q̄dā hora nona tāt⁹ affuit fetor ꝙ nullaten⁹ potui sustinere. Et dū tacit⁹ mirarer vn̄ tāt⁹ fetor esset sup̄ meū ꝟticē: eleuatis ocul' infelicē nepotē meū vidi terribili visione: ita ꝙ in eū visum imp̄mere nō audebā. nā catenis igneis circūligat⁹: flammas fetidissimas erūpebat. Ad hāc visiōnē me subito tāt⁹ timor iuasit vt dū plurimū loq̄ vellē: formare vocē penit⁹ n̄ auderē. Postremo ad me aliq̄ntulū rediens: si me⁹ esset nepos cepi ꝑq̄rere voce tremebūda. Ad hec inq̄t ille vlulatib⁹ ꝛ suspiriis: vtinā nō essem/ ne tādiris cruciatib⁹ essem deputat⁹. Nā scias me ꝑpetuis ꝑib⁹ tartareis māsiōib⁹ ꝑmāsuꝝ. Heu quid dicā: His dict tāt⁹ mihi dolor affuit vt pluries sum mirat⁹ quō e vita ꝓtin⁹ n̄ decessi. Lōg aūt expletis colloq̄js sciscitatus fui cur ita diuinā miscd̄iam ꝑdiderat cum tot ꝟtutib⁹ pollere videreᷓ. Pro nulla (inq̄t) me scias causa fore dānatū nisi q: in ludis maxie delectabar atq̧ in morte voluntarie postposui ꝯfiteri. Quib⁹ dict dispar uit: ꝛ tant⁹ fetor remansit vt illū locū per magnū spacium nullus sit ausus introire. Hec Cirillus. Ve igiᷓ his q̄ cum talia legunt vel audiūt nō timēt. Nā si ꝑ vno peccato / ꝑ ludis sup̄fluis ꝑuaᷓ hō dī miscd̄ia et et'naliᷓ dānaᷓ: q̄d fiet vbi est tāta multitudo pctōꝝ. O somnolēti pctōres ꝯsiderate q̄ ventura sūt: ꝛ ad deū cito ꝯuertimini Joel.ij. Cōuertimini ad dn̄m deū vestrum q̄a benign⁹ ꝛ misericors est.

Terti⁹ ar. Audistis ꝛc̄. Et notate q̄m sic ordinauit de⁹ ꝛ mandauit: nullos vic a se recipiendos nisi q̄ cōdiciones suꝑdictas habuerint. Dicunt iura. Fines mādati diligēter sunt obseruādi. ff. mandati. l. Diligēter. C. de ꝓcura. Si ꝓcurator. Pone casum. Rex mandauit/ q̄t q̄t ad me venerunt albo idutī/ facio eis gra ꝛc̄. Oēs alios in morte ꝑuo. Nōne vnusq̄sq̧ diligēter laboraret ꝑ habēdis indumētis albis: Credo ꝙ sic. Expone ꝛ applica notādo ꝙ oportet nos hr̄e cōdicionē ꝛ vestem ouinā/ si volum⁹ apud deu inuenire grām. Matt.xxv. Statuet oues q̄dem a dextris: hedos aūt a sinistris.

Sermo q̄nt⁹ ꝑ dn̄ica.iij. post Trini.

Hic peccatores ꝛc̄. Resistite fortes in fide. j. Pe. v. Fides fortificat ad vincendū mūdū: ꝛ ꝑ ꝯseq̄ns diabolū. Vn̄. j. Jo. vi. Hec est victoria q̄ vincit mūdū fides nr̄a. Facit em̄ ꝯtēptū honoꝝ: delitiarū ꝛ diuitiaꝝ. De his Heb. xi. Fide moyses grādis effect⁹/ negauit se esse filiū filie pharaonis: Ecce cōtēpt⁹ honoris. magis eligēs affligi cū ꝑplo dei ꝙ tp̄alis pcti habere iocūditatē: ecce ꝯtēpt⁹ delitiaꝝ. maiores diuitias existimans thesauro egyptioꝝ improꝑiū chr̄i: ecce ꝯtēpt⁹ diuitiaꝝ. Et subdiᷓ rō. Aspiciebat em̄ in remunerationē. Salutatio. Hic pecca. ꝛc̄.

Prim⁹ ar. An receptio pctōris ad gratiā siue ei⁹ iustificatio sit mai⁹ opus ꝙ glificatio iusti: Q sic. q̄a plus excedit donū gr̄e dignitatē impij q̄ erat dign⁹ pena eterna ꝙ donū gl'ie dignitatē iusti q̄ dign⁹ est gr̄a. Cōtra. Donū gl'ie mlto ma

ius est q̃ donũ gr̃e. Rñdet Tho.j.ij. q.penl. Aliqd dr magnũ dupl'r. Uno mõ ꝫm q̃ntitatẽ absolutã. et hoc mõ gl'ificatio iusti est mai⁹ opus q̃ iustificatio pctõris. Alio mõ ꝫm q̃ntitatẽ ꝓportiõis. sic mons dr paru⁹ ⁊ miliũ magnũ. et hoc mõ donuz gr̃e iustificãtꝫ impiũ mai⁹ est q̃ donũ glorie btificantis iustũ. Hec Tho. Pro fũdaméto. Non dubiũ qn magnuz sit opus pctõris iustificatio: etiã ꝑ q̃nto est ab homine. iuxta illud Ouidij de arte. Magnũ op⁹ est mores composuisse suos. ꝙ si forte cuiq̃ hoc durꝝ videat: audiat Tullium in rhetorica di. Optima viuẽdi forma ẽ eligẽda quã iocundã reddet ꝯsuetudo. Si ĝ a bona viuendi forma recessistꝫ: cito redite ⁊ iustificari studete. qḋ vtiq̃ magnum op⁹ ẽ. Sed q̃rit An sit mai⁹ ⁊c̃. Dic rñ. vt sup̃. Ex q̃ ꝯclude ꝙ satis appet q̃ sit commẽdanda dei miscḋia in iustificatiõe ipij. Unĩ Ps̃. Miserationes ei⁹ sup oĩa opa ei⁹ Et Sap̃.xj. Misereberꝫ oĩm dñe qm̃ oĩa potes: dissi. pctã hoim ꝓpter pniam. Attẽdite o pctõres: auari: ꝑiuri ⁊c̃. Potẽs qdẽ est de⁹ misereri ⁊ parcere: ⁊ de facto parcit penitentibꝫ. sed si neglexeritꝫ/potens est ⁊ ipe punire: ⁊ puniet: et tanto graui⁹ q̃nto diuti⁹ expectauerit. Figura. Diu expectauit dñs ⁊ dissimulauit in punitõe iudeorũ volẽs eos reuocare. sed tandẽ per babylonios dure captiuauit. vt hr̃ in.iiij.li. regũ. Spũal'r Illa captiuatio babylonica figura fuit infernal' incarcerationis: vbi tãto acri⁹ punit̃ q̇s quãto diuti⁹ expectat̃ Ro.ij. An diuitias bonitatꝫ ei⁹ ⁊ pa. ⁊ lõganimitatꝫ ꝯtẽnis: Ignoras qm̃ benignitas dei ad pniam te adducit: tu aũt ꝫm duriciã cordis t. ⁊ impe. cor thesau. tibi iraz in die ire ⁊ reue. iu. iu. dei ⁊c̃.

s Ecũdus ar. In p̃ceḋ. ⁊c̃. In hoc dicendũ de scḋo qḋ est miserantꝫ pĳssima affectio siue dilectio: q̃ patet in tribꝫ

Primo in benignissima carnis assumptiõe siue susceptione.

Secũdo in diligentissima perditorum requisitione.

Tertio in durissima crucꝫ ꝑpessione

Primo igit̃ ⁊c̃. q̃ figtur ꝑ lucernã accẽsam Greg. in homel'. Lucerna quippe lumẽ in testa/est diuitas ĩ carne. In q̊ apparet inexplicabilis ad nos dei dilectio. Joan.iij. Sic deus dilexit mũdũ vt filiũ suũ vnigenitũ daret ⁊c̃. Bern̄. ser. de Epiph. In q̊ magis poterat cõmẽdare benignitatẽ suaz q̃ suscipiẽdo carnẽ meã: Scḋo in diligentissima ꝑditorꝝ req̇sitiõe: q̃ figtur ꝑ pastorẽ diligẽter req̃rentẽ: ⁊ ꝑ mulierẽ sollicite q̃rentẽ ⁊c̃. Nota bñ q̊t labores sustinuit ab ortu suo ⁊c̃. Tota vita ei⁹ in pena ⁊ labore fuit. Si ĝ cũ tanta diligẽtia nos req̇siuit: pẽsem⁹ cũ q̃nta diligentia sibi seruire debem⁹. Unĩ.ij. Paral'.xx. vel.xix. Cũ diligentia cũcta facite ⁊ dñs erit vobiscum.

Tertio in durissima crucꝫ ꝑpessione: q̃ figtur ꝑ hoc ꝙ pastor ouẽ hũerꝫ ĩposuit. i. dolores nr̃os ipse portauit. vt hr̃ Esa.liij. Ambro. Humeri chr̃i crucꝫ brachia sunt Et certe hmõi ꝯsideratio sola sufficere deberet ad inducẽdos pctõres vt pctã deponant. Exemplũ narrat Uincẽti⁹ in speculo mor̃. li.j. ꝑte.iiij. ꝙ q̇dã scholarꝫ parisiensis cum vicio carnis ml'tũ esset dedit⁹ et ꝓcrastinaret facere pniaz ⁊ vitã corrigere: q̃dam nocte appuit ei dñs in ea forma q̃ fuit crucifixus: ostendens ei vulnera sua cruenta: dicens ꝙ hec ꝑ suis pctis pertulerat/ ⁊ eorũ cicatrices retinuerat ad coruos. i. ꝓcrastinatores penitentie reuocandos. Ille igit̃ ad hanc visionẽ motus: religionem intrauit ⁊ vitam in bono cõsummauit. Cõsiderate igit̃ ⁊ fide aspicite christum in cruce pendentem ⁊ vos oẽs aduocantẽ: dicentẽ illud Esa.xliij. Reuertere ad me qm̃ redemi te.

t Erti⁹ ar. Hic applica quod ponit̃ ꝑ feria.iiij. post scḋam dñicam aduentus in secundo aduentuali: vicz Abĳciamus. Uel sic dicas. Audistis q̃ diligẽter chr̃s hoiem req̇siuit. Attendite qm̃ ⁊ nunc diligenter req̃rit ⁊ multipl'r. Sed multi sunt qui aduertere nolũt. Sed notate ꝙ lex dicit Bñficium nõ conferet̃ in inuitum. ff. de re.iu.l. Inuito. et. C. vnde vi l.fi. Et.l. Non emere. C. de iu. delib. Et inuit⁹ nemo bonus esse potest.xxiij.q.vj. Uides. Audite Si rex offert alicui proditori gratiam et beneficia multa: et tamen ille regem contemnit et ei dorsum vertit: nonne merito punitur a rege ⁊c̃.

Expone et applica notando illud p̃mi Regum.ij. Qui me contemnũt erũt ignobiles.

Sermo sextus pro tertia dominica post Trinitatꝫ.

Hic peccatores ꝛc. Deus oīs grē vocauit nos in eternā gloriam suā.j.Petri.v. Notandū ꝙ tripl'r vocauit nos.

Ad esse nature.
Ad esse gratie
Ad esse glorie.

De ṗmo Rom.iiij. Vocat ea que nō sunt tanq̄ ea q̄ sunt. De scđo.j.Thes.iiij. Nō vocauit nos deꝰ in imūdiciā: sed i sanctificationē. De tertio.j.Pe.ij. De tenebris vocauit nos in admirabile lumē suū. Jō sicut đt Pau.Eph.iiij. Digne ambulate vocatiōe q̄ vocati estꝫ. Et j.Thes.ij. Ambuletꝫ digne deo q̇ vocauit vos.

Salutatio Hic peccatores ꝛc.

Primꝰ ar. An cunctis viatoribꝫ p̄sto sit grā gratis data q̄ sic p̄nt ad deum cōuerti vt ab eo recipiant᷑. Q, nō, q̇a deꝰ nihil facit frustra. Talis aūt grā in multꝫ esset frustra: cū maneāt in fecibꝫ pctōꝝ.

Cōtra. Aug.li.de pnīa. Sꝑ p̄sto est grā si nō fuerit repulsa. Rn̄det Boñ.in.ij. di.xxviij. ꝙ capiēdo grām gratꝫ datā pro oi dono sup̱naturali dispositiuo et icitatiuo: nullus rōne vtēs in p̄nti vita q̄ntūcūq̄ malus ea totał'r ṗuat᷑. Signāter dic: in p̄nti vita. Secꝰ em̄ erit in alia. Ut em̄ ait idē Boñ.dist.v.scđi. Ideo demones conuerti nequeūt: qꝛ grā gratꝫ data carent: q̄ idcirco eis a deo ñ offert᷑. qꝛ sunt extra statū merēdi. Qđ em̄ est in angelis casus: hoc est in hoibꝫ mors. ꝛ ecōtra. qꝛ vbicūq̄ ceciderit lignū/ibi erit: Ecc̄es.xj. Hec p rn̄sione. Pro fundamento. Laudabile atq̄ regale opꝰ est succurrere miserꝫ. Ouidiꝰ đ ponto. Regia crede mihi res succurrere lapsis. Hec est ḡ ꝯditio sūmi regꝫ. Unde ibidē. Crede mihi/miserꝫ celestia numina parcūt. Nō dubiū ḡ q̇n deꝰ paratꝰ sit oibꝫ viatoribꝫ subuenire. Un̄ ꝛ Sene. ad Luc. Prope est a te deꝰ: tecū est: in te ē. Sed q̄rit᷑ An cūctꝫ ꝛc. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ cōcluditur q̄ vitupabiles ꝛ ꝯfusiōe digni sunt q̇ a deo fugiūt/eiꝰ mādata ifringētes. Deut. xxxij. Deū q̇ te genuit dereliq̇sti ꝛc. Audite deo rebelles pctōres: lubrici: auari: fraudulēti ꝛc. Attendite illđ Hiere.xvij. Dn̄e oēs q̇ te derelinquūt ꝯfundent᷑: recedētes a te in terra scribent᷑: qm̄ dereliq̄rūt venā aq̄ꝝ viuētiū dn̄m. O q̄ erit dura increpatio taliū q̄ a dn̄o arguent᷑. Figura Mat.xxiij. Hierl'm hierl'm q̄ occidis p̱phetas ꝛ lapidas eos q̇ ad te missi sūt: q̊tiēs volui ꝛc. Spūal'r O aīa rōnalis q̄ nō audisti inuitationē ꝛ vocationē tibi factam: imo occidis p̱phas.i.iternas inspiratiōes ꝛ exhortatiōes ext̄iores q̄ dicunt᷑ p̱phe q̄ntū ad futuroꝝ p̄nūciationē: puta mortis: iudicij ꝛ hmōi: q̄s mł'ti reijciūt ꝛ mortificāt: ꝛ ꝑ duriciā cordis lapidāt. Ecce relinquet᷑ vob domꝰ vr̄a deserta. Tales em̄ a deo relinquunt᷑ ꝑ ṗuationē grē: ꝛ tandez ꝑ ṗuationē gł'ie: nisi forte cōuertant᷑ ad dn̄m eū recognoscētes ꝛ dicētes. Bn̄dictꝰ q̇ venit ꝛc. Redite ḡo pctōres ad dn̄m: q̊niā ip̄e đt Zach.j. Cōuertimi ad me: ꝛ ego cōuertar ad vos.

Secūdus ar. In p̄ceđ. ꝛc. In hoc dicendū de tertio qđ est miseratōis ꝑfectio: q̄ potest esse in tribꝫ

Primū est ꝑditoꝝ reductio.
Secundū est reductoꝝ adunatio
Tertiū est adunatoꝝ refectio.

Primū igit᷑ ꝛc. Hec reductio sig̃tur i hoc ꝙ pastor portās ouē in hūerꝫ venit domū reportās eā. Ad hoc q̇ppe chr̄s passꝰ ē vt pctōres reduceret ad se. Joan.xij. Ego si exaltatꝰ fuero a terra oia trahā ad meip̄m. Hierem̄.xxxj. In charitate ꝑpetua dilexi te: iō attraxi te miserās tui. Secundū est reductoꝝ adunatio: in hoc ꝙ ouem reductā ceterꝫ adunauit: et conuocauit amicos ꝛ vicinos. Un̄ ip̄e dn̄s dicebat Jo.x. Alias oues habeo que nō sunt ex hoc ouili: ꝛ eas oportꝫ me addu. ꝛ fiet vnum ouile et vnꝰ pastor. Et Joā.xj. Jesus moriturus erat vt filios dei q̇ erāt dispsi cōgregaret i vnū. Un̄ Aug.in q̇dā ser. Mł'tos filios dei fecit vnicꝰ filius dei: sibi frēs redemit sanguie suo: ꝑbauit reprobatꝰ: redemit vēditꝰ: honorauit iniuriatꝰ: viuificauit occisus. Tertiū est adunatoꝝ refectio. quia đt. Cōgratulami mihi ꝛc. Ubi est ꝯsideranda leticia pctōris penitētꝫ: q̇ hꝫ dicere cū Ps̄. Cōuertisti plāctū meū in gaudiuꝫ mihi ꝛc. Et vere mł'ta est ei matia gaudij q̇ de porta inferni reductꝰ ē ad portā celi:

de filio diaboli fact⁹ est filius dei: de filiõ pditionis fact⁹ est heres regni celestꝫ. Itẽ est ibi ꝯtẽplãda leticia dñi reducẽtꝫ. Unð Grego. Notandũ ꝙ nõ dt: Cõgratulami inuẽte oui. sed: mihi. qꝛ vicꝫ ei⁹ gaudiũ est vita nr̃a. et cũ nos ad celuꝫ reducimur/ solennitatẽ leticie illi⁹ implem⁹. Iteꝫ leticia celestꝫ curie ꝯgaudẽtꝫ. Uñ in euãgelio dr Amen dico vob: gaudiũ erit in celo super vno pctõꝛe pniam agẽte ꝛc̃. Beda. Maioꝛ est materia diuĩe laudis in restaurationẽ hoim ꝙ̃ in creatione angeloꝝ. Mirabilr̃ q̃ppe angelos creauit. sed mirabili⁹ hoies restaurauit. Greg. in hom̃. Mai⁹ gaudiũ fit in celo de pctõꝛe penitẽte ꝙ̃ de iustꝫ. q̃a et dux in ꝑlio plus illũ militẽ diligit q̃ p⁹ fugã reuersus hostem fortiter pmit: ꝙ̃ eũ q̃ nunq̃ terga ꝓbuit ꝛ nũq̃ q̃d fortiter fecit. Sed sciendũ ꝙ sunt pleriq̃ iusti in q̃ꝝ vita tantũ est gaudiũ/ vt eis pctõꝝ penitẽtia nullaten⁹ ꝓferri possit. Hec ille. Quãuis itaq̃ pastoꝛ multo plus diligat nonagintanouẽ oues ꝙ̃ solã cẽtesimã: tacitꝫ tñ aiis: de illa inuẽta mł̃tis modis gaudere se ondit: Sic saluatoꝛ de repatiõe hoĩs magꝫ gaudet. hoc est: pluribꝫ argumentis ostedit se gaudere ꝙ̃ de angeloꝝ stabilitate. Ceterꝫ tñ paribꝫ: ꝑmanẽtes in iusticia sunt deo magꝫ dilecti. Gre. in hom̃. Hinc colligendũ est q̃ntũ deo gaudiũ faciat qñ hũiliter plãgit iust⁹: si sibi faciat i celo gaudiũ qñ hoc qð male gessit ꝑ pniam dãnat iniust⁹. Est aũt notãdũ ꝙ dñs nõ dicit ee gaudiũ in celo sup vno pctõꝛe pniam cogitante q̃ est pnia ꝑcrastinatoꝝ. nec dt: penitentiã docẽte/ q̃ est pnia ꝟbosoꝝ ꝑdicatoꝛũ. nec dt: pniam ostendente q̃ est pnia hypocritaꝝ. sed dt: pniam agẽte. que est penitentia deuotoꝝ. Nõ solũ gaudẽt angeli de redẽptiõe hũani generꝫ: sed q̃cunq̃ hora ꝯuertit̃ vn⁹ pctõꝛ: fit gaudiũ angel̃ di.

Exẽplũ in vitaspa: Quidã pr̃ deuotus aspiciẽs q̃ndaꝫ ad ecclĩam venientẽ: vidit iuxta eũ demones q̃si ludẽtes ꝛ gaudentes: ꝛ angelũ ei⁹ bonũ alõge seq̃ntẽ: signa mł̃te tristicie oñdẽtẽ. Cũ aũt vir ille rediret de ecclĩa in q̃ pniaꝫ egit: vidit pater ille deuot⁹ angelũ bonũ iuxta eũ hilari facie ꝛ iocũdo vultu: demonibꝫ alõge seq̃ntibꝫ: cũ multa tristicia. Hec ꝑfecto consideratio nos multũ deberet inducere ad oꝑa ꝟtutꝫ. Ambꝛo. Hoc ꝓficiat ad incentiua ꝓbitatis si vnusquisq̃ ꝯuersationem suã gratã foꝛe credat cetibꝫ angeloꝝ: q̃ꝝ aut affectare debet ꝓcinĩũ: aut vereri dꝫ offensam.

Tertius art. Auð. ꝛc̃. Cauete ne per negligentiã aut tarditatẽ vr̃am a tãto gaudio excludami. Dicit regula iurꝫ. Moꝛa sua cuilibet est nociua. ff. de re. iu. l. In ꝯdẽnatiõe. Et extra ð electõe ꝛ ele. ꝑtãte. li. vj. c. Inter vniuersas. Uidete ne vobis ꝯtingat sicꝫ ꝟginibꝫ fatuis q̃bꝫ clausa est ianua: ꝛ dictũ est eis Nescio vos: vt hr̃ Matt. xxv. Ideo audite dictũ sapientꝫ Eccl. v. Ne tardes ꝯuerti ad dñm: et ne differas ꝛc̃.

Dñica. iiij. post trinitatꝫ Sermo. viij.

Ic peccatores ꝛc̃.

Ipse ꝑficiet: confirmabit: solidabitq̃. j. Pe. v. Perficiet inq̃ ꝑ grãm: cõfirmabit ꝑ gł̃iam: solidabit ꝑ securitatẽ indubiaꝫ. De primo Phil̃. j. Qui cepit i nob op⁹ bonũ: ipe ꝛ ꝑficiet. De scðo Rom̃. viij. Ipa creatura liberabit̃ a ꝟuitute coꝛruptõis in libertate gl̃ie filioꝝ dei. De tertio, pu̇er. j. Qui me audierit absq̃ timoꝛe reqe̅scet ꝛ abũdãtia ꝑfruet̃: maloꝝ timoꝛe sublato. Hic ꝛc̃.

Rim⁹ art̃. An de⁹ sic peccatores recipiat ꝙ oĩa bona ꝑ culpã moꝛtificata restituat. Uide s. fer̃. v. post pmã dñicam q̃dragesime.

Ecũdus ar. In ꝓceð. ꝛc̃. In h̃ autẽ ser. dicendũ de triplici effectu misericoꝛdie diuine erga penitentes.

Primus est suauitas receptiõis.
Secũdus est benignitas remissiõis.
Tertius est liberalitas restitutiõis.

Prim⁹ igit̃. ꝛc̃. Hier̃. iij. Tu foꝛnicata es cũ amatoꝛibꝫ mł̃tꝫ: tñ reuert̃e ad me ꝛ ego suscipiã te. Hinc Chꝛyſ. de peñ. diſt. iij. c. talis. ait. Tal̃ mihi crede tal̃ ẽ erga hoies dei pietas ꝙ nunq̃ spnit pniam si ei pure ꝛ simpl̃r offerat̃: etiãsi ad sũmuꝫ ꝑuenerit q̃s maloꝝ ꝛ inde tñ reuerti velit ad ꝟitatꝫ viã: suscipit eũ de⁹ libent̃ ꝛ ãplectit̃. Secũdus ẽ benignitas remissiõis. s. culpe per collatõeꝫ gr̃e iustificãtꝫ. Eze. xviij. Quacũq̃ hoꝛa igemuerit pctõꝛ oim iniq̃tatuꝫ ei⁹ ñ recoꝛð. Ps̃. Miserationes ei⁹ sup oĩa

opa ei⁹. Tertius ē liberalitas restitutionis. q: penitenti restituit ea q̄ p culpā sūt amissa. Ezech. xxxvj. Restituam vos sicut a pncipio bonisq; ditabo maiorib⁹ q̄ʒ habuistis añ. Qʒ aūt dicit Hiero. di. l. c. Quicūq;. Reuerti in pstinū gradū difficile est: Intelligit̄ de gradu tpalis dignitatꝫ: aut spūalis ꝛ eccl'iastice. sic ptꝫ ex ꝟbis eius. Nos aūt loqmur de gradu grē ꝛ meritoꝝ. Lꝫ ꝟo ſm rigorē discipline qñq; factū sit vt ab ecclasticis dignitatib⁹ ꝓpter crimina nonnulli caderēt ad q̄s etiā post pactā penitentiā redire nō liceret: vt scribit̄ pfata dist. l. c. Ut constituant̄ et. c. Si lapsis. tñ hoc non dʒ ex desperatiōe indulgētie qñimo etiā inuēti sunt plures q̄ post lapsuʒ p pniaʒ restituti sunt ad spūales dignitates sic petr⁹ ad apostolatū restitut⁹ ē: ꝛ aplorū pnceps ꝯstitut⁹. Sic ꝛ aaron post ꝯflatū vitulū in sūmū sacerdotē ꝯsecrat⁹ est. Int̄ pctōres aūt considerem⁹ pcipue sublimationē triū q̄ efficaciorē nobis fiduciā pstant Hi sunt Paulus supbissim⁹ Dauid luxuriosus ꝛ Mattheus cupidissim⁹. Hoꝝ tñ voces magis q̄ʒ alioꝝ voluit dñs in eccl'ia resonare. Freqnti⁹ eñ in eccl'ia legit̄ euangeliū ſm mattheū: cantant̄ psalmi dauid: legunt̄ ep'le pauli: q̄ʒ alioꝝ. Patꝫ itaq; q̄nta sit diuine miseratiōis dulcedo erga peccatores penitētes. Exēpla mlta habemus. Pmo in dauid. ij. Reg. xij. cui p⁹ adulteriū ꝛ homicidiū dicēti: peccaui. Dic̄ nathan ꝓpha. Et dñs a te transtulit pctm̄ tuum. De q̄ Hieroñ. dic̄ ad oceanū. Dauid sctī ꝛ mansuetissimi viri homicidiū parit̄ ꝛ adulteriū septē dieꝝ emēdauit fames. Jacebat in terra: volutabat̄ in cinere. ꝛ oblitus regie maiestatꝫ lumē q̄rebat i tenebꝛꝫ atq; ita factū est vt q̄ me docuerat ꝟbis suis quō stās non caderē: doceret per pniaʒ quō cadens resurgerē. Exemplū etiā ē de niniuitis lib. Jone p totū. Itē legit̄ in dial'. Cesarij ꝙ tpe Innocētij pape. mulier q̄dā libidis igne succensa ꝓpriū illecebrit̄ adamauit filiū: de q̄ ꝯcepit aliū filiū. Terrore aūt pculsa cōsilio habito cuiusdā sacerdotis infantulū secū tollens rhomā venit: ꝛ cū magna importunitate ꝛ ꝯtritione maria: dñi Innocentij pape ocul' se ingesisit cū tantꝫ clamorib⁹ ꝛ lachꝛymis cunctis audientib⁹ faciens ꝯfessionem vt oēs verterent̄ in stuporē. Uidens papa in muliere ꝯtritionē tantā: misericordia ei⁹ sic prudens medic⁹ volens infirmitatē plene cito curare ꝛ veritatē ꝯtritionis pbare p̄cepit vt in tali veste corā eis appareret in q̄li venerat ad filiū cū q̄ peccasset. At illa ꝯfusionem tpalem nō timens vt eternā euaderet mox vestes exuit ꝛ in camisia redijt ꝛ se paratissimā ad oēs satisfactionē ondit Cōsiderās vir btūs tali obedientie: tali verecundie: tali pnie nulli⁹ pctī penā posse obsistere: dixit ad mulierē corā oib⁹ Dimissū est pctm̄ tuū Uade in pace. Et nl ampli⁹ ei iniunxit. Audiens h̄ q̄dam de cardinalibus: murmurādo papā repꝛhendit dicens ad tantā culpā tābꝛeuē pniam nō sufficere Qui rñdit. Si ego iniuste egi: habeat diabolus ptātem intrādi corp⁹ meū. Si ꝟo iiuste me repꝛhēdis: silr̄ tibi fiat. Statiq; diabolus cardinalē vexare cepit. p q̄d ostesa est mulierꝫ pfecta pnia. Tandē tñ orone purgat⁹ cardinal': diuie misericordie de cetero ꝯdicere nō psumpsit. O miseri peccatores currite ad fontē pietatꝫ: deponite pctā vt misericordiā inueniatꝫ. Nā vt dic̄ Berñ. Frustra est spes illis q̄ de misericordia sibypis blandiūt̄ et de peccatis non emundantur.

t Ertius ar. Audistꝫ ꝛc. Currite ergo ad hanc misericordiā Nā vt dʒ. xxj. q. j. Relatū et de ꝯse. dist. iiij. Ne q̄d absit: acceleratio cōmendabil' est i lucri aiaꝝ pmotione. Et lex dic̄. ff. de pactꝫ. l. Sūma. Quilibet dʒ p suis negocijs vigilare. Cauete ne sitꝫ siles illi q̄ multū indigēs negligit manū apire volēti sibi dare. Expōe notādo illud Augus. Plus vult ille dare q̄ʒ nos accipere.

Sermo. viij. p dñica. iij. p⁹ Trinitatis.

h Ic pctōres ꝛc. Siqs sitit veniat ad me ꝛ bibat Jo. vij. Ondit dñs q̄m volūtatē hʒ recipiēdi pctōres penitentes Et sunt ibi tria notāda.

Primū vocatiōis gn̄alitas. Siqs sitit
Secūdū inuitatiōis suauitas. veniat.
Tertiū oblatiōis liberalitas. et bibat.

De pmo Esa. lv. Oēs sitientes ve. ad aq̄s ꝛc. De scdo mat. xj. Ueni. ad me o. q̄ ꝛc. De. iij. apo. vl. Qui sitit ve. ꝛ q̄ v. ac. a. v. g̃.

Hic peccatores ꝛc.

p Rim⁹ articulus An de⁹ recipiat peccatorē reuertentē in maiorē: vł minorē: vel eq̄lem gratiā: Uide fer. iij. post dominicā primā quadragesime.

s Ecundus ar. In pccō. ꝛc. In h ser. dicendū est de trib⁹ q̄ impediūt cōsecutionē diuine miſcḋie.

Primū est nimia p̄sumptio.

Secundū est salutis desperatio.

Tertiū est cordis induratio.

Primū igit̃ est ꝛc. Talis aūt p̄sūptio (vt dr Bon.) nascit̃ de īpunitate: totū. s. dās miſcḋie: auferēs oīno rigorē iusticie. et est pctm̄ in spūmscm̄: qꝛ claudit viā ad grāz et viā apit ad culpā. Et iō qꝛ diuina misericordia abutit̃: iō iuste facit amittere misericordiā: quā nullus īuenit nisi q̄ deū timet. Greg. in mora. Oipotēt̃ dei miſcḋia illi⁹ obliuiscit̃ q̄ oipotent̃ dei iusticie fuerit oblit⁹. qꝛ misericordē deū inuenire non poterit q̄ eū iustū non timet. Miſcḋia em̄ solis deū timētib⁹ ꝑmittit̃. Luc. j. Et mia ei⁹ a ꝓgenie ī ꝓgenies timētib⁹ eū. Et ps̄. Qm̄ ƀm altitudinē celi a terra corro. misericordiā suā sup timētes se. Idē. Quō miseret̃ pr̄ filioꝝ mi. ē dn̄s ti. se. Idem. Mia dn̄i ab et̃no ꝛ vsq̄ ī et̃nū sup ti. eū. Mia ḡ dei ꝑuādi sūt q̄ nimis de ea p̄sumūt. Hāc aūt p̄sumptionē tria deberēt repmere. scꝫ

Pctōꝝ cōmissoꝝ certitudo. Certi em̄ sumus multiplr̄ peccasse. Ps̄. Iniquitates mee supgresse sūt caput meū. Et meritoꝝ īcertitudo. Eccles. ix. Nescit hō vtꝝ amore vł odio dign⁹ sit. Et exēploꝝ mł̄titudo Sicut de iob dicēte Iob. ix. Uerebar oia opa mea ꝛc. cū tn̄ cēt vir scīssim⁹. vt patꝫ Iob. j. ca. Et de angel̄ de q̄b⁹ dr̄. ij. Pe. ij Si de⁹ peccātib⁹ angel̄ n̄ pepcit ꝛc. Et de agathone ī vitaspa. q̄ q̄uis scīssime vixisset: mirabilr̄ tn̄ timebat ī articulo mortis. Ecci. xxvj. O p̄sūptio neq̄ssima vn̄ creata es: Secūdū est salutꝫ desperatio q̄ ex opposito ad p̄sūptionē totum tribuit iusticie auferēs clemētiā mie. ꝛ iḋo claudit viā ad grām. qꝛ spem tollit ꝑ quā reuocat̃ pctōr. Sublata aūt spe/ irrefrenate labūt̃ hoies ad vicia. Un̄ sup illō ꝓuer. xxiiij. Si desperuerꝫ lapsus ī diez angustie minuet̃ fortitudo tua. dr̄ Glo. Nihil execrabili⁹ desperatōe quā q̄ hꝫ ī generalib⁹ hui⁹ vite laborib⁹: et (qḋ pei⁹ ē) in fidei certamie ꝯstantiā ꝑdit. Un̄ desperatio freq̄nt̃ hoiem ducit ad sui occisionem. Patet de achitophel. ij. Re. xvij Et d̄ iuda Mat. xxvij. Desperatio q̄ppe piculosissima est īfirmitas faciēs hoiēz erosum deo: qꝛ negat diuinā bonitatē ꝛ miaꝫ. sic dicebat Cain Gen̄. iiij. Maior est iniq̄tas mea q̄ȝ vt veniā merear. Et Isiḋ. li. de sū. bo. Perpetrare flagitiū aliqḋ mors est aie. sed desꝑare ē descēdere in infernum Oēm aūt motū desperationis excludere dꝫ ꝯsideratio diuie miſcḋie. Un̄ Ber. Maior est pietas q̄ȝ quis iniq̄tas. Et Aug⁹. De⁹ nr̄ misericors pat⁹ ē saluare mia q̄s nō pōt saluare iusticia. Idē. Quasi scīcilla in mari: sic sunt oia pctā cōpata mie dei.

Tertium est cordis iduratio. Ecci. iij. Cor duꝝ male hēbit ī nouissimo. Pōt aūt hmōi iduratio ꝯtingere tripl̄r. Pⁱo ꝑ im miſcḋiam: puta cū q̄s n̄ vult alt̃i offensam remittere. Ecci. xxviij. Hō hoi ſuat irā: ꝛ a deo q̄rit medelā. In hoiem sibi silēm nō hꝫ miaꝫ. ꝛ depcat̃ ꝑ pctis suis. q̄si d. frustra h facit. Itē cū q̄s nō vult paupib⁹ subuenire. Prouer. xxj. Qui obturat aurē suam ad clamorē pauperꝫ: ꝛ ipe q̄ȝ clamabit ꝛ n̄ exaudiet̃. Patet in diuite Lu. xvj. Item cū q̄s facit aliq̄d ꝯtᷓ diuie miſcḋie: puta vsuras exercendo: mercedē paupeꝝ mercenarioꝝ retinēdo: aut differendo: aut diminuēdo: iustos ꝑseq̄ndo: nouas exactōes ꝛ simpliciū oppssiōes iueniendo. De q̄bus Osee. xix. Propt̃ maliciā adiuētionū eoꝝ de domo mea eijciā eos: nō addā vt diligā eos. O q̄ȝ terribil̄ cōminatio. Scḋo ꝯtingit induratio ꝑ iobedietiā. Duꝝ em̄ dr̄ qḋ nō cedit tāgenti. iḋo cor duꝝ dr̄ cor inobediēs diuis mādatꝫ aut correctiōib⁹ supioꝝ: aut cuiuscūq̄ monitōi. Et ois tal̄ iduratio est īpedimētū ꝯseq̄nde mie. Propter ꝑmū Hiere. xvj. Abstuli pacem ꝑplo isto ꝛ miaꝫ ꝛc. sequit̃. Ecce em̄ vnusq̄sq̄ ambulat p⁹ prauitatez cordis sui vt nō me audiat. Exēplū est saul: j. Re. xv. cui dictū est. Quia ꝓiecisti sermonez dn̄i: ꝓiecit te dn̄s. Propt̃ scḋm Prouer. xv. Qui abijcit disciplinā despicit aiam suā. Propt̃ tertiū Esa. xxxiij. Ue q̄ spernis: nōne ꝛ ipse spnerꝫ: Tertio ꝯtigit induratio ꝑ impenitētiā q̄ aliq̄n dr̄ negatio pnīe. puta cum q̄s nō penitet ꝛ differt penitere. Aliq̄n nō

ppositū siue negatio ppositi penitendi. Et his duobꝫ modis ē pcti circūstantia. Aliꝗn dr ppositū nō penitēdi: et sic est speciale pctm in spm sctm. vt dt Tho. ij. ij. q. xiiij ar. ij. Impenitētia aūt q̄cūq; mō dicat̄ est oim vicioꝝ receptaculū ꝛ oim graꝝ obstaculū. Hec em̄ cor hoīs idurat ꝛ iram dei exaggerat. Rho. ij. Tu aūt ſm duriciam cordis tui ꝛ ipenitēs cor tuū thesau. ti. irā in die ire. Hec ḡ ipenitētia pcipitat i infernū. Exēplū refert Beda li. de gestꝫ angloꝝ. libro. v. ca. xv. di. Noui q̄ndā quem vtinā nō nouissem q̄ in monasterio nobili ignobilr̄ viuēs: cū alij irēt ad ecc̄liam: ipse cū essꝫ faber optim⁹ pter officiū suū alijs vtile ab alijs tolerabat̄: i fabrica sua remanens vacans ebrietatibꝫ ꝛ alijs illecebris carnis: q̄ subita ifirmitate occupat⁹ cum a frībꝫ moneret̄ ad pniaꝫ: moriēs: clamās ꝛ desperans rn̄dit se n̄ posse. q̄a sic btūs Stephan⁹ moriēs vidit celū aptū: ita p̄ ꝯtraꝫ viderat sibi aptū infernū ꝛ patuꝫ sibi locū pe annā ꝛ caiphā ꝛ alios q̄ chrm̄ occiderūt: ꝛ videbat ꝛ dicebat iudiciū suū instare ꝛ sibi spem salutꝫ nō supesse. Et hec dicens mortu⁹ ē: lōge ab alioꝝ sepultura positꝰ. nec aliq̄s fratꝝ suffragiuꝫ aliq̄d p eo facere ausus ē. Audite o pctōres indurati et festinetꝫ agere pniaꝫ absq; dilatiōe: qm̄ vt hr̄ Jaco. iiij. Ignoratis q̄d sit vobis in crastino.

t Erti⁹ art. Aud. ꝛc. Cauete ḡ ab illis impedimentꝫ ne mis̄cdiaꝫ amittatis ꝛ grām. Notate qm̄ sic hr̄. C. de sacrosan. ecclesijs. l. Sancim⁹. ꝛ. xij. q. j. Precipim⁹ Ania est pferēda q̄buscūq; rebꝫ. Et p ꝯseq̄ns etiā ea q̄ sunt saluti aīe necessaria. Audite. Si cui offerret̄ lapis pciosus q̄ etiaꝫ grām impatoris ꝛ nobile regnū mercari posset: credo libēti aīo eū reciperet. Expone. Per lapidē pciosum intellige dei misericordiā quā de⁹ offert oibꝫ. Sap. xj. Misererꝫ oim dn̄e qm̄ oia potes.

Dn̄ica. iiij. post trinitatꝫ Sermo pm⁹

Estote mise

e ricordes sicut pr̄ vr̄ celestꝫ misericors est. Luc. vj. Existimo ꝙ nō sūt ꝯdigne passiōes hui⁹ tpis ad futurā gl̄iaꝫ q̄ reuelabit̄ in nob. Ro. viij. Erimus nobisip̄ misericordes si patiēter tolerem⁹ hui⁹ tpis passiōes. In q̄bꝫ vt leui⁹ ferant̄ notāde sunt tres ꝯditōes. Breuitas: Leuitas: Utilitas/cōpatiue vicꝫ penaꝝ purgatorij ꝛ inferni. De his tribꝫ. ij. Coꝝ. iiij. Id em̄ q̄d in pn̄ti momētaneū est ꝛ leue tribulatiōis: sup̄ modū in sublimitate eterne gl̄ie pōdus opat̄ in nob nō ꝯtēplātibꝫ q̄ vident̄: sed q̄ nō vident̄ Que em̄ vident̄ tpalia sūt: q̄ aūt nō vident̄ eterna sunt. Hec ibi. Estote ꝛc.

p Rim⁹ ar. An in deo sit mīscdia: Q, nō. Miscdia em̄ est spēs tristicie: vt dt Dam. sed tristicia nō est in deo. Contra. Ps. Miserator ꝛ misericors dn̄s.

Rn̄det Tho. j. p. q. xxj. ꝙ miscdia ē maxime deo attribuēda nō q̄dē ſm passionis affectū: sed ſm effectū. Ad cui⁹ euidētiam ꝯsiderādū ꝙ misericors dr̄ q̄si hn̄s miseꝝ cor. q; s. afficit̄ ex miseria alteri⁹ p tristiciam acsi esset ppria miseria. Et ex h̄ seq̄tur ꝙ opet̄ ad depellendū miseriā alterius vt ppriā: ꝛ hic est mie effectus. Et h̄ maxime cōpetit deo: repellere vicꝫ miseriā aliorū. Tristari tn̄ de miseria alicui⁹ ei nō conuenit. Per miseriā quēcūq; defectū intelligamus. Defect⁹ em̄ nō tollunt̄ nisi p alicui⁹ bonitatꝫ pfectiōeꝫ. Prima aūt origo bonitatꝫ de⁹ ē. Hec Tho. Pro fundamēto Q, diuia maiestas sit misericors etiā vident̄ sentire poete. Ouidi⁹ de pōto. Credere mihi: miserꝫ celestia numina parcunt. Nec sp lesos ꝛ sine fine pmūt. Et Sene. dt. Nullū magꝫ ꝙ pncipē clemētia decet. Marie ḡ decet eū q̄ sūm⁹ pnceps ē. Cū ḡ q̄rit̄ An in deo ꝛc. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ concludē/nullaten⁹ diffidēdū esse de deo: qm̄ certi sum⁹ ipm eē patū ad nr̄i miserendū si penitere volum⁹. Ideo Joel. ij. Cōuertimini ad dn̄m deū vr̄m q; benign⁹ ꝛ mise. ē patiēs ꝛ mul. mie: ꝛ psta. sup malicia. Et ps. Tu aūt dn̄e suauis ꝛ mitis: ꝛ mul. mie oibꝫ iuo. te. Audite o duri pctōres: inuidi: auari ꝛc. Uidete ne p negligētiā aut ꝯtēptū dei mis̄cdiaꝫ amittatꝫ. Figura. Expectauit dn̄s iudeos vt ab idolatria redirent. sed q; neglexerūt: tandē eos p babylonios captiuauit: vt hr̄ in. iiij. li. regum. Expone qm̄ in q̄libet pctō mortali est modus q̄dam idolatrie: q; pfert̄ creatura cre

ctori. Expectat aũt dñs pctõres sed con//
tẽnũt: imo ex hoc audaciores fiũt ad pec//
candũ. Ecces. viij. Eo qꝫ nõ cito ꝯ malos
pfert snia: filij hoim absqꝫ vllo timore p//
petrant mala. Jdo tandẽ eos in ifernũ ca
ptiuabit. Nã etiã vt dt Gre. Jllos graui
us damnat q̊s h diu lõganimiter portat.

S Ecundus ar. Jn euãge. dñs nos ad
miscdiã exhortãs ponit tria siue fac
Primo miserationis instructionem ge
neralem.
Scdo instructõis modificationẽ speci
Tertio modificationis ratio// (alem.
nem salutarem.

Jn hoc sermone dicendũ de pmo. quia
vicꝫ dñs nos instruit di. Estote misericor
des sicut pr vr celestis misericors est. Ci//
rillus. Magnũ pconiũ miscdie ꝛ pitatis
Reddit eñi pcus hec nos deo ꝯformes ꝛ
q̃si q̃dam signa sublimis nature nostrꝫ im
pmit aniab. Jdeo dt: Estote misericor//
des sic pr vr celestꝫ ꝛc. Excludunt g̊ a nu
mero filiorꝫ dei q̃ deũ in opib miscdie no
lũt imitari. Ut aũt pleni9 videam9 dei mi
sericordiã quã nos oportet imitari: ꝯside//
rabim9 triplicẽ ei9 effectũ erga pctõres.
Prim9 est liberalitas cõicatiõis
Scdus est lõganimitas expectatiõis.
Terti9 est benignitas reuocatiõis.
Prim9 igit ꝛc. scꝫ tpaliũ/ in q̊ appet mag
miscdia. q̃r vt dt Aug. Pctõr ñ est dign9
pane quo vescit. ꝛ tñ talib dat deus aliq̃ñ
tpalia nõ solũ ad necessitatẽ: sed etiã ad su
pabundantiã. Et q̃re h: Ut det nob exẽ//
plũ bñfaciẽdi inimicꝫ nostrꝫ. Matt. v. Di
ligite inimicos vrõs: bñfa. his q̃ od. vos
vt sitꝫ fi. pa. v. q̃ in celꝰ ẽ: q̃ ꝛc. Jtẽ vt ipsis
pctõrib retribuat bona q̃ faciũt: q̃ nõ sunt
digna etna retributõe. Gre. v. mora. ca. j.
Mali bona q̃ p hac vita faciũt h inueniũt
vt ad sola in posterꝫ tormẽta ptrahantur.
Uñ ꝛ ardenti in iferno dr. Memẽto fili
q̃r recepisti bona in vita tua. Preterea est
alia rõ: Ut eos p hmõi beneficia alliciat.
Ber. O clemẽtissima circa filios Ade di
uine exhibitio pietatꝫ q̃ sua bñficia largi//
ri nõ desinit/ nõ solũ vbi nullũ iuenit meri
tũ: sed plerũqꝫ vbi totũ videt ꝯriũ. Se//
cũdus est lõganimitas expectatiõis. Esa.
xxx. Propterea expectat dñs vt misereat
nri. Ois q̃ppe q̃ mortalr peccat meret subi
to puari q̃buscũqꝫ bñficijs spũalib: corpo
ralib: ꝛ tpalib: ꝛ descẽdere viuẽs in ifer//
nũ. Et q̃d est qꝫ hũc rigorẽ nõ seruat: imo
multũ differt nõ solũ p dies: sed p menses
ꝛ annos. O q̊t sunt in vita mortali q̃ p de
cem: viginti: aut triginta aut plures ãnos
in pctis dormierunt/ forte nefandissimis
ꝛ spurcissimis: in excõicatiõe: heresi: sacri//
legio: adulterio: piurio: blasphemia: de//
tractione: vsura: ꝛ rapina: q̊s tolerat dñs
patiẽter. Et cur h: An forte: q̃r sibi pctã ñ
displicẽt: aut quia illa punire negligit: vel
ignorans illa nõ videt: vel impotens illa
vindicare nõ valet: Absit vt hec cogitem9
de deo q̃ optim9 abomiat oẽ malũ. iustis//
sim9 nullũ malũ relinq̃t ipunitũ. sapiẽtissi
mus oia videt: ꝛ cui9 ifinite miscdie nihil
resistere põt. Cur g̊ sic punire dissimulat:
nisi pter suauitatẽ mie sue. O pelag9 in//
finitũ patientie dei. ij. Pe. ij. De9 patiẽter
agit pp vos nolẽs aliquẽ pire: sed oẽs ad
pniam reuerti. Berñ. Magna plane mia
dñi in expectatõe est. Nõ eñi peccãtẽ ange
lũ expectauit: sed pcipitauit e celo. Primũ
hominẽ peccantẽ non distulit: sed primus
eum expulit de paradiso. Nunc autem iam
expectat: dissimulat: sustinet decem annis
aut viginti: ꝛ vsqꝫ ad senectam ꝛ senium.
Et hec est gratia christi et virtus crucis.
quia ait. Uiuo ego/ nolo mortẽ peccatorꝫ
sed vt cõuertat ꝛ viuat. Hec ille. Sꝫ heu
multi hac miscdia abutunt: exinde liberi//
us peccantes. Tertius effectus est be//
nignitas reuocationis. Unde dicebat dñs
Matth. ix. Non veni vocare iustos sꝫ pec
catores. Audite ergo o peccatores/ vos
vocat dominus: nolite negligere/ ne super
vos tandem dñs percutiat. Exemplũ.
Uocauit dñs iudeos multiplr. Et post
ascensionem suam p pdicatiõeꝫ apostolorꝫ
sunt iterꝫ vocati. Et sicut legit in scholasti
ca et ecclesiastica historia: per. xlij. annos
sunt expectati. sed ad vltimũ eos impeni//
tentes gladio romanorꝫ tradidit: et p mũ//
dum dispsos sempiterno opprobrio: ꝛ (qd
peius est) infernali supplicio reliquit. No//
lite ergo negligere o peccatores. quia nisi
cõuertamini postea qꝫ dñs vos expecta//
uerit: veniet dies in q̃ faciet iudiciũ ꝛ vin
dictã. Lu. xiij. Nisi pniaꝫ egeritis oẽs silr
peribitis.

t Ertiꝰ art. Aud. ꝛc. Et necesse ē nos dño in miscdia ꝯformari in signū fidelitatis. hr em. xxiij. q. v. Si apud. Regibus debet fidelitas. Maxie igit sūmo regi. Et in signū huiꝰ fidelitatꝫ milites debēt hr̄e stigma sui pncipis. vt hr̄ instituta de re militari. Un̄ siqs gerit signū aduersarij: lꝫ clamet Uiuat rex: cēsēdꝰ est proditor. Expone ꝛ applica notādo ꝙ signū dei est miscdia: signū diaboli crudelitas. Misericordes igit a deo recognoscunt Mat. v. Bti miseri. qm̄ ꝯsequent miscdiam.

Sermo. ij. pro dñica. iiij. post Trinitatis.

Estote mise.

e ꝛc. Expectatio creature reuelationē filioꝝ dei expectat Rho. viij. Nota. nihil delectabiliꝰ: nihil honorabiliꝰ: nihil vtiliꝰ ꝙ̄ esse de nūero filioꝝ di. De his Ro. viij. Accepistis spm̄ adoptionis filioꝝ i q̊ clamamꝰ Abba pr̄ Ipe ei spiritussctūs testioniū reddit spūi nr̄o ꝙ sumꝰ filij dei. Si aūt filij et heredes. Heredes qdē dei: coheredes aūt chr̄i. Et hec ē expectatio nr̄a Iō dic apl's ꝙ expectatio creature. i. naturale desideriuꝫ hois expectat . i. expectādo desiderat reuelationē filiorū dei q̄ fit in glia celesti. Sunt aūt vere filij dei q se ꝯformāt pr̄i celesti in miscdia ꝛ benignitate. Estote ꝛc.

p Rimꝰ ar. An i deo cū miscdia sit etiā iusticia: Q, non. actꝰ iusticie ē reddere debitū: sed deꝰ nulli debitor ē. igit. Contra in ps̄. Iustꝰ dñs ꝛc. Rn̄det tho. j. pte. q. xxj. ꝙ deo nō ꝯuenit iusticia cōmutatiua Quis em̄ por dedit ei ꝛ retribuet illi. vt dr Ro. xj. Sed est in eo iusticia distributiua fm quā aliqs gubernator dat vnicuiqꝫ fꝫ suā dignitatē. Ad illud autem quod obijcitur dicendum ꝙ hoc vnicuiqꝫ debetur qd ordinatū est ad ipm fm ordinem diuie sapie. Et lꝫ hoc mō debitū alicui det nō tn̄ ipe est debitor. qꝛ ipe ad alia non ordinat: sed potiꝰ alia ad ipm. Et iō iusticia in deo qn̄qꝫ dr ꝯdecētia sue bonitatꝫ: qn̄qꝫ retributio p meritis. Et vtrūqꝫ modū tangit Ans. di. Cū punis malos iustū est: qꝛ illorū meritꝫ ꝯuenit. Cū vo parcꝫ malis iustū est: qꝛ voluntati tue ꝯdecēs est. Hec tho.

Pro funda. Ad pncipes maxie spect facere iusticiā. Un̄ Arist. v. politic. Rex iusticiā ꝯseruare dꝫ Hoc g̊ maxie spectat ad sūmū pncipē deū q etiā ꝓpt suā sūmā iusticiā sūme timendꝰ ē. Un̄ Uirgiliꝰ. vj. en̄. Discite iusticiā moniti nō temnere diuos q. d. Discēda ē iusticia ne ꝯtēnat dina maiestas q̄ vnicuiqꝫ fm iusticiā tribuet. Cuꝫ g̊ q̄rit An deo ꝛc. Dic m̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯcludē ꝙ etsi in deo sperādū ē ꝓpt suā miscdiaꝫ tn̄ est timendꝰ ꝓpt suā iusticiā q̄ talis ē vt ipm ipossibile sit nō retribuere vnicuiqꝫ iuxta opa sua. Rom. ij. Reddet vnicuiqꝫ fm opa eius His qdē q fm patiētiā boni operis gliam ꝛ honorē ꝛ incorruptionē q̄rētibus vitā eternā. His aūt q sunt ex ꝯtētione q n̄ adqescūt ꝟitati: credūt aūt iniqtati ira ꝛ idignatio: tribulatio ꝛ angustia. Audite o pctōres: fornicatores: blasphemi ꝛc Et qs explicet ꝙ̄ sit terribil' dei iusticia. qm̄ vt hr̄ Iob. xxiiij. Deꝰ inultū aliqd abire nō patit. Audite o pctōres qm̄ nisi puniatis p pniam: deꝰ puniet p vindictā. Non puterꝫ g̊ recipe grāꝫ nisi pniam faciatꝫ. Figura. Nō datū ē māna filijs isrl' nisi pꝰ ꝙ̄ de egypto recesserūt ꝛ mare rubrū trāsierūt Exo. xiiij. et. xvj. Expōe. qꝛ nō dat māna grē nisi pꝰ egressum de egypto. i. d pctō tenebroso: ꝛ post trāsitū marꝫ. i. amaritudinis pnie. Iō Ecci. ij. Si pniam nō egerimus incidemꝰ i manꝰ dei

s Ecundꝰ ar. In pceō. ꝛc. In h̄ dicēdū de scdo qd ē istructiōis modificatio. vbi declarat dñs quō debemꝰ eē misericordes: d. Nolite iudicare ꝛc. vsqꝫ remetietur vob. In q̊ textu ponit triplex documētuꝫ circa modū faciēdi inicē miscdiaꝫ.

Primū ē cauēde offēsiōis
Scdm ē exhibēde ꝯdescēsiōis
Tertiū ē puidēde retributiōis

Primū ē ꝛc. i iudicādo. s. ꝛ ꝯdēnādo proximū. Un̄ dt Nolite iudica. ꝛ n̄ iu. no. cōd. ꝛ nō cō. Aug. Hoc loco nihil alid pcipi existimo nisi vt ea facta d qb dubiū ē q̄ aio fiāt i meliorē ptē iterptemur Duo qppe sūt i qb temerariū iudiciū cauere dbemꝰ Cū icertū ē q̊ aio qd factū sit: vl' incertū ē q̄lis qsqꝫ futurꝰ sit q nūc vl' bonꝰ vl' malꝰ appareat Bern̄. Caue aliene ꝯuersatiōis aut curiosus eē explorator aut temerariꝰ iudex:

⁊ si ꝓperā actū qd deꝓhendas/nec sic iudi ces ꝓximū/magꝫ aūt excusa. Excusa intē/ tionē si op⁹ nō potes/puta ignorantiā/pu ta surreptionē. Q꞉ si oēm oino dissimula/ tionez rei certitudo recusat:suade nihilo min⁹ ipē tibi ⁊ dicito apud temetipm. Ve hemens fuit nimis tētatio: qd de me illa fecisset si accepisset in me silr ptātē. Se cundū ē exhibēde cōdescensiōis/ dimittē/ do. s.iniurias et dādo tꝑalia. Vn̄ dic:Di mittite ⁊ dimittemī:date et dabit̄ vobis. Aug. Duo sūt oꝑa miscdie q̄ nos liberāt

Primū ad ignoscendū ꝑtinet.

Scdm ad ꝑstandū bn̄ficiū

Et fm eundē. He sunt due ale oꝛonis q̄/ bus volat ad deū.si qd cōmittit̄ ignoscit delinq̄nti ⁊ donat egenti. Tertiū ē docu mentū ꝓuidende retributiōis:cū di. Mē/ surā bonā ⁊ ꝯfertā ⁊ coagi. ⁊ supef. dabūt in sinū vestrū. Eadē q̄ppe mensura q̄ mēsi fue. remetiet̄ vobis. Aug. de ꝯcordia euā ge. dic. Dabūt q꞉ ꝓ illoꝝ merita qb꞉ dede/ runt mercedē celestē recipe merebunt̄. Pri mū itaqꝫ q̄ remunerant̄ misericordes dicit mensurā. q꞉ vnicuiqꝫ distribuit̄ fm mēsurā meritoꝝ:⁊ bonā. q꞉ in bonū ois boni. ⁊ cō fertā i.plenā. Plena nanqꝫ erit aia celesti btitudie. ita vt nihil ei⁹ sit vacuū a gloria. ⁊ coagitatā.i.firmā ⁊ securā. ⁊ supefluen/ tē.i.abundantē/ q꞉ excedit merita. Dant̄ eñ eterna ꝓ tꝑalib꞉. Et dicit in sinū. q꞉ fm Greg. Nihil securi⁹ ⁊ amabili⁹ eo qd i sinu collocam⁹ Et deinde tangit̄ eq̄tas retribu tionis:cū dic. Eadē q̄ppe mensura ⁊c̄. fm Aug. nō est intelligendū q si iniq̄ mensu/ ra mensi fuerim⁹ q apud deū iniq̄ mēsura remetiet̄ nobis: sꝫ qm̄ temeritas q̄ punis aliū eadē ipa te puniet ⁊ iuxta mēsurā cul/ pe erit mensura pene. Chrys. Ut eñ dili/ genti⁹ pctā tua examinent̄ legē ꝑmus ipē posuisti. de his seuerius que ꝓximus pece cauerit iudicando. Sunt eñ he diabolice tentationis insidie. Nam q̄ seuere discutit aliena:nunq̄ꝫ ꝓprioꝝ reatuū merebit̄ veniā Ro. ij. Inexcusabilis es o hō ois q̄ iudi/ cas ⁊c̄. Debet ḡ hō q̄ntū pōt semꝑ de aliȷs meli⁹ sentire q̄ꝫ de seipō: ⁊ in hoc magnuꝫ erit meritū. Exēplū legim⁹. q sanctus frater Leo:socius beati Frācisci in loco sā cte marie de angelis. vidit in visione mul/ titudinē fratrū ꝓcessionalit̄ icedentiū. In/ ter q̄s vidit vnum a cuius oculis lucidis/ simi radȷ ꝓcedebant. Et q̄rens ab vno il/ loꝝ q̄s esset. audiuit q erat frater Bernar dus de q̄nta valle prim⁹ socius bti Fran/ cisci q̄ semꝑ de his q̄ videbat in aliȷs in me lius iudicabat. Qn̄ eñ videbat aliq̄s ma le indutos dicebat sibiȷpi. Isti seruant me lius pauꝑtatē q̄ꝫ tu frater Bernarde. Cū ꝟo inspiciebat diuites ꝓciosis idutos:cor/ dis ex compunctione dicebat. Forsan illi sub vestib꞉ delicatꝫ humiliores sunt q̄ꝫ tu frater Bernarde. Ac ꝑ hunc modū semꝑ de aliȷs bn̄ sentiebat. His ꝟo dictis visio disparuit. Ille itaqꝫ bn̄ obseruabat illd.j. Coꝝ. iiij. Nolite añ tps iudicare q̄adusq̄ꝫ veniat dn̄s q̄ ⁊ illuminabit abscondita tenebraꝝ ⁊ manifestabit ꝯsilia cordiū.

Tertius ar. Aud. ⁊c̄. Magnū q̄ppe ꝓ uilegium est nobis ꝯcessum Dimit/ tite ⁊ dimittemi ⁊c̄. Sed notate qd iura dicunt. Priuilegiū meret̄ amittere q̄ con/ cessa sibi abutit̄ ꝑtāte. C. de dignitatib꞉. l. Iudices. et. xj. q. iij. Priuilegiū. et. xxv. q. vi. Postea ꝟo Aud. ⁊c. Nonne libent̄ dare tis denariū si certi essetis ꝓ denario recipe centū florenos/⁊ libent̄ dimitteretꝫ alicui duos denarios vobis debitos:siq̄s alius creditor vr̄ vobis dimitteret ducentos flo renos:q si nolletis nōne merito ꝓuari de beretꝫ tali ꝓuilegio: Expone ⁊ applica no/ tādo illud Mat. v. Bti misericor. qm̄ ipi miscdiam ꝯsequent̄

Sermo. iiij. ꝑ dn̄ica. iiij. post Trinitatis.

Estote mise.

⁊c̄. Vanitati subiecta ē creatu/ ra nō volens:sꝫ ꝓpter eū q̄ sub/ iecit eā in spe Rom̄. viij. Ex hoc ptꝫ q mi sericordia indigemus q꞉ ipa creatura. i. hō subiecta ē vanitati corruptiōis: nō volēs q꞉ ois naturalr refugit malū: sꝫ de⁹ ex iu/ sticia ꝓpter pctm̄ subiecit eā tali vanitati:i spe. s. finalr liberandi ab illa vanitate. Est aūt notāda triplex vanitas siue miseria cui subȷcit̄ hō. De q̄ Bern̄. in ser. Triplex ē miseria hūano generi si diligent̄ aduerti/ mus. Nā faciles sum⁹ ad seducēdū: debi/ les ad oꝑandū: fragiles ad resistendū.

Salutatio Estote &c.

Primus ar. An possit deus pure ex misericordia aliquem remunerare vel etiam pure ex iusticia: Q, sic. Tante culpe debet tanta pena. Queritur ergo An deus possit tantam infligere. Si non/ ergo non est oipotens. si potest/ hoc erit pure iusticie. Etsi totum remittat: hoc erit pure misericordie Item homo potest punire hominem tantum quantum meruit/ potest etiam totum remittere. ergo si deus est iustior & misericordior homine multo fortius hoc potest facere. Contra. Culpa est tota culpam sequens. Et culpa est malum relinquere impunitum: sed in deo non potest esse culpa. igitur. Rndet Bon. in. iiij. dis. xlvij. quod deus non dicitur summe iustus per excessum severitatis: nec summe misericors propter oimodam remissionem culpe: sed quia tantum miseretur quantum est conveniens/ et similiter tantum punit quod utique semper sic facit. Cum autem queritur An possit isti tantam penam infligere quanta sibi debetur. Dico quod non potest. Et hoc quia misericordie repugnat & non potest sua misericordiam negare. Hoc enim est non posse. Unde hoc non posse non sonat in defectum sed in nobilitatem. Posset etiam dici quod ratione offense que est in deum infinitum: pena non possit sufficiens taxari nec peccator esset capax. Unde defectus est ex parte nature suscipientis/ non ex parte infligentis. Ad illud quod obiicitur/ quod homo potest punire &c. Dicendum quod est homo ad quem spectat misereri: ut est ille qui recepit iniuriam/ & iste non potest omnino punire quin excedat. Et est homo ad quem spectat punire ut est iudex: & iste non potest omnino dimittere quin excedat Et quoniam deus gerit istam duplicem personam. scilicet eius qui offenditur: & eius qui iudicat cum non possit excedere facit utrunque. Hec Bon. Pro fundamento. Omnia possibilia sunt deo facilia. Ovidius de arte. Facile est omnia posse deo. Et aristot. de regimine principum. Deo nihil est difficile: & sine eo nihil est possibile. Queritur ergo An possit &c. dic rn. ut s. Ex quo conclude quoniam in deo multum sperandum est propter suam misericordiam: & tamen multum timenda est eius offensa propter suam iusticiam. De primo Ecci. ij. Nullus speravit in deo & confusus est. et Ps. Sperate in eo omnis congregatio populi. De secundo Apo. xiiij. Timete deum quia venit hora iudicij eius. Audite fornicatores: adulteri &c. Quid dicetis in illo iudicio: Nunc ergo timete dei iusticiam ut invenire possitis misericordiam que deum timentibus promittitur. Ps. Quomodo miseretur pater filiorum mi. est dominus ti. se. Per timorem igitur divine iusticie poteritis evadere vindictam infernalis miserie. Figura Jone. iij. Ninivite peccatum subversionis evaserunt quia ad predicationem Jone deum timuerunt. Spualiter. Cominatio subversionis ninive signat cominationem damnationis eterne ubi miseri peccatores omnino subvertentur cum omnibus voluptatibus suis quibus probabuntur & tormentis perpetuis subiicientur. Timete igitur o peccatores & convertimini ad dominum. Prover. xv. Per timorem domini declinat omnis a malo.

Secundus art. In precedentibus &c. In hoc dicendum de secundo quod est modificationis ratio propter quam vicz oportet nos invicem esse misericordes non iudicando: & remittendo iniurias: & beneficia exhibendo. Et facit hoc assignando similitudinem dicens. Nunquid potest cecus cecum &c. usque in finem. Ubi tria notantur.

Primum proprie emendationis necessaria ratio

Secundum rationis confirmatio

Tertium confirmationis conclusio

Primum igitur est &c. Dicebat enim illis similitudinem. Nunquid potest cecus cecum ducere. i. stultus stultum dirigere. Nonne ambo in foveam. i. perditionem cadunt. s. primo culpe et deinde gehenne. q. d. Predicta facere debetis ut illuminantes verbo & exemplo alios gubernare possitis ne sitis duces ceci speculatoribus synagoge non ecclesie. Theophil. Si tu alium iudicas & tu in eisdem peccas nonne assimilaris ceco cecum ducenti: Non est discipulus super magistrum. Si igitur tu peccas qui te magistrum putas: ubi erit qui a te disciplinatur & ducitur. Perfectus enim erit discipulus si sit sicut mag. eius. Secundo ponitur rationis confirmatio: cum dicit. Quid autem vides &c. usque ibi: non vides. Theoph. Quid vides festucam. i. modicum criminis in oculo fratris tui: trabem autem que est in oculo tuo. i. peccatum tuum maximum non consideras. Idem. Convenit hoc omnibus & maxime doctoribus qui cum subditorum peccata minima puniant: propria impunita relinquunt Chrys. In aliorum delictis severi & amarissimi iudices residemus: nostras autem trabes oculis propriis infixas non videmus. Tertium est confirmationis conclusio: cum dicit hypocrita Eiice prius trabem de oculo tuo: & tunc, pspi. ut eij. fe. de. o. f. t. Cirillus. vicz teipsum primum mundum ostendas a magnis peccatis: & postea consules primo minima confitenti. Sic itaque facias ut exemplo potius quam dictis fratrem emē

des ne dicaṫ tibi. Medice cura teipm. Et illud apl'i. Qui aliū doces: teipm nō doces. Heu heu q̄multi ꝓpria pctā postponunt

Exemplū in Vitaspa. Patres antiq̄ semel in quadā congregatione de multoꝛuʒ fratrū vita ꝛ reb⁹ plurimis detrahendo ꝛ iudicādo loquebātur Abbas ṽo tacebat. Postea ṽo egressus tollebat saccum magnū quē impleuit arena: ꝛ posuit sup dorsum suū: ꝛ in paruo alio sacco misit arenaʒ aliā ꝛ portauit añ se. Videntes aūt frēs inquirebant qd hoc esset. Et rñdit di. Iste saccus q̄ multā arenā habet pctā mea sunt qm̄ multa sunt. Et ecce dimisi ea post dorsum meū: nolēs ea videre: Sed ecce pauca delicta pr̄is mei añ oculos meos posui et crucioꝛ in ip̄is condēnatis fratrē. Sʒ certe non opoꝛtet sic iudicare: sed magꝭ d̄ peccatis ꝓꝓrijs plangere. Sicut ḡ dicit Basilius. In his omnib⁹ considerandū est q̄ntesit difficultatꝭ alios iudicare. q: opoꝛtet vt primo seipos iudicent ꝛ conspiciāt qd̄ videṫ grauissimū oim: q: cum oculos cuncta videat exterioꝛa tñ sup se visu nonvtiṫ. Ita intellectus cū alienū coꝛrigit pctm̄ lētus est erga ꝓprioꝝ defectuū ꝑceptionem.

t Ertius ar. Aud. ꝛc̄. Caueat ḡvnusq̄sq̄ ne aliū iudicet cuʒ tñ ip̄e silr̄ eque vel magis reus sit. Dicunt em̄ iura. De similib⁹ sil'e debet esse iudiciū. C. ad legem falcidiā. l. vl. Et de elect. Dudū. Audite. Siq̄s cōmiserit homicidia multa: ꝛ veniat ad iudicē accusans aliuʒ de vnico furto petens etiā rigoꝛē iusticie: nōne merito vituperandus esset ꝛ voce ꝓpria condēnād⁹ Expone ꝛ applica notando illud Bernar. Multi multa sciunt: ꝛ seipos nesciūt: alios inspiciunt: ꝛ seipos deserunt

Sermo. iiij. pro quarta dominica post Trinitatis.

Stote mise.

e ꝛc̄ Ip̄a creatura liberabitur a ſuitute coꝛruptionis in libertatē glorie filioꝝ dei Ro. viij. Hec quippe liberatio fieri nō pōt nisi ꝑ miscd̄iaʒ dei q̄ misericoꝛdib⁹ daṫ. Ip̄sa ḡ creatura q̄ nunc miscd̄iam facit ꝑ dei miscd̄iam liberabiṫ a triplici miseria. scʒ

Periculoꝛum.
Doloꝛum / et
Timoꝛum

De p̄ma. ij. Mach. j. De magnis p̄culis a deo liberati magnifice gratias agimus Hec dicunt existentes in hierl'm celesti. De scd̄o Esa. xxxv. Gaudiū ꝛ leticiā obtinebūt ꝛ fugiet oīs doloꝛ ꝛ gemitus. De tertio Leui. xxvj. Absq̄ pauoꝛe habitabitis in terravr̄a. Salutatio.

Estote ꝛc̄.

p Rimus ar. An in oi ope dei simul cōcurrant miscd̄ia et iusticia: Q, non. Multi iusti in hoc puniunṫ seculo. Hoc āt videṫ iniustū. Contra Ps. Vniuerse vie dñi miscd̄ia ꝛ ṽitas. Rñdet Tho. j. par. q. xxj. Necesse est in quolibet dei ope misericoꝛdiā ꝛ iusticiā inueniri. Quicq̄d enim deus in reb⁹ creatis facit ſm ꝯuenientē oꝛdinē ꝛ ꝓpoꝛtionē facit in q̄ consistit rō iusticie. Op⁹ aūt diuine iusticie sp̄ p̄supponit op⁹ miscd̄ie diuine ꝛ in eo fundaṫ. Creature em̄ nō debeṫ aliq̄d nisi ꝓpter aliq̄d in ea p̄existens vel p̄consideratū qd̄ ex sola bonitate voluntatꝭ diuine dependet: ꝛ sic saluaṫ rō miscd̄ie Vñ etiā in hoc q̄ iusti puniunṫ in h̄ mōdo apparet iusticia ꝛ miscd̄ia inq̄ntū ꝑ hmōi afflictiones aliq̄ leuia in eis purgant et ab affectu terrenoꝝ exuti in deum magis erigunṫ. Hec Tho. Hoc etiaʒ sic declarat Boñ. i. iiij. dis. xlvij. q: oīa facit deus ex affluenti bonitate in q̄ est rō misericoꝛdie: ꝛ nihil facit nisi qd̄ deceat bonitatē suā in q̄ apparet rō iusticie. Hec Bonauen. Pro fun. Prima vtiq̄ cā oim ē diuina voluntas ita q̄ recte in ꝑsona dei dici pōt illud Iuuenalis. Sic volo: sic iubeo: sit pro rōne voluntas. Tñ sicut dicit Aristo. j. de celo. Deus nihil facit frustra. Oīa em̄ facit ꝓpter suaꝝ ꝑfectionum declarationē puta miscd̄ie ꝛ iusticie. Sed q̄riṫ An in omni ope ꝛc̄. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ concludi potest ꝯsolatio oim tā diuitū q̄ pauperū: tā sanoꝝ q̄ egroꝝ: tā existentiū in ꝓsperitate q̄ aduersitate: qm̄ omnib⁹ offerṫ miscd̄ia. Vos itaq̄ diuites ꝛ q̄ in ꝓsperitate gaudetꝭ gaudete in dño qm̄ vobis offerṫ misericoꝛdia si ꝓsperitate bñ vtimini Ad hoc quippe de⁹ ex sua misericoꝛdia dedit vob̄ bōa tp̄alia vt sint vr̄e salutꝭ adiumenta. Ambroſi⁹. Sicut diuitie impedi-

menta sunt reprobis: ita ꝓbis sũt adiumẽta ṽtutꝫ. Sed heu dolẽdũ est qꝛ mlˈti abutunꝭ q̇ ꝑpˈ mũdũ deũ obliuiſcunꝭ: imiſericordes: auari: festoꝝ violatores ⁊c̃. Cõsolamĩ etiã vos paupes q̇ penurias ⁊ aduersitates patimi: qm̃ miſc̃diam suaz vob offert deꝰ. Nã vt dt Greg. Misericordiꝭ deꝰ tpalẽ adhibet seueritatẽ ne etnã iferat vltionẽ. O igiꝭ q̃miseri sunt q̇ sua paupta te abutunꝭ: furãtes: murmurãtes: ipatientes ⁊c̃. Attẽdite q̃so illõ Jac̃. j. Oẽ gaudiũ existimate frẽs cũ in varias tẽtatiões incideritꝫ. Nec mirꝝ: qꝛ ꝑ pauptatem ⁊ tribulationẽ mlˈtiplicanꝭ merita ⁊ fit purgatio pctõꝝ. Figura Exo. iij Filij isrlˈ q̃nto magꝫ oppͥmebanꝭ: tanto magis crescebant ⁊ multiplicabanꝭ. Expone notando illud. j. Pe. iiij. Cõicãtes chr̃i passiõibus gaudete: vt ĩ reuelatiõe glˈie eiꝰ gaudeatis exultantes.

s Ecũdus ar. In p̃ceđ. ⁊c̃. Nũc dicẽdũ de miſc̃dia ad ꝓximũ hñda q̄ nobis ẽ necessaria. Legẽ em̃ hãc deꝰ istituit vt q̇ miam fecerit/ miaz ↄseq̃tur. et q̇ non fecerit miſc̃diam: nõ ↄseqtur miaz. Vñ sic hĩ Mat. xxv. In iudicio extremo maxie fiet districta rõnis exactio suꝑ opib꜄ mie. Vñ Leo papa ser. de appitiõe. In sũmo iudicio tãti estimabiꝭ vlˈ largitatꝫ benignitas: vlˈ tenacitatꝫ ipietas: vt ꝓ plenitudie oim ṽtutũ: ⁊ ꝓ sũma oim cõmissoꝝ: ⁊ per vnũ malũ illi in ignẽ mittenꝭ eternũ: et ꝑ vnũ bonũ isti introducenꝭ in regnũ. Vñd patet q̃ntũ deo placeat mia: ⁊ q̃ntum sibi displicet imiſc̃dia. Vñ ꝓuerb. xxj. Facere miſc̃diaz magꝫ deo placꝫ q̃ victie. et Osee vj. Miaz volo ⁊ ñ sacrificiũ. Est nob autẽ duplex misericordia necessaria.

Prima est miſc̃dia spũalis cõdonatiõis
Scd̃a ẽ tpalis subuentionis.

In h̃ ser. dicendũ de p̄ma. De q̄ Colˈ. iij. Donãtes iuicẽ vobismetipꝭ siq̃s aduersꝰ aliquẽ hꝫ q̃relã: sic̃ ⁊ dñs donauit nobis. Ad qđ etiã ꝑtinere videꝭ illõ Galˈ. vj. Alter alteriꝰ onera portate: et sic adi. le. chr̃i. De hmõi ãt mia ↄdonationis p̃cipue sũt (tres reglˈe

Prima ẽ reglˈa negatõis
Scd̃a est affirmationis
Tertia ꝓportionis.

Prima dici põt negatõis: q̄ talˈẽ Si ꝓxio tuo ñ dimittꝫ: nec deꝰ dimittet tibi. Mat. vj. Si ñ dimiseritis hoib꜄ pctã coꝝ: nec prꝛ vrꝛ di. vob pctã vr̃a. Vñ Mat. xviij. seruꝰ nequã nolẽs dimittere ↄseruo missus est in carcerẽ q̊. red. v. ⁊c̃. Scd̃a est reglˈa affirmatiõis. Si ꝓxio dimittis: ⁊ dñs pctã tibi dimittet. Beda. Si primũ nos offẽdentẽ placamꝰ: deũ nob recõciliamꝰ. August. In manib꜄ nr̃is ⁊ in nr̃o arbitrio posuit deꝰ vñ saluemur. Dimitte inq̇t ⁊ dimitteꝭ tibi. Turpis excusatio ãt aut nulla tibi erit in die iudicij cũ ꝭm sniam tuã qđ fecerꝫ ipe patierꝫ. Sꝫ dices. Quõ erit rlˈa illa vera/ cũ aliq̄ñ dimittẽs vnuz pctm̃ nõ velit deserere alia pctã mortalia: Dicẽdũ ꝙ tã in isto q̃ in alijs oib꜄ ṽtuoꝭ actib꜄ intelligẽdũ est ꝙ sũt boni ⁊ meritorij: si fiãt cũ debitꝫ circũstãtijs. Et iõ dimissio dꝫ fieri ꝑpˈ deũ ⁊ ex charitate: et nõ ꝑpˈ p̃ces vlˈ pecũias. Tertia rlˈa. Quãto largiꝰ ꝓxio dimittꝫ: tãto largiꝰ deꝰ dimittet tibi: dicẽte dño Lu. vj. Eadẽ mẽsura. s. charitatꝫ q̄ mẽsi fue. reme. vo. Põt aũt notari triplex gradus idulgẽtie. Prima ẽ larga ⁊ bona ⁊ sufficiẽs: qñ vicꝫ aliquis corde: ore: ⁊ ope idulget. Sꝫ q̃riꝭ Aliq̇s idulget corde ⁊ aio: ⁊ i necessitate posito vult subueni re: nõ tñ vult inimico ore colloq̇: an sufficit: Notãdũ ꝙ duplex ẽ signũ dilectiõis.

Primũ est sine q̊ nõ põt extiꝰ cog̊sci actꝰ interior dilectiõis: in cuius negatiõe apte apparet signũ odij ⁊ rãcoris: vt ẽ recedere alio adueniẽte: ṽtere faciẽ: negare salutationẽ: nisi h̊ agat ex iusta cã quã dꝫ intuentib꜄ exponere si bono mõ fieri põt. sic faciendo peccat mortalˈr. Mat. v. Si salutaueritꝫ frẽs vr̃os tm̃ q̇d ãpli fa. Nõne ⁊ ethnici h̊ faciũt: Ad alia aũt sig̃ nõ teneꝭ nisi ĩ casu necessitatꝫ. Scd̃a est idulgẽtia largior: cũ offensus subito req̇sitꝰ corde: ore: et ope inimico etiã sibi iiuriãti idulget. Ro. xij. Si fieri p̃t qđ ex vob est cũ oib꜄ ho. pacẽ hñtes. Si ãt fieri ñ põt ñ facias discordias. Iõ seq̇ꝭ. Nõ vosmetipos defen. ch. sꝫ date locũ ire Tertia ẽ largissima ⁊ optima: cũ. s. offensus ondit offẽdẽti sig̃ amorose dimissiõis. puta ñ expectãdo ꝙ ab offendẽte petaꝭ venia: sꝫ p̄uenĩẽdo hũilˈr: vt sic ꝭm Chry. duplicẽ glˈiaz ↄseq̇ꝭ. qꝛ. s. iiuriã p̄mo passꝰes ⁊ idulsisti: ⁊ qꝛ p̄mo rogasti. Sꝫ q̃riꝭ Siq̇s ꝓximũ odiuit corde tm̃ an debeat veniam petere. Rñdet Chryꝭ.

sup Matth. O, nō. qꝛ regulariter q̄lis fuerit offensa talis dȝ esse reconciliatio. Est aūt signū maximū amorose dimissiōis. qñ q̄s offendenti bñ facit vel orat p eo. Exēplum de chr̄o q̄ p crucifixorib⁹ orauit. Et in beato stephano q̄ p lapidantib⁹ genib⁹ flexis intercessit. vt h̄r Act. vij. iuxta illō Mat. v. Orate p p̄sequ. ꝛ calū. vos.

t Ertius ar. Aud. ꝛc. Videte ḡ ne ꝑpter miscōie defectū p̄uemini miscōia. maxime cū remittendo modicā culpā remissionē obtinere possitȝ magnoꝝ pctōꝝ. Lex dt qd finis ē atteded⁹. C. de no. co. cōpo. l. j. Et fines mandati diligent̄ sunt obseruandi. De officio ꝛ ptāte iudicis delegati Cum olim. Audite/ Quis oīm vr̄m nō libēter remitteret alicui iniurīā alape si illo pacto posset apud regē obtinere veniā de attentata regis ꝑditiōe ꝑpter quā ē dign⁹ morte. Expone ꝛ applica/ notando illud Ecci. xxviij. Relinq̄ pximo nocenti tibi: ꝛ tūc deprecanti tibi pctā soluent̄. hō homini seruat irā ꝛ a deo ꝛc.

Sermo. v. p dñica. iiij. post Trinitatis

Stote mise.

e ꝛc. Ipi itra nos gemim⁹ Ro. viij. vt sic ad miscōiam ꝑuenia/mus. Gemunt aūt iusti intra se ex triplici causa. vicȝ

Ex mēoria dñice passionis
Ex angustia interne cōpunctiōis.
Et ex miscōia fraterne cōpassiōis

De p̄mo Bern. Non ē de corpe q̄ non dolet cū capite. De scōo Ps̄. Lauabo ꝑ sin. no. lec. m. lachry. me. stra. meū rigabo. De tertio Ro. xij. Flere cū flen. Salutatio Estote ꝛc.

p Rim⁹ ar. An diuia miscōia trāscēdat iusticiā: O, non. qꝛ sunt idē realit̄. Cōtra Jac. ij. Miscōia superexaltat iudic. Rñ. Notandū ꝙ diuine pfectiones pn̄t consi/derari in se/ vel q̄ntū ad connotatū. Si in se sunt eq̄les cū sint idē realiter ꝛ identice. licȝ formal̄r differant ɓm Sco. vij. dist. j. Si quantū ad connotatū: vna excedit aliā sic scia potentiā: ꝛ potētia voluntatē. Hoc supposito di. Sco. xxij. di. iiij. ꝙ miscōia superexaltat iudiciū. Pctā ei semel dimissa nū q̄ꝫ imputant̄. bona ꝙo p pctm̄ mortale mortificata adueniente gr̄a viuificāt̄ ex sūma miscōia. Hec p rn̄sione. Pro fundamento/ boni p̄ncipis ē tardiorē eē ad penā ꝛ velociorē ad p̄mia. Ouidi⁹ in ep̄lis. Sed piger ad penas p̄nceps ad premia velox/ q̄ꝙ dolet quotiens cogit̄ esse ferox. et Senec. de bn̄fi. Nihil intelligit̄ gl'iosius principe impune leso verecundiā peccandi facit clementia regentȝ. hoc ḡ maxīe spectat ad sūmū p̄ncipē plus vicȝ vti miscōia q̄ꝫ iusti/cia. Cum ḡ q̄rit̄ An miscōia. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ conclude ꝯsolationē pctōꝝ si pctā deponere velint Sap. xj. Misererȝ oīm dñe q̄m o. po. dissi. pctā hoim ꝑpter pniam et parcēs illis pcis oib⁹ q̄m tua sūt q̄ amas anias. Attēdite miseri pctōres: piuri: blasphemi ꝛc. q̄ aias vilipenditȝ q̄s dñs sic diligit. Reuertimini ait dñs (Ezech. xviij.) ꝛ viuite. qꝛ vicȝ si ad deū conuersi fueritȝ: ꝑ suā miscōiam vos reparabit ad vitā. Figura. ij. Paral̄. xxxiij. Manasses post mlta flagitia in babylonē duct⁹ est vinct⁹ qui postq̄ꝫ coangustatus ē orauit dñm: pniam agens: ꝛ reduxit eum dñs in hierl̄m in regnū suū. Expone. Manasses interp̄tatur obliuio ꝛ siḡt pctōrē q̄ deū obliuiscit̄ ꝛ du/cit̄ in ꝯfusionē magnā ꝑ exaggerationem pctōꝝ. sȝ si pniam agat reducit̄ ad pacē cōscientie q̄ signat̄ ꝑ hierl̄m q̄ iterp̄tat̄ visio pacis Ezech. xviij. Si impi⁹ egerit pniā ꝛc. vita viuet ꝛc.

s Ecund⁹ ar. In pce. ꝛc. Nunc de scōa q̄ est miscōia tp̄alis subuentionis q̄ est duplex. vicȝ subuentio operose obsecutionis ꝛ amorose elargitionis. In hoc autē ɓmone dicendū de p̄ma q̄ est triplex

Prima visitationis.
Scōa receptionis.
Tertia sepelitionis.

Prima igit̄ est obsecutio visitationis. s. infirmoꝝ incarceratoꝝ ꝛ eos ꝯsolādo Ecci. vij. Nō te pige. visi. infir. Ex his ei i dile. fir. In dilectiōe inquā dei ꝛ pximi. Vñ et chr̄s tale obsequium sic acceptat q̄si sibi factū Mat. xxv. Infirm⁹ fui ꝛ visitastȝ me. De incarceratis aūt dī Heb. xiij. Memētote vinctoꝝ tanq̄ꝫ simul vincti. Sic faciebat tobias q̄ vt legit̄ Tob. j. pergebat per oēs q̄ erant in captiuitate ꝛ monita salutȝ

dabat eis. Scđa ē obsecutio deuote sepelitionis.s.mortuo℞ Ecci. vij. Mortuo non phibeas grām nec desis plorantib⁊ in ꝯsolationē.et.ca.xxxviij. Cōtege mortuū ⁊ ne despicias sepulturā ei⁹. Sic faciebat tobias/ vt ptȝ Tob.ij.ꝙ ꝓpter hoc faciendū prandiū dimittebat/⁊ ꝓpter mortȝ periculū h̄ non omittebat. Et certe h̄ op⁹ multū valet ad reuocandū hoīem a pctis ꝓpt̄ mēorā mortis. Ecci.vij. Mēorare nouissima tua ⁊ in eternū nō peccabis. Tertia est obsecutio benigne receptionis .s.ꝑegrino℞ viato℞ Heb.xij. Hospitalitatem nolite obliuisci. Per hanc em̄ placuerūt ꝗdam angelis hospitio receptis. Vñ in hospitatione chr̄s se dicit recipi. Matt.xxv. Hospes eram ⁊ collegistis me. Exemplū narrat Greg.in omel̄.sup illud euang. Duo ex discipul̄ ⁊c̄.ꝙ cum ꝗdā p̄rfamilias multū hospital̄ aliqñ suscepisset ꝑegrinos ⁊ ex hūilitate aquā manib⁊ daret vertēs se ad accipiendū vrceū: illū cui volebat dare non inuenit. Qđ cū mirareť: apparuit ei sequēti nocte di. Alijs dieb⁊ me suscepisti ī mēbris meis: hesterno aūt die ī memetipo. Jđo bñ dicebat tobias Tob.iiij. Quō potueris esto misericors.et Col̄.iij. Induite vos sic̄ electi dei vis.miscđie.

t Ertius ar. Aud. ⁊c̄. Cōsiderate qm̄ frustra sperabitȝ nisi miam alijs īpenderitis. Dicunt iura. Frustra legis iplorat auxiliū ꝗ in legē cōmittit. De appellationib⁊ An sit.et.ff.đ minorib⁊ .l. Auxiliū in fine. Pone casū. Rex statuit legē. Quicūq͛ receperit milites meos ⁊ eis subuenerit recipiā eū in domo mea et magnifice diuitijs ⁊ honorib⁊ ditabo. Unus eos vilipendit nec de eis curat an sit dign⁹ honorari a rege: Certe non. Expone ⁊ applica qm̄ de⁹ statuit legē miscđie his ꝗ misericordiā fecerint ⁊ nō alijs.imo Jac.ij. diciť Judicium sine misericordia fiet ei ꝗ nō fecerit miscđiam.

Sermo.iiij.ꝑ eadē do.iiij.

Estote mise.

e Miserator et misericors dñs. Ps̄.cij.et.cx. Misericors iquā trib⁊ generib⁊ hoīm.vicȝ in se sperantib⁊/ se timentib⁊/⁊ se diligentib⁊. Hec tñ oīa se inuicē comitanť. De pmo ps̄. Saluos fecit sperantes in se. De scđo ps̄. Qm̄ ƙm altitudinē celi a terra cor.mi.s.sup ti.se. De tertio Exo.x. Faciens miscđiam in milia his qui diligunt me.

Estote ⁊c̄.

p Rim⁹ar. An teneať hō sic esse misericors vt etiā īimico suo remittat emēdā: Q, sic.q̄ dicit dñs Mat.v. Bñfacite his ꝗ oderūt vos/si ḡ debeat bñ facere de suo largiendo. ḡ ⁊ emendā remittendo. Rñdet Rich.in.iij.di x.ꝙ inimico petenti veniā: ⁊ si hō teneať remittere signū rancoris .q̄ etiā rancorē teneret non penitēti dimittere/tñ nō teneť dimittere satisfactionē seu emēdā ꝓ iniuria. Sȝ ꝓ illa sibi cōpetit de iure actio in iudicio ꝯ iniuriantē nisi forte sit hō talis status cui nō cōpetit in iudicio tractari. Rō: si remittereť emenda.hoc tribueret inimico incentiuū delinquendi. Tal̄ tñ actio ꝯ iniuriantē nō debȝ fieri zelo vindicte sȝ iusticie. Boñ.ꝓo dic ꝙ dimittere rancorē ē necessariū: ⁊ ad hoc oēs obligamur siue inimic⁹ impugnet siue veniā petat/dimittere etiā nō solū rancorē: sed etiā signa rancoris hoc ē ꝑfectionis: nec ad hoc teneť hō nisi in casu vicȝ qñ humiliť ⁊ deuote venia postulať. Hec bonauen. Pro fun. Ois ira imoderata etiam ꝯ inimicos est vituperabil̄. Vñ dic̄ tullius lib.de officijs. Non sunt audiēdi qui grauiter irascendū inimicȝ putabūt.parcēdū est aūt omnib⁊ se humiliantib⁊. Vñ virgili⁹.vj.eñ. He tibi sunt artes paciq͛ imponere morē/ꝑcere subiectis. Sȝ q̄riť An teneať hō ⁊c̄. Dic rñ.vt s̄. Post rñ.dicas. Non nob dū℞ esse dȝ miscđiam alijs impendere vt miscđiam a deo mereamur accipere. Vñ signū ꝗddā diuine electiōis ē misericordē eē. Juxta illđ Col̄.iij. Induite vos sic̄ electi dei scti ⁊ dilecti viscera misericordie. Et ex opposito signū est reprobatiōis imisericordē se alijs exhibere ⁊ durū. Ecci.iij. Cor du℞ male habebit ī nouissimo. Audite auari: imisericordes: raptores: pauper℞ oppressores: alio℞ exheredatores/⁊ vos etiā ꝗ alijs indulgere nolentes vindictā expetitȝ ⁊ maledicitȝ imp̄cando. Certe rigorē diuine iusticie sup vos cumulatis. Figura Pharao ⁊ alij egyptij

crudelitate pleni sumersi sūt in mari Exo. xiiij. Sic imisericordes in iferno demergunt. vñ Mat. xxv. pncipal'r icrepāt repro bi ꝓpter imisericordiā ꝛc.

Secundus ar. In pce. ꝛc. Nūc de alia q̄ est subuentio tpalis largitiōis q̄ ꝓprie dicit elemosyna. Ubi est notanda triplex ꝯsideratio.
Prima inductionis.
Scōa discretionis.
Tertia ꝯditionis.
In hoc ser. dicendū de prima vbi ē notanda triplex ꝯsideratio ad el'ynā iductiua
Pria ē ꝯsideratio natural' ꝯformitatis
Scōa est ꝯsideratio legal' autoritatis.
Tertia ē ꝯsideratō mltiplic; vtilitat;
Prima igit ꝛc. qꝛ naturali'r frēs sum⁹: nec aliqd vni accidit qd alteri accidere nō possit. Malach. ij. Nunqd nō vn⁹ est pr̄ oim nr̄m. Scōa est ꝯsideratio legal' autoritatis vicȝ leg; chr̄i q̄ est lex autoritat; Uñ Hiero. lxxxvj. di. c. Qui clementiā nō hȝ nec indut⁹ē viscera miscōie q̄uis spūalis nō adimplet legē chr̄i. Uñ sic dic Tho. ij. ij. q. xxxij. Elemosyna ē i pcepto sed tñ cū sit pceptū affirmatiuū nō obligat ꝓ semp/ sȝ ꝭm q recta rō requirit ꝯsiderata facultate dant; ꝛ necessitate recipient;. Dare ei elemosynā de supfluo tam nature q̄ ꝑsone q̄ statui decenti ē in pcepto: etiāsi paupes extreme necessitat; nō cōpareāt: dare etiā ei q̄ est in extrema necessitate ē in pcepto. Amb. Pasce fame morientē: si non paueris occidisti. Alias elemosynā dare ē i ꝯsilio ꝭm Tho. Nec oportet excusationē future necessitat; ptendere vltra ꝓbabilia signa. sic fecit Elimelech. De q̄ dicunt hebrei sup ruth. j. q ꝓpter famē q̄ acciderat in illa ꝓuincia multi paupes recurrebant ad Elimelech virum noemi: qꝛ diues erat. sed ꝓpter auariciā dur̄ erat ei pauperib⁹ cōmodare vel dare. Jō ad fugiendas eoꝝ ipor tunitates exijt d terra iūr'cū mobilib⁹ bonis q̄ habebat. Jō diuino iudicio peregrinus obijt cū filijs in egestate. Uñ regressa noemi in terrā suā dicit. Egressa sū plena: scȝ diuitijs ꝛ filijs ꝛ vacuā me reduxit domin⁹. Sed forte dicit;. Que iuste possident: licite retinent. Audi Amb. xlvij. dis. Sicut hi. Esurientiū panis est quē tu detines: nudoꝝ indumentū qd recludis. Tertia est ꝯsideratio multiplic; vtilitatis j. Tim. iiij. Pietas ad oia vtilis est. Ualet em ad tpalium multiplicationē. Prouer. xxviij. Qui dat paupi non indigebit. Et Prouer. iij. Honora dn̄m de tua substantia et replebunt horrea tua saturitate ꝛc. Sicut aūt dr Prouer. xiiij. Honorat dn̄m q̄ miseret paupis. Item valet ad cōsciētie iustificationē. Ptȝ de cornelio Act. x. q̄ ꝑ elemosynas venit ad gr̄am dei. Et Tob. xij. Elemosyna a morte liberat ꝛ ipa est q̄ purgat pctā Tob. iiij. Elemosyna ab omi pctō ꝛ a morte liberat ꝛ non patit animā ire in tenebras. Uñ Dan. iiij. Consuluit daniel nabuchod. dicens Pctā tua elemosynis redime. Qd qꝛ nō fecit in bestiā mutatus est ꝛ de regno eiect⁹. Propter pdicta dicit Glo. ambrosij sup illud. j. Tim. iiij. Pietas ad oia vtilis est. Ois sūma discipline chr̄iane in miscōia ꝛ pietate ē quā aliquis sequēs etsi lubricū carnis patit sine dubio vapulabit: sed non pibit. i. vt dic Tho. i. iiij. dis. xlvj. disponet ꝑ hmōi opa ad non pereundū. Item valet ad meritoꝝ cumulationē qꝛ tale opus acceptat christ⁹ acsi ei exhiberet. Mat. xxv. Qd vni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis. Exēplū ē de beato Martino qui postq̄ vestiuit pauperem: sequenti nocte vidit christū illa veste indutum ꝛc. Est etiam exemplū in vita Joannis elemosynarij: de Petro teloneario q̄ cuidā nudo obuianti sibi vestem dedit qua indutus erat. Pergēs autem pauper ille erubescēs tampreciosa veste indui dedit vni venditori vt venderet. Et cum transiret petrus vidit vestem suspensam ad vendendum: vnde tristatus rediens in domū suam sedebat plorans ꝛ cogitans quia non fui dign⁹ vt haberet memoriā mei egenus. Cunq sic anxiaret obdormiuit. Et vidit quendam pulcerrimū sicut solem ferentē crucem sup collum q̄ dixit sibi. Quid ploras Petre: Ecce ego vestior veste illa quam egeno dedisti. Ad se ergo reuersus cepit beatificare egenos dicens. Uiuit dominus si inops domin⁹ meus christ⁹ fuit nisi moriar fiā tanq vn⁹ ex eis. Et accersito notario suo quē emerat

dixit ei. Duc me in sctā ciuitatē ꝛ vēde me vni chrīano ꝛ pciū da paupib₉. Notario aūt recusante: dixit ei. Si me nō vēdideris: ego vendā te barbaris. Obediuit ḡ ei et duxit eū in hierl'm ꝛ vēdidit cuidā argentario ꝓ triginta denariis q̄s dedit pauperib₉. Ille aūt petr₉ coq̄nabat dn̄o suo et lauabat scutellas: affligēs se ieiunio mag̃. Videns aūt dn̄s xp̄s eū se ꝓspitatē hr̄e: dixit ei Volo petre liberare te vt sis de cetero frater me₉. Ille vo recusauit. Alii aūt serui hēbāt eū tanq̄ amentē: ꝛ mlta cōuicia ei inferebāt.. Cūq̄ postea dormiret appa rebat ei chr̄s indut₉ veste quā dederat egeno: tenēs p̄dicta triginta numismata dicēs Noli metu̅ere fr̄ petre: ego suscepi pciū tuū et ego tibi restituā. Petr₉ ḡ sic in hūilitate ꝛ paupertate chr̄o seruiēs: postmodū feliciter vitā finiuit. Nec dubiū q̄n magnū in celo thesaurū inuenerit. iuxta illud Lu. xviii. Da paupib₉ ꝛ hēbis thesaurū i celo.

t Erti₉ ar. Aud. ꝛc̄. Videte ḡ ne deo sitis ingrati q̄ oia dedit vob. Grauis em̄ ingratitudo est possidere bona dei ꝛ nihil elargiri filiis dei. Audite q̄d lex dt. Liberti ingrati p̄ronis/i ſuitutem rediguntur et fili₉ emācipat₉ p̄ri ingrat₉/in p̄mā redigitur p̄tātem. C. de ingr̄is libe. l. i. Vn̄ et c. finali de donatōib₉ hr̄: q̄ xp̄ter ingr̄titudinē reuocatur donatio. Illā aūt ingratitudinē cōmittit libt₉ q̄n indigēti p̄rono alimēta denegat. C. d alēdis lib. l. Alimēta. Pone casum ad lōgū ꝛ applica q̄m talis ē ille q̄ negat alimēta idigētib₉ q̄ sūt chr̄i mēbra. iō sibi negabit dn̄s miscd̄iam. Prouerb. xxi. Qui obturat aures suas ad clamorē pauperis: ꝛ ip̄e q̄z ad deū clamabit ꝛ n̄ exaud.

Dn̄ica q̄rta post Trini. Sermo. vii.

Stote mise.

e ꝛc̄. Quō miseretur p̄r filiorum misert₉ est dn̄s timētib₉ se: q̄m ip̄e cognouit figmētū n̄r̄m. ps̄. cii. Triplex est ibi notāda ꝯsideratio dispositiua ad cōsequendam misericordiam.

Prima ē desiderāde assimilatōis Quō miseretur pater filiorum.

Scd̄a obseruāde condiciōis. misertus est dn̄s timentib₉ se.

Tertia notāde rationis. q̄m ip̄e cognouit figmentū nostrum.

De prima Esa. lxiiii. Tu p̄r n̄r es ꝛ nos lutū. De scd̄a Lu. i. Et mia ei₉ a ꝓgenie in ꝓgenies ti. eū. De tertia Ps̄. Recordat₉ ē q̄m puluis sum₉: hō sic̄ fenū: dies ei₉ tanq̄ flos agri ꝛc̄. Salut. Estote ꝛc̄.

p Rim₉ ar. An miscd̄ia sit virt₉: Q, n̄ Miscd̄ia ipedit ꝯsiliū. iuxta illō Salustii. Oēs hoies q̄ de reb₉ dubiis ꝯsultāt ab ira ꝛ mia vacuos eē decet. Nō em̄ animus facile verū ꝓuidet vbi ista officiunt.

Cōtra. Aug. d ciui. di. ix. li. Lōge meli₉ ꝛ humani₉ ꝛ piorum sensib₉ accōmodati₉ in cesaris laude locutus est. vbi ait. Nulla de ṽtutib₉ tuis nec admirabilior nec ḡtior misericordia ē. Rn̄. Tho. ii. ii. q. xxx. Mia i mportat dolorē de miseria aliena. Iste aūt dolor ꝓut ē mot₉ appetit₉ sensitiui: passio est: nō virt₉. ꝓut aūt dr̄ act₉ appetit₉ intellectiui: s̄m q̄ alicui displicet malū alteri₉: ille act₉ ꝓut ē a rōne regulat₉/est act₉ ṽtutis. Salusti₉ aūt loquitur de miscd̄ia ꝓut est passio nō reglata a rōne. Hec tho. Pro fundamēto. Ois virt₉ ē circa ardua ꝛ difficilia. iuxta illō Ouid. de arte. Est nulla nisi ardua ṽt₉. Et Arist. ii. Eth. dt. q̄ virtus ē circa difficile. q̄d em̄ est facile/oim̄ ē. sed q̄d ē difficile nō ē nisi ṽtutē hn̄tis. Est aūt difficultas in exhibēda aliis mia xp̄ter recuruationē nature ad seipam. Cū ḡ q̄ritur An mia ꝛc̄. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ cōclude q̄ studere debem₉ inuicem inisereri: nō ex animi passiōe: sed ex recta rōne. Misereamur ḡ aniarum p̄ncipalr̄: nō corporum. Sic misereamur p̄sonis vt tn̄ nō faueam₉ viciis. Nam vt hr̄. xxii. q. v. Qui viciis. Misericors n̄ est q̄ parcit viciis. et. xxiii. q. viii. Legi. et c. se. Crudelitas nō est crimia punire: s; pietas. Audite iudices q̄ xp̄ter auariciā ꝛ mūera omittitis punitiuā iusticiā: aut etiā xp̄ter fauorē ꝛ amiciciā mūdanā: aut corpalem cognationē aut affinitatē. Audite ꝛ vos rectores puerorum q̄ ex timore mūdano aut hūano aut inordiato fauore corrigere desistitis Audite ꝛ vos o parentes ꝛ p̄ressa milias ꝛc̄. Audite vniuersi: cauete ne eorum misereami in detrimentū anie. Nō ibi est mia sed crudelitas. Bern̄. Que em̄ misericordia ancillā reficere ꝛ dn̄am interficere: Notate: verecūdū est mag̃ p̄ncipi q̄ vi

lis seruus ei 9tumeliã inferat. Magnus quidem pnceps est spũs hũanus. Ps. Glia et honore co. eũ d. z 9sti. eũ zc. Vilissimus aũt seruus est corpus. Esa. xl. Dis caro fenum.

Figura. Nabuzardan pnceps coquoꝝ destruxit hierl'm ex pcepto nabuchodonosor: vt hr. iiij. Re. xxv. Spũalr Nabuzardan q palea interptaf: corpus signt: hierusalē spm q factus ē vt videat deũ in eterna pace Nabuchodonosor q interptaf sedēs in angustia: diabolũ. Bern. in medit. O ania insignita dei imagie: decorata siitudie zc. qd tibi cũ carne tua: nunq vilius sterqliniũ inuenisti.

¶ Ecũdus ar. In pced. zc. In h de secũda q est 9sideratio discretiõis que est notãda triplex

Pma respectu datiõis

Secunda respectu receptiõis.

Tertia respectu ordinationis.

Prima igif zc. scz q ad dãtes. Non ei pñt oẽs elemosynã dare. De reb ei extioribus fm qs aliqs subijcif supiori nõ pt elemosynã facere: nisi qten us est a supiori commissum vl' pmissum. Notãdũ g q sũt qttuor genera hoĩm q nõ pñt elemosynã facere nisi sub certis modis a iure aut approbata 9suetudine aut a supiori 9cessis. vicz cliẽtes: pfitentes: vxores: z ples. Prio cliẽtes. qa fm Tho. in. iiij. di. xv. Serui z ancille z famuli qcuis sint libere cõditõis non pñt elemosynã dare de reb dñoꝝ sine eoꝝ 9sensu: nisi panē z hmõi de qb cõstare põt q placet dño. Scdõ pfitẽtes. scz pauptatē in religione: q dare non pñt fm Ray. q2 nihil hñt. nisi forte aliqs administrationē aliquaz habuerit. tunc eni põt z debet elemosynã facere. q2 qd religios suspestit: in pias causas erogãdũ est: vt hr. xij. q. j. c. Quia tua. Si tñ esset tal' admistratio de q statutũ est q qcqd supest ad monasteriũ vl' ad aliquē speãlē vsum refũdaf tunc elemosynas excessiuas sine 9sensu facere nõ deberet. Tertio vxores. de qb dicendũ fm Sco. in. iiij. di. xv. q vxor de reb viri. s. pane: vino: z hmõi q de approbato iure solẽt ad dispẽsationē vxoris ptinere põt elemosynas moderatas facere: ñ tñ excessiuas respectu facultatũ: nisi de cõsensu mariti. De alijs aũt reb sue dispensatiõi nõ cõmissis nec cõcessis: nõ põt. Si vo res parafernales habeat vl' pprias preter dotē: aut qcqd de 9suetudine pñe vxoris est: de his põt. Si etiã est mlier lucrosa: de lucro põt: qñ vicz exhibita debita gubernatiõe domus de opib suis lucraf. Nec intellige deducendo expẽsas victus sui. qa vir tenef ad oĩa hmõi tã pter dotē q pp obsequium. Etsi mlier in scdo mrimonio habet filios ex pmo q ñ hñt actõez aliquã 9 matrē: nõ põt 9 mariti prohibitiõez eis aliqd dare: nisi sic alijs paupib. Sec9 tñ si hñt actiõem: vt q2 obligata ē eos alere. scz cũ sint ipubes: vel q2 ambo 9iuges bona eoꝝ possidẽt: aut alia iusta cã. Tũc eni etiã maritus tenef eos alere. q2 mr cũ suis onerib ad maritũ trãsijt Quarto ples. Nã filiusfamilias adhuc exñs sub paterna ptãte lz vti possit reb parentũ ad necessitatē pprriã: tñ fm Tho. ñ põt alijs dare. q2 nõdũ est dñs reꝝ. Idem iudiciũ est de pupillis z etiã de furiosis z amentibus sub tutorib existẽtib. Verũtñ si filiusfamilias adhuc exñs sub paterna ptãte habet aliqd peculiũ castrense. i. qd ei datũ est a pñe vel alijs occasiõe militie. vl' qd ipe sibi adqsiuit ex militia. vl' peculiũ qsi castrēse. s. ex aduocatiõe vel alio officio publico pcepit: tunc põt de his elemosynas facere fm Ray. quia qntũ ad hoc censef pñfamilias. De eo vo qd aduenit ei qcunq alia causa siue a mre siue ab extranea psona siue de alijs opationib: nõ põt elemosynaz facere. Notandũ tñ q oẽs pdicti in extrema necessitate dare possunt elemosynam indistincte. Nam in hoc casu liceret etiam furari. al's aũt nõ. Secũda est discretio respectu receptionis. s. q ad recipientes. q2 non oib licet elemosynas recipe. Vñ notãdũ q pncipal'r tria sunt genera hominũ q obligant ad elemosynaꝝ restitutionem

Primi sũt q recipiunt ab his q dare non pñt: vel etiã ab his q sunt debitis iustis obligati si p hoc fiunt impotẽtes ad soluendũ. Scdi sunt qui recipiũt elemosynas frauduleter. Vbi notandũ fm Sco. i. iiij. q ad iustã donationē tria reqrunf. Primũ: libertas ex pte dantis: pter cuius defectum nõ pñt supdicti dare. et etiã ex parte recipientis: pter cuius defectũ fratri minori pecunia dari non põt: nec alicui subdito religioso cui non est tradita administratio

dari potest aliq̃d sine scitu ꝛ licẽtia supiorũ.q2 nõ est capax alicuiꝰ ꝓprietatis. Secũdũ est ꝙ sit volũtas recipiẽdi ex pte eiꝰ cui fit donatio. q2 nisi oblatũ recipiat̃ dominiũ nõ trãsfert̃. Et ğ caueãt q̇cũq3 oblata refugiũt in manifesto, sed postmodum clã auferũt: q̇a furtũ cõmittunt. Tertiũ est ꝙ sit trãslatio liberalis ex pte donãtis. ideo q̇cũq3 general'r coactꝰ: circũuẽtꝰ: vel deceptꝰ donat: nõ mere donat: nec valet illa donatio. Sil'r fm Sco. deceptus ab eo cui donat̃ q̃ntũ ad illã rõnez ꝓpter quã donat nõ simpl'r donat. Unde fm Innoc̃.et Hostieñ. hypocrita q̇ sub nomĩe boni viri multa q̃siuit: tenet̃ ad restitutionẽ. vt patet.xiiij.q.v.c.fi.et c. Qui habetꝫ.§. Sed hoc. De talibus loquit̃ dñs Marci.xij.et Matt.xxiij. Talis aũt debet taliter adq̃sita alijs deuotis erogare. Tertij sunt q̇ elemosynis abutunt̃ dãnabil'r. Et h̊ duplicit̃. Primo/qñ dat̃ elemosyna sub cõditione quã suscipiẽs nõ exequit̃: tũc si recipiẽti ꝯstat de p̃cisa intentiõe dantꝫ/obligat̃ ad restituendum: vl'ad sufficiẽter ꝑ se vl'ꝑ aliũ supplendũ fm intentionẽ dantis.

Scđo/qñ elemosyna in supfluitate consumit̃ vel in reb⁊ illicitis. Uñ dt Archid. xliij.di. vbi in textu m'lta tangunt̃ de conuiuijs ꝛ comesatiõib⁊ clericoꝝ: ꝙ hmõi tenent̃ ad restitutionẽ q̃druplici rõne. Primo rõne dati. q2 data sunt illis vt orent ꝓ offerẽtib⁊: ꝛ inde paupes alant̃. Scđo ratione furti. q2 subtrahũt illi q̇ paratꝰ eẽt facere seruitiũ qđ donãs petit. Tertio ratione sacrilegij: q2 defraudat totã ecclesiã cui ꝓdesse deberet suis orõnib⁊. Quarto rõne odij: q2 cũ is q̇ displicꝫ ad intcedẽdũ mittit̃: irati aniꝰ ad deteriora ꝓuocat̃: vt ait Greg. et hẽ.xlix.dist.§.j. Hinc merito dt Hiero. ꝓmissum victũ de bonis altarꝫ nõ abusum. Preterea p̃cipit̃.c. Exigit.li.vj.de censib⁊. ꝙ visitatores restituãt ea q̃ ab eis recipiũt q̇ visitant̃. l3 ea mũera libere data videant̃ ipsis visitatorib⁊ aut eorũ familijs. vt patet ibidẽ. vbi p̃cipit̃ ꝙ i duplũ restituãt/alioq̇n grauiorib⁊ penis subijciunt̃. Uide ibi in textu ꝛ glosa. Tertia est discretio respectu ordinationis. s. q̊ ad ordinẽ dãdi: cũ nõ potest vnus omnib⁊ satisfacere. Ubi nouẽ occurrunt. Primo fides. Fidelis em̃ p̃ponẽdus ẽ infideli ceterꝫ parib⁊. Gala.vj. Operemur bonum ad oẽs: maxie aũt ad domesticos fidei. Secũdo necessitudo siue ꝓpinq̇tas. ꝓpinq̇s eĩ lege nature magꝫ obligamur. Ita tñ debet subuenire suis ꝙ cãm p̃stet necessitas: nõ carnalitas. Tertio bñficium priꝰ acceptũ. q2 magis est reddendũ debitũ q̃3 gratuitũ dandũ: vt h3 etiã ꝑ p̃hs.ix. Eth. Maxime aũt obligamur fm Pau.j. Timo.v. his q̇ laborãt in v̄bo ꝛ doctrina. Quarto meritũ. Meliorib⁊ em̃ priꝰ est subueniendũ. Ecc̃i.xij. Da bono: ꝛ ne recepis peccatorem. s. ad fouendam eiꝰ maliciam: sed bñ ad nature sustẽtationem si indigeat.

Quinto tẽpus. q2 ceterꝫ parib⁊ senes sũt p̃ferẽdi. Sexto necessitas. q2 magꝫ ẽ dãdum piꝰ egẽti. Septimo debilitas. imo fm legẽ q̇ laborare põt ꝛ se imĩscet elemosyne/redigit̃ in seruitutẽ impatoris. C. de mẽdican. vali. l.j. li.xj. In necessitate tamẽ nulli est denegãda elemosyna: nec etiã excõicatis. vt patet.xj.q.iij.c. Om̃ multos. in fine. Octauo modus. vt nõ totũ vni: nec siml'effundant̃ opes: nisi forte quis ex toto vellet relinq̇re seculũ. vt patꝫ.lxxxvj. di.c. Fratrẽ nr̃m. Nono nobilitas. Unde lxxxvj.di.c. Dñs. Cõsiderãda est i largiendo etas atq3 debilitas: nõnunq̃3 etiam v̄ecũdia q̃ ingenuos ꝓdit natales. Glosa. Nota v̄ecũdiã eẽ signũ nobilitatꝫ. Et hoc p̃sertiꝫ ẽ attẽdẽdũ in his q̇ ex diuitijs sine vicio suo ceciderũt in egestatẽ. Hec itaq3 sunt obseruãda q̃ntũ possibile ẽ in elemosynaꝝ largitiõe: circa quã multũ insistere dꝫ q̇ habet vnde. Sic em̃ facientes thesaurizãt in celo ꝛ sibi palatiũ edificãt. Exẽplũ legit̃ in vita Ioã. elemosynarij. Cum q̇dã eps Trullus noĩe iuissꝫ ad alexãdriã ꝛ triginta libras auri expẽderet ꝓ palatio fabricãdo. Ioãnes p̃fatꝰ iuitãs eũ ad domũ suã: monuit eũ di. Hoc esse edificium et thesauꝝ epoꝝ refouere paupes christi. Qui ad eiꝰ p̃dicationẽ auꝝ p̃dictuꝫ tradidit ipsi ioãni ad dãdũ paupib⁊. S3 postea dolẽs cũ esset auarꝰ decidit in lectum. Qđ audiẽs Ioãnes: auꝝ ei remisit. qui statim curatꝰ: iteꝝ iuitatus cum eo comedit. Et postmodũ in extasi positꝰ: ductꝰ est ab angelo ad palatiũ mire pulcritudĩs nimium hñs splẽdorẽ ꝛ portã aureã in q̃ erat scriptũ. Hec fuit req̇es eterna trulli epi. Qui

cū hoc legeret: attēdens mirā pulcritudi-
nē: dicit angelus. Delete hūc titulū ꝛ scri
bite. Hec reges erit Joannis patriarche.
Hac q̄ visiōe territ⁹ eps trullus: nō solū
p̄dictas auri libras paupib⁹ erogauit: sed
etiā postmodū magn⁹ elemosynari⁹ fact⁹
est. Tob. iiij. Fiducia magna erit corā deo
elemosyna oī fa. eam.

t Erti⁹ ar. Aud. ꝛc. Satagite o diui-
tes ꝑ vrā facūtate elemosynas discre
te facere. Nā a deo sunt vobis ꝯcesse ꝛ cō
misse: de q̄b⁹ estis etiā corā deo rōnem red-
dituri. Notate qd̄ hr̄. xvj. q. ij. Sane Ra
tionē reddere tenent̄ iferiores supiorib⁹ de
cura cōmissa. Et. l. pbri. C. de epis ꝛ cle-
ricis. Cui plā cōmittunt̄/ ab eo plura exigi
mus. Pone casū vt videbis ꝛ applica no
tādo illud Greg. in home. Cū crescūt do
na/ rōnes etiā crescūt donoꝝ.

Sermo. viij. ꝑ eadē dn̄ica. iiij. p⁹ Trin̄.

Estote mise.

e ꝛc. Miserationes eius sup oia
opa ei⁹. Ps. cxliiij. Hoc maxie
dr̄ triplici rōne. vic3 Rōne maioris suaui-
tatis. Rōne maioris vtilitatis. Rōne ma-
ioris ꝓprietatis. De pmo ps. Suauis est
dn̄s: in eternū mia eius. Idē. Exaudi me
dn̄e qm̄ benigna ē mia tua. De scd̄o Ps.
Melior est miscd̄ia tua sup vitas. Pro
tertio dr̄ in collecta. De⁹ cui ꝓpriū ē mise-
reri ꝛ parcere. Estote ꝛc.

p Rim⁹ ar. An mia sit maxia ꝟtutum:
Q, sic. Sup illō. j Timo. v. Pietas
ad oia vtilis est. dt Amb. Ois sūma disci
pline chr̄iane in mia ꝛ pietate est. Cōtra
Col. iij. Induite vos sic dilecti dei visce-
ra miscd̄ie ꝛc. Postea subdit. Sup omia
charitatē hēte. Rn̄det Tho. in. ij. ij. q.
xxx. Miscd̄ia ꝑm se maxima ē virt⁹. q2 ad
eā ꝑtinet ꝙ effundat. et qd̄ plus est ꝙ ali-
orū defect⁹ subleuet. et hoc est maxie supi-
oris. Vn̄ ꝛ misereri ponit̄ ꝓpriū deo. et i h
dr̄ ei⁹ oipotētia maxie manifestari. Sed q̄
ad habentē/ mia nō est maxia virt⁹: nisi il
si ille q̄ h3 sit maxim⁹ q̄ nullū supra se ha-
beat. Ei aūt q̄ sup se habet aliquē meli⁹ ē
coniungi supiori ꝙ supplere defectū infe-
rioris. Jō charitas ꝑ quā hō vnit̄ deo po
tior est ꝙ ipsa miscd̄ia. Sed inter ꝟtutes
q̄ ad ꝓximū ꝑtinēt potior est ipsa miscd̄ia
sic ē potioris act⁹. Hec Tho. Pro fun-
da. Nō dubiū qn misericordia ꝛ pietas sint
multū grate deo. Ouid. li. fastoꝝ. Ara deo
pietas ꝑ mūere diuite gra ē. et Claudian⁹
Sis pi⁹ in pmis nā scū vincamur i oī Mu
nere: sola deos eq̄t clementia nob. Vn̄ et
phi marie attribuūt miscd̄iam diuie maie
stati. Vn̄ Sene. ad Lu. Admittit de⁹ et
ascēdentib⁹ manū porrigit. manū vic3 mi
sericordie. Querit̄ q̄ An mia ꝛc. Dic rn̄.
vt s. Post rn̄sionem dicas. Notate itaq̄
qm̄ in mie opib⁹ cū ex charitate ꝓpter deū
fiūt/ magna est meritoꝝ cumulatio ꝛ excel
lētia. Na ibi vtrūq̄ ꝯcurrit: et ꝯiunctio cū
supiori: ꝛ suppletio defectuū inferiorum.
Ideo Tob. iiij. postq̄ dictū est. Quō po
tueris misericors esto ꝛc. Sequit̄. Premiū
bonū tibi thesaurizas in die necessitatis.
Econtrario ꝟo imisericordes iram dei sui
exaggerant. Attēdite o auari: pauperum
opp̄ssores: vsurarij: et qui raro aut nunq̄
vultis aliqd paupib⁹ elargiri. Audite q̄ la
bores paupeꝝ gratis accipitis ꝛ mercena
rios tarde ꝛ diminute soluitis. Hec certe
a deo vindictam expetunt. Jaco. v. Ecce
merces opariorꝝ vestrorū que fraudata ē
a vobis clamat: ꝛ cla. e. in au. dn̄i sabaoth
introiuit. Estote ergo misericordes pau-
peribus in terra vt ꝛ miscd̄iam in celo in-
ueniatis. Notate. Cum aliqui transituri
sunt per viam per quam non audēt pecu-
niam portare/ dant campsori pecuniā sub
chirographo/ recepturi eā in terra ad quā
pergunt. quia campsores illi in patria illa
habent socios ad huiusmodi satisfactio-
nem paratos. Spiritualiter. Sumus in
patria vnde non possumus aurum ꝛ argē
tum extrahere. quia vt dicit Bern̄. in q̄-
dam sermone. Mundus iste talem insti-
tuit ianitorē vt inde nihil asportari pmit-
tat. Debet ergo q̄rere cāpsores q̄ ꝑ soci-
os quos habent in patria ad quā tēdim⁹
nobis satisfaciant. huiusmodi sunt paupe
res qui christū habent socium in celo ꝛc.

Figura Tob. iiij. ca. Tobias dedit ga
belo decem talenta sub chirographo. Et
cum deuenisset ad paupertatem: misit fi-
lium qui decem talenta et sponsam cum
hereditate domus Raguelis retulit: ꝛ in-

columnis reuersus: pri visum restituit. Moraliter per tobiam intelligitur diues dans pauperibus sub spe retributionis eterne ex fide euangelij quod tandem spiritum emittens ad terram retributionis recipit quod dedit. s. misericordiam. et fit heres regni celestis: et in nouissimo rediens ad corpus dormiens in tenebris ipsum illuminabit etc. Augustinus in quadam epistola. Si vis esse mercator optimus da quod potes retinere. vt recipias quod non potes amittere.

Secundus ar. In pce. etc. In hoc dicendum de tertia que est consideratio conditionis. vbi sunt notande septem conditiones elemosyne faciende que tanguntur in verbo Zachei di. Lu. xix. Ecce dimidium bonorum meorum domine do pauperibus. Primo elemosyna debet esse prompta. quia dicit Ecce. q. d. Non est procrastinanda elemosyna Prouerb. iij. Ne dicas amico tuo vade et reuertere/cras enim tibi dabo: cum statim possis dare. Et macrobius lib. ij. saturnalium Pars beneficij est quod petitur si cito des. Secundo debet esse copiosa/ dimidium. Tob. iiij. Si multum tibi fuerit abundanter tribue. Tertio debet esse bona. i. de rebus bonis/non infectis aut marcidis. Ideo dicit bonorum. Quarto debet esse propria. i. de bonis proprijs non alienis. Ideo dicit zacheus meorum. Unde. j. q. j. c. Non est. dicit Gre. Non est putanda elemosyna si pauperibus dispensetur quod ex illicitis rebus adquiritur. Glosa autem dicit ibi. Non enim causa pietatis facienda est iniquitas vt patet. xiiij. q. v. c. Forte. et. xiiij. q. v. ca. Nolite. Augustinus dicit. Nolite velle elemosynas facere de fenore et vsuris. Quinto debet esse ordinata. vt. s. fiat pro dei honore: proximi salute: et propria vtilitate: non pro vana gloria. Unde zacheus addidit: domine. i. pro tuo amore et honore. Ideo christus dicit Mat. v. Cum facis elemosynam noli tuba canere ante te: sicut hypocrite faciunt in synagogis et invi. vt hono. ab hominibus. Amen dico vobis: receperunt mercedem suam. Sexto debet esse liberalis. vt non fiat pro suscepti seruitijs. nam sunt plerique qui pauperes laborare cogunt: et postea illis nomine elemosyne aliquid tribuunt. Propterea dicit zacheus: do. i. non vendo sed liberaliter dono.

Septimo debet esse discreta. vt detur his qui indigent cum animi compassione. Leo papa. Habentibus dare: nihil aliud est quam perdere. Hec notate. o diuites qui diuitias habetis: vnde elemosynas facere debetis: nec tardetis dare vsque ad mortem. Exemplum ad propositum. Dicebat sancta Lucia matri sue. Quod moriens das. ideo das: quia tecum ferre non potes. Da igitur dum viuis et mercedem habebis. Aliud exemplum. Legitur quod eremita quidam vidit in visione multas animas in diuersis statibus: inter quas vidit vnum virum sedentem et stabat vna mensa repleta omnibus bonis ante eum: et alia post eum vacua: que interrogauit quid hoc notaret. Ille respondit. Mensa stans ante me sunt opera misericordie que feci ante mortem quibus modo vtor. Mensa vero retro posita est illud quod disposui cum adhuc viuerem et mandaui vxori et pueris meis vt anime mee subuenirent in suffragijs et elemosynis: et ecce adhuc vacua est. quia ita se occupauerunt rebus diuidendis quod mei obliti sunt. Unde dicit quidam. Fac bene dum viuis post mortem viuere si vis. Et Amb. Hoc tantum tuum reputa quod pauperibus erogasti.

Tertius ar. Aud. etc. Nec dubium esse debet quam duram accepturi sint sententiam qui pauperum non miserentur. Nam vt dicitur. vij. q. j. Omnis Negant christum qui misericordiam negant patientibus. Iniuriam etiam magnam faciunt pauperibus retinendo bona que ad omnium comunem vtilitatem creauit dominus. Contra quos notate quod lex dicit Nullus debet in loco publico edificare in alterius preiudicium. ff. Ne quid in loco publico vel itinere fiat. l. Pretor ait. §. Merito. Pone casum. Quidam habuit molendinum a longo tempore in flumine publico Uenit alius qui edificat aliud molendinum prope illud. Quo constructo: cursus aque molendini prioris impeditur. Queritur an ille qui sentit hoc damnum possit contra alium. Respondetur quod sic quia qui aque cursum impedit: vsum ipsius molendini videtur auferre. Certe talem iniuriam facit auarus pauperibus bona detinendo que deus creauit ad vtilitatem comunem. Et pro tali violentia dicit deus in psalmo. Propter miseriam inopum et ge. pau. nunc exsurgam scilicet auaros dure iudicando etc.

Dnica. v. post. Trini. Sermo j.

Noli timere.

Lu. v. Omnes vnanimi in oratione. estote compatientes. fraternitatis ama. j. Pe. iij. Si tales fuerimus non debemus timere Inducit apostolus ad tria. Primo ad mentem in deum eleua

tionē. Oēs vnani. in o. estote. Tūc em̄ su/
mus vnanimes cū oēs ad deū tēdimus.
Scđo ad mutuā ꝯdescēsionē. cōpatien/
Tertio ad fraternā dilectiōez. fra (tes.
ternitatꝫ amatores De p̄mo Col. iiij. Ora/
tioni istate vigilātes i ea. De scđo Ro.
xij. Flere cū flētib9. De tertio. j. Pe. iiij.
Añ oia mutuā i vobismetip. ꝛc̄. Noli ꝛc̄.
P Rim9 articul9. Qm̄ in ꝟbis themati
cꝫ saluator vult excludere timorē ior/
dinatū inducēdo ad spem. iō de spe q̄ritur
Vtꝝ spes sit virt9 ḡtuita? Q, nō. Spes
est vna de passiōib9 aie: ſm Boe. j. đ ꝯso.
Virt9 aūt nō est in genere passiōis: vt đt
Aristo. ij. Eth. Cōtra. Rom̄. viij. Spe
salui facti sum9. Virt9 ꝟo est q̄ ꝑuenire fa/
cit ad salutē. Rñdet Bona. iij. señ. dist.
xxvj. Noie spei pōt itelligi affectio ani. iu
xta illud qđ phi ꝛ scti dicunt q̄ttuor eē ani
mi affectiōes. s. gaudiū ꝛ dolorē: spem ꝛ ti
morē. Pōt etiā sumi pro habitu q̇ dirigit
motū anie ꝛ affectū in id qđ expectandū ē
Et isto mō spes nō tm̄ est ꝟtus gratuita:
imo ꝟtutū ḡtuitaꝝ sustētamētū ꝛ ancora.
Virt9 q̇dez ē ḡtuita: qm̄ facit aīam expe/
ctare ea q̄ sūt suꝑ oēm expectatiōez hūanā
Et facit oino initi diuie largitati: sic̄ fides
facit assentire p̄me ꝟitati: ꝛ charitas adhe
rere sūme bonitati. Dū aūt aīa ipsi diuine
largitati ꝓpt̄ se ꝛ suꝑ oia innitit̄: rectificat̄
ꝛ suꝑ se eleuat̄: ꝛ deo accepta efficit̄. Ideo
necesse ē q̄ hit9 q̄ mediāte h̄ fit habeat ra/
tionē gratuite ꝟtutꝫ. Hec Boñ. Pro fū
damēto. Magnū bonū est cog̊scere diuia
ꝛ ad illa aspirare. Ouiđ. li. fastoꝝ. Felices
aie q̇b9 hec cog̊scere primū. Inq3 domos
suꝑas scādere cura fuit. Vñ ꝛ Arist. x. eth.
đt: q̄ hoies se debēt trahere ad diuia q̄n/
tū pñt. Querit̄ g̊ An spes ꝑ quā hō ad de
um tēdit sit ꝟt9 gratuita? Dic rñ. vt s̄. Ex
q̄ ꝯclude q̄3 laudabil̄ est spes. Facit em̄ cō
firmationē ꝯ turbinē aduerse tētationis.
Heb. vj. Spem sic̄ ancorā anie hēm9: q̄. s.
seruat a ꝓcellis ꝛ ventꝫ tentationū. Unde
etiā spes est q̄si baculus cui q̇ innitit̄ nō fa
tigat̄. Est etiā vt colūna totū spūale edifi
ciū sustētans ne cadat in barathrū despa/
tionis. Hec in cain defecit: iō cecidit. Hac
colūna sustētabat̄ mr̄ illa de q̄. ij. Macha.
vij. đr. Pereuntes septē filios sub vna die
conspiciēs mr̄ bono anio ferebat ꝓpt̄ spem
quā in deū hēbat. Sap. iij. Etsi corā ho/
minib9 tormenta passi sunt: spes illoꝝ im/
mortalitate plena est. Sed q̇ sunt q̇ i dño
sperare pñt ꝛ debent? Certe soli obedien/
tes ꝛ iusti. Nā đr ꝓuer. x. Spes impiorū
peribit. Audite o peccatores impij: vsura/
rij: fraudulēti: ꝛ generalr̄ oēs deo ꝛ eccl̄ie
rebelles attēdite qm̄ soli obediētes sūt se/
curi de spe sua. Figura In euāgelio ho
dier. simoni (cū q̊ erant iacob9 ꝛ ioannes)
dixit dñs. Noli timere. Spūalr̄ Simon
interp̄tat̄ obediēs: que sociat iacob9. i. vi/
cioꝝ supplātatio: ꝛ ioānes. i. gr̄a dei. Iđo
vt đr Hiere. xlij. Obediamus vt bene sit
nobis.
S Ecūdus ar. In euāgelio tria insinu/
ant̄ siue ostendunt̄ nobis notanda: q̄
nos securos reddere debent
Primū est benignitatꝫ christi clementia
gratiosa.
Scđm ē sue ptātꝫ efficacia ꝟtuosa
Tertiū ē sue maiestatꝫ p̄ntia fructuosa.
In h̊ sermone dicēdū de p̄mo qđ ē sue be
nignitatꝫ clemētia: q̄ notat̄ cū đr. Cū tur/
be irruerēt in eū. s. ex deuotiōe/vt audirēt
ꝟbū dei: et ipse stabat se. stag. gene. et vi.
du. na. se. stag. pis. aūt des. ꝛ la. re. Ascendit
aūt in vnam nauim que erat simonis: ro.
e. a terra re. pusil. Et se. do. de na. turbas.
In hoc textu tangit̄ p̄cipue triplex domi/
ni benignitas
Prima est benignitas inhabitatiōis
Scđa est benignitas hūiliationis.
Tertia est benignitas instructiōis.
Prima igit̄ ꝛc̄. que notat̄ i hoc q̄ dñs ascē
dit in nauim Simonis. In hoc em̄ sig̊tur
q̄ dñs habitat in cordib9 obedientiū ꝛ hu
miliū. Aug. O q̄3 suauis es dñe. humiles
corde sunt dom9 tua. Inobediētia ꝟo per
oppositū expellit dñm a domo cōsciētie:
quia nō vult deo subesse. Unde in detesta
tionē inobediētie đr. j Re. xv. Quasi pec/
catū ariolandi est repugnare: et q̄si scelus
idolatrie adquiescere nolle. Sicut tm̄ dicit
Tho. ij. ij. q. cv. Illa non est compatio eq̄
litatis: sed similitudinis. quia vicz inobe/
dientia redūdat in ꝯtēptu dei sicut idola/
tria. sed idolatria magis. Inobediēs q̇p/
pe facit ꝯtra ius nature quo tenēt̄ oēs cre
ature obedire creatori. Berñ. Infidelem
vrget naturalis rō totū se debere ei a q̊ to

tum habet. Uñ inobedientē sp rephēden do mordet ius nature. Uñ dñs ad Cain Geñ.iiij. Si male egerꝫ in forib9 pctm̄ tu um aderit: reclamāte.s.ↄscia tua ꝓpria. Fa cit etiā inobediēs cōtra ius positiuū: pce pta ecclie trāsgrediēs ꝛ supioꝝ suoꝝ i his in quib9 subiectus est. in q̄ ipsi deo resistit. iuxta illud Ro.xiij. Qui ptāti resistit/dei ordinatōi resistit. Uñ inobediētib9 datur maledictio Deut.xj. En ꝓpono vob hodie maledictionē si nō custodieritꝫ mādata dei. Et.xvij. Qui supbierit nolēs obedire sacerdotis impio q̄ mistrat dño deo: morieꝛ hō ille. Uñ ꝛ mors venit in mūdū ꝓpter inobedientiā pmoꝝ parentū: vt patet Geñ.iij. Scđa est benignitas hūiliatiōis q̄ notaꝛ p hoc ꝙ petrū rogauit reducere nauē pusillū a terra. Mira hūilitas ꝛ māsuetudo dñi/preceptor erat ꝛ tñ rogat. In q̄ plātis formā hūilitatꝫ dedit: vt libē tius moneāt q̄ pcipiant: magisq̄ amari q̄ timeri appetāt. qa vt dr Señ. Generosus est anim9 hois: facili9 duciꝛ q̄ trahaꝛ. Sicut aūt dr Aug9. de ↄcor. euā g. ꝙ dñs ascēdens in nauim rogat simonem a terra reducere pusillū: sigt tēpate vtēdū verbo ad turbas: vt nec terrena eis pcipiant: nec a terrenis in ꝓfunda sacramētoꝝ recedaꝛ. aliter nauis simonis.i.cor religiosoꝝ dēbet elongari a terra. Tertia est benignitas instructiōis. qa sedēs docebat de nauicula turbas: ex desiderio sue salutꝫ volēs oēs saluos facere. Lu.xix. Uenit q̄rere ꝛ saluū facere qđ pierat. Et nota bñ ꝙ de nauicla simonis docebat. q2 nec bñ docere: nec bñ doceri possum9/nisi cor promptū ad obediendiā habeam9. qa nec ipe habitat nisi i cordib9 obedientiū. Oēs em̄ inobediētes qm̄ chrm̄ a se repellūt: ideo2 a dño dereliquunꝛ: ꝛ in barathrū tandē detrudētur.ij. Thes.j. Qui nō obedierint euāgelio dñi nostri iesu chri penas dabūt in interitū sempiternas. Exemplū Nueri.xvj. Chore ꝛ suos complices ꝓpter suā inobedientiā ꝛ ambitionē terra deglutiuit. Propterea dr Ecci.xlj. Ue vobis impij q̄ dereliq̄stꝫ legem altissimi ꝛc.

t Erti9 ar. Aud. ꝛc. Cauete ḡ ab iobedientia. Nā vt hr̄ extra de maioritate et obed.c. Siq̄s venerit. Trāsgrediētes mādatū plati/abiectiōe digni sunt. Et sic habeꝛ.ff. de re mili.l. Desertorē.§. in bello. Qui transgrediunꝛ mandatū pncipis: morte digni sunt. Et tales capite puniunꝛ ꝙ rei sunt lese maiestatꝫ.ff.d re mili.l. Oē §. Qui in acie. Pone casuꝫ ꝛ applica. Uñ Deuteꝛ.viij. dicit. Peribitis si inobedientes fueritis.

Dñica q̄nta post Trinitatꝫ
Sermo secundus

Noli timere.

n ꝛc. Misericordes: modesti: hūiles.j.Pe.iij. Si tales sum9/timere non debem9. Misericordes inq̄ꝫ per fraternā supportationē. Modesti p honestā cōuersationē. Humiles p ꝓpriā vilipensionem. De pmo Luc.vj. Estote misericordes. De scđo Phil.iiij. Modestia vestra nota sit oib9 hoib9. De tertio.j.Pe. v. Hūiliami sub potēti manu di.

Noli timere.

p Rim9 ar. An virtus spei aliq̄ñ sit informis: R. nō. Spes est certa expectatio future btitudinis ex grā ꝛ meritis pueniēs. ḡ spes non est sine grā. Contra Aug9.li. de vera innocētia. Cū cetere virtutes sint bonis ꝛ malis cōmunes: dilectio dei ꝛ pximi ꝓpie bonoꝝ est atq̄ pioꝝ. Rñdet Bon.in.iij.di.xxvj. Spes pōt esse informis: q2 pōt esse sine grā. Pōt em̄ q̄s sperare vitam eternā in mortali existēs: et ille act9 sperandi ab aliq̄ habitu pcedit Talis aūt habit9 q̄dāmō tenet rōnē virtutis: q2 potētiā rectificat ꝛ roborat. Ad illud aūt qđ obijciꝛ dicendū: ꝙ ibi diffiniꝛ spes ꝓut est virt9 formata. Uel si generaliter: dicendū ꝙ dr̄ pcedere ex grā ꝛ meritis: vel in re habitis: vel in ꝓposito. Hec Bonauē. Pro fundamēto Spes apud hoīem aut spes tpaliū: ꝛ generaꝛr q̄cunq̄ spes maloꝝ est fallax. Uñ dr Pāphil9 poeta. Spes reficit dñm: fallit ꝛ ipsa suum. Fatu9 est ḡ q̄ transitorijs p spem inheret. sed prudēs est q̄ spem in deo ponit. Nā vt dr Macrobi9: Prudentis est mūdū istū ꝛ oīa q̄ in mūdo sunt diuioꝝ ↄtēplatiōe despicere: oēmq̄ anie cogitationē in sola diuina erigere. Sꝫ q̄riꝛ: An talis spes q̄ habeꝛ in deo possit esse iformis: Dicēdū. vt s

Ex quo conclude q spes etiam informis fortificat animũ ad agendum pniam: et sic dispositũ inducit spem formatã q pmptũ reddit animũ ad bonã opatões. Vñ Esa. xl. Qui sperant in dño mutabũt fortitudinẽ. s. pprĩa in diuinã: nõ in se pfidẽtes: assument pẽnas vt aqle: current z nõ laborabunt: volabũt z nõ deficiẽt. Bernar. Nil oipotentiã dei clariorẽ reddit q q oipotẽtes facit q in se sperant. Spes qppe se erigit in deum: et ipe nõ est ita crudelis vt se subtrahat z innitentẽ cadere sinat. Ecci. ij Respicite natiões hoim z scitote qz null9 spauit in dño z pfusus est. Sed nota bñ q nõ est spes ptuosa neq formata neq informis vbi nõ est ppositũ emẽdatõis z bone opationis. Audite indurati luxuriosi: q correctionẽ cõtemnit: auari: iniusti adqsitores: fures: paupe oppssores: fraudulenti/ q nõ pponitis restituere zc. Speratis vos saluari? Certe nõ est spes: sed damnabilis psumptio. Ubi em vera spes ẽ: sequit correctio z emendatio. Figura in euãge. Lu. v. Postq dicit dñs petro. Noli timere: statĩ subduct ad terrã nauib: relictis omnib secuti sũt eũ. Expone. subductis nauib. i. affectionib ab aqs voluptatũ z cupiditatũ: ad terrã. i. soliditatẽ z firmitatẽ boni ppositi: relictis oib pctis Ps. In dño sperans nõ infirmabor. Nõ enĩ (vt ait Augustin9) dñs totiens ad innitendum sibi moneret: si supportare nos nollet.

¶ Ecũdus ar. In pceð. zc. Nũc de scðo qð est dñice ptatis efficacia ptuosa. qz vic cum nihil cepissent p totã noctẽ laborãtes: ad pbum tñ saluatoris rete laxãtes/ceperũt pisciũ copiosam multitudinẽ: ita q rũpebatur rete. Ubi se offerunt tria consideranda.

Primum est autoritas pceptionis.
Secundũ est simplicitas obeditiõis
Tertium est vtilitas executionis

Primũ igit zc. Quia vt cessauit dñs loq: dicit ad simonẽ. Duc in altũ z laxate retia vr̃a in capturã. Mystice in pbis pdictis tangunt tria pdicatori expedientia

Primo sublimis conuersatio. cum dic: Duc in altum. Secũdo planaz nõ inuoluta locutio. cum subdit: laxate retia vr̃a. Tertio recta intẽtio. cũ addit: in capturam. Non pter adulationẽ humanã: non pter vanã gliam: non pter vtilitatem tẽporalẽ. sed in capturam aia z edificationem spũalem. Chrys. Condescẽdens em hoib: sicut magos p sidus vocauit: sic z piscatores p piscatoriã artes. Generalr em exponi potest de quolibet catholico cui dicit: Duc in altũ. i. in pfundũ mysteriorũ: nõ imorans sensui lrali cerimonia z sacrificio veteris leg. et laxate retia vestra. i. volũtates vr̃as in capturã. s. meritorum: exponẽdo. s. in sensu mystico z exeqndo in actu ptuoso. Scðm est simplicitas obeditiõis. quia respondens simon dicit illi: Preceptor/p totã nocte labo. nihil cepim9 In ver. aũt tuo lax. rete. In hoc dat forma vere obedientie. qz religiosus obedire debet simplici pbo: non pceptũ vel cõminationẽ expectando. Notandũ aũt q peccatores de nouo penitẽtes cõuersi ad deũ dicere possunt illud. Per totam noctẽ laborãtes/ nihil cepimus. s. meriti. Uita em peccato nocti compat. Tum pter frigiditatẽ. Mat. xxiiij. Refrigescet charitas et abũdabit iniqtas. Tũ ppt obscuritatẽ. Joã. iij. Dilexerũt hoies mag tenebras q lucẽ. Tũ pter cadendi facilitatẽ. Gre. Pctm qð p pniam nõ diluit/mox põdere suo ad aliud trahit. In hac igit nocte nihil capiũt. Supbi em nihil capiũt nisi ventũ inanis glie: imo vt ver9 loqr/a vẽto capiunt/sic foliũ a vẽto rapit. Sap. v. Quid nob pfuit supbia. q. d. nihil. Auari p9 multos labores poti9 diuitijs capiũt q possideant eas. Ber. Si vere tua sunt q possides: expone ad lucra: z p terrenis celestia cõmuta: qð si non valẽs facere: scias te pecunie tue nõ esse dñm/ sed seruum: custodẽ/nõ possessorẽ. Sap. v. Diuitia iactãtia qd nob ptulit. Ecces. v. Qui amat diuitias fructum non capiet ex eis. Ideo labor auaro comparari solet tele aranea. Esa. xiij. Telas aranee texuert. Et Job viij. Sicut tela aranea fiducia ei9. Auari em circũeundo villas seipsos euiscerantes z ptutibus euacuantes: telã faciũt vt aranea ad capiendã muscam. i. cõmodum tpale. Preterea luxuriosi post multas sollicitudines potius capiuntur a voluptate q capiant. sicut piscis potius hamo capitur q ipse capiat. et mus in muscipu

la:dum caseū capit capit. Et generalr nullus existens in nocte pcti mortal capit aliqd meriti vite eterne. Esa.lix. Opa eoꝝ inutilia. De fructu vano imo nullo taliū. dr Ro.vj. Quē fructū habuistis tunc in illis in quibꝫ nunc erubescitis. Tertiū est vtilitas executiōis. qꝛ obediēdo pceptori cōcluserunt multitudinē pisciū copiosā adeo ꝙ rumpebat rete eoꝝ ꝛ annuerūt socijs qui erant in alia naui vt venirent ꝛ adiuuarēt eos. Cirillus. Hoc figura fuit futuri. Nō em̄ frustra laborabunt euangelice doctrie rete tendentes: sed greges gētiū aggregabunt. Aug. de ꝯcor. euāg. Q, aūt rete rūpebat ꝛ pisciū copia nauicule iplete sunt: ita vt pene mergerent: sigt hoim carnaliū multitudinē tantā futurā in ecclia vt etiā disruptione pacis ꝑ hereses ꝛ scismata scinderet Beda. Rumpit aūt rete: sꝫ nō labit piscis. qꝛ suos dn̄s inter ꝑsequentiū scandala seruat. Theophil'. Ecclia sūmergit deficere nō pōt. lꝫ fluctuet ꝛ ꝯcutiat. In ꝑdictis aūt notat q̄nta sit vtilitas vere obedientie ꝑ quā vicꝫ capit meritoꝝ multitudo. Exemplū in Vitaspa. Venerūt qttuor frēs de scithi ad abbatē pambo: vestiti pelliceis tunicis ꝛ indicauit vnusqsqꝫ eorū alterius ꝟtutē non ꝑsente eo. de quo loquebat. Vnus nāqꝫ ex eis ieiunabat multū. Alius ꝟo nihil possidebat. Terti' habebat plurimā charitatē. De quarto vero dixerūt ꝙ viginti duobꝫ annis in obediencia maiori ꝑmansisset. Rn̄dit eis abbas pābo. Dico vobis ꝙ isti' virtus maior ē q̄ ceteroꝝ. qꝛ vnusqsqꝫ vīm in ꝟtute quā possidet voluntatē ꝓpriam retinuit: hic autem voluntatem suā abscindēs aliene voluntatis se huū fecit. Tales em̄ sunt veri cōfessores si vsqꝫ in finē ꝑmanserint. Vn̄. j. Reg. xv. Melior est obediētia q̄ victime.

Tertius ar. Aud. q̄ sit fructuosa dn̄i ꝑsentia. q̄ stulti sunt ꝗ q̄ potius diaboli q̄ dn̄i ꝑsentiā volunt. Unde detrimēta multa incurrunt. Habet enim. xxviij. q. j. Sepe. Conuersatio autē siue cōicatio maloꝝ sepe corrumpit bonos mores. Nō dubiū ꝗ qn diaboli cōicatio multas corruptiones faciat in qbꝫ inexcusabilis ē pctōr Vn̄ vt dicit lex. Qui sibi malū sociū eligit: de se ꝯqri debꝫ ꝛ sibi imputare. ff. ꝓ socio. l. Cum duobꝫ. Notate q̄ diligenter fugeret ꝑn̄tiā latronis ꝛ homicide q̄ non qrit nisi rapere ꝛ occidere. Et q̄ntū desideraret ei' ꝑn̄tiā quo ꝑsente possetis q̄tidie lucrari mille florenos. Expone et applica notando illud Ro. viij. Si de' pro nobis: qs ꝯ nos. Et illud Joā. xv. Sine me nihil potestis facere Et ibidē Qui manet in me ꝛ ego in eo: hic fert fructū multū.

Dn̄ica. v. post Trinitatis.
Sermo. iij.

Noli timere.

Nō reddentes malum ꝓ malo neqꝫ maledictum ꝓ maledicto sed econtrario bn̄dicentes. j. Petri. iij. Nota triplicē redditionē. Vide dn̄ica. iij. post epiph. ser. ij.

Noli timere

Primus ar. An spes in suo actu habeat certitudinē: Q, non. Nullus ē certus de grā ꝛ meritis. Contra Rom. viij Cert' sū qꝛ neqꝫ mors neqꝫ vita ꝛc. Apl's aūt de hoc non erat cert' nisi certitudie expectationis ꝛ ꝯfidētie. Rn̄det Bon̄. in. iij dis. xxvj. Absqꝫ dubio virt' spei i actu suo habet certitudinē. Certitudo aūt ista differt tripl'r a certitudine fidei. Primo qꝛ certitudo fidei ē i itellectu certitudo spei est i affectu. Scd̄o qꝛ certitudo fidei opponit errori. Certitudo aūt spei hesitatiōi siue diffidētie. Vn̄ ꝑ fidē cert' est aliqs de euentu ꝛ de ordine. Per spem aūt solū certitudo est de ordine vicꝫ ꝙ si in bono ꝑseuerauerit habebit vitā eternam. Tertio qꝛ certitudo fidei est circa complexū vt ꝙ deus est trinus ꝛ vn' ꝛ hmōi. Certitudo aūt spei magis est circa incomplexū. Spe enim sperat vita eterna. Patꝫ itaqꝫ ꝙ spes habet certitudinē. Si em̄ (vt dicit phs. j. ethic.) virtus est certior oi arte: ancora aie dꝫ esse certissima. Hec Bon̄. Pro fun. sicut dicit phs. j. ethic. non in omnibꝫ silit est q̄renda certitudo. Constat āt de spe tēporalium ꝙ modicā aut nullā certitudinē habet. Quis em̄ cert' est ꝙ ꝓ labore lucrū reportabit. Vn̄ dicit poeta ꝑāphil'. Sorte sub ambigua spes ꝛ labor omnis habet Crescit principio spes tamē ipa bono. Sꝫ de spe que est virtus theologica q̄rit An i actu ꝛc. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ cōclude ꝙ spes

non excludit timorē. Vñ hec duo coniun//
git ps. di. Bñplacitū ē dño sup timentes
eū: ⁊ in eis q̄ sperāt sup miscđia e. Sʒ heu
multi sunt q̄ nō timēt temerarij pctōres/
lubrici/ auari/ vsurarij ⁊c. Contra q̄s leo q̄
est audacissimū anial iuxta illō puer. xxx.
Leo ad nullius pauebit occursū. Dʒ tñ ti
mere septē sic dicit Jsiō. ⁊ hʒ etiā in histo
ria trāsmarina. s. stratā publicā: et hec est
mors. strepitū rotaꝝ: ⁊ he sunt cōminatio
nes diuine. ignē/ ⁊ hic est ignis infernalis.
q̄ddā anial qđ dʒ lamia/ cui⁹ ferocitate vi
sa vix est aliq̄ bestia tuta. ⁊ hec est iudicij se
ueritas. Item q̄ddā anial qđ dʒ leontofo
rius: de cuius carnib⁹ comedēs intoxicat̄/
⁊ hec est infectio pcti. Item venatoꝝ inge
nia: ⁊ he sunt insidie diaboli. Item vbera
catuloꝝ. Et hec sunt flagella pñtis vite
Hec q̄ppe oia timenda sunt. Jdeo spes ñ
excludit imo concomitat̄ timorē Figura
Gen̄. xlix. in benedictione ioseph. Omipo//
tens bñdicet tibi bñdictionib⁹ celi desup ⁊
abyssi deorsum. Jn bñdictionib⁹ celi: siḡt
spes celestiū. Jn bñdictiōib⁹ abyssi timor
q̄ consurgit ex penis inferni. Itē Gen̄. xij
Abraam tetendit tabernaculū suū habēs
ab occidēte bethel ⁊ ab oriente hai. q̄ hō
i aduersis dʒ hr̄e spem q̄ figurat̄ i bethel
qđ interptat̄ dom⁹ dei. Jn psperis aūt dʒ
hr̄e timorē pctōꝝ suoꝝ vel futuri iudicij
vel tormentoꝝ inferni qđ figurat̄ in hͦ no
mine hai. qđ interptat̄ vita valliū q̄ est vi
ta sordiū: vita pctōꝝ: vel q̄stio vite q̄ erit i
iudicio/ vł abyssus in q̄ notat̄ timor iferni
Sed heu de multis pt dici illud ps. Nō ē
timor dei añ oculos eoꝝ.

S Ecundus ar. Jn pce. ⁊c. Jn hͦ ſmo//
ne dicendū de tertio qđ est dñice ma
iestatis pñtia fructuosa. q̄ vicʒ fecit petrū
⁊ alios cognoscere suā mirabilē ptātem ⁊
ꝓpriā sui fragilitatē. Vñ pcidit simon ⁊c.
Ubi ōndit̄ pñtia dñi tripl'r fructuosa.

Primo/ q̄ humiliatiua
Scđo/ q̄ assecuratiua.
Tertio/ q̄ attractiua

Primo q̄ hūiliatiua. inq̄ntū facit cogno//
scere diuinā sublimitatē ⁊ ꝓpriam fragilita
tē. Unde petrus ex hūilitate pcidit coraʒ
iesu: di. Exi a me dñe: q̄ hō pctōr sū. Nō
sum dignus habitare i tua societate. q̄ tu
de⁹ ego hō pctōr/ tu dñs. ego ſuus. Sic ⁊
abraam ex diuia pñtia humiliat⁹ dicebat
Gen̄. xviij. Loq̄r ad dñm meū cū sim pul
uis ⁊ cinis. Sic ⁊ de btō Francisco legi//
mus q̄ stans in orōne dicebat deo. Quis
es tu: ⁊ quis suʒ ego: ⁊ hec sepius replica
bat. De petro aūt dicit Cirillus in ꝑposi//
to. Reducens ad ꝯsciam patrata delicta
tremit: vel imund⁹ mūdū credit se nō pos
se suscipe. Scđo: q̄ est assecuratiua. q̄a
dicit dñs ad simonē. Noli timere. Ex hoc
iā hoies eris capiens. q. d. Ex hoc q̄ sic te
hūiliasti habebis officiū ad capiēdos ho//
mines. Dignum est em̄ vt illi alijs presint
q̄ in ptāte extolli nesciunt. Uel sic dic Be
da. Exponit ei dñs quid captura pisciū si
gnificet q̄. s. ipse sic nunc p retia pisces: sic
aliq̄n p vba sit capturus hoies. Est g̃ pñē
tia dñi assecuratiua ⁊ consolatiua. Unđ ⁊
in cor penitentis veniens tribuit spei secu//
ritatē. Amb. Dic et tu exi a me dñe. q̄ hō
pctōr sū. vt rñdeat dñs. Noli timere. Jn//
dulgēti dño pctm̄ fatere Vñ ⁊ Mat. xiiij.
Discipulis timentib⁹ i mari dicit. Habe//
te fiduciā. Ego sum: nolite timere. Ter
tio q̄ est attractiua. Vñ subductis ad ter
ram nauib⁹ relictis oib⁹ secuti sūt e. Nō tñ
oino omnia reliq̄runt q̄ adhuc iteꝝ post//
ea ad ꝓpria redierunt. Dulcedo q̄ppe dñi//
ce pñtie eos attrahebat Ps. Quam magna
mĺtitudo dulcedis tue dñe ⁊c. Chrys. Cō
sidera eoꝝ fidem ⁊ obedientiā: q̄ relictis oi
bus eum sequebāt̄. Nec mirū q̄ nihil dul
cius: nihil securi⁹: nihil honorabili⁹ q̄ chri
stum seq̄. Vñ ipe dicebat Jo. viij. Qui se
quit̄ me non ambulat in tenebris sʒ habe
bit lumē vite. Oia g̃ libenter ꝯtemnere de
bemus vt veraciter chr̄m seq̄mur. Exem
plū i paulo q̄ dicit Phil. iij. Oia arbitror
vt stercora vt chr̄m lucrifaciā. Et iteꝝ ille
dicebat. Mihi viuere christus est et mori
lucrum.

T Erti⁹ ar. Auđ. ⁊c. Forte dicitis. Nō
est in ptāte nr̄a hr̄e pñtiam dñi. Au//
dite qđ lex dicit. ff. de regu. iur. Qui pt fa
cere vt conditioni possit parere iā posse vi
det̄. Ubi glosa tangit casum de illo quem
quis cōstituit heredem ⁊ legauit aliquid
ſuo qđ non possit recipe nisi fact⁹ sit liber
qđ cōmisit fidei heredis sui rogando eū
q̄ eū manumitteret ⁊ sic daret legatū. He
res postea se excusat q̄ seru⁹ non est capax

talis legati. Sed excusatio non valet quia per eum stat q non habet libertatem. et ideo ei imputat. ff. de legatis. l. Siquis seruus. Sic et totū imputatur eis q nō habēt gratiā. quia sicut hr ō 2 se. di. iiij. Nec quē. Sicut sol equaliter sup omnes radiat: sic grā dei equaliter offert omnibꝰ: tm̄ illud necessariū ē vt ad deū 2uertamur et sibi appropinquemꝰ Audite/q̄libent appropinquaretis ei sine q̄ nullatenꝰ securi esse possetis. Expone: notando illō Jac. iiij. Appropinqte deo et ipe appropinqbit vobis.

Dn̄ica. v. post Trinitatis
Sermo. iiij

Noli timere.

etc. In h vocati estis vt bn̄dictionē hereditate possideatis j. Pe. iij. Jō non debemꝰ timere. In illis aūt pbis tangunt tria.

Primū gratiosa vocatio. vocati estis

Scōm vocationis 2clusionem vt bn̄dictionē possideatis.

Tertiū conclusionis 2firmatio. hereditate. i. firme et ppetuo ad modū hereditatis. De his tribꝰ. j. Pe. v. Deꝰ ois grē vocauit nos in eternā gl'iam suā

Noli etc.

Primus arti. An spes pcedat charitatē: Q, nō. Aug. li. iij. de ci. dei. Ois affectō rit ex amore. Cōtra. Mat. j. Abraā genuit Isaac: Isaac aūt genuit iacob. Glo. i. fides generat spē: et spes charitatē. Rn̄det Bon. in. iij. dis. xxvj. Dupliciter cōparare possumꝰ istos habitus. Aut fm se. Aut in ordine ad actus. Prio mō non hn̄t ordinē quia oēs vtutes gratuite sit infundunt. Scdo mō vnꝰ habet ordinez ad alterū/quia actꝰ vniꝰ disponit ad actū alteriꝰ/qm̄ g actꝰ spei disponit ad actum charitatis tanq ad spūalis edificij complemētū. Nemo em̄ diligit aliqd bonū pter se et sup oia nisi speret se ad illud posse puenire. Hinc est g q fm ordinē nature actꝰ spei pcedit actū charitatis. Ad illud aūt qd obijcit dicendū q verū est de amore fm statū impfectū/sed sic amor fm impfectionez statꝰ est oim affectionū pncipiū: sic fm suam pfectionē est oim affectionū terminꝰ et finalis et cōplementū. Oēs em̄ affectiones aīe ad h ordinat vt deꝰ pfecte amet. Charitas aūt n̄ noiat q̄lecūq amorē sz amorē pcipuum. Hec Bon. Pro fun. Sicut dicit Arist. in postpdicamentis. Priꝰ dr aliquid alio aut tpe: aut naturali psuppositiōe: aut dignitate: et alijs modis ibi positis. Et dignitate qdem nō est dubium qn charitas simplr sit prior spe: tpe pō simul infundun tur habitꝰ spei et charitatis. Actꝰ etiam vt plurimū sunt sit tpe. De ordine aūt nature est q̄stio. Et 2stat q spes multū disponit ad amorē. Vn̄ dicit Ouid. li. heroidū. Spes bona dat vires. Sūt aūt vires animi ex charitate. Cum g qrit An spes etc. Dic rn̄. vt s. Ex qua 2clude q spes facit mentis eleuationē ad deū et ad dulcedinem future 2teplationis. Heb. vj. Spem habemꝰ incedentē vsq ad interiora velamis vbi pcursor p nobis introiuit chrs. Unde spes q̄dā mō an̄ tps introducit in paradisum. Vn̄ sup illud ps. Spera in dn̄o. dicit glosa. Per spem intrat ad videndū id qd credit. Prouer. x. Expectatio iustorū leticia. Sz attendite qm̄ p oppositū: iniquorū expectatio est tristicia q̄uis aliter psumāt O auari: o luxuriosi: o sacrilegi etc. Certe vt dr puer. x. Spes impiorū pibit. At econtra vt iā diximus. Expectatio iustorū leticia. Figura in Gen̄. Abraā diu expectauit pmissū de filio pmissionis: et tandē habuit filiū isaac quē (vt dicit paulꝰ ad Ro. iiij) expectauit in spe 2 spem. In spe. s. grē: 2 spem sez nature. Expone qm̄ isaac interptat risus: et sigt leticiā iustis repromissā. Nam vt ait ps. Exultabunt sci in gl'ia

Secundꝰ ar. In pce. etc. In h aūt dicē dū ō triplici spe qm̄ ad spem nos hortant pba thematis.

Pria est spes moderāda.

Scda est spes detestanda.

Tertia ē spes amplexanda.

Prima igit etc. hec ē animi cōpassio cuius obiectū est bonū futurū qdcūq cū arduitate et difficultate adipiscendi apprehensū. et hec etiā in brutis inuenit. Ista igit est expectatio nō certa alicuꝰ boni futuri ex rōne aut cōiectura pbabili. Hec ē moderanda quia pōt esse bona et mala. Hac spe dicimus mercatorē laborare spe lucri. Tunc aūt est cōmendabil' qm̄ in solo deo pncipa

liter ponit̃ ⁊ ordiat̃ ad vltimũ finẽ. Hmõi spes erat in iuda machabeo. de q̃ dicit̃. ij. Mach.xv. Machabe⁹ semꝑ ꝯfidebat cũ oĩm spe auxiliũ sibi a dño affuturꝫ. Secunda ẽ spes amplexanda. Hec est virtus theologica faciens in deũ tẽdere ⁊ sibi inniti. Hec aũt spes pncipal'r respicit btitudinem eternã. secũdario aũt alia q̃ petunt̃ a deo in ordine ad btitudinẽ eternã. vt dicit Tho.ij.ij.q.xvij. Tertia est spes detestanda q̃ vicꝫ nõ deo ſꝫ creature innititur. Sap.iij. Vacua spes illoꝝ: hmõi est spes eoꝝ q̃ ꝯfidũt i sua iusticia Lu.xviij. dr dñs ad q̃sdã q̃ i se ꝯfidebãt tãq̃ iusti ⁊c̃. Hec ẽ fallax. q: vt dic̃ Gre. Sepe sordet i ocul' iudicis q̃d fulget in ocul' opantꝫ Itẽ spes eorũ q̃ confidunt in sua sapia vt fuerunt phi. Aug. in solil'. Audiuim⁹ ⁊ vidim⁹ multos sua sapia in celos ascendisse: ⁊ eoꝝ animas in abyssos perijsse. q̃d vtiq̃ non sine timore recolo: et sine magno timore non confiteor. Ideo Luce.xj. Vide ergo ne lumẽ q̃d in te est tenebre sint. Itẽ spes eoꝝ q̃ cõfidunt in sua potentia vt sennacherib rex assyrioꝝ. de q̃ hr̃ Esa.xxxvj. et. xxxvij. q̃ in multitudine exercit⁹ confidebat ⁊c̃. Nota historiã q̃ etiã plenius ⁊ expressius hr̃. iiij. Reg.xviij. et. xix. Et nota/ miseꝝ finẽ ei⁹ Lu.j. Deposuit pot. de sede. et Baruch. iij.ca. Vbi sunt pncipes gentiũ ⁊c̃. sequit̃. Exterminati sunt ⁊c̃. Itẽ spes eoꝝ q̃ confidũt in sua prudentia q̃ sciũt dare astuta ꝯsilia q̃nq̃ ad opprimẽdos simplices Esa. xxix. Ve q̃ pfundi estis corde: tales aũt cõfundunt̃. Exẽplũ. ij. Reg.xvij. de achitophel. vide ibi quõ confusus laq̃o se suspẽdit. Est etiã notabile exẽplũ de aman. lib. Hester. Itẽ spes eoꝝ q̃ confidunt in diuitiaꝝ abundantia: q̃ (vt dicit Greg.) Tanto amore diligũt transitoria vt totã spem suã ponãt in eis ps̃. Ecce hõ q̃ non posuit deũ adiutorẽ sibi: sed sperauit i mltitudine diui. su. Sed spes taliũ pibit. Job. xxvij. Diues cũ dormie. nihil secũ afferet. Aperiet ocl'os suos ⁊ nihil iueniet: apprehẽdet eũ q̃si aq̃ inopia: opprimet eũ tẽpestas/ tollet eũ vent⁹ vrens. Itẽ spes eoꝝ q̃ ꝯfidunt in amicoꝝ pluralitate: affinitate aut cõsanguinitate. Hiere.xvij. Maledict⁹ hõ q̃ cõfidit in hoie: ⁊ ponit carnẽ brachiũ suum. Itẽ spes illoꝝ q̃ confidunt in vite diuturnitate. Greg. in mora. Reproboꝝ mentes erga dies vite pñtis tanto amore constringunt̃. vt semꝑ appetãt hic viuere: quatin⁹ si valerent viuendi cursũ desiderarẽt nunq̃ finire. Hec aũt spes adeo seducit vt vix inueniat̃ aliq̃s q̃ in mortꝫ articulo posit⁹ nõ speret adhuc euadere. Exẽplũ. ij. mach. ix. de impijssimo antiocho q̃ a deo ꝑcuss⁹ plaga insanabili: ita vt de ei⁹ corꝑe vmes scaturirent ac viuentes in doloribꝫ carnes ei⁹ effluerẽt ⁊ illius fetore exercit⁹ grauaretur: dicebat tñ Ego infirmitate graui depñhensus necessariũ duxi p cõi vtilitate curam hr̃e nõ desperans memetipm: ſꝫ multã spem hñs effugiendi infirmitatẽ. Ecce in desperatissimo statu posit⁹ non desperabat ⁊ de negocijs extrinsecis curam hñs: d̃ salute aĩe nõ curabat. Hoc mõ fere oẽs in extremis excecant̃. O q̃ vana spes mortaliũ. Sap.v. Spes impij q̃si lanugo ẽ q̃ a vento mouet̃: ⁊ tanq̃ spuma gracilis q̃ a vento disperg[i]t̃: ⁊ tãq̃ fum⁹ q̃ a vento diffusus est: ⁊ tanq̃ mẽoria hospitꝫ vni⁹ diei p̃tereuntꝫ.

t Erti⁹ ar. Auð. ⁊c̃. Videte g̃ q̃ fatuũ ⁊ ꝑiculosũ ẽ spem hr̃e in hũanis rebꝫ et corꝑalibꝫ cũꝫ lex dicat. Quid erit stabile ⁊ imobile int̃ hoies vt nullã patiat̃ mutationẽ cũ oĩs nr̃ act⁹ sub ꝑpetuo motu ꝯsistat .ff. de iudicijs. l. Proponebat̃. Et in autentica d̃ alienatiõe ⁊ ꝑmutatiõe i rebꝫ eccl'iasticꝫ. coll'. prima. §. Vt non. ⁊ de ꝯse. di. v. Ne tales. Manere i vno statu nõ ẽ corporũ natura: nec sꝑ q̃escere In talibꝫ g̃ nõ est sperãdũ. An secur⁹ sit debilis q̃sq̃ innitẽs baculo arũdineo/ aut hõ exñs in naui q̃ssata vndiq̃ ipulsa a marꝫ tẽpestate. Expone ⁊ applica notãdo illð Senec̃. ad lu. Noli tranquillitati huic ꝯfidere/ momẽto mare euertit̃. ⁊ plerũq̃ vbi luserit nauigia sorbẽt

Dñica.v.post Trinitatis.
Sermo.v.

Noli timere.

n Qui ei vult vitã diligere ⁊ videre dies bonos cohibeat linguã suã a malo ⁊ labia ei⁹ ne loq̃nt̃ dolũ: declinet aũt a malo ⁊ faciat bonũ. j. Pe. iij Qui sic faciet: nõ habebit causam timẽdi

In his aũt ꝟbis hortatur ad tria
Primo ad lingue repſſionem. cohibeat
Scđo ad mali opis (linguã ſuã ⁊c.
euitationẽ. declinet aũt a malo.
Tertio ad boni opis executonẽ. ⁊ faci-
at bonum. De pmo Ecci.xxviij. Attẽ-
de ne forte labarꝫ i lingua. De alijs du
obus đr Ps̃. Diuerte a malo ⁊ fac bonũ.
Noli timere.

P Rim⁹ ar. An cauẽdus ſit timor: Qꝫ,
ſic. qꝛ dixit dñs Petro. Noli timere.
Cõtra. Ecci.j. Qui ſine timore ẽ: nõ po-
terit iuſtificari. Rñſio. In.iij.ſniaꝝ. di.
xxxiij. ponunꝭ multe ſpẽs timoris. Ad p̃-
ſens aũt diſtinctionẽ trimẽbrẽ tm̃ faciam⁹
Eſt em̃ q̃dã timor horribilis. et iſte eſt in
dãnatꝫ. Sap.v. Uidẽtes turbabũꝭ timo
re horribili. Ipſi q̇ppe dãnati ſũt ſic ouis
q̃ a lupo deuoraꝭ: q̃ timẽdo moriꝭ ⁊ mori
endo timet. ita ꝙ q̇libet eoꝝ dicere põt il-
lud pſ. Timor ⁊ tremor venerũt ſup me: ⁊
contexerũt me tenebre. Uñ Judith.xiiij.
Intolerabilis timor ⁊ tremor cecidit ſup
eos. Eſt em̃ timor cũ oi deſpatiõe. Ille g̊
timor eſt nob ſũmope p̄cauẽdus. Scđs
eſt timor vitupabilis. Et iſte eſt in hoib⁹
mũdanis q̇ nimis timent ſubire corpales
penas vł ſuſcipe corpales penurias vł in-
digentias: aut incurrere mundanoꝝ pſo-
nales inimicicias. Et iſte ꝯtrariaꝭ chari-
tati. Hic g̊ fugiendus eſt. Unde Eſaie.lj
Quis tu vt timeas ab hoie mortali ⁊ a fi
lio hois q̇ q̃ſi fenũ areſcet/et oblit⁹ es dñi
creatoris tui: Terti⁹ eſt timor laudabił:
q̊ vicꝫ timeꭍ offenſa dei. Et iſte eſt in bo-
nis: nec eſt cauẽdus ſed habẽdus. Deuꭍ.
vj. Dñm deũ tuũ timebis. Hoc ꝓ rñſiõe.
Pro fũdamẽto. In timore ⁊ alijs paſ-
ſionib⁹ animi atq̃ in oib⁹ opib⁹ obſeruan
dus eſt modus debitus: vt vicꝫ fiãt vbi et
qñ ⁊ ſm ꝙ optꝫ. Horaci⁹ in ſermõib⁹. Eſt
mod⁹ i reb⁹: ſũt certi deniq̃ fines Quos
vltra ve citra neq̇t ꝯſiſtere rectũ. Uñ etiã
Ariſt.iij. Eth. oñdit aliquẽ timorẽ eẽ vi-
tupabilẽ q̇ ſ. opponiꭍ ꝟtuti fortitudinis: ⁊
aliquẽ laudabilẽ q̇a đt q̃dã eſſe q̃ timere
bonũ eſt: puta ifamiã. Et laudaꭍ tñ fortꝫ
qꝛ terribilia ñ timet. Cũ g̊ q̃riꭍ An timor ⁊c.
Dic rñ. vt s̃. Poſt rñſionẽ aũt dicas. Eſt
aũt diligenꭍ notandũ ꝙ ſic timorẽ hr̃e de-
bem⁹ vt erubeſcam⁹ culpã cõmiſſam ⁊ pl⁹
dei offenſam/diuinãq̃ timeam⁹ iuſticiam
Et iſte timor retrahit a malo ⁊ iducit ad
bonũ. De pmo ꝓuer.xv. Per timorẽ dñi
declinat ois a malo. Audite o pctõres: lu
xurioſi: ſupbi ⁊c. q̇d vos in pctis detinet.
Certe defect⁹ timoris. De ſcđo Ecci.xv.
Qui timet dñm faciet bona. Audite aci-
dioſi ⁊c. Et vñ defect⁹ timoris: Certe ex
defectu ꝯſideratiõis. qꝛ vicꝫ hõ nõ conſi-
derat q̃ntũ pctã deo diſpliceãt: ⁊ q̃ꝫ grauẽ
penã ex ipſis adq̇rãt. Nõ eſt dubiũ ſi hec
attẽte ꝯſiderarẽt/timerẽt: ⁊ hũeros ſuppo
nerẽt ad onera pnie ⁊ bona opa ꝟtutis.
Figura Gen.xlix. Iſachar accubãs inꭍ
termios/ſuppoſuit hũeros ad portanduꝫ.
Expone. Iſachar iterptaꭍ vir mercedem
vidit. et ſigt eum q̇ ſepe cõſiderat merce-
dẽ vite eꭍne q̃ ꝑ pctm̃ amittiꭍ: ⁊ ꝑ bonum
op⁹ adq̇riꭍ. Iõ accubat inꭍ termios .ſ. di-
uine iuſticie quã timet: ⁊ diuie mie in q̃ cõ
fidit. vł inꭍ termios pmij bonoꝝ ⁊ ſuppli-
cij maloꝝ: ⁊ ſic aniaꭍ ad opa pnie ⁊ ad bñ
viuendũ: nec timet laborẽ: q̃m ſic đt Aug.
Si labor terret/merces iuitat.

S Ecũdus ar. In p̄ced. ⁊c. In hoc di-
cendũ de triplici conſideratione ſub-
leuatiua ſpei.
Prima eſt ꝯſideratio diuie miſeratõis
Scđa eſt ꝯſideratio nr̃e opatiõis.
Tertia eſt ꝯſideratio ſctẽ interuẽtiõis.
Prima igiꭍ ⁊c. Sap.xj. Parcis oib⁹ q̇a
tua ſunt. Tã miſericors ẽ dñs ꝙ etiã pctõ-
ri offert miaꝫ quã petere non audet. patet
Lu.xxiij. in latrone q̇ petijt vt memoriam
ei⁹ hr̃et. Et dñs ꝯtinuo đt. Hodie mecũ
eris in padiſo. Hec aũt mia maxie appuit
in ope redẽptõis. Ro.viij. Qui ꝓprio filio
nõ pepcit: ſꝫ ꝓ nob oib⁹ tradidit illũ: quõ
nõ oia cũ illo nob donauit. Iõ ⁊ Ber. ſup
illđ Cañ.ij. Colũba mea i foramib⁹ petre
Clau⁹ penetrãs: clauis reſerãs fact⁹ ẽ mi
hi vt videã volũtatẽ dñi. Quid em̃ videã
ꝑ foramẽ: clamat clauus: clamat vulnus.
Idẽ. Patet arcanũ cordis ꝑ foramia cor-
poris. patet illđ magnũ pietatꝫ ſacrm̃. pa
tent viſcera mie i q̇b⁹ viſitauit nos oriens
ex alto. In q̊ ei clari⁹ q̃ꝫ i vulnerib⁹ tuis elu
xiſſet ꝙ tu dñe ſuauis es ⁊ mitis ⁊ multe
mie. Idẽ ſup cañ. Puto iã ſpnere me ñ po-
terit chr̃s/os de oſſib⁹ meis ⁊ caro de car
ne mea. Etc. Prebet apđ deũ hoi fiduciã

de⁹ hō. est em̄ spes magna penitentib₉ q̄a aduocat⁹ nr̄ fact⁹ est iudex nr̄. j. Jo. ij. Si q̄s peccauerit: aduocatū habem⁹ apud pa trē iesum chr̄m ꝛc. Innuit p̄terea Bern̄. Tres causas sperādi in dei miseratōe dī. Trina ꝯsideratio i quibus tota spes mea consistit.

Charitatē adoptionis.
Ueritatē p̄missionis
Et p̄tātem redditiōis.

De p̄mo Glo. sup illud Matth. vj. P̄r nr̄ In h̄ dat̄ fiducia. Quid em̄ negabit filijs q̄ iā dedit ꝙ p̄r est. De scd̄o Rho. xv. Per patientiā ꝛ ꝯsolationē scripturaꝝ spem ha beamus. De tertio Eccs. viij. Sermo il lius p̄tāte plen⁹ est. Scd̄a est ꝯsideratō nr̄e virtuose opationis Gre. in moꝛ. Cum opus crescit p̄mij fiducia crescit. Jō Titū ij. Sobrie ꝛ iuste ꝛ pie viuam⁹ in h̄ seculo expect. beatā spem. Secur⁹ ē de re q̄ bonū pignus apud se h₃: sic sunt securi de regno celoꝝ q̄ pign⁹ hn̄t sp̄ussct̄i. ij. Coꝛ. j. Qui dedit pign⁹ sp̄us in coꝛdib₉ nr̄is. Itē cer- tus esse pōt de re q̄ venalis est q̄ pciū h₃ apud se: sic cert⁹ eē d₃ de regno eterno qui m̄ltas tribulationes sustinuit q̄b₉ emitur. Gre. in mo. Sct̄i viri q̄t laboꝛes exhibēt tot remunerationis sue pignoꝛa itra spei cubiculū clausa tenēt. Js secur⁹ esse pōt d̄ regno futuro cui iā in p̄nti datū est sup se- ip̄m regnare. Bern̄. Non est via ad regnū sine p̄mitijs regni: nec sperare pōt regnū celeste cui non super membꝛa ꝓꝛia regna re adhuc donat̄. Tertia est ꝯsideratio sā cte interuentiōis. p̄mo btē v̄ginis matris dei. Cui cantat eccl̄ia Salue regina mise- ricoꝛdie vita dulcedo ꝛ spes nr̄a. Itē ange loꝝ q̄ bonū nr̄m desiderant ꝛ de ipso gau dent Luc. xv. Gaudiū est angelis dei sup vno pctōꝛe pniam agente. Itē sctōꝝ oim. ps. Leuaui oculos meos i mōtes: vn̄ ve- niet auxiliū mihi. Mōtes spirituales sūt sct̄i. Et sic dicit Guillerm⁹ lugdun̄. Mul tā debem⁹ h̄re fiduciā in sctis illis / specia lit̄ de q̄ꝝ pietate pl'a habem⁹ argumēta q̄ sc₃ legunt̄ in hac vita fuisse pietat' eminē tis. Exemplū de btō nicolao: de q̄ legit̄ ꝙ erat valde compatiēs ꝛ sup afflictos pia gestans viscera. Et de btō martino q̄ diui sit palliū paupi. Et de mult' alijs: m̄lta si milia legunt̄. Propterea dt̄ Bern̄. ser. iij. d̄ oib₉ sct̄is. Sane vt gl'iam q̄ a solo deo ē sperare liceat. sūmope a nobis desiderāda sunt suffragia sctōꝝ.

t Erti⁹ ar. Au. ꝛc. Notate itaq₃ q̄d lex dt̄. Oēz spem nr̄az ad solā referre de bem⁹ sūme charitatis ꝓuidentiā a q̄ mūdi elementa ꝛ eoꝝ dispositio pcesserūt: sine q̄ nō est armis vel ingenio ꝯfidendū. C. de ve. iu. enucleando. l. j. ꝛ de pe. dis. iij. c. Ad huc instāt. Quicūq₃ iuocauerit nomē dn̄i salu⁹ erit. Dino ḡ sperandū est in dn̄o. Au dite. Si rex esset clemēs ꝛ p̄i⁹ q̄ p totū re- gnū facit clamare: siq̄s me offēderit rede- at me: ꝛ oia indulgeo. Jāq₃ certū est ꝙ sic multis indulsit. ꝛ p̄terea in ei⁹ curia sunt oēs iteruenire parati p sic redeuntib₉ / nō- ne multū sperare d₃ aliq̄s q̄ offenderit re- gē inuenire misc̄diam apud eū absq₃ diffi- dentia. Expone ꝛ applica: notādo illō ps̄ Sperent in te q̄ nouerūt nomē t. dn̄e ꝛc.

Dn̄ica. vj. post Trinitatis
Sermo. j.

n Jsi abunda uerit iusticia v̄ra plus q̄ꝫ scri- baꝝ ꝛ phariseoꝝ: nō intrabit₃ in reg. celoꝝ Matt. v. Quicūq₃ baptizati sum⁹ in chꝛ̄o iesu: in moꝛte ipsi⁹ baptizati sum⁹. Ro. vj. Jō bn̄ decet vt abūdet iusti cia nr̄a ꝛc. In illis aūt v̄bis tangit̄ triplex consideratio.

Prima est baptismalis. Quicūq₃ in chꝛi sto baptizati sum⁹.

Scd̄a est sp̄ualis sanctificatiōis. in chꝛi sto iesu q̄ oēs sanctificat.

Tertia est sp̄ealis miseratiōis. i moꝛte ipsi⁹ ꝛc. De his trib₉ Apo. j. Dilexit nos ꝛ lauit nos a pctis nr̄is in sanguie suo.

Nisi abunda. ꝛc.

p Rim⁹ ar. An ꝯuenient̄ diffiniat̄ iu- sticia a legisp̄it': Justicia ē ꝯstans ꝛ ꝑpetua volūtas ius suū vnicuiq₃ tribuēs. Q, nō. Sola dei volūtas ē ꝑpetua. ḡ si iu sticia ē ꝑpetua volūtas i solo deo ē iusticia Rn̄det tho. ij. ij. q. lviij. Sic dt̄ Jsid. lib. etym. Just' d' q̄ ius custodit. Ad h̄ aūt ꝙ act⁹ sit v̄tuosus circa q̄ꝫcūq₃ materiā opoꝛ tet ꝙ sit volūtari⁹ ꝛ ꝙ sit stabil' ꝛ firm⁹. q̄a vt dt̄ phs. ij. eth. Opter ꝙ opet̄ sciēs ꝛ eli-

gēs ꝓꝑ debitū finē ⁊ imobilr̄. Et p̄mū in//
cludit̄ in scd̄o: qꝛ qd̄ ꝑ ignorantiā fit ē iuo//
lūtariū. vt dꝛ. iij. eth. Jd̄ in diffinitiōe iu//
sticie ponit̄ volūtas ad oñdēdū ꝙ actꝰ iu//
sticie dꝫ eē volūtariꝰ. Addit̄ aūt de ꝯstan
tia ⁊ ꝑpetuitate ad designādū firmitatem
Jd̄ p̄dicta diffinitio ē ꝯpleta diffinitio iu
sticie nisi ꝙ actꝰ pōit̄ ꝓ habitu. Posset tñ
sic reduci in debitā formā diffinitiōis Ju
sticia ē habitꝰ ꝟm quē aliq̄s ꝯstāti ⁊ ꝑpe//
tua volūtate ius suū vnicuiq꜠ tribuit. Ad
argumentū āt dicēdū ꝙ sola dei volūtas ē
ꝑpetua. i. ꝑpetuo durās. sꝫ alia potest eē ꝑ//
petua. i. aliq̄d volēs facere ꝑpetuo sic ꝙ ꝑ//
petuū ibi attendit̄ ex ꝑte obiecti voliti nō
ꝟm ꝑpetuā duratiōnē actꝰ volūtatꝫ. Nec꜠
sup̄flue addit̄ ꝯstās in q̊ designat̄ firmū ꝑ
seuerātie ꝓpositū in tali actu volēdi. Hec
Tho. Pro fun. Ois sc̄ptura ⁊ poetarū
⁊ phoꝝ nos ad ꝟuādā iusticiā hortat̄ Vir
gilꝰ. vj. eñ. Discite iusticiā moniti. et Ari
sto. v. eth. tractat de iusticia ⁊ mlt̄ū eā cō//
mēdat. vbi dic̄ ꝙ iusticia ē habitꝰ a q̊ sunt
oꝑatiui iustoꝝ ⁊ a q̊ iusta oꝑant̄ ⁊ volunt.
Querit̄ g̊ de illa diffinitōe q̄ dat̄ a iurispe
ritꝫ ⁊c̄. Dic rñ. vt s̄. Post rñsionē dicas. iu//
xta igit̄ hāc diffinitionē videat hō q̇d vni//
cuiq꜠ tribuēdum sit: ⁊ h̊ faciat vt iustꝰ sit.
Debꝫ vtiq꜠ deo hō reuerētiā ⁊ honorē: ꝓ//
ximo beniuolētiā ⁊ amorē: sibiip̄i castimo
niā ⁊ pudorē. De p̄mo malach. j. Si ego
pr̄ vbi honor meꝰ. De scd̄o Ro. xiij. Ne//
mini q̇cq̄ debeatꝫ nisi vt inuicē diligatis.
De tertio Ro. viij. Debitores sumꝰ ñ car
ni vt ꝟm carnē viuamꝰ. Si em̄ ꝟm carnē vi
xeritꝫ morieminī ⁊c̄. O deꝰ q̊t mala sunt cō
tra dei honorē. sic̄ sunt ꝑiuria: blasphemie:
irreuerētie ⁊c̄. Quot ⁊ q̄nta ꝯ̄ ꝓximi amo
rē sic̄ sunt dissensiōes: odia: detractōes: op
pressiones: fraudes ⁊c̄. Quot enormia ꝯ̄
castimoniā ⁊ pudorē. vt sunt fornicatiōes
adulteria. ⁊c̄. Per iusticiā q̇ꝓpe dꝫ rō subij
ci deo ⁊ sensualitas hūiliāda ē sub rōne.
Figura Geñ. xvj. De agar fugiēte a sarai
q̄ ꝑ angelū reducta ē q̇ monuit eā hūiliari
sub māu sarai. Spūalr̄ agar q̄ āncilla erat
siḡt carnē. Sarai ꝟo q̄ erat dña siḡt rōnē.
vñ ⁊ sarai iterp̄tat̄ p̄nceps mea. Fugit ali
qñ sensualitas iꝑiū rōnis: sꝫ tñ sꝑ est re//
ducēda ⁊ subiugāda rōni. Om̄ vt dt̄ ber.
Ancillam dñari ⁊ dñam ancillari magna
abusio est.

Secundꝰ ar. Notādū ꝙ cū saluator dt̄
Nisi abun. iusti. vr̄a ⁊c̄. Nō sumit̄ iusticia
ꝓ ꝟtute cardinali q̄ ē spēs ꝟtutꝫ q̄ vnicuiq꜠
reddit̄ qd̄ suū est: sꝫ generalr̄ ꝓ q̄cunq꜠ ꝟ//
tute ꝓut dic̄ Hiero. ꝙ oēs ꝟtutū spēs sub
vno iusticie noīe ꝯtinent̄. Et ꝟm h̊ etiam
Aug. dic̄ duas eē ꝑtes iusticie. s. declinare
a malo ⁊ facere bonū. qꝛ sic iusticia distin//
guit̄ ꝯ̄ pctm̄. Pensemꝰ āt bñ q̄ꝫ sit terribil̄
dñi cōminatio: di. Nisi abund̄. ⁊c̄. nō itra.
in reg. celoꝝ. Jn euāgelio itaq꜠ tria sꝫ ad
iusticiā verā spectātia.

Primū ē saluatorꝫ istructio
Scd̄m est istructiōis specificatio
Tertiū ē specificatiōis ꝯclusio.

Primū igit̄ est saluatoris istructio: cū dic̄.
Nisi abund̄. ⁊c̄. Erat em̄ iusticia scribaꝝ ⁊
phariseoꝝ vana ⁊ simulata ⁊ impfecta. ha
bebat g̊ tres ꝯditiōes vituꝑabiles.

Pria ē falsitas simulatiōis.
Scd̄a ē vanitas intētionis.
Tertia est p̄uitas impfectiōis

Nr̄a g̊ iusticia dꝫ hr̄e ꝯditiōes oppositas.
vt sit vera/ recta/ ⁊ ꝑfecta. Pria igit̄ est
falsitas simulatōis. Erāt ei simulatiōe ple
ni Vñ in euāgelio sepe eos vocat hypocri
tas vt ptꝫ Mat. xxiij. Habebāt vtiq꜠ fo//
lia ꝟboꝝ sine fructu Mat. xxiij. Dicūt em̄
⁊ nō faciūt ⁊c̄. Nisi g̊ abundauerit ⁊c̄. qꝛ ñ
ex ꝟbis iustificabimur sꝫ ex oꝑibus. Sed
heu q̄ꝫ multiplex nūc regnat simulatio. tū
in hūanis officijs: tū i mūdanis amicicijs:
tū in secularibꝫ negocijs Jn h̊ aūt ser. dicē
dū de p̄mo. s. de simulatiōe in hūanis offi//
cijs q̄ mlt̄iplex ē vt patere potest discurrē//
do per status.

Prio ꝑ statū eccl̄iasticoꝝ
Scd̄o ꝑ statū laicoꝝ.
Tertio ꝑ statū chr̄ianoꝝ

Vbi p̄mo notādū ꝙ h̊ acipimꝰ officiū gnā
lit̄ ꝓ oꝑatiōe alicui cōpetēte ꝟm sui statꝰ q̄//
litatē. Et certe in q̊libet statu mlt̄e sūt cor
ruptiōes. ps̄. Corrupti sūt ⁊ abominabi//
les facti sunt i studijs suis ⁊c̄. Nō ei tales
sunt i ꝟitate q̄les eē debēt ⁊ fingūt: qd̄ ap
parebit satꝫ discurrēdo ꝑ statꝰ. Per statū
p̄mo eccl̄iasticoꝝ q̇ debēt eē viri deuoti et
spūales. Leui. xxj. Sacerdotes sc̄ti erunt
dño do suo ⁊ ñ polluēt nomē eiꝰ. Jncēsū ei
dñi ⁊ panes dei sui offerūt: debēt itaq꜠ eē

scti z spuales diuinu officiu deuote dicendo.c. Dolentes.de cele.mis.sacra reuerent z ppter deu tractando z mistrando Esaie.lij. Mundamini q fert vasa dni. Sacramenta dici pnt vasa dni. vasa inqua diuine gre: z sobrie z caste viuedo. Leuit.xxj. Ho q habuerit macula no accedet ad misterium dei sui. Bern. Ve his q in carne ambulat: placere deo no possut: z placere velle psumunt. Notandu aut q sacerdos q e cocubinari manifestus ita q nulla possit tergiuersatoe celari suspensus e ab officio xxxij.dis.c. Preter. Et io si celebrat e irregulars.c.j.de re iudicata.li.vj. Et etia suspensus e a bnficio Ptz in dicto.c. Preter. cu Glo. Multi tn doctores volut q requirat monitio: aliter n sit suspesus ipo facto nec incurrat irregularitate. Sz pmu veri. Et ide dic d qcunq iferiori a sacerdote si exercet actu cuiuscuq ordis vt notat arch. in.c. Ad h.xxxij.dis. Et sol papa dispensat.c.j.d re iudicata.li.vj.et.c.j.de sente.excoicatiois.li.vj. Et ide dic de qcuq pcto mortali sic de fornicatioe.sm do. Anto.in c. Vra.de coha.cle.et muli. Constitutio ei penalis etia q ad pena extendit ad casu simile ex identitate ronis si ro in ea ostituti one est expssa.vt in.l. His solis. C. de re uo.dona. Nec pot dici q sit interpretatio extesiua qz est poti intensiua seu intellectiua qz lex no e aliud q ipa ro legs.vt pbat in l. Non dubiu. C.de legib. Et q lex penal extedat si in ea e scripta ro natural vel ciuilis tenet Bal.post Bar. Talis etia sic notori pcto teneat restituere fruct qs tuc percipit de bnficio qz cu sit suspensus pinde e acsi no resideret qz nullu et inutile ide sunt c. Inter corpalia de trasla.pla.sic non rite z non fieri paria iudicant.c. Venies de psbyters no bapti. Scdo p statu laicoru videam de illis q sunt quasi mebra iusticie q sunt iudices: aduocati: pcuratores: z clientes zc. q debet ee iusticie z vitat ptectores. Qd etia intelligi pt d iudicib ecclesiastics z aduocatis: notarys: et hmoi. videant si tales sint qles esse debent. Certe vt hr Hiere.viij. A minimo vsq ad maximu oes auaricia sequnt: et a ppheta vsq ad sacerdote cucti faciut medaciu. Ite videam statu subditor: famulor: et mercenarior q fideliter debet laborare. Item statu dnor aut patrufamilias q suis fuetib mercede debent fidelr soluere. Naz vt hr Ecci.xxxiiij. Qui defraudat mercedez mercenary z q effundit sanguine: fres sut

Tertio gnaliter p statu chrianor q debent ee fraterne charitats amatores Joa.xiij. In h cognoscent oes q discipuli mei estis: si dilectioem habueritis ad inuicem Et oino debet ee diuior mandator et ecclesiasticor obuatores: alias non sunt tales qles esse debent. Vn dns dicebat Jo.xiiij. Si diligits me mandata mea fuate. O deus quot sunt trasgressores. Certe timendu est q sint multo plures q obseruatores. et sic plures damnandi q saluandi

Exemplu legit q qdam cancellari zc. Vide dnica.ij.post pasca ser.j.

t Ertius ar. Aud. zc Non credats saluari nisi christo vere seruiatis. Videte g ne sitis sicut scribe et pharisei q cu simulatione deo fuebant. Consciétia enim erit in curia dei sic instrumentu si porrectu p hereditate petenda. Si aut instrumetu inueniat falsu in aliq sui pte totuz reprobat nisi pbet. C. de pbationib.l.penul.et.ff.d fide instru.l.ij. Vn.xxviij.q.j.c. Omis.§. Ex his. Oe qd fit o oscientia edificat ad gehenna. Pone casum iuxta lege z applica notando illud Ro.ij. Testimoniu illis reddente oscia ipor zc. q forte aliud dnderint exteri zc.

Dnica.vj.post Trinitatis
Sermo.ij.

n Jsi abundauerit zc. Consepulti em sum cum illo per baptismu in mortem vt quo surrexit christus a mortuis p gloriam patris: ita et nos in nouitate vite ambulemus Rhom.vj. Si sic feecrimus: abundabit iusticia nostra plus q scribarum et phariseorum. Ibi autem sunt tria notanda.

Pimu nostre iustificatiois meoranda ppositio. Cosepulti em sum zc.

Scom ppositiois notada conclusio. vt nos in nouitate vite ambulem

Tertiū ɔclusionis cōmemorāda exem-
plario, quō chrs surrexit a mortuis ꝛc.
De his oib⁹ est istud.j. Pe.ij. Pctā no
stra ipe ptulit in corpe suo sup lignum: vt
pctis mortui: iusticie viuamus: cui⁹ liuore
sanati sum⁹. Nisi abundauerit ꝛc.

p Rim⁹ articulus. An iusticia sit vir-
tus: Q, nō. Act⁹ ꝟtutꝫ ē meritorius.
sed act⁹ iusticie nō est meritori⁹. qꝛ vnicui-
qꝫ qđ suū est reddere est necessitatis. Qđ
aūt fit ex necessitate nō est meritoriū. igit.
Cōtra. Greg. in.ij. moral. dt. In qttuor
ꝟtutib⁹.s. tempantia: prudentia: fortitudi
ne: ꝛ iusticia/tota boni opis structura con
surgit. Rñdet Tho.ij.ij.q.lviij. Virt⁹
hūana ē q reddit actū hūanū bonū ꝛ ipm
hoiem facit bonū. Qđ qdē ɔuenit iusticie
Act⁹ eñ hois bon⁹ reddit ex hoc ꝙ attin
git regulā rōnis ſm quā act⁹ hūani rectifi
cant. Vñ cū iusticia hūanas opatōes re-
ctificet: manifestū est ꝙ op⁹ homis bonū
reddit. Hec Tho. Pro fundamento.
Ois virt⁹ ptinet ad fugā viciorū. Unde
Horaci⁹ in eplis. Virt⁹ est viciū fugere.
Itē ibidē. Virt⁹ est mediū vicioꝝ vtriqꝫ
redactū. Per iusticiā aūt maxie euitantur
vicia. Vñ etiā Tulli⁹.j. de offi. Ex iusti-
cia pcipue boni viri nominant. Cū g qrit
An iusticia ꝛc. Dic rñ. vt s. Ex q ɔclude
ꝙ iusticia est multū amanda p quā rectifi-
cant act⁹ hūani. Iō bñ dt ps. Bti q custo-
diūt iudiciū ꝛ faciūt iusticiā in oi tpe. Sꝫ
heu qꝫ multi sunt q ad regulā debite iusti
cie nō attēdūt: Fures: raptores: fraudulē-
ti ꝛc. in tenebris ambulātes. Ps. Nescie-
rūt neqꝫ itellexerūt: in tenebris ambulant.

Figura Exo.x. Facte sūt tenebre horri
biles i vniuersa tra egypti: adeo vt nemo
videret frēm suū/nec moueret se de loco i
q erat. Ubicunqꝫ aūt hitabant filij isrl lux
erat. Expone. Tenebre horribiles sunt in
ɔscia maxie ꝓpt defectū ɔsideratōis actua
lis. Et nemo videt frēm ꝓpter defectū mi
seratiue cōpassiōis: nec mouēt se de loco.i.
de statu in q sunt ꝓpt defectū stimulatiue
cōpūctionis. Tales erāt qb⁹ dictū est Io-
an.viij. In pctō vro moriemi.

s Ecūdus ar. In pceđ. ꝛc. In hoc āt
dicendū de simulatione in mūdanis
amiciciis existente. Sicut eñ dt Chrys.
Oia pscrutantes inuenimus apđ multos
amicicias poeticas.i. ficticias. Sunt eq-
dem amici munndani

Adulatorij
Transitorij
Seductorij

Primo sūt adulatorij. qꝛ qs se amare fin-
gunt/adulatōib⁹ suis multꝫ faciūt trāsgre
di legē dei. Aug⁹. sup illđ ps. Qm laudat
pctōr ꝛc. dt. Adulātiū lingue alligāt ani-
mas in pctis Est vtiqꝫ adulator vt nutrix
diaboli lactans filios diaboli lacte adula
tionis: ꝛ obdormire eos faciēs i pctis cā-
tando cātilenā diaboli. Prouer.xvj. Vir
impi⁹ lactat amicū suū: ꝛ ducit eū p viam
nō bonā. Itē sunt sacerdotes diaboli ipsi
adulatores cantātes cantū adulatiōis su
p mortuos in pctis qs flere deberēt: et sic
eos in pctis sepeliūt. Vñ sup illud Mat.
viij. Sinite mortuos sepelire mortuos su
os. dt Greg. Mortu⁹ mortuū sepelit cum
pctōr pctōrē fauoris aggere pmit. Isti ici
piunt qsi vigilias de Placebo. rñdent sin
gulis sicut son⁹ echo se ɔformātes aliorū
vocib⁹. Isti etiā sunt mimi ꝛ ioculatores
diaboli: nō pmittētes diaboli filios in ali
q ɔtristari. Osee.vij. In maliciis suis le-
tificauerūt regē: malicias ei⁹ dicētes iusti-
ciā. Ezech.xiij. Ve qui ɔsuunt puluillos
sub oi cubito man⁹: ꝛ faciūt ceruicalia sub
capite vniuerse etatꝫ ad capiēdas animas.
Nā sic dt Gre. Quisqs male agētib⁹ adu
lat puluillū sub cubito vel sub iacētꝫ capite
ponit. vt q corripi de culpa debuerat/i ea
fult⁹ laudib⁹ mollit reqescat. Hiero. Ni-
hil est qđ tā facile corrūpat mētē qꝫ adula
tio. Ideo dt sapiens Eccēs.vij. Meli⁹ est
a sapiēte corripi qꝫ stultoꝝ adulatōnibus
decipi. Secūdo sunt transitorij. Nō eñ
vere diligūt: sed ꝓpriā tm vtilitatē querūt.
ideo tpe aduersitatꝫ recedūt. Ecci.vj. Est
amic⁹ ſm tps: ꝛ nō pmanebit in tpe tribu
latiōis. Et est amic⁹ q cōuertit ad inimi-
ciciā. Et est amic⁹ q odiū ꝛ rixā ꝛ cōuicia
denudabit. Est aūt amic⁹ soci⁹ mēse ꝛ non
pmanebit in die necessitatꝫ. Ibidē. Ab ini
micꝫ tuis separe ꝛ ab amicis tuis attende
Amic⁹ fidelis ptectio fortꝫ. Qui aūt inue-
nit illū: inuenit thesauꝝ. Amico fideli nul
la ē compatio. vide ibi. Et puer.xvij. Oi
tpe diligit q amic⁹ ē: et frater in angustiis
cōpbat. Et Ecci.xij. In bonis nō agscet

amicus. Tertio sunt seductorū. Hiere.
ix. Ois amic⁹ fraudulēter incedit. Ibidē.
In ore suo loquit̄ pacē cū amico suo ꝛ oc-
culte ponit ei insidias. Et Ps. Loquunt̄
pacē cū ꝓximo suo: mala aūt in cordib⁊ eo
rū. Exēplū de fictꝫ amicis in Saul re-
spectu Dauid j. Re. xviij. Itē in habita-
torib⁊ ceile. j. Reg. xxiij. Itē in ioab respe
ctu amase. ij. Reg. xx. Salusti⁹ in iugur-
tino. Verus amicus nunꝙ̄ fuit: qui aliq̄n
esse amicus desierit.

p Ro tertio artic̄lo applica illō qd̄ po-
nit̄ fer. vj. post tertiā dn̄icā Aduen-
tus: in secundo aduentuali.

Dn̄ica. vj. post Trini. Sermo terti⁹

Nisi abunda.

n ꝛc. Si cōplātati facti sum⁹ simi-
litudini mortꝫ ei⁹: simil' ꝛ resurre
ctionis erim⁹ Ro. vj. Nā ꝛ p talē cōplāta
tionē iusticia nr̄a abundabit plus ꝙ̄ scri-
bar ꝛ phariseoꝝ. Cōplātati q̄dē sum⁹ si-
militudini mortꝫ chr̄i p baptismū: ꝛ semp
magꝫ ac magꝫ cōplātari debem⁹. Et h̄ tri
pliciter. s. Per cōpassionē: p grāꝝ actionē:
et p imitationē. De pmo. ij. Ti. ij. Si cō
patimur ꝛ conregn̄bim⁹ De scd̄o Hiero.
Cū chr̄s p nobis mortu⁹ sit: nō sim⁹ ingra
ti tātꝫ bn̄ficijs. De tertio. j. Pe. ij. Chr̄s
passus est p nob: vobis relinqns exēplum
vt seqmi vestigia ei⁹. Nisi abūda. ꝛc.

p Rim⁹ articulus. An iusticia sit gene
ralis virt⁹? Q, nō. qꝛ iusticia condi
uidit̄ alijs virtutib⁊. Sed ꝯ est phus. v.
eth. Justicia ē ois virt⁹. Rn̄det Tho.
ij. ij. q. lviij. Justicia ordinat hominē in
compatiōe ad alteꝝ: qd̄ pōt esse dupliciť.
Vno mō ad aliū simpl'r cōsideratū. Alio
mō ad aliū in cōmuni. s. ſm ꝙ ille q̄ seruit
alicui cōitati/seruit oib⁊ q̄ sub illa cōmuni
tate ꝯtinent̄. Ad vtrūqꝫ igit̄ se pōt hr̄e iu
sticia ſm ꝓpriā rōnem Manifestū est autē
ꝙ oēs q̄ in cōmunitate aliq̄ cōtinent̄: com
parant̄ ad cōitatē sic ps ad totū. pars aūt
illud qd̄ ē totius est. vn̄ ꝛ q̄dlibet bonum
partꝫ ordinabile est in bonū toti⁹. ſm hoc
igit̄ bonū cuiuslibet virtutꝫ siue ordinātis
hoiem ad seipm: siue ordinātꝫ ipm ad ali-
as psonas singulares/est referibile ad bo
nū cōmune ad qd̄ ordinat iusticia. Et ſm
hoc act⁹ oim virtutū pn̄t ad iusticiā ptin-
gere ſm ꝙ ordinat hoiem ad bonū cōmu-
ne. Et q̄ntū ad hoc iusticia d̄r virt⁹ genera
lis. Et qꝛ ad legē ptinet ordiare in bonuꝫ
cōmune: inde est ꝙ iusticia p̄dicto mō ge-
neralis d̄r iusticia legalis. qꝛ. s. p eā hō cō
cordat legi ordinātí act⁹ oim ꝟtutū in bo
nū cōe. Cū aūt d̄r ꝙ iusticia ꝯdiuidit̄ alijs
ꝟtutib⁊: veꝝ est/inq̄ntuꝫ est spālis virtus.
Hec Tho. Pro fūdamēto sumat̄ illud
Tullij li. de officijs. Fundamētū pmū iu-
sticie est: ne cui noceat̄: deinde vt cōi vtili-
tati seruiat̄. Heu heu vbi nūc iusticia? Nā
sic d̄t Galter⁹ in alexā. Iniuste sepe ligat̄
iust⁹. ꝛ iniustos absoluit curia mēdax. Et
vere nūc q̄si nullus h̄z respect⁹ ad bonum
cōe ad qd̄ ordinat iusticia: et ad quā pertí
nent oēs act⁹ ꝟtuosi inq̄ntū sunt ordinabí
les ad bonū cōe. Jdō q̄rit̄ An sit genera-
lis ꝛc. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ ois fu-
ga pcti ꝛ ois executio boni opis ad iusti-
ciam ptinet. iuxta illō Aug. Due sūt par-
tes iusticie. s. Declinare a malo. et Facere
bonū. Itē ad eam ptinet patiēter sustine-
re malū pene. j. Pe. iij. Siq̄d patimi ꝓpter
iusticiā bti. Eheu ꝙ̄ ꝙ̄pauci sunt de nūero
iustoꝝ. Pauci eñ fugiūnt pctā: imo mlt́i
ad ea currūt. Prouerb. j. Pedes illorū ad
malū currūt. Auari ad cautelas: fraudes
ꝛ vsuras ꝛc. Luxuriosi ad carnales lasciui
as: ad seducēdas puellas ꝛc. ꝙ̄ tardi etiā
sunt oēs ad bonū agēdū. ꝙ̄rari insup sunt
q̄ patiēter tribulatiōes sustineant: et tamē
hec est arta via q̄ ducit ad vitaꝫ. De qua
saluator Mat. vij. Intrate p angustā por
tam ꝛc. Figura. iiij. Re. ij. Helias p tur
binē rapt⁹ est in celū. i. vir iust⁹ p tribulati-
onē ascēdit in celū. Bern̄. ser. de ramispal-
maꝝ. Pn̄s tribulatio est via vite: via glo
rie: via ciuitatꝫ habitaculi: via regni.

s Ecundus ar. In p̄ceō. ꝛc. In hoc ser
mone de simulatiōe in secularib⁊ ne-
gocijs Que tripliciter ꝯtingit.
Primo fraudulenter circūueniendo.
Secundo vsuras exercendo
Tertio mendaciter fala asserēdo.
Primo igit̄ ꝛ c. Cōtra illud Leui. xix. Nō
decipiet vnusq̄sqꝫ ꝓximū suū. et. j. Thes.
iiij. Neqꝫ sup grediat̄ neqꝫ circūueniat in
negocio fratrē suū. Et Leuit. vj. Reddet

oīa q̄ ꝑ fraudē voluit obtinere. Ex sententia aūt doctoris subtilis in.iiij.di.xv. tria reqrunt ad hoc ꝙ ñ sit circūuentio vł fraudulentia in emptiōe ꝛ vēditiōe. Primo vt nō sit error in substantia: vt si deṫ auricalchū ꝑ auro: vel vinū lymipharū ꝑ vino puro. Scḋo vt non sit error in q̄ntitate si res mēsuret̃ ꝑ pōdus vel ꝑ aliū modum

Tertio vt nō sit error in q̄litate: vt.s.ñ deṫ res corrupta ꝑ sana. Q̄ qt fraudes cōmittunṫ ex iordinato affectu tp̄alis lucri. Nā sicut dt Aug.sup Ps. Desiderio tuo locū facꝫ diabolo. Ecce em̄ diabolus ꝓponit lucrū: ꝛ inuitat ad fraudē. lucrū hīc nō poterꝫ nisi fraudē fecerꝫ. Sed lucrū esca ē: fraus laqueꝰ. Sic attēde escā vt pariṫ videas ꝛ laqueū. qꝛ lucrū hīc non poterꝫ nisi fraudē fecerꝫ: fraudē aūt si fecerꝫ/ capieris.

Scḋo vsuras exercendo. Dr aūt vsura superexcrescētia quā accipit aliqs vltra sortē in ꝑciū pecunie mutuate. Cū ei vsus pecunie sit ipa eiꝰ cōsumptio.s.trāslatio eiꝰ in aliū: ideo illicitū est aliq̄d accipe ꝑ vsu eiꝰ vltra ipaꝫ pecuniā. In ꝯtractibꝫ aūt multipliciter ꝯtingere pōt vsura. Pro q̄ notanda est regula quā ponit Sco.in.iiij.di. xv.vicꝫ Q̄ qn̄ aliqs in ꝯtrahēdo cū alio ponit ꝑte suā in tuto sic ꝙ de cōi cursu ꝑdere nō pōt: ꝛ totū ꝑiculū remanet in alia parte: tūc ꝯtractꝰ ille est ꝯ eq̄litatē iusticie et vsurariꝰ. Videāt ḡ mercatores. Q̄ āt vsura sit illicita: patꝫ etiā ꝑ p̄hm.j.politic. vbi dt: ꝙ vsuraria adq̄sitio pecuniarū maxime est ꝑter naturā. Et Lu.vj. Date mutuū nihil inde spantes. Sūt tñ notādi aliq̄ casus in q̄bꝫ mutuāti pecuniaꝫ licet accipere vltra sortē. Primo rōne pene conuentionalis: si accipiēs mutuū nō restituat tēpore statuto: dū tñ nō fiat in fraudē vsurarū.i.ꝙ mutuās nō vellet accipientē trāsire terminū vt plus acciperet. Scḋo rōne interesse Nā debitor ex cuiꝰ nō solutōe creditor notabiliter dānificaṫ/ teneṫ illi creditori de interesse. Creditor aūt non posset hīe actionē ꝯ eū de hoc: nisi eēnt pacta vel munimenta: lꝫ in foro ꝯsciē teneaṫ debitor vltra sortē ad iteresse. Tertio/ qn̄ vtrūꝗ.s.capitale ꝛ supfluuꝫ ponit̃ sub incerto. qḋ ꝓbaṫ extra de vsurꝫ.c. Nauigāti. Notandū ꝑterea ꝙ lꝫ nō sit licitū alteri cōmodare pecuniā sub vsuris: tñ vt dt. Tho.ij. ij.q.lxxvij. ab eo q̄ est paratus vsuras execere/ licet mutuum accipe sub vsuris ꝓpter subuentionē sue necessitatꝫ vł alteriꝰ. Sic etiā licet vti iuramēto illiꝰ q̄ ꝑ falsos deos iurat ꝓpter bonū pactū eiꝰ q̄ fidem seruat. Non tñ licet inducere eū ad tale iuramentū. nec etiā licet inducere aliquē ad mutuandū sub vsurꝫ. sicut dt Augꝰ. rn̄dēs publicole de hoc q̄rēti. Tertio falsum mēdaciter asserēdo. Sicut ei dt Ray. Quotiēs cā decipiēdi sciēter quis mētiṫ: peccat mortalr: ꝛ teneṫ ad restitutionē. Et idem dicendū de oībꝫ aliis fraudibꝫ vbi attēdiṫ notabilis deceptio ꝓximi. Sed heu ñ solū mentiunṫ: sed etiā iuramētꝫ mēdacia asserunt. Hinc Cassiodorꝰ. lxxxviij. dist.c. Q̄m. Negociatores abominabiles existimanṫ qui ꝓpter imoderatū pecunie ambitum iusticiā dei minime ꝯsiderātes polluunt/ merces suas plus periuriis onerātes q̄ ꝑciis Ideo de eis dici pōt illud ps. Nō est in ore eoꝝ veritas: cor eoꝝ vanum est. Sepulcꝝ patēs est guttur eoꝝ: linguis suis dolose agebant. venenū aspidum sub labiis eoꝝ. Sūt etiā multi q̄ rem quā emere volunt mēdaciter vilipēdūt. Prouerb. xx. Malū est/ malū est: dicit oīs emptor: et cum recesserit tunc gl'iabiṫ.s.se ꝓximum decepisse. Sic faciūt carnifices dū pecora ēmunt. Et certe ꝯtingit de multis mercatoribꝫ ꝙ nō meliores sunt furibꝫ. Et tales ꝑfecto ꝑ sua ꝑiuria ꝓuocant irā dei. Zach. viij. Iuramētū mēdax ne diligatꝫ: hoc em̄ odit deus. Exemplū legiṫ in gestꝫ Romanoꝝ. vt refert Orosiꝰ li.v.vel.vj. ꝙ cū Romani misissent legatos ad diuersas ꝓuincias ꝛ recepissent eos in pace: ꝛ fide data pacē firmassent: subito ꝑditiosi eos irruentes in ciuitate esculo occiderūt eos et oēs romanos q̄tq̄t inuenerūt. Et factū est in detestationē ꝑiurii ꝛ violatiōis fidei ꝙ panis quē tales gentes incidebāt sanguinem emitteret ꝑ scissuras: aīalia domestica ꝛ inter hoīes assueta/ ad siluas ꝛ montana mugientia ꝛ vlulantia fugerēt: ꝛ canes etiā velut lupi dolorosis latratibꝫ oberrarent. Illi aūt ꝑꝑli q̄ predictā ꝑditiōeꝫ fecerunt cum imperatore suo victi sunt oēs in cāpo a lucio pompeio ꝛ occisi: exceptis q̄ttuormilibꝫ q̄ ad cuiusdā montis iugum fugientes: vindictā dei non euaserūt. quia

congelati ad modū lapidū obriguerūt im
mobiles facti: q̄ stantes videbant̄ viui: iā
eoꝝ dentibꝫ ⁊ oculis cadentibꝫ in terram.
In hoc impletū est illō Ezech. xvij. Iu/
ramentum quod spreuit ponam super ca/
put eius.

t Ertī⁹ ar. Auō. ⁊c. Notate q̄m plurā/
do: fraudes ⁊ vsuras cōmittēdo/chri
stum negat̄. Nā sic hr̄. xj. q. iij. Extimant
Negatio chri nō tm̄ fit ꝟbis: sed etiam fa
ctis. Et ideo etiā bn̄ d̄r lex. ff. de ꝟbo. obli.
l. Siqs. Fidelitas p̄ualet diuitijs. Per fi/
delitatē em̄ ɔfitemur chr̄m. p diuitias aūt
iniuste adq̄sitas negat̄. Audite. Quis vel/
let ex vobis aut auderet sciente p̄ncipe se/
uero ⁊ iustissimo ab amicis ⁊ fratribꝫ illi⁹
p̄ncipis fraudulenter aliq̄d accipe vnde ⁊
p̄ncipem impugnet ⁊ aduersarijs p̄ncipis
seruiret? Credo ꝙ nemo. Expone ⁊ appli
ca notando illud ad Tit. j. Cōfitent̄ ver/
bis se nosse deū: factis aūt negant.

Dn̄ica sexta post Trini. Sermo. iiij.

Nisi abunda/
n uerit. ⁊c. Destruat̄ corp⁹ pctī
vt vltra nō seruiam⁹ pctō Ro.
vj. Aliter em̄ non abundaret iusticia no/
stra ⁊c. Vltra aūt nō est seruiendum pctō
Tum quia est anie deformatiuum.
Tum q2 cordis induratiuum.
Tum q2 spūaliter mortificatiuum
De pmo Threñ. iiij. Denigrata ē facies
eoꝝ sup carbones De scd̄o Prouer. xviij
Impi⁹ cū in pfundū pctōꝝ venerit ɔtēnit
De tertio. j. Reg. vlt. Saul corruit sup
gladium suum. i. peccator super peccatum
suum. Nisi abun. ⁊c.

p Rim⁹ articulus. An iusticia genera/
lis sit idem p essentiā oī ꝟtute: ꝙ sic.
Phs. v. Eth. Iusticia legalis est eadē oī
ꝟtuti. Cōtra. Ibidē d̄r phs. Multi i p/
prijs q̄dem vti p̄nt ꝟtute. In his aūt que
sunt ad alteꝝ non p̄nt. Rn̄det Tho. ij.
ij. q. lviij. Generale dicit̄ dupl'r. Vno mō
p pdicationē: sicut anial ad hoiem ⁊ equū
Et hoc est iuis inferioribꝫ essentialr̄ idem.
Alio modo ɓm ꝟtutē: vt causa vniuersal'
ad oēs suos effect⁹. vt sol ad oīa q̄ illumi/
nant̄ aut imutant̄ p ꝟtutē eius. Et h̄ non
oportet idē esse in essentia his ad q̄ est ge/
nerale. Hoc aūt mō iusticia d̄r generat̄ vir
tus inq̄ntū ordinat act⁹ aliaꝝ ꝟtutū in fi/
nē suū. s. ad bonū cōe. queadmodū ⁊ chari
tas dici pōt virt⁹ generalis inq̄ntū ordi/
nat act⁹ oim ꝟtutū ad bonū diuinū: que tn̄
nihilominꝰ est specialis virt⁹ ɓm suā essen
tiā. pōt tn̄ q̄libet virt⁹ ɓm ꝙ ab hmōi iusti
cia ordinat̄ ad bonū cōe dici iusticia lega/
lis. Et hoc mō loquēdi iusticia legalis est
idē in essentia cū oī ꝟtute. differt aūt rōne
Et hoc mō loquit̄ phs. v. eth. Hec Tho.

Pro fund. sumi pōt illud Arist. iij. pol.
Non est simpl'r eadem virt⁹ boni viri ⁊ bo
ni ciuis. virt⁹ aūt boni ciuis est iusticia le/
galis. Non pōt vtiq3 esse bonus ciuis nisi
sit bon⁹ vir. sed plus req̄rit̄ ad bonū ciuez
q̄3 ad bonū viꝝ. s. ꝙ cū alijs cōicet ⁊ cōui/
uat ad vtilitatē boni cōis. Sed miꝝ: imo
miserabile. De iusticia loq̄mur: s3 rara in/
uenit̄. Nā sicut d̄t Alan⁹ de plāctu nature.
Lāguet fraude fides: fraus q̄3 fraudē fal
lit fraude: dolo sic dolus istat. Et Oui. j.
metam. Irrupit bn̄ peioris in euū oē ne/
fas fugere pudor: verūq3 fidesq3. In q̄rū
subiere locū fraudesq3 doliq3 insidieq3: et
vis ⁊ amor scelerat⁹ hn̄di. Viuit̄ ex rapto
nō hospes ab hospite tut⁹. Nō socer a ge/
nero fratrꝝ q̄3 grā rara ē. Fili⁹ an diē patri/
os inq̄rit in annos: victa iacet pietas. O
igit̄ q̄lōge abest iusticia. De q̄ querit̄ An
sit eadē ⁊c. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ cōclude ꝙ n̄
vere d̄r iust⁹ nisi q̄ totā legē obseruat. Vn̄
Iac. ij. Quicūq3 totā legē serua. offendat
aūt in vno/fact⁹ ē oim re⁹. i. etnal'r dānat̄
⁊ p̄uat̄ glīa acsi oīa fuisset transgressus: l3
nō tāgrauiter puniat̄. De vere iustis aūt
d̄r Mat. xxv. Ibūt iusti in vitā eternam.
Attendite o pctōres miseri: fornicatores:
supbi: adulteri: inuidi: auari: fraudulēti:
piuri ⁊c. O q̄t nūc regnāt mēdacia ⁊ frau
dulētie in mercatōe ꝓpter maledictā aua/
riciā. Figura Apoc. xiij. de bestia quam
vidit Ioānes ascēdentē de terra ⁊c. q̄ fac̄
pusillos ⁊ magnos: diuites ⁊ paupes: libe
ros ⁊ seruos hr̄e characterē bestie in ma/
nu dextera: aut in frōtibꝫ suis/⁊ neqs pos
sit emere aut vendere nisi habeat characte
rem aut nomē bestie ⁊c. Spūal'r Bestia
ascēdēs de terra auaricia est q̄ facit ado/
rare bestiam pmam. i. diabolū: obediēdo

prauis ei⁹ suggestionib⁹:ꝛ oēs pusillos et magnos ꝛc̄. qꝛ a maiore vsq̄ ad minorē oēs auaricie studēt ꝛ fac̄ ne q̇s possit emere aut vendere nisi habeat characterē bestie .i. diaboli cui⁹ character ē falsitas ꝛ fraus. Jo. viij. Mendax est ꝛ pr̄ ei⁹. Sꝫ attende q̇d subiūgit᷑. Apo. xiiij. Quicūq̄ acc. charac. bestie in fronte sua aut i manu sua hic bibet de vino ire dei ꝛ cruciabitur igne ꝛ sulphure in ꝯspectu angeloꝝ sctōꝝ ꝛ añ ꝯspectū agni: ꝛ fumus tormentoꝝ eoꝝ ascendet in secula seculoꝝ.

s Ecund⁹ ar. In p̄ce. ꝛc̄. In hoc dicēdum de scd̄a q̄ est vanitas intentiōis q̄ pōt ꝯtingere tripl'r.

Prio ꝓpt᷑ inanē gl'iam.
Scd̄o ꝓpter auariciā.
Tertio ꝓpter acidiā.

Prio igit᷑ ꝛc̄. Erāt vtiq̄ pharisei et scribe supbi q̄rentes in dictꝭ ꝛ factꝭ suis laudes hoim ꝛ vanā gl'iam Mat. xxiij. Oia opa sua faciunt vt videant᷑ ab hoib⁹. Nisi ergo abundauerit ꝛc̄. qꝛ nos oportet oia facere ad gl'iam dei. j. Co. x. Oia in gl'iam dei facite. et Mat. vj. Attendite ne iusticiā vestrā faciatꝭ corā hoib⁹ vt videami ab eis: alioq̄n mercedē nō habebitꝭ apud prēz vestrū q̄ in cel' est. Miserabil' certe ꝛ vituperabilis ē inanis gl'ia. Tū rōne breuis durationis. Ps̄. Inimici dn̄i mox vt honorificati fuerint ꝛ exaltati deficiētes quēadmodū fum⁹ deficient. Tū rōne dānificationis qꝛ ꝑ vacua ꝛ falsa gl'ia amittit hō verā ꝛ celestē gl'iam Mat. v. Amē dico vob receperūt merce. suā. Vn̄. iiij. Reg. xx. Ezechias qꝛ thesauros suos oñdit babyloniјs oēs ꝑdidit. Tū rōne obligatiōis. s. ad penā eternā Apo. xviij. Quātū se gl'ificauerit ꝛ in delitijs fuit: tātū date illi tormētū ꝛ luctū. Scd̄o ꝓpt᷑ auariciā. Sic em̄ seruiebāt pharisei deo ꝓpt᷑ lucrū tꝑale. qm̄ vt hr̄ Lu. xvj. auari erant Vn̄ mat. xxiij. Ve vob scribe ꝛ pharisei q̄ domos viduaꝝ comeditꝭ in orōne lōga orātes. Nisi g̊ abūdauerit ꝛc̄. Audite o viri eccl'iastici: videte ne ꝑ lucro tꝑali dn̄o seruiatꝭ: et sic sil'es sitꝭ phariseis. Tertio ꝓpt᷑ acidiā. qꝛ vicz negligent᷑ agit᷑ ꝯ illud. ij. Co. ix. Nō ex tri. aut ex neces. hilarē eni datorē dili. de⁹. Et iosue. xxiij. Estote soliciti vt custodi. cūcta q̄ scripta sunt. Et Ro. xij. Solicitudie nō pigri. et Col'. iij. Oē q̄d agitꝭ ex aīo opamini sic̄ deo non hoib⁹ sciētes qm̄ a deo recipietꝭ mercedē. Si aūt negligent᷑ agitis: irā dei icurritꝭ. Exemplū narrat cesari⁹ Sacerdos q̄dā in ordine cistercieñ solit⁹ fuit dictꝭ matutinis i illo interuallo q̄ solent frēs vacare orōni sup vnā sediū se deponere ꝛ int᷑ orōnis ꝟba dormitare. Volens g̊ dn̄s illi oñdere qꝛ illa hora ꝛ maxiē tali loco nō eēt dormitādū sꝫ i orōne vigilandū: apparuit sibi i cruce ꝟso dorso ad illū vt dicere videret᷑: qꝛ tepid⁹ es ꝛ acidiosus: ñ es dign⁹ faciē meā ituerí. ꝛ h̄ sepi⁹ illi ꝯtigisse testat⁹ ē. Mirū certe ac miserabile: mundani diligent᷑ agūt ꝑ tꝑalibus ꝛ nos tā negligenter agim⁹ ꝑ spūali lucro. Berñ. Quid ignauie ē frēs: ardēti⁹ appetūt hoies ꝑnitiosa q̄ꝫ nos vtilia ꝛ alacri⁹ currūt ad mortē q̄ꝫ nos ad vitā.

p Ro tᷣtio ar. applica q̄d hr̄ sabbo post tᷣtiā dn̄icā aduent⁹/ Abijciam⁹ ꝛc̄

Dn̄ica. vj. post Trinitatis.
Sermo. v.

Nisi abund.

n Si mortui sum⁹ cū chr̄o: credim⁹ qꝛ sil' viuem⁹ cū christo Ro. vj. Si mortui vere sum⁹ cū chr̄o: viuemus inquā sine labore: sine dolore: sine timore. De p̄mo Apoc̄. xiiij. Amodo iā dic̄ spūs vt req̄escāt a laborib⁹ suis. De scd̄o Esa. xxxv. Gaudiū ꝛ exul. obtinebūt ꝛ fugiet dolor ꝛ gemitus. De tertio ꝓuerb. j. Qui me audierit: absq̄ terrore requiescet ꝛc̄. Nisi ꝛc̄.

p Rim⁹ ar. Vtꝝ iusticia p̄emineat int᷑ oēs ꝟtutes morales: Q, nō. Fortitudo enim ē circa difficiliora. s. circa ꝑicula mortꝭ. iij. eth. Virt⁹ aūt ē circa difficile. ij. ethic̄. Contra. Tulli⁹. j. de offi. In iusticie ꝟtute splendor ē maxim⁹ ex q̄ viri boni nominant᷑. Rn̄det Tho. ij. ij. q. lviij. Iusticia legal' p̄clara ē int᷑ oēs ꝟtutes inq̄ntū bonū cōe p̄eminet bono singulari vni⁹ ꝑsone. Iusticia ꝑticularꝭ p̄cellit int᷑ alias ꝟtutes. Alie ei respiciūt solū bonū ipi⁹ ꝟtuosi: sꝫ iusticia etiā bonū alteri⁹ qꝛ ꝑ iusticiaꝫ hō bñ se hꝫ ad aliū: vt habet᷑. v. ethicorū.

Vñ q̄uis fortitudo sit circa difficiliora: tñ iusticia est circa meliora. Hec Tho.

Pro fundamēto. Ois virt⁹ ē circa ardua & difficilia & excellētia. Ouidi⁹ de arte. Est nulla nisi ardua virt⁹. Et phus.j. rhetor. Necesse ē maxias esse ꝟtutes eas q̄ sūt aliis honestissime: siq̄dē est virt⁹ potētia bñfactiua. ꝓpt̄ h̄ fortes & iustos maxime honorāt: qm̄ fortitudo ē aliis vtilis in bello. iusticia aūt & in bello & ī pace. Et in.v. Eth. dī ꝙ iusticia legalis est p̄clarissima ꝟtutū/ & neq3 hesper⁹ neq3 lucifer ita admirabilis. Cum ḡ q̄rit̄ An iusticia &c. Dīc rñ. vt s. Et q̄ ꝯclude ꝙ vitupandi st̄ q̄ iusticiā ꝑuertūt & ꝯ iusticiā faciunt/ oēs vicz pctōres: fornicatores: auari &c. q̄ non reddūt deo qđ debēt: reuerētiā vicz & honorē: obediētiā & timorē: beuolētiā & amorē. Cōtra q̄s Malach.j. Si ego pr̄ sum: vbi est honor me⁹? et si dñs ego sum: vbi ē timor me⁹? O de⁹ q̄t sunt iniusti legis tue trāsgressores: q̄nta est nūc viciorꝝ inundatio in q̄ m̄lti pereunt. Figura Gen. vij. Cū transissent septē dies/ aq̄ diluuij inundauerunt sup terrā & ꝑualuerūt nimis super terrā: opertiq3 sūt mōtes excelsi sub vniuerso celo: cōsumptaq3 est oīs caro: remansitq3 solus Noe & qui cum eo erāt in arca. Spūal'r p septē dies intellige q̄ttuor ꝟtutes cardinales cū trib⁹ theologicis: q̄ oēs iam trāsierūt & recesserūt ab hoib⁹. aut septē ꝯsideratōes illūinatiuas ad modū septē dierꝝ. Prima est turpissime vilitat̄: q̄ scz ꝑuenit ex pctō. Scđa ē miserrime seruitut̄ q̄ pctōr diabolo subijcit̄. Tertia ē certissime mortalitat̄. Quarta diue potētie inuincibilis. Quīta diuīe sapīe ifallibilis. Sexta diuine iusticie iflexibilis.

Septima infernalis miserie intermiabil'. Que iā etiā transierūt. s. a cogitatiōe multorꝝ. Pauci eñ has ꝯsideratiōes hñt: sed magis ad ꝓprias voluptates aspirāt. Aq̄ aūt diluuij sunt delectatiōes seu voluptates vite p̄ntis. Per terrā intellige terrenos hoies. Per montes ꝟo in sublimiorib⁹ dignitatib⁹ ꝯstitutos. Cōsumptaq3 est oīs caro. i. oīs hō carnalis & sensualis spiritualiter mortuus est p̄ter Noe. i. eū3 q̄ in deo ꝑ amorē requiescit: et alios q̄ sunt in arca. i. in charitate q̄ fert̄ sup aq̄s mar̄ hui⁹mūdi. Aug⁹. Amas deū ambulas supra mare: sub pedibus tuis est seculi tumor. Amas seculū absorbet te: amatores suos vorare nouit: non portare.

s Ecūd⁹ ar. In ꝓceđ. &c. Nūc de tertia q̄ est prauitas imꝑfectiōis. Lz eñ faciliora aliqua facerent: tñ ea que grauiora erant legis p̄termittebāt. Mat. xxiij. Ve vobis scribe & pharisei hypocrite q̄ decimatis anhetū: mēthā: & ciminū: et reliq̄st̄ que grauiora sunt leḡ. s. iudiciū: misc̄dia3 et fidem. Hec eñ oportuit facere & illa ñ omittere. Nisi ḡ abūdauerit iusticia &c. q2 oportet ꝙ iusticia nr̄a sit ꝑfecta. Sed heu timendū est ꝙ multi more phariseorū iusticiā habent diminutā: omitteres tria necessaria que tangunt̄ in autoritate saluatoris premissa.

Primo iudicij veritatem.

Secundo misericordie suauitatem.

Tertio cōuersationis fidelitatem.

Primo igit̄ multi omittūt iudicij veritatē. Esa. j. Principes tui infideles: socij furum: oēs diligunt munera: sequunt̄ retributiones: pupillo nō iudicāt: causa vidue nō ingredit̄ ad eos. Propter hoc ait dñs Heu ego ꝯsolabor sup hostib⁹ meis & vindicabor de inimic̄ meis. et Sap. vj. Audite reges & intelligite: discite iudices finiū terre: p̄bete aures v̄ras q̄ ꝯtinet̄ multitudines & placet̄ vob̄ in turbis nationū qm̄ data est a dño ptās vobis & virtus ab altissimo qui interrogabit opa vestra & cogitationes scrutabit̄: qm̄ cum essēt̄ ministri regni illius nō recte iudicast̄: neq3 custodistis legē iusticie: neq3 ꝓm voluntate3 dei ambulast̄: horrende & cito apparebit vobis qm̄ durissimū iudicium his q̄ p̄sūt fiet. Scđo omittunt q̄plurimi misc̄die dignitatē. Cū tñ dicat̄ Prouer. xxj. Facere misc̄diam magis deo placet q̄ victime. Et Jac. ij. dī. Judiciū sine mīa fiet ei q̄ ñ fecerit misc̄diam. O de⁹ q̄ lōge relegata ē a filijs hoim misc̄dia: contracta ē largitas nisi illa q̄ vanitati subseruit. Osee. iiij. Nō est mīa in terra. Tertio omittūt cōuersatiōis fidelitatē. ideo impletum est illud Mat. xxiiij. Refrigescet charitas: & abūdabit iniq̄tas. Et illđ Hiere. ix. Extēderūt linguā suā q̄si arcū mēdacij & nō ꝟitat̄: cōfortati sunt in terra. q2 de malo ad malū egressi sunt: & me nō cognouerunt dicit

dn̄s. Unusquisq̄ a p̄rio suo se custodiat: et in oī fratre suo ñ habeat fiduciā. q2 oīs frater supplātās supplātabit: et oīs amic⁹ fraudulenter incedet: ꝛ vir fratrē suū deridebit: ꝛ v̄itatē nō loquet̄: docuerūt eīm linguas suas loq̄ mēdaciū: vt iniq̄ agerēt laborauerūt. Et q̄m m̄lti sunt tales omittētes vic; iudiciū: miā; ꝛ fidelitatē. ideo timendū est q̄ m̄lti sunt de nūero reproboꝝ. Uñ Mat. vij. Multi sunt q̄ p̄ viā p̄ditionis ambulāt. Exēplū legit̄ i legēda beati Bernardi: q̄ q̄da; heremita ꝛc. Uide dn̄ica iii. lxx. sermone. viij.

t Erti⁹ ar. Aud. ꝛc. Uidete ḡ ne iusticia v̄ra sit diminuta. q̄m d̄r d̄ regul' iuris. li. vj. c. defleat. Defleat pctōr q̄ offendens in vno fact⁹ ē oīm re⁹. Uñ f̄m leges Solutio p̄tis nō p̄stat liberationē: vt patet C. d̄ subtractōne pignōꝝ. l. q̄diu. Et. ff. de v̄boꝝ obligatōib⁹. l. In executōe. Ubi d̄r q̄ nō pōt aliq̄d solui: nisi totū soluat̄. s. p̄ter volūtatē recipient;. Siq̄s eīm voluerit soluere p̄tē p̄eñōis sue ꝛ nō totā: tūc totū q̄d tenet aufert̄ ab eo. Expone ꝛ applica ad eū q̄ p̄tē p̄ceptoꝝ seruat ꝛ nō oīa. cū tñ sc̄ptū sit Deut. vj. Timeas dn̄m deum tuū ꝛ custodias oīa mādata ꝛ p̄cepta ei⁹. Et. x. ca. Ama dn̄m deū tuū ꝛ obserua p̄cepta eius oīt̄ge.

Dn̄ica sexta post Trini. Sermo. vj.

n **Isi abunda.** ꝛc. Sciētes q2 chr̄s resurgens ex mortuis iā nō morit̄: mors ill' vltra nō dn̄abit̄. Rho. vj. Si h̄ bñ considerem⁹ affectiue iusticia nostra abūdabit ꝛc. Uñ d̄r. Sciētes. i. sepi⁹ p̄siderātes Et hec p̄sideratio valet ad tria

Primo ad p̄curādā sp̄ualē resurrectōe;

Scdō ad h̄mōi resurrectōis p̄seuerati- (uā p̄tinuatiōe;.

Tertio ad sp̄erati- uā corpalis resurrectōis expectationem

De p̄mo Eph. v. Surge q̄ dormis et exurge a mortuis. De scdō Colo. iij. Si p̄surrexistis cū chr̄o q̄ sursū sūt q̄rite. s. p̄seuerāter. De tertio. j. coꝛ. xv. Si chr̄s p̄dicat̄ q̄ resurrexit a moꝛ. quō q̄dā dicūt i vobis q̄ resurrectio mortuoꝝ nō ē. Et Iob xix. Scio q̄ redēptoꝛ me⁹ viuit ꝛ i nouissimo die de terra surrectur⁹ sū ꝛc. Nisi ꝛc.

p Rim⁹ ar. An q̄cūq̄ facit iniustū peccet mortalr̄: O; nō Oz q̄ p̄uā iniusticiā facit: paꝝ a medio declinat. ḡ paꝝ peccat. Cōtra. Quicūq̄ facit iniustu; facit p̄ legē dei. Rñdet Tho. ij. ij. q. lix. Peccatū mortale est q̄d p̄riat̄ charitati p̄ quā est vita aie. Oē aūt nocumētū alteri illatū ex se charitati repuḡt q̄ monet ad volēdū bonū alteri⁹. Et iō cū iniusticia s̄p p̄sistat in nocumēto alteri⁹: manifestū ē q̄ iniustū facere ex genere suo ē pctm̄ mortale. Ad illō aūt q̄d obijcit̄ dicēdū: q̄ i p̄uo iniustū facere deficit a p̄fecta rōne ei⁹ q̄d ē iniustū facere inq̄ntū p̄babile ē q̄ inde ali⁹ ñ ledit̄ nec ei displicet. Hec tho. Pro fūd. Per iniusticia; maxie destruit̄ oīs ciuitas. ꝛ p̄ iusticiā seruat̄. Uñ ꝛ ph̄us. iij. Pol' Sine iusticia ip̄ossibile est inhitare ciuitatē. Et Tulli⁹ li. de offi. Nulla res vehemēti⁹ p̄tinet rēpublicā q̄ fides. i. fidelitas q̄ maxie p̄ iniusticiā tollit̄. Sed heu q̄ passim nūc regnat iniusticia ꝛ ifidelitas. Alan⁹ d̄ plāctu nature. Heu q̄ precipitē passa ruinam virt⁹ sub vicio victa laborat: v̄tut; species exulat omis. Laxant̄ vicio frena furoꝛis. Nox fraudis fidei nubilat astrū. S; q̄rit̄ An q̄cūq̄ ꝛc. Dic rñ. vt s. Ex q̄ cōcludē q̄ timēdū est iniustū facere. Nā vt d̄r Ps. Iniusti disp̄ibūt sil' reliq̄e ip̄ioꝝ interibūt. Idē. Iniusti punient̄ ꝛ semen ip̄ioꝝ p̄ibit Audite o pctōres diuie leḡ iusticiā trāsgrediētes. O fraudulēti: o mēdaces: o p̄iuri: o p̄ditores: o paupeꝝ ꝛ simpliciū opp̄ssores ꝛc. Et vñ tot iniusticie: Certe ex nimio affectu ad aq̄s hui⁹ vite. s. delectatiōes carnales ꝛ mūdanas. Notate. Tp̄e magni est⁹ d; hō cauere a nimio potu aq̄ frigide p̄cipue cū magnū habeat laboꝛem sustinere. Ideo etiam volētes p̄liari cauēt sibi ne sit̄ eadē vice multū bibāt. Sp̄ualr̄ Cauere d; hō ne siti delitiaꝝ aut diuitiaꝝ nimis obtēpet. q2 sic d̄r Chry. sup Mat. exinde vehemētioꝛ fit cupido. Et grauati talib⁹ aq̄s p̄ hostes pugnare nō possum⁹.

Figura Iudic. vij. Illi reputati sūt apti ad p̄liū qui sola manu bibebāt aquā ꝛc. vide ibi. Moralr̄ Qui sola manu aquā delitiaꝝ aut diuitiaꝝ lābūt ad necessitatē coꝛ ibidē nō apponentes: apti sunt ad seq̄ndu; chr̄m ꝛ vincendū madian. i. diabolū. Sed

q̄ ꝑ affectū in hāc aquā incuruanť/apti regno dei nō habenť. q̄ꝛ deꝰ eoꝝ ē argentū ⁊ auꝝ. ps̄. Simulacra gētiū argētū ⁊ au. ⁊c̄.

S Ecūdus ar. In p̄ceō. dictū est de primo ꝓposito supra euangeliū. In h̄ sermone dicēdū de scđo qđ ē instructiōis specificatio. s. ꝯ pctm̄ ire. Dicit em̄. Audistis q̄ꝛ dictū est antiq̄s Nō occides ⁊c̄. Bene aūt q̄ dixerat primo circa irā specificat. q̄a fm̄ glo. ira est ianua mlťoꝝ vicioꝝ: q̄ clausa/ꝟtutibꝫ intrinsecꝰ dabiť reqes. ea apta: ad oē facinꝰ armabiť animꝰ. Ira igiť maxime ipedit rectitudinē ⁊ ꝑfectōez iusticie Iac. j. Ira ei viri iusticiā dei ñ opať Est itaq̄ȝ notandū q̄ doctores iudeoꝝ dicebāt ꝑ p̄cepta negatiua tm̄ exteriorē ⁊ nō interiorē motū aīi eē ꝓhibitū. Hūc ḡ errorez excludit saluator: ꝓhibēs etiā irasci sine cā dicēs. Ego aūt dico vobis q̄ꝛ oīs q̄ irasciť fratri suo ⁊c̄. Ubi ꝓhibeť triplex gradꝰ ire Cui etiā assignať triplex gradꝰ pene.

Primus est in animi cōmotione.
Secūdus est in indignatiōis ostēsione
Tertiꝰ est in certa iniurie exp̄ssione.

Primus est ⁊c̄. s. interiꝰ tm̄. De q̄ đt. Oīs q̄ irasciť fratri suo: reꝰ erit iudicio. Augꝰ. li. retra. Nō fratri irasciť q̄ pctō fris irasciť Qui aūt fratri ñ pctō irasciť/sine cā irasciť Chryſ. Puto aūt nō de iracūdia carnis loquiť chr̄s: sed đ iracūdia aīe. Caro em̄ nō pōt obedire vt ñ ꝯturbeť. qñ ḡ hō irasciť et nō vult facere id qđ ira compellit: caro eiꝰ irata ē: animꝰ aūt eiꝰ non est iratus. fm Hiero. Ira est oīs malus motꝰ ad nocendum. Aut ḡ surgit subito: et sic est veniale. Aut ex deliberatiōe ⁊ ꝯsensu: et sic ē pctm̄ mortale. Sic itaq̄ȝ oīs q̄ irasciť motu interiori fr̄i suo deliberāſ odiū ꝯceptū implere ope si adesset oportunitas/reꝰ erit iudicio id ē dignꝰ accusatiōe apđ deū ⁊ in foro summi iudicis: lȝ nō hoīs. Scđs gradus est in indignatiōis ostensione. De h̄ đt dñs. Qui āt dixerit fratri suo racha: reꝰ erit ꝯsilio. Racha vox ē idignātis absq̄ȝ exp̄ssiōe vitupij. Chry. Racha ē ꝟbū ꝯtēptꝰ ⁊ ꝑuipēsiōis. Talꝭ ḡ reꝰ erit ꝯsilio. i. ꝯsensu iudicij de dāda i eū sn̄ia ⁊ deťminād a pena. q̄ꝛ iā venit in noticiā culpa. Tertiꝰ est in certa iniurie exp̄ssiōe. De q̄ đt. Qui aūt dixerit Fatue: reus erit gehēne ignis. Augꝰ. Qui aūt dixerit fatue: duo subaudiunť: fratri suo: ⁊ sine cā. Et ex h̄ defēdiť q̄ apl's Galathas vocat stultos q̄s etiā frēs nominat. nō em̄ id facit sine cā. Idē. In primo est vnū. s. ira sola. In scđo aūt duo sūt scȝ ira ⁊ vox q̄ irā sig̃t. In tertio autē tria scȝ ira: et vox q̄ irā sig̃t: et in voce vituꝑatiōis exp̄ssio. Idē. Uide etiam nūc tres reatꝰ: iudicij: cōsilij: ⁊ gehenne ignis. In iudicio adhuc defensiōis locꝰ dať. Ad cōsiliū aūt ꝑtinere videť sentētie ꝓlatio: qm̄ inter iudices ꝯferunt q̄ supplicio damnari oporteat. In gehēna ꝟo ignis ē certa damnatio. Chryſ. Nō paruū existimes fratrē tuū vocare stultū/auferēs ei prudentiā et intellectū q̄ hoīes sumꝰ ⁊ ab irrōnabilibus distamꝰ. Patet itaq̄ȝ q̄ iram oīno debemꝰ rep̄mere Exēplū in vitaspa. Quidam q̄siuit ab abbate isaac q̄re eū demones timerēt. Respondit. Ex q̄ factus sum monachus statui aīi me vt iracūdia foras guttur meū non ꝓcedat. Non sine aūt causa rep̄menda est ira. quia vt đt Greg. Per iram sapia amittiť vt q̄d vel q̄ ordine agēdum sit oīno nesciať.

T Ertius articulus. Aud. ⁊c̄. Notate qm̄ testamentū dñi est testamentum pacis. Eccl. xlv. Statuit ei dñs testamentum pacis. Iura em̄ dicunt. Heres nō seruans testamētū defuncti est exheredādus xj. q. j. c. Siluester. et C. de fideicōmissis. l. Amplius. Forma casuum siue parabolaȝ iuxta legē Notādo illud ps̄. Inq̄re pacem et ꝑseq̄re eam.

Sermo septimus pro dominica sexta post Trinitatis

N Isi abunda. ⁊c̄. Existimate vos q̄dē mortuos esse pctō viuētes aūt deo Rho. vj. Si tales eēmꝰ: nr̄a iusticia abūdaret ⁊c̄. Induc̄ aūt nos apl's ad tria vicȝ

Ad culpe mortificationē
Ad gratie viuificatiōez.
Ad huiꝰ vite cōtinuationē siue ꝑpetuam durationem.

Et de his oībꝫ silꝭ đt Ber. Bona ē mors q̄ vitā nō aufert: sed mutat in meliꝰ ꝑ quā corpus non cadit: sed anima subleuať.

Salutatio. Nisi abun. ⁊c̄.

p Rimus ar. An p̄cepta decalogi sint p̄cepta iusticie: Q, nō Phs.v.Eth. Lex p̄cipit de actib; oim̄ v̄tutum: sed p̄cepta decalogi sunt p̄ncipia totius legis di- uine.ḡ non ptinent ad solā iusticiā. Cōtra Per oīa p̄cepta decalogi ordinamur ad alterum.vt patet discurrenti. Rn̄det tho.ij. ij.q.cxxij. Precepta decalogi sunt q̄b; rō naturalis statim assentit tanq̄ manifestissimis. Maxime aūt rō debiti q̄ req̄rit̄ ad p̄ceptū apparet in iusticia q̄ est ad alteꝝ: q̄ in his q̄ spectant ad seipm̄ videt̄ p̄mo aspectu q̄ hō sit dn̄s sui q̄ sibi liceat facere qd̄ vult. Cum aūt obijcit̄ q̄ lex p̄cipit de actibus oim̄ v̄tutū. verum est sed ordine q̄dā Primo tradendo p̄cepta de his in quib; ē ratio debiti manifestior. Hec tho. Pro fundamen. Sepe ꝛ multū ꝯsiderāda sūt diuine leg̃ p̄cepta. Juuenal. Respice q̄d moneant leges: q̄d curia mandet. Sed bn̄ notandū ē q̄ lex nō solū p̄cipit bn̄ loqui: sꝫ bn̄ agere queadmodū etiam de phīa dicit Senec. ad Lucil. Facere docet phīa: nō dicere. Sꝫ q̄rit̄ An p̄cepta illa diuine leg̃ sint p̄cepta iusticie. Dicēn̄. vt s. Ex q̄ ꝯcluditur q̄ oīa hmōi diuine legis p̄cepta sunt nobis obseruanda si saluari velim⁹ cū non possim⁹ aliter eē iusti. Soli aūt iusti ibūt in vitā etn̄a. Vn̄ ibidē. Ibūt hi (scꝫ impij) in supplicium eternū. et Ecci.xlj. Ve vob im- pij q̄ dereliq̄stis legē altissimi ꝛc. Audite o pctōres miseri ꝛc. Nec sufficit ptem p̄ceptorū obseruare nisi oīa seruent̄. Hec em̄ esset iusticia impfecta siue iusticia phariseorum Nec sufficit p̄cepta implere simplr̄ nisi ex amore impleant̄ ꝛ ꝓpter dei gl̄iam. Talis em̄ eēt iusticia vana vt iusticia scribarū et phariseoꝝ. Debꝫ ḡ iusticia nr̄a esse integra sine corruptiōe: al's non erit deo accepta. Figura Leui.ij. Ois oblatio q̄ offert̄ dn̄o sine fermēto erit: nec q̄cq̄ mellis adolebit̄ in sacrificio dn̄i. In oī autē oblatione offeres sal. Expone. Oblatio ē deo: p̄ceptorū ei⁹ impletio q̄ debꝫ eē sine fermento.i.sine corruptione q̄ contingere pōt ex pte trium Primo ex pte opationis. q̄ vicꝫ diminuta: puta q̄ non facit hō oē illud ad qd̄ te- net̄: aut non offert totā suā potentiā opatiuam deo. puta q̄ delectationē suā q̄rit in reb; exteriorib;. Vn̄ etiam dꝫ q̄ in oblati- one nō debꝫ eē mel.i.dulcedo reꝝ exterioꝝ

Dulcedo quippe mellis est oppilatiua: sic ꝛ dulcedo reꝝ mundanaꝝ ē oppilatiua cordis.i.ipeditiua ne euacuet auariciā ꝛ alia vicia. Scd̄o ex pte affectionis. q̄ vicꝫ cuꝫ tristicia sine deuotione fit In leuitico em̄ in p̄di. ca. ꝛ alibi dꝫ q̄ dꝫ ibi esse thus per qd̄ signat̄ deuotio. Juxta illud ps. Dirigatur oro mea sicut incensū in conspectu tuo ꝛc. Tertio ex pte intentionis. q̄ vicꝫ non fit ꝓpter gl̄iam dei. Nā Leuit.iij. dꝫ q̄ oīs adeps erit dn̄i iure ꝑpetuo in cunctis generationib; v̄ris. Per adipem em̄ intelligere possum⁹ sanctā intentionē q̄ operi speciē et nomen imponit. vt dic̄ Amb. Intentio ei dat operi valoris pinguedinē

S Ecund⁹ ar. In pec. ꝛc. In h̄ dicendū de tertio qd̄ est specificationis ꝯclusio: cum dic̄. Si offers mun⁹ tuū ꝛc. vsq̄ in finem. vbi concludit ex p̄missis q̄ volēs offerre in altari.s.fidei ꝛ cordis sui q̄dcūq̄ mun⁹ siue oronis siue aliud: dꝫ prius recōciliari fratri suo leso siue offenso p̄ euꝫ: al's nō acceptat̄ a deo Chrys. Ecce a discordātib; nō vult accipere sacrificiū. Hinc ḡ ꝑpendite q̄ntū sit malū discordie. Vide aūt misc̄diam dei quō hoim vtilitates ampli⁹ aspicit q̄ suos honores: pl⁹ em̄ diligit cōcordiā fratrū fideliū q̄ munera. Jō ei munera abel suscepta sunt: cain reprobata: q̄a abel pura ꝛ simplici mente offerebat: cain ꝓo aduersus frēm irā tenebat. Sꝫ heu hodie sunt multi cain sil'es cū discordijs ꝛ dolis ad altare accedētes. In p̄dictis aūt v̄bis euangelij tria sunt notāda.

Primū est faciēda oblatio.
Scd̄m p̄mittēda ꝑparatio.
Tertiū ꝑficienda executio.

Primū est faciēda oblatio: cū dicit. Si offers munus tuū. q.d. q̄ offerre q̄nq̄ debes. puer. iij. Honora dn̄m de tua substātia. De substantia inquā corpali.i.corporis ꝓprij: de substātia sp̄uali.i.anime: ꝛ de substantia tpali.i.bonoꝝ tpalium. ps. Sacrificate sacrificiū iusticie ꝛc. hoc em̄ exigit iusticia vt de oīb; q̄ a deo teneam⁹ ipi sacrificem⁹. Tertium est p̄mittenda ꝑparatio: cū dicit Et recordat⁹ fuerꝫ q̄ frat̄ tu⁹ hꝫ aliq̄d aduersuꝫ te: relinq̄ ibi mun⁹ tuū an̄ altare ꝛ vade pri⁹ recōciliari fratri tuo .s.si offensa ē nota f̄ri ꝛ cōmode possit h̄ri ei⁹ p̄ntia. fm̄ Chrys. Si cogitatu offendi

sti: cogitatu reconciliare. Si verbis offendisti: verbis reconciliare. Si operibus offendisti: operibus reconciliare. Aug. Tunc frater tuus habet aliquid adversum te si eum in aliquo leseris. Tertium est pficienda executio: cum dic. Et tunc venies offeres munus tuum Inde venies .s. iterum oīe revocās ad id qd ceperas offeres munus tuum. postq̄ .s. prexisti ad reconciliationē non quidem sp pedibus corporis quia non sp sic in promptu pōt hēri eius psentia: sed motibus animi. Hilarius. Reconciliata humana pace reverti in divina. Jubet in dei charitatē ō charitate hoīm transituros. Patet itaq̄ q̄m multum deo placet pax z concordia inter hoies z p pns ex opposito diabolo displicet z ipsa confundit. Exemplum in Vitaspa. Erant duo fratres s3 carnē germani silr monachi existētes. Insidiabat autē eis malignus spūs .s. diabolus vt eos separaret ab invicem. Quadā igit die ad vesperā sm cōsuetudinē frater ille iunior lucernā accendit z ponit sup candelabrū: faciēte aūt malicia demonū ruit candelabrum z extincta ē lucerna. Surgens itaq̄ senior cepit illū iuniorē percutere cum furore. Ille aūt pstratus i terrā pcabat dicēs. Magnanimus esto dñe: et ego rursū ascendā. Ergo quia nō rñdit verbū turbulentū: malignus spūs confusus recessit ab eis. Et pgens eadē nocte nūciavit principi demoniorū dicens. Q̄m ppter humilitatē illius monachi q̄ pstratus in terrā veniā postulabat a fratre: nō pvalui in eis. Vidēs eīm deus humilitatē eius effudit sup eū grām suam: z ego me sentio valde torq̄ri q̄m nō pvalui eos ab invicē separare. Hec oia audiens idolorum sacerdos q̄ ibi manebat compunctus est corde: z in timore z amore domini nr̄i iesu chr̄i accēsus. Considerās itaq̄ q̄m magna seductio aiarum est cultus idolorum relinqns oia statim ad sanctos patres ad monasteriū cucurrit: z retulit ista q̄ demones inter se loqbant. Instructus itaq̄ a patribus factus ē pbatissimus monachus q̄ tāte fuit humilitatis vt omnes mirarent. Dicebat eīm q̄ oēm adversariorum maliciā vincebat humilitas. Et addebat dicens: q̄m frequent audierat demones dicentes. Quādo ad iracundiā statim corda hoīm accendimus: si sustinuerint patient iniurias z rogaverit q̄ ad pacē sunt sic sentimus oēm vim nr̄am marcescere quia eis appropiat auxilium divine grē. Bern. Unanimit viventes i domo dni deo z sibi p charitatē coniuncti: hi timorē: hi dolorē ingerūt diabolo.

T Ertius ar. Aug. zc. Cavete ḡa discordijs. Attendite q̄m lex dicit. ff. de penis. l. vlti. Privandus ē vnusq̄sq̄ eo ꝯ qd agit. vt si ꝯ rēpublicā peccat: vtilitate reipublice careat p mortē vel exiliū. Et sicut. xvij. q. xiiij. Sicut antiquus. Qui iniuriā facit eccle: dz pvari cōione ipius Qui g ꝯ charitatem z pacem agit: merito pvabit charitate z societate btōrum. Nā extra cōionem eccl'ie esse pbat: q̄ pacem z concordiā cū chr̄isto z chr̄ianis n̄ h3. Vn̄ di. xc. c. Neq̄. Neq̄ ad cain: neq̄ ad eius munera respexit deus: neq̄ eīm pacatū deū hēre poterat q̄ cum frē nō pacē s3 zeli discordiā habebat.

Dñica. vij. post Trinitat3
Sermo. j.

M Isereor su-

per turbā. Mar. viij. Sicut exhibuistis mēbra vr̄a fuire imūdicie z iniqtati ad iniqtatē: ita nunc exhibete mēbra vr̄a fuire iusticie in sctificatiō. Ro. vij. Ita facere necesse est eos qbus deus miscōiam fecit. Sunt aūt ibi tria notāda.

Primū pctōrum detestanda pditio. Exhibuistis zc. vsq̄ ad iniqtatē

Scdm conversorum mēoranda exhortatio. ita nūc exhi. mē. vr̄a ser. iu.

Tertiū exhortatiōis desiderāda cōclusio. in sanctificatiōnē.

De pmo Jo. viij. Qui facit pctm̄ servus est pcti. De scdo Ro. xij. Exhibeatis corpora vr̄a hostiā vivē. san. deo pla. De tertio. j. Thes. iiij. Nō ei voca. nos deus i immundiciā sed in sanctificatiōnē.

Misereor zc.

P Rimus ar. An deus ex sua miscōia omēs diligat? Q, sic Sap. xj. Diligis dñe oia zc Contra Malach. j. Jacob dilexi: esau āt odio habui. Rñdet bon. i. iij dis. xxxij. Notandū q̄ deus dr creaturā diligere nō rōne affectiōis s3 rōne cōicationis alicuius boni. Cōicatio āt divine bonitatis attendit vel i effectibus nature: vel in effectibus grē. Effectus nature cōmunes sūt oibus: z q̄ ad h̄ diligit deus oēs creaturā. Effectus aūt grē nō ē cōis

oib9. Jō q̄ntū ad istū q̄sdā diligit z q̄sdam odit. Hec boñ. Pro fun. Certū ē q̄ de9 oib9 influit aliq̄d bonū saltē esse. Vñ phs. j.metaph. De9 ē pncipiū a q̄ oib9 diriuatū eē videt. Qd̄ z videt sentire Virgili9 poeta in buc. dicēs Jouis oia plena. Cū g̃ q̄rit An de9 zc. Dic rñ. vt s. Post rñsionem aūt dicas q̄ nēo ē excusand9 si careat effectib9 diuie grē q2 oib9 offert. Vocat ei ad se ch̄rs oēs gñaliter. Mat. xj. Venite ad me oēs q̄ la. z o. estȝ z ego re. vos. s. p grāz O petōres idurati: q̄ miseri estȝ: luxuriosi: auari zc. Audite dñm dicentē. Siq̄s sitit (scȝ q̄cūq̄ sit ille) veniat ad me z bibat.

Figura. Oib9 filijs isrl' in deſto dabat mā na: sȝ nō oēs mane dulcedinē pcipiebāt q2 deo rebelles erant. Ptȝ Num. xj. et. xxiij. Expone qm̄ de9 oib9 grāz offert zc. Ant. Hō nō hȝ grāz: nō q2 hāc nō dat de9 sed q2 hāc nō accipit hō.

Secund9 ar. Notādū q̄ de9 fecit misericordiā mirabilē sup turbā illā reficiendo eā septē panib9 z pisciculis paucis cū eēnt q̄si q̄ttuor milia. Si itaq̄ miscdiāz illā fecit circa corpa. credendū ē mlto fortius q̄ patus ē aias nr̄as reficere spūalr. Legit aūt dñs bis refecisse pplm in deſto. Prio ex q̄nq̄ panib9 z duob9 piscib9. Secūdo aūt ex septē panib9 z piscicul' paucis. Prima sig̃t allegorice refectionē ve. test. p cipue q̄ ad q̄nq̄ libros legales. Scd̄a refectionē legȝ euāgelice. Vñ z in pma dicūt fuisse panes hordeacei: nō i scd̄a. q2 i lege veteri erat timorȝ aspitas: i noua āt amoris suauitas. Moralr. Pria sig̃t refectionē incipientiū pniam q̄ ē ex panib9 hordeaceis. i. ex ɔsideratōib9 amaricatiuis z aspe ris. Scd̄a sig̃t refectionē eoꝝ q̄ iā i pnia p seuerauert q̄ ex se q̄dē nō hn̄t qd̄ maducēt p spūali ɔsolatiōe/ sȝ ifundit eis dñs multimodas spūales dulcedies. Vñ hic dicit Ecce iā triduo sustinent me/ z si dimisero eos ieiunos. i. sine spūali ɔsolatiōe: deficient in via aspitatȝ z pnie. Fuerūt etiā plures in pma refectiōe q̄ in scd̄a q2 pl'es iciūpiūt pniāz sȝ nō oēs pseuerāt. Hec aūt spiritualis ɔsolatiōis refectio qd̄ā pludiū ē ɔuiuij celestȝ. Circa hāc itaq̄ spūalis dulcedis refectionē isinuant nob in euāgelio tres pcipue ɔsideratiōes ɔtēplande

Pria ē ɔsideratio obſuāde dispositiōis

Scd̄a ē ɔsideratio admirāde mltiplicationis

Tertia ē ɔsideratio deside(rande refectionis.

De pma ē dicēdū in h̄ ser. vicȝ de dispositiōe necessaria volentib9 sic refici. Jn euāgelio aūt insinuant nob tres cōditiōes ad hoc dispositiue.

Pria ē tolerātia amare ɔpunctionis

Scd̄a ē pseuerantia iterne abstractiōis

Tertia ē efficacia scē deuotiōis.

Pria est zc. Nā vt dic̄ qd̄ā Dulcia nō meruit q̄ n̄ gustauit amara. Illi g̃ soli q̄ amaritudinē in corde gerūt p pctis: diuinā ɔsolationē pmerent Mat. v. Bti q̄ lugēt qm̄ ipi ɔsola. At contra Lu. vj. Ve vob q̄ haberȝ hic ɔso. vr̄am q2 plo. zc. Predicta āt ɔditio designat p h̄ qd̄ d̄r: nō habebāt q̄d māducarēt. Per h̄ em̄ signāt illi q̄ sic amaricant p pctis q2 vbiq̄ gemūt iteri9 q2 q̄cq̄d in seipis ɔsiderāt: dat eis materiā amari gemit9. Esaie. xxxviij. Recogitabo tibi oēs annos meos i amaritudine aie mee.

Scd̄a ē pseuerātia interne abstractōis. nā q̄ ad exteriores delectatiōes se dilatat nō recipiet dulcedinēz spūalis grē. Bern. Delicate sūt cōsolatiōes diuie nec dantur admittētib9 alienas. Designat aūt hec cōditio q2 illi iā triduo pseuerauerāt in deserto. Per hos igit signant illi q̄ sunt interi9 recollecti q̄si in solitudine abstracti ab exteriorib9 curȝ solū d̄ pctoꝝ remissiōe soliciti: z q̄ iā triduū pnie. s. ɔtritionē: ɔfessionē z satisfactionē pegerūt: q̄b9 tādē dñs spūalē dulcedinē elargit: sic z māna dedit filijs isrl' cū transissent mare z eēnt in deserto.

Tertia ē efficacia scē deuotiōis p quaz aīa adheret d̄o. Nō ei dat hec refectio his q̄ sunt a deo p affectū sepati. Hierem. xvij. Dñe oēs q̄ te derelinquūt ɔfundent Hec g̃ ɔditio sig̃t. q2 illi erāt cū iesu. Sis z tu cū iesu: z dabit tibi spūalē refectionē. Ps. Melioꝝ fui dei z delec. sum. Et itex. Delectare in dño z dabit tibi petitōes cordis tui. Exemplū in sctis viris puta Francisco: antonio: hilarione: z multȝ alijs q̄ tota animi deuotiōe ch̄ro inherētes: ineffabilē dulcedinē ab ipo bonitatȝ fonte hauriebant. Ps. Quāmagna mltitudo dulcedinis tue dñe: quā abscōdisti. i. abscōse tribuisti timētib9 te. s. tiore filiali z casto

Tertius ar. Aud. zc. Notate qm̄ mul

to diligenti⁹ puidere debem⁹ de refectiōe anime ꝗ corpis. qm̄ vt iura dicunt. Anīa est corpi pferenda. xxxviij. di. Sedulo. Et xij. q. j. Precipim⁹. et. C. ō sacrosctis eccle sijs. l. Sancim⁹. Quis aūt vīm si rex dice ret ei: nihil oīno cōedes nisi venerꝫ ad me: imo fame te cruciabo: ꝛ in patibulo te suspendā. si aūt venis recipiā te in mēsa mea. nō statim iret ad regē ꝛc. Multo igit̄ ma gis ꝛc. Vñ dñs dic̄ Matt. xj. Venite ad me oēs q̄ la. ꝛ one. estis ꝛ ego refi. vos.

Sermo. ij. ꝑ dominica septima post Trinitatis.

Misereor su/ p ꝛc. Quē fructū habuistis: tunc in illis in q̄b nūc erube scitꝫ. Ro. vj. Erubescētia pcti multū facit ad miscdiam inueniēdā. Et certe mlt̄ū eru bescendū est de pctis.

Tum ꝓpt̄ aīe deformitatē
Tum ꝓpt̄ diabolicā subiectionē
Hec em̄ sunt in aīa ꝑ pctm̄
Tum ꝓpt̄ diuinā intuitionē

De pmo Eze. xvj. Abominationē fecisti decorē tuū. De scdo. ij. Pe. ij. A q̄ q̄s su peratꝰ ē eiꝰ ꝛ suus ē. De tertio. j. Para. penul. Oia corda scrutat̄ deꝰ: ꝛ vniuersas mētiū cogitatiōes intelligit.

Misereor ꝛc.

Primꝰ ar. An deꝰ ex sua miscdia oēs eq̄liter diligat: Q, sic. Sap. vj. Equalit̄ est em̄ cura de oib. Contra: nō eq̄liter oi bus sua dona distribuit. Rñdet Boñ. in. iij. dis. xxxij. Cum diligere sit idē q̄d velle bonū: eq̄litas dilectiōis pt̄ attendi dupl'r: aut ex pte aciꝰ volendi. ꝛ sic eq̄liter diligit oīa: q: nō magꝫ intēse vult bonū vni ꝗ al teri. q: vicꝫ vnico actu volendi vult q̄cq̄d vult. Aut ex pte boni voliti. ꝛ sic cū maius bonū velit vni ꝗ alteri. nō oīa hoc mō eq̄ liter diligit. Hec Boñ. Pro fun. Cer/ tū est q: deꝰ nō oib eq̄lia distribuit. Sic em̄ dic̄ Arist. j. de celo. A pmo ente singu lis cōicat̄ eē. His q̄dē clariꝰ: his ꝟo obscu riꝰ. Si aūt q̄rit̄ rō diuersitatis accipe ꝟba Juuenal' q̄si in psona dei dicentꝫ. Sic vo/ lo/sic iubeo: sit ꝓ rōne volūtas. Cum ḡ q̄/ rit̄ An eq̄liter deus ꝛc. Dic rñ. vt s. Ex q̄ ꝯclude q deꝰ ex pte sui respicit vno ꝛ eodē mō oēs creaturas sꝫ ineq̄litas ē ex pte cre aturaꝝ. Vñ dt Aug. sup Jo. Oia diligit deꝰ q̄ fecit ꝛ int̄ ea magꝫ diligit creaturas rōnales: ꝛ de illis illas ampliꝰ q̄ sūt mēbra vnigeniti sui: ꝛ mlt̄o magꝫ ipm̄ vnigenitū Notādū est itaq q sic diuersitas pfectio/ nū naturaliū in diuersis creaturꝫ ē a do bꝫ exigētiā ppaꝝ naturaꝝ. Sic ꝛ diuersitas pfectionū ḡtuitaꝝ ē i creaturꝫ rōnalib ꝓm ꝛ iuxta exigentiā dispositionū volūtariaꝝ. Nā sic dr Act. x. Nō est pso. acce. deꝰ. sꝫ in oī gente q̄ timet deū ꝛ opat̄ iust. acc. est illi Si ḡ aliq̄ puant̄ grā: h iō est q: deū nō ti ment neq iusticiā opant̄. Ob deꝰ q̄t sunt tales in oī statu. Hinc bñ dt Berñ. Heu me dñe iesu chrē: iusticia recessit a pncipi/ bus: lex dei ꝛ zelꝰ a platꝫ ꝛ sacerdotibus: obediētia a religiosis: sctitas ꝛ deuotio a clericꝫ: fides a ppl'o: fidelitas a ꝯiugatꝫ: ve recūdia a mulierib: timor ꝛ reuerētia a iu uenib: sapia a senib: hūilitas a paupib: mīa a diuitib: bonitas ab artificib. Quid ḡ restat ampliꝰ nisi vt veniat antichrs ꝛ to tus finiat̄ mūdꝰ. Hec ille. Et vñ tāta ma la: Certe q: hoīes plꝰ terrā ꝗ celū diligūt ꝛ plꝰ corpꝰ ꝗ aīaꝫ amāt: iō pleni sūt iniq̄ta te ꝛ pctoꝝ inundatio eos sūmergit. Figu ra Geñ. vj. Repleta ē t̄ra iniq̄tate et septē dieb aq̄ diluuij inundauerūt sup t̄rā. Per terrā itellige hoīes t̄renos ꝛ carnalib dedi tos. Per aq̄s diluuij iordinatas ꝯcupiscēti as iundātes Osee. iiij. Nō ē ꝟitas: nō est mīa: nō ē scīa dei in terra.

Secūdꝰ ar. Jn pce. ꝛc. Jn h dicēdū de scdā q̄ ē ꝯsideratio admirāde mlt̄ipli catiōis panū vicꝫ ꝛ pisciū ita vt sufficerēt ꝑ q̄ttuor milib. ps. Quā magnificata st̄ opa tua dñe. Notandū āt q hmōi mlt̄iplicati onē faciendo fec dñs tria q̄ ꝛ si nos ad imi tationem eiꝰ fecerimꝰ mlt̄iplicabit in nob suaꝝ graꝝ beneficia.

Primū est opꝰ miseratiōis
Scdm̄ est opꝰ graꝝ actionis
Tertiū est opus distributiōis

Primū ē opꝰ ꝛc. Hoc ei fec miserās super turbā ps. Miseratiōes eiꝰ sup o. opa eius Turbe ei imo oiꝫ vult misereri. Si ḡ ꝛ nos mīcordes fueriꝰ: mlt̄iplicabit i nob graꝫ suā. Mat. v. Bti misericordes qm̄ ipi mi se. cō. Sꝫ heu quanta nūc regnat i mlt̄is i/ miscdia ꝛc. Scdm̄ ē opꝰ graꝝ actiōis q:

accipiēs panes grās egit ⁊ silr̄ pisciculos bn̄dixit: et sic multiplicauit. Sic ⁊ nos si grās deo debitas ꝑsoluamus/ mltiplicabit nob dona grē sue. Ber. Cū pꝰ acceptū donū nos nō ingratos exhibemꝰ: locū facimꝰ i nob grē vt inde maiora mereamur accipe. Sed heu q̄nta ē in mlt̄ꝫ ingratitudo ⁊c̄. Tertiū est opꝰ distributōnis: q̄a dabat discipul' vt apponerēt: ⁊ apposuerūt turbe. Et nos si dona nob elargita siue tēporalia siue spūalia studeamꝰ ad alioꝝ vtilitatē impēdere: multiplicabit ea dn̄s i nobis. Lu. vj. Date ⁊ dabit vob. Exemplū narrat Guil. Tpe famis ꝑualide matrona q̄dā nobilis miscdie opib dedita: egenis abundanter erogabat. qḋ cernens vir eius miles artauit eā: ⁊ farine mēsurā certā ꝑ singulas hebdomadas dari fecit: q̄ vna die q̄si totū expēdit. Sup̄uenit aūt q̄dā paup̄ rogās elemosynā. p̄cepit ḡ dn̄a ancille vt diligēter scopata cista in q̄ farina erat reposita siq̄d inueniret paup̄i afferret. qḋ ⁊ ancilla fec̄. Post hūc venit chr̄s q̄ se nihil comedisse post biduū deplorabat. quod vt audiuit dn̄a fleuit: ⁊ iterato iubet ancille scobare cistā ⁊ paup̄i aliq̄d impertiri: iurat ancilla nihil in cista penitꝰ remansisse. sed instante dn̄a cū lachrymis vt ancilla attētaret: currēs impatienter ⁊ cistā ap̄iens/ plenā florentissima simila mox inuenit. Ad cuiꝰ intuitū ancilla clamās cecidit i extasi supina. Clamore audito dn̄a cucurrit: accurrit dn̄s ⁊ famuli: ⁊ viso miraculo/ dn̄m bn̄dicebant. Mox ip̄e vir letus/ horreū ap̄iens oib illa die venientib dedit: nec defuit annona cistaꝝ donec sup̄ueniēte messe ꝓpitiaret dn̄s populo suo. Prouer. xxviij. Qui dat paup̄i: n̄ idigebit

t Ertiꝰ ar. Aud. ⁊c̄. Mag' ē desiderāda multiplicatio spūaliū q̄ tp̄alium. Nā sicut dr̄. ff. de tutorib ⁊ cura. l. Scire oportet. Boni mercatores p̄ualēt q̄ diuitie. Propterea em̄ dr̄. xxiij. q. v. Nō putes Amor nō est sed languor vbi mali mores nō corrigunt. Attēdite. Quis vestꝝ n̄ refugeret oīa q̄ tp̄ale lucrum ip̄ediunt ⁊ diligētissime ꝓcuraret omne medium possibile ꝑueniendi ad diuitias: Credo q̄ nullꝰ. Multo magis ⁊c̄. iuxta illud Math. vj. Primum querite regnum dei et iusticiam eius ⁊c̄.

Sermo. iij. pro dn̄ica. vij. post Trini.

M Isereor su p ⁊c̄. Liberati a pctō: serui aūtē facti deo: habetꝫ fructum in sctificationē: finem ꝟo vitā eternā. Ro. vj. Tales sunt q̄bus misereṫ dn̄s. Sunt aūt ibi tria notanda

Primū pctōꝝ liberatio gratiosa. Liberati a pctō

Secundū liberatoꝝ subiectio ꝟtuosa. serui aūt facti deo

Tertiū subiectoꝝ cōditio fructuosa. habetis fructum ⁊c̄.

De p̄mo Ro. iij. Justificati gr̄ꝫ ꝑ gratiam ipsiꝰ. De scḋo. j. Pet. ij. Qui aliq̄n nō ꝑplus dei: nūc aūt ꝑpl's dei. De tertio j. Pe. j. Reportātes finē fidei v̄re salutem animaꝝ vestraꝝ. Salutatio.

Misereor ⁊c̄.

p Rimus ar. An mia dei etiā se extendat ad damnatos: Vide s̄. dn̄ica. iij. post pascha. ser. ij. Etsi volueris dicas sic ꝓ fundamīto q̄ q̄ntūcūq̄ expectet deꝰ: puniet tādē. Vn̄ Valeriꝰ li. j. Lēto etem̄ gradu ad sui vindictā diuīa ꝓcedit ira. sed tarditatē eiꝰ grauitas pene recōpensat. Sed heu hoc fatui mlti nō ꝯsiderāt: sed prudētes diligēter attēdūt. Vn̄ ⁊ Terētiꝰ. Porro istud est sape non qḋ an̄ pedes ē mō videre: sed etiā illa q̄ futura sunt ꝓspicere.

s Ecūdꝰ ar. In p̄ceḋ. ⁊c̄. In h̄ igiṫ dicendū de tertia q̄ est ꝯsideratio desiderāde refectōis. s. spūal' signate ꝑ illā refectiōez corp̄alē. Vbi se offerūt tria ꝯsiderāda

Primū cōcomitatiua cōditio.

Secundū refectiua cibatio.

Tertiū satiatiua impletio.

Primū igiṫ ⁊c̄. Et ista ꝯditio ē vera hūilitas desiḡta ꝑ h̄ q̄ turba illa discūbebat: sedens sup̄ terrā: sine q̄ spūalis grē dulcedo statim euanesceret. Nā vt dr̄ Jac. iiij. Sup̄bis deꝰ resistit: hūilib āt dat grām.

Secūdū est refectiua cibatio q̄ ē ex septē panib. i. ex septē donis spūscti: vel ex septē ꝟtutib: trib theologic' ⁊ q̄ttuor cardinalib. Sicut em̄ corpꝰ fortificaṫ ex pane: sic aīa ex donis spūscti vel ꝟtutib. Vl' septē panes sunt septē ꝯsideratōes diuioꝝ bn̄ficioꝝ q̄b accendiṫ diuini amoris dulcedo in homīe in p̄nia ꝑseuerante: ꝑ quem

amore interius spūal'r reficit. Pria est ↄsideratio bñficij creatiõis. q2 sic d2 Gen. j. Fecit de⁹ hoiem ad imaginē et silitudinē suā. Scda ē ↄsideratio bñficij redēptiõis Apoc. v. Redemisti nos in sang. t. Tertia est ↄsideratio reuocatiõis. quia de⁹ eū ad se reuocauit. j. Pet. ij. De tenebris vocauit nos in admirabile lumē suū. Quarta ē ↄsideratio expectatiõis. quia vicȝ eū mlto tpe expectauit. Esa. xxx. Expectat dñs vt misereat nři. Quīta ē ↄsideratio illumiatiõis / q2 vicȝ eū ad pniaȝ illuminauit. ps. Dñs illumiat cecos. i. pctōres vt vilitatē suā videāt. Sexta est ↄsideratio receptiõis / q2 vicȝ dñs sic eum dignat recipe ad miscdiaȝ. Hiere. iij. Reuertere ad me: ⁊ ego suscipiā te. Septima est ↄsideratio pmisse glificationis q2 penitentib2 regnū celoꝝ pmittit Mat. iij. Penitentiā agite: appro. em re. celoꝝ. Iste ↄsiderationes panes dicunt q2 refocillāt animā vere penitentȝ dū gustare faciūt diuinā bonitatē. Pisciculi aūt pauci ẜm Glos. sunt scti q de fluctib2 secli erepti sūt: ⁊ mare turbulentū sustinuerūt q exēplo suo pdictis ↄsiderationib2 spūalē dilectiõis saporē supaddunt: ⁊ internā refectionē tribuūt Dicunt aūt pisciculi ꝓpt hūilitatē: ȝ pauci cōparatiōe maloꝝ. q2 Stultoꝝ infinit⁹ est numer⁹. puer. j. Tertiū est satiatiua impletio. q2 manducauerūt ⁊ saturati sūt: ⁊ sustulerūt qd superat de fragmentȝ septē sportas Nā p septē dona spūsscti: ⁊ p septē ↄsiderationes suppositas satiat aia dulcedine diue bonitatȝ. ps. Aiaȝ esurientē satiauit bonis. Q, aūt d panib2 illis supfuerūt septē sporte: ⁊ ita plus supfuit q̄ fuit a pncipio sigtur. q̄ q̄nto aliqs pdictis ↄsiderationib2 ⁊ exēplis sctoꝝ pl⁹ vtit ad refectionē internā: tanto maiores ⁊ fortiores in eo manēt: nec ex vsu minuunt ȝ crescūt. Exēplū habem⁹ i multȝ sanctȝ q p deuotas ac sctās meditationes mirabilr pfecerunt in dei gra rōne feruentȝ desiderij qd i eis accendebat p hmōi ↄsideratōes Lu. vj. Beati q esu. qm saturabimi.

t Erti⁹ ar. Aud. ⁊c. Et notate qm de⁹ parat⁹ e spūalē refectionē nob dare p miscdiam suā dū tn verā pniam agamus. Nam vt d2. xc. dist. Diaconi. in fine. Et d pnia dis. j. Deus q. §. pōt etiā. Miseretur de⁹ ȝ non assidue peccare volentiū. Multū g increpand⁹ erit q hac refectione carebit. q2 vt dicit lex. Qd p me stat: mihi imputari d3. ff. de ↄtrahenda emptione ⁊ venditiōe. l. Hec vēditio. §. j. Cauete itaqȝ ne sitis siles paupi famelico cui optima offerunt cibaria: sed tergū vertit ⁊ recusat accipere. si g fame morit sibi imputādū ē. Expone notando illd de ↄse. dis. iiij. Ne quēq̄. Sicut sol equaliter sup oēs radiat: sic gra dei sine acceptioue psonaꝝ equalit oibus infundit.

Dñica. viij. post Trinitatis Sermo. j.

Atēdite a fal.

a Mat. vij. Debitores sumus non carni vt ẜm carnem viuam⁹. Si em ẜm carnē vixeritȝ moriemi: si aūt spū facta carnis morti. viuetȝ. Ro. viij. Multū debem⁹ attēdere vt carnē spūi subijciam⁹ qm debitores sum⁹ non ⁊c. Ubi sunt tria (notāda.

Primū salutarȝ exhortatio. Debitores sumus ⁊c.

Scdm trāsgressiõis punitio. Si enim ẜm carnem ⁊c.

Tertiū executionis remuneratio. Si aūt spū ⁊c. De pmo Gal. v. Spū ambu. ⁊ desideria carnis nō pficietȝ. De scdo Ro. viij. Prudentia carnis mors est. De tro Gal. vj. Qui semi. i spū: d spū me. vitā et. Attendite.

p Rim⁹ ar. Cū attentio sit act⁹ prudētie: q̄stiones fiant de prudētia sic posite st dñica infra oct. ascēsiõis dñi.

s Ecund⁹ ar. Notandū q̄ multi sūt nostre salutȝ inimici. id prudentia ē nob mltū necessaria vt caveam⁹. Jō monet dominus di. Attēdite. i. attenti estote. In h euāgelio instruens nos dñs ad cauēdū ab his que impediunt in via salutȝ tria precipue proponit.

Prio pmunitiõis instructionē.

Scdo istructiõis declarationē

Tertio declarationis ↄclusionē

In h ser. dicēdū d pmo. s. de pmunitionis instructiōe: cū dt Attendite a fal. p. q ve. ad vos i ve. o. intr. aūt sūt lu. ra. a fru. eorū cog. e. Chrys. Quia dictū ē q̄ angusta est

porta: ſ; mlˈti ſunt q̇ ꝑuertūt eā q̄ illuc fert viā: iō dic̄ Attendite a fal.p.⁊c̄. In p̄miſ// ſo aūt textu notanda ſūt tria.

Prio cauēde deceptionis exhortatio

Scd̄o tenēde exhortatiōis rō.

Tertio intelligēde rōnis declaratio.

Primo cauēde ⁊c̄. Orig. Attēdite diligē// tius: obſuate cautiꝰ vt nō ſeducami: vt n̄ circūueniami: vt nō fallami. Chryſ. Ubi res ē certa aſpicit.i.ſimplr vidr. vbi āt icer ta/attēdit.i.caute ꝯſiderat. Attendite igit q2 firma tutela ſalutis ē ſcire q̇d fugias Scd̄o ponit tenēde exhortatiōis rō: cū di cit: a fal.p.q̇ ve.ad vos in veſt.⁊c̄. Orige. Attendite/h̊ eſt ꝯſiderate: q2 nō ſūt oues ſ; lupi in veſtimēto ouiū. q2 nō ſūt religio ſi: ſ; irreligioſi in forma religiōis: q2 nō ſt chr̄iani ſ; ꝟitate vacui. Poſſumꝰ itaq; per falſos ꝓphas intelligere triplex genꝰ chr̄i// anoꝝ falſoꝝ Primi ſūt heretici decepto res. Chryſ. Manifeſte de hereticꝫ dicit q̇ eo ꝓpoſito ſpēm chr̄ianitatis ſuſcipiūt/ vt chr̄ianos iniq̊ ſeductiōis morſu dilanient. De q̇bꝫ apl's. Scio q2 pꝰ diſceſſū meū in// trabūt in vos lupi graues nō parcētes gre gi. Scd̄i ſunt/blādi adulatores Eſa.xij Pple meꝰ q̇ te btm̄ dicūt: ipi te decipiunt. et Eze.xiij. Ipe edificabat parietē illi aūt liniebant eū luto abſq; paleis. Greg. Pa rietis noīe pc̄ti duricia deſignat. Parietē; ḡ edificare eſt ꝯ̄ ſe pc̄ti obſtacl'a ꝯſtruere: parietē aūt liniunt q̇ ꝑpetrantibꝫ adulant. vt q̇d illi agētes ꝑuerſe edificant ipi adula tores q̄ſi nitidū reddūt. Tertij ſunt hy pocrite ſimulatores. Chryſ. Oues chr̄ia// ni dicunt. veſtimentū aūt ouiū ē ſpēs chr̄i// anitatis et ſimulate religionis. Nulla āt res ſic exterminat bonū ſic̄ ſimulatio. Na; malū ſub ſpecie boni celatū dū n̄ cognoſcit n̄ cauet Hiero. De oībꝫ q̇dē h̊ itelligi pt q̇ aliud habitu ac ſmone ꝓmittūt: aliud ope demonſtrāt. O q̄ntus ē nūerus falſoꝝ ꝓ// phetaꝝ ī oī ſtatu, oēs vic; q̇ ex habitu ſuo aut dignitate: aut officio: aut ꝯditione p̄// tendūt bonū: ⁊ faciūt malū. Oēs igit ha// bitū religionis deferentes ⁊ religiōis opa nō faciētes. Oēs ſacerdotes male viuen// tes ⁊ ſacramentoꝝ adminiſtratiōe abuten tes. Oēs etiā indulgentiaꝝ aut reliq̇aru; portitores q̇ talibꝫ abutunt: ⁊ ſimplicē po pulū decipiunt: oēs falſi iudices ⁊ aduoca ti q̇ ſunt ex officio ꝟitatis defenſores: ſ; ve ritatē ſbuertūt Oēs gn̄alr q̇ fraudibꝫ ⁊ do lis vtunt in negocijs aut artificijs: ⁊ vni// uerſalit oēs chr̄iani q̇ opa chr̄ianitatꝫ non faciūt. Oēs inquā hm̄oi ſunt ꝓphete falſi. Item falſi ꝓphete ſunt/caro/mundꝰ: ⁊ dia bolus. Unu; em̄ ꝓmittūt: ⁊ aliud ſoluunt. Carnalis ꝯcupiſcentia ꝓmittit delectatio nē: ⁊ ſoluit eternā afflictionē. Iō Senec. ī tragedijs. Luxuria eſt peſtis blanda. Cu// piditas mundi ꝓmittit ſufficientiā ⁊ q̇etē: ⁊ ſoluit finalē inopiā ⁊ penā. Greg. Falla ces diuitie ſunt q̄ nobiſcū diu ꝑmanere nō poſſunt: fallaces ſunt q̄ mentꝫ nr̄e inopia; nō expellūt. Diabolus ſiue ſupbia de q̄ tē tat ꝓmittit exaltationē: ⁊ ſoluit irreparabi lē deiectionē. Greg. Blande ſeducit hoſtꝫ .i.diabolus/ſed poſt violenter ad ſupplicia trahit. Tertio ponit intelligende rōnis declaratio: cū dicit. A fructibꝫ eoꝝ cogno// ſcetꝫ eos.i.ab oꝑibꝫ. Qm̄ em̄ tales falſos ꝓphetas non eſt facile cognoſcere p̄ma fa// cie: Iō ſubdit quaſi p̄dictā rōnē declarās. A fructibꝫ ⁊c̄. Augꝰ de ſer.dn̄i in monte. Ex operibꝫ conijci pōt vtrum exteriorem cultū ambitione aliq̄ faciūt. O q̄nta fatui tas bonū exterius apparent pretendere: ⁊ in rei ꝟitate corā deo malicijs plenū eē. O q̄; grauis eſt talibꝫ ꝯfuſio cū ad dei iudiciū ꝓtrahunt q̄n ſimulationē ſuā detegere cō// pellunt ⁊ falſoꝝ ꝓphetaꝝ p̄ncipi.i.diabolo tradunt. Exemplū narrat Greg. in.iiij. dial'. Fuit in monaſterio q̇dam monachꝰ vnꝰ q̇ totus religioſus apparebat. Ille tn̄ cū ieiunare videret: occulte manducabat. Ille igit cū in extremis iā ageret: frēs mo naſterij ad ſe vocari fecit. At illi putabant ab eo aliq̇d magnū ꝯſolatoriū audire: q̇bꝫ ipe afflictꝰ ⁊ tremens cōpulſus ē tradere cui hoſti traditꝰ cogebat exire. Nā dixit. Qn̄ me vobiſcū ieiunare credebatꝭ: occul te manducabā: ⁊ ecce ad deuorandū dra// coni traditꝰ ſum/q̇ cauda ſua genua mea pedeſq; colligauit. Caput ꝟo ſuū itra os meū mittens ſpm̄ meū ebibens abſtrahit Quibꝫ dictꝫ ſtatim defunctꝰ eſt demonibꝫ irreuocabiliter ſatiandꝰ. Heu igit q̇d va// let virtutis ſimulatio ſine ꝟitate q̄m oīa tādē ꝓducēt in lucē. Luc.xij. Nihil oper// tum quod non reuelet: et occultum quod non ſciat.

t Ertius ar. Aud. rc. Cauete itaqz vobis ne seducamini. Nam sic hr. xxiij. dis. In noie. Precauendu est futuris picu lis. Et sic hr. ff. de pactis. l. suma. Quilibz debet p suis negocijs vigilare. Nonne cauere solent vigilant hoies a seductorib: r fugere loca piculosa. Et nonne meli' esset emptori considerare viciu rei empte an pci um solutu qz soluere r postea p recuperati one placitari seu in iudicio cotendere. Melius g esset tentatu de delitijs aut iniustis diuitijs aut vanis honorib: cogitare co plures h mo deceptos fuisse r cauere peri culu qz spe longe vite aut miscdie sequede pter talia offendere deu. Notado illo puer. x. Spes impiorum peribit. Et Sap. vj. Spes impij qsi lanugo.

Dnica. viij. post Trinitatz
Sermo. ij.

Ttendite rc.

a Qui spu dei agunt: hi filij dei sunt. Ro. viij. Hoc multu debem' attedere qm h mltu est desiderabile agi scz a spu dei. Hoc em est mltu delectabile: hoc e mltu honorabile r multu vtile. De pmo Ro. viij. Prudetia spus vita et pax: q scz est valde delectabil. De scdo. id qd sequit. Hi filij dei sunt. Hoc em e mltu honorabile. De tertio ps. Spus tuus bonus deducet me in terra recta rc.

Attendite rc.

p Rim' art. Questio de prudetia. vbi s. vicz dnica infra oct. ascensionis.

s Ecund' ar. In pce. rc. In h aut dicedu de instructiois declaratioe: cu dic Nunqd colligut d spinis vuas rc. vsqz ibi cognoscetz eos. Ubi p declaratioe pmisse instructiois tria ponunt.

Prio assimilatoria approbatio.
Scdo certificatoria pfirmatio.
Tertio cominatoria pclusio

Prio rc. cum dic. Nunqd colligunt de spi. v. aut de tri. fi. Sic ois arbor bona bonos fruct' facit: mala aute arbor fruct' malos facit. Chrys. Sicut spina vel tribulus ex qcuqz pte aculeos hz: sic r serui diaboli ex qcuqz pte cosiderent: iniqtatz pleni st. No pnt g hmoi spine r tribuli ecclasticos fructus pferre. Qd aut pticulariter sub silitudine ficus r vue spine r tribuli dixerat: odit pnr vniuersalr ee vex cum dic. Sic ois arbor bona fruct' bonos facit: mala at arbor malos fruct' facit. Aug. de ser. dni. Qui sunt fruct' qb: cognoscam' arborem mala. dicit apls Manifesta sunt opa carnis: q sunt fornicatio: imundicia rc. Qui vo sunt fruct' qb: cognoscam' arbore bona: ide apls odit dices. Fructus aut spiritus sunt charitas: gaudiu: r pax. Sic ita qz patz q vnaqqz arbor. i. voluntas hois: no a folijs. i. vbis: sz a fructib. i. opib: cognoscit. Etsi aliqn mali bonuz aliqd facere videant qz tn p lucro vel p laude faciut non pot eox simulatio diu celari. Seneca Nemo pot diu ferre psona ficta: cito in natura sua recidunt qb: vitas no subest. Qui aut ex solido nascunt: tpe ipo in meli' pficiunt. Notandu aut circa pdicta q p vuaz intelligi pot feruor vite actiue: r p ficu dulcedo vite ptemplatiue. Scdo ponit certificatiua confirmatio: cu dic Non pot arbor mala fructus bonos facere: neqz arbor bona fructus malos facere. Istud in sensu composito est intelligendu. Raban'. Ho ipe arbor bona vel mala dr pter voluntate bona vel mala. Fruct' aut sunt opa que nec bona male voluntatis pnt esse. nec mala bone voluntatis. Tertio ponit comminatoria consecutio: cu dicit Ois arbor q n facit fructu bonu excidet r in igne mittet In quib: vbis tangit triplex misera reprobox conditio.

Prima est infructuosa dispositio: cu dr. Ois arbor q no facit fruc. bo.

Scda est danosa sepatio: qz excidet. s. d terra viuentiu r a psortio btox.

Tertia est dolorosa afflictio. qz in igne mittet. qz oib: talib: dicet illud Mat. xxv Ite maledicti in igne eternu. O qz vtile esset hoc sepi' attendere r attentissime psiderare. Exemplu. Cu magr iordan' rc Uide s in sabbo pasche.

t Erti' ar. Aud. rc. Forte dicetis. Et si peccam' qnqz: tn mlta boa facim' Sz ego dico vob. Etsi bona ex genere facitis: nulli' tn meriti sunt qzdiu estz i pcto mortali. qz sic dr. j. q. j Fert. Fruct' pduct' ab arbore cui' radix e ifecta: e ifect'. Ad h facit qd notat instituta de statu hominu:

q̄ part⁹ sequit̄ ventrē. Ita q̄ si mater est serua: fet⁹ ē fu⁹. Propone ad lōgū ⁊ appli ca: qm̄ si volūtas q̄ est radix et mr̄ opeꝝ ē mala: opa ipsa sunt mala. Isa.lix. Opera eoꝝ opa inutilia.

Dn̄ica.viij. post Trini. Sermo.iij.

Atendite ⁊c.

a Ipe spūs testimonium reddit spūi nr̄o q̄ sum⁹ filij dei: si aūt filij ⁊ heredes Ro.viij. Hoc aūt est sūme attēdendū. Et sunt ibi tria notanda

Primū spūsscti suauitas. Ipse spūs testimoniū reddit spūi nostro.

Scd̄m suauitatis honorabilitas. q̄ sumus filij dei.

Tertiū hui⁹ honoris vtilitas. Si aūt filij ⁊ heredes

De p̄mo Sap.xij. O q̄ bon⁹ ⁊ suauis est dn̄e spūs tu⁹ i nob. De alijs duobus Gal.iiij. Itaq̄ iā nō est seru⁹ sed fili⁹: q̄ si filius ⁊ heres p deum. Attendite.

p Rim⁹ art. Questio de prudentia. in dn̄ica infra oct.ascen̄.

s Ecūdus ar. In p̄ceō ⁊c. In hoc aūt dicendū de declaratiōis conclusione. Cū eīm ois arbor nō faciēs fructū sit excidēda: sequit̄ q̄ ad salutꝫ ꝯsecutionē nō sufficiūt folia v̄boꝝ sine fructu bonorū operū Ideo d̄r dn̄s. Nō ois q̄ d̄t mihi dn̄e dn̄e intrabit in regnū celoꝝ: sed q̄ facit volūtatē p̄ris mei q̄ in cel' ē/ ipe intrabit in regnū celoꝝ. Ubi notāde sunt tres ꝯsideratōes.

Prima ē ꝯsideratio horribil' exclusiōis

Scd̄a est ꝯsideratio laudabilis executionis.

Tertia est ꝯsideratio desiderabilis ingressionis

Prima igit̄ ⁊c. q̄a d̄t Nō ois q̄ d̄t mihi dn̄e dn̄e intrabit in reg.ce. q.d. Quid me vocatꝫ dn̄e q̄ n̄ facitꝫ q̄ dico: vos estꝫ arbores h̄ntes folia sine fructu. Orige. Audite desides: audite negligētes: audite inutiles q̄ sic speratꝫ q̄ in hoc saluari possitꝫ q̄ christiani appellamī ⁊ chrīanoꝝ opa nō facitꝫ Dicitꝫ dn̄e dn̄e s. cogitatiōe ⁊ locutiōe: sꝫ nō ope. vl' sic: dicitis dn̄e dn̄e spe ⁊ fide: sꝫ nō charitate. Scd̄a est ꝯsideratio laudabilis executiōis: cū d̄t. Sed q̄ fac vo. p̄ris mei q̄ i cel' ē. Est āt dei volūtas vt a peccatis ꝯuertamur ⁊ vere peniteam⁹. Eze.xviij. Nunq̄d volūtatꝫ mee ē mors ipij d̄t dn̄s: et nō vt ꝯuertat̄ a vijs suis ⁊ viuat. Item vt verā fidē teneam⁹. Chrys.sup Matt. Que ē aūt volūtas d̄i ipe dn̄s docet. Hec est inq̄t volūtas ei⁹ q̄ misit me/ vt ois qui videt filiū ⁊ credit in eū habeat vitā et'nā Credulitatꝫ aūt v̄bū ⁊ ad ꝯfessionē respicit ⁊ ad actū. Qui ḡ nō ꝯfitet̄ aut nō conuersat̄ s̄m v̄bū chr̄i: nō intrabit i regnū celoꝝ. Itē dei volūtas ē vt aīas nr̄as sanctificem⁹. s. p charitatꝫ ardorē tā erga deū q̄ primū. j.Thes.iiij. Hec ē volūtas dei sctificatio v̄ra. De ardore ḡ charitatis erga deū Lu.xij. Ignē veni mittere in terrā et q̄d volo nisi vt ardeat. Et de charitate ad primū Osee.vj. Miscd̄iam volo ⁊ nō sacrificiū. Tertia est ꝯsideratio desiderabilis igressiōis. q̄ ipe. s. q̄ facit volū. pa. mei itra. i reg.ce. Hilarius. Celestꝫ regni iter obediētia volūtatꝫ dei: nō nūcupatio reptura est. Ecōtrario aūt obedire nolentes grauit̄ punient̄. Exēplū de p̄mis parētib⁹ Gen̄.iij. Et de filijs isrl' eūtib⁹ ad bellū ꝯ mādatū dn̄i Nūe.xiiij. Itē de achor Josue.vij. et d̄ saul. j.Re.xv.⁊.xvj. Itē d̄ q̄dā viro d̄i. iij.Re.xiij. Deut.viij. Peribitis si inobedientes fueritꝫ.

t Erti⁹ ar. Aud. ⁊c. Sciēdū q̄ iura dicunt Destructo p̄ncipali destruitur ⁊ accessoriū. de electiōe. Qualiter. et. C. de vsurꝫ. l. Eos. et. ff. de rei vēdicatione. l. Ex diuerso. Notate: q̄d valeret siq̄s salutaret regē ⁊ dicat: viuat rex: ⁊ t̄n p̄ditionem ei⁹ pcuret. Expone ⁊ applica notādo q̄ n̄ sufficit fides q̄ credim⁹ eū dn̄m: nisi assint et opa. Qm̄ sicut d̄r Jac.ij. Fides sine opib⁹ mortua est.

Dn̄ica nona post Trini. Sermo p̄m⁹.

Edde ratio-

r nē villicatiōis tue Lu.xvj. Nō simus concupiscētes maloꝝ. j. Coꝝ.x. Qm̄ sic est reddēda rō: iō cauēdū ne sim⁹ ꝯcupiscētes maloꝝ. Est āt triplex fugiēda ꝯcupiscētia: vt d̄t Bona. in q̄daꝫ tractatulo. s. Cōcupiscētia voluptatꝫ. Cōcupiscētia curiositatꝫ: puta vidēdi pulcra et h̄ndi fugiacua. et Cōcupia vanitatis: puta fauoris: laudis: ⁊ honoris. He sunt radices toti⁹ mali. De q̄b⁹. j.Jo.ij. Omne q̄d est in mūdo: aut est ꝯcupiscētia carnis:

aut ꝯcupiscentia oculoꝝ: aut supbia vite.
Redde rationem ꝛc.

P Rim⁹ ar. An necessario sit iudicium generale futuꝝ in q̄ erit ō oib⁹ reddenda rō: Q, nō. Nau. j. Non iudicabit dñs bis in idipm. sed de vnoq̄q; iudicat deus in morte ipsi⁹. Cōtra est ecclesie fides ꝛ autoritates scpture. Patet Mat. xxv. Respōdet Sco. dist. xliiij. q̄rti sniaꝝ. ꝙ iudicium generale esse futuꝝ nō pōt demōstrari rōne naturali: sed autoritate sacre scpture dūtaxat. Plures tn̄ ad h̄ sunt cōgruentie. Vna/qꝛ in politia bn̄ ordinata iusticia secreta nō sufficit: sed reqrit publica. Scda: vt sicut fuit exit⁹ vn⁹ oim reꝝ in creatione ab vno pncipio: ita decet vt sit vna finalis reductio ad fines vnicuiq; debitos. Vide etiā si vis q̄d Rich. dt s. in scdo aduentu/ali: sabbato post pmā dn̄icam. articlo. ij.

Pro fundameto. Non dubiū in diuino iudicio reddet vnicuiq; iuxta opa sua. Et hui⁹ vitatꝫ ꝯsideratio magne est vtilitatꝫ Vn̄ Gal. in alexan. Felices aie dū vitalis calor art⁹ erigit infusos si pgustare daret. Que maneāt inanes decurso tpe iustos: pmiaq; reqes: ꝛ ꝙ̄ cōtraria iustis impios expectet: non vos funest⁹ habēdi irretiret amor: nec carnis amica libido viscera torreret. Nulli em̄ dubiū esse debet q̄n tandē fiat oim maloꝝ vindicta: ꝙ̄q̄ de⁹ aliq̄diu dissimulet. Vn̄ Senec. in declamationib⁹ Sūt dij imortales lēti q̄dē: sed certi vindices generꝫ hūani: et mala exēpla in caput inuenientiū redegerūt: vt iustissima patiēdi vice qd̄ quisq; alieno excogitauerit supplicio/sepe excipiat suo. Iuxta vicꝫ illō Esopi. Discat in auctorē pena redire suū. Sed q̄stio est. An p reddēda rōne necessariū sit generale iudiciū vltra pticulare: Dic rn̄. vt s. Et exinde. Audite o pctōres: fornicatores: vsurarij: piuri: blasphemi ꝛc. quō euadetꝫ terribile dei iudiciū: Audite q̄d Joānes phariseis dicebat Mat. iij. Genimina vipaꝝ q̄s ostendit vobis fugere a vētura ira: Grego. Vētura ira est aīaduersio vltionis extreme: quā tunc pctōr nō valebit effugere q̄ mō ad lamenta pnie nō recurrit. Nūc g̃ pniam agite. Notate/prudens dispensator añ tps reddēde ratiōis pspicit in libro: ꝛ intra se facit cōpotū vidēdo q̄ntū expenderit ꝛ q̄ntum recepit. Etsi plus: debet diligēter prouidere vnde satisfacere possit: ne subito vocat⁹ iā nō possit puidere. Nūc igit diligēter debem⁹ videre libꝝ ꝯscie ꝛc. q̄a nūc est tps puidēdi: ꝛ nō post mortē. Figura Apocal. x. Joānes vidit angelū ꝛc. q̄ iurauit p viuente in secula q̄a nō erit ampli⁹ tps: sed ad vocē septie tube oia ꝯsument. Et infra. x. ca. Vidit ꝙ mare dedit mortuos suos: ꝛ terra dedit mortuos suos. Spūalr intonāte dn̄o p angelicā tubā terribilē Surgite mortui/ venite ad iudiciū: nō iā ampli⁹ erit tps merēdi aut satisfaciēdi. Chrys. Ibi nō erit resistēdi virt⁹: nec pnie loc⁹: nec defensiōis tempus: neq; fugiendi facultas. Et ex angustia oim nihil remanet nisi luct⁹.

S Ecundus ar. Terribile est v̄bū illud Redde rōnem villicatōis tue: quod vnicuiq; a sūmo iudice dr in instāti mortꝫ Eccles. xj. Scito qꝛ p hīs oib⁹ adducet te de⁹ in iudiciū. Solliciti itaq; esse debem⁹ de puisione faciēda: vt nō improuisi trahamur ad tā rigorosum iudiciū. Ad hoc itaq; nos hortat dn̄s in euangelio. In quo sunt notande tres ꝯsiderationes

Prima est ꝯsideratio reddende rōnis
Secunda est faciende puisionis
Tertia est appetende approbationis.

In hoc ser. dicenduꝫ de prima. Circa quā iuxta textum euangelij sunt notande tres speciales consideratiōes.

Prima est ꝯsideratio totalis receptiōis
Scda ē ꝯsideratio diuialis offensiōis.
Tertia ē ꝯsideratio final increpatiōis.

Prima igit ꝛc. qꝛ vicꝫ q̄cq̄d habem⁹: a dō recepim⁹. j. Cor. iiij. Quid hēs qd̄ nō accepisti: Et hoc notat cū dn̄s dt. Hō q̄dā erat diues q̄ habebat villicū. Homo iste est de⁹ hūanat⁹. Villicus dr ville custos Et sumit generalr p dispensatore tā pecunie q̄ frugū ꝛ oim q̄ dn̄s habet ideo villicus non est dn̄s ipi⁹ rei. Chry. Opinio q̄dam erronea aggrauata mortalib⁹ auget crimina: minuit bona. Ea pro est opinari ꝙ ea q̄cūq; possidemus in vsu vite: possideamus vt dn̄i. et ideo nō etiā iportune ea apphēdim⁹ tanq̄ bona pcipua. Sed ꝯtrium est. Non em̄ nos in vita pn̄ti vt dn̄i collocati sum⁹ in domo ppria: sed tanq̄ hospites ꝛ aduene/quo nolum⁹ ducimur ꝛ quo tpe nō putamus: qui nunc locuples est: in

breui fit mēdicꝰ. Ergo q̄cūq̄ sis noueris
te eē dispēsatorē alienoꝝ: ⁊ trāsitorij vsus
et breuis tibi iura ꝯcessa sūt. Abiecto igit̄
dn̄ij fastu/sumas hūilitatē villici. Quili/
bet igit̄ hō est villicus dei: cui triplex villa
cōmissa est gubernāda. Prima ē mūdꝰ
cuiꝰ bona cōmissa sunt paupib; largienda.
Chryſ. Diuitias accepisti nō vt lasciuꝰ vi
uas: sed vt i elemosynis expēdas. Se/
cunda est corpꝰ ꝓpriū: qd̓ est ad seruitium
dei exponēdū. j. Coꝛ. vj. Corpꝰ nō forni/
cationi debet̄: sed dn̄o. et Rom. xij. Exhi/
beat; corpa vr̄a host. vi. scām: deo pla. ⁊c̄.
Tertia est aīa q̄ est ad dei seruitiū dispē
sanda ⁊ sollicite seruāda. Deut̄. iiij. Aiaz
tuā sollicite serua. Et puer. xvj. Oi custo
dia serua cor tuū. Secūda est ꝯsidera/
tio diuialis offensionis q̄ incurrit̄ qn̄ ma/
le dispēsant̄ bona cōmissa. Vn̄ sequit̄. Et
hic. s. villicꝰ diffamatꝰ est apd̓ illū. s. dn̄m
q̄si dissipasset bona ipsiꝰ tpalia in illicit; cō
sumēdo: corpꝰ voluptatib; dādo: aiaz im/
mūdis ⁊ prauis desiderijs implēdo. Dif/
famatꝰ est inquā apd̓ eū: q2 nihil an̄ deum
latet. Heb. iiij. Oia nuda ⁊ apta sunt ocu
lis eiꝰ. Tertia est ꝯsideratio finalis in/
crepatiōis fiende. s. a iudice. Vn̄ sequit̄ in
euāgelio. Et vocauit illū ⁊c̄. vsq3: villicare
Vocauit inquā illū internis inspiratōib;:
exterioꝛib; p̄dicatiōib;: euidētib; bn̄ficijs:
multiplicib; flagellis: ⁊ incutiēdo timorē
dānatiōis. Et ait illi/eū an̄ mortē corripi/
endo ⁊ monendo. Quid hoc audio de te:
Redde rationem villicatōis tue. Cogita
dū viuis q̄liter debeas opari. Oportet ei
te reddere rōnem villicationis aut in vita
aut post mortē. Iā em̄ vltra. i. a tpe mort;
tue nō poter; villicare. i. q̄cq3 meritorium
aut satisfactoꝛiū agere. Chryſ. Quotidie
nobis talia ꝑ effectꝰ exclamat dn̄s ondēs
nobis fruentē in meridie sospitate/ꝓusq3
vespascat exanimē: ⁊ aliū inter prādia expi
rātē. et diuersimode ab hac villicatiōe dis/
cedimꝰ. In supradicto aūt textu tria sunt
notāda ꝟba maxie anxietatis: q̄ si ꝯtinue
sonarēt aurib; nr̄is: nunq̄ peccaremus.
Primū est ꝟbū rigide rephēsiōis cū d̓t
Quid hoc audio de te: sic ditato meis mu
nerib;. q̄d audio clamorē e terra resonātē:
tā horribilia scelera: tā antiq̄ vicia: q̄ tanta
bona mea dissipasti: Scd̓m est ꝟbū tre
mende cōpulsiōis. Redde rationē villica/
tionis tue. O ꝟbū anxiū: Redde ratiōem
de cogitatōib;: ꝟbis: ⁊ opib;. Tertium
est ꝟbū amare subtractiōis. Iā em̄ nō po
ter; villicare. O q̄ntꝰ dolor. Puto ꝙ totū
mūdū aia tūc libēter daret vt daret̄ ei spa
ciū hore ad penitēdū ⁊ aliq̄d boni agēdū.
Tūc g̊ acerbissimꝰ ē dolor: q2 tp̄s gr̄e inu
tiliter expēderūt. Exemplū narrat Hum/
bertꝰ tractatu de septuplici timore: ꝙ q̄/
dā deuotꝰ audiuit vocē lugubrē: et q̄rens
q̄d esset. Rn̄sum accepit. Ego su3 vna aia
dānata. Et ille. Cur tā amare fles: Rn̄dit
Ego ⁊ oēs anie dānate de nulla re tantū
dolemꝰ sic̄ de tpe gr̄e qd̓ inutiliter expen/
dimꝰ et peccādo ꝯsumpsimꝰ: vbi i vna ho
ra potuissemꝰ eternā penā euasisse. Ergo
vt d̓t Pau. Gal̓. vj. Dū tp̄s habemꝰ ope/
remur bonum.

t Ertiꝰ art̄. Aud̓. ⁊c̄. Notate qd̓ dicit
Pan̄. de p̄bēdis. c. de monachis. Be
neficiū hn̄s in cōmēda tenet̄ seruare eccle
siam in statu suo: nec pōt aliq̄d de statu ec
clesie minuere. Expone/notādo ꝙ aiaz tu
am tenes in cōmēda. Et attēde p̄terea q̄d
dicat. l. Julianꝰ. §. Preterea. ff. ad exhi/
bendū. Nihilominꝰ q̄s venit ꝯdēnādus
nisi exhibeat rē cū oib; vtilitatib; suis ⁊ cō
comitātijs. Audite: Quis vestrū si male
dispēsauerit bona sibi a rege cōmissa ⁊ co/
gat̄ statī sub pena capit; reddere ratōez:
nō timer3: Quantū g̊ timere debet pecca
tor ⁊c̄. Nā vt d̓r Heb. x. Terribil̓ expecta
tio. s. iudicij q̄ ꝯsumptura est aduersarios.

Dn̄ica nona post Trinit̄. Sermo. ij.

r Edde ratio.

Hec oia in figura ꝯtingebāt il
lis. Scripta sunt aūt ad corre/
ptionē nr̄am in q̊s fines secl̓oꝝ deuenert̄.
j. Coꝛ. x. Verboꝝ illoꝝ ꝯsideratio nos i/
ducit ad ꝓuidēdū vt rationem reddamus
Et ibi facit apl̓s tria.
Prio p̄cedētiū applicatōez. oia i figura
Scd̓o applicatōis cō/ (ꝯtingebāt ill̓.
clusionem. scp̄ta sunt aūt ad corre. no.
Tertio ꝯclusiōis rōnem. in q̊s fi. se. de.
Ideo em̄ ad correptiōez nr̄am scp̄ta sunt:
q2 sumꝰ in hac vltia secl̓i etate. Propter

oīa p̄dicta dr apl's Ro.xv. Quecūq3 scri-pta sūt/ad nr̄az doctri. scp̄. sūt: vt p patien-tiā ⁊ ꝯsolationē scpturaꝝ spez habeam⁹. Redde ⁊c̄.

p Rim⁹ ar. An chr̄i sit rōnem a nobis exigere ꝭm suā deitatē vl' ꝭm hūanitatē: Q, ꝭm deitatez. q̇a ei⁹ est retribuere ꝭm deitatē. De deo em̄ oportet credere ꝙ remūerator sit Heb. xj. ꝰ ⁊ iudicare. Cōtra. Jo.v. Ptātez dedit ei iudiciū facere qr fili⁹ hoīs ē. Rn̄det Boñ. i. iiij. di. xlviij Ad hoc ꝙ iudiciū sit firmū ꝯcurrit autoritas in sententiādo ⁊ ptās in retribuēdo. Hec aūt duo cōueniūt chr̄o ꝭm deitatez p naturā: sic em̄ est deus oīpotentissim⁹. ꝭm hūanitatē ꝓo sunt ei collata per grāz. Vn̄ Act. x. Jp̄e ē q̄ ꝯstitut⁹ ē a dō iu. ⁊c̄. Hec Boñ. Pro fūdamēto ⁊ p̄ambulo p̄pati-uo. Cū de oīb⁹ opteat rōnez reddere: multū est notandū illō Arrigeti poete. Ergo vide q̇d agas: sapiēs deliberat an̄q3 faciat: sic tu p̄meditare miser. Et Sene. li. de ꝟtutib⁹. Si prudēs esse cupis in futuꝝ p-spectū intende: ⁊ q̄ pn̄t ꝯtingere/anio tuo cūcta ꝑpone. S3 q̄rit An ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Et exinde. O q3 terribil' appebit iudex impijs: q3 tremendū est illud futuꝝ iudiciuz. Heb. x. Horrendū est icidere in man⁹ dei viuēt3. Attēdite o inimici dei ⁊ diuie leg3 aduersarij: piuri: blasphemi: fraudulēti ⁊c̄. Oh heu heu sic̄ dr Prouerb. xxviij. Viri iniq̇ nō cogitāt iudiciū. Nūc em̄ tm̄mō de suis voluptatib⁹ cogitāt. Sed audite: vulgo dr Vnū cogitat gluto: ⁊ aliō tabnari⁹ Gluto em̄ cogitat bn̄ comedere ⁊ melius bibere. Tabnari⁹ aūt oīa cōsigns cogitat ꝙ nō recedet gluto nisi satisfaciat. Sic miseri pctōres diuitijs ⁊ delitijs affluentes vnū cogitāt: ⁊ aliō diuia iusticia cui nota sunt oīa: ⁊ tādē corā oīb⁹ denudabunt ꝯscientiaꝝ secreta. Figura Apoc. xx. Libri apti sunt ⁊c̄. Per libros intellige tā ꝓpriā pctōꝝ ꝯsciam q3 mlta alia pctōrē corā dō accusantia: q̄rū testimonio oīno ipossibile erit resistere. Esa. xlvij. Reuelabit ignominia tua: ⁊ videbit opprobriū tuū.

s Ecūdus ar. Jn pceō. ⁊c̄. Jn h̄ dicē-dū de scōa q̄ est ꝯsideratio faciende ꝓuisiōis/anteq3. s. cōpellamur cōpere corā iudice. Vn̄ sequit in euāge. Ait aūt villic⁹ itra se ⁊c̄. vsq3 ibi. et scribe octoginta. Vbi etiā circa hmōi ꝓuisionē notande sūt tres (cōsideratiōes

Prima est ꝯsideratio subtrahende facultatis

Secunda est ꝯsideratio faciēde possibilitat3.

Tertia est ꝯsideratio intelligende exemplaritatis.

Pria igit ⁊c̄. Nā ait villic⁹ intra se. Quid faciam qr dn̄s me⁹ auf. a me vil. i. oīm supradictoꝝ custodiā. Sic em̄ sp d3 cogitare pctōr. q̄si d. illō Job. xxxj. Quid faciam cū surrexerit dn̄s ad iudiciū: ⁊ cum q̄sierit q̇d rn̄debo illi: Sequit. Fodere n̄ valeo. i. ꝓprio labore satisfacere: mēdicare p orōem erubesco. Chrys. Vita pn̄s h3 exercitium mādatoꝝ: futura ꝓo solatium. Si nihil h̄ opat⁹ es: frustra in futuro spas: sed nec mēdicādo ꝓficies. Hui⁹ indiciū sunt ꝟgines fatue que impudēter a prudētib⁹ mēdicauerunt: sed reuerse sunt vacue. q̄libet etiaz suā cōuersationē q̄si tunicā induit. non est aūt eam exuere aut cābire cū alio Scōa est ꝯsideratio exercende possibilitat3 an̄q3 scz veniat dies illa qn̄ ipossibile erit ꝓuidere. Vn̄ dixit villic⁹. Scio q̇d faciā an̄q3. s. tollar de villicatiōe p sniam mortis ō vita: relaxabo debitorib⁹ dn̄i mei: ⁊ distribuam eis de facultatib⁹ ipsi⁹: vt cū amot⁹ fuero a villicatiōe. s. p mortē: recipiāt me in domos suas. i. p eoꝝ suffragia recipiar in vita btā. Nota ꝙ diuites domos habent in terra: paupes in celo. Libēter ꝰ diuites recipiant paupes in domos suas in terra: vt a paupib⁹ recipiant in celo. Aug⁹. Prebe terrā ⁊ accipe celum. Conuocat3 itaq3 singulis debitorib⁹ dn̄i sui: fecit circa eos miscdiam de bonis sibi a dn̄o tradit3: dās eis oleum compassionis ⁊ triticū subuentionis. Jn hoc aūt ꝙ plus dedit ō oleo q3 de tritico sigtur ꝙ plus debemus compati affectu q3 possimus subuenire effectu.

Tertia est consideratio itelligende exēplaritatis: vt vic3 intelligamus exemplo mundanoꝝ q̇ sic afficiunt ad tpalia q3 diligenter ꝓuidere debem⁹ p etnis. Et habet hec cōsideratio ex pabola euangelica. Si em̄ villicus ita diligenter ꝓuidit sibi ⁊c̄. Aug. O si possem⁹ excitare hoīes: ⁊ cū illis parit excitari: vt tales eēm⁹ amatores vite pmanentis: q̄les sunt amatores vite fugiēt3. Exemplum in vitaspa. Abbas Pambo vadens in Alexandriam videns

sibi mulierē saltatricē p̄ciosis ornatā vesti-bus amare fleuit: req̄sit⁹ de eā dixit. Due cause mouent me. Una est dānatio huius mulierꝫ. Alia negligentia mea qꝛ toto tp̄e vite mee non habui tale studiū placēdi deo q̄ntū ista hodie placendi hoibꝫ. Aug⁹. O si possem⁹ hoies excitare: ꝛ cū illis pariter excitari vt tales essem⁹ amatores vite p̄-manentꝫ q̄les sunt amatores vite fugiētꝫ.

t Ertius ar. Aud. ꝛc. An iudiciū ḡ dei se q̄sqꝫ diligent̄ p̄paret qꝛ oportet ibi in p̄pria p̄sona cōparere. Un̄ lex. Accusa-tore. §. Ad crimē. ff. de publicꝫ iudicijs: di cit. In publicis iudicijs p̄curato: nō pōt ꝯstitui. Et extra de p̄curatoribꝫ. c. Tue fra ternitatis. In cā criminali nō p̄t ꝯstitui p̄ curator. Notate bn̄. Siq̄s cōpulsus cōpa rere corā rege p̄ mala dispēsatione bonoꝝ sibi cōmissoꝝ posset obtinere terminū dila tionis ad sibi p̄uidendū: nōne diligent̄ fa ceret qd̄ posset/ q̄nto magis ꝛc. Jō bn̄ dz Ecci. xviij. An̄ iudiciū para iusticiā.

Dn̄ica. ix. post Trinitatis
Sermo. iij.

Edde rōnez

r ꝛc. Qui se existimat stare vide at ne cadat: tētatio vos nō ap p̄hendat nisi hūana. j. Co. x. Ut securi cō pareamꝰ cū chrīo rōnē reddituri: iō ap̄lus nos p̄munit ꝯ p̄cti casum ꝛ tentatiōis im pulsū. Et tria facit.

P̄rio ōn̄dit hūanā ꝯstātiā: cū dt̄. Qui se exi. stare. q. d. Nemo ex se secur⁹ ē.

Scd̄o inducit ad vigilantiā seu prudē-tiā/videat ne cadat.

Tertio ad r̄sistētie diligētiā/tētatio vos n̄ app̄. nisi hūana. i. leuis ꝛ sine ꝯsensu.

De p̄mo ps̄. Uniuersa vanitas ois hō viuēs. De scd̄o mar. xiij. Uidete vosmet-ipos. De tertio ps̄. Btūs q̄ tene. ꝛ all. p̄-uulos su. ad petrā/ p̄uulos. i. p̄uos cogita-tus/ad petrā. i. chr̄m. Redde ꝛc

p Rim⁹ ar. An dn̄s i iudicio rōnē exi-gens apparebit reprobis i forma dei-tatꝫ. Q, sic Reprobi debēt terreri ad aspe ctū chri: sꝫ qd̄ sume terret ē maiestas dei-tatꝫ. Cōtra. Isid. dic. In forma q̄ iudica tus ē videbūt eū vt doleāt. In forma dei-tatis n̄ videbūt ne gaudeāt. R̄n̄det Bon̄. in. iiij. dis. xlviij. Sic dt̄ Aug. ꝛ Isid. ꝛ ma gister in l̄ra: ꝛ etiā Hugo de sacris. P̄ez null⁹ de reprobis videbit in iudicio: sꝫ oēs filiū qꝛ fili⁹ hois est. Un̄ nō apparebit ma lis i forma dei. Propt̄ qd̄ nota q̄ duplex est cognitio deitatꝫ. Una p̄ signa ꝛ effect⁹ Alia in sua forma ꝛ essentia. Dico ḡ q̄ re probi habebūt cognitionē de chr̄i deitate p̄ signa certissima ꝛ effect⁹ māifestos. Co gnitionē aūt in p̄pria forma p̄ aptā visionē nō habebūt qꝛ talis forma improportio-nabil̄ est ocul̄ creature nisi sint sublimati p̄ glīam aut supabundantiā gr̄e. Reprobis aūt non dabit̄ gr̄a: nec simpl̄r: nec ad tp̄s. Nō em̄ decet eos h̄re aliquā delectatiōez Hec Bon̄. Pro fun. O q̄ fatui q̄ curis mūdanis se implicāt ꝛ de dei iudicio non cogitāt. Un̄ tales redarguit p̄si⁹ di. O cu ras hoim: o q̄ntū est in rebꝫ inane. Sꝫ vn de h̄ nisi qꝛ mortē n̄ ꝯsiderāt. Sen̄. ad lu. In h̄ oēs fallimur q̄ mortē nō p̄spicim⁹/ magna ps ei⁹ iā p̄terijt Quid etatꝫ retro ē mors tenet. H̄ ḡ sepi⁹ cogitem⁹ qꝛ velim⁹ nolim⁹ oportebit semel cōparere corā su-mo iudice. Sꝫ q̄rit̄ An apparebit ꝛc. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄ misera erit repro-boꝝ cōditio q̄bꝫ nulla iā oino esse poterit qualiscunqꝫ consolatio. Jō bene dt̄ Bern̄ li. metrico de contemptu mundi. Quāma le fraudat̄/q̄ stulte ludificat̄/q̄ p̄pter florē mundi vanūqꝫ decorē: q̄ prius apparet q̄si flos ꝛ protinus aret. Tendit ad infernum p̄dit diadema supnum. Tunc flens ꝛ tri-stis qui penis subdit̄ istis. Mallet p̄terite q̄ in omni tp̄e vite/pauper vixisset nec di uitias habuisset. Hec notate o miseri qui nunc diuitijs: honoribꝫ: ꝛ delitijs animuz occupatis ꝛ dei mandata contemnitis. O luxuriosi ꝛc. O cuncti peccatores: o q̄ gra uis confusio: quanta vobis angustia com parere coram tanto iudice a quo non aliō expectabitis q̄ proijci in tenebras exterio res. Juxta illud Matthei. xxij. Proijcite eum in tenebras exteriores. Reo em̄ con uicto solet iudex ferre sententiā. quo facto ministri solent reum ligatū ad patibulum ducere: ꝛ aliquando portat furta sua secuz vel signum sui criminis ad confusionē su am. Sic et peccatore conuicto p̄feret dn̄s sn̄iam di. Ite maledicti in ig. eter. ꝛc. Et

sic pijcietur miser pctōr in tenebras exteriores. Figura Apoc.xviij. Sustulit vnus angelus fortis lapidē magnū et misit i mare dicens. Hoc ipetu mittetur babylō et vltra nō inuenietur. Angelus fortis ē chr̄s. Lapis ille ē pctōr idurat⁹ q̄ etiā signatur p babylonem q̄ interp̄tatur confusio. Per mare signatur infernus vn̄ nunq̄ redit reprob⁹: sic nec lapis a p̄fundo maris. Sap.j. Nō est agnit⁹ q̄ sit reuersus ab inferis.

s Ecūd⁹ ar. In p̄ceō. etc. In h̄ dicēdū de tertia q̄ ē cōsideratio appetēde approbatōis: q̄lit. s. h̄ appetere debemus vt sic vtamur bonis a deo nob cōmissis vt a sūmo iudice approbari mereamur. Et notatur hec cōditio cū dr̄ Et laudauit etc. vsq̄ in finē. Ubi notanda est triplex cōsideratio specialis

Prima est desiderande laudatiōis.
Scđa est notande compationis.
Tertia est obseruande exhortatōis.

Prima igitur ē etc. Boni em̄ dispensatores donorū dei laudādi sunt ab eo.j. Cor.iiij. Tunc laus erit vnicuiq̄ a deo. Et h̄ notatur cū dr̄. Et laudauit dn̄s villicū iniq̄tatis.i. villicū iniquū: n̄ q̄ aduersus eū fraudulēter: sed p se prudēter egisset s̄m prudentiā hui⁹ seculi. Aug. de q̄stio. euange. Nō oīa debem⁹ ad imitādū sumere. Non em̄ dn̄o nr̄o faciēda est in aliq̄ fraus vt de ipsa fraude elemosynas faciam⁹. Ibidem Intelligam⁹ si laudari potuit a dn̄o ille q̄ fraudē faciebat: q̄nto ampli⁹ placeāt dō q̄ s̄m ei⁹ p̄ceptū opa illa faciūt. Scđa est cōsideratio notāde cōpatiōis: cū dr̄ q̄ filij hui⁹ seculi prudentiores filijs lucis in generatiōe sua sūt.i. prudētiores sūt circa tp̄alia et plerūq̄ in malo q̄ isti circa sp̄ūalia. Hiero. Heu nos feruētissimi sum⁹ in terrenis:: fragilissimi in celestib⁹: et sūmā i rebus p̄uis exhibentes alacritatē: ad maiora tepescim⁹. Celere habiture finē res sine fine q̄runtur. celestes diuitias: imortales honores pigra q̄dā dissimulatiōe negligimus. Tertia est cōsideratio obseruande exhortatiōis: cū dn̄s dr̄. Et ego dico vob facite vob.i. ad vtilitatē vr̄am: amicos de māmona iniq̄tatis.i. d̄ tp̄alib⁹ diuitijs: nō eo mō q̄ fecit villic⁹. s. defraudādo aliena: sed largiēdo vr̄a: vt cū defecerit meritis p̄prijs et p̄ni vita: recipiāt vos in eterna tabernacula.i. p sua suffragia impetrent vos recipi. Aug⁹. de vbis dn̄i. Quod hebrei vocant māmona: latine diuitie vocatur. Dicūtur aūt diuitie iniq̄tatis nō q̄ sint iniq̄ adq̄site (tales em̄ essent restituēde: nō in elemosynis dande) sed q̄ fallūt p̄mittētes securitatē et dātes timorē: satietatē p̄mittētes et esuriē dantes. Aug⁹. de vbis dn̄i. Iste ab iniq̄tate appellantur diuitie. q̄ vere nō sūt: paupertate em̄ plene sunt et sp obnoxie casib⁹ Idē ibidē. Diuitie iniq̄tatis dicuntur: q̄ nō sunt iste diuitie nisi iniq̄s q̄ in eis spem cōstituūt atq̄ copiā sue b̄titudis. A iustis vo cū possidentur: est q̄dē ista pecunia: sed non illis diuitie: nisi sp̄ūales et celestes. Itē dicuntur diuitie iniq̄tatis. q̄ p̄pt̄ eas multa iniq̄ cōmittantur. j. Tim.vj. Qui volunt diuites fieri incidūt in tētatiōnē et in laqueum diaboli etc. Un̄ et sathanas dict⁹ māmon: dr̄ eis p̄esse q̄ tentat hoīes vt auaricie seruiāt. Est aūt notādū q̄ etsi de diuitijs iniuste habitis nō sit faciēda elemosyna: q̄ sūt restituēde si h̄ri possit ei⁹ p̄ntia cui ptinēt: tn̄ de diuitijs iniq̄ affectu vel actu adq̄sitis fieri p̄t elemosyna: vt de adq̄sitis p meretriciū vel lenociniū: vl̄ dieb⁹ festis laborādo et h̄moi. Ex dictis itaq̄ patet q̄ vtile sit diuitias paupib⁹ erogare. Leo papa. Nunq̄ apud deū perire poterit q̄d fidelis benignitas erogauerit: nec delictorū memoria erit vbi testimoniū pietatis affuerit. Exēplū in Cornelio Act.x. et de btō Martino. et Dan.iiij. Daniel cōsuluit Nabuchodonosor d. Pctā tua elemosynis redime. Tob.xij. Elemosyna a morte liberat: et ipa est q̄ purgat peccata.

t Erti⁹ ar. Aud. etc. Cauete g̃ ne ingrati sitis dn̄o q̄ oīa dedit. Nā sic habetur de dona.c.fi. p̄pter ingratitudinem reuocatur donatio. Et s̄m leges: fili⁹ ingrat⁹ exheredari meretur. C. d̄ inoffi. testa.l.liberi. Et in auten. vt cū de appellatione cognoscitur. col. viij.§. Causas. Audite: Si dederit vob rex dona plūma et pinguem hereditatē: p vos autem trāsierit filius regis indigens et a vobis subsidium petens: et ei subuenire nolueritis: nonne merito puandi estis tam bonis cōcessis ac etiā p̄missis: Expone et applica Notādo q̄ pauper elemosynam petens recipiendus est vt filius dei. Ideo durum iudicium habebunt diuites

qui paupibus non subueniunt. Jacobi.ij. Judiciũ sine miscdia fiet ei qui nõ fecerit misericordiam.

Sermo.iiij.p dñica nona post Trini.

Edde ratio.

r ⁊c. Fidelis de⁹ q̇ nõ pa. vos tẽ. supra id qđ po. sed fa. etiã cũ tẽ tatiõe puẽtũ: vt possitꝫ sustinere. j. Cor. x. Ut securi esse possim⁹ p rõne r̃ddẽda/nos ꝯfortat ap̃lus subleuãdo ad spem victorie ne timor despatione inducat. Ubi ostẽdit ꝙ in tentatiõib⁹ nobis adest de⁹ tripliciter

Primo repmẽdo tẽtãtꝫ maliciã. Fide(lis de⁹ ⁊c.

Scđo animũ roboran/do p gr̃am. sed fa. cum tẽta. puentũ

Tertio dando firmã resistentiã. vt possitis susti. Pro his oib⁹ Esa. xl. Qui dat lasso ꝟtutem ⁊ his q̇ non sunt fortitudinẽ et robur multiplicat.

Redde rationem ⁊c.

p Rim⁹ articulus. An dñs in iudicio rationẽ a nob exigẽs appebit repro/bis in forma hũanitatis g̃liosa: Q, non. Chrys. Ueniet in iudicio chr̃s/nõ solum vulneꝝ cicatrices: sed ⁊ ipam mortẽ exprobratissimã oñdens. Cõtra. Nulla erit in eo fictio. g̃ tale oñdet formã q̃lẽ habebit: sed hẽbit g̃liosam. igit̃. Rñdet Bona. in. iiij. di. xlviij. Dicẽdũ est ꝙ appebit oi/bus in forma g̃liosa. ⁊ nõ erit differẽtia ex pte apparẽtꝫ: sed ex pte respicientꝫ. Boni em̃ respicient formã g̃liosam cũ gaudio ⁊ g̃lia: sed mali cũ ꝯfusione ⁊ pena. Confundent̃ em̃ in aspectu ei⁹ ⁊ non poterũt eius sustinere vultũ ꝓpt̃ ꝯscie remorsum ⁊ ꝓpter expectatiõem ꝯ̃ eos ferende s̃nie. Ad id qđ obijcit̃ dicendũ ꝙ ille cicatrices erunt signa mortꝫ vilissime p̃terite quã sustinuit Sꝫ tñ q̇z appebũt in excellẽtia g̃lie: signũ erũt victorie ⁊ g̃lie tũc p̃ntꝫ. Hec Boñ.

Pro fundamẽto. Sepe ⁊ m̃ltũ ꝯsidera/re debem⁹ ꝙ̃ miseri erim⁹ si ꝓpt̃ negligen/tiã nũc bñ agẽdi nos oporteat in dei iudi/cio in infernũ detrudi. Uñ petroni⁹ poeta Eheu nos miseros ꝙ̃ tot⁹ homũcio nil ẽ. Nil erim⁹ cuncti post nos auferet orcus. Ergo viuam⁹ dũ licet esse bñ. Nec in hoc est differendũ: q̃m vt ait Sene. de re. for. Multos vitã differẽtes mors incerta p̃/uenit. Itaq̃ oĩs dies velut vltim⁹ iudicãdus est. Sic g̃ semp viuendũ est q̃si statiꝫ sit comparẽdũ corã iudice p ratiõe reddẽda. Sed querit̃ An dñs ⁊c. Dic rñ. vt s. Et exinde. O ꝙ̃ horribilis visio reprobis cum videbũt g̃liosaꝫ faciẽ iudicis. Certe vt hr̃ Sap. v. vidẽtes turbabunt̃ timore horribili. veluti cũ ille q̇ offenderit regem cogeret̃ ipemet in curia regꝫ culpam suã dicere: expectãs mortꝫ s̃niam. Audite o pec/catores ⁊ timete. O lubrici: o auari: o piuri: o blasphemi: o paupeꝝ oppressores ⁊c. ꝙ̃ ꝙ̃ em̃ dñs in seipo sit pius et dulcis: tñ ꝓpter suã culpã videbũt eũ reprobi vt ter/ribilẽ. Aug⁹. Deus in seipo est alpha ⁊ o: p̃ncipiũ ⁊ finis: in mũdo creator ⁊ rector: in angelo decor ⁊ sapor: in electo liberator et adiutor: i reprobo terror ⁊ horror. Nec mirũ: cum se videant reprobi reos eterne pene. Attẽdite: vt res eligat̃ aut fugiatur maxime est attẽdẽda ei⁹ lõgitudo aut breuitas. Nã si bona est: eligibilior est q̄ diu/turnior. Si mala: eligẽda est q̄ cito trãsit. Eligibili⁹ est ergo ħ p̃niaꝫ agere. s. in hac vita que breuis est ꝙ̃ in eternã gehennaꝫ incedere. Figura. ij. Reg. xxiiij. Dauid poti⁹ elegit triũ dieꝝ pestilentiã ꝙ̃ inimi/coꝝ psecutionẽ p tres mẽses/aut famẽ se/ptẽ annoꝝ. Spũal'r Dauid cui de⁹ indi/gnatus erat ꝓpter populi numerationẽ/si/gnificat peccatorẽ cui dñs indignat̃ ꝓpter pctõꝝ multitudinẽ. Eligat g̃ pestẽ triũ dierũ. i. ꝯtritionis: cõfessionis: et satisfactionis. et nõ psecutionẽ inimicoꝝ: neq̃ famẽ septẽ annoꝝ. i. egestatem toti⁹ vite future. Septẽ em̃ anni/totũ tp̃s sig̃nt. Aug. li. de decẽ chordis. Melior est modica amaritudo in faucib⁹ ꝙ̃ et̃nũ tormẽtũ in viscerib⁹.

p Ro scđo ar. In p̃ceđ. ⁊c. Nunc iuxta thema dicendũ de q̇b⁹ est reddenda rõ. vide i secũdo aduẽtuali. fer̃. v. post ter/tiam dñicam. Et ibidẽ sume tertium ar/ticulum.

Sermo quintus pro dñica nona post Trinitatꝫ.

Edde ratio.

r ⁊c. Ecce venio cito: et merces mea mecũ est dare vnicuiq̃ ꝺm

opa sua. Apoc.vl. Tria sunt ibi notanda.
Primum veniendi promptitudo. Ecce ego venio cito.
Secundū venientis celsitudo. merces mea mecū est.i.ptās reddendi mercedem.
Tertiū iudicātis rectitudo. Dare vnicuiqꝫ ꝓm opera sua.
De primo Sophoñ.j. Juxta est dies dñi: iuxta ꝛ velox nimis. De scdo Mathei.xxv. Tūc sedebit sup sedē maiestatꝫ sue. De tertio Roñ.ij. Reddes vnicuiqꝫ ꝓm opa eius. His q̄dē q̄ ꝓm patiaz boni opis gl'iam ꝛ honorē: his aūt q̄ nō adq̄escunt veritati/ira ꝛ indignatio: tribulatio et angustia. Salutatio
Redde rationem ꝛc̄.
p Rim⁹ articulus. An hora iudicij generalis in q̄ est ab oib⁹ ratio exigēda sit nota alicui creature: Q, sic. q2 beati in deo omnia vidēt.iuxta illō Grego. Quid est qō non sciant q̄ sciente oia sciunt: Cōtra. Mat.xxiiij. De die aūt illa ꝛ hora nemo scit: neqꝫ angeli celoꝝ: nisi solus pater
Rn̄det Bona.in.iiij.di.xlviij. Dicendū qꝫ absqꝫ dubio hora illa est nota toti trinitati: ꝛ homi assumpto. Jgnota est aūt oib⁹ in statu viatoꝝ existentib⁹. Sed contentio est inter doctores an sit nota angel' et aiab⁹ btis. Sed certe q̄cquid sit tenendū sup hoc/ magis docebit expientia pro tpe ꝛ loco q̄ nunc doceat scia. Hec Boñ.
Pro fundamento. Absqꝫ dubio de⁹ oia nouit pterita: psentia: ꝛ futura. Nā iuxta phum.j.metaphy. Tunc vnūquodqꝫ scire dicimur cum cām primā scire putamus. Deus aūt nouit oīm causam primā.s.voluntatem suā. Et de futuris dicit special'r poeta Pāphilus. Solius est ꝓprium scire futura dei. Sed q̄ritur An hora ꝛc̄. Dic rn̄.vt s̄. Et exinde. Certe nedum hora generalis iudicij: sed ꝛ particularꝫ de lege cōmuni viatorib⁹ est ignota. Ecc̄es.ix. Nescit hō finē suū. sed sicut ꝛc̄. Cur hoc nō attēditis pctōres excecati: fraudulēti ꝛc̄. Et plerūqꝫ cū q̄s se credit securiorē: tūc mortē hꝫ ꝛ damnationē ꝓpinq̄orem. Figura Dan.v.de Balthasar. Vide dñica.ij. p⁹ epipha.ser.vj. Tandē dic illud Aug. Audacior est qui cū vno pctō mortali dormit q̄ qui cum septem hostib⁹ inuicem ꝓ morte sua obligatis confligit. Sed heu, hoc non attendunt peccatores.
p Ro secūdo ꝛ tertio ar.vt in scdo aduentuali.fer.vj. post tertiā dñicam.

Sermo.vj.ꝓ dñica nona post Trini.

Redde ratio.

r ꝛc̄. Penitentiā age siq̄ min⁹ venio cito Apocal'.ij. vt vicz reddas rationē. Sūt aūt ibi tria notanda.
Primū salutaris exhortatio. Penitentiā age.
Secundū exhortatiōis cōpulsio. siq̄ minus.
Tertiū cōpulsionis augmētatio. cito.
De primo Matth.iiij. Pniam agite ꝛc̄. De scdo Ecci.ij. Si pniam nō egerim⁹ incidemus in man⁹ dei. De tertio Heb.x. Adhuc modicū aliq̄ntulūqꝫ q̄ ventur⁹ ē veniet: ꝛ nō tardabit. Salutatio
Redde rationem ꝛc̄.
p Rim⁹ ar. Utꝝ oēs iudicabunt: Q, sic.ij.Coꝝ.v. Omēs nos manifestari oportet añ tribunal chri: vt ꝛc̄. Cōtra Joan.iij. Qui credit in eū nō iudicat ꝛc̄.
Rn̄det Bona.in.iiij.di.xlviij. Judiciū dr triplr.s. Cōmuniter: ꝓprie: et appropiate. Judiciū cōmuniter dr collatio manifesta meriti ad pmiū. Judiciū ꝓprie dr discussio meritoꝝ cum snie diffinitione. Judicium appropriate dr condemnatio. Vn̄ iudicatus dicit condēnatus. Primo modo oēs iudicabunt quia patebit quō de⁹ omnibus retribuet ꝓm merita. Secūdo modo ꝓut dr iudiciuz discussionis nō oēs iudicabunt: sed erūt quattuor ordines sicut distinguit Greg. ꝛ magr ponit in lra. Tertio modo soli mali iudicabuntur. Et istud iudiciū incipit in pñti per excecationem i infidelib⁹: ꝛ per expoliationē in demonibus: et consūmabit in futuro. Hec Bonauē. Pro fundamēto. Certū est qꝫ in diuino iudicio vnusq̄sqꝫ recipiet mercedem ꝓpriā. Petroni⁹. Digna laborantꝫ rn̄dent pmia curis. Et phus.v. Ethicoꝝ Mediū iusticie in q̄dam ꝓportionabilitate consistit ꝓm quam reddēda est merces vnicuiqꝫ ꝓm dignitatē opis et operantis. Jn deo aūt est summe iusticia distributiua. Cum g̃ querit An ois ꝛc̄. Dic rn̄. vt s̄. Et exide. Cauete itaqꝫ ne idurēmi in pec

catis vr̃is: ne sitꝫ illis siles q̃b꜄ dn̄s dicebat Jo.viij. In pctō vr̃o moriemi. Nā si sic: durā reportabitis sniam. Ecci.iij. Cor durū male habebit in nouissimo. Audite o auari: iracundi ꝛc. Deponite pond꜆ pctōꝝ an̄ mortē. Heb.xij. Deponentes oē pondus ꝛ circūstans nos pctm̄ ꝛc. Figura. Hiere.xvij. p̄cepit dn̄s. Custodite aīas vr̃as ꝛ nolite portare pōdera in die sabbati vt inferatꝫ i portas hierl'm ꝛc. Vide ibi Spūalr̄ p diem sabbati q̃ reqes d̄r: ꝛ ē vltima dies hebdomade sigr̄ dies morꝫ i q̃ nō licꝫ hoiem plenū pōderib꜄ pctōꝝ inueniri. Jō etiā docet chr̄us ne fiat fuga nr̄a in sabbato. vt hr̄ Mat.xxiiij.

p Ro scd̄o ꝛ tertio ar. vt i scd̄o aduentuali sabbo post dn̄icā.iij.

Dn̄ica.x.post Trinitatis.
Sermo.j.

Videns iesus ciuitatem fleuit sup illā Lu.xix. Scitꝫ qm̄ cū gentes essetꝫ ad simulacra muta p̄ut ducebami eūtes.j.Co.xij. Jō flebat dn̄s sup pctōres. q2 ad vanitates secl'i q̃i ad q̃dā simulacra declinabāt In illis q̃ppe v̄bis apl's tāgit ꝯditiōeꝫ corinthioꝝ cū erant gentilr̄ viuētes. Jn q̄ etiam designat̄ misera eoꝝ ꝯditio q̄ in pctis viuunt. vbi eoꝝ ꝯditio triformit̄ ōndit̄.

Prio inexcusabil'. euntes.s. libere
Scd̄o vituperabil'. ducebami.s.a spiritu maligno a q̄ se sinunt duci.
Tertio vana ꝛ inutil': ad simulacra muta.i.ad vanitates ꝛ isanias falsas.

De pmo Ecci.xv. De꜄ ab iitio ꝯstituit hoiem ꝛ reliq̄t eum i manu ꝯsilij sui. De scd̄o.j.Regꝫ.xvj. Spūs mal꜆ exagitat te: h̄ dici pōt cuilibꝫ pctōri. De tertio Ps. Vt q̃d diligatꝫ vanita. ꝛ q̄ritis mendaciū Videns ꝛc.

p Rim꜆ ar. Qm̄ in themate fit mentio de fletu chr̄i. Jō q̄rit̄ An in chr̄o fuerit aliq̄ tristicia: Vide feria.iij.post do.in passione. Post r̄nsionem āt dicas ꝙ ois tristicia q̄ fuit i chr̄o fuit p nob̄ assūpta f̄m iudiciū rōnis. Tristabat̄ em̄ p pctis nr̄is: ꝛ p ꝑditiōe gn̄is hūani. Amb sup B̄ri imaculati. Doles dn̄e nō tua vulnera: sꝫ mea / nō tuā mortē: sꝫ nr̄aꝫ ifirmitatē. Audite ingratissimi pctōres: fornicatores: excōicati: raptores ꝛc. q̄ nō timetis chr̄m offendere q̄ nos tm̄ dilexit. Forte q̄ritis. Et q̃d faciem꜆. Dico vob. Et vos flete cū christo. Nā ipe lugentib꜄ b̄ndictiōeꝫ: gaudentib꜆ vo maledictiōeꝫ repromisit. Mat.v. Beati q̄ lugent qm̄ ipi ꝯso. et Lu.vj. Ve vob̄ q̄ habetis h̄ ꝯsola. vr̄aꝫ q2 plorabitis ꝛ flebitis vos. Figura Gen̄.iiij. Cain q̄ interfecit abel maledict꜆ est a dn̄o. Abel interp̄tat̄ luct꜆. Maledictiōeꝫ ḡ icurrūt q̄ luctū vel fletū occidūt: vel reijciūt in vanis gaudentes. Vn̄ dn̄s d̄t discipul' Jo.xvj. Plorabitis et flebitis vos: mūd꜆ aūt gau. vos vo ꝯtristabimi: sꝫ tristicia ve. v̄tet̄ i gau.

s Ecund꜆ ar. Notāde sunt tres p̄ncipales rōnes ꝓpt̄ q̄s dn̄s fleuit.

Pria est rō notāde declaratiōis
Scd̄a est rō imitāde exemplatiōis
Tertia est rō memorāde ꝯpassionis

Jn h̄ ser. dicendū de pma. q2 vicꝫ fleuit vt aliq̄ nob̄ declararet notāda. Et h̄ ꝓpter triplicem declaratiōeꝫ notabilem

Prio ad declaratiōeꝫ sue hūanitatis
Scd̄o ad declaratiōeꝫ interne pietatis.
Tertio ad declarationem mundane vanitatis.

Prio igit̄ ꝛc. vt vicꝫ declararet se sumpsisse naturales ꝯditiōes vere hūanitatis Phil.ij. Jn silitudinem hoim fact꜆ et habitu inuent꜆ vt hō. Notandū aūt ꝙ legit̄ dn̄s ter fleuisse: sꝫ risisse nunq̄. Primo supra lazarū in ei꜆ suscitatione. Jo.xj. Hiero. Fleuit dn̄s lazaꝝ non mortuū: sꝫ rediuiuū ꝯpatiens illi ad p̄ntis vite miseriam reuersuro. Scd̄o sup ciuitatem hierl'm: vt dicunt v̄ba thematꝫ. Tertio i cruce Heb.v. cū clamore valido ꝛ lachrymis offerens: exaudit꜆ est p sua reuerentia. Jn his ḡ oibus fletib꜄ verū se esse hoiem declarauit.

Scd̄o ad declaratiōnē interne pietatis quā habebat etiā erga suos inimicos dolens de eorū perditione et futura desolatione. Cirillus. Miserebat̄ em̄ eorū christ꜆ qui omnes vult saluari qd̄ nobis non patuissꝫ nisi per aliqd̄ humanū fieret euidēs Effuse enim lachryme sunt signa tristicie O quantū angustiabat̄ cor pijssimuꝫ iesu de ꝑditione ciuium hierl'm / ꝛ de ciuitatis futura destructione. Vn̄ Mat.xxviij. di/

flebat. Hierl'm hierl'm q̄ occidis ꝓphetas: ⁊ lapidas eos q̄ ad te missi sunt, q̄ties volui ꝯgregare filios tuos queadmodū gallina ꝯgregat pullos suos sub alas ⁊ noluisti. Ecce relinquet vob dom⁹ vr̄a deserta.

Tertio ad declarationē mūdane vanitatis Tunc em̄ flebat cū xp̄s circa se gaudere vt onderet ꝙ mundi leticia doloribꝫ est admixta ⁊ cito in fletū conuertit. Prouer. xiiij. Risus dolore miscebit ⁊ extrema gaudij luctus occupat. Exemplū de balthasar. Dañ. v. de q̄ dicit ibidē de lyra: ꝙ cum publice diceret regnū ei⁹ ꝑsistere vsqꝫ ad finem captiuitat' iudeoꝝ de q̄ p̄dixerat hieremias Hiere. xxix. ꝙ septuaginta annis erat duratura: deridebat oēs. Et cū sibi diceret ꝙ exercit⁹ darij ⁊ cyri validissim⁹ veniebat ꝯ eū: negligebat Dūꝑo obsessa essꝫ babylon: fecit grande ꝯuiuiū optimatibus suis ⁊ bibebat in vasis tēpli q̄ asportauerat nabuchodonosor. Et sic vacans epulis vidit manū scribentē i pariete. Mane techel phares. Et tunc mutata ē leticia i dolorē ⁊ tristiciā. Vide textū. Aduocato tādē daniele vt interp̄taret visionē. Ip̄e daniel p̄mo increpauit eū dicens Tu nō hūiliasti cor tuū: cū scires. i. scire deberes ⁊ credere q̄ audieras q̄ cōtigerāt patri tuo nabuchodonosor: sed aduersus dn̄atorē celi eleuatus es ⁊c̄. Interp̄tatus est ḡ visionē dicēs. Mane nūerauit de⁹ regnū tuū ⁊ cōpleuit illud Techel Appensus es in statera ⁊ inuent⁹ es min⁹ hñs. Phares diuisū est regnū tuū ⁊ datū est medis ⁊ p̄sis. Cū h̄ audisset lꝫ honorasset danielē: stabat tñ incredul⁹ in ꝑtinacia sui sensus. Eadē nocte babylon capta fuit ⁊ balthasar interfectus ac iugulat⁹. De ista euersione babylonis dicit Orosius li. ij. Babylon eo tp̄e a cyro rege subuersa ē q̄ p̄mū rhoma a terq̄nioꝝ dn̄atione liberata ē. Pꝫ itaqꝫ variabilis vanitas mundanoꝝ Eccs. ij. Vidi in oibꝫ vanitatē ⁊ afflictionē animi ⁊ nihil ꝑmanere sub sole.

Ertı⁹ ar. Auō. ⁊c̄. Et notate q̄m aut h̄ aut in futuro flere nos oportet. Attendite ergo qd̄ dicit lex: q̄tiens. ff. de reg. iu. De duobꝫ malis min⁹ malū est eligendū. Et sic hñ de electiōe ⁊ electi ptāte. Lꝫ de vitāda. Futuris casibꝫ est obuiandum. Audite, Quis vr̄m nō eligeret poti⁹ flere et mali tractari p̄ diem: ⁊ inde p̄ totā vitam gaudere ⁊ bonis oībꝫ abundare ꝙ̄ econtra. Quanto ergo magis in p̄ñti vita flere debem⁹ vt postmodū in eternū gaudeamus. Notate. Myeulx vault la pleure chāte q̄ la chāte pleure. Vultis audire la chāte pleure des damnez. Audite quid dicunt Sap. v. Quid nobis ꝓfuit superbia: aut diuitiaꝝ iactantia, q̄d contulit nobis. Oia ista q̄si vmbra transierunt ⁊c̄.

Dñica. x. post Trinitatis.
Sermo. ij.

Videns iesus

⁊c̄. Nemo in sp̄ū dei loquens dicit anathema iesu j. Coꝝ. xij. id est aliq̄d p̄ qd̄ separet a iesu a quo separari multū timere debem⁹ cum sit dulcissim⁹ ⁊c̄. vt euidenter ostendit flendo sup hierusalem. Ibi ergo ostendit apl's ꝙ̄ sit nobis fructuosa sp̄ūssancti p̄sentia q̄ impedit ne quid dicat aut fiat p̄ qd̄ a iesu separemur. Ubi nota ꝙ sp̄ūssancti p̄ñtia est nobis multū vtilis: multū delectabilis: multū honorabilis. Nihil em̄ vtili⁹: nihil delectabili⁹: nihil honorabili⁹: ꝙ̄ esse cū iesu De p̄mo Mat. j. Ip̄e (scꝫ iesus) saluū faciet p̄p'lm suū. i. sibi adherentē: a pctīs eoꝝ. De secūdo Berñ. Jesu dulcis memoria dans vera cordis gaudia: sed super mel ⁊ oia ei⁹ dulcis presentia. De tertio Ecci. xxiij. Magna glīa seq̄ dn̄m. et. j. Pe. ij. Vob igit honor credentibꝫ.

Videns ⁊c̄.

Rimus ar. An tristicia ⁊ alie passiones fuerint in chr̄o a natura aut a voluntate. Vide feria. iiij. post dn̄icam in passione Et post rn̄sionē dicas. Videte ergo q̄nta sit erga nos dei benignitas Caue ḡ ne sis ingratus o pctōr depone scelera. Amb. su p̄ Bt̄i imaculati. Noli tm̄ amittere bn̄ficium o hō. Propterea chr̄s se dn̄atiōi mortis subdidit vt a iugo dn̄ationis ei⁹ te eriperet Ille suscepit mortis seruiturē vt tibi tribueret eterne vite libtatē Sic ⁊ ꝓpterea fleuit vt nobis eternam concederet ꝯsolationem. Attende o pctōr. Christus p̄ te fleuit ⁊ tu gaudes ip̄m offendendo. O luxuriose q̄ in luxuria gaudes ⁊c̄. Audi o pctōr

illō Bern. Considera vbi es ꝛ igemisce/ qꝛ scꝫ es in magnis ꝑiculis. Et nota ꝙ inter viatoꝝ ꝑicula in itinere graue ꝑiculum est potꝰ carentia. Nam laboꝛ vie calefacit pulmonē. Nobis ǧ viatoꝛibꝫ ꝯtinue calefiunt viscera ꝓpt̄ estū ꝯtinue tentatiōis. Jō nisi aq̄ lachꝛymaꝝ huncardoꝛē refrigeret langueret aīa. sed cū ꝑuenit ad fontē lachꝛymaꝝ refrigerat̄ ꝛ vires resumit. Figura Exo. xvij. Moyses eductis aq̄s de petra oꝛeb ꝛ debellato amalech vēit ad mōtem sinai: vbi locutꝰ est dn̄o facie ad faciē Moꝛalr̄ aliq̄n aū fidelis in hoc itinere lassat̄ sitit ꝑꝑl's anie. s. memoꝛia: intelligētia: ꝛ voluntas. sed percussa petra. i. coꝛde sicco virga timoꝛis dei ꝑ meatus oculoꝝ aq̄ fluit largissima ex q̄ anima ꝯfoꝛtata vincit amalech. i. diabolū: ꝛ ꝑuenit ad celeste regnū. Vn̄ ps. Ascē. in coꝛ. s. dis. i val. lach.

s Ecundꝰ ar. Jn pce. ꝛc. Jn hoc ō secūda q̄ est rō imitande exēplatiōis. Tūc eni fleuit vt nobis daret triplex exēplum notabile.

Primū ē exēplū aspnādi mūdanā gl'iaꝫ

Scōꝫ ē exēplū tempandi hūanā leticiā

Tertiū ē exēplū lamētādi nr̄aꝫ miseriā

Primū igit̄ ꝛc. Tūc em̄ cum a ꝑꝑl'o sibi daret̄ gl'ia flebat vt discant q̄ ad honoꝛes assumunt̄ magis flere de imꝑfectione sua q̄ꝫ gaudere de sublimatiōe. Beda. Quare fleuit chr̄s nisi qꝛ flere homies docuit. Et certe int̄ honoꝛes mundanos plus ē materia flendi q̄ꝫ gaudendi. qm̄ vt ait Hiero. Quid est honoꝛ mundanꝰ nisi spuma: fumus: ꝛ somnus. spuma qꝛ inflat. fumꝰ q̄a excecat. somnus qꝛ cito velut somniū euanescit. Scōm est exemplū ꝛc. Est em̄ sicut vinū vapoꝛosum qd̄ cito inebꝛiat. Sic ꝛ hūana leticia iebꝛiat nisi temperet̄ recoꝛdatione moꝛtis aut futuri iudicij: aut meditatione aduersitatꝫ preterite vel future. Ecci. xj. Jn die bonoꝝ nō sis imemoꝛ maloꝝ. Et Grego. Pn̄tis tpis siq̄ est ita est agenda leticia vt amaritudo diuini iudicij nunq̄ꝫ recedat a memoꝛia. Vide feria. iiij. post dn̄icam infra oct. ascensionis/ de miserabili conditione gaudij mundani ac etiā in multis alijs sermonibꝫ. Tertiū est exemplū ꝛc. vt hō in honoꝛe ꝯstitutꝰ discat hr̄e memoꝛiā moꝛtis: ne ex honoꝛe supbiat. Vn̄ frequenter cū q̄s delectat̄ i mūdanis honoꝛibꝫ aut voluptatibꝫ: moꝛs eiꝰ accelerat̄. Nam ꝛ cū dn̄s honoꝛaret̄ a turbis: ꝑncipes iudeoꝝ de eius moꝛte tractabant. Cum itaq̄ꝫ aliq̄s mūdanis gaudet: semꝑ cogitare dꝫ ꝙ semꝑ tendit ad moꝛtē. Eccs. ij. Dixi in coꝛde meo vadā ꝛ af. de. ꝛ fru. bo. Et vidi q̄ꝫ ꝙ hoc esset vanitas/ risum reputaui erroꝛē: ꝛ gaudio dixi/ quid frustra deciperis. Nā q̄ nunc in honoꝛe floret: cito post in terra putrescet. Jō Ecci. x. Quid supbis terra ꝛ cinis? Quid ǧ ꝑsunt om̄es huiꝰ mundi gl'ie q̄ tam cito recedūt

Exemplū narrat petrus alfonsus/ ꝙ cū tumba Alexandri esset aurea ꝛ in ꝑpatulo multi ph̄i conuenerunt circa eam. Quoꝛū vnus dixit. Heri alexāder ex auro fec̄ thesaurū: nunc econuerso: aurū de eo facit thesaurum. Alius dixit. Heri imperabas toti mundo: hodie moꝛs tibi dn̄atur. Alius dixit: O alexander/ heri tibi non sufficiebat totus mundꝰ: hodie tibi sufficiunt q̄n q̄ꝫ pedes terre. Aliꝰ dixit: Heri habebas comitiuā dn̄oꝛum: pꝛincipum: ꝛ ducū: hodie solus iaces i sepulcro. Alius dixit: Heri omnes vocē tuā timebant: hodie te moꝛtuum nullus timet ꝛ moꝛte deuictꝰ loq̄ nō potes. Alius dixit: Heri tot regna habebas in tua potestate: hodie moꝛs te tenet in sua. Alius dixit: Heri comedebas tot cibaria delicata: hodie factꝰ es ꝑmiū esca. Jō bene dicit̄ Job. xiij. Memoꝛia vestra comparabit̄ cineri: et redigentur in lutum ceruices vestre.

t Ertius articulꝰ. Audistis ꝛc. Notāda sunt certe ista exempla. Et sic dꝛ. lxxxij. di. Plurimos. in fi. Exempla pn̄tia nos cauere ꝑmonent in futurū. Et sicut dꝛ ff. locati. Siquis domum. §. j. Preuidere debet quis quod contingere potest. Et multo foꝛtius qd̄ de cōmuni lege contingit. Audite. Si videritis duos vnū incedentem ꝑ viam asperam: sed per eam venit ad magnas diuitias ꝛ gl'iam: alium ꝑ viam planā ꝛ iocundā: sed incidit tandeꝫ in latrones qui eum spoliauerunt ꝛ occiderunt sicut et contingere solet omnibꝫ ꝑ viam illa incedentibꝫ quem magꝭ seq̄ vel letis? Credo ꝙ pꝛimū. Expone ꝛ applica notando. ꝙ potius debemus eligere flere cum chꝛisto: et tribulationes sustinere q̄ꝫ gaudere cum mundo. Quoniā vt dic̄ ber

nardus sermone de ramis palmarum. Pñs tribulatio est via vite: via glie: via veritatis habitaculi: via regni.

Sermo.iij. pro dñica.x. post Trinitatis.

Vidēs iesus

v

etc. Nemo potest dicere dominus iesus: nisi i spiritusancto. j. Co.xij. Ostendit ibi apostolus q̄ sit necessaria spiritussancti psentia. quia vicz Nemo potest dicere: ore.s. proferendo: et animo tenendo. quod est pprie dicere: dominus iesus: nisi in spiritusancto. In his aūt duobus nominibus: dominus iesus. sūt tria consideranda quorum consideratio in nobis est a spūsancto

Primū est sua diuinitas. dñs

Scdm est sua humanitas. iesus: qd est eius nomen pprium. vt hō est

Tertiū est vnionis sublimitas siue singularitas: dñs iesus.

De primo Apocal.xix. Dominus dominantiū. De secundo Luc.ij. Vocatum est nomen eius iesus. De tertio Joan.j. Verbum caro factum ē. Iste veritates docentur a spūsancto Jo.xvj. Cum venerit spiritussanctus docebit vos oēm veritatem. Videns etc.

p

Rimus articulus. An in chrō fuerit tristicia fm portionem supiorem? Vide feria.v. post dñicam in passione. Post responsionē autem conclude. q cordialiter christus nos dilexit qui in se toto pro nobis tristiciam sustinere voluit. Attende ergo q̄ dulciter eum debeas diligere. j. Joā.iiij In hoc est charitas non quasi nos dilexerimus deum: sed qm ipse prior dilexit nos O damnandi pctores qui eum contemnitis: luxuriosi: superbi: auari: qui nō ad christi beneplacitum sed ad ppriam voluptatē attenditis: amatores quidem non dei sed vestri: cum tamen amor sui sit radix omis mali et edificet ciuitatē inferni. Nunc certe euidenter est impletum quod scripserat paulus.ij. Tim.iij. Scito q in nouissimis diebus instabunt tpa periculosa et erunt homies seipos amantes.s. fm carnem Et qm ex illo amore pcedunt omnia mala: ideo sequitur: cupidi: elati: superbi: blasphemi: parentibus non obedientes: ingrati: scelesti: sine affectione: sine pace: criminatores: incontinentes: immites: sine benignitate: proditores: proterui: tumidi: voluptatū amatores magis q̄ dei. Ex hoc autem amore inordinato sui pcedit peruersus ille amor mundi qui multos seducit. Est enim mūdus non fidelis amicus sed pditor: blanditur quippe pro tpe: sed tandem ad mortē trahit et psequitur. Queadmodū canis blāditur hospiti dū est in mensa: sed mensa leuata vertit ille dorsum: imo latrat contra eum

Figura Job.ij. Dum iob esset in psperitate tres eius amici eū reuerebātur: sz cū sederet in sterqlinio erant illi verbis et opprobrijs onerosi. Spūaliter Miser homo tres habet amicos in prosperitatibus huius vite.s. mundū: diabolum: et ppinquos carnales ac familiares. Sed cum expellitur ab huius vite mensa: a ppinquis et familiaribus spoliatur: a mūdo eijcitur: a diabolo ad supplicium ducitur vbi sedet in tormentis et in sterqlinio fetorum. Isidorus de sūmo bono. Sepe psimulationē amicicia colitur vt q non potuit aperte decipere fraudulenter decipiat. Non est itaq fidelis amicus mūdus neq etiam homo ipe amicus fidel est sibiipsi. Sed fidelis amicus noster ē chrs qui etiam pro nobis fleuit. Ecci.vj. Amico fideli nulla ē compatio.

s

Ecundus ar. In pce. etc. In hoc sermone dicendū de tertia q est rō mēorande compassionis vicz ppter imprudētiā ciuiū hierlm q in mūdanis letābantur nō pcogitantes ruinā sup se venturā. Gregor. Fleuit pius redeptor ruinam pfide ciuitatis quā ipa ciuitas sibi nō cognoscebat eē venturā Vn subditur: dicens. Quia si cognouisses et tu: subaudi fleres. que modo (quia nescis qd imminet) exultas. In euangelio autem pcipue tanguntur tria pctā ppter q venit ruina ciuitatis.

Primū est cordis duricia

Scdm est sua auaricia.

Tertiū est templi irreuerētia.

Primū igitur etc. qz iudei excecati et idurati pdicatiōem xpi ptēpserunt futura n formidā

tes. Ideo dicebat dn̄s. Et q̄dē in hac die
tua.i.in hoc modico tp̱e in q̊ ad volūtatē
tuā facis:assunt tibi ea q̄ ad pacē tibi sūt
non pectoris aut et̃nitatis:sed tp̱is solum
Nunc aūt abscondita sunt ab oculis t.s.ea
q̄ vētura sunt.q꞉.s. veniēt dies in te.i.ꝯtra
te ⁊c̄. Ubi nota ꝙ tp̄s ꝓsp̱itatis h̄ sig̃r no
mine diei singularit̃: ⁊ postea dies aduer
sitatū pluraliter.q꞉ modica fuit ꝓsp̱itas re
spectu aduersitatis. In quo etiā notat̃ ꝙ
modica:imo nulla est ꝓsp̱itas pctoꝝ in p̄/
senti respectu aduersitatis damnatōis et̃/
ne. Job.xx. Gaudiū hypocrite instar pū/
cti. Dicit̃ g̊. Uenient dies tribulationū
in te:⁊ circūdabūt te inimici tui.s.p̄ncipes
romani/vallo.i.circūitu ⁊ cōcatenatura de
lignis ⁊ palis facta:⁊ circūdabūt te sua po
tentia corp̱ali: ⁊ coangustabūt te: vndiq꞉
ꝯcludendo ⁊ ꝓhibēdo introitū ⁊ exitū: vt
nulla sit euasiōis via:⁊ ad terrā ꝓsternent
te:turres ⁊ cuncta edificia ad terrā ꝓster/
nendo ⁊ deijciēdo:⁊ filios tuos.i.habita/
tores tuos aliq̊s occidēdo:aliq̊s captiuā/
do.et nō relinq̄nt in te lapidē sup̱ lapidem
fundit᷒ euertēdo:eo ꝙ nō cognouerīs.i.cog
noscere noluisti ꝓpter duriciā cordis tui:tē
pus visitatiōis tue. Theophil᷒.i.mei ad/
uent᷒. Ueni em̄ visurus ⁊ saluatur᷒ te. qd̄
si cognosceres/ex oib꞉ esses exēpta pericu
lis:sicut oēs q̄ crediderūt in ch̄m euaserūt.
Allegorice. Hec ciuitas est eccl̄ia: que tp̱e
antichr̄i angustiabit̃ ⁊ ꝓsternet̃. q꞉ pauci
audebunt se chr̄ianos ꝯfiteri. Moraliter.
Hec ciuitas est aīa sup̱ quam fleuit dn̄s
q꞉ circūdat̃ ⁊ obruit̃ ab inimicis:quā etiam
(vt ait Greg.)a corp̱e exeūte maligni spi/
ritus obsident. Et sicut ait idē Gre. Qd̄
iuxta historiā dn̄s semel egit:hoc q̊tidie p̱
electos suos in eccl̄ia agit. Plangit em̄ re/
probos q̄ nesciūt cur plangunt̃: sed in ma
lis exultāt ⁊ letant̃:q̄ si dānationē suā que
eis iminet p̄uiderēt:semetipos cū lachry/
mis electoꝝ plāgerēt:q̄ in p̱uersitate sua di
em suā hn̄t h̄ in pace. q꞉ trāsitorio gaudēt
in tp̱e:⁊ nulla venture pene terrent̃ formi
dine. Supplicia aūt seq̄ntia nūc ab eorum
ocul' abscōdita sūt.q꞉ futura q̄ tp̱alē letici/
am p̱turbēt p̄uidere refugiūt. Uñ siq̄ est
pn̄s tp̱is ita ē agēda leticia vt nūq̄ ama/
ritudo seq̄ntis iudicij recedat a memoria.
Ueniēt aūt dies qn̄ ad vltionē ⁊ supplicia
ducent̃. q꞉ nō cognouerūt tp̄s visitatiōis
sue. Peruersam em̄ aīam de᷒ visitat q̊ti/
die.sed sup̱biēs ꝯtēnit. Ideo illis in extre
mo vite inimicis tradit̃/cum q̊b꞉ et̃ne dāna
tiōis societate colligat̃. Uñ valde cogitā/
dū est q̄ntū nob̄ erit terribilis hora nr̄e re/
solutionis:q̄ pauor mentis:q̄nta tūc omniū
maloꝝ memoria: q̄ obliuio trāsacte felici/
tatis:q̄ formido ⁊ ꝯsideratio iudicis. Quid
g̊ eē nob̄ de pn̄tib꞉ ad delectationē debet:
qn̄ simt' cūctis trāseuntib꞉ non valet trāsire
qd̄ iminet/qn̄ ⁊ hoc fundit᷒ finit̃ qd̄ dili/
git̃:et illō incipit̃ vbi dolor nunq̄ finitur.

Scd̄m fuit sua auaricia: quod notat̃ in
euāgelio.q꞉ sicut dr̄ Greg. qui narrauerat
mala vētura/ptin᷒ in tēplū ingressus ē:vt
de illo vendentes ⁊ emētes eijceret: osten
dens ꝙ ruina ꝓp̄li maxime ex culpa sacer
dotū fuit.s.ex auaricia.vñ f̃m glo. Simo/
nia sacerdotū causa fuit destructiōis iude
orū:q̄ etiā ex auaricia sua faciebāt ea vēdi
in templo q̄ ibi offerri poterant. Tertiū
fuit tēpli irreuerentia. In tēplo em̄ irreue
rentiā faciebāt vēdētes ⁊ emētes. Greg.
Euersionē q̊ppe describens: sed vēdentes
et emētes in tēplo feriēs/ in ip̄o effectu sui
op̱is ostēdit:vñ radix p̱dijt p̱ditionis. O
quāte nūc irreuerētie fiūt circa diuina que
p̱culdubio deo sūt abominabiles ⁊ grauit̃
puniēde. Exēplū.ij.Reg.vj. Oza a dn̄o
sup̱ temeritate sua p̱cussus ē ⁊ interfect᷒:
q꞉ nō cū debita reuerētia tetigit arcā dn̄i.
Et.j.Reg.vj.de viris bethsamitib꞉:eo ꝙ
vidissent arcā dn̄i absq꞉ deuotiōe debita:
p̱cussit dn̄s de ꝓp̄lo septuagita viros ⁊ q̄n
q̄gintamilia plebis. vñ dr̄ dn̄s Malach.
j. Si ego dn̄s vbi honor meus:q.d. Nisi
mihi exhibeatis honorē debitum:nō eritis
impuniti. Et Leuit̃.xix. Ego dn̄s:lēges
meas custodite.

T Erti᷒ ar. Aud. ⁊c̄. Cauete g̊ ne sitis
similes iudeis. Nam sicut hr̄.E. de
ep̄is ⁊ clericis.l. Si quenq꞉.in fi. Eq̄le deli/
ctum eq̄lem exigit penam.et quos par fa/
cinus coinq̄nat ⁊ equat:vtrosq꞉ similis pe
na comitet̃. Quod etiā hr̄ extra de senten.
excō.c.quante p̄sumptionis. Audite Nō/
ne multū timere deberent latrones iā in/
carcerati audiētes socios suos iam suspen
sos: Hoc attendite auari:indurati:diuine
legis trāsgressores. Iam iudei socij vestri

sunt in inferno. Timete itaqȝ qm̄ vt dicit Ber. Qui socij sūt i culpis: erūt ꝛ i penis

Sermo.iiij. ꝑ dn̄ica.x. post Trinitatis.

Videns iesus ꝛc. Diuisiōes grāꝝ sunt: idem autē spūs.j.Co.xij. Per hāc sententiā excludit dn̄s supbie occasionē. Si quis em̄ plures hȝ grās: nō a se hȝ sȝ a spiritusctō: cuiꝰ voluntas ē rectissima. Itē nutrit beniuolentie affectionē. qꝛ cū q̄s habet vnā grām: ꝛ alius aliam: hn̄t tn̄ ab vno spiritu in q̄ vniri debent. Itē hortaṫ ad grārūactionē vt vicȝ recognoscamus. qꝛ si q̄d boni est in nob nō a nobis: sȝ a deo ē. De pmo.j.Coꝝ.iiij. Quid habes qd̄ nō accepisti/ si aūt accepisti q̄d gloriarꝭ q̄si nō acceperis. De scd̄o Eph.iij. Accessum habemꝰ ad p̄rem in vno spiritu. De tertio.j. Thes.v. In oib̄ grās agi. Salutatio. Videns ꝛc.

PRimus ar. An chr̄s ex sua pietate velit oīb̄ misereri ꝛ oēs saluare: Vide dominica.iij. post epiph.ser.iij.

SEcundꝰ ar. In p̄ce. ꝛc. Nunc dicēdū de triplici fletu. Primus est indifferens q̄ necȝ est bonꝰ necȝ malus moraliṫ. puta cū q̄s luget ꝑ morte amici. vt Jacob longo tp̄e luxit ꝑ ioseph quē putabat mortuū. vt hr̄ Gen̄.xxxvij. Et dauid ꝑ morte filij sui amnon. vt hr̄.ij.Reg.xiij. Et iste ē luctꝰ naturalis q̄ moderandꝰ est al's possȝ fieri malus. Ecci.xxxviij.c. Modicū plora sup mortuū. Indifferens etiaȝ est luctꝰ quē emittit puer statim natꝰ. De q̄ Sap. vij. Primā vocē emisi silem oib̄ plorans. Aug. Puer natꝰ statim plorat. ꝓpheta calamitatis sue: nondū loquiṫ: ꝛ iā ꝓphetat. Scd̄s est luctꝰ malus. Tertiꝰ v̄o bonus. Omisso aūt pmo Dicendū in h̄ s̄mone de scd̄o q̄ triplex est

Primꝰ ē luctꝰ tp̄alis dānificationis.
Scd̄s est luctꝰ inordinate cōpassiōis.
Tertiꝰ est luctꝰ eternal' dānationis

Primus est ꝛc. qn̄ q̄s imoderate luget ꝑ damno rei tp̄alis. Et hic luctus ꝓuenit ex amore mundi ꝛ cupiditate. Juxta illd̄ grego. Non sine dolore ꝑdiṫ qd̄ cū amore possideṫ. Scd̄s est luctus inordinate compassionis scȝ sup mortuos quē ꝓhibet paulus.j.Thes.iiij. Nolumꝰ vos ignorare de dormientib̄ vt non ꝯtristemī sicꝰ ceteri q̄ spem nō hn̄t. O q̄ȝ multi sunt q̄ anxie flent ꝑ tp̄ali dāno/ ꝛ ꝑ morte amicoꝝ: q̄ ꝑ pc̄tis suis nunq̄ȝ fleuerunt. contra q̄s ait Augꝰ. Sciat se culpabiliter duꝝ q̄ deflet mortē amici: ꝛ dāna rei tp̄alis: ꝛ dolorē pc̄ti non ondit in lachrymis. Tertiꝰ est luctꝰ eternalis dānationis. Apoc.xviij. Quantum glificauerit se ꝛ i delitijs fuit: tātū date illi tormentū ꝛ luctū. Et Matt.xiij. Ibi erit fletus ꝛ stridor dentiū. Sic dic Rich. in iiij.dis.l. Non erit in inferno corpalis fletꝰ inquantū est resolutio corpalium lachrymaꝝ qꝛ talis resolutio ptinet ad corruptibilē statū. Tn̄ erit ibi maximꝰ dolor interior q̄ signabiṫ ꝑ signa in facie ꝛ oculis cū turbatiōe ꝛ motu capitis ꝛ stridore dentiū vultuscȝ tristicia. O q̄nta erit amaritudo in cordib̄ dānatoꝝ q̄ȝta tristicia inṫ tā horribiles demonū ꝛ alioꝝ dānatoꝝ turbas: ꝛ tā horrendi carcerꝭ tenebras. O certe bti q̄ nunc lugēt ꝛc. Vide exēplū dn̄ica. iij. post pasca. ser.iij.

TErtiꝰ arṫ. Aud.ꝛc. Notate itacȝ qm̄ multo meliꝰ ē nūc puo tp̄e lugere q̄ȝ i inferno sine fine. Et voluntaria pn̄ia multo potius est assumēda q̄ȝ expectanda illa tristicia velitis nolitꝭ infligenda. Audite qd̄ dicit lex. In autentico de nup.§.j. Melius est vt aliquis seipm̄ corrigat: q̄ȝ expectet ab alijs corrigi. Et notetis bene qm̄ sicut hr̄ de pe.di.j. Medicina.§. Proximo. Pc̄tā nō dimittunṫ sine pena: quia aut deus punit: aut hō. Quis aūt non potiꝰ eligeret ad mandatū regis se punire leui disciplina q̄ȝ expectare aduentū regis q̄ ꝑpetuis carcerib̄ manciparet. Expone ꝛ applica notando illud Ecci.ij. Si pn̄iam non egerimꝰ: incidemꝰ in manꝰ dei.

Dn̄ica.x. post Trinitatis. Sermo.v.

Vidēs iesus Diuisiōes opationū sunt: idē v̄o deꝰ q̄ opaṫ oīa in oīb̄.j. Coꝝ.xij. Ibi cōmēdaṫ dei potētia: notaṫ

nr̄a indigentia/declarat dei beniuolentia. Propter p̄mū Ecci. iij. Magna potentia dei soli⁹. Propt̄ scd̄m.ij. Co.iij. Nō sum⁹ sufficiētes aliq̄d cogitare ex nob ⁊c̄. Propter tertiū Phil.ij. De⁹ ē q̄ opat̄ in nobis ⁊ velle et perficere.

Uidens ⁊c̄.

p Rimus ar. An in deo sit p̄sonaꝝ acceptio eo ꝙ q̄busdā facit misc̄diā ⁊ n̄ alijs: Uide dn̄ica. ij.post trini.s̄mone.iij.

ſ Ecund⁹ ar. In p̄ce.⁊c̄. In isto dicendū de bono fletu q̄ ad charitatē p̄tinet: vel ad eā disponit. Et iste flet⁹ ē t̄plex.

Prim⁹ est cōpunctionis
Scd̄s est compassiōis.
Tertius ē deuotiōis.

Prim⁹ est cōpunctiōis.ps̄. Lauabo p sin. noc. lec.m.la.⁊c̄. Idē. Fuerūt mihi la.mee pa.⁊c̄. Istd̄ ē lauatoriū in q̄ lauant̄ anie. Sic lota est magd̄. Lu.vij Chry. Nemo ad deū flens accessit q̄ non impetrauit qd̄ postulauit. Sic itaq͡ videm⁹ ꝙ aq̄ vl̄ alio liquore delent̄ lr̄e. sic iste lachryme delent lr̄as mort̄/q̄ em̄ peccat tradit diabolo q̄i chirographū. Itē iste lachryme diabolū cū oī exercitu suo sūmergūt. sic Exo.xiiij. Pharao cū oī exercitu suo sūmersus est i mari rubro.ps̄. Cōtribulasti capita draconū in aq̄s. Greg. Flāmā suggestionū diaboli cito extinguit vnda lachrymaꝝ. Un̄ sic aliq̄s clamaret ad aquā vel ad eā curreret si videret domū suā ardere/sic q̄ videt domū ꝯscie succendi dꝫ currere ad aquam lachrymaꝝ: ⁊ si nō pōt h̄re dꝫ a deo postulare ⁊ d̄ fontib⁹ ei⁹ haurire.s.misc̄die ⁊ vulneꝝ Esa.xij. Haurietis aq̄s de fontib⁹ saluatoris. Scd̄s est luct⁹ cōpassiōis. Job xxx. Flebā q̄ndā sup eo q̄ afflictus erat: et aīa cōpatiebat̄ paupi. Sic lugebat samuel saul.j. Reg.xv. Et tobias.vt h̄r Tob.ij manducauit panē suū i luctu Ro.xij. flere cū flentib⁹. Tali etiā luctu cōpassiōis lugere debem⁹ chr̄i passionē. Non em̄ ē de corpore: q̄ nō dolet cū capite. vt ait Bern̄. Terti⁹ ē luct⁹ deuotionis. Et iste ꝯtingit tripl'r. Aliq̄n ꝓpt̄ pri⁹ ex p̄te diuine dulcedinis absentiā. Sic fleuit magdalena Jo.xx. Aug. Impatiens est amor: nec lachrymis modus fit: nisi amanti det̄ qd̄ amat. Has ḡ lachrymas adducit feruor dilectionis: in secreto orōnis. He lachryme diabolum incendūt: vt astare nō audeat sicut nec musce olle feruenti. Et sic catt⁹ incalidat⁹ intra coq̄nā non audet intrare. Tob.vj. Incenso iecore pisc̄: fugabit̄ demoniū Iecoris adustio ē cordis deuotio q̄ maxie ꝑuenire dꝫ ex recordationis dn̄ice passionis q̄ maxie fugat demoniū. Sꝫ heu multi sunt q̄ non incendūt demoniū sed poti⁹ eum balneāt in imundicijs vicioꝝ cogitādo: ⁊ in eis delectando: in quib⁹ sic faciunt lectum diaboli.q̄r sicut d̄r Job.xl. In loc̄ humentib⁹ dormit vehemoth.s.i cupidis ⁊ luxuriosis. Aliq̄n contigit iste flet⁹ ꝓpter diuine maiestatis iniuriā/p pc̄tā vic̄ Hoc mō tristabat̄ esdras.j. Esdre.ix. Et discipuli videntes dn̄m dehonorari in passiōe quib⁹ p̄dixerat dn̄s. Plorabitis ⁊ flebitis vos. Aliq̄n contingit iste fletus ꝓpter celestis beatitudīs affectiuā mēoriā. Aug. de ciui.dei. Quanto est q̄sq͡ sanctior ⁊ sanct̄ desiderijs plenior: tanto in ei⁹ orōne fletus vberior.ps̄. Heu mihi q̄r incolat⁹ meus p longatus ē. Idem. Sup flumina babylonis illic sedim⁹ ⁊ fleuim⁹: dum recordaremur tui sion. O q̄ dulc̄ ē iste luct⁹ Bern̄. O bone Jesu si ita est dulce flere de te: q̄ dulce erit gaudere de te. Exemplū habemus de bono fletu ⁊ deuoto in btō francisco q̄ tam vbertim flebat. Itē in btō Augustino/⁊ btō Dn̄ico ⁊ multis alijs. Sꝫ heu in multis impedit̄ luct⁹ iste ꝓpt̄ futuroꝝ inconsideratione ⁊ suā imprudentiā. Jō Luc.xix. dicebat dn̄s ciuitati hierl'm. Si cognouisses et tu.s.fleres Jō d̄r Ber. In oīb⁹ opib⁹ tuis mēorare nouissima tua: mortis horrorē: iudicij valde timēdū discrimē: ardent̄ gehenne metū: ab ocul' cordis nullaten⁹ elongari patiar̄. Cogita peregrinatiōis tue miseriā/recogita annos tuos in amaritudine aīe tue/⁊ cogita hūane vite pericula. Et in h'mōi cogitatiōe si p̄seuerraueris dico tibi parū senties. q̄cq̄d videt̄ foris esse molestū dū toto corde circa interiorē molestiā occuparis: sꝫ nec patiet̄ dn̄s sine ꝯsolatione te esse q̄m ip̄e ē pr̄ misericordiaꝝ ⁊ de⁹ toti⁹ ꝯsolationis.

t Erti⁹ ar. Aud̄.⁊c̄ Cauete ne poti⁹ studeat̄ illis sil'es fieri q̄ pauco tp̄e in h̄ mundo letati sunt ⁊ nūc in inferno flent et

flebunt. Sed dicitis. Oẽs q̃runt h̄ gaudere ꝛ letari. Audite q̇d iura dicãt. Non q̇d fiat ſʒ quid fieri debeat ↄſiderandū eſt.xij q.ij. Glia epi. Et de electiõe. Cū cauſã.et. ff.d officio pſidis. Sʒ licet. Nam ſi maioꝛ ps militū regis fuiret eius aduerſario:nõ tñ valeret excuſatio vnius illoꝝ ſi diceret. Fere oẽs ſic faciunt. Expone ꝛc̃. notãdo illud Aug. Non ꝓpterea minꝰ ardebūt q̇ cū multis ardebunt.

Dñica.xj.poſt Trinitatis
Sermo.j.

Mnis qui ſe exaltat humiliabit̃:ꝛ q̇ ſe hũiliat exaltabit̃ Lu.xviij. Tradidi vob̃ in p̄mis qḋ ꝛ accepi/qm̃ chr̃s mortuus ẽ ꝓ pctis no.j.Co.xv. Nihil efficacius ad nos hũiliandos q̃ ↄſideratio hũilitatis chr̃i q̇ ꝓ nr̃is pctis moꝛtuꝰ ẽ. vbi ſunt tria ↄſideranda.

Primū redemptoꝛis dignitas veneranda. Chr̃s

Secundū redemptionis q̃litas mẽorãda. moꝛtuus eſt

Tertiū moꝛtis huiꝰ cauſalitas ponderanda. ꝓ pctis nr̃is. De his tribꝫ.j. Pet. iij. Chr̃s ſemel ꝓ pctis nr̃is moꝛtuꝰ eſt/ iuſtus ꝓ iniuſtis vt nos ꝛc̃.

Omnis ꝛc̃

p Rimꝰ ar. An ſupbia ſit pctm̄ moꝛtale: Q ꝫ nõ. Oẽ pctm̄ moꝛtale ↄ̄riat̃ ꝟtuti/ ſed ſupbia nõ:imo oꝛit̃ ex ꝟtute. qꝛ vt dic̃ Greg.xxxiiij.moꝛ. Aliq̃n hõ ex ſũmis celeſtibꝫq3 ꝟtutibꝫ intumeſcit. Cõtra Greg. in eodẽ lib. dicit. Euidentiſſimũ ſignũ reprobo ꝝ ſupbia ẽ. Rñdet tho.ij.ij.q.clxiij. Supbia ipoꝛtat defectū ſubiectiõis ad deum. Jḋ Ecci.x.d̃r. Initiū ſupbie hoīs eſt apoſtatare a dõ inq̃tū aliq̇s ſe extollit ſup id qḋ ẽ ſibi p̄fixū ſm̄ diuinã regulã vł mẽſurã. Hoc aũt qḋ ẽ nõ ſubdi deo hʒ rõneʒ pcti moꝛtał:idõ ſupbia ſm̄ genꝰ ſuũ ẽ pctm̄ moꝛtale. Sic̃ tñ in alijs q̇ ſunt ex gñe ſuo moꝛtalia ſunt aliq̇ motꝰ veniales ꝓpter eorũ impfectionẽ qꝛ ſcʒ p̄ueniunt rõnis iudicium ꝛ ſunt p̄ter eius conſenſū. Jta ꝛ circa ſupbiam accidit Ad illud aũt qḋ obijcitur dicendū q3 ſuperbia non oꝛit̃ ex ꝟtutibꝫ ſic̃ ex cauſa p̄ ſe ſed ſic̃ ex cauſa p accidens inquantū aliq̇s ex virtutibꝫ occaſiones ſupbie ſumit. Nihil aũt ꝓhibet q̇n vnum ↄ̄riũ ſit alterius cã. vt patꝫ. viij. Eth. Hec tho. Pro fun.p̄mitte qḋ illud eſt marie virtuti ↄ̄rium qḋ deo reuerẽtiã ſubtrahit. cuiuſmodi eſt ſupbia: ad quã etiã rõ naturalis nos oſtendit eſſe obligatos: ꝛ ad quã etiã tã poete q̃ phi inducūt. Virgilius i georgicis. Jn p̄mis venerare deos Et ariſtoreles. viij. ethic̃. Deo nullꝰ reddi pt cõdignus honos. Graue igit̃ ẽ pctm̄ nõ ſubijci deo qḋ ad ſupbiam ptinet. Cū g̃ q̃ritur An ſupbia ꝛc̃. Dic tñ. vt s̃. Ex q̃ concludeqm̄ nõ ſine cã d̃r Ecci.x. Odibilis ẽ cozam deo ꝛ hominibꝫ ſupbia. Nã vt dicit theophilus vbi s̃. Supbia ↄ̄riat̃ diuine dilectioni inq̃ntū.ſ. ſupbus non ſe ſubijcit diuine regule ꝓut debʒ. Et etiam q̇nq3 dilectiõi ꝓximi inq̃ntum inoꝛdinate ſe prefert ꝓrimo aut ab eiꝰ ſubiectione ſe ſubtrahit i q̃ derogat̃ diuine regule. Audite o ſupbi ꝛ rebelles deo atq3 eccleſie ꝛ his q̇bꝫ obedire tenemi. O filij rebelles parentibꝫ:o chriſtiani rebelles eccłiaſticis prelatis ꝛc̃. voſipſos extollitis. Certe tandẽ in infernum dep̄memini Figura Nũeri.xvj. Jn choꝛe dathan ꝛ abiron rebellibꝫ moyſi quos terra abſoꝛbuit Ps̃. Oculos ſupeꝛboꝛum humiliabis.

s Ecundꝰ ar. Jn euangelio p exemplū pharisei ꝛ publicani inſtruimur q̃tū valet humilitas ꝛ q̃ ſit deteſtabilis ſuperbia. vbi ſunt tria diligent̃ ↄſiderãda ꝛ ſepius attendenda.

Primũ ẽ phariſei p̄ſumptio deteſtãda.

Scõm publicani hũiliatio cõmẽdãda.

Tertium eſt vtriuſq3 concluſio memoranda. Jn hoc ſermone dicendū de primo quod tangitur cum dicit̃ Phariſeus ſtãs hec apud ſe oꝛabat. Deꝰ gratias tibi ago quia nõ ſum ꝛc̃. vſq3:que poſſideo. Theophilus. Apud ſe oꝛabat quaſi non apud deum: quia ad ſe redibat per peccatum ſuperbie. Apparet autem ex euangelio ſua p̄ſumptio deteſtanda.

Primo qꝛ ſe iuſtificabat

Scdo qꝛ alios iudicabat.

Tertio qꝛ alijs ſe p̄ferebat.

Primo ꝛc̃. Jactās se de duabꝫ ꝑtibꝫ iusticie q̄ sunt: declinare a malo: ꝛ facere bonū. Vñ dicebat. Nō sum sicut ceteri hoim raptores: iniusti: adulteri. ieiuno bis i sabbato: decias do oim qui possideo. Male q̄ppe icepit vt oñderet se iustū esse. Debuit em̄ incipe ab accusatiōe sui: ꝰm illō Prouer. xviij. Iustꝰ in ꝑncipio accusator ē sui.

Scdo quia alios iudicabat ꝛ accusabat qꝛ dicebat ꝙ ceteri erant raptores ꝛc̃. vlteriꝰ etiā ꝙ nō erat sic̄ ille publicanꝰ. Rho. xiiij. Tu q̇d iudicas frēz tuū: oēs stabimꝰ añ tribunal chr̄i. Heu q̄ꝫ multi sūt aliorꝫ iudicatores q̇ ꝓpria pctā ñ ꝯsiderāt. Ber. Alios despiciūt ꝛ seip̄os deserūt. Tertio qꝛ se alijs ꝑferebat. dicebat em̄. Deus grās ago tibi: nō sū sic̄ cet̄i hoim ꝛc̃. Verū dicebat: sed nō vt itelligebat. Augꝰ. de ꝟbis dñi. Quere in ꝟbis eiꝰ: nihil inuenies qō deū rogauerit. Ascēdit q̇dē orare: noluit deū rogare: sed se laudare ꝛ roganti insultare. Greg. xxiiij. moral. Quattuor sunt spēs q̇bꝫ ois tumor arrogātiū demōstrat̄. Cū bonū: aut a seip̄is se hr̄e existimant. Aut si sibi datū desuꝑ credūt ꝓ suis hoc se accepisse meritꝫ putāt. Aut certe cū iactāt se hr̄e qō nō hñt. Aut despectꝫ ceteris singulariter aꝑpetūt videri hr̄i quod hñt. O q̄ꝫ fugiēda ē suꝑbia q̄ oia bona oꝑa inficit. Exēplū in vitasp̄a. Senex q̇daꝫ dixit. Qñ cogitatio superbie vel vane gl'ie te ipugnat: ꝑscrutare teip̄m: si oia mādata dei seruas: si inimicos diligꝫ: si gaudes in gl'ia inimici ꝛ ꝯtristarꝫ in deiectiōe eiꝰ. Et si nō hēs hoc/tūc seruꝰ inutilis es. Nihil itaqꝫ de te grāde sentias: scias em̄ ꝙ elata cogitatio oia bona dissoluit. Legit̄ aūt de q̄dā ꝟgine q̄ a iuuētute deo seruiuit: quā venientē ad extrema/ ep̄s loci illiꝰ credēs eā scām: ꝑsonal'r visitauit cū sacramentis Et dixit circūstātibꝫ Merito dies ista eēt celebrāda in q̄ ista ꝟgo deuota ē moritura. Illa hec ꝟba audiens: sibijp̄i cōplacuit sic̄ ꝛ solita erat. Et sic obijt. Et ifra spaciū triginta dieꝝ aꝑpuit ep̄o dicens se dānatā ꝓpter sui ip̄siꝰ cōplacentiā ꝛ suꝑbiā quā habuit in extremis. Vñ Ber. Multo meliꝰ est esse pctōrē hūilē q̄ꝫ iustū arrogātē. Qō a dño apte oñdit̄ vbi phariseus ꝛ publicanus in exemplū inducunt̄. Vñ q̇dā. Inq̇nat egregios adiūcta suꝑbia mores.

Tertiꝰ ar. Aud. ꝛc̃. Et certe multum est ꝑicl'osa suꝑbia. Attēdite qm̄ circa maiora maiꝰ ꝑiculū ꝟtit̄. xlij. di. Quiescamus. Et. ff. ď carboniano edicto. l. j. §. Si q̇s. Aia aūt est corꝑe nobilior: ideo magꝫ cauendū est aīe ꝑiculū q̄ꝫ corꝑis. Attēdite inquā. Si sciretꝫ ꝙ oēs q̊tq̊t iuerūt ꝑ viā aliquā ceciderūt in barathrū: nōne talē viam fugeretꝫ: Expone: qm̄ via suꝑbie est ꝑ quā oēs cadūt in infernū. Prouer. xvij. Qui altā facit domū suam q̄rit ruinā.

Sermo. ij. ꝓ dñica. xj post Trinitatꝫ

Omnis qui se ꝛc̃. Ego sum minimꝰ apl'oꝝ q̄ nō sum dignꝰ vocari apl'us: qm̄ ꝑsecutus sum eccl'iam dei. j. Cor. xv. Tria sunt ibi notanda.

Primū apostoli ꝓfunda hūiliatio Ego sum minimus apostoloꝝ.

Scdm hūiliatiōis plenissima exp̄ssio. q̄

Tertiū huiꝰ exp̄ssiōis assignata ratio. qm̄ ꝑsecutꝰ ꝛc̃. (nō sum ꝛc̃.

Propter p̄dicta dicebat. j. Tim. j. Priꝰ fui blasphemꝰ ꝛ ꝑsecutor ꝛ ꝯtumeliosus: sed miscdiam dei ꝯsecutꝰ suꝫ. Et. j. Tim. ij. Pctōꝝ p̄mꝰ ego sum: sed miscdiam consecutus. Salutatio. Omnis ꝛc̃.

Rimꝰ art. An suꝑbia sit grauissimū pctōꝝ: Q, nō. Suꝑbia difficile cauetur. qꝛ sic̄ ďt Augꝰ. Cetera pctā in malis oꝑibꝫ exercent̄ vt fiāt. superbia ꝟo bonis oꝑibꝫ isidiat̄ vt ꝑeant. Cōtra. suꝑ illud p̄s. Suꝑbi inique agebāt vsqꝫq̄qꝫ. ďt glo. Maximū pctm̄ in hoie est suꝑbia. Rñ. Tho. ij. ij. q. clxij. Lꝫ ex ꝑte ꝯuersionis ad bonū cōmutabile q̄ material'r se hꝫ in peccato/ñ habeat suꝑbia maximā grauitatē: eiꝰ tñ est maxia grauitas ex ꝑte auersiōis a bono incōmutabili q̄ est rō formal' ꝛ cōpletiua pcti. Primū ꝓbat̄. qꝛ celsitudo quā appetit suꝑbꝫ iordinate: ꝰm suā rōneꝫ nō hꝫ maximā repugnantiā ad bonū virtutꝫ. Scdm ꝓbatur. qꝛ in alijs pctis hō auertit̄ a deo vl' ꝓpter igrātiā: vl' ꝓpter ifirmitatē siue ꝓpt desideriū alicuiꝰ boni. Sꝫ suꝑbia hꝫ auersionē a deo ex eo ꝙ nō vult deo ꝛ regule eiꝰ subijci. qꝛ. s. aliq̇s vult excellere suꝑ illud qō est sibi p̄fixū ꝰm regu-

lam diuinā. Vñ dt Boeci⁹. Cū oia vicia
fugiāt a deo: sola superbia se opponit deo.
Propter qd etiā specialr dr Jac.iiij. Sup//
bis de⁹ resistit. Ad illud qd obijcit ꝙ su//
pbia difficillime cauet: dicendū. ꝙ hoc nō
est ꝓpter vehemētiā impugnatiōis: sꝫ ꝓpt
ei⁹ latentiā. ideo nō hꝫ maximā grauitatez
anteq̄ꝫ p rōnis iudicium dephēdat. Hec
Tho. Pro fundamēto. Ois supbia a d//
uersus pncipē graui plectēda est punitōe.
Virgili⁹. vj. eneid. Parcere subiectꝫ τ de//
bellare supbos. Et Gal. in alexan. Parce
hūili: facilis orāti: frāge supbū. Et Arist.
x. eth. Jnobediētib⁹ τ rebellib⁹ oportꝫ pe
nas apponere. Sed querit. An supbia τc̄.
Dic rn̄. vt s̄. Post rn̄sionem dicas. Vere
magne grauitatꝫ ē supbia/ q̄ postq̄ꝫ depre
hēdit p rōnem facile euitari posset tam ex
cōsideratiōe ꝓprie infirmitatꝫ q̄ꝫ diuie ma
iestatꝫ. vnde maximā deo infert iniuriam.
Job. xv. Quid tumet ꝯ deum spūs tu⁹:
Audite o supbi τ rebelles τ timete oēs le
gis diuie trāsgressores. Magna em̄ sup//
bia est (dt Hiero.) aduersus dei viuere vo
lūtatē. Auferte itaq̄ꝫ oēm supbiā: qm̄ sup
bia a regͦ celesti excludit. Figura Geñ.
iij. Primi parētes de padiso terrestri p su//
am supbiā fuerūt eiecti. Paradisus aūt il
le terrestrꝫ figura erat padisi celestis. Ps̄.
Hō cum in honore esset nō intellexit: cō//
parat⁹ ē iumētꝫ insipiētib⁹ τc̄.

s Ecūd⁹ ar. Jn pceð. τc̄. Hic dicendū
de scdo/ qd ē: publicani hūiliatio cō
mēdanda: de q̄ dr in euangelio. Et publi//
canus alōge stās nolebat nec ocl'os ad ce//
lū leuare: sed pcu. pec. su. di. De⁹ ꝓpiti⁹ esto
mihi pctōri. Jn quib⁹ tria notant quibus
patet humilitas publicani.

Primū est cōcussio timoris.
Secundū est cōfusio pudoris.
Tertiū est afflictio doloris.

Primū igit τc̄. Erat em̄ alonge stans ꝓpt
timorē/ nō se dignū reputās ꝓpi⁹ accedere.
Aug⁹. Timor dñi ꝯgruit hūilib⁹. et Ecc̄i
j. Radix sapie timere deū. Secūdū est:
cōfusio pudoris. q̄ nec volebat ocl'os in ce
lum leuare p̄ ꝟecūdia pctōꝝ. Ecc̄i. iiij. Est
ꝯfusio adducēs gl'iaz. Sed heu mlt'i eru//
bescūt ꝯfiteri: sed nec peccare nec peccasse
erubescūt corā deo. Bern̄. Pudet ablui et
nō pudet inq̄nari. Tertium est afflictio
doloris. s. amara cordis cōpunctio propter
quā pcutiebat pect⁹ suū/ dicēs p hūilē cō//
fessionē. De⁹ q̄ oia potes ꝓpiti⁹ esto mihi
pctōri. nō attēdas hui⁹ cordis prauitatez:
nihil in me ē vnde tibi placere τ veniā con
seq̄ debeam: nō nisi p miscd'iam tuā saluari
possum. Theoph. Percutiebat pect⁹ suū
cor q̄dāmō pungēs τ excitās: nec alid q̄ꝫ
ꝓpitiationē petebat. Dicebat em̄. De⁹ ꝓ//
piti⁹ esto mihi pctōri. Jn quib⁹ ꝟbis tria
notant que sunt necessaria cuilibet pecca//
tori vt veniam obtineat.

In quibus verbis digna notatu

Primū est recognitio offense maiesta//
(tis.
Scdm̄ est inuocatio di// uine pietatis. Deus. ꝓpitius esto.
Tertiū est confessio ꝓprie iniq̄tatꝫ. mi//
hi pctōri. Aug⁹. Dign⁹ est miscd'ia q̄ spi//
rituali labore q̄rit grām. Exemplꝫ de
scholari q̄ scp̄sit pctā sua in scedula: vt nar
rat Cesari⁹. Vide in ser. de epiph. ser. vj.

t Erti⁹ ar. Aud. τc̄. Multū g vtilis ē
humilis ꝯfessio. Nā vt dt lex Quia.
ff. ꝓ socio. Parcit spōte cōfitenti. Et sicut
hr̄. xj. q. iij. Jniustū. circa fi. Confessio hu
milis in malis melior est q̄ꝫ in bonis sup//
ba gl'iatio. Pone talē casum. Aliq̄s hꝫ du
os filios q̄ τ ambo offēderūt patrē: alt' tn̄
altero graui⁹. veniūt ambo rogaturi ꝓ ve
nia: q̄ min⁹ offendit se iustificat τ laudat τ
seruitiū qd pr̄i fec̄ exprobrat. Qui ꝟo gra
uius/ se hūiliat τ hūiliter miscd'iaz rogat.
Cui poti⁹ parcere debet pater: Certe ei q̄
se humiliat. Expone τc̄. Ps̄. Tu ꝓplm̄ hu
milem saluū facies.

Sermo. iij. ꝓ dñica. xj. post Trinita.

Mnis qui se

o τc̄. Gr̄a dei sum id qd sum. j.
Coꝝ. xv. Hui⁹ snie considera//
tio nos hūiliare debet. Nihil em̄ sum⁹ ni//
si a deo: neq̄ꝫ q̄ntū ad esse nature: neq̄ꝫ q̄n//
tū ad esse gr̄e: neq̄ꝫ q̄ntū ad esse gl'ie. Jdo
Pau. Gal. vj. Qui se existimat aliq̄d esse
cū nihil sit: ip̄e se seducit. Ois τc̄.

p Rim⁹ ar. An supbia sit pctm̄ specia//
le: ꝙ nō. Dicit Prosp li. de vita ꝯtē//
platiua: ꝙ nullū pctm̄ sine supbia aut po//
tuit esse aut poterit. Cōtra. Aug. li. d na
tura τ gr̄a: dt supbiā esse pctm̄ mlt'ū discre

tum ad alijs vicijs. Sen⁹ aūt n̄ distinguit a spēb⁹. Rn̄det Tho. ij. ij. q. clxij. Peccatū supbie dupl'r ɔsiderari pōt. Uno mō ſm ꝓpriā spēm quā h₃ ex rōne ꝓprij subiecti. Et h̄ mō est spēale pctm̄. q₃ h₃ speciale obiectū. Est em̄ amor inordinat⁹ ꝓprie excellētie. Alio modo ſm redūdantia₃ in alia pctā. et sic h₃ q̄ndā generalitatē inq̄ntū ex supbia oriri pn̄t oia pctā. Et hoc duplici rōne. Uno mō p se: inq̄ntu₃ oia pctā ordinant̄ ad finē supbie q̄ est ꝓpria excellētia. Alio mō idirecte ꝛ q̄si p accidēs. s. remouēdo ꝓhibēs: inq̄ntū. s. p supbiā hō cōtēnit diuinā legē p quam ꝓhibet̄ a peccando: ſm illō Hiere. ij. Cōfregisti iugū: rupisti vincula: dixisti/ nō seruiā. Ad illō āt qō obijcit̄ dicendū ꝙ illa autoritas intelligit̄ q̄ntū ad exteriorē effectu₃ supbie q̄ est ɔtēpt⁹ pcepti: nō q̄ntū ad affectū. Nō em̄ sp̄ fit pctm̄ ex ɔtēptu: sed q̄nq₃ ex ignorantia: ꝛ q̄nq₃ ex infirmitate. Hec Tho.

Pro fundamēto. Multū est cauēda supbia. Ad qō multū valet cōsideratio breuitat₃ ꝛ miserie ɔdicionis hui⁹ vite. Alanus de plāctu nature. Calcare si vis colla supbie: pēsa caduce pōdus origis: vite labores: mort₃ apocopā. Sed heu sicut dic̄ Sen̄. ad Lucil. In h̄ oēs fallimur ꝙ mortē nō ꝓspicim⁹: magna ps ei⁹ iā pterijt: q̄cq̄d etat₃ nr̄e retro est: mors tenet. Et ꝓpt̄ defectū talis ɔsideratiōis supbim⁹. Sed q̄rit̄ An supbia ꝛc. Dic rn̄. vt s. Et exinde dicas. Repmat̄ g̃ supbia ꝛ sic repmunt̄ oia mala. q₃ vt dr̄ Ecci. x. Initiū ois peccati supbia. Et Hiero. Quid tā supbum: q̄d ve tā ingratū q̄₃ aduersus eius viuere voluntatē q̄ ideo impat nob̄ vt cām hēat remunerādi. Audite o supbi pctōres: icorrigibiles: luxuriosi: fraudulenti ꝛc. Certe ꝓpter vestrā supbiā ꝛ duriciā tandē est₃ in infernū submergendi. Figura Gen̄. vij. in gigātib⁹ q̄ ꝓpter supbiā in diluuio pierīt Sic oēs supbi pereunt in diluuio inferni. Ps̄. Oculos supboꝝ hūiliabis.

S Ecūdus ar. In pceō. ꝛc. In isto dicendū de tertio: qō est vtriusq₃ ɔclusio memorāda. q₃ vt dr̄ dn̄s. Amē dico vobis: q₃ descēdit hic iustificat⁹ in do. su. ab illo. q₃ ois q̄ se exaltat ꝛc. Ubi ponit dn̄s tres notandas ɔclusiones

Prima est ɔclusio notande compatōis. Scd̄a est ɔclusio hūiliande ꝓsūptiōis. Tertia est ɔclusio exaltāde hūiliatiōis Prima est ꝛc. cū dr̄. Amē dico vobis: descendit. s. de domo dei/ hic. s. publican⁹ iustificat⁹. i. de impio p grām fact⁹ iust⁹: in domū su. ab illo. i. plus q̄₃ ille. vl' ab illo. i. p illo remanēte in fecib⁹ suis. Et merito: q₃ habebat ille iusticiā ꝓsumptā: hic verā Ille apō se iustificabat de opibus: hic ṽo apud deū ex fide ꝛ hūilitate iustificat⁹ est Uñ ſm Aug. enūerationi meritoꝝ pfert̄ ɔfessio peccatoꝝ. Basili⁹ Si tibi est ɔsciā alicui⁹ boni opis/ cela illā: et pctā tua cito pduc in mediū vt deleat ea dn̄s cū ea confessus fuer₃. Nō te iustifices orās ne sicut pharise⁹ ille exeas ɔdēnat⁹. Memēto publicani vt ita sicut ille delictoꝝ tuoꝝ veniam inuenias Scd̄a est ɔclusio hūiliande ꝓsūptionis: cum dr̄. Ois qui se exaltat hūiliabit̄. Judith. vj. De sua ṽtute gloriantes hūilias. Et nota bn̄ qō dicit dn̄s. Ois q̄ se exaltat hūiliabit̄. Ois iquā vniuersaliter sine exceptiōe: q̄ se exaltat supbiendo hūiliabit̄ ꝛ deijciet̄: vel in h̄ seculo p miseriā: vl' i futuro p penā eternā. Tertia est ɔclusio exaltāde hūiliatiōis: cū dic. Et ois q̄ se hūiliat spōte p pniam ꝛ pctōꝝ ɔfessionē exaltabit̄ in glia. Job. xxij. Qui hūiliat⁹ fuerit: erit in glia. Et tn̄ notandū ꝙ triplex est humilitas.

Una viciosa
Alia dolorosa
Et tertia virtuosa.

Prima igit̄ est viciosa. cuiusmodi ē humilitas hypocritaꝝ q̄ fingūt hūilitatē vt ad officia vel bn̄ficia assumant̄: vl' ab homib⁹ honorēt̄. Ecci. xix. Est q̄ se neq̄ter hūiliat et interiora ei⁹ plena sunt dolo. Hec est g̃ humilitas deceptiua. Item viciosa est humilitas platoꝝ q̄ ita sūt molles erga subditos ꝙ ab eis ɔtemnunt̄. Ecci. xiij. Noli esse hūilis in sapia tua ꝛ ne hūiliat⁹ i stulticiā seducar₃. Hec g̃ est hūilitas defectiua. Itē viciosa est humiliatio q̄ q̄s deijcit̄ in pcti vilitatē. Ecci. xiij. Attēde ne seductus in stulticia hūilieris. Hec est g̃ hūilitas defectiua. Scd̄a est hūilitas dolorosa q̄ fit p tribulationē: depssionē: vl' damnationē: ſm quā hūiliant̄ a deo superbi. Ps̄. Tu hūiliasti sic̄ vulneratū supbū ꝛc. Et Baruch. v. Cōstituit dn̄s humiliare

oēm mōtē. Tertia est hūilitas virtuosa q̄ ſm Tho. ij. ij. q. clxv. eſſentialr̄ ↄſiſtit in appetitu ſm q̄ aliq̄s tempat īpetū ani ſui nē inordinate tēdat in magna. habet ṽo regulā in cognitione vt ſe nō exiſtimet hō eē ſupra id qđ eſt. Ex interiori tñ diſpoſitōe hūilitatꝫ ꝓcedūt ſigna q̄dā extiora in verbis: factꝫ: ꝛ geſtibꝫ: q̄bꝫ id qđ interiꝰ latet manifeſtat̄: ſic̄ ꝛ in ceteris ṽtutibꝫ accidit. Ad hāc hūilitatē inuitat nos dñs dicens Mat. xj. Diſcite a me q2 mitꝭ ſum ꝛ hūilis corde. De hac ḡ ſola hūilitate verū ē qđ dicit Oīs q̄ ſe hūiliat exaltabit̄. Notandū aūt q̄ hec ſnīa: oīs q̄ ſe exaltat hūiliabit̄: pluries a dño in euāgelio repetitur vt deꝑmat ſupbiā quā ſup oīa vicia deteſtat̄: ꝛ hūilitatē cōmēdet quā ſepiꝰ laudare dinoſcit̄. Theo. Quia em̄ ſupbia plꝰ q̄ꝫ alie paſſiōes vexat hoim mētes: ideo crebiꝰ de hac monet Chryſ. Simꝰ itaq̄ȝ humiles vt ſimꝰ excelſi. Exēplū de ꝑdictꝭ ex vna parte de lucifero q̄ ꝓpter ſupbiā cecidit. Eſa. xiiij. Quō cecidiſti lucifer q̄ mane oriebarꝭ. Et ex alia de btā ṽgine q̄ ꝓpt ſuā hūilitatē tā gl'ioſe fuit ſublimata. Lu. j. Reſpexit dñs hūilitatē ancille ſue.

t Ertiꝰ art̄. Auđ. ꝛc̄. q̄ꝫ ḡ deſideranda eſt hūilitas. Nā ſicut đr de pe. diſt. j. c. In actiōe. Cor ↄtritū ꝛ hūiliatū deꝰ nū q̄ꝫ ſpnit. Incōueniēs aūt maximū eſt ſi nō hūiliemur. Nā vt đr. l. fi. C. de teſt. Illđ eſt icōueniēs ad qđ ſequit̄ incōueniēs. Ad hoc aūt ſequit̄ incōueniens damnatiōis. Attendite. Nōne poriꝰ eligeretꝭ liberi aīo ꝑ tres gradus deſcēdere ꝛ ī ſecuro eſſe/ q̄ꝫ ab alto in infimū barathꝝ ab alio violent̄ ꝑcipitari vnde nunq̄ꝫ poſſetꝭ extrahi. Expone ꝛ applica notādo illud Ber. Mater ſalutis humilitas.

Dñica. xj. poſt Trinitatꝭ
Sermo. iiij.

O Mnis qui ſe ꝛc̄. Humiliami ſub poteti manu dei vt vos exaltet in tp̄e viſitationis. j. Pet̄. v. Vide ſ. dñica. iij. ſermone primo.

p Rimꝰ art̄. An hūilitas ſit virtꝰ: Q, nō. q̄a nōq̄ꝫ ſonat in viciū. Dicit̄ em̄ Eccī. xix. Eſt q̄ ſe neq̄ter humiliat. Contra. Origenes expōnēs illđ Lu. j. Reſpexit dñs hūilitatē ancille ſue: đt. Prope in ſcꝑturꝭ vna de ṽtutibꝫ hūilitas ꝑdicatur.

Rn̄det Tho. ij. ij. q. clxj. Bonū arduum hꝫ aliq̄d vñ attrahit appetitū. ſ. ipām rōnem boni. et hꝫ aliq̄d retrahēs. ſ. ipſam difficultatem adipiſcēdi. ſm ꝑmū inſurgit motꝰ ſpei. ſm aliud motꝰ deſpatōis. Ideo circa appetitū boni ardui neceſſaria ē duplex virtꝰ. Vna q̄ refrenet animū ne imoderate tendat in excelſa: et hoc pertinet ad virtutē hūilitatꝭ. Alia que firmat animū cōtra deſpatiōnē: et impellit ipm̄ ad pſecutionē magnoꝝ ſm rōnem rectā: et hec ē magnanimitas. Patet ḡ q̄ hūilitas ē virtus. Autoritas aūt ꝓ alia parte inducta loquit̄ de falſa hūilitate ꝛ ficta q̄ ſm Aug. in quadam ep'a eſt q̄dā magna ſuperbia. Hec Tho. Pro fundamēto. Oīs virtꝰ eſt circa aliquid difficile. Ouidius de ponto. Difficile eſt fateor: ſed tendit in ardua virtus. Quod etiā expſſe đt Ariſt. ij. eth. Vbi dicit q̄ difficile eſt attingere mediū virtutꝭ. Cum ḡ querit̄ de humilitate An ſit ꝛc̄. Dic rñ. ꝛc̄. Poſt reſponſionē dicas. Multū ergo nobis eſt neceſſaria humilitas ne inordinate tendamꝰ ad ꝓpriam excellentiā. humilitas quippe ꝑcipue reſpicit ſubiectionē hoīs ad deum: ꝓpter qđ et alijs hūiliādo ſe ſubijcit. Nihil aūt nob̄ ē tānecariū q̄ꝫ đo ſubijci. pſ. Nōne deo ſubiecta erit aīa mea: ab ipo em̄ ſalutare meū. Audite o miſeri pctōres: fornicatores: auari ꝛc̄. nūc nō vultꝭ deo ſubijci. Certe tandē velitꝭ nolitꝭ ſubijciemī ſue iuſticie. Audite q̄d vob̄ dicat Ezech. xxij. In illa die ſcietꝭ q2 ego dñs cū effudero indig̃tiōnē meam ſup vos. Cōſiderate q̄m oīs ad deuꝫ ſupbia ꝛ rebellio in īfernū deijcit. Ecōtra hūilitas eleuat ad gl'iaꝫ. Figura Dañ. iiij. Nabuchođ. ſupbiēs a reḡ eiectꝰ eſt: poſtmodū aūt hūiliatꝰ/ in regnū ē reſtitutus. Expone ꝛc̄. Prouer. xxix. Supbuꝫ ſequit̄ hūilitas: ꝛ humilē ſpū ſuſcipiet gl'ia.

ſ Ecūdꝰ ar. In ꝑceđ. ꝛc̄. In iſto ſer. dicēdū de tribꝫ ↄſideratōibꝫ īductiuis ad deteſtationē ſupbie.

Prima eſt ↄſideratio miſerande nr̄e q̄ (litatis.
Secunda eſt conſideratio deteſtande ſue fallacitatis.

Tertia est ꝯsideratio formidāde diuīe potestatis

Prima igiṫ ⁊c̄. Job.xiiij. Hō nat⁹ de muliere.vi.tpe re.mł.mi. Miseria inquā vilitatis. Ecci.x. Quid supbis terra ⁊ cinis Vn̄ qdā. Cū fex cū lim⁹ cū res vilissima sim⁹. Vn̄ supbim⁹ in terrā terra redim⁹. Item miseria dubietatꝫ. Eccs.ix. Nescit hō vtꝝ amore vel odio dign⁹ sit: ſꝫ oīa nobis ī futuꝝ reseruanṫ incerta. Propterea etiā dicebat Job.ix. Verebar oīa opa mea sciens ꝙ non pceres delinquēti Et Greg.v.mo. Sepe iusticia nr̄a ad examen diuīe iusticie deducta iniusticia est: ⁊ sordet ī ꝯspectu districti iudicis qđ fulget in ocul' opantis. Considera itaqꝫ qm̄ cert⁹ es de cōmissis pctis: sed incert⁹ de venia. Considera vlterius ꝙ si sel' mortal'r peccasti: deū ⁊ oēz creaturā sibi ſuientē offendisti: iō ſm iusticiā: panis te suffocare deberet: aq̄ sūmergere ⁊ ignis incinerare. Et ita de alijs itelligendū est ſm hugo. Et ſm Augu. Pctōr nō est dign⁹ pane q̄ vesciṫ Quid ḡ si centies mortal'r peccasti: Itē est ꝯsiderāda miseria nihileitatꝫ. Gal'.vj. Qui se exis.aliq̄d eē cū nihil sit ipe se seducit. et Esa.xl. Oēs gētes q̄si nō sint sic sunt corā deo: ⁊ q̄si nihil ⁊ inane reputate sunt ei Et sic̄ dt Gre. Oīs creatura in q̄libꝫ instanti in nihilum decideret: nisi man⁹ oīpotētꝫ eā ꝯseruaret in esse. Scđa ē ꝯsideratio sue detestande fallacitatꝫ. fallacissima ei ē supbia q̄ ad h̄ eleuat vt depmat. Aliqn̄ em̄ depmit tpalit' deducēdo ad iopiā p⁹ ꝯsumptionē diuitiaꝝ in vestimentꝫ ⁊ alijs Ecci.xij. Dom⁹ q̄ nimis locuples ē: annullabiṫ superbia. Item cū supbi cupiūt se alijs p̄ferre existimantes p hoc honorē hr̄e plerūqꝫ confusionem inueniunt ⁊ ab alijs despiciunṫ sic̄ ecōtra hūiles honoranṫ. Aliqn̄ etiā deprimit spūaliter q₂ spūalia bona (si que sunt) inficit ⁊ ad multa mala ⁊ vicia ruere facit. Vn̄ quidā. Si tibi grā: si sapia: formaqꝫ deṫ: sola supbia destruit oīa. s. i inferno si comiteṫ. Et Tob.iiij. Supbiā in tuo sensu ⁊ in tuo aīo nunq̄ dn̄ari pmittas. Ab ipa em̄ sumpsit initiū oīs pditio. Qđ ptꝫ in pctō luciferi ⁊ ade. Tandē etiā depmit eternal'r. Vn̄ dr lucifero Esa.xiiij. Detracta est ad inferos supbia tua Tertia est ꝯsideratio formidāde diuīe ptātis q̄ semp supbos deijcit ⁊ hūiliat Ps̄. Deiecisti eos dū alleuarenṫ. et Ecci.x. Sedes ducū supboꝝ destruxit deus. Exēplū in pharaone Exod.xiiij. In Nabuchodonosor Danielis.iiij. balthasar Danielis.v. In amā Hester.vij. In holoferne Judith.xiij. In chore: dathan: ⁊ abyrō Nu.xvj. In antiocho.ij. Mach.ix. In herode Act.xij. Cōsidera igiṫ o supbe oīpotētiā dei cui nihil resistere p̄t Jō iob.xv. Quid tumet ꝯ deū spūs. ⁊ Prouer.xvij. Qui altā facit domū suā q̄rit ruinā.

T Ertius ar. Aud. ⁊c̄. Cauete ḡ ne supbū sathanā imitemi. Si em̄ sathanā imitami non potestis esse in grā chr̄i: imo sathane eritis sociandi in inferno. q₂ vt hr̄ extra de sen. excōica. c. quante p̄sumptiōis Quos par facin⁹ coinq̄nat silis pena comitaṫ. Nec em̄ p̄t amic⁹ eē dei q̄ diabolūꝫ sequiṫ. Nā vt dic̄ lex liberi. ff. d inoffi. test. Qui cū inimicꝫ meis ē: amic⁹ me⁹ nō ē Nō em̄ amicus regis ē: q̄ cū ei⁹ aduersario pugnat ꝯ regem. Expone ⁊ applica: notādo illud Bern̄. Quē seq̄mini miseri quē seq̄mini. Nōne videtꝫ sathanā q̄si fulgur d celo cadentem.

Dn̄ica.xj.post Trinitatis
Sermo.v.

O Mnis qui se ⁊c̄. Discite a me q₂ mitꝫ sum ⁊ hūilis corde ⁊ iuenietꝫ requiēꝫ aīab₃ vr̄is Mat.xj. Notabil' lectio nobis ē a dn̄o ꝓposita vbi sūt tria ꝯsiderāda

Primū docētꝫ benignitas Disci. a me/ q̄ sū de⁹ vr̄ i forma hūana vob loq̄ns.

Scđm ē doctrie ṽitas. q₂ mi. sū ⁊ hu. c.

Tertiū ē discētꝫ vtilitas/ ⁊ iue.re.a.ve. De pmo Heb.j. Multifarie mł'tisqꝫ modis olim de⁹ ⁊c̄. nouissime dieb₃ istꝫ locutus est nobis in filio. De scđo Jo.xiij. Exēplū dedi vob vt quēadmodū ⁊c̄. De tertio Aug. Inq̄etū est cor nr̄m donec requiescat in te. qđ esse non p̄t sine māsuetudine ⁊ humilitate. Omnis ⁊c̄.

P Rim⁹ arti. An hūilitas sit potissima ṽtutum: Q, sic Humilitati debetur maximū p̄miū: q₂ qui se hūiliat exaltabiṫ.

Cōtra. Charitas p̄fert oībꝫ ꝟtutibꝫ: iu/
xta illō Col. iij. Sup̱ oīa charitatē hēte.
Rñdet Tho. ij. ij. q. clxij. Bonū hūa/
ne ꝟtutꝭ in ordine rōnis ꝯsistit q̄ quidē at
tēdit̄ pncipalr̄ respectu finis. Un̄ ꝟtutes
theologice (q̄ deū hn̄t ꝓ obiecto vltimū fi/
nē) sunt potissime. Secūdario aūt attēdit̄
ꝓut ꝭm rōnez finis ordinant̄ ea q̄ sūt ad fi
nē. Et hec q̇dem ordinatio eēntialr̄ ꝯsistit
in ipa rōne ordināte: participatiue āt i ap/
petitu p̱ rōnem ordinato: quā q̇dē ordina
tionē vniuersaliter facit iusticia p̄sertiz le
galis. Ordinatōi aūt facit hoiez bn̄ subie
ctū hūilitas vniuersalr̄ q̄tū ad oia. Que/
libet aūt alia ꝟtus q̄ntū ad aliquā spēalez
matiaz. Et iō pꝰ ꝟtutes theologicas ꝛ itel
lectuales ꝟtutes q̄ respiciūt ipam rōnem:
et pꝰ iusticiā p̄sertim legalē / potior ē ceterꝭ
hūilitas. Ipi āt hūilitati ꝓmittit̄ spēal' ex/
altatio: nō ꝙ ipa sola eā mereat̄ sꝫ q2 eiꝰ ē
ꝓpriū ꝯtēnere sublimitatē trenā. Hec tho.
Pro fūō. Ois virtꝰ ꝓpriā hꝫ excellentiā
Ouid. de arte. Est nulla nisi ardua virtꝰ.
Et Arist. j. eth. Ois virtꝰ ē laudabilis: sꝫ
tn̄ altera magꝭ. Querit̄ ḡ An hūilitas ꝛc̄.
Dic rn̄. vt s. Post rn̄. dicas. Multū cer/
te laudāda ē hūilitas p̱ quā in celū ascen/
dit̄ / vnō p̱ supbiā diabolꝰ descēdit: ꝛ p̱ quā
etiā ad nos ꝛ i nos dn̄s descēdere dignat̄
Augꝰ. Uidete frēs magnū miraculū. Al
tus est deꝰ: eleuas te ꝛ fugit a te: hūilias
te ꝛ venit ad te. Attēdite o pctōres supbi
et rebelles deo ꝛc̄. Principiū certe exalta/
tiōis / hūilitas est. Figura. j. Re. ix. ꝛ. x.
Saul q̄rēs asinas: in regnū est exaltatꝰ: q̊
supbiēte est a deo deiectꝰ. Dauid pascēs
oues pr̄is sui: i regē est inūctꝰ. j. Re. xvj.
Expone ꝛc̄. Ps. Excelsus dn̄s et humi/
lia respicit.

S Ecūdꝰ ar. In p̄ce. ꝛc̄. Nūc dicēdū de
iductiuis ad hūilitatē q̄ sunt duo p̄ci
pua. Primū est miseria deplorāde fragi/
litatꝭ. Scōm est efficacia desiderāde vti
litatꝭ. In h̄ ser. dicendum de pmo. Ubi ē
consideranda triplex nostri miseria
Prima est miseria corpalis vilitatꝭ.
Scōa est miseria spūalis q̄litatꝭ.
Tertia est miseria totalis hūanitatis.
Prima est corpalis vilitatꝭ q̄ paret ex ma/
teria pōris formatiōis: ex materia interio
ris repletiōis: et ex matia vlterioris reso/
lutiōis. Ex vili em̄ materia corpus hois
est formatū plenū oi feditate: ꝛ tādē in pu
tredinē resoluet̄ ꝛ efficiet̄ ꝟmiū esca. Unō
in tobiade. Sperma pus: nūc saccꝰ olens:
post ꝟmibꝫ esca In tumulo: ꝓ q̄ dote sup/
bit hō. Et Job. xxv. Hō putredo ꝛ filiꝰ
hois ꝟmis. Scōa est miseria spūal' q̄li
tatis. Tū ꝓpter deficiendi ꝓnitatē. Nam
ad sibilū vēti plerūqꝫ recidiuamꝰ. Fragile
q̇dē est vitrū qō casu frangit̄. fragilior te/
la aranee q̄ flatu rūpit̄. sed fragilissimꝰ hō
q̇ solo visu interimit̄. Gen̄. viij. Proni sunt
sensus hois in malū ab adolescētia. Tum
ꝓpter ꝓficiēdi tarditatē. In cuiꝰ figura fi/
lij isrl' in spacio q̄draginta annoꝝ vix q̇nqꝫ
dietas in deserto p̱fecerūt: in vltimo anno
viciniores existētes adhuc terre egypti q̄ꝫ
terre ꝓmissiōis. vt patet in li. Nūe. Iō dr
Job. vij. Factꝰ sū mihimetipsi ḡuis. s. ad
bonū op̱andū. Tum ꝓpter statꝰ dubietatē
Greg. Cuncta de meritꝭ nr̄is in futuꝝ ser
uant̄ incerta vt certā vitā teneamꝰ hūilita
tē. Et Grego. xxv. mora. Sepe ꝯtingit vt
q̇ vident̄ stare hūano iudicio: iā in conspe/
ctu diuini iudicij iaceant. Et q̇ h̄ corā hoi/
bus iacēt: iā in cōspectu diuini iudicij stēt.
Et exemplificat de iuda ꝛ eiꝰ apostolatu,
et de latrone euāgelico in cruce. Et addu/
cit illō Apoca. iij. Tene qō habes: vt ne/
mo accipiat coronā tuā. Et. j. Cor. x. Qui
se existimat stare videat ne cadat. Ter/
tia est miseria totalis humanitatis: q̄ scꝫ
spectat ad totū hoiem ex aīa ꝛ corpe cō/
positum. Cuiꝰ ingressus in mundū est fle/
bilis ꝛ dolorosus: p̱gressus debilis ꝛ labo
riosus: egressus horribilis et timorosus.
Augꝰ. de spū ꝛ aīa. Lugētes in hūc mū
dū intramꝰ: cum labore viuimus: cū timo
re exituri sumus. Sed parum est hmōi co
gitare p̱ intellectū nisi ꝛ moueant affectuz
ad ꝯtēptū nr̄i. He supradicte miserie attē/
te considerate / dant homī cognitionez sui.
De qua Bern̄. Scio neminē absqꝫ cogni
tione sui saluari: de qua nimiꝝ mater salu
tis humilitas orit̄. Exempluz de abraā
Gen̄. xviij. dicente. Loquar ad dn̄m meū
cum sim puluis ꝛ cinis. Itē in moyse q̇ re/
cusauit ꝓpli ducatū Exo. iiij. quousqꝫ vicz
intellexit dn̄m iratum. Item in Dauid. j.
Reg. xxiiij. qui dicebat. Quē p̱seq̄rꝭ: canē
mortuū ꝛ pulicē vnū. Item de Ioāne ba/

ptista q̇ dicebat. Nō sū dign⁹ soluere cor/
rigiā calciamēti ꝛc̄. Ecōtra angeli mali p/
pter defectū cognitiōis.i. ꝯsideratiōis sui
ipsoꝝ supbierūt. Hugo li. de aīa. Supbia
e celo nata est: sed velut immemor q̄ via in/
de ceciderit: illuc postea redire nō potuit.

t Erti⁹ art. Aud. ꝛc̄. Cauete ḡ a negli
gentia ꝯsiderādi ꝓprias miserias: ne
in ruinā incidatis. Dicit. l. ff. Locati. l. Si
q̇s domū. §. j. Preuidere debet q̇s qd cō/
tingere pōt. Et. xxij. di. In noīe. circa pn/
cipiū. Precauēdū est futurꝫ picl'is. Caue/
te ne sitꝫ silēs hoi q̇ in cacumie mōtꝫ exi/
stens nocte tenebrosa/pedem figere putās
sup solidū/subito corruit. Expone ꝛ nota
ꝙ secuꝝ ē incedere p terrā infimā. Grego.
Sola est hūilitas q̄ cadere nō potest.

Sermo.vj.pro dñica.xj.post Trinit.

Omnis qui se

o ꝛc̄. Quāto magn⁹ es/humilia
te in oibꝫ: et corā deo inuenies
grām. Eccl. iij. Tria sunt ibi notanda.
Primū hūiliationis ꝟitas. quanto ma
gnus es humilia te.
Secūdū hūiliatiōis generalitas. in oi/
Tertiū hūiliatiōis vtilitas. Et (bus.
coram deo inuenies grām.

De pmo Rom. xij. Nō alta sapiētes: sꝫ
humilibꝫ cōsentiētes. De scdo. j. Pet. ij.
Subiecti estote oi hūane creature ꝓpt de/
um. De tertio Jac. iiij. Humilibus dat
grām. Salutatio. Omnis ꝛc̄.

p Rim⁹ ar. An hō debeat se oibꝫ p hu
militatē subijcere: Ꝙ, nō. Hūilitas
pcipue ꝯsistit in subiectiōe hois ad deum.
sed illud qd debeṫ deo nō est hoi exhiben
dū. Patet in oibꝫ latrie actibus. Contra
Phil. ij. In hūilitate supiores inuicē arbi
trātes. Rndet Tho. ij. ij. q. clxij. In ho
mine duo pnt ꝯsiderari. s. Id qd dei est. et
id qd est hois. Hois autē est q̇cq̇d ptinet
ad defectū. sed dei est q̇cq̇d ad pfectiōez p/
tinet ad salutē: fm illud Osee. xij. Perdi/
tio tua ex te israel: ex me tm̄ auxiliū tuum
Igiṫ q̇libet hō fm id qd suū est debet se
cuilibet alij subijcere q̄ntū ad id qd dei est
in ipo. Non aūt h reqrit hūilitas vt aliq̇s
qd dei est in seipso subijciat ei qd apparet
esse dei in altero. Nam illi q̇ dona dei par/
ticipant: cognoscūt ea se hr̄e a deo: fm illd
j. Cor. ij. Ut sciam⁹ q̄ a deo donata sunt
nob. Nec etiaꝫ reqrit hūilitas vt aliq̇s id
qd est suū in seipso subijciat ei qd ē homis
in pxio. Alioqn oporteret vt q̇libet repu/
taret se magꝫ pctōrem quolibet alio: cū tn̄
apl's absq; piudicio hūilitatꝫ dicat Gal.
ij. Nos natura iudei ꝛ n̄ ex gētibꝫ peccato
res. Potest tn̄ aliq̇s reputare aliq̇d boni
esse in pxio qd ipe nō habet: vl' aliq̇d ma/
li in se esse qd in alio nō est ex q̊ pōt ei sub/
ijcere se p hūilitatē. Ad illud aūt qd obij
ciṫ dicendū ꝙ nō solū debem⁹ revereri deū
in seipo: sed etiā id quod est dī revereri de
bem⁹ in q̇libet: lꝫ nō eodē modo reuerētie
quo reueremur deū. Hec Tho. Pro fū
damēto. Null⁹ si bn̄ ꝯsideret se alijs pfer/
re debet: sed subijcere: cum oia in h mūdo
sint variabilia ꝛ incerta p futuro. Galt. in
alexā. Proh glīa fallax impij. Proh q̄nta
patent ludibria sortꝫ hūane. Idē. Parcite
mortales anios extollere fastu. Collatis
opibꝫ aspnariq; minores. Parcite victo/
res: igrati viuere sūmo Victori vires sce
ptrū diadema triūphos Diuitias dare q̇
potuit auferre valebit. Et Claudianus.
Aspiciat ne quis nimium sublata secūdis
Colla gerat. Nam sic dr̄ Sene. ad Lucil.
Dari bonū qd potuit auferri potest. Ne/
mo ḡ in q̄licunq; statu supbire sed magis
hūiliari dꝫ. Sed q̄riṫ An p hūilitatē ꝛc̄.
Dic rn̄. vt s̄. Tandē dicas. Vera igiṫ est
hūilitas cū aliq̇s se reputat indigniorem:
minorē: ꝛ viliorē oibꝫ: ꝛ talis vult ab alijs
reputari. Bern. Hūilitas virtus est q̄ hō
vera sui cognitiōe sibi vilescit. Idē. Vere
humilis vult vilis reputari: nec hūilis p̄/
dicari. Attendite o pctōres miseri qui cū
sitis mali vultis boni reputari ꝛc̄. Quid
tandem ex vestra reportabitis superbia:
Certe ꝯfusionem importabilē. Figura
Gen. xj. in filijs filiorum noe volentibus
edificare turrim que ad celos pertingeret
qui tandem ꝯfusi sunt. Expone. Omnis
supbia sigṫur p turriꝫ babylonis: qm̄ oēs
supbi tandem ꝯfusionē inueniūt. Ps. Cō
fusi sunt: qm̄ deus spreuit eos.

s Ecūdus articulus. In pced. ꝛc̄. In
hoc sermone dicendū de secūdo: qd
est efficacia desiderande vtilitatis. Est au

tem notāda p̄cipue triplex hūilitatis vti//
Prima est vtilitas gratiose (litas.
euasionis.
Secunda est vtilitas ꝟtuose ꝑfectiōis.
Tertia est vtilitas glīose exaltatōis
Prima est ꝛc. Per humilitatē em̄ euadit
hō diabolicam tentationē. Aug.in glo.su
per.vij.ca.Rom̄. Nemo pōt vincere spiri
tuales neq̄tias nisi armis hūilitatꝭ. Esto
humilis ꝛ non p̄sumens de te: ꝛ tūc pote//
ris vincere. Vide paruū Dauid ꝯtra in//
gentem goliam non in ꝓprijs viribꝫ:sed in
dei nomie p̄sumētē. Sicut em̄ dꝛ Eccī.iij.
A solis humilibꝫ honorat̄ deus: et iō pu//
gnat pro eis. Humilis q̄ppe in imo se po//
nit:ideo nō habet vbi cadat. Greg. Sola
hūilitas cadere nō potest. Itē per hūili//
tatem euadit homo iram dei. Vn̄.ij. Pa//
ral.xxxij. Humiliatꝰ est Ezechias: ꝛ ideo
nō venit ira dei sup eum. Et.iij.Reg.xxj.
de Achab rege pessimo dicit dn̄s ad He
liam. Nunq̇d vidisti achab hūiliatū coꝛā
me:quia igit̄ humiliatꝰ est mei causa: nō
inducam malum in diebꝫ eius. Est etiam
exemplū de niniuitis Jone iij. Sic etiam
quotiescunq̄ flagellabant̄ filij isrl̄: ipsꝭ hu
miliatis parcebat deus. Sicut patet in li
bris Judicū: Regū: Judith: Hester: et
Machab. Ps. Humiliatꝰ sum ꝛ libera//
uit me. Itē ꝑ humilitatē euadit hō hoīs
indignationē. emollit em̄ hūilitas duram
homis supbiam. Vnd̄ Gen̄.xxxij. Jacob
humiliādo se coꝛam esau/compescuit irā
eius. Et Judic.viij. Gedeon sua humili
respōsione sedauit viros effraim iurgan//
tes foꝛtiter cōtra eum. Scd̄a est vtili//
tas virtuose ꝑfectionis. Ibi em̄ fundamē
tum debet esse hūilitas. Aug. d̄ ꝟbis dn̄i.
Cogitas magnā fabricā ꝯstruere celsitu//
dinis: prius cogita de fundamēto hūilita
tis. Vbi nota ſm Tho.ij.ij.q.clxj. ꝙ hu//
militas dꝛ fundamentū spūalis edificij ꝑ
modū remouentis ꝓhibens inquātum.s.
supbiā expellit cui deus resistit ꝛ facit ho//
minē subditū ꝛ patulum ad recipiendum
influxum diuine gratie. Fides aūt dicit̄ p̄//
mū fundamentū per qd̄ iam ad deum acce
dit̄. Juxta illud Hebꝛe.xj. Accedentē ad
deū opoꝛtet credere. Est itaq̄ humilitas
p̄mū fundamentū disponens ad diuinoꝝ
cognitionē ꝛ amoꝛē. Richar. de sctō vict̄.
Ipa humilitas sola est que mentē diuino
accendit lumine: celesti q̄ꝫ desiderio inflā//
mat et amoꝛe. Vnde Grego.xxij.moꝛal̄.
Obstaculū veritatꝭ tumoꝛ est mentꝭ. quia
dum inflat obnubilat. q̇d (vt ostendit tho.
ij.ij.q. clxij.) intelligendū est quo ad cog//
nitionē veritatis affectiuā. quia dum sup//
bi in ꝓpꝛia excellentia delectant̄: veritatis
excellentiā fastidiunt. Hinc dicit Grego.
xxxiij.moꝛal̄. Supbi et secreta quedā in//
telligenda ꝑcipiunt: ꝛ eoꝛū dulcedinē ex//
periri non possunt. etsi nouerint quō sunt:
ignoꝛant quō sapiunt. Ideo Pꝛouerb.xj.
Vbi humilitas: ibi sapientia: que scꝫ no//
minat gustum expimentalē spūalis agni//
tionis. Item humilitas est causa virtuo//
se ꝑfectionis q̄ntum ad virtutū augmen//
tationē. quia quanto hūilioꝛ est aliq̇s. tā//
to est spūalium bonoꝝ capacioꝛ. Augꝰ. su
per illo verbo Lu.x. Sedebat Maria se//
cus pedes dn̄i ꝛc. Quāto humilisꝰ sedebat
tanto amplius capiebat. quia sicut ipe ali
bi dicit: fluunt aque de tumoꝛibꝫ montiū
ad infima valliū. Itē est causa ꝟtuose ꝑfe//
ctionis q̄ntum ad cōsūmationē. Dicit em̄
Augꝰ. ꝙ humilitas est ceteraꝝ virtutum
cōseruatrix in eo ꝙ ipsa est ꝓpꝛie ꝑseueran
tie coadiutrix. Et idō dicit Greg. Qui ce
teras ꝟtutes sine humilitate cōgregat q̄si
qui puluerē ad ventum poꝛtat. Secun//
da est vtilitas gloꝛiose exaltationis. Am//
bꝛo. super Beati imaculati. Quanto q̇s
est abiectioꝛ in hoc seculo: tāto magꝭ exal//
tabitur in futuro. Nam per quot gradus
humilitatis h̄ quis descendit: per tot gra//
dus exaltabit̄ in celo. Idō etiā dicit Gre
go. ꝙ euidentissimū signū repꝛoboꝝ est su
perbia: electoꝛum ꝟo humilitas. Et Au//
gust. in ep̄la. Quem supbum esse videris:
filium esse diaboli non dubites. Itē super
psal. Supbia angelū fecit diabolū: humi//
litas hominē deum. Exēplū humilitatꝭ
habemus in oibus electis dei: qui omnes
per humilitatē deo placuerunt specialiter
in beata ꝟgine m̄re que cum m̄r dei elige//
ret̄: ancillā se nomiauit. Luc.j. Pꝛecipuū
aūt exemplū est in chꝛisto qui matrē hūi//
lem elegit in conceptione: humilē domū
in natiuitate: hūilē lectum: vt patet Lu.ij

Qui etiā voluit subdi hominib9 ptz etiā3 Lu.ij. Qui discipulo℞ pedes lauit. Joan. xiij. Qui humiles piscatores sibi sociauit Mat.iiij. Qui in passione hūiliauit se vsqꝫ ad mortē crucis factus obediens. vt hꝫ Phil.ij. vbi glosa. Ecce habes hūilitatis exēplū supbie medicamentū. Quid ḡ intumescis o hō: pellis morticina qd inflaris. Et Bern. Intolerabilis impudētie res ē: vt vbi se exinaniuit maiestas inflet vermiculus vilis ↄ intumescat.

t Ertius ar. Aud. ↄc. Cauete ḡ ne per supbiā p hūiliatiōis defectū tot ↄ tāta bona amittatꝫ. Dicit regl'a iurꝫ. Dānū qd quis sua culpa sentit sibi nō alteri deb3 imputare. ff. de reg. iu. l. Qd qs. Vñ damnū subtractōis diuine grē nō dꝫ qs ipu tare diuine seueritati sed sue negligētie. vt hꝫ. xj. q. iij. Audi. Videte ne sitꝫ siles cuidā indigenti gr̄a regis. volenti qdem palatiū intrare sed nolenti de eq̄ descendere ꝓpter qd arcet ab ingressu. Expone ↄ applica: notādo illud Mat. xviij. Amen dico vobis: nisi conuersi fue. ↄ effi. sic par. nō intrabitis in reg. celo℞.

Alij s̄mones ꝓ eadē d̄nica.

G Ratia dei sū

id qd sum. j. Co℞. xv. Sufficit tibi gr̄a mea. ij. Co℞. xij. Propt tria sufficere dꝫ nobis gr̄a.

Prīo rōne diuine inhabitatiōis
Scdo rōne diuie filiatiōis
Tertio rōne eterne saluatiōis.

Hec em̄ tria facit gratia dei. De primo Aug. Quib9 meritꝫ nisi p gr̄az dei meruimus fieri tēplū dei. De scdo Gal. iiij. Gr̄a filij dei estꝫ. De tertio Ro. vj. Gr̄a dei vita eterna. Gr̄a ↄc.

p Rim9 ar. An absqꝫ gr̄a sp̄ūsscti possit aliquis a culpa resurgere: Oꝫ sic. In pctō mortali exñs p̄t velle iusticiā. sꝫ nihil aliō ē eē iustū q̄ velle iusticiā: qꝛ iusticia ē rectitudo volūtatꝫ. Cōtra Ro. iij. Justificati gratꝫ p gr̄az ipi9. Rñdet Rich. i. ij. di. xxviij. Oꝫ ñ Cui9 rō ē resurgere a pctō est ad ea restitui q̄ homo amiserat p pctm̄ Per pctm̄ āt mortale tria amittit. s. q̄dā3 sp̄ūalē diui lumīs silr̄itudinē Propt cuius amissionē aīa peccatrix dꝛ tenebra. Unde Aug. iiij. d tri. Tenebre sūt stulte mētes hominū p̄ua cupiditate atqꝫ ifidelitate cecate. Itē amittit habilitatē ad gr̄az Vñ augu. i ench. Alio℞ q̄cūqꝫ sūt vicia naturaliū sūt ꝓuatiões bono℞. s. ꝓpt diminutionē habilitatꝫ natural' ad bonū. Itē amittit idoneitatē ad vitā eternā icurrēdo obligatiōnē ad penā ꝑpetuā. Ad nullū aūt p̄dicto℞ restitui p̄t nisi p gr̄am. qꝛ gr̄a ē q̄dā sp̄ūal' silr̄itudo diuini lumis. Per eā ēt trahit ad deū volūtas hoīs sine q̄ tractu ñ restituit habilitas ad bonū. Per ipā3 etiā tollit di offēsa ↄ ex ↄñti obligatio ad penā eternā/ ↄ reddit hō dign9 etna vita Hec Rich. Ad illō aūt qd obijcit dicēdū f̄m Bon. q' pōt velle exiliter ↄ semiplene queadmodū dꝛ. Vult ↄ nō vult piger sꝫ nō plene ↄ sufficiēter: sic dt apl's Phil. ij. De9 opat i nobis ↄ velle ↄ pficere. Hec Bon. Pro fun. Notādū q' phi dixerūt q' iust9 p solā actuum exercitationē effici p̄t iust9. ↄ h plane dicit Arist. ij. Eth. Est tñ ibi aliq̄ñ difficultas maxia ꝓpt lōgā ↄtinuationē i opib9 mal' rōne cui9 reddit vuln9 pcti q̄si isanabile. Ad qd aptari p̄t illō ouidij. in lib. d remedio amo℞. Vidi ego qd fuerat p̄mū sanabile vuln9 dilatū lōge dāna tulisse more Que rit ḡ an possit pctōꝛ iustificari absqꝫ gr̄a vt videnꝫ dicere phi. Dic rñ. vt s. Ex q̄ ↄclu de q̄ misera ē pctō℞ ↄditio ↄ q̄ damnosa. Heu miseri pctōres ñ aduertūt auari: for nicatores ↄc. ps. Nescierūt neqꝫ itel. in tenebris am. Notate. Exñs i tenebrꝫ ñ pcipit ea q̄ in tenebrꝫ sūt iō p̄t iterdū eē int s̄pentes ↄ v̄mes venenosos aut i fetidis imūdicijs vl' etiā iuxta pcipitiū aut i alijs piculis mltꝫ ↄ nihil ho℞ cogñscere sꝫ q̄ñ subito lux apparet vidēs se fuisse i tantꝫ picul' pauet ↄc. Sp̄ūalr̄ pctōꝛ a q̄ exclusa ē lux grē videre nō potest q̄liter serpentes infernales iuxta eum morant ↄc. sed dño infundēte lumen gratie tunc cognoscit ↄc. Figura Actuum. xij. petro vincto catenis: lumē refulsit in habitaculo carceris et ceciderūt catene de manib9 eius ↄc. Vide ibi. Spiritualiter peccatoꝛ ligatur catenis in tenebris ↄ expectat vt trāseat p̄ñtis vite pasca et sic miser ꝓducatur populo infernali ↄc.

sed benignitas diuia lucē grē infundit cor
di p quā pterit̃ ꝛ ꝯfitet̃: ꝛ sic cadūt catene
ꝛc. Et tūc cogitās ꝑcedētia ꝑicula dixit:
Nūc scio vere qꝛ misit dñs angelū suū ꝛc.
Aug⁹. in solil. Cōuersus sum inqt ꝛ vidi
tenebras in qbus fuerā: ꝛ abyssum in q̄ ia-
cuerā: ꝛ dixi. Ue ve tenebris meis in qb⁹
iacui: ve cecitati in q̄ lumē celi videre non
poterā: ve pterite ignorātie in q̄ nō cogno
scebā te domine.

S Ecūd⁹ arti. Cōsideratio illi⁹ aplice
ꝓpositiōis Grā dī sum id qđ sum: ad
duo nos inuitat: vicz ad nr̃i humiliationē
virtuosam: qꝛ vicz ex nobis nihil sum⁹. et
ad dei recognitionē affectuosam. In hoc
sermōe dicendū ē ꝑmo: ad qđ applica te-
xtū euāgelij iuxta diuisionē supius positā:
et deductā in trib⁹ ꝑmis sermonib⁹ huius
dñice: sed abbreuia vt videbis. Et accipe
ꝓ tertio articlo illđ qđ ponit̃ in tertio su-
pradicto sermone.

Alius sermo ꝓ dñica. xj. post trinitatē.

G Ratia dei sū ꝛc. Grā dei saluati estꝭ. Eph. ij.
Hui⁹ veritatis ꝯsideratō nos in-
ducere debet ad tria.
Primo ad diuinā dilectionē
Scđo ad grarum actionē.
Tertio ad obedientialē subiectionē.
De ꝑmo. Jo. iiij. Diligam⁹ deū: qm̄ ipse
ꝑor dile. nos. De scđo Col. j. Grās agen
tes deo ꝛ prī q̄ dignos nos fecit in partē
sortis scōꝝ in lūine. De tertō. Hiere. xlij
Obediam⁹ vt bn̄ sit nobis. Grā ꝛc.

P Ro ꝑmo arti. Querit̃ An absq3 dei
grā liberi arbi. vincere possit aduer-
sariū. Uide in ꝑmo aduētuali do. ij. in s.
matutio. Pro fund. aūt sic dicas: Tūc
hostis vincit̃ cū iā seuire nō audet aut nō
pōt. Ouid. in tristib⁹. Pugna suū finē cū
iacet hostꝭ h3. Et certe ad hoc maxie eni-
ti debem⁹ ne a diabolo ꝛ vicijs vīcamur.
Sen. ad Lu. Uicia sine mō: sine fine pse
qre. Nā in illis q̄3 neq3 finis ē neq3 mod⁹:
Proijce vicia q̄ cor tuū laniāt/ q̄ si alit̃ ex-
trahi neqrēt/ cor ip3 cū ill' euellēđ erat S3
qđ est An sic psequēdo vicia vīcere possi⁹
ꝛc. Dic rn̄. vt s. Et q̄ ꝯclude q̧ arma pci-
pua ad vīcendū diabolū sūt arma humili-
tatis ꝛ deuotōis: nihil vicz de se ꝑsumēdo
ꝛ diuinū auxiliū humilr̃ iplorādo. Isid. de
sū. bo. Hoc est ei⁹ remediū q̄ vicioꝝ dele
ctatōe exestuat vt quoties q̄lib3 vicio pūgit̃:
toties orōe3 fundat: qꝛ freqns orō ipugna
tionē vicioꝝ extinguit. Audite o mihi si a
tētatōe vincimi hoc vob est iputādū qm̄:
ad orō3 vt opt3 nō recurritꝭ. O auari: lu
brici ꝛ hmōi: Attēdite qm̄ inexcusabiles
estis. Nā si aduenīete tētatiōe ad orōnis
subsidia ꝯfugeretꝭ/ facile victoriā obtīere
possetis. Fig. ij. Paral. xx. aut. xxj. Josa
phat qꝛ totū se ꝯtulit ad rogādū deū ob-
tinuit victoriā ꝯtra moabitas ꝛ ammoni
tas aduersarios filioꝝ isrl'. vīđ ibidē. Ex-
pone ad pugnā spūalē applicādo ꝛ notādo
illđ Chrys. Nō d3 hoste timere fortem q̄
habet ꝑncipē fortiorē ꝛc.

S Cđs ar. In pce. ꝛc. In hoc de dī re
cognitiōe affectuosa. Ubi notādū q̧
a grā dī hēm⁹ aut hr̄e possum⁹ triplex eē
.s. nature: grē: ꝛ glie. Et in q̄libet illoꝝ sūt
Primū ē dignitas excelētie (ita ꝯsiderāda
Scđm est ꝯtinuitas depēdentie.
Tertiū est ꝑpetuitas manutenētie
Primū est ꝛc. Tū ꝓpter imaginē creatōis
in eē nature. Tū ꝓpt̃ imaginē recreatōis i
esse grē. Tū ꝓpt̃ imaginē assilatiōis in eē
glie. De ꝑmo Gen. j. Fa. ho. ad ima. ꝛ si.
no. De scđo. j. Jo. iij. Nūc filij dī sum⁹. s.
p grām: sed nōdū appuit q̄d erim⁹. Sci-
mus eī qm̄ cū nob appuerit/ siles ei erim⁹
ꝛ vide. eū sicuti ē. Scđm ē ꝛc. qꝛ q̄libet
illoꝝ est in ꝯtinua depēdētia a deo. Nā vt
dt Gre. Cūcta q̄ sūt stati in nihilū decide
rēt nisi man⁹ oipotētꝭ ea ꝯsuaret in esse.

Tertiū est ꝛc. qꝛ q̄lib3 illoꝝ esse ꝑpe-
tuat̃ a deo q̄ntū est ex pte sui. Esse ei na-
turale est ꝑpetuū. Aīa ei ē imortal'. Aug.
li. vij. de ci. dei. c. xiiij. Aīa imortal' nūcu-
pat̃: qm̄ q̄litercūq3 etiā cū misia nūq3 de-
sinit viuere. Esse etiā grē ꝑpetuū ē ex pte
dei. Aug. li. de pnia. Semp ꝑsto est grā si
nō fuerit repulsa De⁹ qđ suū ē inspirat si
est q̄ recipiat. Esse et glie ꝑpetuū ē: vocat̃
em̄ vita et̃na Mat. xxv. Ibūt iusti i vitā
et̃nā. Propt̃ ꝑmū. s. ꝓpter dignitatē excel-
lētie debem⁹ deū recognoscere grās agē-
do. Propter scđm. s. ꝓpter ꝯtinuitatē de-
pēdētie offensā cauēdo. Multū ei ei⁹ of-
fensa cauēda ē a q̄ ꝯtinue depēdem⁹ i esse

Propter tertiũ.s.ꝑpter ꝑpetuitatẽ manutenẽtie sincerit̃ diligẽdo.j.Jo.iiij. Diligamus deũ qm̃ ipe ꝑoꝛ dilexit nos. Exẽplũ aũt de amoꝛe di vide sup̃ in ꝑmo aduẽtuali sabbato ante.ij. dñicam.

t Erti⁹ arti. Audistꝭ ꝛc. Cauete itaq̃ ne ꝑuemini esse diuine gr̃e ꝛ esse gl'ie qꝛ sine illis modicũ q̇d ẽ esse nature. Foꝛte dicitis Pater nr̃ de⁹ est q̇ nos posuit in esse nature: nõ ḡ ꝑuabit nos esse gl'ie. Audite q̇d lex dicat: Fili⁹ ferẽs auxiliũ p̃ris aduersario: iure meret̃ exheredari.l.liberi C.de inoffi.test. Siẽis sn̄ia h̃z extra de iureiurã.c. Quita vallis.in glos. vbi ponũt̃ casus ꝑpter q̊s q̇s meret̃ exheredari. Pone casuꝫ ad longũ ꝛ applica notãdo illud Eph.v. Hoc aũt scitote intelligentes qm̃ oĩs foꝛnicatoꝛ: aut imund⁹: aut auar⁹: qð est idoloꝝ seruit⁹ nõ hꝫ hereditatẽ in regno chr̃i ꝛ dei. qð etiã est gn̄al'r intelligẽdũ de q̊libet pctõre.

Dñica.xij.post Trinitatꝭ Ser.ꝑmus

Pheta qð ẽ

e adapire Mar.vij. Fiduciã habem⁹ ꝑ chr̃m ad deũ.ij.Coꝝ.iij. Si volum⁹ apire coꝛda deo: tũc in eo fiduciã h̃re possum⁹: de qua fiducia iuxta verba apl'i tria sunt notãda.

Primũ nr̃e spei securitas: Fiduciã ha.
Scðm securitatꝭ firmitas: Per chr̃m.
Tertiũ firmitatꝭ sublimitas: Ad deũ.
De his trib⁹ Heb.x. Fiduciã habem⁹ in introitũ sctõꝝ i sanguie chr̃i. Et.ij.Coꝝ.iij. Hñtes talẽ spem mĺta fiducia vtimur Epheta ꝛc.

p Rim⁹ artic. Qm̃ aĩa apiri deo dr̃ ꝑ bonũ desideriũ seu ꝑ bonã volũtateꝫ Jõ q̃rit̃ de bõitate volũtatꝭ An sit ex fine: Q, nõ. qꝛ q̃ntũcũq̃ finis sit bon⁹ nisi charitas eliciat: op⁹ nõ est meritoꝛiũ. Jtẽ ſm Dio.iiij.c.ð di.no. Oĩa agũt ꝑpter bonũ. ḡ si bonitas volũtatꝭ sit ex fine: oĩs volũtas erit bõa. Cõtra. Boe.iij.Top. C⁹ finis bon⁹ est; ip̃m q̊ꝫ bonũ ẽ. Rñdet Falco in.iij.di.xxviij.di. q bonũ dr̃ rõeꝫ ꝯplementi. et malum dicit defectum complemẽti. Cõplementũ ꝟo rei est ex fine. bonũ igit̃ in reb⁹ est ex oꝛdine in finẽ: ꝛ malũ ex defectu hui⁹ oꝛdinis: bonitas igit̃ act⁹ interioꝛꝭ est ex oꝛdine ad debitũ finẽ. Ad ꝑfectionẽ aũt hui⁹ oꝛdinis duo req̇runt̃ ex ꝑte act⁹: vicꝫ qð ð se sit oꝛdinabil'.i. de gn̄e bonoꝝ: ꝛ q sit actualit̃ oꝛdinat⁹ ꝑ intẽtõꝫ oꝑãtis. Duo etiã req̇runt̃ ex ꝑte finis: vicꝫ q sit finis ſꝫ veritatẽ bon⁹: ꝛ q sit debit⁹ in rõe finiẽdi: inq̃ntũ.s. finis melioꝛ est his q̃ fiũt ꝑpter illũ finẽ. Vñ mãducatio lꝫ sit aliq̇d bonũ: nõ tñ põt esse finis p̃dicatõis His q̃ttuoꝛ ꝯcurrẽtib⁹ actio bona est. altero deficiẽte mala est: qꝛ ſm Dioñ. bonũ est ex tota sua cã ꝛ integra: malũ ꝟo ex singl'is defectib⁹. Ad ꝑmũ ãt argumẽtũ dicendũ q sufficiẽs oꝛdo act⁹ volũtatꝭ in finẽ includit in actu bonitatẽ q̃ est ex foꝛma debita q̃ est charitas/sine q̃ act⁹ ñ debite oꝛdinat̃ in finẽ. Ad aliõ dðm: q oĩa agũt ꝑpter bonũ vel simpl'r et veꝝ: vl' ſm q̇d ꝛ apparens: vtile vel delectabile. Hec Falco. Pro fin̄ð. Vtinã in oĩb⁹ oꝑib⁹ sꝑ haberem⁹ finẽ p̃ ocl'is. Galt.in alex. O felix moꝛtale gen⁹ si sꝑ h̃ret Eternũ p̃ mẽte bonũ finẽq̃ timeret. Qui tã nobilibus media q̃ plebe creatis Jmpꝛouis⁹ adest aĩe discrimĩe magno. Vñ etiã dr̃ Aristo.iij.Ethi. Vna ꝑncipalissimaꝝ circũstãtiarũ est circũstãtia finis ad quã vicꝫ oꝛdinat̃ oꝑatio. Cũ ḡ q̃rit̃ An bonitas volũtatis sit ex fine. Dic rñ.vt s̄. Ex q̃ ꝯclude q in hũanis mĺtũ est ponderãda circũstãcia finis que maxime dat actui bonitatẽ: p̃suppoſita tñ bonitate ex genere actus. Actus em̃ pcti nõ est oꝛdinabil' in bonũ finẽ. iõ oĩa fugiẽda st̃ pctã. Ecci.xxj. Quasi a facie colubꝛi fuge pctã: si accesserꝭ ad illa suscipiẽt te. Sed heu mĺti sunt de nũero stultoꝝ De q̇bus Prouer.j. Stulti ea q̃ sibi st̃ noxia cupiũt. Audite luxuriosi: auari ꝛc. Videte q̇d cupitꝭ ꝛ q̇d facitꝭ. Psal. Filij hoim vsq̃q̊ graui coꝛde vt q̇d dilig. vanitatẽ ꝛ q̃ri. mendaciũ. Quid ḡ: Nitamur ad resistẽdũ ne succũbẽdo efficiamur serui diaboli ꝛ dãnatõis filij. Notate. Cuꝫ hõ pactũ cũ hoste inuenire non valet nisi totaliter se seruũ tradat: poti⁹ se defendẽdo dꝫ se moꝛti exponere q̃ se hostis crudelitati tradere. Tulli⁹. Meli⁹ est occidi q̃ ignominiose ſuire. Vñ ꝛ Aug⁹. sup Ps. Jniquũ est ſuire diabolo q̇ nullo placat̃ obsecq̇o. Nullaten⁹ ḡ nos oci⁹ ſuituti dare

debem⁹:sed armis munire virtutū vt pos simus nedū resistere s3 z fugare Figura Nume.xxj. Cū Seon rex amorreoꝝ nollet ꝑmittere filios isrl' trāsire ꝑ fines vrbium suaꝝ: filij isrl' irati dato ꝑlio ꝯ regē obtinuerūt ꝛc. Vide Spūaliter Seon interꝑtaꝛ elatus ꝛ signat diabolū. Filij isrl' sūt fideles volētes ire ad vitā eternā repromissam q̄ etiā ꝓmittūt nihil velle de rebꝫ diaboli tāgere. Nā in baptismo renūciant opibꝫ sathane q̄ nō obstāte diabol⁹ cū exercitu tētationū conaꝛ eos impedire ꝛ detinere captiuos:sed tunc debēt ascēdere: iassa:qḋ interꝑtaꝛ mādati adipletō ꝑ quā notaꝛ charitas.j. Tim.j. Finis ꝑcepti est charitas. Ibi em̄ ꝓsterniꝛ diabol⁹ ꝛ eius exercit⁹. Cassioḋ.sup Ps. Charitas est mors criminū: virt⁹ pugnantiū.

S Ecund⁹ art. Vnicuiqꝫ nostꝝ ḋt dominꝰ ꝯtinue Ephcta.i.adapire:sine sis aptus. Si em̄ apiam⁹ cor ꝑ sctm̄ desiderīū: ipse statim in nos introibit. Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostiū ꝛ pulso: siqs mi. apuerit intr.ad illū. In hoc aūt euāgelio instruimur q̄liter a dn̄o curari debem⁹ a surditate ꝛ corda nr̄a ad dn̄m apire Vbi sunt tria ꝯsideranda

Primū est pctōꝛis ꝑpatiua dispositio
Scdm̄ ē dispositi repatiua curatio.
Tertiū est curatiōis glificatiua magnificatio.

Primo itaqꝫ in ꝑma ꝑte euāgelij notaꝛ ꝑparatiua dispositio pctōꝛis vt cureꝛ a dn̄o. Notaꝛ inqꝫ in modo q̄ surd⁹ et mut⁹ appropinquit ad chr̄m. Refuādo igiꝛ ꝑparatiuā illā dispositionē ꝑ ꝟmone seqnti. In isto dicam⁹ q̄liꝛ ꝑ surdū ꝛ mutū signaꝛ pctōꝛ q̄ salutis monita audire n̄ vult:ꝛ laudes dei nō loqꝛ. Notandū itaqꝫ ꝙ hō fit mutus multipliciter.

Primo ex lingue indispositione.
Scḋo ex adit⁹ vocis interclusione.
Tertio ex calidi hūoꝛis collectiōe.

Primo ꝛc.qn̄.s.lingua palato adheret:vl' immobil' est ꝓpter paralysim. Sic sūt muti q̄ loq̄ in ꝯfessione nesciūt: vl' q̄ sunt frigidi in amore dei ab instructiōe alioꝝ cessātes. Ezech.iij Fili hois linguā tuā adherere faciā palato tuo: ꝛ eris mut⁹. ꝛ Esai. lvj. Canes muti nō valētes latrare Secūdo ex adit⁹ voc3 interclusiōe:sic ꝙ trāsitus vocis ad os nō est patēs. Sic muti sunt q̄ a laude dei cessant ꝓpter pctā sua. Ecci.xv. Nō est speciosa laus i ore pctōꝛ3

Tertio ex hūoꝛis calidi collectōe. Vn vic3 apostema nasciꝛ sub liguā. Hoc mō muti sunt ardētes ex auaricia ꝓpter munera/ hn̄tes apostema sub lingua: sicut cum ꝓijciꝛ os cani latrāti.vt obmutescat. Ecci. xx. Exenia ꝛ dona excecāt ocl'os iudicū: ꝛ q̄si mutus in ore auertit correctiōes eoꝝ. Surd⁹ etiā efficiꝛ homo m'ltipliciter

Primo ꝑ obturatiōe3.
Scḋo ꝑ ꝟmis inclusionē
Tertio ꝑ inflationē.
Quarto ꝑ putrefactionē.
Quito ꝑ alieni soni receptionē.
Sexto ꝑ longā egritudinis ꝯtinuatō3

Primo ꝛc.q̄ fit ex humoribꝫ sugfluis. Sic Spūalit' surdescit hō ex amore terreno vel carnali.j. Coꝛ.ij. Aialis hō non pcipit ea q̄ sunt spūs dei. Accipit' saturat⁹ nō multū audit se vocantē: nec gallina tēpore messis dn̄am suā. Sic nec auari. Hiere.xxij. Terra:terra:terra:audi sermone3 dn̄i. Scḋo ꝑ vermis inclusionē. Sic st' aliqui q̄ ꝓpter ꝯsciam nolūt audire ne grauentur in ꝯscietia. Prouerb.xv. Sicut tinea vestimēto ꝛ vermis ligno: ita tristicia viri nocet cordi. Et Esa.xxx. Popul⁹ ad iracundiā ꝓuocans est/ ꝛ filij mēdaces:filij nolētes audire legē dei:q̄ dicūt videntibus:nolite videre:ꝛ aspiciētibꝫ:nolite aspicere nobis ea q̄ recta sunt: loq̄mini nobis placētia ꝛc. Hi sunt de q̄bus.ij. Tim.iiij. Erit tēpus cum sanā doctrinā nō sustinebunt Tertio ꝓpter tumorē vel inflationem.s. sugbie. Aug⁹. Tumor mentis est obstaculu3 veritatis.quia sugbus nō vult rephendi. Quarto ꝑ putrefactionē: et sic luxuria facit surdum: Sic Herodes et Herodias surdi erant: vt habeꝛ Marci vj. Vnde Ecci.xij. Audiet verbū luxuriosus et displicebit illi: ꝛ ꝓijciet illud post tergū suum. Quinto ꝓpter alieni soni receptionem: sicut cum quis attente audit ex vna parte tūc non audit loquētes ex alia. Sic cum quis attendit diabolice suggestioni/non audit inspirationes ꝛ verba dei. Vnde dicit domin⁹ Hiere.vij. Audite legem mea3 ꝛ ego ero vobis deus: et

vos eritis mihi ppl's rc. Et nõ audierũt neq̃ inclinauerũt aurẽ suã: sꝫ abierũt in voluptatibꝫ suis ꝛ prauitate cordis sui mali.

Sexto ꝓpter lõgã egritudinis ꝯtinuationẽ. Lõga egritudo ẽ mala ꝯsuetudo ꝓpter quã induratur coꝛ. Hiere.xvij. Indurauerũt ceruicẽ suã ne audirẽt me. Exẽplũ de iudeis induratis q̃ nolebãt audire ꝟbũ dñi. Et de sodomitis qbꝫ videbatur loth: q̃si ludẽs loq̃. Hiere.xvij. Indurauerũt ceruicẽ suã ne audirẽt me: ꝛ ne acciperẽt disciplinã.

t Ertiꝰ ar. Aud. rc. Cauete ne sitis de nũero surdoꝝ ꝛ mutoꝝ. Multũ timetis moꝛbos ꝛ incõueniẽtia coꝛpoꝛis. Sꝫ notate qm̃ vt iura dicũt. Aĩa ẽ pferẽda q̃buscũq̃ rebꝫ. C. d sacrosã. ecc. l. Sãcimꝰ. Et.xij.q.j. Precipimꝰ. Fugeretis credo diligẽter ea qbꝫ coꝛpaliter efficeremini surdi ꝛ muti coꝛpe rc. puta si vobis diceretur ab expto si de hoc comederis surditatẽ incurres: ꝛ loq̃ndi vsum pdes rc. Multo magis fugienda sũt ea qbꝫ aĩa fit surda ꝛ muta. Deut.iiij. Animã tuã sollicite ſua.

Dñica.xij.post trinitatẽ. Ser.ij.

e pheta quod

rc. Nõ sumꝰ sufficiẽtes cogitare aliq̃d a nob q̃si ex nob sꝫ sufficiẽtia nr̃a ex deo ẽ. ij. Coꝛ.iij. Tria sũt cõsiderãda q̃ꝝ ꝯsideratio nos inducere dꝫ ad coꝛda nr̃a chꝛo aperienda.

Primũ ẽ nr̃e ꝯditõis imbecillitas. Nõ sumus sufficiẽtes.

Scðm imbecillitatis generalitas. aliquid cogitare rc.

Tertiũ ẽ nr̃e ꝯsolatõis securitas: sꝫ sufficiẽtia nr̃a. rc. De pmo ꝛ scðo. Esa. xl. Oẽs gẽtes q̃si nõ sint sic sũt corã deo ꝛ q̃si nihilũ ꝛ inane reputate sũt ei. De tertio. Phil.ij. Deꝰ opatur in nob ꝛ velle pficere Et.j. Coꝛ.xij. Deꝰ opatur oĩa in oibꝫ. Et Esa.xx. Oĩa opa nr̃a opatꝰ es in nob dñe Ep heta. rc.

p Rimꝰ ar. An bone volũtatis sit vnꝰ solꝰ finis: Q ꝙ ñ: qꝛ pt vnꝰ finis bonꝰ oꝛdinari ad aliũ: ḡ bona volũtas oꝛdinata ad poꝛẽ finẽ: habebit plẽs fines. Cõtra. Nlla ẽ bona volũtas nisi q̃ oꝛdinatur ad gloriã di. Rñdet Boñ.i. iij. dis. xxxviij. ꝙ bone volũtatis vnꝰ solꝰ ẽ finis pncipal' ꝓpter qd notãdũq̃ plẽs fines statuere pt ee tpliciter. Uno mõ ꝙ sit finis sub fine ꝛ ꝓpter finẽ. Alio mõ ꝙ vnꝰ sit finis pncipal' alter nõ pncipalis: nec tñ relatꝰ actualiter ad pncipalẽ. Tertio mõ sic ꝙ vtq̃ sit finis pncipalis. Exm̃ d pmo mõ. Põt q̃s ire ad ecclaꝫ ad pcipiẽdas distributõẽs: itẽdẽs tñ pncipaliter laudes deo decãtare sꝫ sit cũ h obtinere pecuniã vt det paupibꝫ: vl' ad alios vsꝰ ad dei honoꝛẽ ꝯuertat. De scðo mõ. Põt ire intendẽs deo placere ꝛ simul cũ h pecuniã adq̃rere quã tñ adq̃sitionẽ ad deũ nõ refert: nec tñ pecuniã statuit finẽ pncipalẽ qꝛ vicꝫ nõ diligit eã ꝓpter se. De tertio mõ pt q̃s ire ad ecclam duplici intẽtiõe. Ita ꝙ vult deo placere ꝛ pecuniã obtinere quã sicut auarꝰ appetit adq̃rere: vt possit thesaurũ ampliare ꝛ in ea delectari ꝓpter se. Primõ statuere diuersos fines: bonũ ẽ meritoꝛiũ. Scðo mõ: nõ ẽ bonũ neq̃ bone volũtatis: formaliter loq̃ndo. Attñ nõ sic repugnat q̃n possit cũ ea stare: ẽ eñ ibi peccatũ veniale nõ moꝛtale. Et h vult dicere Aug. in lib. ꝯfes. cũ ait. Minꝰ te amat q̃ tecũ aliquid amat: qd nõ ꝓpter te amat. Tertio mõ statuere diuersos fines est ꝯ͂ bonã volũtatẽ. Talis ei vult duobꝫ dñis ſuire qd ẽ impossibile. sic Matth. vj. dr. Talibus cõminatur scriptura ve dãnatiõis Ecci.ij. Ue pctõri terrã ingrediẽti duabꝫ vijs. Cũ igitur vnũ sit sũmũ ꝛ veꝝ bonũ qd quietat hũanũ desideriũ necesse ẽ ꝙ volũtas ad hoc q̃ recta sit: sibi statuat vnicuꝫ finẽ pncipalẽ. Uñ in psona di dr̃ Apo.vl. Ego sum alpha ꝛ o pmus ꝛ nouissimus principiũ ꝛ finis. Hec Boñ. Pro fũd. Cũ ſm Phm scðo physi. Finis sit cã causarũ multũ ad hoc conari debemꝰ vt sciamus ad quẽ finẽ nr̃a sũt opa dirigẽda Jo Persiꝰ. Discite o miseri cãs cognoscere reꝝ. Quid sumꝰ: aut q̃dnã victuri gignimur. Queritur ḡ. An bone voluntatis rc. Dic rñ. vtsꝫ. Ex quo ꝯclude q̃ miseri sunt q̃ ea q̃ sunt ex genere bona faciunt mala. aut ꝓpter pecuniã: aut ꝓpter vanã gloꝛiã: qꝛ videlꝫ pro re tam caduca amittunt incoꝛruptibilia bona. Uñ de vanigloꝛiosis dr̃ Matth.v. Amen dico vobis recepẽrunt mercedẽ suã. Miserrimi etiã generaliter omnes peccatoꝛes sunt qui finem

suū statuūt in amore suiꝑ ꝑsoꝝ ⁊ in ꝓpriis voluptatibꝫ. Ber. Ve ve ve. vapor ē ad modicū parēs q eterne felicitatꝫ aditū inclu dit. Audite auari: excōicati: piuri. ⁊c. Nō potestꝫ certe ad finē ptingere bonoꝝ: qm̄ finē ꝯtrariū intēditꝫ. Figura. Num. ix. Filij isrl̄ nolētes seq Moysen perierūt in deserto: nec ad terrā ꝓmissiōis ꝑuenerūt. Spūaliter: Nolētes seq chr̄m in deserto p̄ntis vite nō intrabūt in terrā ꝓmissiōis Greg. Qui chr̄i vestigia seq dedignanť: q temeritate sperāt ad eius claritatꝫ conse quēda gaudia ꝑuenire posse

s Ecūdus articl's: In p̄ceď. ⁊c. In h̄ dicendū de p̄mo supius ꝓposito. s. ď pctōris p̄paratiua dispōne ad hoc ꝙ cureť Ad quā p̄parationē tria sunt necessaria q nobis ex euāgelio insinuanť:

Primū pctōris a pctō reuersio.
Scōm regredietis ad dn̄m accessio
Tertiū accedētis humil' depcatio

Primū igiť ⁊c. iiij. Re. xvij. Reuertimi a vijs vris pessimis: hoc signať p h̄ ꝙ ve nit iesus de finibꝫ tyri ⁊ venit p sidonē ad mare galilee inter medios fines decapo leos. i. regiōis decē vrbes ꝯtinētis. Ois ei chr̄i actio: nostra ē instructio. Si ergo vis curari: seqris exēplarē curatiōꝫ medi ci: exeas de tyro. i. de pctō cessando de ce tero ab ope pcti. Tyr⁹ em̄ angustia inter p̄taŕ. In pctō aūt m̄lta est angustia. Si don āt interp̄taŕ venatio. Exiēs g̃ ď pctō trāsire habes p sidonē. i. diaboli venatiōꝫ siue impugnatiōꝫ sibi resistēdo ⁊ venire i mare galilee. i. in amaritudinē cordis: de testādo pctā tua: vt sic trāsmigrare vale as ad obtinēdaꝫ remissionē inter medios fines decapoleos. i. inter affectōes obser uādi decē p̄cepta legꝫ diuie. Ps̄. Declina a malo ⁊ fac bonū. Scōm ē regredietꝫ ad dn̄m accessio. Ps̄. Accedite ad eū. Et hoc signaŕ p hoc ꝙ adducūt ei surdū ⁊ mu tū. i. pctōrē q surdus est ⁊ mut⁹ spūalr: vt ptꝫ ex p̄cedēti s̄mōe. Adducit aūt ad dn̄ꝫ pctōreꝫ vera fides. Ro. v. Accessuꝫ hēm⁹ p fidē. Tertiū est accedētis hūilis dep catio q notaŕ in hoc ꝙ depcabanť eū vt i ponat illi manū. s. mie. Ps̄. Respexit dn̄s in orōꝫ humiliū ⁊c. Ide. Cor ꝯtritū ⁊ hu mi. de⁹ nō despi. Exem̄ habem⁹ in cha nanea Matt. xv. In publicano Lu. xviij In magdalena Lu. vij. In latrone iuxta dn̄m pendente Lu. xxiij. Chryſ. Talis ē talis mihi credē erga hoies dei pietas: ꝙ nūꝙ̄ spernit p̄niaꝫ si ei pure ⁊ simpl'r offe ratur.

t Erti⁹ art. Auď. ⁊c. Cauete ne negligētes sitꝫ accedere ad dn̄ꝫ q ve re medic⁹ est aiaꝝ. Lex ďr: Quilibet debꝫ p suis negocijs vigilare. ff. ď pactꝫ. l. Sū ma. Et cuilibꝫ iputaŕ nō solū dol⁹: ꝫ etiā sua negligētia. De ꝯstitutiōibꝫ. Si autem. Dicite. Siqs vr̄m esset surd⁹ aut alio g̃ in morbo vexat⁹: ⁊ sciret alicubi esse me dicū expertū: beniuolū: ⁊ liberalē q vellet et posset statim curare nihil ab eo exigēs Credo diligenť ad eū curreret. Expone et applica notādo: ꝙ m̄lto magis ꝓ aia labo randū est q̄ꝫ ꝓ corpe. Iō ďr Ecci. xxx. Mi serere anie tue placēs deo.

Ser. ij. ꝓ eadē dn̄ica. xij. post Trini.

e Pheta qď ⁊c. Idoneos nos fecit mi nistros noui testamēti. ij. Coꝝ. iij. Tria sūt ibi notāda ad q ꝯsiderā da sunt apienda corda.

Prim ministratōis veritas: Nos fe. mi.
Scōm veritatꝫ securitas: Idoneos.
Tertiū securitatꝫ sublimitas: Noui te.

De p̄mo. j. Pe. iiij. Siqs ministrat tanꝙ̄ ex virtute quā administrat de⁹ De scōo ⁊ tertio. j. Coꝝ. iiij. Sic nos existimet hō vt ministros chr̄i ⁊ dis. mini. dei.

Salutatio.

Epheta ⁊c.

p Rim⁹ arti. An charitas sit finis ad quē referri dn̄t volūtates nr̄e: Q, nō Finis et p̄ncipiū sunt distincta: sed chari tas est radix oim̄ bonaꝝ affectionū: g̃ non finis Cōtra. j. Tim. j. Finis p̄cepti ē cha ritas. Rn̄det Bona. in. ij. di. xxxviij. dicēs Mgr̄ recte ďr finē ois bone volūtatꝫ esse charitatē secut⁹ in hoc doctrinā apl'i: ⁊ be ati Aug. in ench. Notandū tn̄ ꝙ finis ďr tripl'r. vicꝫ Finis in q̄ quiesciť: ⁊ finis q̄ quiesci tur. Et h̄ dupl'r vel simpl'r: vel vt nūc. Et q̄libet istoꝝ modoꝝ charitas est bone vo lūtatis finis. Nā charitas increata est fi nis in q̄ quesciť. Charitas creata ꝯsūmata est finis q̄ simpl'r quesciť in deo. Charitas

fo inchoata vtpote charitas vie est q̄ qe scit in deo vt nūc. Sicut em̄ locatū nō qe scit in loco nisi mediāte pōdere: sic aīa in deo q̄ est ei⁹ loc⁹ nō hʒ qetari nisi mediāte dilectōe q̄ respicit bonū sub rōe boni. Bonū aūt sub rōne boni simł tenet rōeȝ finis et amabilis. Propt̄ea intētio finis potissime attribuit̄ charitati. Ad argumētū aūt dicēd: ꝙ sicut mod⁹: spēs: et ordo: sup idē fundant̄: ⁊ tn̄ mod⁹ dt ꝯpatione ad efficiens: ⁊ spēs ad exēplar: ⁊ ordo ad finē. Sic charitas respectu boni opis pōt hr̄e ⁊ rōnē efficiētis et finis s̄m diuersas ꝯpatōes Charitas em̄ ꝯtinuat volūtatē nr̄am ipsi deo vt pncipio mouēti: ⁊ ꝯformat vt regule dirigēti: ⁊ ꝯiūgit vt fini qetāti. Et iō sic ipse de⁹ hʒ rōeȝ efficiētis inq̄ntū mouet: ⁊ cause formalis exēplarȝ inq̄ntū dirigit: et finalis inq̄ntū qetat. Sic ⁊ ipa charitas respectu boni opis: Hoc Bona. Pro fūdamēto. Magna res est amor. Virgi. in bucol. Oīa vincit amor. Et apō phos amor ponit̄ pma inter passiōes aīe ⁊ pncipalior. Vn̄ ⁊ apō theologos charitas per quā amam⁹ deū ⁊ primū: est pncipalissima vtutū. Querit̄ ḡ An ipa charitas ⁊c. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄ncariar q̄de siderāda nobis est charitas. Jō. j. Cor. xvj. Oīa opa vr̄a in charitate fiāt. ⁊ Col. iij. Sup oīa charitatē habete. Et. j. Cor. xiij. Si charitatē nō habuero nihil suȝ. s. q̄ad eē spūale ⁊ meritoriū. Attēdite o miseri pctōres q̄ charitatē nō habetȝ: o fornicatores ⁊c. Nihil potestȝ de btitudie mereri ꝑpter charitatȝ defectū. Solis ei diligentib⁹ deū repromisit coronā vite. vt hr̄ Jaco. j. Forte dicitȝ: Filij dei sum⁹: ipe ei fecit nos. Audite: Interdū aliqs p̄les hʒ filios: alios naturales: alios legitimos: oībus tn̄ puidet: sed pamplı⁹ legitimis: s̄m em̄ iura cōia/natali filio debet̄ portio aliq̄ pecunie. Filio vo legitimo pn̄a hereditas. Silr̄ oēs tā iusti q̄ȝ pctōres sunt aliq̄mō filij dei: sed inter eos q̄dam deuiantes a lege mādatoꝝ fiūt spurij. i. pdunt dei grām: ⁊ soli terre adherēt q̄ nō est chr̄i portio legitima: Et hi sunt filij mūdi: nec his debet̄ celestis hereditas. Alij vo sunt legitimi q̄ hereditatē paternā expectāt. Figura Gene. xxv. Abraā dedit munera filijs ꝯcubinaꝝ: sed Jsaac dedit hereditatē paternā ⁊ cūcta q̄ possederat. Expone notādo ꝙ soli illi sunt apō deū legitimi q̄ diuine legis mādata implētes: deū ex toto corde diligūt. Aug. Sola dilectio discernit inter filios dei ⁊ filios diaboli.

s Cōs art. Jn pceō. ⁊c. Jn hoc dicēō de scōo qō est pctōris dispositi reparatiua curatio. cū dr̄: Et apphendēs eū de turba ⁊c. vsq̄ ibi: et loqbat̄ recte. Vbi sūt tria notāda q̄ ꝯcurrūt in curatōe pctōꝝ.

Primū est pctōris sequestratio.
Scōm ē diuine grē immissio
Tertiū est mētis eleuatio.

Primū est pctōris seq̄stratio. q: dr̄: Et apprehēdens eū de turba seorsum. Per hoc em̄ signat̄ ꝙ pctōr segregādus est a turbulentis cogitatiōib⁹ si velit a dn̄o curari Hiero. Seorsum sp a turbulētis cogitationib⁹: ⁊ actib⁹ inordinatȝ: sermonibusq̄ impositis educit̄/q̄ sanari meret̄. Secundū est diuine grē imissio: q: misit digitos suos in auricłas eius: ⁊ expuēs tetigit linguā ei⁹. Theoph. Vt oñderet ꝙ omia mēbra sacri corpis eius diuina existūt et sancta: sicut ⁊ sputū qō vinclm lingue dissoluit: Etem̄ oē sputū supfluitas est: sed i dn̄o oia diuia fuerūt. Per hoc aūt signat̄: ꝙ ad curatiōeȝ pctōris imittenda ē a dei grā ꝯsideratio pctōꝝ: q̄si pctōr oia peccata sua in cordesuo digito dei scripta videat. Ad quā sequit̄ ꝯfessio q̄ p tactū lingue signat̄. Tertiū est mētȝ eleuatio: q: suspiciēs iesus in celū: ingemuit ⁊ ait. Ephe ta ⁊c. Et statim apte sunt ⁊c. Beda. Suspexit in celū vt inde mutis loq̄lam: inde auditū surdis: inde cūctȝ infirmātib⁹ medelā doceret esse q̄rendā. Per hoc autē signat̄: ꝙ pctōr ꝯuersus oclos cordis ⁊ desideriū suū sursū dȝ erigere gemēdo. Tuȝ p pctīs ꝯmissis. Tū in supplicatiōe venie Tū p incolatu pn̄tis miserie: ⁊ q̄si sibimet dicere: Ephpeta: vicȝ conādo p virib⁹ ad apiendū cordis desideriū circa diuia: ⁊ sic audire verba dei: ⁊ loq̄ laudes ei⁹. Hierony. Suspiciēs in celū ingemuit. i. gemere nos docuit: ⁊ in celū thesauros nr̄i cordis erigere: q: p gemitū ꝯpūctiōis intime friuola leticia carnis purgat̄. Exemplum talis gemit⁹ habem⁹ i btō Job. vij. Par

te mihi dñe nihil em̄ sunt dies mei rc. Et Job.x. Dimitte ḡ me vt plā.pau.do.me.

Tertius arti. Audi rc. Nec dubiū q̄n chr̄s fecerit oīa q̄ sunt curatōi nostre necessaria. Notate q̄ lex dt: Euētus mortis medico q̄ diligēs fuit: imputari nō dz. .ff.de officio p̄sidis.l.illicitas.§. Sicuti. Et sufficit diligētiā adhibere quā potest. xlvij.di.ca.vl.Audite. Si medic⁹ expertus diceret infirmo/ Tu sic facies r sanitatez recupabis:et infirm⁹ negligeret:r infirm⁹ moriaṫ: nō est imputandū medico sz egro to. Expone notādo:q̄m chr̄s nobis ordinauit medicinā salutarē sacroꝝ/si eā recipere voluerim⁹. Ve ḡ nobis si negligimus. Heb.ij. Quō nos effugiem⁹: si tātā neglexerimus salutē

Sermo.iiij.p eadē do.xij.post Trini.

Pheta qd ē rc. Littera occidit:sp̄us āt viuificat q̄ si ministratio rc. vsq̄ in finē.ij. Cor.iij. Triplex est differētia veteris legis r noue. Cui⁹ differētie triplicis p̄sideratio inducere debz ad apienda corda. Prima est differentia opatōis:qr vetus occidit r noua viuificat. Vñ dt: Lr̄a occidit:sp̄us rc. Lr̄a inq̄ sine sp̄uali intellectu. Scd̄a est differētia in scp̄turis:qr lex vetus in tabulis lapideis scp̄ta fuit: lex aūt noua in cordib⁹ imp̄miṫ. Vñ dicit Litteris deformata in lapidib⁹ rc. Tertia est cōclusionis: qr lex noua pducit ad gl'iam pp̄etuā q̄ nō euacuaṫ:nō aūt lex vetus. Epheta rc.

Prim⁹ arti. An oē opus qd fit bona intentōe sit bonū: Q, sic.ptz p Amb. dicentē: Affect⁹ opi tuo nomē imponit. Cōtra. Bona intētio nō absoluit a dei p̄cepto:ḡ nō facit q̄n agere p̄tra dei p̄ceptū sit pctm̄. Rñdet Bona.in.ij.di.xl. Intētio dupl'r dt: Uno mō finis volitio: Alio mō nō solū volitio finis:sedetiā ordinatō ei⁹ qd est ad finē. Pōt ḡ dici intētio bona dupl'r. Uno mō qr id qd intēdit final'r est bonū: r sicbonitas intētionis non sufficit ad bonitatē opis: qr s̄m apl'm Nō sunt faciēda mala vt inde veniāt bona Alio mō dr intētio bona in q̄ est bona r pfecta ordinatio opis ad finē intētū:r sic bonitas intentiōis nō solū respicit bonitatē finis sz etiā rectū ordinē ei⁹ qd est ad finē. Hec ei duo necessario req̄runṫ ad hoc q̄ ocl's.i.intentio sit simplex. Ad argumētū dicēdū q̄ Amb. vocat ibi affectū intentionē bonā:nō tm̄ bonitate finis: sedetiā bonitate ordinis. Hoc Bona. Pro fund. Nō sufficit q̄ finis intētus sit bon⁹ nisi et res ipsa sit honesta.ideo Juuenal' dicit: Imponit finē sapiēs:r rebus honestis. Juxta etiaz qd dicit Aristo.iij.ethic. Principalissima circūstātiaꝝ sunt ea in quib⁹ est opatio:r cui⁹ gr̄a. Ex q̄bus ptz q̄ nō sufficeret circūstantia finis q̄ dr: cuius gr̄a:nisi p̄supponaṫ circūstātia obiecti debiti q̄ intelligitur p ea in quib⁹ est opatio. Cū ḡ q̄ritur An oē opus rc. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ p̄cludo q̄ malū nullo mō pōt bñ fieri:nec esse pōt excusatio in pctis ex intētione finis: qr iuxta Apl'm vbi sup allegatū est Nō sunt faciēda mala vt inde veniāt bona. Audite q̄ furta facitis r rapinas r fraudes vt inde elemosynas faciatis vel pegrinatiōes:aut p̄struatis ecclesias: aut paramēta detis. Et vos mulierc'e q̄ fornicamini vt habeatis vnde viuere:r mēdacia dicitis vt excusatiōes habeatis. Audite general'r oēs peccatores:lubrici:auari rc. quoniā nulla erit vobis excusatio in peccatis. Jdō Ps Nō declines cor meū in verba malicie ad excusandas excusationes in pctis. Tales pfecto q̄ sic querūt excusari: merenṫ a dei gratia excludi. Figura Genes.iij.de parentibus p̄mis qui idcirco exclusi sunt a paradiso r dei maledictionē receperunt: quia excusationes p̄tenderunt. Expone notando illud Prouerb.xxviij. Qui abscondit scelera sua non dirigeṫ

Secund⁹ articulus. In p̄cedenti rc. Nunc de tertio qd est curationis glorificatiua magnificatō. qr p̄cepit ill' ne cui dicerent. Quāto autē rc. vsq̄ i finē. Non fuit illud p̄ceptuz obseruatōis:sed instructionis ad humiliandū se in factis exemplo ipsius. Theophil⁹. Docemur ex hoc cum alicui beneficia elargimur: minime applausus r laudes petere. Cum v̄o accipimus beneficia: benefactores p̄dicare et

laudare q̄uis nolint. Aug⁹. de ꝯco͛. euā. Sciebat ille sic̄ q̄ notas habebat ꝛ p̄sentes ꝛ futuras hominū voluntates tanto magis predicaturos q̄nto magis ne p̄dicaret eis p̄cipiebat: vt q̄d g̃ h̄ p̄cipiebat: ꝫ pigris volebat oñdere q̄nto gaudiosi⁹ q̄ntoq̄ꝫ feruenti⁹ eū p̄dicare debeāt q̄b⁹ iuber vt p̄dicent: q̄n illi q̄ ꝓhibebāt tacere n̄ poterāt. Tria g̃ docemur ex premissis.

Primū: laudes hoim fugere.

Scdm: dei gloriā querere.

Tertiū: diuinū op⁹ extollere.

Primū ꝛc̄. Nā p̄cepit dn̄s ne cui dicerent. Chryso. Gloriā q̄ppe cupere ingloriatio est: ꝓa aūt gloria ē hāc despicere: ꝛ nullaꝫ ei⁹ facere curā: ꝫ ad id q̄d deo placet oia dicere ꝛ facere. Scdm dei gloriā q̄rere q꞉ q̄nto eis p̄cipiebat: tāto ampli⁹ p̄dicabant. j. Cor. x. Oia in gloriā dei facite. Chryso. Iā poterim⁹ ꝛ mercedē recipere ab eo q̄ n̄ra videt diligēter cū eo solo cōtēti fuerim⁹ inspectore. Tertiū ē diuinū op⁹ extollere q꞉ admirabātur dicētes Bene oia fecit ꝛc̄. Ps̄. Quā magnificata sūt opa tua dn̄e: oia in sapia fecisti. Dicamus ꝛ nos q̄m̄ omnia bn̄ fecit dn̄s. Tū in opere creatōis. Vñ Geñ. j. Vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat ꝛ erant valde bona. Et p̄cipue circa hoiem: de q̄ Eccl. vij. Inueni q᷑ de⁹ fecerit hoiem rectū. Ex q̄ seq̄r hominis ꝯfusio: q꞉ rectitudinē a cōditore sibi datā nō seruauit queadmodū alie creature. Aug⁹. Arbor seruauit q̄d creata est: hō deleuit q̄d erectus est. Tū in ope gubernatiōis. Sap. xiiij. Tu aūt p̄r gubernas oia sapia. Etsi dicas Multa mala fiūt in vniuerso: g̃ ꝛ hoc p̄mittit de⁹: g̃ nō facit oia bn̄ in ope gubernatiōis. Dicēdū cum Augustino in encheridiō. q᷑ de⁹ oipotens nullo mō p̄mitteret aliq̄d malū eē in opibus suis nisi eēt vsq̄adeo oipotēs ꝛ bon⁹ vt bn̄faceret etiā de malo. Tū in ope retributiōis: q꞉ nullū malū impunitū ꝛ nullū bonū reliq̄t irremuneratū. Dañ. iij. Iustus es in oib⁹ q̄ fecisti. Et ps̄. lxij. Tu reddes vnicuiq̄ꝫ iuxta opera sua. Hui⁹ snie ꝯsideratio multū sollicitos nos reddere debet ꝛ timoratos q꞉ velimus nolimus oportet tādem corā sūmo iudice assistere: vt recipiat. vnusq̄sq̄ꝫ prout gessit. Exemplum notabile d̄ iob: ꝛ de btō hieronymo Vide in scdo aduentuali. feria q̄rta post secūdam dn̄icam.

t Erti⁹ ar. Aud. ꝛc̄. Videte ergo ne sitis ingrati erga deuꝫ Dicit em̄ lex. Bn̄ficiū acceptor naturalit̄ obligat̄ ad antidota. l. Sꝫ si. §. Cōsulit. ff. d̄ petitiōe hereditatis. Bn̄ficia g̃ sūt deuote recognoscenda p̄sertim si volum⁹ alia impetrare Nā vt hētur de rescriptis. Si ꝓponente. Quātūcūq̄ꝫ modicū sit bn̄ficiū: semp de ipso faciēda est mētio si aliud voluerit q̄s impetrare. Pone casum si vis. Notate ēt q᷑ vituperandus est ille cui bon⁹ medic⁹ reparauit auditū ꝛ loquelā. ꝛ tn̄ postea impugnaret eū ꝛ diffamaret: cū de iure teneatur gr̄as ei exhibere ꝛ obsequia. Expone ꝛ applica notādo: q᷑ christ⁹ venit ad nos vt medicus ꝛ de ꝓprio sanguine ꝯfecit medicinā. Cauere g̃ ab ingratitudine q̄m̄ vt dic̄ Bern̄. Nihil ita deo displicet presertim in filijs gratie queadmodum ingratitudo.

Dn̄ica. xiij. Sermo. j.

Quid faciendo vitā eternam possidebo.

Lu. x. Abrae dicte sūt ꝓmissiones ꝛ semini ei⁹. Gal. iij. Nō pōt vita et̄na possideri: nisi ꝟtute istaꝝ ꝓmissionū q̄ sꝫ p̄missiōes ꝑplic꞉ btitudis. s. Veniēꝫ gr̄e: ꝛ gl̄e. Hec ei bn̄tur ex ꝓmissiōe facta abrae. Geñ. xxij. In semine tuo bn̄dicent̄ oēs gētes terre.

Salutatio Quid faciendo ꝛc̄.

p Rim⁹ ar. An possit hō bonū faciendo mereri apud deū vitā eternam. Vide in dn̄ica q̄nq̄gesime s̄mone p̄mo.

s Ecūd⁹ ar. In euangelio hodierno nos informat dn̄s de oib⁹ q̄ necessaria sūt ad vitā eternā possidendā. Vbi sꝫ notāde tres p̄cipue instructiōes.

Prima est: instructio attractiua.

Scda est directiua.

Tertia est declaratiua.

In hoc s̄mo. dicēdū de p̄ma. Circa quod notādū q᷑ in euāgelio ad alliciēdos discipulos aīos ꝛ oim̄ ḡnaliter: dn̄s dicebat. Bti q̄ vidēt q̄ vos videt꞉. i. q̄ videt꞉ i me ipletū q̄d antiq̄s p̄rib⁹ fuerat ꝓmissū. Dico em̄ vob q᷑ m̄lti ꝓphete ꝛ reges siue iusti(q̄s em̄ reges lucas dicit/mattheus iu-

stos appellat q̄ passiōib⁹ suis imperando vt reges p̄sūt) voluerūt videre q̄ vos videtis ꝛ nō viderūt: ꝛ audire q̄ auditis ꝛ nō audierūt. Theo. Btificat eos ꝛ oēs simplr̄ qui eū fide respiciūt: ex h̄ ꝙ antiq̄ ꝓphete ꝛ reges deū in carne videre ꝛ audire optauerūt. Et reuera hec ē instructio mirabilit̄ attractiua. Nā si tanto desiderio ferebāt antiq̄ ad ꝓmissum: q̄nta deuotōe ꝛ amoris affectione trahi ꝛ ferri dēm⁹ ad tantū bn̄ficiū iā actualit̄ exhibitū: vt vȝ ip̄m chr̄m videam⁹ ꝛ aspiciam⁹ ꝑ fidē. Erit autem hec visio vtilis p̄cipue ad tria.

Primo ad cōmissoꝝ pn̄iam.

Scd̄o ad aduersoꝝ patientiā.

Tertio ad operandoꝝ diligētiā.

Primo ꝛc̄. Ezech. xliij. Tu aūt fili hoīs .i. p̄dicator ostēde domui israel: tēplum id ē ōn̄de pctōrib⁹ chr̄m (q̄ dr̄ tēplū Jo. ij.) ꝛ ↄfūdant̄ ab iniq̄tatib⁹ suis. ꝛ Esa. xxvj. A facie tua dn̄e ↄcepimus ꝛ parturiuim⁹: ꝛ peperim⁹ sp̄m salutis. A facie em̄ dn̄i q̄ pro pctīs nr̄is in cruce pepēdit deběm⁹ ↄcipere timorē ꝛ cordis cōpunctionē. Vn̄ alia trāslatio hȝ. A timore tuo cōcepim⁹. Et Job. xxiij. A facie dn̄i turbatus sum bona. s. turbatiōe: ꝛ ↄsiderās eū scȝ ꝑ pctīs nr̄is crucifixū: timore sollicitor.

Scd̄o ad aduersoꝝ patientiā. Heb. xij Recogitate eū q̄ talē aduers⁹ se: sustinuit ↄdictionē: vt nō fatigemini animis vr̄is deficiētes. Et. j. Pe. iiij. Chr̄o in carne passo ꝛ vos eadē cogitatōe armamini. Tertio ad operandoꝝ diligētiā. Cū ei videm⁹ ꝑ fidē ꝛ cogitam⁹ ꝙ chr̄s seip̄m ꝓ nob̄ exposuit: cū oī diligētia conari dēma⁹ d eius exeq̄nda bn̄placita: ne fraudemur fructu passionis quā ꝓ nob̄ sustinuit. Cū em̄ tantā curā de nr̄a salute habuit: cauere debemus ne vilipendam⁹ aīas nr̄as. Aug. Appende te ex p̄cio ne vilescas tibi ip̄i. Et. j. Coꝝ. vj. Empti em̄ estis p̄cio magno glo. ꝛ por. deū in corpore vr̄o. Igit̄ iuxta apl̄i Heb. xij. Deponētes oē pōd⁹ ꝛ circūstās nos pctm̄: ꝑ patiētiā curram⁹. i. diligēter p̄cedam⁹ ad oē bonū op⁹ tētatiōib⁹ viriliter resistēdo. Jō ōt ad ꝓpositū nob̄ certamē aspiciētes in autorē fidei ꝛ ↄsūmatorē iesum. Et certe miro feruore sp̄us possibilē debem⁹ adhibere diligētiā in opib⁹ bonis. Exēplū in vi. pa. Quidā iuuenis req̄siuit a sene in morte v̄bū edificatiōis q̄ ꝓptior redderet̄ ad opa bona. Cui ille Fili: respice ad solē: ad terrā: ad formicā: ꝛ ad gallū. Nā sol ꝓpt̄ q̄dcūq̄ cursum suū nō retardat nec ab ingratis radios suos retrahit: sic nec tu ꝓpt̄ cuiuscūq̄ ingratitudinē: pietatis ꝛ charitatis opa subtrahas. Formica etiā meliora grana colligit de q̄b⁹ in hyeme viuit: sic in hac vita salutis opera multiplica: ne in morte penuriā patiaris. Terra licet ab oībus cōculcet̄: tn̄ oib⁹ dat arbores ꝛ fructus vtiles. Quarto attende ad gallū q̄ alis se verberans neq̄q̄ noctis horas obliuiscit̄. Cū ḡ fili mi similia facies: thesauꝝ sapiētie possidebis. Hec itaq̄ nos ad diligētiā boni operis hortāt̄ Sed sup omnia ad hoc valet exemplum. christi deuote cōtemplatum. Bernard⁹ Chr̄s ōn̄dit tibi man⁹ vt facias q̄ fecit: latus vt sentias q̄ sensit: pedes vt ambules quo perrexit.

t Erti⁹ art̄. Aud̄. ꝛc̄. Cauete itaq̄ ab ingratitudine. Nā sm̄ iura ꝓpt̄ ingratitudinē priuand⁹ ē aliq̄s bn̄ficio. C. de reuo. dona. l. finali. Et extra ō donationib⁹. c. finali. Audite q̄ntū diligere deberetis benignū p̄ncipē q̄ vos dulcit̄ ad amorem suū alliceret v̄bis grosis ꝛ bn̄ficijs copiosis: nō q̄dē q̄ vr̄o indigeat obsequio: sȝ dūtaxat vt ampliora vob̄ bn̄ficia ↄferat. Si ꝓ illū cōtemnitis ꝛ offenditis: nōne merito huiusmodi bn̄ficijs p̄uandi estis: Expone ꝛ applica notādo illud. j. Regū ij. Qui me honorificauerit gl̄ificabo eū: q̄ aūt me cōtemnunt erūt ignobiles.

Dn̄ica. xiij. post trinitatis.
Sermo secūdus.

Quid facien

q dorꝛc̄. Hoc āt dico testamētū ↄfirmatū ꝛc̄. vsq̄ donauit d̄s Gal. iij. Tria sūt ibi notāda: q̄ꝝ ↄsideratio ad hoc valet vt vitā eternā possideamus.

Primū: est diuina misc̄dia: scȝ in promissione.

Scd̄m: est misc̄die efficacia: q̄ꝛ nō pōt ꝓmissio eius irrita fieri.

Tertiū: ē efficacie excellētiā siue p̄cellentia: q̄ꝛ per eā habet̄ hereditas.

Hec tria patent ex textu epistole. De his

Rom.iiij. Nō ei ex lege.pmissio abrae: se mini suo vt esset heres mundi.

Salutatio. Quid faciē.&c.

p Rim⁹ ar. An ex naturalib⁹ absq; dī grā possit aliqs mereri vitā eternam Vide dñica qnqgesime. Ser.ij.

s Cōs ar. In pce.&c. In hoc sermōe dicēdū est de scda q̄ est instructio di rectia p quā dirigimur ad chr̄m & ad vitā eternā. Cū em̄ hec supradicta dixisset dñs Ecce quidā legisperit⁹.&c. vsq; ibi: & vi/ues. Ubi tria tangunt p ordinē.

Primo legisperiti tētatiua iterrogatio

Scdo iterrogatiōis satisfactiua rñsio

Tertio rñsiōis approbatiua ɔfirmatio

Primo &c. q: quidā legisperitus surrexit tentās illū dicēs. Magister: qd faciendo. &c. Amb. Erat ex his q̄ sibi legisperiti vi dēt q̄ vba legis tenēt: vim aūt legis igno rant. Bñ tñ q̄rit qd faciēdo q: nō audito res s; factores legis iustificabūt. vt dicit Rho.ij. Scdo interrogatōis satisfacti ua rñsio: q: dñs dt ad eū. In lege. s. diua quid scriptū ē: Quō legis. s. de hōdo vi/tā eternā: Et rñdēs ille dt. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo & ex tota anima tua: & ex tota mēte tua: & ex oib⁹ viribus tuis: & pximū tuū sic teipm. Qd aug⁹ sic exponit. Ex toto corde. i. itellectū sine er/rore. Ex tota aia. i. volūtate sine ɔdictiōe Ex tota mēte. i. mēoria sine obliuiōe: ex oib⁹ virib⁹ tuis: vel ex tota fortitudiē seu vtute. i. ex tota potētia executiua sine di/minutiōe. Theo. Hinc intelligēdū est: q oportet nos oēm virtutē aīe amori diuino subijcere: & hoc virilr & nō remisse. Jō ad ditur. Et ex oib⁹ virib⁹ tuis. Sic aūt dt Tho.ij.ij.q.xxiiij. Hoc nō pōt impleri in via: sic q totū cor hois sp actualr feratur in deū: q: i via ipossibile est ppt hūanum infirmitatē sp actu cogitare de deo: s; iple ri d;: sic q habitualr aliqs totū cor suum ponat in deo. Jta q nihil cogitet vl velit qd sit diuinē dilectiōi ɔtrariū. Seqt. Et p/ximū tuū sicut teipm. i. eo affectu q̄ teipm vel ad qd teipm: sc; ad grā; in pñti & glā; in futuro. Chryso. Attēde qliter fere cu; eodē excessu postulat vtrūq; pceptū. De deo em̄ ait. Ex toto corde tuo. De pxio aūt: sic teipm: qd si diligent obseruarēt: nec fu⁹ eēt: nec liber: nec victor: nec vict⁹: nec diues: nec paup: nec: not⁹ vnq; eēt diabo/lus. Poti⁹ em̄ palee ignis sustineret imis sionē q; feruorē charitat; diabolus: adeo cūcta supat dilectōis ɔstātia. Gre.ij. mor Cū dicat. Diliges pximū tuū sic teipm quō alteri miserādo pius ē: q̄ ad iuste vi uēdo fit ipi⁹ sibip̄i. Tertio ponit rñsio nis approbatiua ɔfirmatio. Cū dic dñs illi. Hoc fac & viues. q.d. hoc dic;: s; nō fa cis: & iō ad vitā n̄ vadis. Orig. Ex his idu bitāter colligit q vita q̄ pdicat fm mūdi creatorē deū & antiqs scripturas ab eo tra ditas vita ppetua ē. Hec igit vita q̄ finē nō h; ē desiderāda & amanda: vita pñs q̄ tam labilis ē cōtēnēda. Exēplū in mar tyrib⁹ & sctis ɔfessorib⁹ q̄ tot & tanta pas/si sūt libēter in hac vita tpali: vt illā eter/nā possideret. Nā vt di. Greg. in Homel Tpalis vita eterne vite cōparata mors est poti⁹ dicēda: q; vita. Jp̄e em̄ q̄tidia/nus defect⁹ corruptiōis qd est aliud q; qdā plixitas mortis.

t Ertius ar. Aug⁹.&c. Necesse igit est implere illō qd scriptū ē in lege dei. Nā vt iura dicūt. Leges ab oib⁹ sūt suan de. s. subdit;. C. de legib⁹ Leges. Et d cō stitutiōib⁹. c. Canonū. vbi dr. Statuta ca nonū ab oib⁹ custodiant. Si itaq; terre/ni pncipes volūt leges suas suari sub pe/na capitis. Credit; q impunitos relinquet etern⁹ pnceps leg; sue trāsgressores: Jp̄e em̄ est qui dt Leuit.xix. Ego dñs: leges meas custodite.

Pro eadē dñica.xiij.post trini.

Sermo tertius.

Wid facien

q do.&c. Quid ḡ lex ppt trāsgres siōes.&c. vsq; in finē. Gal.iij.

Tria st ibi notāda q̄r ɔsideratio val; ad obtinēdā vitam eternā.

Primo em̄ ponit apl's datē legis rōe;. ppt trāsgressiōes. s. reprimēdas.

Secūdo rōnis declarationē Lex ergo aduersus &c.

Tertio declaratōis ɔfirmatōe;. Sed ɔclusit scriptura &c. Vide textū & expōe.

p Rim⁹ ar. An exñs in grā bonū faciē do possit de ɔdigno mereri vitā eter nā. Vide in dñica qnqgesime. Ser.iij.

s Cōs ar. In pceō.&c. In h̄ dicēdū ē ɔtia q̄ ē istructō ɔclaratia vbi ɔclarat

dñs q̄s deat dici, ꝓxim⁹ nr̄. Circa qḋ i euā
gelio tria ponūt. Prio: ꝓsūptuosa inq̄si
tio. Scḋo: grosa declaratio. Tertio
fructuosa exhortatio. Prio ꝛc̄. Ille em̄
legisperit⁹ volēs se oñdere iustū ḋt ad ie//
sum. Et q̄s ē ꝓxim⁹ me⁹. Cyrill⁹ Laūda
tus legisperit⁹ ꝙ recte r̄ndit i supbiā ꝓru
pit: nullū sibi ꝓxim putās eē q̄i nll's eēt ei
i iustia ꝯpād⁹. Uacu⁹ g̊ oñdit a dilectōe
ꝓxi: ꝛ ꝑ ꝯñs ḋi. Scḋo ponit grosa de//
claratio: q̄ꝛ suspiciēs ies⁹ ꝓposuit ei ꝑabo//
lā ḋ hoie q̄ descēdit ab hierl'm i hiericho
q̄ icidit i latrōes Iō sursū aspexit: q̄ꝛ ḋ re
mag̃ locutur⁹ erat: qu ḋ.s. gen⁹ hūanū ce
cidit ꝑ pctm̄. Scḋz aliq̄s: hec ꝑabola ēt ē
res gesta. q̄ꝛ int̄ hierl'm ꝛ hiericho erat q̄//
dā solitudo vbi trāseūtes freq̄nt̄ spoliabā
tur ꝛ occidebāt̄ a latronib⁹. Hō igit̄ q̄dā
descen. ꝛc̄. Uide ꝛ dic textū vsq̄ ibi: q̄ fe//
cit miaz i illū. Chryso. q. d. Si quē vides
oppssuz nō dicas vtiq̄ neq̄ ē: sz siue sit gē
tilis: siue iude⁹: ꝛ ope indiget nō tardes
auxiliari. Aug. ḋ. doctria chr̄iana. Ex h̄ i//
telligim⁹ eū eē ꝓximū cui vl' exhibēdū est
officiū mie si indiget: vel exhibēdū eēt si
indigeret. Ex q̄ ꝯñs ē vt etiā ille a q̄ nobꝫ
vicissim exhibēdū ē ꝓxim⁹ nr̄ fit. Proxi ei
nomē ad aliq̄d ē nec q̄sq̄ pōt eē ꝓximus
nisi ꝓxio. Nullū āt exceptū eē cui mie de//
negēt officiū q̄s n̄ videat: dicēte dño Bn̄
facite his q̄ oderūt vos. Allegorice. Hō
ille ē gen⁹ hūanū qḋ in parētib⁹ ꝑmis de
scēdit ab hierl'm. i. a ꝑadiso ꝛ supne pacis
visiōe i hiericho. i. in defectū hui⁹ vite mu
tabilis. Hiericho ei luna int̄ꝑtat̄ ꝛ muta//
bilitatē sig̃t: ꝛ incidit in latrones. i. (vt ḋt
Amb.) in āgelos noctꝫ ꝛ tenebrarꝫ q̄ dispo
liauerūt eū morꝫ. s. ornamētꝫ: ꝛ plagis im
positꝫ abiert̄ nō ab insidijs cessando sz in
sidiarꝫ fraudē occultādo. Beda. Dicūtur
plage pctā q̄ꝛ his nature hūane integri//
tas violat̄. Seq̄t̄. semiuiuo relicto. q̄ꝛ vt
ḋt Aug. ꝯ pelagiū. Semiuiu⁹ h̄z vitalez
motū. i. liberū arbitriū vulneratū: ꝛ ad vi//
tā eternā quā ꝑdidit redire nō sufficiebat
ꝛ iō iacebat. Uel semiuiuo relicto. id ē re
manente vita nature ꝛ ablata vita gratie
Sacerdos autem ꝛ leuita descendentes
eadem via eo viso preterierunt quia sa//
cerdotiū legis ꝛ ei⁹ ministeriū pctā non
curauerūt sz solū oñderūt. Samaritan⁹

aūt iter faciēs. i. chr̄s custos animarꝫ s̄m
humanitatē momēta hui⁹ vite currēs ve
nit sec⁹ eū q̄ꝛ in similitudinē hoim factus
ꝛ habitu inuēt⁹ est vt hō: ꝛ vidēs eū ocl'o
mie: mia mot⁹ ē: ꝛ appropinq̄nās miscdi//
ter alligauit vulnera eius q̄ꝛ redarguens
pctā cohibuit ꝛ vincl'is gr̄e ligauit infun//
dēs etiā oleū mitigatiuū spem venie ꝓmit
tēdo penitētib⁹: ꝛ vinū pungitiuū terrorē
pene peccātib⁹ incutiēdo. Alligat g̊ vulne
ra dū ꝑcipit. Pniaz agite. Infūdit oleuz
dū addit: appropinq̄bit em̄ regnū celorū.
Infūdit vinū cū ḋt Ois arbor q̄ nō facit
fructū bonū excidet̄ ꝛc̄. Ber. Sp̄ punire
ferocitatꝫ est: sp̄ parcere pusillanimitatis:
nec h̄ nec illud eq̄tatis. Hr̄e plus amari//
tudinis q̄ suauitatꝫ dānabile ē: ecōuerso
ꝯmēdabile vtrūq̄ eq̄liter tollerabile. Se
q̄t̄: ꝛ leuās eū in iumētū suū iposuit: ꝛ du//
cēs in stabulū curam ei⁹ egit. Aug⁹. de q̄.
euā. Iumētū ē chr̄i caro q̄ ad nos venire
dignat⁹ ē: imponi iumēto ē in ipam incar
nationē chr̄i credere. Stabulū ē sctā ecc̄a
vbi deposito onere pctōꝝ pctōr lassus re
ficit̄. Et vt bon⁹ medic⁹ curā ei⁹ egit: q̄ꝛ
q̄diu i hac vita fuit: circa hoiez sollicit⁹ fu
it Et altera die scꝫ p⁹ peractū mysteriū re
dēptōis scꝫ post dñi resurrectionē q̄ magꝫ
splendet q̄ tēp⁹ ꝑcedēs: ꝓtulit duos de//
narios scꝫ duo testamēta in q̄b⁹ nomen
et imago regis eterni cōtinet̄: ꝛ q̄rꝫ precio
vulnera nr̄a curātur: ꝛ dedit stabulario:
q̄ꝛ distribuit vtriusq̄ testamenti sciam ꝛ
grām ꝑdicandi apl'is: q̄b⁹ sensū aperuit vt
intelligerēt scripturas: ac ꝑlatꝫ alijs. Ul'
s̄m Aug. Duo denarij sūt duo ꝑceta cha
ritatꝫ. Dñt aūt ꝛ isti stabularij aliq̄d sup
erogare supaddēdo mlt'a ad declarationē
scripture. In die aūt iudicij cum dñs re//
dierit oia reddet cū fideli seruo. Dicet il//
lud Matth. xxv. Euge serue bone ꝛ fide
lis. ꝛc̄. intra in gaudiū dñi tui. Moraliter
ꝑ hierl'm itelligit̄ stat⁹ ꝟtutis Iō hō de//
scēdēs ab hierl'm in hiericho est peccator
descēdens a sublimitate gr̄e in miseriam
peccati: qui incidit in latrones. id est in de
mones: spoliatur gratuitis ꝛ vulneratur
in naturalibus ꝛ relinquitur semiuiuus:
vt s̄. Sacerdos autem ꝛ leuita sunt ma//
li ministri ecclesie. Samaritan⁹ est cōfes//
sor et predicator motus ex charitate alli//

gans vulnera sauciati ꝑ sanū ꝯsiliū: infundens oleū miſcðie: ⁊ vinū iusticie: ⁊ imposuit illū i iumentū: q₂ nō solū mēte ꝑbet auxiliū: ſ₃ etiā ꝑut pōt corpe qð ē aie iumētū et ducit in stabulū ecclie vbi daꝛ pabulu₃ verbi dei ⁊ sacri eucharistie. Et altera die ꝓtulit duos denarios.ſ. grā₃ in pn̄ti ⁊ gloriā in futuro: ⁊ dedit stabulario.i. dandos denūciauit bono curato facientē debitu₃ circa pctōrē ⁊c̄. Tertio poniꝛ fructuosa exhortatio: q₂ dn̄s ex legiſꝑiti rn̄sione oñdens oēm hoiem miſcðia₃ faciēti esse ꝓximū: ꝯclusit exhortādo di. Uade.ſ. de virtute in virtutē: ⁊ tu fac silr̄ ꝓximo sicut samaritanꝰ iudeo: q₂ vic₃ oēm hoiem etia₃ inimicū ꝓximū reputes: ⁊ ei mia₃ affatu. affectu: ⁊ effectu impēdēdo nc̄itates eius subleues. Augꝰ. Nūc cū in hac vita sumꝰ inuicē onera portemꝰ: vt ad eā vitā q̄ careat oī onere ꝑuenire possimꝰ. Dilectōis ei officiū est inuicē onera nostra portare.

Exemplū ꝑcipuū hēmꝰ in chr̄o q̄ ex nimia charitate quā ad nos habuit onera nr̄a et languores nr̄os ip̄e tulit. Aug. Nulla res officiosu₃ istū laborē ad onera portāda aliorꝫ facit libētiꝰ impēdere q̄ȝ vt cogitēꝰ q̄nta ꝑ nob̄ ꝑtulit dn̄s: Hic admonēs ait apl's: Hoc sentite in vob̄ qð ⁊ in chr̄o iesu Huic cogitatōi accedit etiā illa/ q₂ hoies sumꝰ/ ⁊ q̄ȝ egritudinē siue aie siue corpis quā in alio hoie videmꝰ etiā nos habere potuimꝰ aut possumꝰ.

t Ertiꝰ arti. Aud.⁊c̄. Nec ꝑsumatꝫ de dei miſcðia: nisi ⁊ vos mīſicordes fueritis. Nā sicut dr̄.l. Priuilegia. C. de hereticis. Qui in legē ꝯmittit: ꝑuilegiū legꝫ amittit. Et sicut h₂ extra de ꝯstitutiōib₉. Ad intētō₃ mādātis recurrēdū est. Intētio aūt dn̄i nobis miſcðia₃ faciētis est: vt inuicē mīſicordes simus. Audite. Si rex statuat talē legem: Quicūq₃ debitori suo dimiserit duos dn̄arios: ego sibi ducētos aureos dimitto. Et erit aliq̄s q̄ dure debitorē suū tractauerit: An debeat gaudere ꝑuilegio illius legis: Certe nō: imo puniendus est. Expone₃ applica notādo illð Jac.ij. Judiciū sine miſcðia fiet ei q̄ non fecerit misericordiā.

Dñica.xiiij.post Trini.Ser.ꝑmus.

Dit illi. Surge

a vade. Luce.xvij. Spū ambulate ⁊ desideria carnis nō ꝑficietis. Caro em̄ ꝯcupiscit aduersus spm̄. et spūs aduersus carnē. Hec em̄ sibi inuice₃ aduersanꝛ: vt nō q̄cūq₃ vultis illa faciatis Gal.v. Tria ibi sunt notāda in q̄bus hortaꝛ apl's ⁊ surgere ⁊ ambulare. Primu₃ est salutaris exhortatio: Spū ambulate et desideria carnis nō ꝑficietis. Secūdū est exhortatiōis ratio. Caro em̄ ꝯcupiscit aduersus spm̄ ⁊c̄. Tertiū rōis declaratio. Hec enim sibi inuicē ⁊c̄. De primo Eccl̄i.xviij. Fili post ꝯcupiscētias tuas nō eas. De secūdo et tertio Roma.vij Uideo aliā legē in membris meis repugnantē legi mētis mee ⁊ captiuātem me in lege peccati. Ait ⁊c̄.

p Rimus articulꝰ. An sit in hois potestate surgere a pctō: Uide sermone ꝑmo de Epiphania: aut sermone ꝑmo thematꝫ Gratia dei: dominice.xj. post tri.

s Ecūdꝰ articulus. Unicuiq₃ peccatori dicit deus hec duo verba Surge: Uade. Surge vic₃ a pctis: ⁊ vade de virtute in virtutē vsq₃ in domū dei. De ꝑmo Ephes.v. Surge qui dormis ⁊ exurge a mortuis. De secūdo Matth.ix. Uade in domū tuā. In euangelio itaq₃ hodierno docemur moraliter quo tendere ⁊ q̄liter debeamꝰ ⁊ a peccatꝫ surgere: vbi ꝑcipue notande sunt tres instructiones que etiā in verbis ꝓpositis insinuanꝛ.

Prima est instructio ꝟtuose ꝓgressiōis
Secūda est instructio gratiose purgationis.
Tertia est istructio affectuose recognitiōis.

Prima est ⁊c̄. De q̄ dicendū in hoc sermone: q̄liter.ſ. ꝑ viā ꝟtutū ꝓgredi debemꝰ in celestē hierl'm. Et daꝛ hec instructio ex ope chr̄i q̄ ibat in hierl'm ⁊ trāsibat ꝑ mediā samariā ⁊ galileā. Ubi notāde sꝛ tres ꝯditiōes nc̄arie ad ꝑueniēdū in ciuitatē celestem.

Prima est externorꝫ abdicatio.
Scða est internorꝫ custoditio.
Tertia est eternorꝫ affectio.

Pria igr̄ ⁊c̄. q̄ sigꝛ ꝑ h̄ q̄ȝ iesꝰ trāsibat ꝑ mediā galileā q̄ interꝑtaꝛ trāsmigtio. Q₃ ei

affectū hoīs transmigrare vltra mūdum relinquēdo scʒ mūdū post se: ꝛ sic ipm cō tēnendo. Amoꝛ em̄ mūdi impedit ne aīa libere tendat in celū. Jō. j. Joā. ij. Nolite diligere mūdū neqꝫ ea q̄ in mūdo sūt: qm̄ ꝛc. et Jaco. iiij. Amicicia hui⁹ mundi inimica est deo. Et Sen̄. Aude hospes cō/tēnere opes: qꝛ nemo alius dignus deo ē q̄ꝫ q̄ opes ꝯtēpserit. Scđa ē ꝛc. scʒ coꝛgitationū coꝛdis q̄ intelligit̄ p samariā q̄ interptat̄ custos dn̄i: vel custodiēs dn̄m. Pꝛouer. iiij. Omni custodia ſua coꝛ tuū: qm̄ ex ipo vita pcedit. Custodiēdo autē coꝛ custodit hō dn̄m q̄ in coꝛde habitat Eph. iij. Habitare chr̄m p fidē in coꝛdibus nostris. Jō ipe dicit Prouerb. xxiij. Fili pꝛebe mihi coꝛ tuū. Tertia ē eternoꝝ affectio q̄ notat̄ p hoc ꝙ ibat in hierusalē p quā intelligit̄ ciuitas celestis vbi est pax eterna. Ambulādū em̄ ē sursuꝫ in celū nō passib⁹ coꝛpoꝛis ſʒ affectibꝫ mentis: vt ait Aug⁹. Jō dr̄ Col. iij. Que sursum sūt q̄rite. Ubi vicʒ ē oīm bonoꝝ plenitudo: gaudioꝝ multitudo ꝛ eoꝝ oīmoda certitudo. De pmo ps̄. Replebimur in bonis domus tue. De scđo Luce. vj. Merces vr̄a multa ē in celo. De tertio. Jo. xvj. Gaudiū vr̄m nemo tollet a vob. Nō sic certe: nō sic in hac vita: imo miseri sūt q̄ coꝛ suū mūdanis infigūt spꝛetis celestibꝫ. Sursum igit̄ coꝛda in celū eleuem⁹

Exēplū de arsenio Uide feria. iij. post pasca F. j. Uel aliō exēplū feria. vj. pasce.

t Erti⁹ ar. Auō. ꝛc. Uidete ne retro cedatꝫ a ciuitate celesti. Audite qō iura dicūt. Eadē res nō opat̄ ꝯtrios effectus. lvij. dis. Si qs in egritudine. Sicut eadē res nō parit liberationē ꝛ repetitōꝫ ff. de solutiōibꝫ ꝛ liberatiōibꝫ. l. Qui hoieꝫ §. vl. Nō ḡ putetis male viuēdo viā inuenire ciuitatꝫ celestꝫ qꝛ vita mala ē via ciuitatis infernalis. Uide ne sis illi similis q̄ diceret. Uolo ire parisi⁹: ꝛ tn̄ scienter doꝛsum v̄tit. Expone ꝛ applica notando illō psal. Nouit dn̄s viam iustoꝛum ꝛ iter impioꝝ pibit.

Dn̄ica. xiiij. post trint. Ser. ij.

Si illi surge

a ꝛc. Si spū ducimini: nō estis sub lege. Gal. v. Illi ducūtur spū q̄ efficaciter audiūt illa v̄ba. Surge vade. Est aūt notāda triplex vtilitas coꝛū qui spiritu ducuntur.

Pꝛima libertatis.
Scđa iocunditatis.
Tertia celestis hereditatis.

De pꝛima est illud Si spū ducimini non estꝫ sub lege (scʒ timoꝛꝫ q̄ ē lex seruoꝝ) sed sub lege libertatis. Un̄. ij. Coꝛ. iij. Ubi spirit⁹ dn̄i: ibi libertas. De scđa Gal. v. Fructus aūt spūs charitas: gaudiū: pax. De tertia. ps̄. Spūs tu⁹ bonus deducet me in terrā rectā q̄ est terra viuentiū.

Ait ꝛc.

p Rim⁹ ar. An possit hō ex libero arbitrio absqꝫ gr̄a ire p viā mādatoꝝ dei? O, sic. Deut. xxx. Mādatū qō ego pcipio tibi hodie nō sup̄ te est. Cōtra. Obſuātia mādatoꝝ facit dignū vita eterna q̄ nemo dign⁹ ē absqꝫ gr̄a. Rn̄. Bon̄. in. ij. dis. xxviij. Mādata ꝯtigit dupliciter ipleri. Uno mō q̄ntū ad gen⁹ operꝫ. Alio mō q̄ntū ad intētionē mādātꝫ. Pꝛimo p gr̄as gratꝫ datas ꝯtigit ea impleri sicꝫ per fidē mādatū de adoꝛatōe dī: ꝛ p q̄ndā naturalē pietatē mādatū de honoꝛatiōe parentū: sic ō aliis. Scđo mō nō ꝯtingit sine gr̄a gratū faciēte qꝛ de⁹ pcepit mādata ad h̄ ꝙ volūtas nr̄a ꝯformet̄ volūtati sue: ꝛ h̄ nō pt̄ eē sine charitate q̄ nō ē sine gr̄a gratū faciēte. Jō. j. Timo. j. Finis pcepti ē charitas de coꝛde purō. Cū aūt dr̄: mādatū nō ē sup̄ te: h̄ dicit̄ nō qꝛ liberꝫ arbitriū possit in illud p se: ſʒ qꝛ gr̄a dī p̄sto ē vnicuiqꝫ: nec aliqs caret gr̄a qꝛ desit sibi ſʒ qꝛ ipe deest gr̄e. Hec Bon̄. Pro fūō. Multū sollicitari dēm⁹ de diuinoꝝ mandatoꝝ ipletiōe. Dicit q̄ ꝓpe Juuen̄. Respice q̄d moneat leges: q̄d curia mādet. Qō si ꝯuenienter dr̄ de legibꝫ hūanis mltomagis itelligēdū ē de legibꝫ dinis. Et sic dr̄ Aristo. j. polit. Sicut optimū aīaliū ē hō lege fruēs: sic pessimū ē a lege ꝛ iusticia separat⁹. Qō maxie verꝫ ē ō lege dina. Sʒ q̄rit̄. An possit hō. ꝛc. Dic rn̄. vts. Ex q̄ ꝯclude ꝙ hn̄ti charitatē mādata dī gūia nō sūt. Nō hn̄ti v̄o difficilia imo q̄si impossibilia. Exēplū de auibꝫ q̄ leues sūt ad volandū qn̄ hn̄t plumaꝝ abūdantiam ſʒ qn̄ sūt pūate plumis graues sūt. Nulla ḡ erit excusatio trāsgressoꝛibꝫ qm̄ in hoīs

ptāte est se pparare ad grā τ charitatem. Prouer.xvj. Hois ē aīm pparare Audite petōres:obstinati:fornicatores vsurarij τc. q poti⁹ pparatis pscie donū p spū maligū q̄ p spūsctō abijcite mihi spm malū τ opa ei⁹ vt accipere possitis spmsctm p quē faciliter implebitis totā legē dei qm a spūsctō est legis dīne pfectio. Figura. fm Gto. sić a die agni imolati qnqgesimo die data ē lex in igne:ita in nouo testamēto qnqgesimo die a pascha chri descēdit spūsctus in igne. Lex in mōte sinai:spūsctūs in mōte sion vbi figurat q spūsctūs ipē ē pfectō toti⁹ legis:qr vt dr Ro.xiij. Plenitudo legis est dilectio. Sicut em dicit Greg. in Homel. qdā Ipe spūsctūs amor est.

s Cōs ar. In pceō.τc. In h dicēdū ō scōa q est instructio grose purgationis quō.s.purgāda ē aīa peccatrix τ sic a pcti feditate surgere. Et hec purgatio siguat in euāgelio p emūdationē leprosorū q cū a dño missi irent ad sacerdotes mundati sūt. In qx mūdatōe tres sumūt pditiōes petōri necessarie ad hoc vt mundetur a peccato.

Prima est recognitio ppriе imūdicie.
Scōa ē inuocatio dīne miscōie.
Tertia ē obsuatio prompte obediētie Prima igit.τc. Nā illi decē leprosi se imūdos recognoscētes steterūt alōge. Theo. Alōge stāt qsi verecūdātes de imūdicia putātes q chrs eos fastidiret ad moduz alioꝝ. Debet g petōr imūdiciā τ lepram suā recognoscere:τ in seipo corā dño vere cūdari.q.diceret illō Lu.xv. Pr peccaui in celū τ corā te Lepra qppe moralr sigt pctm. De h vide do.ij.post epi.smone pmo. Scōa ē inuocatio dīne mie:qr leprosi leuauerūt vocē suā dicētes. Jesu preceptor miserere nři. Eleuatio vocis magnitudinē desiderij sigt. Clamauerūt g dicētes. Jesu pceptor.τc. Si iesus est: g vult Si pceptor:τ g pt. Si miam inuocant:g se miseros τ indigētes oñdūt. Sic τ peccator dz cum fide τ magno desiderio dīni miscōiaz inuocare dicēdo illō ps. Misere re mei dñe qm ego ifirm⁹ suz. Tertia ē obseruatio pmpte obedientie:qr pmpte obedierūt dño dicēti sibi. Ite ostendite vos sacerdotib⁹. Et sicut dt Theo. Per hoc innuebat q curari debebat. Lex em pceperat q mūdati a lepra se sacerdotib⁹ pñtarēt:nō vt sacerdotes eos mūdarent sz vt eos eē mūdos iudicarēt τ p sua emūdatiōe sacrificiū in lege statutū offerret. Dū g irēt mūdati sūt ex fide τ obedientia ad chrm meritorie de pgruo:sz diuina ɥtute effectiue. Sic τ petōr obedire dz christo τ eccle. In hoc aūt qd dixit eis Ite oñdite vos sacerdotib⁹:signat pceptū pfessionis faciēde vt lepra interior emundetur. Exēplū ō necessitate pfessiōis faciēde Vide sabbato post tertiā dñicā qdragesime.

t Erti⁹ ar. Auō.τc. Cauete g a lepra pcti ne aie repudiet a dño cui sūt desponsate. Nā fm iura. Spōsalia soluunt qñ alter incurrit leprā vel paralysim: vel aliā enormē lesionē. Extra ō iureiurādo Quēadmodū. Sic em dicit lex Sciēdū. ff.ex qb⁹ causis. Aliqs nō dz lucrū facere ex dāno alterius. Et lex Nā h natura. ff. de pditiōe indebiti:dt Nemo dz locupletari cū iactura aliena. Incurrit aūt iacturā ps sana nisi in illo casu soluerētur sponsalia. Pone casum ad longū τ applica notando illō Augusti. li.de ɥginitate. De⁹ nō qrit pulcrā carnē sz pulcrā mētem.

Dñica.xiiij.post Trini.
Sermo tertius.

Jt illi surge

a τc. Qui talia agūt:regnū dei nō psequetur. Gal.v. A talibus g surgēdū ē q.s.pmittut huic sñie ab illo loco:manifesta autē sūt opa carnis q sūt fornicatio τc. Quoꝝ qdā sūt p charitatē dei:vt auaricia τ idoloꝝ seruit⁹. Alia p charitatē sui:vt fornicatio : τ imūdicia luxurie:ebrietates: τ comessatiōes. Alia p charitatē pximi.s.veneficia: inimicicie: pteтiōes:emulatiōes:ire :rixe:dissensiōes secte.inuidie:homicidia. De pmis. Eph v. Auar⁹(qd ē idoloꝝ seruit⁹)nō hz hereditatē (regno chri τ dei. De scōis.j. Cor.xv. Caro τ sanguis regnū dei nō possidebūt. De tertijs.j. Joa.ij. Qui odit frēm suū in tenebris ē τ in tenebris ambulat. Ait.τc.

p Rim⁹ ar. An possit hō se ad grām illam pparare q poterit p viā mādatoꝝ dei ambulare: Uide in.j. aduētuali.

dñica.j.sermo.ij.
s Ecōs ar. In pceð.ᷓc. In h̄ dicēdū de tertia q̄ ē instructio affectuose recognitiōis: q̄liter vicȝ recognoscēda ē dei mia ex bñficio purgatiōis pctōꝝ: q̄ vicȝ vnᵘs ex illis regressus ē magnificās deū ᷓc. vbi sūt ꝯsiderāde tres ꝯsideratiōes inductiue ad grarūactionē.

Prima est consideratio imitande exemplationis.

Secunda est consideratio formidande reprobationis.

Tertia est consideratio desiderande approbationis.

Prima ē ᷓc. Vnᵘ em̄ eoꝝ q̄ samaritanus erat vt se vidit mūdatū: regressᵘ ē: ᷓ diuinū bñficiū recognoscēs cecidit añ pedes iesu grās agēs. Vide fidē eiᵘ ᷓ deuotionē. Sic ᷓ pctōr ꝯtritus ᷓ ꝯfessus gratias agat deo: tota cordis affectiōe. Et hic dȝ esse samaritanᵘ.i. custos sui a recidiuo: ᷓ alienigena dicēs cū apl̄o illud Heb. xiij. Nō habemᵘ hic ciuitatē manentē: sȝ futurā inqrimus. Ipse ergo pcidat in faciē ad pedes iesu. Beda. In faciē cadit q̄ de perpetratis malis erubescit. Notandū q̄ppe q̄ qñq̄ ꝓstrati orāmᵘ q̄si recognoscentes corporis ifirmitatē: q̄ de puluere sumpti sumᵘ: ᷓ animi imbecillitatē: quia casuȝ ex nobis: erectionē aūt nō nisi a deo habemus: ᷓ ꝑtendētes verecūdam hūilitatē q̄si ꝑ multitudine pctōꝝ oculos ad celum leuare nō audētes: exēplo publicani. Luc. xviij. Quādoq̄ vero flexis genibꝰ orāmᵘ vt salomon. iij. Regū. viij. sȝ erecto capite ᷓ eleuata facie q̄si dicētes ꝓ desiderio p̄rie illud Can̄. Trahe me post te. Qñq̄ autē stātes orāmᵘ nos spem habere in celestibꝰ designātes. q.d. illud Phil. iij. Nostra cōuersatio in celis est. Et illð ps. In domū dñi letantes ibimus. In p̄mo exprimimᵘ ꝯditionē nostrā. In scðo desideriū nr̄m. In tertio spem. Scða ē ꝯsideratio formidāde reprobatiōis: q̄ a dño reprobati sūt alij nouē ingrati. Vñ dt dñs. Nonne decē mūdati sūt: ᷓ nouē vbi sunt: Non est inuētus q̄ rediret ᷓ daret gloriā deo: nisi hic alienigena. Beð. Merito eos saluator quasi ignotos vbi sūt inquirit. Scire em̄ dei eligere: nescire reprobare ē. Sicut ḡ ingratᵘ nō recognoscit diuinū bñficiū sic nec deᵘ recognoscit ingratū. In h̄ aūt ꝑfigurata fuit vocatio gētiū ᷓ repudiatio iudeoꝝ. Hinc etiā recolligit̄ q̄ ꝗbi q̄ deberent eē magis grati deo ᷓ familiariores: vt litterati: ꝓlati: ᷓ diuites sūt ei magȝ ingrati ᷓ se magȝ elōgāt ab eo q̄ȝ simplices ᷓ pauperes. In hoc etiā signat̄ q̄ ᷓsi multi in cōfessione mundent̄: pauci tñ cōparatiue laudāt: q̄ multi tanq̄ȝ canes ad vomitū reuertunt̄. Tertia est ꝯsideratio desiderāde approbatiōis: q̄ dñs cōmēdādo eū q̄ redijt dicit ei. Surge.s. cessando a pctō in q̄ iacuisti: ᷓ vade de ꝟtute in ꝟtutē q̄ fides tua te saluū fecit nō solū q̄ ad salutē corporis: sed etiā aīe. Beda. Surgere ᷓ ire pcipit̄: q̄ q̄ ifirmitatē suā recognoscēs hūilit̄ iacet: ꝑ diui ꝟbi ꝯsolationē ad fortia opera ꝓficere iubet̄. Si autē fides saluū fecit eū q̄ se ad agēdas saluatori gratias inclinauit: ḡ ꝑfidia ꝑdidit eos q̄ de acceptis bñficijs deo dare gl'iam neglexerūt. Iuxta igit̄ apl̄i ꝟbū.j. Thessal.v. In omnibꝰ grās agite. Exēplū de gratijs deo agendis ꝓ bñficioꝝ receptiōe habemus in Iacob. Gen̄. xxxij. In dauid. ij. Regū. vij. In tobia. Tobie. xj. xij. ᷓ. xiij. Aug. Quid melius ᷓ aīo geramus ᷓ ore ꝓmamᵘ et calamo exprimamᵘ q̄ȝ dō grās:

t Ertius articulᵘ. Auð. ᷓc. Cauete ḡ ab ingratitudine. Nā sic hr̄. xij.q.ij. Eps q̄ mancipiū. Et.c. Libertati Ecce: ᷓ c. sequēti. Ingratitudo retrudit manumissum in seruitutē. Et.l.j. C. de reuoca. dona. Donatio facta liberto reuocat̄ ᷓ ob sequio non prestito: ᷓ etiam emptū ex pecunia donata. Et etiam ipsa libertas vñ est donata vt.l. Alimēta. ff. de liberi agno Et in auten̄. vt liber de cetero §. illud Cauete ergo ne sitis similes illis nouem qui non egerunt gratias dño: ᷓ sic cum illis reprobemini. Notate. Si quis a principe magna bñficia receperit cū libertate data: quibus acceptis dorsum vertit regi seruiens aduersario eius: nōne merito est a principe reprobandus: ᷓ in pristinā seruitutem retrudendus. Expone ᷓ applica notando illud Bern̄. Ingratitudo ē ventus vrens siccans fontes pietatis: rorem misc̄dīe: fluēta gratie.

Dñica. xv. post trinitatȝ.
Sermo primus.

Nolite sollici

n ti esse Matt.vj. Si spū viuimus spū ⁊ ambulem⁹. Gal.vj Certe oēz sollicitudinē supfluā auferem⁹ si spū viuim⁹. Sicut aūt vita corpalis manifestatꝛ p opa nate/sic vita spūalis p opa virtutꝫ. Jō dr: Si spū viuim⁹: spū ⁊ ambulem⁹. Manifestatꝛ aūt vita spūalis i operib⁹ spūalib⁹/q̄ sūt pctā fugere: bōa opa agere: ⁊ in his laudez dei q̄rere. De pmo Jo.xvj. Cū venerit paclet⁹ ille arg.mun. de pctō. De scdo. Paraclet⁹ suggeret vobis oīa q̄cūq̧ dix.vob. De tertio Ezech. viij. Eleuauit me spūs.s.ad laudādū deū Nolite ⁊c̄.

p Rim⁹ art. An in ṽbis thematꝫ vult de⁹ a nobis auferre sollicitudinē tpaliū.q² vicz ds oib⁹ puidz. Jō q̄ritꝛ An oīa sint subiecta diuie puidētie. Uide dominica.iiij.post epiph.ser.pmo.

s Cōs art. Jn hoc ser. dicē⁹ d triplici sollicitudine pus q̄ ad expositiōez euangelij veniamus.

Prima est sollicitudo nature.
Scda est sollicitudo culpe.
Tertia est sollicitudo gratie.

Prima igitꝛ ⁊c̄. Et hec veri⁹ dr cura puidētie q̄ ne deū tētet ɔcedítꝛ: sic tn̄ vt deus oib⁹ pferatꝛ. Un̄ ade dictū est Gen.iij. Jn sudore vult⁹ tui ve.pa.tuo. Un̄ ⁊ legim⁹ in euāgelio dn̄m loculos hūisse. Scda ē sollicitudo culpe: cū vicz sup necessitatez sollicitatꝛ q̇s de reb⁹ adq̇rēdis. Hec g̊ sollicitudo ē aut respectu supflue q̄ntitatꝫ rerū: ⁊ sic ɔcomitatꝛ auaricia: aut respectu q̄litatꝫ/puta curiositatꝫ cibo℞ vl' indumētorū: ⁊ sic eā ɔcomitatꝛ luxuria: vel respectu anxietatꝫ aī circa puisionē necessario℞: et ex hac seq̇tꝛ spūaliū negligētia. Et sic oīs hmōi sollicitudo phibetꝛ Mat.xiij. Sollicitudo secl'i isti⁹ ⁊ fallacia diuitia℞ suffocat verbū ⁊ sine fructu efficitꝛ Prouer.xj. Expectatio sollicito℞ pibit. Tertia ē sollicitudo gr̄e q̄ ɔsistit in opib⁹ iusticie ⁊ proximi ɔpassiōe De q̄ apl's.ij.Co℞.xij. Jnstātia mea q̄tidiana sollicitudo oīz eccla℞. Hec ē g̊ sollicitudo ɔmēdabil' q̄ dz eē triplex. Pria respectu sui Deut.iiij. Aiaz tuā sollicite fua. Scdo respectu pxi.s.in subleuādis ei⁹ nc̄itatib⁹ tā tpalib⁹ q̄ spūalib⁹: et fuāda cū eo pacez charitate.j.Co℞.xij Nō sit scisma in corpe: sed p inuicē sollicita sint mēbra. Sic erat sollicita martha: vt hꝛ Lu.x. Sic ⁊ Tobias mortuis ⁊ occisis sepulturā sollicit⁹ exhibebat: vt hꝛ Tob.j. De hmōi aūt sollicitudine dr Ro.xij. Qui pest in sollicitudine. et Eph.iiij. Solliciti seruare vnitatē spūs in vinculo pacis. Tertio respectu dei timēdi: venerādi ⁊ amādi. Michee.vj. Jndicabo tibi o hō q̇d sit bonū: ⁊ q̇d ds req̇rat a te: vtiq̧ facere iudiciū ⁊ diligere mīam: ⁊ sollicitū ambulare cū deo tuo. Cū deo q̇ppe ambulat hō p amorē. et Josue.xxiij. Estote solliciti vt custodiatꝫ cūcta q̄ scpta sunt ⁊c̄.

Exēplū de hac sollicitudie hēm⁹ in Job q̇ dicebat Job.xxiij. Cōsiderās eū timore sollicitor. Hec itaq̧ dz eē sollicitudo nr̄a in q̄ req̇es inuenitꝛ. Jn tpaliū aūt sollicitudine turbatio. Un̄ Aug⁹.li. de rudib⁹ cathezizā. Jn hac vita hoīes magnis laborib⁹ requiē querūt ⁊ securitatē: sed puis cupiditatib⁹ oppssi nō inueniūt. Uolūt ei q̇escere in reb⁹ inq̇etis. Qui g̊ verā req̇em desiderat/spem collocet in dō vt herēsei q̇ manet in eternū/⁊ ipē cū illo maneat in eternū.

t Erti⁹ ar. Aud ⁊c̄. Cauete g̊ ne pter tpaliū sollicitudinē amittatis eternā vitā. Hoc ei esset ad grauem culpā vob imputādū. Dicit ei lex Hec vēditio.§.j.ff.de ɔhen.em.⁊ ven. Qd p me stat: mihi iputari dz. Et sic hꝛ.xxiij.q.iiij. Priuatio glie est imputāda culpe pric.c. Nabuchod. Uidete g̊ ne sitis siles hoi q̇ pl⁹ de spuma maris sollicitatꝛ q̄ de pcio℞ mercib⁹. Expone ⁊ applica notādo illud Prouerb.j. Usq̧ q̊ puuli diligitꝫ infantiā et stulti ea q̄ sibi noxia sunt cupiet.

Dn̄ica.xv.post Trinita. Ser.ij.

Nolite sollici

n ti eē ⁊c̄. Nō efficiamur inanis glie cupidi ⁊c̄. vsq̧ ibi: onus suum portabit. Gal.vj. Excludit apl's sollicitudinē inordinatā: ⁊ inducit ad tria.

Primo ad verā humilitatē: Nō efficiamur inanis glie cupidi. Jtē siq̇s se existimat aliq̇d esse cum nihil sit/ ipse se seducit Jtez opus suū pbet vnusquisq̧: ⁊ sic in semetipso tm̄ hēbit gliam ⁊ nō in altero.

Scđo ad fraternā benignitatē. Nō inuicē puocātes rē. vsq3 ibi: legē chři Tertio ad puidētie sedulitatē. Unusq̄sq3 on⁹ suū portabit. j. Cor. iij. Unusq̄sq3 priā mercedē accipiet fm suū laborē.

Nolite rē.

p Rim⁹ arti. An de⁹ immediate oīb⁹ puideat: Quere dñica. iiij. post Epiphaniam Sermo. ij.

s Ecūdus arti. In pceđ. rē. Nūc ostēdendū est quō dñs in euāgelio nos intēdit retrahere ab amore 7 sollicitudine supflua tpaliū: pcipue p tres rōnes.

Prima est ratio oppositiōis
Scđa est rō ɔparationis.
Tertia est rō pmissionis.

In hoc sermone dicendū de pma q̄ est rō oppositōis: quia vicz amor dei 7 amor mūdi opponūtur: Jō simł in eodē esse nō pñt. queadmodū oculi celū 7 terrā nequaq3 sił respiciūt. Propterea dt dñs: Nemo pōt duob⁹ dñis huire rē. vsq3 ibi: qđ induamini. Ubi tria facit dñs.

Primo ponit rationē
Scđo rōnis specificationē.
Tertio specificatiōis ɔclusionē.

Primo ponit rōem: cū dicit Nemo pōt duobus dñis huire: aut em vnū odio habebit 7 alterū diliget: Aut vnū sumet et alterū ɔtēnet. Chrys. Duos dños dicit q̄ cōtraria iniūgūt. Cōcordia em multos facit vnū. Isti itaq3 dñi quib⁹ nō pōt simł huiri sunt de⁹ 7 diabol⁹: virtus 7 viciū: caro et spūs. Nā ad ɔtraria trahūt. Siłr mūd⁹ et deus. Nā vt dicit glo. De⁹ trahit ad superiora sibi seruientē: Res vo terrena ad inferiora. Scđo ponit rōnis ill⁹ declarationē seu specificationē: cū dt: Nō potestis deo huire 7 māmone. Hiero. Audiat hoc auar⁹ q̄ censeł vocabulo chřiano non posse se sił diuitijs chřoq3 seruire. Et tñ n̄ dicit: q̄ habet diuitias: sed q̄ huit diuitijs: deo seruire nō pōt. Qui em diuitiaꝝ hu⁹ est: diuitias custodit vt huus: q̄ aūt seruitis excussit iugū: distribuit eas vt dñs. Nō itaq3 dānat dñs hře diuitias: q2 Abraā 7 Jacob: 7 Job: 7 alij iusti q̄plimi diuitias habuerūt: sed ostēdit dānable esse seruire diuitijs. s. inordinate diligere: cupide adq̄rere: 7 auare retinere. Un̄ fm Amb. Sicut diuitie sunt impedimēta reprobis: ita probis sūt adiumēta vtutis. Chry. Duo sunt nobis pposit dñi: deus 7 māmona. i. diabolus q̄ māmone ē auctor: qm̄ p eā fallit. Jlle nos ad miscđiam puocat: hic ad auariciā. Jlle ad vitā: hic ad mortē. Jlle ad salutē: hic ad pditionē: Cui de duob⁹ obtēperare debem⁹: Ei vtiq3 q̄ nos ad vitā inuitat. Quid em terribili⁹: q̄ si pter pecunias a chři seruitio dicamur excidere: Uel qđ desiderabili⁹ q̄ si despectu pecuniaꝝ tota illi possim⁹ mente 7 dilectione ɔiungi: Oh. heu: cū sit oīno impossibile his duob⁹ dñis huire: conātur tñ mlti fatui ɔtra hāc impossibilitatē siłes illis d̄ quib⁹ in tertio Regū. xvij. dr: q̄ fuerūt gētes deū timētes 7 nihilo min⁹ idolis seruientes. Tertio ponit rōnis ɔclusionē. Ideo dico vobis ne sollicitisitis aīe vestre quid māducetis: aut qđ induamini: neq3 sollicitisitis sollicitudine supflua aīe vestre. i. vite animali q̄ cibo sustentatur. Hiero. Precipit igiř nobis ne sollicitisimus quid comedam⁹: 7 q̄ in sudore vultus pparemus nobis panē. ergo labor exercēdus est: sollicitudo tollenda. O q̄nta fatuitas sollicitari supflue de tēporalibus. O q̄multi pter talem sollicitudinē amiserunt spūalia 7 cū h̄ etiā ipsa tēporalia. Exemplū de iudeis dicentibus Joan. xj. Ne forte veniāt romani rē. Uide expositionē huius feria. vj. post do. in passione: arti. ij. Exemplū etiā de eo q̄ pter sollicitudinē tpalium in articło mortis nihil de aīa poterat cogitare. Uide do. iij. post epipha. ser. ij. Et nota illud Ecclīasti ci. xxxj. Qui auꝝ diligit nō iustificabiř.

t Erti⁹ arti. Audistiƺ rē. Siłergo sub deo 7 diabolo militare nō possum⁹: quia sicut diciř. C. de his q̄ militare pñt vel nō. l. His quidē. Nemo potest duas militias habere. Unde. xxiij. q. vlti. Qui volunt esse milites chři: seculari militie n̄ debent intendere. Pone casum 7 applica notādo q̄ illud summe cauendū est ne sb mundo aut diabolo militetis: quia vt habetur Ro. vj. Stipendia pcti mors

Dñica. xv. post Trini. Ser. iij.

Olite sollici

n citi esse rē. Nolite errare: deus

nō irridet ⁊c. vsq ibi: vitā eternā. Gal. vj
Nō dubiū qn sit error piculosus sollicitū esse de tpalib. Sūt aūt tria notāda i vbis illis apli. Primū salutaris exhortatio: Nolite errare/ deus nō irridet. Secundū exhortatōis rō: Quecūq em semi nauerit hō hec ⁊ metet. Tertiū rōnis declaratio: Qui em semiat in carne: d̄ car ne metet corruptiōz. Qui vo seiauerit in spū: de spū metet vitam eternā. De pmo Mar. xiij. Uidete neqs vos seducat. De scdo Matth. xvj. Reddet vnicuiq iuxta opa sua. De tertio Ro. viij. Prudētia car nis mors est. prudētia aūt spūs vita ⁊ pax
Nolite ⁊c.

Primus arti. An totus mūdus gubernetur a deo: Uide dn̄ica. iiij. post epiphaniā. Sermone. iij.

Secūdus art. In pced. ⁊c. In hoc di cendū de scda q est rō ɔpatiōis: que vz sumit ex ɔpatōe ad aliud. ⁊ hec ē triplex
Primo pbat generaliter.
Secūdo specialiter.
Tertio singulariter.
Primo pbat ⁊c. s. tā de victu q̄ de vestitu di. Nōne aīa plus est q̄ esca: ⁊ corpus plus q̄ vestimentū: Hiero. Qui maiora pstitit: vtiq ⁊ minora pstabit. Qui itaq nob sine sollicitudine nr̄a dedit vitā ⁊ corpus: dabit etiā sine nr̄a sollicitudie supflua illd vn̄ sustentet vita et tegat corpus. Scdo pbat specialr de victu: cū dicit Respicite volatilia celi q neq serūt neq metūt neq ɔgregant in horrea: ⁊ pater vr̄ celestis pascit illa. g̃ multo magis hoies q̄ sūt rōnales ⁊ maioris pōderis ⁊ pcij corā deo pascet etiā sine supflua sollicitudine. Chrys. Oia volatilia fecit deus pter hoiem: hominē aūt pter se. Si g̃ aialib ministrat pter hoiem: quō nō hoi ministrabit pt se: Tertio pbat singularit de vestimēto. Et ponit duplex exemplū. Primū est de corpis magnitudine quā deus dat sine hois sollicitudine. Qd ptz: q2 q̄ntūcunq sollicitet aliqs de magnitudine sua: nō pt adijcere ad staturā suā cubitū vnū. g̃ deus dabit vestimentū sine nr̄a sollicitudie supflua. Aug. de sermone dn̄i in mōte. Illi tegēdi corpis curā relinqte: cuius cura factū est vt tāte sit stature. Scdm exēpluz sumit ex terrenascētib. cū dic: Cōsidera te lilia agri quō crescunt: nō laborāt neq nent. Dico aūt vob q nec sic salomō in oi glia sua coopt⁹ est sicut vnū ex istis. Lz ei ars imitet naturā: tn̄ opa artis nō assequū tur pfectiōz opez nature. Hiero. Et reue ra: qd sericū: q regū purpura: q pictura te xtricū: pōt florib ɔpari: Quid ita rubet vt rosa: Quid ita cādet vt liliū: Chryso. Cur vo tāto etiā herbas decore vestiuit vt suā sapiam demōstraret ⁊ supabūdantiā vtutis: vt vndiq eius gliam discamus. Nō em vt soli celi enarrēt gliam dei: sed ⁊ terra. Ex hoc g̃ ɔcludit dn̄s q deus sufficienter vestiet hoiem absq sollicitudie supflua. di. Si aūt fenū ⁊ herbā agri qd hodie est ⁊ cras mittet in clibanū sic deus vestit: q̄nto magis vos modice fidei: Chrys. Hec dicēs: nō opus phibuit: sed sollicitudinē. Glo. dr: modice fidei: q2 modica fides est q nec minimis certa est. Predicte itaq rōnes fundant in loco a minori: vt satis ptz. Nullatenus g̃ est hoi diffidendū de diuina puidētia. Exemplū: quō puidit pplo israelitico q̄ diu fuit in deserto: vbi q̄ti die dabat eis māna de celo: ⁊ vestimenta eoz nō sunt attrita: vt hr̄ Neem. ix. Neq erat in tribub eoz infirmus Un̄ dr Sap. xvj. Panē de celo pstitisti eis sine labore: oē delectamentū in se habentē ⁊c.

Tertius ar. Aud. ⁊c. Forte dicitis: Oēs ita sollicitant: oēs ita faciūt. Audite qd iura dicūt. ff. d offi. psidis. Sed lz. Et xij. q. ij. Glia epi. Et de electōe. Cū causā. Nō qd fiat: sed qd fieri debeat ɔsiderādū est. Audite. An esset sufficiens excusatio alicuius furis si diceret: mlti alij sic furant. Certe nō. Applica notādo illd Aug. Nō pterea minus ardebūt q cū mltis ardebūt.

Dn̄ica. xv. post Trini. Ser. iiij.

Nolite sollici

ti esse. ⁊c. Bonū g̃facientes ⁊c. vsq in finez epistole. Gal. vj.
Hortat apls ad sollicitudinē spūaliū: vbi sunt tria notāda. Primū salutaris exhortatio: Bonū g̃faciētes nō deficiamus. Scdm exhortatiōis ratō: Tpe em suo metemus nō deficiētes. Tertiū rōis cōclusio. Ergo dū tps habemus opemur bo

nū ꝛc. De pmo Heb.xij. In disciplina ꝑ/
seuerate. De scđo Hieron. Nullus laboꝛ durꝰ: nullū tēpus longū videri debꝫ q̄ gloria eternitatꝫ adq̄rif. De tertio Gre. Misericoꝛdie tp̄s mō est: sed iusticie tp̄s post erit. Nolite ꝛc.

p Rimꝰ arti. An possit aliq̄d ꝯtingere p̄ter dei gubernationē: Uide do.v. post Epiphaniā Ser. pmo.

s Cđs arti. In pceđ. ꝛc. In hoc ſmone dicendū de tertia q̄ est rō pmissionis: qꝛ vicꝫ pmittit patrē celestē oia nob necessaria datuꝝ: si tn̄ q̄ramꝰ pmū regnū dei. Dicit ḡ Nolite solliciti eē dicētes ꝛc. vsqꝫ in finē. Ubi tria facit dn̄s.

Primo iterat ꝓhibitiuā ꝯclusionē.
Scđo subdit ꝯfirmatiuā ꝯpationē.
Tertio infert pmissiuā exhoꝛtationē

Primo igif ꝛc. dic. Nolite solliciti esse di. q̄d man. aut q̄d biba. aut q̄ opiamur: Si ꝓ necessarijs non opoꝛtet esse sollicitos: q̄ pena digni sunt q̄ ꝓ supfluis nō doꝛmiūt: et aliena rapiūt. Remig. Jō hoc dn̄s repetiuit vt ondēret rem hāc esse pnecessariā: ꝛ vt artiꝰ eam in coꝛdib' nr̄is inculcaret. Scđo subdit ꝯfirmatiuā ꝯpatiōeꝫ Cū dt. Hec em̄ oia gentes. i. gētiles diuinā puidentiā circa hūana negātes: quib' nulla est spes eternoꝝ: inq̄runt. Sꝫ vos q̄ fidē habetis nō deberꝫ esse talis opiniōis quia scit pater vester q̄ in celis est: qꝛ his oīb' indigetis: qꝛ pr̄ est/vult: qꝛ celestꝫ/pt. Jō sine dubio dabit qđ expedit ad salutē Chryſ. Non dt: Scit deus: sed: scit pater vester: vt eos i maioꝛē spem ducat. Tertio infert pmissiuā exhoꝛtatōnē d. Querite ḡ pmū regnū dei ꝛ iusticiaꝫ eius: ꝛ hec oia ad vitā necessaria adijcienf vobis. s. coopantib' et laboꝛātib'. Aug. de sermōe dn̄i in mōte. Cū dicit: pmuꝫ: significauit qꝛ hoc posteriꝰ q̄rendū est nō tpe: sed dignitate: illud tanq̄ bonuꝫ nr̄m: hoc tanq̄ necessariū. Beda. Regnū dei ꝛ eius iusticiam q̄rere: est celestꝫ patrie dona desiderare: et quib' iusticie meritis ad hec perueniatur indesinenf querere. Chryſ. Nō dicit: dabunf: sed apponētur: vt discas/quia p̄sentia nihil sunt ad magnitudinē futuroꝝ. O q̄ꝫ fatui qui postponūt regnū dei: et tantū sollicitanf de bonis mūdi q̄ sic subito p̄tereuntꝛ velis nolis a te relinq̄ntur Exemplū Luce.xij. de homīe illo diuite ꝛc. Cui dictū est. Stulte hac nocte repetent a te aīam tuā. Que aūt parasti cuius erunt: Uide ibi Ps̄. Relinq̄nt alienis diuitias suas.

t Ertius arti. Audistis. Uidete ergo ne bona coꝛpis p̄feratis anie bonis q̄m vt dicūt iura. Anima est pꝛeferenda quibuscūqꝫ rebus. C. de sacrosan. ecclesi. l. Sancimus. Et.xij.q.j. Pꝛecipimꝰ. Audite. Si possetis a pncipe obtinere mille aureos ꝛ decem denarios: tali pacto: ꝙ si pꝛius ꝛ instantius petitis mille aureos cū ipsis etiā habebitis decē denarios: Nōne stulte ageretis si peteretis pmo quod minus est. Expone et applica q̄m modica sꝫ et quasi nulla: bona tempoꝛalia ꝛ que ad coꝛpus spectāt: bonoꝝ spiritualiū ꝯparatione ꝛ eternoꝝ q̄ spectāt ad aiam. Ideo Matth.xvj. Quid pꝛodest homi si mundum vniuersum lucref: anie ṽo sue detrimentum patiatur ꝛc.

Dominica.xvj. post
Trinita. Ser. pmus

Ibi dico sur

t ge. Luce.vij. Obsecro vos ne deficiatis in tribulatiōib' meis ꝓ vobis q̄ est glia vestra. Eph.iij. Cuilibet pctōꝛi dicit dn̄s Surge. Cauēduꝫ est igif ne surdā aurē faciamꝰ dn̄i exhoꝛtatione spernētes: imo ad hoc sp̄ conanduꝫ vt semp stantes et recti simꝰ etiā in tpe tribulatiōis. Ad qđ hoꝛtaf aplus di. Obsecro ꝛc. Ubi tria sūt notāda Primū exhoꝛtantis benignitas: Obsecro vos. s. ꝓpter deū. Scđm exhoꝛtatiōis necessitas: Ne deficiatis in tribulatiōib' meis ꝓ vobis. i. ne deficiatꝫ a veritate fidei in tribulatiōib' meis: qꝛ vinctus sum ꝓ vobis: .i. q̄s ꝓ vobis sustineo. Tertiū est eiusdē exhoꝛtatiōis vtilitas q̄ est gloꝛia vr̄a: scꝫ q' vos nō deficiatis: vel etiā est gloꝛia nostra.ij. Coꝝ.j. Gloꝛia vestra sumꝰ sicut et vos nostra. De pmo. Ro.xij. Obsecro vos ꝑ miaꝫ di. De scđo Ro.viij. Neqꝫ tribulatio: neqꝫ angustia: poterit nos separe a charitate dei ꝛc. De tertio Ro.v. Gloꝛiamur in tribulationib'.

Ubi ꝛc.

p Rim⁹ ar̃. An chr̃s debuerit facere miracula queadmodũ in euãgelio fit mẽtio de suscitatiõe adolescentis: Uide dñica.iiij.post epiphe.Ser.v.

s Cõs ar. In euãgelio circa suscitatõnẽ adolescẽtis cui dixit dñs Tibi dico sur ge: sũt notã de tres ꝯsideratiões.

Prima est mẽorande ꝯditiõis.

Scõa ẽ venerãde miseratõis.

Tertia est desiderande suscitatõis.

In h̃ sermone dicẽdũ ẽ de pͥma q̃ ẽ ꝯside ratio miserãde cõditiõis: sc3 in pctõre: qd̃ sigr̃ p h̃ ꝙ defũct⁹ efferebar̃ fili⁹ vnicus m̃ris sue iã in loculo clausus. Uide textũ Circa h̃ aũt ẽ notãda triplex miseria pec catoris.

Prima ẽ miseria dolẽde ꝓuatiõis.

Scõa ẽ miseria horrẽde iclusiõis.

Tertia est miseria tremẽde delatiõis.

Prima ẽ rc̃. Est eñ pctõr vita ꝓuat⁹. io sigr̃ p defũctũ. Aug⁹. de ci. di. Mors aie fit cũ eã deserit de⁹ sic mors corporis cu3 illud deserit aia. Hũc ḡ mortuũ deflet m̃r sua vidua. i. m̃r ecclã q̃ quẽlibet deflet qñ cadit in pctm̃: sic mater vnicũ filiũ qñ decedit. Hec aũt dicit̃ vidua q: sponsũ sui morte redempta ẽ et q: nũc ꝙdiu peregri nar̃ a dño ab amplexu sponsi est separata: q: p fidẽ ambulat ꝛ nõ p speciem. De hac ps. Uiduã ei⁹ bñdicẽs bñdicã. Scõa est miseria horrẽde inclusiõis. Erat enim defũct⁹ ille inclusus in loculo siue feretro Locul⁹ in q̃ includit̃ peccator ẽ sua praua affectio ꝛ voluptas in q̃ iacet. Sic eñ ibi angustiar̃ ꝙ ad signa se neq̃t extendere. Nam vt dicit ꝟgilius in bucolicis. Tra hit sua quẽq3 voluptas. Tertia ẽ mise ria tremẽde delatiõis seu portationis: q: ille portabar̃ ad sepulturã. Et p hoc signa tur ꝙ peccator in sepulturã inferni portar̃ Lu.xvj. Mortu⁹ est diues ꝛ sepult⁹ est in inferno. Quattuor portitores hui⁹ mor tui sũt q̃ttuor affectões cordis. s. gaudiu3 ꝛ tristicia: spes ꝛ timor. Ista eñ quattuor portãt mortuũ. i. pctõre3 p abusum. Ber. Amãt qd̃ nõ decet: timent qd̃ nõ oportet dolẽt vane ꝛ gaudẽt vani⁹. Uel isti quat tuor portitores sũt fiducia diu viuẽdi: ti mor satisfaciẽdi: ꝯsideratio aliene neq̃cie ꝛ ꝓsũptio diue mie. Ul' sũt oꝑatio: ꝯsuetu do: delectatio: ꝛ desꝑatio q̃ ducũt in infer nũ Exẽplũ de canonico q̃ mortu⁹ ẽ ap paretib⁹ sibi demonib⁹ Uide in scõo ad uẽtuali fer.iiij.post pͥmã dñicã aduẽ. Tã dẽ. Certe ois pctõr iam est in societate de monũ. Baruch.iij. Quid ẽ israel ꝙ i ter ra inimicoꝝ es p operationẽ. Inueterasti in terra aliena p ꝯsuetudinẽ: ꝯtaminatus es cũ mortuis p delectationẽ: deputatus es cum descẽdentib⁹ in infernũ p desꝑa tionẽ.

t Ertius ar. Aud̃ rc̃. Multũ timetis etiã mortẽ corporis: sed multo mag3 est timẽda mors aie q̃ ẽ p pctm̃. Nã sic dr l. Isti q̃dẽ. ℌ. pe. ff. qd̃ met⁹ causa. Aliq̃s d3 magis velle mori ꝙ peccare. Nec mi mirũ q: pctm̃ a deo separat. Sicut eñ hr̃ xj.q.iij.c. Extimãt. Peccãdo deũ nega mus. Iõ ꝛ ipe negat nos. Audite. Nonne plus timeretis amittere lapidẽ p̃ciosũ ꝙ calculũ de ripa. Sic multo magis timen dũ est amittere vitã aie ꝙ vitã corporis. Iõ Deut.iiij. Custodi temetipm̃: ꝛ aiam tuã sollicite serua.

Pro eadẽ dñica.xvj. Ser.ij.

t **Ibi dico** rc̃. Flecto genua mea ad p̃re3 dñi nr̃i rc̃. vsq3 ibi: in cordib⁹ nr̃is. Huius s̃nie ꝯsideratio nos hortar̃ surgere. Ubi sũt tria ꝯsiderãda.

Primũ aplice orõis hũilis ꝯditio. Flec cto genua. rc̃. vsq3 noiar̃.

Scõm vtilis applicatio: vt det vobis s̃m diuitias glorie sue.

Tertiũ desiderabil' affectio. ꝟtutẽ corro borari rc̃. De pͥmo. ps. Respexit dñs i orõe3 hũiliũ. De scõo Chrys. Pro se ora re necessitas cogit: p altero aũtẽ charitas fraternitat3 hortar̃: dulcior aũt ẽ ãte deũ orõ nõ quã necessitas trãsmittit: s3 quã de uotio fidei ꝛ fr̃na charitas ꝯmẽdat. De tertio. Aug⁹. Sat3 diues ẽ chr̃iana reli gio q̃ in oim possessore oia possider.

Salutatio. Tibi rc̃.

p Rim⁹ ar. An circa corpa debuerit chr̃s facere miracl'a. Req̃. dñica.iiij. post epiphanie. Sermo.vj.

s Cõs ar. In p̃ceđ. rc̃. In isto dicẽdũ de scõa q̃ ẽ ꝯsidratio venerãde mise ratõis. s. in dño. ps. Miratões ei⁹ sup oĩa opa ei⁹ Hãc aũt miseratõe3 oñdit dñs

Moral

triplicíter: vt innuit in euãgelio.
Primo accedendo
Scdo cõpatiendo.
Tertio tãgendo.
Primo accedẽdo amicabilr. Vñ dr euã-
geliũ: q venit iesus in ciuitatẽ q vocat Na-
im: et appro. porte ciuitatis vbi efferebat
defunctus. Naim interptat cõmotio. Et al
legorice signat mundũ mutatiõi subiectũ
Ad quẽ iesus venit p hũano gñe p pctm
mortuo suscitãdo. j. Tim. j. Chrs iesus
venit in hũc mundũ: pctores saluos face-
re. Moralr vo: Naim signat cor pctoris:
cui etiã dignat dñs appropinqre ad ipsũ
viuificandũ. In cuius figura deus cõuersabat
cũ pctoribus: z ad loca in quibus erãt accede
bat: vt pz Mat. ix. Luce. v. z Lu. xix.
Scdo cõpatiendo misericorditer: q cum
vidisset viduã flentẽ: miscdia motus dicit
ei Noli flere. Chrys. Jubens cessare a la-
chrymis q cõsolat mestos monet nos de
pntibus defunctis cõsolationẽ recipere re-
surrectionẽ sperãtes. In hoc signat q cõ-
patiẽs dñs eccle lamẽtabiliter supplicãti
p filijs spũaliter mortuis sibi cõsolationẽ
immittit pmittẽs veniã z vitã pctori pe-
nitẽti: q ipe dicit Ezech. xviij. Nolo mor
tẽ pctoris: sed vt magis cõuertat et viuat.
Tertio tangẽdo suauit. Vñ accessit do-
minus z tetigit loculũ. i. feretrũ. Loculus di-
minutiue est mortui locus in q iacet. Vnde
de Alexandro mortuo qdã phs dr: Quẽ
totus mũdus heri nõ capiebat: hodie par-
ua cõtinet arca. In hoc signat q deus spũa-
liter accedẽs tãgit cor pctoris monẽs eũ
ad pniam. Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostiũ
et pulso. Sed heu mlti indurati apire no
lũt: z diuine inspiratõi resistũt. Exemplũ
de scribis et phariseis q noluerũt chro ad-
herere: quibus etiã dicebat btũs Stepha-
nus Act. vij. Dura ceruice z incircũcisis
cordibus z auribus vos sp spũiscto restitistis
T Ertius art. Aud zc. Si tñ vultis in-
uenire miscdiam: cauete ne miscdia
abutamini temerarie in pctis pseuerãdo
de hac mia psumẽtes. Nã sicut dicit lex.
Judices. C. de dignitatibus. Et hr. xj. q. iij.
Priuilegiũ. Et. xxv. q. vl. Postea vo. Pri
uilegiũ meret amittere: q cõcessa sibi abu-
tit ptãte: Nã si papa det alicui puilegiũ q
absolui se faciat ab oibus casibus z sub illo p-
uilegio audaciã sumat peccãdi: merito il
le puadus est puilegio. Expone z applica
qm mia dei ex speali puilegio oibus offert
ad remissiõẽ oim pctorũ: Cauete g ne ex h
sumatis audaciã male viuẽdi. Eccl. v. Ne
dicas: miſatio dei magna est: mltitudis
pctorũ meorũ miserebit. zc. nota

Sermo. iij. p dñica. xvj. post Trini.

Ibi dico sur
ge zc. In charitate radicati et
fundati zc. vsq ibi: plenitudinẽ
dei. Ephe. iij. Sic debemus surgere i cha-
ritate radicati z fundati ne recidamus.
In illis aũt verb apli tria sũt notãda.
Primũ salutaris exhortatio: In charita
te radicati z fũdati. Scdm exhortatõ-
nis rõ; vt possitis cõphendere zc. Tertiũ
rõnis cõclusio: vt impleami zc. De pmo
Col. iij. Sup oia charitatẽ habete. De se
cũdo Can. iij. Tenui eũ nec dimittã. De
tertio Col. j. Impleami agnitiõe volũta
tis dei in oi sapia z intellectu spũali.
Salutatio. Tibi zc.
P Rimus arti. An miracla q fecit chrs
fuerit sufficiẽtia ad ondendũ deitatẽ
eius: Q, nõ. Aliq fecerũt maiora: vt hr Jo.
xiiij. Cõtra. Jo. v. Opa q ego facio: ipa
testi. phi. de me. Rñdet Tho. in. iij. par.
q hmõi miracla fuerit sufficiẽtia ad ma-
nifestandũ deitatẽ eius ẽm tria. Primo ẽm
spẽm operũ q trãscẽdebãt oẽm ptatẽ vtu
tis create. Et io nõ nisi vtute diuina fieri
poterãt. Scdo pter modũ faciẽdi: qa
ppria ptãte miracla faciebat: nõ orãdo sicut
alij. Tertio ex ipa doctria q se deũ dice-
bat. q nisi vera essz nõ cõfirmaret miracul
diuĩa vtute factis. Hec Tho. Pro fun
damẽto. Sumus quidẽ capaces naturalr
noticie diuinorũ. Juuenal. Sepat hic nos
a grege mutorũ atq io venerabile soli: sor
titi ingeniũ diuinorũq capaces. Et Arist.
x. ethic. dr: q hoies se dñt trahere ad diui
na qntuz pñt. Sed qrit. An miracla zc.
Dic rñ. vt s. Post rñsionẽ dicas Attẽda
mus g qnta fuit deo sollicitudo vt nos cer
tos redderet d sue deitatis mysterio: z in-
de ppendamus qnta sit ad deũ nra obliga-
tio. j. Jo. iiij. Diligamus deũ qm ipe prior di

lexit nos. Sed heu q̄mlti sunt q̇ postpo//
nūt chr̄m:et aīas suas perdūt ꝑ volupta//
tib⁊ secl̄i. O auari:o fornicatores ⁊c̄. Sz
vn̄ hoc: Certe q꞉ deū ⁊ celestia nō nisi alō
ge ⁊ raro aspiciūt. Talib⁊ aūt dt dn̄s Esa.
xxxiij. Audite q̇ lōge estis ⁊ cognoscite for
titudinē meā: Qm̄ aūt terrena ⁊ corꝑalia
de ꝓpe aspiciūt videnꝰ eis magna. Extn̄s
em̄ in planicie nō potest bn̄ iudicare d ter
re q̄ntitate: sed si ad locū eminentē ascen//
dat: plenius iudicabit. Jō hō q̄nto magis
est eleuatus a terra: terra sibi apparet mi//
nor. Vn̄ dicūt astrologi ꝙ si hō possz ascē
dere ad spherā lune: terra sibi appareret
q̄si nihil. Spūaliter: Hoies terrena dili//
gētes illa iudicāt magna. Vide sermone
tertio de Ascensiōe dn̄i.

s Ecūdus arti. Jn p̄ced. ⁊c̄. Jn isto di//
cendū de tertia q̇ est ꝯsideratio desi
derāde suscitatiōis: q꞉ dixit dn̄s mortuo.
Adolescēs tibi dico: surge. Et resedit qui
erat mortuus ⁊ cepit loq̇ ⁊c̄. Ubi tria desi//
gnanꝰ circa pctōris viuificationē.

Primo saluatoris amorosa excitatio.
Scd̄o pctōris ꝟtuosa resurrectio.
Tertio redēptorꝫ gl̄iosa magnificatio

Primo saluatoris ⁊c̄. q̇ vicz excitat mor//
tuū i pctis. Vn̄ ⁊ pctōri dr Eph.v. Sur
ge q̇ dormis ⁊ exurge a mortuis. Pctōr āt
sic reuocatus dr adolescēs: q꞉ nōdum est in
pctis inueteratus: sed ad bonū ꝯuertibilis

Scd̄o pctōris resurrectio: q꞉ resedit q̇
erat mortuus. i. surgēs sedit in loculo in q̇
p̄us iacebat. Jn q̇ signaꝰ q̄liter pctōr audi
ens inspirationē ⁊ vocē dei resurgit. Jo.
.v. Venit hora et nūc ē q̄n mortui audiēt
vocē filij dei: ⁊ q̇ audierit viuēt. Sūt autē
tria signa suscitatiōis spūalis q̇ tāgunꝰ in
hoc ꝙ resedit: ⁊ cepit loq̇: et dedit illū ma
tri sue. Residet em̄ hō ⁊ resilit a pctō ꝑ cō
tritionē. Jncipit loq̇ ꝑ ꝯfessiōez. Redditꝰ
m̄ri sue eccl̄ie ꝑ satisfactiōez: ꝑ quā restitu
itur cōioni fideliū Tertio poniꝰ christi
magnificatio: q꞉ accepit oēs timor ⁊ ma//
gnificabāt deū di. q꞉ ꝓpha magnus surrexit
in nobis: ⁊ q꞉ deus visitauit plebē suā. Jn//
uasit q̇ ꝓpe eos timor reuerētialꝰ: admiran
tes de potētia ⁊ bonitate dn̄i: ⁊ magnifica
bant ⁊c̄. Jn q̇ signaꝰ ꝙ ex hoc p̄cipue timē
dus: honorādus: ⁊ laudādus est deus: q̇a
pctōres ad vitā suscitat. Jō dicebat Ps.

Bn̄dic aīa mea dn̄m: et oīa q̄ intra me sūt
⁊c̄. sequitꝰ: Qui ꝓpitiaꝰ oib⁊ iniq̇tatib⁊ tuis
qui sanat ⁊c̄. Multa ḡ est in nobis gaudij
materia: qm̄ si volumus penitere: paratus
est deus aīas nr̄as suscitare. Exemplū in
btō Mattheo: zacheo: magdalena: petro
⁊c̄. Ezech. xviij. Si impius pniaz egerit ⁊c̄
vita viuet.

t Ertius artic̄. Applica qd habeꝰ feria
vj. ante dn̄icam in passione.

Dominica. xvij. Sermo p̄mus.

Jcet sabba

to curare. Luc. xiiij. Obsecro
vos ego vinctus in dn̄o vt di//
gne ambuletis vocatione q̄ vocati estis.
Ephe. iiij. Jn verbis thematis satꝫ notaꝰ
ꝙ si curari volumus a morbo pcti: oportet
a pctō q̇escere. Juxta illd Esa. j. Quiesci//
te agere ꝑuerse. Jō debemus sp̄ esse in sab//
bato. i. in req̇e. Et hoc maxie necessariuz
est chr̄ianis q̇ in chr̄o quiescere dn̄t. et sic
in sua vocatiōe ambulare de virtute in ꝟ//
tutez. Ad qd hortaꝰ Paulus di. Obsecro
vos ⁊c̄. vbi sunt tria notāda.

Primū exhortatōis benignitas: Ob. v
Scd̄m exhortantis charitas: ego vin.
Tertiū exhortatiōis ꝟitas: (in dn̄o.
vt digne ambuletis ⁊c̄.

De p̄mo Sen. Gn̄osus est animus hoīs
facilius ducitꝰ q̄ꝫ trahaꝰ. Jō dt apl̄s: Obse//
cro vos: nō: p̄cipio. De scd̄o. ij. Cor. j. Si
ue tribulamur ꝓ vr̄a exhortatiōe ⁊ salute
De tertio. j. Thes. ij. Ambuletis digne
deo q̇ vocauit vos. Licet ⁊c̄.

p Rimus ar. An oīs morb⁊ pcti sit cu
rabilꝰ: Vide fer. iij. post p̄mā do. xl.

s Ecūdus ar. Jn euāgelio on̄dit se dn̄s
verꝫ medicū dādo triplicē medicinā

Prima est curatiua
Scd̄a est p̄seruatiua.
Tertia est roboratiua.

Prima est q̇ on̄ditꝰ in curatiōe hydropici.
Qd ei faciebat circa corꝑa: signū erat eoꝝ
q̄ faciēda sūt circa aīas: q̄ꝝ est sanitas solli
cite ꝓcurāda. Nā vt dt saluator Mat. xvj
Quid ꝓdest hoi si mū. v. lu. ⁊c̄. aut quā da
bit hō ꝯmu. ⁊c̄. Jn curatiōe aūt hydropi
ci on̄ditꝰ triplex instructio pertinens ad cu

rationem anime

Prima est localis.

Scda est temporalis.

Tertia est modalis.

Prima igitur &c. q̄ vicz sumitur ex cōditiōe loci. quia erat hydropicus ille in domo an̄ iesuz In q̄ docemur q̄ aīa peccatrix curari volens dz esse in domo. i. intra se recollecta. Esa. xlv. Redite p̄uaricatores ad cor. Et se dz hūiliter corā deo p̄sentare p affectū. Joel. ij. Cōuertimini ad dn̄m deū vr̄m. Et sic ad dn̄m ɔuersa dz iniq̄tates suas recognoscere: ⁊ miaz iplorare cogitādo sue curationis difficultate: q̄ notat p hydropisim q̄ vix aut nūq̄ curat. Et tal' est morbꝰ peccati. Ps. Loge a pctōribꝰ salꝰ. Et h̄ plerūq̄ ɔtingit: qr pctōr medicinā. i. pniam abominat. Signat aūt hydropicꝰ tria genera pctōꝝ. Primū est supbia: eo q̄ in hydropico est turgēs inflatio. Vn̄ ⁊ coram phariseis supbis curauit dn̄s hydropicū corpalr: vt exēplo illo discerēt curari spūaliter: vt tāgit Greg. in moral. Scdm est luxuria. Beda. Hydropicꝰ ɔpat ei quez fluxꝰ carnaliū voluptatū exuberās aggrauat. Hydropicꝰ em̄ morbꝰ ab aq̄so hūore vocabulū trahit. Tertiū est auaricia Augꝰ. de ɔcordia euāge. Hydropicꝰ q̄nto plꝰ abundat hūore inordinato: ⁊ q̄nto plus bibit: tāto plꝰ sitit. Sic auarꝰ/ q̄nto copiosior diuitijs: tāto eas ardētiꝰ ɔcupiscit. Scda est instructio tpalis q̄ sumit ex ɔdiciōe tpis: qr sabbato curatꝰ est/per qd̄ signat reqes a pctō. Ber. Si vis verus penitēs eē: cessa a pctō. In hoc etiā signat q̄ in sabbato celestis q̄etis oēs sūt infirmitates curāde. Tertia est istructō modalis: q̄. s. sumit ex mō curādi/ qr iesus apphensum sanauit eū ac dimisit. Theo. In q̄ nō h̄ gspexit dn̄s ne phariseos scandalizaret: sed vt bn̄ faciat egēti. Docet em̄ nos cū magna resultat vtilitas nō curare si stulti scādalizent. Spūalit aūt apphendit pctōr a dn̄o qn̄ dat spei ɔfidētia. ps. In dn̄o sperās nō infirmabor. Sanat cū sibi infundit gr̄a. Rom. iij. Justificati. i. a pctō curati gratis p gr̄am ipꝰ. Dimittit aūt abire cū liberat a diabolice suitutz miseria. Lu. vij. Vade in pace. et Ro. vj. Liberati a pctō: serui aūt facti deo. O q̄z desiderāda est hec libertas: ⁊ q̄z turpis opposita seruitus. Exemplū hic applica si volueris d̄ Diogene. Vide ser. v. pꝰ. j. do. xl.

Ertiꝰ ar. Aud. &c. Notate tn̄ q̄ sunt aliq̄ morbi naturalr icurabiles. Nō em̄ est in medico vt eger sp releuet: qr qn̄q̄ viciū est materie: nō artificis. ff. ad legē aqliam. l. Si seruꝰ. §. Si calicē. Et extra de locato ⁊ ɔducto. Propt. Et. xliij di. Ephesis. Audite. Siqs morbidꝰ cuiꝰ materia morbi nec digeri pōt: nec euacuari: talis est incurabil'. Spūalit: Pctōr nisi p ɔtritiōez digerat morbū suū: ⁊ p ɔfessiōnē ac bonū ꝓpositū expellat: talis est spiritualiter incurabilis. Luce. xiij. Nisi penitentiā egeritis: oēs sil' pibitis.

Dn̄ica. xvij. post Trini. Sermo. ij.

Icet sabbato. &c. Vnuz corpus et vnus spiritus. Ephes. vj. Si curari spiritualit volumꝰ: necessaria nobis est vnitas charitatis: vt vicz simꝰ q̄si vnum corpus. Vbi notandū q̄ inter mēbra eiusdem corporis est triplex naturalis benignitas: p quā signat triplex benignitas: q̄ inter nos volūtaria esse dz. Prima ē benignitas mutue remissiōis sine vindicatiōe. Ro. xij. Nulli malū p malo reddētes Deut. xxxij. Mea ē vltio: ⁊ ego retribuā. Neq̄ ei vnū mēbꝝ q̄rit de alio vindictā si forte ipm leserit. Scda est benignitas mutue reputatōis sine emulatōe. Vnū ei mēbꝝ reputat sibi factū qd̄ alteri fit. Vn̄ si pes ledit: os dt Cur me lesisti. Nec vnū mēbꝝ alti inuidet: sz potiꝰ ɔgaudet ⁊ ɔdolet: Sic dz esse int' mēbra ecclie. Vn̄ ⁊ caput nostꝝ dt chr̄us Act. ix. Saule saule: qd me gseq. cū tn̄ nō gseqret eū in ꝓpria gsona: sz in mēbꝝ. Vn̄. j. Cor. xij. Siqd patit vnū mēbꝝ: ɔpatiunt alia mēbra. Vn̄ ⁊ Gre. In tāto q̄sq̄ sanctior ē: in q̄nto pfectius sentit dolores alienos. Tertia ē benignitas mutue supportatiōis sine despectiōe. Vnū em̄ membꝝ nō despicit aliud. Sic nec q̄sq̄ ditior aut nobilior dz despicere inferiorē. Nā q̄ sūt hic inferiores: sepe in ɔspectu dei sunt pores. j. Cor. xij. Que putamꝰ igbiliora mēbra corpis eēs: his abūdātiorē honorē circūdamꝰ. Deꝰ

lius em̄ vestim⁹ nates q̄ꝫ oculos vl' nasuꝫ vel faciē. Ita ꝛ dñs qñqꝫ plus honorat inferiores q̄ꝫ superiores. Et sic erūt nouissimi p̄mi: ꝛ p̄mi nouissimi vt hr̄ Matt. xx.
Licet. ꝛc.

p Rim⁹ ar. Utrū oīs morbo pc̄ti grauatus recurrēs p penitētiā ad chr̄m medicū: inueniat grām curatiuaꝫ: Uide dñica. iij. post epiph. sermōe p̄mo.

s Cōs ar. In p̄ceð. ꝛc. In isto dicendū de medicina p̄seruatiua. Sūt ei iuxta textum euāgelicū tria considerāda q̄ꝝ ↄsideratio multū valet ad vicioꝝ cōfutationem et fugam.
Primū: est infallibilis chr̄i scia.
Scdm̄: est inexcusabilis pctoꝝ insipia.
Tertiū: ē inexplicabil' dñi beniuolētia
Primū est. ꝛc. Nā postqꝫ in euāgelio dictū ē. Et ipi obſuabāt eū: seq̄r. Et rn̄dēs iesus dixit ad phariseos. Beda. Qð dr̄ rn̄disse iesus ad h' respicit qð p̄missum ē: ꝛ ipi obſuabāt eū. Dñs em̄ nouit cogitatōes hoim. Certe hoc ml'tū dꝫ corda pec catoꝝ ↄfūdere. Scdm̄ ē ꝛc. q̄ ondit̄ in in hoc h' q̄ dñs interrogauit phariseos dicēs. Si licꝫ sabbato curare. At illi tacuerūt. Itē postea. Et nō poterāt ad hec rn̄dere v̄bū. Theo. In sua interrogatōe deridet eos sicut amētes. Deo em̄ bn̄dicēte sabbatū ipi ꝓhibent bona op̄ari in eo. Illa āt dies q̄ bona opa nō admittit: maledicta est. Beda. Merito interrogāti tacent qꝛ q̄cq̄d dixerit ↄ se dictū videt. Nā si licꝫ sabbato curare q̄re saluatorē an curet obſeruant. Si nō licꝫ q̄re sabbato pecora curāt. Sic ē in excusabil' oim pctoꝝ insipiētia q̄ poti⁹ ad ꝓꝑiā volūtatē oculū hr̄ h̄ntes: q̄ꝫ ad dei volūtatē ꝛ trāsitoria magis q̄ꝫ eterna ↄsiderātes existunt. In q̄ maxia ↄfusiōe se dignos ondūt. Deut. xxxij. Heccine reddis dño pp̄le stulte ꝛ insipiēs veniet aūt tp̄s qñ oino ↄfusi suam stulticiā recognoscent: sꝫ nimis tarde: qñ dicēt illi d Sap. v. Nos isensati vitā illoꝝ. ꝛc. ḡ errauim⁹ ꝛc. Quid ḡ ꝓfuit nob̄ supbia ꝛc. Tertiū ē ꝛc. qꝛ phariseos excecatos volebat ad lumē v̄itatꝫ r̄ducere curās corā eis hydropicū. Et rn̄dēs ad illos dicit. Cui⁹ v̄rm asinus aut bos in puteum cadet: ꝛ nō cōtinuo extrahet illū die sabbati. Beda. Cōpetēti exēplo soluit questionē: vt ostendat eos violare sabbatū in opere cupiditatis qui eū violare arguerēt in opere charitatꝫ. Multi plati similes sūt phariseis: plus solliciti de salute bestiarū q̄ꝫ aiaꝝ. In hoc itaqꝫ dñs ondit q̄ venerat hoīes a puteo ↄcupiscētie extrahere in q̄ demersi erant. In q̄ manifestat̄ ei⁹ beniuolētia. Cuius ↄsideratio nos inducere dꝫ vt caueamus a pctō: ꝛ si induratos ↄfūdere q̄ ad tā beniuolū dñm ↄuerti noluerūt. vñ sūt grauiter increpādi. Exēplū Matth. xj. Dñs im̄ꝓperabat ciuitatib' qb' p̄dicauerat dicēs. Ve tibi corozaim. ꝛc. Uide ibi. Et tandē oibus induratis dicet̄ illud Prouerb. j. Uocaui vos et renuistis. ꝛc.

t Ertius ar. Aud. ꝛc. Uidete ne recusetis medicinā. Medicus em̄ n̄r: oēꝫ adhibuit diligētiā ꝓ nobis. Audite ḡ q̄d dicit lex. Illicitas. §. Sicuti. ff. de offi. p̄sidis. Euētus mortis medico q̄ diligēs fuit: iputari nō dꝫ. Et sic hr̄. xlvij. dis. c. vl. Sufficit diligētiā adhibere quā pt. Pone ḡ casum de eo qui non vult vti syrupo sibi dato a perito medico q̄ posset p̄seruari a futuris ifirmitatib'. Si ḡ talis i morbū incidat nō medicus sꝫ ip̄e increpand⁹ est. Expone ꝛ applica. qm̄ magno picl'o se exponit: q̄ chr̄i medicinā ↄtenit. Ecci. iij. Qui amat piculū pibit in illo.

Pro eadē dñica. xvij. post trinitatꝫ. Sermo tertius.

l Icet sabbato. ꝛc. Uocati estis in vna spe vocationis vestre. Eph. iiij. Cōsideratio hui⁹ vocatōis nos hortat̄ ad q̄rendā curationē aiaꝝ. Est āt notanda triplex vocatio. Uide s̄ dñica. iij. post trinitatis. Sermōe. vj.
Licet ꝛc.

p Rim⁹ ar. An facīēti qð in se est necessario detur grā curatiua. Uide d o. iij post trinita. sermo. ij.

s Cōs ar. In p̄ceð. ꝛc. In h' sermone dicendū est de tertia q̄ est medicina corroboratiua siue fortificatiua quam nobis ministrat dñs inducendo ad hūilitatē ꝓ quā robortat̄ aia spūal'r ↄ lapsuꝫ: sic stabilit̄ hō cū sedet i imo. Dñs ḡ intēdēs

quõ p̃mos accubit⁹ eligerẽt dicit ad illos Cũ inuitatꝫ fueris.ꝛc. Ubi tria nobis in sinuantur ↄsideranda.

Primũ:ē vanitas tẽpal'ambitõis.
Scðm:ē vtilitas spũal' hũiliatiõis.
Tertiũ:ē eq̃tas final' retributiõis.

Primũ igit̃ ꝛc. Vñ di. Cũ inuitatus fue ris ad nu.ñ diſ.in p̃rio lo.ne forte ho nora te sit inuita.ab illo ꝛ veniẽs q̃ te ꝛ illũ in uitauit dicat ti. Da huic locũ: ꝛ incipias cũ rubore nouissimũ locũ tenere.ps̃. Vi di impiũ supexaltatũ ꝛ eleuatũ sic̃ cedros libani:trãsiui et ecce nõ erat:q̃siui eũ ꝛ nõ est inuẽt⁹ loc⁹ ei⁹. Scðo ꝓonit̃ vtili tas spũalis hũiliatiõis:cũ dicit. Sꝫ cũ vo cat⁹ fueris ad nup.vade ꝛ recũ.in no.loco vt cũ venerit q̃ te inuitauit dicat tibi. A mice ascẽde supius. Et tũc erit tibi gl̃ia corã simul discũbentib⁹. Chryso. Jubet nos dñs in vltimo loco recũbere nõ soluꝫ vt corpe in nouissimo loco iaceam⁹: sꝫ et aio:vt nouissimos nos eẽ oim iudicemus Sine cã em̃ loco se hũiliat q̃ corde se pre fert. Notãdũ ẽt ꝙ h̃ dñs ñ intẽdit docere quõ adq̃rere debeam⁹ hũanã gl̃aꝫ: sꝫ exẽ plo adq̃rẽdi hũanã gl̃aꝫ docet nos adq̃ rere celestẽ gloriã Jõ etiã hãc admonitio nẽ euãgelista parabolã vocat. Circa cui⁹ expositionẽ notandũ ꝙ triplices s̃t nuptie ad q̃s inuitamur. Prime sũt nuptie cul pe. He celebrant̃ int̃ aiam ꝛ diabolũ ꝑ cõ sensum pcti mortal'. Et ad illas nos inui tat diabol⁹ ꝑ nũciũ praue suggestiõis:sꝫ nõ recubas in p̃mo loco ꝑ pcti delectatio nẽ:sꝫ in nouissimo ↄsiderãdo ↄfusionẽ et na. Grego. Momẽtaneũ est qð delectat: sꝫ eternũ qð cruciat. Scðe sũt nuptie gr̃e scꝫ vnio aĩe cũ deo. Ad has inuitamur ꝑ scripturas p̃dicatiões: ꝛ inspiratiões: sed nõ discũbas in p̃mo loco.i. noli extolli de gr̃a tibi collata. Greg. De medicina vene nũ facit q̃ de gr̃a supbit. Tertie s̃t nuptie gl̃e. Ad has vocat⁹ lucifer recumbere vo luit in p̃mo loco. Esa.xiiij. Jn celũ cõscẽ dam ꝛc:Jõ cecidit.vt habet̃ ibidẽ. Sic ꝛ q̃ p̃matũ ambit. Ber. Ambi p̃matũ:pos side archidiaconatũ: ascende ad epatũ: g̃datim ascẽdes: verũtñ vsq̃ ad inferni no uissima descẽdes. Tertio ponit̃ eq̃tas ꝛc.q2 ois q̃ se exaltat hũiliabit̃ sponte vel coacte: hic vl' in futuro. Et q̃ se hũiliat vo lũtarie exaltabit̃. Cyrill⁹. Hoc dr̃ ſm. di uinũ iudiciũ nõ ſm hũanã cõsuetudinẽ sꝫ quã plures ↄcupiscẽtes honores ↄsequñ tur. Alij vo se hũiliãtes inglorij remanẽt Chryso. Ne timeas honore tuo destructo si hũiliaueris teipm. Jta em̃ magis extol lit̃ gl̃ia tua:ita maior efficit̃. Hec ẽ regni ianua. Si voluerim⁹ magni apparere nõ erim⁹ magni sꝫ ꝛ alijs dehonorabiliores Exẽplũ habem⁹ i sathana. Esa.xiiij. Jn nabuchod. Dañ.iiij. Et i balthas. Dañ. v. Et in supbissimo antiocho. ij. Mach. ix. Et in multꝫ alijs q̃ ꝓpt̃ suã supbiã deie cti sũt. Ps̃. Deiecisti eos dũ alleuarent̃.

T Erti⁹ ar. Auð.ꝛc. Cauete g̃a sup bia ne cũ supbis deijciamini. Nota te qð dr̃.xxviij.diſ.c. P̃limos.in fine. Ex empla alioꝝ nos cauere p̃monẽt in futuꝝ Et sic̃ dr̃.ff.locati. Si q̃s domũ.§.j. Pre uidere dꝫ q̃s qð cõtingere põt. Notate:si essent due vie vna circa cacumen mõtis: alia in valle plana ꝛ vidisses incedẽtes ꝑ altã viã:turpiter corruentes. Alios aut̃ q̃ tẽdebãt faciliter ꝛ secure ꝑueniẽtes:quã poti⁹ illaꝝ viaꝝ eligeres. Nõ dubito q̃n securiorẽ. Expone ꝛ applica ad viã supbie ꝛ hũilitatis notãdo illud Grego. Euidẽ tissimũ signũ reproboꝝ ẽ supbia: electoꝝ autem hũilitas.

Dñica.xviij. Ser.j.

Quod est.

q mãdatũ magnum in lege Matth.xxij. Gr̃as ago deo meo sẽp ꝓ oib⁹ vob̃ in gr̃a dei:q̃ data ẽ vob̃ in chr̃o iesu.j. Coꝝ.j. Magna q̃ppe sũt oĩa legis mãdata:q2 a mag.i.a dõ sũt data. Deut̃.vj. Hec sũt p̃cepta q̃ manda uit dñs de⁹ vr̃. Et ꝓpt̃ magnũ finẽ data sũt:q2 obſuantib⁹ bñdictio ꝓmittit̃:tra nſ gressorib⁹ vero maledictio. Deut̃.xj. En ꝓpono vobis hodie bñdictiõeꝫ ꝛ maledi ctionẽ ꝛc. Jtẽ magna sũt ꝛ rationabilissi ma Ro.vij. Lex quidẽ [s]ancta ꝛ mandatũ sanctũ iustũ ꝛ bonũ. Apparet ergo prece ptoꝝ magnitudo. Tũ ex p̃ceptoria aucto ritate: tũ ex finis sublimitate:tũ ex mãda toꝝ q̃litate. Multũ g̃ conandũ est ad eoꝝ obseruantiã. Et vo beati sunt:quibus est data gratia obseruandi. Propterea pau

lus ſcribens ad corinthios obſeruatores
dine legis dicebat. Grās ago ꝛc̄. Ubi ſꝫ
tria cōſideranda.

Primū:eſt gratiaꝝ actio. Gratias ago
deo meo.

Scōm:gratiarū actiōis ꝯtinuatio:ſp.

Tertiū:eſt huius cōtinuatiōis ratio:
in gratia dei.ꝛc̄.

De his oib⁹.ps̄. Bn̄dicam dn̄m in omni
tp̄e:ſemꝑ laus eius in ore meo.

Quod.ꝛc̄.

p Rim⁹ ar. An liberꝝ arbitriū ſine gr̄a
poſſit dei implere mādata: Uide ſer
mone ſcd̄o dn̄ice.xuij.poſt trinita. Pro
fūdamēto aūt nota.ꝙ bn̄ ꝛ male operari
eſt in ptāte hoīs. Ariſt.iij.ethi. In nobis
eſt ꝟtus:ſilr aūt ꝛ malicia. Sicut em̄ ope
rari bonū eſt in nobis:eſt ita ꝛ nō operari
Et quēadmodū etiam non oꝑari malū
eſt in nobis:ſic ꝛ oꝑari. Propterea bn̄ dic̄
Alanus in ꝓuerbijs. Cur ꝓprio caput en
ſe ſecas: Cur ſponte catenas demonis
incurris cū ſua iuſſa ſubis: Cuꝫ ergo bn̄
operari ꝯſiſtat in adimpletiōe dinoꝝ mā
datoꝝ ideo q̄rit̄. An ꝑ liberū arbitriū.ꝛc̄.
Dic rn̄.vt̄s. Ex q̄ ꝯclude ꝙ nulla erit ex//
cuſatio ſi dina trāſgrediamur mādata Jō
bn̄ notandū eſt illud Deut̄.vj. Erūt ver
ba hec q̄ ego p̄cipio tibi hodie i corde tuo
ꝛ narrabis ea filijs tuis ꝛ meditaberis ſe
dens in domo tua ꝛ ambulās in itinere ꝛ
dormiens atq̄ ꝯſurgēs.i.vadēs ad dor//
miendū ꝛ a lecto ꝯſurgēs. Seq̄t̄. Et liga
bis ea q̄ſi ſignū i manu tua:erūtq̄ an̄ ocu/
los tuos.ꝛc̄. Nec immerito:q2 vt hr̄ Eſa.
xxx. Hec eſt via ambulate in ea:ꝛ neq̄ ad
dextram neq̄ ad ſiniſtrā declinetis. Sūt
itaq̄ mādata tripl'r obſeruanda. Primo
corde ꝑ iugē meditationē.iō dr̄ Erūt in
corde tuo. Prouerb.vij. Fili:ſcribe verba
mea in tabula cordis tui. Scd̄o in ore
per frequentē locutionē.iō dicit. Et nar//
rabis ea filijs tuis ꝛc̄. Joſue.j. Nō rece//
dat volumē legis ab ore tuo. Tertio in
manibꝫ ꝑ oꝑis executionē:iō dicit. Liga/
bis ea in manib⁹ tuis ꝛc̄. Deut̄.vj. Audi
iſrael:ꝛ obſerua vt facias q̄ precepit tibi
deus vt bene ſit tibi. O de⁹ q̄t ſunt man/
datoꝝ tuoꝝ trāſgreſſores:multo certe plu
res q̄ȝ obſeruatores. Fac ḡ inuectiuas cō//
tra ſingulorꝝ mādatoꝝ trāſgreſſiōes:vt vi
debis. Sꝫ vn̄ tot mala niſi q2 nō ꝯſide/
rant:nec auctoritatē p̄cipiētis:neq̄ fineꝫ
mādatoꝝ:neq̄ eoꝝ ſubſtātiā:ꝯ dictū ſa/
piētis. Ecc̄i.iij. Que tibi p̄cepit de⁹: cogi
ta ſp. Figura. Leuit̄.xj. Aial qd̄ nō ru/
minabat imūdū erat:nec deo erat imolā
dū ſiue offerendū. Sic ꝛ illi q̄ mādata dī
nō rumināt:imūdi ſūt.ꝛ a deo reprobādi.
ps̄. Maledicti q̄ declināt a mādatꝭ tuis.

s Ecūd⁹ ar. In euāg. dn̄s oñdit qd̄ ē
mandatū magnū in lege. Licet ei ex
parte p̄cipiētis aut finis nō ſit alterū alte
ro maius:bene tn̄ ſcḋm diuerſitatē materie
In toto autē euangelio tria ſunt conſide
randa.

Primū:eſt phariſeorum malicioſa in/
terrogatio.

Scōm:eſt ſaluatoris gr̄oſa rn̄ſio.

Tertiū:ipoꝝ a chr̄o ꝟtuoſa cōfutatio.
In h̄ ſermone dicēdū de p̄mo q2 acceſſe/
rūt ad ieſum ꝛc̄.vſq̄ ibi in lege. Ubi ap/
paret triplex malicia.

Prima eſt malicia cōuentiōis.

Scd̄a eſt malicia interrogatiōis.

Tertia eſt malicia tētatiōis.

Prima eſt ꝛc̄.q2 malicioſe ꝯuenerūt ꝛ ac
ceſſerūt ad ieſum. Chryſoſt. Cōuenerūt
vt multitudine vincerēt:quē rōibꝫ ſuꝑare
nō poterāt. A ꝟitate ſe nudos ꝓfeſſi ſunt:
q̄ ſe multitudine armauerūt. Dicebāt em̄
apud ſe:vn⁹ loq̄t̄ ꝓ oibꝫ:ꝛ ſi q̄dem vicerit:
oēs viciſſe videamur:ſi autē vict⁹ fuerit:
vel ſolus videat̄ ꝯfuſus. O phariſei q̄ oia
facitꝭ ꝓpt̄ hoies ꝛ cogitatis. Primū q̄deꝫ
veniētes cū vno:vincēdi eſtꝭ ꝑ vnū:tn̄ po/
ſito ꝙ in vno victo nō oēs intelligūt vos
oēs victos eē:nūq̄d ꝯſciētie vr̄e ſentiūt ſe
eē ꝯfuſas: Lenis em̄ eſt ꝯſolatio q̄ in ſe/
ipo ꝯfuſus eſt:ꝙ ab alijs ignorat̄. Se/
cūda ē malicia interrogationis: q2 vn⁹ ex
eis legiſdoctor interrogauit eum dicens.
Magiſter qd̄ eſt mādatū magnū in lege:
Chryſo. Mgr̄m vocat cui⁹ nō vult eē di
ſcipul⁹. De mādato mag̃ interrogat: qui
nec minimū obſ̄uat. Tertia ē malicia.
ꝛc̄.q2 interrogauit nō ſcire deſiderās:ſed
tētans vt deciperet. Orig. Tētans dice/
bat:qm̄ nō tāq̄ chr̄i diſcipulus ꝓferebat
hāc vocē. Oēs ḡ q̄ nō diſcendi cauſa ſꝫ ten
tandi aliquē doctoꝝ interrogāt exiſtima//
re dēm⁹ illi⁹ phariſei frēs. Oēs itaq̄ qui

maliciose conueniũt cõ aliquē τ q̃ verbis adu-latorijs aut fraudulentis vtunt̃ ad deci-piendũ: frēs sũt phariseorũ. Interrogem⁹ igit̃ nos nõ tētātes sed scire desiderantes necdũ scientia q̃ sit intellect⁹ informatiua: ꝫ magis affectiõis excitatiua quod ē no-bis cõnecessariũ. Nã bene scire τ male vi-uere: nihil aliud ē q̃ seipm̃ cõdēnare. Ex-emplũ habemus in ipis phariseis q̃b⁊ di-cebat dñs. Lu xj. Ve vob legisperitis q̃ tulistꝭ clauē sciē: ipi vo nõ introistis τ eos q̃ introibãt phibuistis. Vñ τ Lu. xij. dr̃. Seru⁹ sciēs volũtatē dñi sui τ nõ faciens plagis: vapulabit multis.

t Erti⁹ ar. Aud. τc̃. Cauete ne sitꝭ si-miles phariseis q̃ de mãdatꝭ q̃dē lo-q̃bãt̃ ꝫ nõ faciebãt cũ tñ legꝭ scīa sine ope nihil psit Vñ dr̃ ipator. C. d scdis nuptijs l. j. Legib⁊ nr̃is mores intēdim⁹ corrigere Ex. xxiij. q. v. Prodest. Hoc solũ bñ agit̃ vt vita hoĩm corrigat̃. Nã q̃d valꝫ alicui apd pn̄ cipēscire cõstitutiões pncipis τ cõ-riũ facere. Applica. Ro. ij. Nõ auditores legis iusti sũt: ꝫ factores iustificabũtur.

Dñica. xviij. p⁹ trī. Ser. ij.

Quod est

q τc̃. In oĩb⁊ diuites facti estꝭ in illo in oĩ vbo τ in oĩ scīa sic testimoniũ chr̄i cõfirmatũ ē in vob ita vt nihil desit vob in vl. g̃. expec. re. iesu chr̄i dñi nr̄i. j. Cor. j. Hoc dixit obseruã tib⁹ dĩ mãdata. Et sũt ibi tria cõsiderãda

Primũ: corinthiorũ cõmēdatio. In oĩ-bus diuites τc̃.

Scdm: cõmēdatiõis rõ. sic testimoniũ chr̄i cõfirmatũ est. τc̃.

Tertiũ: rõnis cõfirmatio: ita vt nihil τc̃ Propt̃ hec bñ dr̃. ps̃. Btã gēs cui⁹ ē dñs de⁹ ei⁹ ppl's quē elegit in hereditatē sibi.

Quod est. τc̃.

p Rim⁹ ar. An opa decalogi obligent ad p̄cepta formata? Q, sic. Deuter. xvj. Iuste qd iustũ ē exeq̃ris. Cõtra. Dic hierony. Anathema sit q̃ dr̃ deũ p̄cepisse impossibile. Sꝫ nõ ē in ptãte pctõris ifor-mare opa sua. Rñdet Bon. in. iij. disti. xxvij. Opa formata pñt dici dupliciter. Uno mõ p exclusionē deformitatis pcti. Et h̄ mõ p̄cepta obligãt ad opa formata q̃ obligãt ad vitanda peccata mortalia. Alio mõ p positionē dignitatꝭ meriti. Et sic accipiũtur p̄prie. Et tũc distinguenduꝫ est q̃ q̃dã ē obligatio absoluta ita q̃ si nõ faciat: omissiõis reatũ incurrit. Alia ē cõ-ditionalis vicꝫ si vult hr̄e pmiũ. Et h̄ mõ mãdata obligãt ad opa formata. Si aũt loquamur de obligatione absoluta h̄ põt eē dupliciter. Aut loquẽdo de mãdatꝭ in vnũ collectis reductis vicꝫ ad duo mãda-ta charitatis: τ sic obligãt ad op⁹ forma-tũ. Vel in se: si hꝫ hõ vñ possit in illud exi-re: vt̃ in pparatõe aĩ. Tenet̃ eñ hõ im-plere mãdata decalogi: vt p h̄ p̄paret lo-cũ gr̃e. Aut loq̃ndo de q̃libet mãdato sin-gillatim τ p se: τ sic nõ obligant ad opera formata. Ad illud aũt qd obijcit̃ dicẽduꝫ q̃ q̃dã ē mod⁹ iusticie q̃ facit opus meri-toriũ. Ali⁹ est q̃ excludit deordinationē in tentionis. Et hic est in p̄cepto: nõ aũt pri-mus. Hec Bon. Pro fũd. Multuꝫ est attendendũ ad dei mãdata cũ etiã de le-gib⁊ hũanis dicat Iuuenalis Respice q̃d moneant leges: q̃d curia mandet: premia q̃nta bonos maneãt q̃ fulmine iusto. Et tyto τ capito ruerint dãnante senatu. Vñ τ Aristo. j. politicorũ. Sicē optimũ aialiuꝫ est hõ lege fruēs: ita pessimũ est a legeτ iu-sticia separatus. Sed q̃ritur An manda-ta legis diuine. τc̃. Dic rñ. vt supra. Ex q̃ cõclude q̃ nõ põt eē p̄cepti trãsgressio abſq̃ deformitate pcti: nec tñ erit meritoria ei⁹ impletio absq̃ gr̃a τ charitate. Ideo bñ dicit paulus. j. Cor. xiij. Si charitatē nõ habuero nihil sum. Heu heu vbi nũc charitas? Rara certe nũc charitas ad de-um: pene nulla ad p̄ximũ. Osee. iiij. Nõ ē vitas: nõ est mia: nõ ē scīa dei in terra Iõ maledictũ: mẽdaciũ: homicidiũ: furtũ: et adulteriũ: inundauerũt: τ sanguis sangui-nē tetigit. τc̃. O miseri pensate q̃ tremen da sit diuine legis trãsgressio. Figura Exodi. xix. In datione legis ceperũt au-diri tonitrua τ voces τ tuba terribilit̃ so-nans: τ erat mons totus terribilis adeo vt ppl's nõ auderet iuxta stare. vt habet̃ Exod. x. Hoc enim fuit figura horroris quē passuri sunt mandatorũ transgresso-res ĩ cõspectu iudicꝭ Vñ ibid ait moyses

ad pplm. Ut pbaret vos venit de⁹: ꝛ vt
terroꝛ illi⁹ esset in vobis ꝛ nō peccaretis.
s Cōs art. In pceō.ꝛc. In hoc dicen/
dū de saluatoꝛ; grosa rnsione q̇ lꝫ ꝙ
tētans pharise⁹ intrrogaret eū: tn̄ benigne
rn̄dit di. Diliges dn̄m ꝛc. vsqꝫ ibi: ꝛ pphe
Ubi tria ponit p oꝛdinē
Primo pmi mādati expssionē.
Scōo scōi mādati supadditionē.
Tertio vtriusqꝫ pfectionē.
Primo igit ꝛc. dicēs: Diliges dn̄m deum
tuū ex toto coꝛde tuo ꝛ ex tota aīa tua et
ex tota mēte tua. Chryß. Nō dicit: time: sꝫ
dilige. Timere em̄ est seruoꝝ: diligere fili
oꝝū. Timoꝛ sub necessitate est: dilectio in
libertate. Idē. Diligere deū ex toto coꝛ/
de: est vt coꝛ tuū nō sit inclinatū ad alic⁹
rei dilectiōez: magis ꝙ dei. Diligere euꝫ
ex tota aīa: est certissimū hr̄e aīm in ꝟi/
tate: ꝛ firmū esse in fide. Tota ꝟo mēte di
ligere: est vt oēs sensus deo vacēt. Cuius
em̄ intellect⁹ deo ministrat: cui⁹ sapia cir
ca deū est: cui⁹ cogitatio ea q̄ dei sūt tra/
ctat: cui⁹ memoꝛia q̄ bona sunt recoꝛdat:
tota mēte diligit deū. Glo. Ex toto coꝛde
.i. intellectu: Aīa .i. volūtate: Mēte .i. me/
moꝛia: vt nihil ei ꝯtrariū sentias: aut ve/
lis: aut recoꝛderis. Bern. Toto coꝛde .i.
sapient ꝯ suggestionē diaboli ne seduca/
mur. Tota aīa .i. dulcit ꝯtra delectatio/
nes carnis ne alliciamur. Tota mēte: id ē
foꝛtiter ꝯtra pssuras mūdi ne oppmamur.
Subiūgit et dn̄s: Hoc est maxim ꝛ pmū
mādatū. maximū inqꝫ dignitate: qꝛ d̄ ma
ximo .i. de deo diligēdo. Et pmū in inten
tione iubētis. Finis em̄ in intētiōe pcedit
ea q̄ sunt ad finē. Scōo ponit ꝛc. dicēs:
Scōm aūt sile est huic. Nō eq̄le d̄t: sed sile
qꝛ de actu sili .s. de dilectione: vel de re sili
deo .s. de hoīe q̇ est imago dei: in q̄ etiā d̄s
diligit sicut rex in sua imagie honoꝛat: vt
dicit Chryß. Et ponit illō scōm di. Dili/
ges pximū tuū sicut teipm .i. ad id ad qd̄
teipm .s. ad iusticiā et salutē: ꝛ eo oꝛdine q̄
teipm .s. pl⁹ aīaꝫ ꝙ coꝛp⁹. Jō d̄t Aug. Ui
de pus si iā nosti diligere teipm: ꝛ ꝯmitto
tibi pxim quē diligas sicut teipm. Si aūt
nō nosti diligere te: timeo ne decipias pxi
mū sicut te. Tertio ponit illoꝝ duoꝝ
mādatoꝝ pfectiōez di. In his duob mā/
datis tota lex pēdet ꝛ pphe. Ro. xiij. Ple
nitudo leg; est dilectio: q̄ vtiqꝫ dilectio di
ꝛ pximi foꝛtē facit aīm ad oīa bona exeqn
da ꝛ mala sustinēda. Can̄. vi. Foꝛtis ē vt
moꝛs dilectio Exem̄. in li. de apib. Cuꝫ
quidā canonic⁹ reglar; dict⁹ Joānes po/
lin⁹: pdicaret in moāsterio cātipratēsi ca/
nonicoꝝ reglariū iuxta cameracū i festo
aploꝝ Philippi ꝛ Ja. Et verbū illō dn̄i/
cū hr̄et in manib Qui manet in me ꝛ ego
in eo: hic fert fructū mltū. Et crebꝛ; ꝟsati
onib illi ꝟbo insisteret: ꝟgo q̄dam anicla
feruētissima spū cepit pmo intra se freme
re: p nimio ardoꝛe deuotiōis in oib mē/
bꝛis ꝯcuti. Sed cū ter aut q̄ter repmeret
circūsidentiū pulsib sociaꝝ tandē pdict⁹
religiosus insepabilē btē aīe vnionē cū dō
cōmixture aq̄ ꝛ vini ꝯpauit. Quo audito
spūs dicte ꝟginis coꝛ ei⁹ q̄si mustū absqꝫ
spiraculo lagūculam rūpere solet: cū san/
guinis effusiōe ꝛ clamoꝛe dirupit: ꝛ sic ipa
in ꝯspectu oīm expirauit. De dilectiōe āt
pximi habem⁹ notabile exemplū in bea/
to Joāne euāgelista q̇ tāfreq̄nter discipu
lis dicebat: Filioli diligite alterutꝝ. Cū
ꝙ iterrogaret cur tāsepe hoc diceret. Re
spondit: quia preceptū dn̄i est. Unꝫ Pau
lus Ro. xiij. Qui diliget pximuꝫ: legem
impleuit.
t Erti⁹ art. Audī ꝛc. Nō est g̊ ꝯq̄ren/
dum de diuinis mandatis: qm̄ oīa
ptinent ad dilectionē que facilis est cum
sit actus voluntatis. Audite peccatoꝛes
An nō timetis damnari qui q̊tidie cōtra
dei mandata facitis. Foꝛte dicitis: Deus
non est ita terribilis sicut olim fuit Ade.
Dicūt etiā aliqui ꝙ hoc faciebat ad ter/
rendū nos: sicut et de diluuio ꝛc. et de pu/
nitione Choꝛe Nume. xvj. Et ita de mul/
tis alijs diuine legis transgressoꝛib: Au/
dite quid dicat lex. Si impialis maiestas
.C. de legibus. Sentētia cōtra aliquē da
ta pro aliquo casu nedū pro illo: sedetiā p
oibus seq̄cibus similis offense debet ser/
uire. Et decretalis de excessibus prelato/
rum. ca. j. Pro vestris excessibus vos ta/
liter puniemus ꝙ timoꝛe pene vestre ce/
teri a similibus abstinebūt. Nam punitio
vni⁹ dꝫ esse metus mltoꝝ. Pōe exēplū iu
xta legē. qd g̊ mō dicit; o pctōꝛes. Audite

iesum dicētē: Mar. xiij. Qđ autē vobis dico: oīb; dico vigilate. Et q̄re vigilabim⁹ q2 horrēdū est incidere in manu dei viuē tis. Heb. x.

Dñica. xviij. post Trinitatꝫ. Sermo tertius.

Quod est.

&c. Cōfirmabit vos vsq; i finē sine crimīe in die aduē tus dñi nr̄i iesu chr̄i. j. Cor. j. Si ei⁹ mā data obseruetis: ꝯfirmabit vos &c. vbi sc̄ tria cōtemplanda.

Primū desideranda ꝓmissio. Confir mabit vos.

Scd̄m ꝓmissionis procuranda cōditio sine crimine.

Tertiū eiusdē ꝯtinuatio. Et iteruꝫ in die dñi &c. vsq; i finē. De his trib; .j. Pe. v. Ipe ꝑficiet: ꝯfirmabit: solidabitq;.

Quod &c.

Rim⁹ ar. An lex vet⁹ sit grauior no ua: Q, nō. Ars z virt⁹ sūt circa dif ficile: ḡ vbi maior ꝟtus: ibi maior difficul tas: ſ3 maior ē ꝟtus in lege noua. Cōtra. Matt. xj. Iugū meū suaue ē: z on⁹ meū leue. Rn̄det Bo. i. iij. dis. vl. De dua b⁹ legib; est loq̄ tripliciter. Primo mō rōne p̄ceptoꝝ obligātiū: z sic q̄ntū ad nu merū lex vet⁹ erat ḡuior ꝓp̄ mlt̄itudinē iudicialiū z cerimonialiū. Quātū ꝟo ad ꝑfectionē z arduitatē: ḡui⁹ z difficili⁹ est euāgeliū. Scd̄o mō rōne affectionum monētiū. z sic leui⁹ ē euāgeliū: (ad cuius obſuantiā monet amor q̄ alleuiat on⁹) q̄ vetus lex ad cui⁹ obſuantiā monebat ti mor cui iūcta erat ḡuis punitio: qđ figu ratū fuit. Exo. xvij. vbi dr̄ q̄ man⁹ moysi erāt ḡues Tertio mō rōne sacramēto rū adiuuātiū: z sic multo leuior ē lex noua q̄ vetus: q2 sacra ve. le. multū habebant pōderꝫ z paꝝ de efficacia ꝟtutꝫ. Ecōtra ꝟo sacra noue legꝫ paruā hn̄t difficultatē z mltā vtilitatē. Ad illud aūt qđ obijcit dicēdū q̄ ꝟt⁹ eē dr̄ circa difficile ipi natu re ꝓuate ꝟtute: nō āt respectu nature ifor mate z p̄ grām eleuate. Hec Bo. Pro fūđ. In hūanis opib; ḡuitas z difficultas ꝓuenit plerūq; ex volūtate. Nā vt dt̄ Te rēcius. Nulla ē tā facilis res q̄n difficilis sit: quā iuit⁹ facias. Iō Sen̄ ad Lu. Da operā ne q̄d vnq̄ inuit⁹ facias. Inuolen te nō ē necessitas Qui iperia libēs accipit ꝑtē acerbissimā ſuitutꝫ effugit. Cū ḡ q̄ri tur de ḡuitate legꝫ no. ac ve. &c. Dic rn̄. vt̄s. Et q̄ ꝯclude q̄ deuotio multū alle uiat opus Vn̄ Ber. Vbi amor nō labor ſ3 sapor. et Aug⁹. Oia seua z imania: fa cilia z ꝓpe nulla facit amor. Sed heu nūc impletur ꝓphetia pauli dicentꝫ. ij. Tim. iij. Erūt hoies seipos amātes: &c. seq̄r si ne affectiōe &c. O de⁹ q̄t sūt sine affectiōe spūaliū: ſ3 mlt̄i afficiūr ad carnalia: mul ti ad terrena. Fac inuectiuas. Et q̄m mlt̄i sūt sine affectiōe spūali: iō eoꝝ opa nō sūt deo accepta. Figura. Leuit. ij. p̄cipitur thus poni i sacrificijs Et Leui. vj. Ignis in altari sp̄ ardebit: quē nutriet sacerdos subijciens ligna manu per singulos dies. Per thus siḡr deuotio q̄ z p̄ ignē siḡr q̄ ignis deuotiōis nutriendus ē p̄ ligna bo naꝝ ꝯsiderationū. Vbi aūt ē hmōi deuo tio: nihil ē ḡue. Vn̄ z Exo. xvij. postq̄ di ctū ē q̄ erāt man⁹ moysi graues. Aaron z hur posuerūt lapidē subt̄ eū z sustētabant man⁹ ei⁹. Aaron interp̄tat̄ mōs fortꝫ siue mōtanus: z siḡt eleuationē mētis ad cele stia. Et hur interp̄tat̄ lumē aut ignis seu icēdiū: z siḡt feruorē deuotōis. Isti duo sustinēt z alleuiāt man⁹. i. opa subijciēdo lapidē. i. chr̄m cui⁹ cōsideratio oia reddit leuia. Vn̄ sup illō. j. Io. v. Mandata ei⁹ ḡuia nō sūt. Glo. Habēti charitatē.

Cōs ar. In p̄ceđ. &c. In isto dicen dū de ꝟtuosa pharis eoꝝ ꝯfutatiōe. Q2 em̄ (vt ait Chryso.) iudei existiman tes chr̄m purū hoiem eē tentabāt eū: ne q̄ tentassent si filiū dei credidissent: iō vo lens eis ondere q̄ de⁹ erat: talē interroga tionē eis ꝓposuit: dicēs. Quid vob̄ videt̄ de chr̄o. i. de messia ꝓmisso cui⁹ fili⁹ est. Hoc iō forte q̄rit: q2 ex q̄ totā legē direxe rat ad duo mādata dilectiōis: vult osten dere hec duo mādata reduci ad vnū dili gibile qđ ē chr̄s. Nihil em̄ diligit̄ tāq̄ ds z ꝑim⁹ nisi chr̄s. Dicūt ei Dauid: credē tes illū eē purū hoiem. Ait illis: arguēdo in ꝯriū. Quō ḡ si chr̄s est pur⁹ hō vt cre ditis: dauid eū in spūsctō vocat eum dn̄m suū: qđ nō liceret si eēt fili⁹ ei⁹. Dicit eni dauid. Dixit dn̄s dn̄o meo: sede a dextris

meis rc. Si g dauid vocat eu dnm suuz: quo fili⁹ ei⁹ est? Et nec poterat ei rndere verbu: neq ausus fuit quisq ex illa die euz ampli⁹ interrogare. Hiero. Jo cofutati sermonib⁹: vltra no interrogat: sz apertissime coprehensum romane tradut ptati. Ex q intelligim⁹ venena inuidie superari quide posse. sz difficile qescere. Jn verbis aut pdictis dauid adductz a dno ad gfutatione phariseor: declarat triplice veritate circa psona chri.

Pria e vitas iperialis dnatiois.

Scda e vitas eqlis sessiois.

Tertia e vitas victorialis triuphatois

Pria igit. rc. qr dauid vocat eu dnm. Sicut em dicit Hierony. Vocat eum dnm suu no errore incerto nec ppria volutate: sz a spusctō. Scda est vitas eqlis sessionis: cu dicit. Sede a dextris meis. Jmpossibile est em puru hoiem sedere a dextris dei. Dicat g dauid Dixit dns. i. de⁹ pr: cui⁹ dicere e filiu equalem gnare: dno meo. i. chro filio suo: sede a dextris meis fm q deus es. Remigius. A dextris dei sedere e in honore r eqlitate paterne dignitatis manere. Tertia est veritas rc. cu dt Donec pona inimicos tuos: scabellum pedu tuor. i. donec hoies tibi rebelles subiugauero: vel bona r volutaria subiectoe vt credant te veru deu r hoiem: vl coacta subiectioe vt in die iudicij puniat et credat inuite: ita vt velint nolint subiecti sint tibi: sicut scabellu pedib⁹ est subiectu. Remigius. Donec: ibi. p infinito ponitur: vt sit sens⁹: sz semp r inimici tui subijcient pedib⁹ tuis. Et vt dt Chrys. Hoc debuit eos inducere ad timore: sz nec sic inducti sut. Talis em gsideratio etia nosipos iducere dz ad timore qm necessario habem⁹ cora tanto iudice coparere: r ab eo snia dura r increpatione sustinere. Exeplu legim⁹ in vitaspa. q qda interrogauit sene. Vn abba mihi hoc. Cor meu duru est. No timet deu: quomo eu timebo. Rndit senex. Puto q si ho in corde suo retineat increpatione: possidebit timorem. Dicit ei frater. Et qd est increpato? Rndit senex. Ut homo in omni re increpet anima sua: r cogitet q necessario oportet tade deo occurrere r increpatione ei⁹ r sctor sustinere cum dura snia. Ecci. iij. Cor duru male habebit in nouissimo.

Terti⁹ ar. Aud. qm chrs est sum⁹ dns cora q etia velim⁹ nolim⁹ coparere nos oportet. Quatu g timere debem⁹ ei⁹ madata trasgredi. Na vt habet extra de maioritate r obedientia. Si quis venerit. Et. ff. de re militari. l. desertore. §. Si miles: vassalus no obedies madato principis: morte dign⁹ est. Pone casum vt videbis: notado illud Leuit. xix. Ego dns leges meas custodite.

Dnica. xix. post trinitatz.
Sermo primus.

Transfretauit r venit in ciuitate suam Matth. ix. Renouamini i spu metis vre r induite nouu hoiez q fm deu creat⁹ est in iusticia r sctitate veritatis. Eph. iiij. Si volumus spualiter trasfretare r venire in ciuitate celeste: oportet nos renouari Juxta vba bti pau. di. Renouamini rc. Ubi apls inducit ad tria.

Prio ad reformatione Renouami rc.

Scdo ad gformatione: r induite nouu rc. nouu inq hoiem. i. chrm imitado ei⁹ sanctam gversationem.

Tertio ad informationem. in iusticia r sctitate veritatis. De pmo. Ro. xij. Reformamini in nouitate sensus vri. Et attende q ho qntucuq sit pfectus dz semp reputare se de nouo inchoare. Ecci. xviij. Cu gsumauerit ho: tuc incipiet. De secudo. Ro. xiij. Induimi dnm iesuz chrm De tertio. Ibide. Induamur arma lucz.

Trasfretauit rc.

Prim⁹ ar. An decuerit chrm trasfretare. i. mare hui⁹ mdi trasire paupere vita ducedo: Q' no. Chrs maxie inuitauit hoies ad exeplu huilitatz. Juxta illud Matt. xj. Discite a me qr mitis rc. sz huilitas maxie comedat in diuitib⁹. Contra. Matt. viij. Fili⁹ hois non hz vbi caput suu reclinet. Rndet Tho. iij. p. q. xl. Chrm decuit in h mudo paupere vita ducere. Primo qde qr h erat gruu pdicatiois officio ppt qd venit Oportet em pdicatores a cura rex seculariu ee absolutos. Vn ipe aplos ad pdicandu mittens dixit eis. Nolite possidere auru rc. Scdo

sicut assūpsit mortē corporalē vt vitā lar/
giret spūalē: ita paupertatē corporalē sus
tinuit vt nobis diuitias spūales largiret
ij. Cor. viij. Scit; grāz dn̄i zc. Tertio ne
si diuitias haberet: ei⁹ pdicatio cupidita
ti ascriberet. Vn̄ hieronym⁹ sup Matt.
Si apl'i diuitias habuissent: viderent nō
causa salutis hoim̄: s; causa lucri pdicas/
se. Ad argumētū aūt dicēdū q in eo q est
necessitate pauper: hūilitas nō multū cō/
mēdatur: s; in eo q voluntarie. Talis em̄
paupertas est maxime indiciū hūilitatis.
Hec Thom. Pro sūo. Magna ꝟtus z
laudabilis ē ꝯtenere opes. Vn̄ marcial.
Ardua res hec ē opib' nō tradere mores
Et Sen̄. Aude hospes ꝯtenere opes: qz
nemo alius dign⁹ deo est q̄ q opes ꝯtem
pserit. Cū g̃ q̄rit. An decuerit zc. Dic vt
s. Ex qua ꝯclude q veri chr̄iani nō sūt mū
di amatores: s; ꝯtēptores. Vn̄. j. Joā. ij.
Nolite diligere mūdū neq; ea q̄ i mūdo sūt
qm̄ siqs diligit mūdū nō ē charitas pr̄is
in eo. O mūdanior auari. zc. Et q̄t mala
ꝑꝑ vr̄am auariciā ꝑpetratis: ꝑditiones:
fraudes: vsuras. Nam vt hr̄. j. Tim. vj.
Radix oim maloꝝ cupiditas. Et qd̄ oim
maloꝝ cumulus est. Auaricia siue amor
diuitiaꝝ: sic terre adheret q ꝯtēnit celū.
Sic edificat in arena q edificare in celis
non curat. Figura. Gen̄. iiij. Cain (q in
terꝑtat possessio) dr̄ edificasse ciuitatem z
nō abel q dr̄ iustus: z interꝑtat luctus: qz
scti cor nolūt terrenis infigere: s; dicūt cū
paulo illō pauli Heb. vltio. Nō habem⁹
hic ciuitatē manētē: s; futurā inquirimus

S Ecūdus ar. In euāgelio tria innuū
tur ꝯsiderāda q̄z ꝯsideratio nos in
ducere d; ad trāsfretādū. i. trāseundū ma
re hui⁹ mōdi vt ꝑueniam⁹ i ciuitatē supnā

Primum est saluatoris inextimabilis
benignitas.

Scōm: pctōris miserabilis infirmitas.

Tertiū: penitēt; desiderabilis sanitas.

Primū igit zc. q notat in euāgelio cū di/
cit ascēdēs iesus in nauiculā trāsfretauit
z venit in ciuitatē suā. In h̄ em̄ signatur q
benigne visitat fideles suos. Per nauicu/
lam aūt allegorice pōt intelligi ipa christi
hūanitas: vl' ipa beata virgo in cuius vte
ro carnē sumpsit. De q pōt exponi illud.
Prouer. vltimo. Facta est quasi nauis in/
stitoris zc. Ciuitas illa ad quā venit ad
litterā dicit nazareth ꝯm aliqs: ꝯm alios
capharnaū in q ciuitate frequēter habita
bat. Allegorice aūt est ecclesia militans
in qua post trāsfretationē maris hui⁹ mū
di manet in sacramēto altaris. Matth. vl
timo. Ecce ego vobiscū sum vsq; ad cōsū
mationē seculi. Moraliter est aīa rōnalis
in quā venit per grām. Jo. xiiij. Ad eū ve
niem⁹: z mansionē apud eū faciem⁹. Ana
gogice autē ē ipa ciuitas celestis in quam
trāsfretato mari hui⁹ mūdi gl'ose ascen/
dit. Exemplo aūt chr̄i si volum⁹ tandem
attingere portū salutis z ꝑuenire in illam
ciuitatē celestē debemus nūc trāsfretare.
Et hoc triplici trāsfretatōe.

Prima: ē trāsfretatio mar; pcti.

Scda ē trāsfretatio mar; hui⁹ mūdi.

Tertia est transfretatio maris cordis
humani.

In hoc sermone dicendū de prima. vic;
quō mare pcti trāsfretandū ē. Et hoc cū
nauicula pnie. Et vt ad h̄ diligenti⁹ agen
dū inducamur: ꝯsiderem⁹ q̄ sit periculo/
sum hoc mare pcti.

Tū ꝑꝑ gubernatoris absentiā.

Tū ꝑꝑ ꝯtrarioꝝ vehementiā.

Tū ꝑꝑ pdictoꝝ inaduertentiā

Primo ꝑꝑ zc. Gubernator aīe nr̄e spūs/
sctūs est: z q sol⁹ nos pōt ꝯducere in ciui
tatē celestē. ps. Spūs tuus bon⁹ deducet
me i terrā rectā q est terra. i. regio stabi/
lis z solida viuētiū eternalit. De q alibi.
Credo videre bona dn̄i in terra viuētiu;
Iste aūt gubernator est absens pctōrib⁹
Jō. ps Lōge a pctōrib' sal⁹. Vn̄. j. Reg.
xvj. Spūs dn̄i recessit a saul. Saul enim
interꝑtat abutēs siue abusiuū cor: z sigt
peccatorē q donis dei abutit: vic; corpo/
re: aīa: z tpali substantia. De hoc g̃ mari
pcti exponi pōt illud Job. xxviij. Mare
loquit: nō ē mecū. s. sapia q est donū spūs/
sctī. Scdo ꝑꝑ ꝯtrarioꝝ vehemētiā:
vic; ex vētoꝝ ipulsiōe. i. tentationū diabo
licaꝝ. Dan̄. vij. Quattuor venti pugna/
bāt in mari vic; vana spes: vanus timor:
vana leticia: vana tristicia. Grego. Assi/
dua ipulsiōe diabol⁹ tentat: vt saltē tedio
vincat. Itē ex vndarū compulsiōe. i. ten/
tationū carnaliū. Gal. v. Caro ꝯcupiscit
aduers⁹ spū; Itē ex carybdiū seu abyssoꝝ

attractione.i.mūdanaꝝ cupiditatū. Aug. Amas mundū absorbebit te: amatores suos vorare nouit: nō portare. Tertio ꝓpter ṗdictoꝝ inaduertentiā seu ignorantiam. Peccatores em̄ nō aduertūt hmōi ꝑicula. Vn̄ Prouerb.xxiij. Eris q̄si dormiens in medio mari: ⁊ q̄si sopitꝰ gubernator amisso clauo ⁊ dices. Verberauerūt me.s. suggestiōes diabolice: ⁊ ego nō dolui. traxerūt me.s. voluptates ⁊ cupiditates ⁊ ego nō sensi. Heu ꝙ̄multi ꝑiclitantes ꝑicula nō cogitāt: q̄ nec mortē nec infernū ꝯsiderāt. Exemplū de his q̄ erāt in ciuitate hierl'm: cui dn̄s dicebat Luc.xix. Et quidā in hac die q̄ ad pacē tibi nūc āt abscōdita sunt ab oculis tuis ⁊c̄. Apoc.iij Si nō vigilaueris veniā ad te ⁊c̄.

t Ertiꝰ artic. Aud. ⁊c̄. Vigilate ḡ ne ꝑeatis. Dicit lex.ff. de pactis.l. Sūma. Quilibz debz ꝓ suis negocijs vigilare. Et sicut dr.vij.q.ij.c.vlti. Vbi maius est ꝑiculum: cautius ⁊ diligētius est agendū. Audite. Si essetis in mari ⁊ fractum esset nauis gubernaculū: et flaret ventus vehemēs: ⁊ ibidē cū alijs dormiretis: nōne essetis in graui ꝑiculo? Si aūt vigilātes ꝑicula videretis: nōne timore ꝯcussi/ q̄cq̄d esset possibile ꝓ euasione diligent̄ ageretis? Multo ḡ diligētiꝰ agere debetis ad trāsfretandū mare pctī ꝓ euitādis ꝑiculis carybdis infernalis. Ideo vt dicit saluator Mat.xiij. Videte vigilate ⁊ orate.

Ser.ij. ꝓ eadē dn̄ica.xix post Trinita.

t Ransfretauit ⁊c̄. Deponētes mendaciū loq̄mini veritatē vnusquisq3 cū ꝓximo suo q̄m sumꝰ inuicē mēbra Ephes.iiij. Si faciamꝰ h̄: trāsfretabimꝰ cū chr̄o. In illis aūt ṽbis t̄a tāgūt̄

Primū falsitatis exclusio: Deponē. mē.
Scōm ṽitatis hortatio: Loq̄mi. ṽita.
Tertiū hortatiōis rō: q̄m sumꝰ ⁊c̄.

De p̄mo Ps̄. Perdes oēs q̄ loquū. men. De scdo.ij. Tim ij. Sollicite cura teipm ꝓbabilē exhibere deo oꝑariū incōfusibilē recte tractantē verbū veritatis. De tertio Ro.xij. Alter alterius mēbra.

Transfretauit ⁊c̄.

p Rimus arti. An chr̄s debuerit cum hoibus ꝯuersari? Q, nō. Deū nō cōuenit cū hoibꝫ ꝯuersari. Cōtra Baruc. iij. Cū hoibꝫ ꝯuersatꝰ ē. Rn̄sio ꝭm Th. in.iij.ꝑ.q.xl. Cōuersatio chr̄i talis eē debuit vt ꝯueniret fini incarnationis ꝓpter quā venit in mūduz. Venit aūt in mūdū Primo ad manifestandū veritatē: sic ipe dicit Jo.xix. Ego in hoc natꝰ sum ⁊ ad h̄ veni in mundū vt testimoniū ꝑhibeā veritati. Jō debuit in publicū ꝓcedere ṗdicādo. Vn̄ ⁊ Lu.iiij. Quia ⁊ alijs ciuitatibus oꝑtet me euangelizare regnū dei: q2 ad hoc missus sum. Scd̄o venit ad hoc vt hoīes a pctō liberaret.j. Tim.j. Chr̄s iesus venit in hūc mundū pctōres saluos facere: Jd̄o req̄rere debuit penitētes sicut pastor ouē perditā. Tertio venit vt per ipm accessum habeamꝰ ad deū: vt dr̄ Roma.v. Jō ꝯueniēs fuit vt familiarit̄ cum hoibꝫ ꝯuersando fiduciā daret ad se accedendi. Hoc Tho. Pro fund. Satis cōueniēs est vt ṗnceps aliq̄n cū subditis conuerset̄: q2 vt dt Vegetiꝰ li.j. de re militari. Principis doctrina ꝓdesse pōt multū subiectis. Vn̄ satis hr̄ q2 decet eū cū eis cōuersari. Vn̄ de chr̄o sūmo ṗncipe dr̄ in libello metrico de ꝯtēptu mūdi. Verꝰ saluator nostreq3 salutis amator. Viuēdoq3 volēs nobis ondere normā. Se dedit exēplū: rectāq3 ꝑ oīa formā. Cū ḡ q̄ritur An chr̄s ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ̄magna ⁊ mirāda sit dei in nos beniuolentia. Quantū ḡ studere debemꝰ vt ei gratum obsequiū impēdamꝰ. O igit̄ ꝙ̄miseri estis pctōres q̄ sibi ꝯ̄dicitis ⁊ repugnatis: fornicatores et adulteri ⁊ eoꝝ fautores ⁊c̄. q̄d dicere poteritis q̄n velitis nolitis corā eo cōparebitis. Ro.xiiij. Oēs stabimꝰ an̄ tribunal chr̄i. Cōfugiamꝰ ḡ ꝑ pniam ad eiꝰ miām. Nā ipe dicit Zach.j. Cōuertimini ad me ⁊ ego ꝯuertar ad vos. Figura i euāgelio hod. q2 trāsfretauit et venit in ciuitatē suā.i in aiam ad se reuertentē ⁊ sibi dedicatā. Et Lu.xix. Zacheo cupiēti illuz videre: ⁊ eū aspiciēti dixit dn̄s: Hodie in domo tua oꝑtet me manere. Aug. O ꝙ̄ suauis es dn̄e: hūiles spū sūt domꝰ tua.

s Ecūdꝰ articulus. In p̄ceḋ. ⁊c̄. In h̄ aūt sermone dicendū de trāsfretatōe maris mūdi. Circa quā ꝯsiderādū est ꝙ̄

periculosum z dubiū est hoc mare.
Tum ꝓpter ventoꝝ ꝯtrarietatē.
Tum ꝓpter locoꝝ diuersitatē.
Tum ꝓpter vasoꝝ qualitatē.
Primo ꝓpter ventoꝝ.i. affectionū ꝯtrari etatē. Juxta illud Prouerb.xiij. Uult et nō vult piger. Uolūt quippe multi saluari: ſꝫ ñ volūt bene opari: volūt grām obtine re: nec tñ volūt penitere zc. Scđo ꝓpt zc. puta saxoꝝ: p q̄ intelligunt aduersa: h est piclm marinū qđ dr scylla.i.saxū latēs ſm Papiā. Et dicit Isid.li. etym.ꝙ mō struosam faciē fabule illi dederūt q̄si for mā hoīs succinctā capitib₉ caninis: quia collisi illic fluctus: canū latrat⁹ videntur exprimere. Et ꝯuenient signant detracto res z susurratores. Itē ꝓpter diuersitatē voraginū seu locoꝝ vertiginosoꝝ: p que si gnant fraudulentie demonū z maloꝝ ho minū. Itē ꝓpter diuersitatē ꝓcellaꝝ vehe mentiū p qs intelligunt mūdane ꝓsperita tes q̄ sunt fluxibiles vt aqua. De hoc ma ri exponi pōt illđ Apoc.xiij. Uidi de ma ri bestiā ascendentē habentē capita septē: ſcꝫ maliciā septē vicioꝝ capitaliū: z cor nua decē.i. trāsgressionē decē pceptoꝝ de calogi. Tertio ꝓpter vasoꝝ q̄litatē. Ha bēt eīm nauigātes in hoc mari vasa fragi lia: onerata: z pforata. Uasa ista sunt cor da hūana q̄ pleruꝗ solo visu franguntur. Affectionib₉ mūdanis z carnalib₉ onerā tur. Sap.ix. Corpus qđ corrūpit aggra uat aīam: z depmit terrena inhabitatio sensuū multa cogitantē. Sunt etiā hmōi vasa pforata.i. patula z apta p imprudēn tiā ad recipiēdas vanitates. Ps. Filij ho minū vsqꝫquo graui corde: vt qđ diligi tis vanitatē z q̄ritis mendaciū. Hoc ma re trāsiuit chr̄s abeūdo: qm̄ nihil terrenū possidere voluit. Quod z signauit quādo supra mare siccis pedib₉ ambulauit: in hoc dans exemplū ꝙ siccis pedib₉. id ē nō in uiscatis affectib₉ ipsum transeam⁹. Sed heu q̄multi in hoc mari pereūt: adeo tē poralibus inuiscati ꝙ omīno ꝓpriā anime salutē postponūt. Exemplū refert Uin centius in spe. morali: de quodā q̄ q̄ttuor libras accōmodauerat: p q̄b₉ debebat ha bere duodeci ad q̄ttuor annos. Adueni ens aūt sacerdos nihil ab eo extorq̄re po tuit: nisi hec verba: Duodeci libras quas talis debet, p q̄ttuor reddat. Eccl.j. Qui aūt diligit: nō iustificabit.

Tertius art. Audistꝫ zc. Cū omī er go diligētia vigilate z ꝯscie nauigiū pparate: vt possitis piculum euadere: nec articulū mortis expectare: qm̄ tūc diffici le nimis erit euadere. Notate qđ dicit lex .ff. de iurisdictiōe oīm iudicū.l. Si idē. A certo ꝓpter incertū non est recedendū. Et regula iuris dicit. In dubijs tutior via ē eligēda. Et sumit ex capitulo. Juuenis de sponsa. Audite. Si haberetꝫ trāsire p mare piculosum.f. tēpestuosum atqꝫ ꝓ cellosum An expectaretꝫ parare nauigiū inter ꝓcellas: Certe nō. alias vix possetis euadere: q₂ ꝓcelle subuerterēt nauigiū an teꝗ esset paratū. Notate. Null⁹ est trāsit⁹ maris sic piculosus: sicut transit⁹ mortis O q̄t ibi peūt: q₂ nauigiū aīe hora ꝯpe tenti nō parauerūt. Parate igit diligēter tpe sanitatꝫ nauigiū p pniam. Talis enīꝫ est secura. Periculosa ṽo et dubia est pnia in mortis articlo. Jō Aug. Pnia in hoīe sano sana est: in infirmo infirma: in mor tuo mortua.

Dñica.xix. post Trinita. Ser.iij.

Trāsfretauit

zc. Irascimi z nolite peccare. psal.iiij. et Ephes.iiij. Si sic faciam⁹: trāsfretabim⁹. Notandū aūt ꝙ triplex est ira. Prima est excusabil' q̄ ꝓ uenit ex naturali inclinatōe: nō ꝓcedēs vl tra pmos mot⁹. Hec null⁹ culpe a do ctorib₉ existiat. Nā teste pho. Primi mo tus nō sunt in ptāte hoīs. Scđa ē lau dabilis.f. ira p zelū q̄ ꝯtingit rōne offen sionis diuīe. Et hoc dupl'r. Aliquādo de offensione ꝓpria. Uñ sup illđ Ps. Irasci mini z nolite peccare: Dicit glosa quedāꝫ Irascimini vobismetipsis de pctis pteri tis: qđ est penitere. et amplius nolite pec care que dicitꝫ in cordib₉ vestris.i. de his que tractatis in corde p spūales neq̄tias. z in cubilib₉ vestris.i. de his q̄ voluitis in carnalib₉ delectationib₉. De his inq̄ oī bus ꝯpungimini.f. p penitentiā. Aliquā do de offensiōe aliena: sicut irat⁹ est moy ses ꝯtra idolatras. Exod.xxxij. Et Hel

lias ↄtra sacerdotes baal. iij. Reg. xviij.

Tertia est ira vitupabilis: Puta cū aliqs appetit iniuste vindictā sm deliberatā rōem. Hec turbat potētias aie. Ps. Turbata est in ira ocłus meꝰ ꝛc.

Transfretauit ꝛc.

p Rimꝰ ar. An chr̄s debuerit solis iudeis p̄dicare: qd̄ ideo q̄ritur hic: qa dicūt verba ꝓposita. ꝙ rediit in ciuitatē suam nō ꝑcedens ad terrā gentiliū. O, nō. Esa. xlix. Dedi te in fedꝰ gentiū Cōtra Mat. xv. Nō suȝ missus nisi ad oues q̄ ꝑierūt domꝰ isrł Rn̄det Tho. in. iij. par. q. xlij. ꝙ hoc fuit ↄueniēs Primo quidē vt ondēderet ꝑ suū aduentū impletas esse ꝓmissiōes factas iudeis: nō gētilibꝫ. Vn̄ Ro. xv. Dico chr̄m ministrū fuisse circūcisionis ad ↄfirmādas ꝓmissiones patruȝ.

Scd̄o vt eius aduentus ondērer esse a deo. Que em̄ a deo sꝰ: ordinata sunt. Ro. xiij. Hoc aūt debitꝰ ordo exigebat vt iudeis q̄ erāt deo ꝓpinq̄ores ꝑ fidē et cultuȝ vnius dei p̄mo doctrina chr̄i ꝓponeretur.

Tertio vt iudeis auferret calūniandi materiā. Ad argumētū aūt dicenduȝ: ꝙ chr̄s fuit in lucē gentiū ꝑ discipulos suos post passionē suā: tn̄ ante passionē suā nō debuit eos omino repellere ne spes salutis eis p̄cluderet. Et ꝓpter hoc sunt admissi ꝑticulariter aliq̄ gentiliū ꝓpter excellentiā fidei ꝛ deuotiōis. Hoc Tho. Pro fundamēto. Certū est ꝙ deus vniuersalr respicit bonū humani gn̄is. Vn̄ Ouid. in li. fastoꝝ. Jupiter arce sua: totū ↄspectat in orbē. hoc tamē cū debito ordine facit. Nā et sm phm. xij. meta. Bonū vniuersi ↄsistit in ordine. Voluit ḡ chr̄s ꝓuidere saluti tā iudeoꝝ q̄ȝ gentiliū: sed ordine cōuenienti. Cū ḡ querit: An chr̄s ꝛc. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ↄclude q̄ȝ vitupandi sunt iudei quibꝫ p̄ncipaliter in ꝓpria ꝑsona chr̄s voluit p̄dicare: et tamē increduli ꝛ indurati remanserūt: quēadmodū ipis predixerat Joan. viij. Jn pctō vestro moriemi. Cauete ne similes sitis: O auari: o pauperū oppssores: falsi ↄq̄sitores: luxuriosi et vīi fautores: iracūdi: ꝑiuri: mendaces: excōicati ꝛc. Certe nisi ↄuersi fuerit; postea q̄ȝ dn̄s vos expectauerit: in abyssum infernalem detrudet. Figura de indurato pharaone et egyptiis q̄s oēs tandē sumersit dn̄s in mari rubro. Expone notādo illud Ecci. iij. Cor duꝝ male habebit in nouis.

s Ecūdus art. Jn p̄ceď ꝛc. Jn isto dicēdū de tertia trāsfretatōe q̄ est trāsfretatio maris cordis hūani. Jn quo mari inuoluimur ꝑ diuersas cogitatiōes et affectiōes: Hoc ḡ mare ꝑiculosum est

Tū quia imꝑscrutabile.

Tū quia instabile.

Tū quia dubitabile.

Primo q: impꝑscrutabile ꝓpter ꝓfunditatem. Ecci. j. Profundū abyssi q̄s dimensus est. Hiere. xvij. Prauū est cor homis et inscrutabile. Et q̄s cognoscet illď. Sic tn̄ hr̄. j. Paral. penult. Oia corda scrutat deus: et vniuersas mentiū cogitatiōes intelligit Scd̄o est instabile ꝓpter varias tentatiōes. Nihil em̄ pōt q̄etare mare cordis hūani nisi ille de q̄ legit: ꝙ impauit ventis ꝛ mari. Mat. viij. Aug. Fecisti nos dn̄e ad te ꝛ inq̄etū est cor nr̄m donec req̄escat in te. Tertio est dubitabile ꝓpt paupertatē. Freq̄nter em̄ in hoc mari deficiūt ea q̄ sunt necessaria ad viuendū et nauigādū. s. ꝟtutes. Caret etiā vēto grē siue aura spūssctī. Hoc mare chr̄s trāsfretauit: q: cogitatiōes prauas non habuit. Esa. lv. Sicut exaltati sūt celi a terra: sic exaltate sunt vie mee a viis vestris: ꝛ cogitatiōes mee a cogitatiōibꝫ vestris. Et Job. ix. Qui gradit sup fluctus marꝫ. Similiter ḡ debemꝰ hoc mare transire prauas cogitatiōes fugiēdo. Prouer. iiij. Oi custodia serua cor tuū: quoniā ex ipa vita ꝑcedit. Statim ergo vt senties cogitatōnem aliquā supbie: auaricie. luxurie et aliorꝫ viciorꝫ: studeas rep̄mere: bonas cogitatiōes introducēdo. Cesarius. Jncipiamus bonas cogitatiōes diligere: ꝛ stati ab his q̄ male sunt nos dignabit dn̄s liberare. Et p̄cipue ad hoc valent cogitationes alicuius rei amare. puta mortis. Ecclesiastici. xlj. O mors q̄ȝ amara est memoria tua. Jtē memoria terribilis diuini iudicij. Sopho. j. Vox diei dn̄i amara ꝛc. Jtē memoria dn̄ice passionis. Thren̄. iij. Memorare pauptatis mee ꝛ transgressionis ꝛ absinthij ꝛ fellis. Exemplū in vitaspatꝝ. quibusdā petētibꝫ quomō malis cogitatōībꝫ carere possent: ait quidā senex: Sicut ponit amaritudo vberi vt pu-

et ab eo separet. ita delectatiōi cogitatōnis apponēda est amaritudo q̄ eas insipidas et amaras reddat. Sed heu pauci bonas cogitatiōes diligūt: imo multi sūt quorū cogitatiōes nō hūane sed porcine sunt qui de corde suo coquinā faciūt vel bordellū: quia in corde suo sola carnalia tractāt Ezechie.xvj. Fecisti tibi imagines.s. cogitationū phantasias: et fornicata es in eis.

t Ertius arti. Audistis etc. Ne differatis ergo nauē ɔsciētie ponere in tuto: Quia vt dicit regula iuris: Mora sua cuilibet est nociua. ff. de reg̃lis iuris. l. In ɔdemnatione. Et extra de elec. et elec. potesta. li. vj. cap. Inter vniuersas. Audite. Si nauis esset in medio mari et vētus tēpestuosus: victualiaq; deessēt: Credo / possibilem adhiberēt diligentiā puenīedi ad portus securitatē: neq; vellent aliqntulū differre. Non ergo tardes ponere nauim ɔsciētie in portum pacis et securitatis vt et victualia spiritualia habere possis. Vñ em̄ dicit Sapiens Eccl. v. Ne tardes cōuerti ad dñm tuū.

Sermo q̄rtus pro dñica.xix. post Trinita.

Ransfreta

t uit chr̄s etc. Nolite locum dare diabolo. Ephes.iiij. et sic transfretabitis. Repellit aūt diabolus tripliciter. scz

Viriliter resistendo.
Virtuose se exercendo.
Et dei gratiā exposcendo

De p̄mo Jaco.iiij. Resistite diabolo et fugiet a vobis. De scḋo Hiero. Semper aliqd boni facito vt te diabolus inueniat occupatū. De tertio Matth.xxvj. Orate ne intretis in tentatiōez.

Salutatio. Trāsfretauit etc.

p Rim⁹ arti. An chr̄s debuerit iudeis sine offensione p̄dicare: qḋ iō nunc q̄ritur: quia in euāgelio h̄r q̄ scādalizati sūt ex e⁹ verb et miraclis.ꝯ. eū blasphemare: Q, sic.j. Cor.x. Sine offensiōe estote iudeis et gētibꝰ. Cōtra Esa.viij. ꝓphetatū fuerat q̄ chr̄s esset in lapidē offensiōis et petrā scādali domibꝰ israel. Rñdet Tho. in.iij. p. q.xlij. Salus ml̄titudinis est p̄ferenda paci q̄rūcūq; hoim singl̄ariū. Et iō qñ aliq̄ sua puersitate salutē mltitudīs impediūt: nō est timēda eorū offensio a p̄dicatore: ad hoc q̄ saluti mltitudinis ꝓuideat. Scribe aūt pharisei: et p̄ncipes iudeorū: sua malicia plimū impediebāt ꝓpli salutē: Tū quia doctrine chr̄i repugnabāt. Tū quia p̄uis moribꝰ vitā ꝓpli corrūpebāt: iō dñs nō obstāte offensione eorū publice veritatē docebat: quā illi odiebāt: et vicia eorū arguebat. Vñ Matt.xv. Sinite illos: ceci sūt et duces cecorū. Ad argumētū dicendū q̄ hō dz eē sine offensiōe oibꝰ vt nulli det suo facto vel dicto min⁹ recto occasionē ruine. Si tñ de veritate scādalū oriat̃ mag̃ est sustinendū scandalū: q̄ꝫ ꝟitas relinq̃tur: vt ondit Gre. Hec Tho.

Pro fund. Nūq; s̃t q̄rūcūq; vicia sustinēda. Plaut⁹ i aulula. Amici vicia si feras: facis tua. Idē. Bis peccas cū peccāti obsequiū accōmodas. Iuxta qḋ etiā d̄t Aristo. j. eth. Pro salute ꝟitat̃ familiaria q̄q; poti⁹ oporteret destruere: mag̃ ei amica veritas. Iō nō debuit chr̄s ꝓ pace iudeorū relinq̄re ꝟitatē. Cū ḡ q̄rit̃ An chr̄s etc. Dic rñ. vt s. Et q̄ ɔcludē q̄ s̄p s̃t arguēda vicia lꝫ aliqñ dissiml̄andū sit ꝓ maiori et meliori captāda oportunitate: sꝫ nūq; sūt fouenda. Nunq; em̄ est malis ɔsentiendū. Nā dicit lex. Iubem⁹. C. de sacrosan. ecclesiis. Agentes et ɔsentiētes pari pena puniunt̃. Et.xj. q. iij. Qui ɔsentit peccātibꝰ et defendit aliū delinq̄ntē: maledict⁹ erit apud deū et hoies. Et aduertēdū est q̄druplicē esse ɔsensuꝫ s̄m glo. Extra de offici. delegati. vicꝫ auctoritatis: cooparationis: ɔsilij: et negligētie. Videat q̄libet si forte aliquo horū lapsus fuerit. Precipue iudices quibus incūbit blasphemias et alias enormitates corrigere. Audiant omnes fautores criminū. Attendant qui docent filios false ponderare et fraudes cōmittere. Videant q̄ fauent aut cōsentiūt luxuriosis aut latronibꝰ: aut simpliciū oppressoribꝰ. Perpendant aduocati qui causas iniustas fouent: falsi testes: adulatores: blanditores etc. et huiusmōi. Omnes enim tales rei sunt coram deo Figura Leui

ticl.xj.scribit ꝙ q̄cūq3 aliq̄d morticinū tā-gebat. imūdꝰ erat. Per morticinū quod-libet pctm̄ mortale intellige: ⁊ q̄cūq3 tan-git illud ꝑ ɔsensum imundus est. Unde Rhom.j. Digni sūt morte nō solū qui fa-ciunt: s3 etiā q̄ cōsentiūt facientibꝰ.

s Cōs articulꝰ. In p̄ceð.⁊c. In h̄ di-cēdū ð peccatoꝝ mirabili infirmita-teq̄ signat̃ per dispositionem paralytici. Erat em̄ paralyticus iacens in lecto. Et sicut hr̃ Lu.v. portatꝰ a q̄ttuor viris. In his notat̃ triplex pctōꝝ miseria spūalis.

Prima ē miseria spūalis ꝓuatiōis.

Scða est spūalis deiectiōis.

Tertia est spūalis debilitatōis.

Prima igit̃ ⁊c. q2 sc3 peccator est priuatꝰ gressu meritorie operatiōis. Et h̄ signat̃ ꝑ paralysim q̄ ꝓuat hoiem gressu ⁊ opere corporali. Prouerb.xiiij. Miseros popu-los facit peccatū. Scða est miseria spi-ritualis deiectiōis siue ꝓstrationis. Sic̄ em̄ paralyticꝰ ille iacēs erat i lecto: sic pec-cator in imo iacet deiectꝰ a sublimi statu grẽ ⁊ naturalis dignitatis. Apoc.ij. Me-mor esto itaq3 vnde excideris ⁊ age pniā3

Tertia est miseria spūalis debilitatio-nis Sicut em̄ paralyticus ille sic debilita-tus erat ꝙ se mouere non poterat vt ve-niret ad medicū: ⁊ ideo portabat̃ ab aliꝭ: sic nec peccator seip̄m mouere pōt ad pe-nitētiā nisi diuina misc̄ðia ꝓueniēte Ber. Difficilis quidē res ⁊ soli diue ꝟtuti pos-sibilis: susceptū semel pcti iugū de ceruici-bus suis excutere: qm̄ q̄ facit pctm̄ seruus est pcti Per illos autē q̄ttuor portitores intelligi pñt q̄ttuor ɔsideratiōes motiue pctōꝝ ad querēdū penitētie remedium.

Prima est ɔsideratio turpissime defor-mitat3 q̄ sc3 ē in aia ꝑ pctm̄. Scða ē cō-sideratio offense maiestatis. Tertia est ɔsideratio tp̄alis breuitatis.s. huiꝰ vite.

Quarta est ɔsideratio gehēnalis acer-bitatis: vl̃ isti q̄ttuor portitores sūt cogni-tio dei q.s. habet̃ ꝑ fidē. Cognitio pcti q̄ ad eiꝰ turpitudinē: spes.s. diue mie: ⁊ tior sc3 pene q̄ multos reduxit. Exēplū i ni-niuitis. Jone.iij. Prouer.xv. Per timorē dñi: declinat ois a malo.

t Ertius articulꝰ. Audð.⁊c. Ne diffe-ratis ergo querere medicinā contra morbum tam grauem ne forte tandem in mortis articulo cōstituti medicinā quera-tis ⁊ inuenire nō possitis. Nā vt dt Aug. de pnia distin.vij. Siq̄s in vltima necessi-tate voluerit accipe pniam: fateor illi non negamus qð petit. Pniā3 dare possumꝰ: securitatē ꝟo non. Nūq̄d dico dānabit̃ s3 nec dico saluabit̃. Uis ḡ a dubio libera-ri: Age pniam dū sanus es ne forte tandē cōpellaris dicere qð hr̃.l.vl. de ɔtrahen-da stipulatiōe. Quādo potui nō volui: et quādo volui nō potui. Credo ꝙ siq̄s cor-porali morbo vexatus: puta paralyticꝰ ia-cens: ⁊ sciret ꝑiculum iminere ɔtinue de-bilitationis ⁊ mortis nisi cito ꝓuideret ⁊ sciret peritū medicū paratū venire si ro-get̃. Credo ꝙ nō differret. Expōe ⁊ appli-ca notando illud. Prouerb.vj. Discurre: festina.

Pro eadem dñica.xix. post trini.
Sermo quintus.

Ransfreta

t tauit ⁊c. Qui furabat̃.⁊c. vsq3 in finē. Eph.iiij. Sic necesse ē facere si volumꝰ trāsfretare. Ibi autem tria sūt notanda.

Primū: est malicie correctio: qui fura-bat̃ iam non fu.

Secūdū: est correcti exercitatio. Ma-gis autem la.

Tertiū: est exercitati recta intentio vt habeat vnde ⁊c.

De p̄mo. Esa.lv. Derelinq̄t impiꝰ viam suā.⁊c. De scðo. Job.v. Hō nascit̃ ad la-borē. De t̃tio. ps̄. Btūs q̄ itelligit suꝑ e-genū.⁊c.

Trāsfretauit.⁊c.

p Rimꝰ ar. An deꝰ dicat̃ vere venire i aia3 iusti ⁊ in ea bitare tāq3 in ciui-tate sua trāsfretato.i. omisso mari.i. cor-de pctōris. Uide dñica.j. post epiph. ser. ij. Et feria.iij post dñicā in passiōe.

s Cōs ar. In p̄ceð ⁊c. In h̄ t̃. dicēð ð penitētis desiderabili sanitate q̄ sig̃t in curatiōe paralytici. Ubi tria insinuan-tur cōsideranda.

Primū: ē ꝑparatiua dispositio.

Scðm: est effectiua operatio.

Tertiū: ē ɔsecutiua magnificatio.

Primū ē igit̃. ꝑparatiua dispositio: q.s.ē ꝑ fidē ꝑ quā fit p̄ma ɔuersio mētis in deū Et

sigt p fidē illoꝝ q̄ portātes palyticū q̄rebat eū ponere an̄ iesuȝ. Et sic hr Luce. v. Nō inueniētes q̄ pte illū inferrēt p turba ascēderūt sup tectū: ꝛ p tegl'as submiserūt eū cū lecto i mediū an̄ iesuȝ. Et vidit ies⁹ fidē eoꝝ. Chrys. Occurrebat āt ꝛ i h ipi⁹ patiētis fides. Nō eñ sustinuisset se inferius submitti nisi credidisset. Scdm ē effectiua oꝑatio q̄ fit p ꝟbū chri. Qui cuȝ vidisset fidē illoꝝ: dicit. Cōfide fili: remittūr tibi pctā tua. Et ecce q̄dā de scribis. dixerūt intra se. Hic blasphemat. Et cuȝ vidisset. ꝛc. vsq̄ in domū tuam: vbi ondit dn̄s suā clemētiā remittēdo pctā: suā sapientiā cognoscēdo: ꝛ arguēdo cogitatiōes scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ: ꝛ suā potētiā paralyticū subito ꝯsolidādo. Et nota: quō pmo incepit a morbo spūali, pmo dimittendo pctā q̄ sūt causa morbi corꝑalis. Beda. Curatur⁹ hoīeȝ a paralysi dn̄s pri⁹o pctōrū vincla dissoluit: vt onderet eum ob noxas culpaꝝ artuū dissolutiōe fuisse dānatū. Jō pcipit eccl'ie medicis. Extra d pe. ꝛ re. c. Infirmitas. Cū infirmitas nō nūq̄ ex pctō ꝑueniat: districte. pcipim⁹ medicis corpoꝝ: vt cū eos ad infirmos vocari ꝯtigerit: ipos an̄ oīa moneāt ꝛ inducant vt medicos aduocēt aīaꝝ: vt postq̄ infirmo fuerit de spūali salute puisum ad corporalis remediū medicine salubri⁹ pcedat: cū cessante cā cesset effect⁹. Tertiū est ꝛc. q2 postq̄ dt ei dn̄s. Surge vade i domū tuā: surrexit: ꝛ abijt in domū suam Uidētes aūt turbe timuerūt ꝛ glificauerūt deū q̄ dedit talē ptātem hoib⁹. Amb Domū suā repetere: h ē ad paradisuȝ redire Aug. de q. euāg. Paralyticū possum⁹ intelligere aīam dissolutā mēbris. i. opatiōib⁹ q̄ chr̄m q̄rit. Impeditur aūt a turbis. s. cogitationū nisi tecta. i. opta scripturaꝝ apiat: ꝛ p hoc ad chri noticiā ꝑueniat h est ad ei⁹ hūilitatē fidei pietate descendat. Sic ꝛ nos hūiliter q̄ram⁹ chr̄m medicū aīaꝝ nr̄aꝝ ꝛ curabit nos. Exemplū in Magdalena. Luce. vij. Cui ꝓpterea dictū est. Remittūr tibi pctā tua. Et iterū. Fides tua te saluā fec̄ vade in pace.

t Ertius articul⁹. Aud. ꝛc. O q̄ ferUenter est aīe sanitas expetenda: et diligentissime procuranda. Cauete ergo a negligentia. Dicūt em̄ iura. Uigilantibus et non negligentibus fm iura subueniendū est. ff. ad vell. l. ij. §. Uerba. Et d rerū p muta. Cū vniuersoꝝ. Et de donatiōibus. Int dilectos. Cauete ne sitȝ siles egro grauissime laborāti q̄ fideli pio ꝛ experto medico ad eū venieti vt curet eum clausum tenet ostiū ne intret. Expone notando. q̄m pius medic⁹ nr̄ pulsat ad ostiū cordis. Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostiū ꝛ pulso. ꝛc. Sed pctōres indurati tenent ostiū clausum. Esa. lix. Peccata vr̄a diuiserūt inter vos ꝛ deū vestrū.

Dn̄ica .xx. post trinitatȝ
Sermo pmus

a Mice, quō

huc intrasti nō hn̄s vesteȝ nuptialē: Matt. xxij. Uidete quō caute ambuletis nō q̄si insipientes: sȝ vt sapiētes. Eph. v. Ad timorē pariter ꝛ amorē dei nos inducere dn̄t ꝟba pposita. Ad amorē q̄dē cū dt Amice. Mira dei benignitas q̄ pctōrē amicū vocat Ad timorē cū subdit: quō huc intrasti ꝛc. q. d. Qua ꝑsumptiōe ausus es intrare ecclesiā: ꝛ nomē chrianitatȝ sūere absq̄ charitate ꝛ opib⁹ bonis. Temeraria certe fatuitas ē velle inter chrianos cēseri ꝛ chrianoꝝ opa nō hr̄e. Jō nos ꝯueniēter hortatur paul⁹ dicēs. Uidete quō caute ꝛc. Uide dn̄ica infra octa. ascen̄. sermone. iiij. in principio sermonis.

Amice. ꝛc.

p Ri. ar. An charitas q̄ h sigt p vestē nuptialē sit excellētissima ꝟtutū. Q. nō. Fides pri⁹ exit in actū suū q̄ alia ꝟt⁹ ꝛ i ipa ꝯsistit rō directiua oīm ꝟtutū. Cōtra. j. Cor. xiij. Maior āt hoꝝ ē charitas Rn̄det Bon̄. in. iij. dis. xxvij. Charitas ē excellentior alijs ꝟtutib⁹ q2 maxime nos efficit deiformes. Cū rōe liberalis exhibitionis: q2 sicut de⁹ ex amore tribuit oīa bona: sic charitas liberaliter exeq̄tur oīa obsequia ꝛ mādata. Cū rōne conformis vnionis: q̄m sicut pr̄ ꝛ fili⁹ nectūtur nexu amoris: sic homo p charitatē adherendo deo efficitur vn⁹ spūs. Cū rōne finalis q̄etationis: q2 cū amor sit pōdus facit in deū tendere ꝛ in deo q̄escere: sic corporalia per

sua pōdera habēt stabiliri in locis ꝓpriis.
Si ergo loquamur de ꝓoritate cōpletio-
nis motus charitatis: pmo ꝛ pncipalit̄ ē
m eritorius licet ꝓoritate originis rō me-
rendi prius cōsistat in actu fidei q̄ ē origo
motuū oim aliaꝝ ꝟtutū:ſꝫ nō habet ꝑfe-
ctā tēdentiā ꝛ ordinē ad finē quousqꝫ ad-
iungat̄ ei motus charitatis q̄ dat ei pon-
dus ꝛ inclinationē. Hec Bon. Pro fū-
damēto. Ois virt⁹ specialē hꝫ excellētiā.
Ouidi⁹ de art. Est nulla nisi ardua ꝟt⁹
Et idem de ponto. Difficile est fateor ſꝫ
tendit in ardua ꝟtus. ꝛ Arist.j. ethicoꝝ
Ois virt⁹ est laudabilis:ſꝫ tn̄ altera ma-
gis. Queritur ꝫ An charitas ꝛc̄. Dic rn̄.
vt̄s. Ex q̄ ꝯcludit ꝙ nihil melius:nihil de-
siderabilius q̄ꝫ deo ꝑ amorē inherere. Ps
Mihi adherere deo bonū est po.ꝛc̄.q.d.
Quidq̄d videat̄ bonum (puta auaro diui-
tie) mihi nihil videt̄ bonū nisi deō adhe-
rere. O miseri luxuriosi qui potius adhe-
retis carnis voluptati q̄ꝫ diuine volunta-
ti. O infatuati auari ꝛc̄. Et certe nihil bo-
num nisi deo amore cōiungi. Augustin⁹.
Quid vultis amplius fratres:hoc omne
bonū est. Qui em̄ adheret deo vnus spūs
est. Nam diuinā participat bonitatē qui
sibi adheret per voluntatis vniformitatē
Sed vnde hoc ꝙ tanti tanto bono sūt va-
cui. Certe q̄ꝛ pleni sūt amore mūdi. Aug.
Ubi est amor mūdi nō ē q̄ intret amor di
Oportet igit̄ aiam retrahi ab amore mū-
di vt deo possit ꝑ amorē vniri. Figura.
Exo.iij. Moyses ꝓcedēs ad interiora de-
serti venit ad montē dei oreb:vbi sibi ap-
paruit dn̄s. Oreb. Interp̄tat̄ ardor. Ad
ardorē igit̄ diuini amoris ꝑuenit̄ ꝓceden-
do ad interiora deserti ꝑ maiorem vicꝫ a
mūdanis elōgationē: ꝛ interiorē mētis re-
collectionē. Et tūc spūal'r apparet de⁹ et
nō al'r:qm̄ vt hr̄.j Jo.ij. Si quis diligit
mūdū:nō ē charitas patris in eo.

S Ecūdus ar. Juxta textū euāgelicū
tria sūt ibi cōsideranda q̄ nos hortā-
tur ad ꝓcurandū vestem nuptialē.
Primū:est dine clemētie benignitas.
Secundū:ē hūane malicie ꝑuersitas.
Tertiū:est dine iusticie seueritas.
In hoc sermone dicēdū de pmo. Ubi iu-
xta euangeliū notanda est triplex benigni-
tas dei.
Prima:est nuptialis celebratiōis.
Scd̄a:est liberalis p̄parātōis.
Tertia:est gn̄alis vocatiōis.
Prima est.ꝛc̄.cū dr̄ Simile est regnū ce-
loꝝ homini regi q̄ fecit nuptias filio suo.
Iste homo est de⁹ pr̄ q̄ fecit filio suo tres
nuptias: Primas in diuine nature ꝛ hūa-
ne copulatiōe. Grego. Tūc de⁹ pater nu-
ptias filio suo fecit qn̄ hūc in vtero virgi-
nis hūane nature ꝯiunxit. Scd̄as in chr̄i
ꝛ eccl'ie cōiunctiōe. Grego. In hoc rex pr̄
regi filio nuptias fecit ꝙ ei per incarnatō-
nis mysteriū ecclesiā sociauit. Tertias fa-
cit infidelis anie cū chr̄o vnione. Osee.ij.
Desponsabo te mihi in fide. In hac tri-
plici nuptiaꝝ celebratione apparet miran-
da dei benignitas. ps̄. Quā magna mul-
titudo dulcedinis tue dn̄e quā abscondi-
sti timētib⁹ te. Scd̄a est benignitas li-
beralis p̄paratiōis:omniū vicꝫ: q̄ ꝯuiuio
nuptiali ꝯueniūt. Un̄ dt̄ rex. Ecce pran-
diū meū paraui.i.ex lege ꝛ ꝓphetis scriptu-
rarū mēsas ornaui:vt dt̄ Chryso. Tau-
ri mei.i.pr̄es veteris legis q̄ sub iugo le-
gis laborabāt: ꝛ altilia ab alendo dicta.i.
patres noui testamēti pinguedine chari-
tatis saginati ꝛ pēnis virtutū alati ad su-
ꝑna volātes occisa.i.p̄parata.q.d.ſꝫ Gre.
Patrū p̄cedentiū mortes aspicite: ꝛ reme-
dia vite vestre cogitate. Sequit̄. Et oia
parata que.s.pertinent ad mysteriū salutꝫ
Chrysost. Oia parata q̄ꝛ q̄dq̄d querit̄ ad
salutem iam impletū est in scripturꝫ. Qui
em̄ ignorās est inuenit ibi quod discat: q̄
ꝯtumax est inuenit ibi qd̄ timeat; q̄ labo-
rat inuenit ibi ꝓmissa quib⁹ excitetur ad
opus. Tertia est benignitas gn̄alis vo-
cationis.j. Tim.ij. Uult oēs hoies sal-
uos fieri.ꝛc̄. Uocauit em̄ iudeos ꝛ genti-
les. Unde vt dicit̄ in euāgelio. Rex misit
ſuos suos vocare inuitatos ad nuptias
Chryso. Ergo quādo misit seruos iā in-
uitati prius erant. Inuitati em̄ sūt homi-
nes a tp̄e abrae:cui chr̄i incarnatio ꝓmit-
tebatur. Illi autē serui primo missi: fuer̄t
moyses ꝛ alij ꝓphete:vt dt̄ Hiero. Sꝫ q̄ꝛ
venire ꝯtēpserūt iterū misit alios seruos
dicēs. Dicite inuitatis. Ecce prādiū meū
paraui.ꝛc̄. Uenite ad nuptias. Isti alij
ſui alia ꝓphetaꝝ ꝯgregatio ē:vt dic Ori-
ge. Inter q̄s cēsendus ē ioānes baptista

Vel etiā vt dī Hiero. Isti scōi sūt aplī. Et qꝛ iterꝫ venire ꝯtēpserūt: iō rex ait ser uis. i. aplīs ꝛ discipulis ꝑ diuinā reuelatō nem. Nuptie q̄dē parate sūt. i. vt dī remi gius. Omne sacrificiū hūane dispensatio nis iā pactū est: sꝫ q̄ inuitati erāt. i. iudei: nō fuerūt digni: qꝛ dei iusticiā ignorātes ꝛ suā volentes statuere indignos se indi cauerūt vite eterne. Reprobato ergo iu daico pplō: gentilis ppls ad has nuptias suscept⁹ est. Iō sequit̄ Ite ḡ ad exit⁹ via rū. i. ad gētiles extra viā errantes. Et q̄s cūqꝫ inueneritis cuiuscūqꝫ ꝯditōnis aut status: vocate ad nuptias. i. ad fidē incar natōis (vt dicit Chryso.) qꝛ null⁹ volēs re cipe fidē chrī ē repellēdus. Et egressi sui ꝯgregauerūt oēs bonos ꝛ malos. admixti sūt boni cū malis in ecc̄a militāte. Et imple te sūt nuptie discūbentiū qꝛ fides catholi ca dispersa est ꝑ orbē vniuersū. Pꝫ ḡ maxi ma dei benignitas qm̄ omēs vocat. Vñ Matth. xi. dicebat. Venite ad me omēs q̄ laboratis ꝛ onerati estis ꝛ ego reficiam vos. s. in ꝯuiuio nuptiali. Sꝫ ne q̄s de vo catiōe p̄sumat: notādū ꝙ in fine euāgelij dicit dñs. Multi sūt vocati pauci ꝟo ele cti. s. cōparatiōe reproboꝝ. Greg. Nōnul li q̄dē vocati nec bona incipiunt. Nōnulli ꝟo in bonis q̄ inceperūt minime ꝑsistūt. Tāto ḡ sibi vnusq̄sqꝫ metuat: q̄nto q̄ re stant ignorat. Exēplū q̄re dñica. ij. post pascha sermone p̄mo.

Terti⁹ ar. Aud. ꝛc. Et ex illa dñi be nignitate speratis sꝫ ꝛ multū timen dū ex eo ꝙ ī fine dr̄ Mlti sūt vocati pau ci ꝟo electi. Nō timetꝫ indurati pctōres Forte dicitꝫ. Aia chrīanoꝝ ē spōsa christi iō nō p̄t dānari. Notate qd̄ impator dicit. ff. de legib. l. Femine. Vxores corruscant radijs maritoꝝ ꝛ eoꝝ dignitate ꝛ priuile gio: gaudent etiā post mortē ipsoꝝ donec nubant alij inferioris gradus: quo casu di gnitatē amittūt. Pone casum ad longuꝫ si vis. Hr̄ etiā. xiij. q. ij. c. Ebron. Quos cōiunxit vnū ꝯiugiū: cōiungat vnū sepul crū. Itē. xiij. q. ij. c. Vnaqꝫ. Mulier se q̄t virum suum siue in vita: siue in morte Glosa hostieñ. sup illud: in morte. Tenet̄ mulier vltimū viꝝ seq̄ sic̄ vltima ecc̄a ele tico succedit. Pone casum si vis. Audi ita qꝫ o peccatrix anima. Verū est ꝙ christ⁹ desponsauit te ꝑ baptismū: sꝫ si tu dimit tis eū ꝑ mortē peccati mortalis ꝛ accipis diabolū sponsū: certe sine remissiōe sepul ta eris cū diabolo scōo sponso tuo: ꝛ a di gnitate cadens diuine nobilitatis: incur ris vilitatē diabolice deformitatꝫ. Hiere. ij. q̄ꝫ vilis facta es nimis.

Dñica. xx. post trinī.

Sermo secundus.

Amice quō

ꝛc. Redimētes tps̄ q̄niaꝫ dies mali sūt. Eph. v. Ta les esse debemus vt reparem⁹ vestē nu ptialē si forte sit aliqualiter lacerata. Dñr aūt pñtꝫ vite dies mali qm̄ mltꝫ miserijs ꝛ malis pene subiecti: ꝛ qm̄ in eis ꝯmittū tur multa mala culpe. Vel dicam⁹ ꝙ ma li sūt ꝓpt̄ labilitatē: breuitatē: ꝛ irreuocabi litatē. De p̄mo Ouidi⁹. iij. lib. de fastis. Tempora labūt̄ tacitisqꝫ senescim⁹ ānis Et celer admissis labitur annis equis. De secūdo. Job. xiij. Breues dies ho minis sūt. De tertio. Ouidi⁹ de arte. Nec q̄ preterijt hora redire potest.

Amice quō. ꝛc.

Prim⁹ ar. An charitas q̄ dicit̄ vestꝫ nuptialis sit forma virtutū: Q, sic. Ro. j. Justia ꝛuelat̄ ex fide i fideꝫ Ibi dī Glos. Fides aliq̄n dr̄ iformis qꝛ sociā nō hꝫ charitatem. Cōtra. Forme nō est for ma. Rñdet Boñ. in. iij. dis. xxxvij. Vir tutes sūt forme q̄dam ꝛ nihilo min⁹ for mabiles. Forme q̄dē sunt informātes sub iectū q̄ ad bonitatē moralē ꝛ disponētes aiam ad ꝑueniendū in finē. Formabiles tñ sūt: qꝛ ꝑ seipas nō sufficiūt q̄ntū ad bo nitatem ꝯtuitā per quā fit aia deo acce pta. Iō formari hñt ꝑ grām q̄ simul grati ficat aiam ꝛ habit⁹ in ea exñtes. Nec etiā ꝑfecte disponūt ad tēdendū in finē vlti mū: īmo ꝑfectio tēdētie venit ex charita te q̄ se hꝫ ad modū ponderis. Est ḡ chari tas forma ꝟtutū q̄ cōplet eas nō in essen do tanq̄ȝ eaꝝ ꝯstitutiua sed in modifican do: regendo: ꝛ ordinādo tanq̄ȝ forma re gitiua. Hec Bo. Pro suō. Nō vere vir tuosus ē nisi q̄ amore boni ducit̄. Juxta illō Horacij i eplīs. Oderūt peccare boni ꝟtutis amore. Et aristo. ij. ethicoꝝ. Non est virtuosus nisi qui ex electione bonum

opatur eligens.s. libere z delectabilit' ppt hocipm.s. bonū virtutꝫ qd amat. Vn̄ seqtur ꝙ amor ptinet ad oēm virtutē. Sed querit: An charitas siue amor charitatis zc. Dic rñ. vt s. Ex q̄ ꝯclude ꝙ sola charitas est q̄ vere in deū tendit z in ciuitatē celestē pducit. Aug⁹. de ciui. dei. Ciuitates duas fecerūt amores duo. Ciuitatē babylonis: amor sui vsqꝫ ad ꝯtemptū dei Ciuitatē vo dei: amor dei vsqꝫ ad ꝯtemptū sui. Audite o pctōres q̄ ppter vestras voluptates dei pcepta ꝯtēnitis. Luxuriosi: auari: supbi zc. Excludēdus certe est amor ille supꝑius si vultis inuenire deliciosam charitatis margaritā: q̄ etiā dicit' vestis nuptialis: z q̄ est pciosum oim virtutū indumentū. Figura Exod. iij. Moysi accedēti ad rubū in q̄ erat flāma ignis: dixit dn̄s: Solue calciamēta tua de pedibus tuis. Spūaliter. Calciamenta sunt mūdana et carnalia desideria cū quib⁹ nō pōt esse vera charitas q̄ ducit ad vitam. Ephes. v. Hoc aūt scitote intelligētes ꝙ ois fornicator aut immūdus aut auarus qd est in idolo[rum] seruit⁹ nō habet hereditatem in regno chri zc.

S Ecund⁹ arti. In pced. zc. In hoc dicendum de scdo pposito qd est hūane malicie puersitas. In euāgelio aūt tāgit' triplex puersitatis differentia ppter quā aliq̄ a nuptijs chri sunt exclusi.

Prima est puersitas refutatiōis.
Scda est puersitas ipugnatiōis.
Tertia est puersitas abusiōis.

Prima igit' zc. eo[rum].s. qui noluerūt venire vocati ad fidē vt inuitati p pphas. Aut q̄ neglexerūt vocati p chrm z aplos. Quare aūt neglexerāt subdit': Et abierūt ali⁹ in villā suā. Chrys. Quāuis rōnabiles vidētur esse occasiōes. sed hinc discim⁹ etiāsi necessaria sunt q̄ detinēt: oib⁹ tn̄ pponere spūalia oportet. Idē. O ꝯmiserrim⁹ mūd⁹ et miseri q̄ eū sequūtur: sp em̄ mūdana homines excluserūt a vita. Scda ē puersitas impugnatōis eo[rum] vicꝫ q̄ impugnauerūt seruos dn̄i ad sui vocatiōeꝫ trāsmissos De q̄bus dr: Reliq̄ vo tenuerunt seruos ei⁹ z ꝯtumelijs affectos occiderūt: sic ptꝫ de Joāne bap: stephano z iacobo: z alijs ab ipis occisis. Et silr i veteri testamēto mltos occiderūt. Greg. Plerūqꝫ (qd ē grauius) nōnulli vocati / graꝫ nō solū respuūt: sedetiā ꝑsequūtur Tertia est puersitas abusionis eo[rum].s. q̄ ad fidē veniūt: sed fide et noie chrianitatis abutūtur: eo ꝙ opa n̄ hn̄t. Et illi signant' p illū q̄ introgressus ē nuptias nō hn̄s vestē nuptialē Sicut aūt dt Origenes. Singlariter āt dicit hoiem nō vestitū veste nuptiali: q2 vnius generꝫ sunt oēs q̄ seruāt maliciā post fidē. fꝫ Hierony. Vestis nuptialis opa sunt q̄ ꝯplentur ex lege et euāgelio: nouiqꝫ hoīs efficiunt vestimentū. ſm Greg. aūt vestis nuptialis est charitas: q2 hāc in se ꝯditor nr̄ habuit dū ad sociande sibi ecclie nuptias venit. Intrat ḡ ad nuptias: sed sine veste nuptiali q̄ in ecclia fidē habet: sed charitatē nō habet. Aug⁹. Charitas sola diuidit inter filios regni z filios pditiōis. Et hec est q̄ bona opa multiplicat: z oia aspa alleuiat z libent portat ppter chrm. Exemplū in aplis q̄ sicut hr Act. v. ibāt gaudētes a ꝯspectu ꝯcilij qm̄ zc. Aug. Oia seua z imania: facilia ac ppe nlla facit amor.

T Erti⁹ art. Aud. zc. Videte ḡ ne cōtēnatis benignā dn̄i vocatiōꝫ q̄ vos ad nuptias vocat. Notate qd dicit'. vj. q. j. Quero. §. Siqs. Graui pena punit' crimē lese maiestatꝫ. Et sicut dt lex. C. de hereticis. l. Gazaros. Grauī⁹ est eternā ꝙ tpalē ledere maiestatē. Audite. Siqs a rege inuitat⁹ ad nuptias filij sui mlta etiā dona a rege acceptur⁹ ꝯtēpserit. Insup et nūcium occiderit: nōne grauit' puniēdus est: Audite. O indurati q̄ dei vocatiōeꝫ cōtenitis: z nūcios. i. bonas q̄s vobis imittit inspiratiōes occiditꝫ zc. Attēdite qd hr .ij. Thes. j. Qui nō obedierūt euangelio domini nostri iesu chri.

Sermo. iij. p eadē dominica. xx.

A Mice quomō zc. Nolite inebriari vino in q̄ est luxuria: sꝫ impleamini spūsancto loqūtes vobis zc. Ephes. v. Sic oportꝫ obſuare si volum⁹ vestem nuptialē habere. Est aūt ibi notāda triplex exhortatio. Prima repmēde carnalitatis. Nolite inebriari zc. Scda affectande spūalitatis. sed impleami spūsctō

Tertia excitāde sedulitatis. Loqntes vobilmetipis ꝛc. vsqꝫ: dn̄o. De pmo Hierony. Veter vino ꝛ cibis estuās facile despumat i libidinē. De scd̄o Ro. viij. Qui spū dei agunt: hi filij dei sunt. De tertio Jaco. ij. Sic loqmini ꝛ sic facite q̄si fm legē libertatꝫ incipiētes iudicari.

Amice ꝛc.

P Rimus ar. An p veste nuptiali habendo ꝛ obseruāda teneamur ad illū modū diligēdi quē ponit dn̄s Matth. xxij. vicꝫ ex toto corde ꝛc. Q, nō. August. Cū inest aliqd ꝯcupie nō oimode ex tota aīa diligit deus. In hac aūt vita necesse est aliqd esse ꝯcupie. Cōtra. Nisi sic: frustra poneret inter p̄cepta diuina. Rn̄det Bona. in. iij. di. xxvij. Diligere deū ex toto corde pōt intelligi dupl'r. Aut p exclusionē ois affectus extranei: qn̄ vicꝫ omes motus cordis p amorē referuntur in deū Aut p exclusionē ois affect⁹ ꝯtrarij qn̄ nihil diligit sup deū: vel eq̄liter ipi deo. Primus mot⁹ nō obligat ad sui ipletionē: qꝛ hoc esset impossibile viatori: sed exp̄mit i p̄cepto vt sciam⁹ q̄ p amorē tēdere debeam⁹. Scd̄s aūt mod⁹ obligat. Hoc Bonauen. Pro funda. Multū solliciti esse debem⁹ qd nobis necesse sit ad bn̄ viuendū. Vn̄ Sen̄. ad Lu. Discendū est quēadmodū viuas. Nō possum⁹ autē bn̄ viuere nisi implēdo q̄ sunt nobis mādata a deo. Ideo multū sollicite discere debem⁹ ad qd obligamur. Iuuenal. Respice qd moneāt leges: qd curia mādet. Quod si sic faciendū est de legib⁹ humanis: multo diligenti⁹ de lege diuina. Querit̄ g̃ An teneamur ꝛc. Dic rn̄sionē vt s. Ex q̄ ꝯclude q̄ diligent̄ cauendū est ne sit in nobis affectio repugnās charitati. Nā vt d̄r Aug. Vbi est charitas: qd est qd̄ possit obesse: Vbi nō est charitas qd est qd̄ pdesse possit: Audite o pctōres charitate puati: fornicatores: lenones: auari: vsurarij: pauperū excoriatores ꝛc. Quale remediū: Penitemini ꝛ cor ꝯtritum dn̄o offeratis ꝛ charitatē vobis infundet. Actuum. ij. Penitentiā agite ꝛ accipietis donū spiritusscti. Principale aūt donū est charitas Figura. iij. Re. xviij. Posito p helia holocausto sup altare descendit ignis de celo et illud succendit. ꝛ popul⁹ totus credidit: Et interfectis ꝓphetꝫ baal pluit abūdant. Expone. Per Heliā nota penitentē: p holocaustum cor ꝯtritū: p ignē charitatē. Occidūt̄ ꝓphete baal: qꝛ pellūt̄ cogitatiōes ꝛ suggstiōes male; et descēdit pluuia grãx. Nā vt dicit̄ Jacob. j. Dat oib⁹ affluenter

S Cōs arti. In pceō. ꝛc. In isto dicendū de tertio qd̄ est diuineiusticie seueritas in pūitiōe eoꝝ q̄ a nuptijs ꝓpter suā maliciā excludūt̄. Et in textu nota huiusmōi triplicē seueritatē.

Prima tēporalis punitionis.
Scd̄a finalis exprobratiōis.
Tertia eternalis dānationis.

Prima est ꝛc. qua iudeos puniuit p romanos sub p̄ncipib⁹ Tito et Vespasiano: ꝛ plerūqꝫ malos chr̄ianos tp̄aliter puniuit. Vn̄ d̄r in euāgelio: Cū autē audisset rex: iratus est: et missis exercitib⁹ suis. s. Romanoꝝ: vt dicit Hiero. qui ex ordinatōne diuina venerūt ꝯtra hierl'm: ꝛ pdidit homicidas illos. quia in vltionē sanguinis chr̄i et discipuloꝝ suoꝝ anno. xlij. post xp̄i passionē ab exercitu romanoꝝ sunt trucidati et captiuati: ꝛ ciuitatē illoꝝ succēdit: quia tūc hierl'm succensa est ꝛ templū i ea Nota sicut dicit Hiero. Quādo inuitabat ad nuptias ꝛ agebat opa clemētie: hominis nomē apposi[illegible] est. Nunc autē quādo ad vltionē venit: homo silet. et rex tm̄ dicit. Scd̄a est seueritas finalis exprobrationis: qua vicꝫ improperauit homi ingresso nuptias nō habēti vestē nuptialeꝫ. Dicit ergo euangeliū: Intrauit rex vt videret simt̄ discūbentes. i. in nuptijs christi et sacramētis ecclīe participātes. Chrys. Dies aspectionis est dies iudicij quādo visitatur⁹ est chr̄ianos. Et vidit ibi hominē. i. totū cetū maloꝝ non vestitū veste nuptiali. i. nō habentē opa neqꝫ charitatē Et ait illi improperando Amice: quomō huc itrasti nō habēs vestē nuptialē: Amicus vocat̄ ꝓpter fidē: vel etiā ꝓpter naturam que est ad dei imaginē. Quomodo huc intrasti ꝛc. q. di. Quomō tā p̄sumptuosus fuisti gerere nomē christiani: suscipe ecclesie sacramēta: nō habēs vestē nuptialem: Hilarius. Arguit impudentie q̄ veste sordida mundicias polluerit nuptiales. At ille ōmutuit ꝓpter erubescentiā iniquitatis: et ꝓpter ignorantiā excusatiōis.

ppria em̄ ɔscia arguēte ɔuincit. In illo ei iudicio om̄e gen⁹ excusatiōis cessabit. O charissimi q̄ntum timere debem⁹ h̄ chr̄i improperiū. Quō huc intrasti ₂c. Chr̄iani nomē frustra ille sortit q̄ chr̄m nō imitatur. Quid em̄ tibi pdest vocari qd̄ nō es: Si chr̄ianū te esse delectat: q̄ sunt chr̄ianitatis gere: ₇ merito tibi nomē chr̄iani assume. Chr̄ianus iusticie: bonitatis: integritatis: patie: castitatis: pudicicie: pietatis: humilitatis ₇ innocētie: est nomē. Et tu istō nomē quō tibi defēdis ₇ vēdicas cui de tāplib⁹ reb₉ nec pauca subsistūt. Chr̄ianus est q̄ nō noīe tm̄: sed ope chr̄ian⁹ est Idē. Quisq̄s factis negat chr̄m antichr̄s est. Quis est q̄ nō credit q̄ iesus sit chr̄s: qui non viuit quomodo precipit christus Multi dicūt: credo: sed fides sine operibus nō saluat. Unicuiq̄ itaq̄ taliū dicetur⁹ est chr̄s: Amice quō huc itrasti ₂c. Tertia est seueritas infernalis dānatōis. Uñ sequit: Tūc dicit rex ministris. i. angelis diuine iusticie executorib₉: vl' etiā isti ministri sūt mali spūs deputati ad puniēdos malos hoies. Origen. Merito ipi sunt pene auctores q̄ fuerūt culpe suggestores. Ait inq̄ rex ministris: Ligatis manib₉ ₇ pedibus: mittite eū in tenebras exteriores. Ibi erit fletus ₇ stridor dentiū. Ubi tāgit triplex grauis miseria. Prima impossibilitas euasiōis: cū dicit Ligatis manib₉ ₇ pedib₉. i. ablata facultate reuertēdi ad salutē. Greg. Ligant tūc pedes ₇ man⁹ per districtionē sñie q̄ m̄o a prauis opib₉ ligari noluerūt p melioratiōe₃ vite. Secūda horribilitas incarceratiōis: cū dt̄: In tenebras exteriores. Gre. Interiores tenebras dicim⁹ cecitatē mētis. exteriores vo eternā noctē dānatiōis. Tertia ē acerbitas afflictiōis. cū dicit Ibi erit fletus et stridor dentiū. Hiero. In fletu oculorum et stridore dentiū: p metaphorā membrorum corpaliū magnitudo oñditur tormētorū. Et q̄r (vt dicit ipe Hiero.) In ɔuiuio nuptiali nō initiū sed finis q̄ritur: conclusio et gñalis sententia parabole infert. s. Multi sunt vocati. s. ad fidē: pauci vo electi. s. cōparatiue ad gl'iam. Grego. Tanto g̊ sibi vnusq̄sq̄ metuat: ₇ in humilitate se deprimat: q̄nto si sit elect⁹ ignorat. Quare: q̄r qd̄ sepe dicendū est: ₇ sunc obliuione retinendū: multi sunt vocati: pauci vo electi. Exemplū vide dñica in. lxx. ser. vij.

t Erti⁹ ar. Aud. ₂c. Nō poteris in nuptijs celestib₉ dimitti cū veste sordida iniq̄tatis. Jura em̄ dicūt. Uilib₉ psonis nō sunt ɔcedēdi honores. C. de dignitatib₉. l. Nec famosis. Et de electiōe per inq̄sitiō₃. Et de excessib₉ platorum. Inter dilectos. Audite Inuitat aliq̄s ad nuptias filij regis tali pacto: vt nō veniat nisi cū veste aurea: alias turpiter incarcerabitur. Forte se excusat q̄r nō hab₃. Rex aūt dt̄ ei Uade ad pcuratorē meū: ₇ dabit tibi. Ille aūt negligit ire: et venit volens intrare nuptias. cū veste sordida ₇ lacerata. Nōne merito expellit: Expone ₇ applica: q̄m siq̄s voluerit ire ad pcuratorē xp̄i. i. ad sacerdotē declarās indigētiā suā ₇ pctā detegēs p veracē ɔfessionē dabit ei vestē aurea gr̄e et charitatis sine q̄ nemo admittitur ad celestes nuptias. Uñ Matt. xxv. Que parate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias: ₇ clausa est ianua. s. impparatis

Dñica. xxj. post Trini. ser. p̄mus.

Dmine descende priusq̄ moriat filius me⁹. Joā. iiij.

Cōfortami in dño ₇ in potētia virtutis eius. Ephe. vj. Uerba thematis petitio est reguli p filio moriēte: quā deb₃ etiā vnusq̄sq̄ facere p aīa in pctis languēte. Regul⁹ ille officialis erat impatoris deputat⁹ ad regimen galilee: vel forte aliq̄s de familia herodis tetrarche pollens aliq̄ pncipatus dignitate. Moralit. Homo tepidus circa cura₃ sui nō rex sed regul⁹ diminutiue dt̄. Sed qui diligent imperat passiōib₉ suis: rex est Seneca. Uis habere magnū honorē: dabo tibi imperiū Impera tibi. Reguli aūt filius infirmat: q̄n rōni sensualis appetit⁹ ɔtrariat q̄ obedire d₃ rōni: sicut fili⁹ pr̄i. Sed forte dicitis: Difficilis res est. Audite apostolū dicentē. Cōfortamini in domino ₂c. vbi tria facit.

Primo hortat ad ɔsolationē. Cōforta.

Scd̄o ad ɔsolatōis modificatō₃: i dño

Tertio oñdit modificatiōis ɔditiō₃: et in potētia virtutis eius.

De pmo Esa.xl. Cōsolamini ɔsolamini popule me⁹. Uel de duob pmis Philip. iiij. Gaudete in dño sp. De tertio Phili. iiij. Omia possum in eo q me ɔfortat. Et Job.xvij. Pōe me iuxta te ꝛ cuiusuis ma nus pugnet ɔtra me.

Domine ꝛc.

Primus arti. An necessitas moriendi venit ex pctō: Q, nō. Oē ɔpositū ex cōtrarijs est naturalr corruptibile q̄si habēs in se causam corruptiōis: sed corpus humanū ē hmōi: igr est naturalr corruptibile ꝛ nō ex pctō. Cōtra Ro.v. Per pctm mors intrauit in mundū. Rndet Tho.j.par.q.lxxxv. q mors nō puenit directe et p se ex pctō: cū mors ꝛ hmōi defectus sint pter intentiōez peccātis: sed per accidēs tm̄ tanq̄ a remouēte phibēs. Propter demeritū em̄ Ade subtraxit diuina sentētia ab hoie originalē iusticiā p quaz inferiores vires anie ɔtinebant sub rōne absq3 deordinatiōe: et totū corp⁹ sub ania absq3 defectu. Et ideo subtracta hac iusticia originali: Sicut vulnerata est natura humana q̄ntum ad animā p deordinationē potentiaꝝ: ita est corruptibilis hō factus p deordinationē ipsius corpis. Hoc Thomas. Pro fundamēto. Sepi⁹ est cōsiderāda nostra mortalitas. quoniā vt dicit Seneca ad Luciliū. Quotidie morimur: quotidie demit aliq̄ pars vite nostre: ꝛ tūc quoq3 cum crescimus: vita nostra decrescit. Et Mathe⁹ vindocinē. in Tobia. Mortale tributū soluere nature lege tenet homo. Cū ergo querit: An necessitas ꝛc. Dic responsionē vt sup. Ex q̄ conclude q̄ fodiendū est peccatū per quod mors in homies venit: nō solum mors nature: sed etiā culpe et gehenne. Roma.vj Stipendia peccati mors. Audite o peccatores: auari: lubrici: inuidi: luxuriosi ꝛ eoꝝ fautores ꝛc. Recogitate sepius illā duraz diuine iusticie irreuocabilē sententiā. Gen. iij. In sudore vult.tui vesceris pane tuo donec reuertaris in terrā de qua sumpt⁹ es: quia puluis es et in puluerez ibis. Si hoc bene recogites: tunc apparebit mundi vanitas. quoniā vt dicit Psalm. Cum interierit nō sumet omnia neq3 descendet cum eo gloria eius. Figura Danielis. iiij. Cibaria apposita idolo Bel: sacerdotes comedebant. Uide ibi. Spiritualit. Bel interp̄tatur venter: et signat cor humanū cui multa congregat miser homo: sed nō comedit: alienis em̄ reseruātur. Et si vis scire quomō deuorant omia: aduerte super cineres.i. sup sepulcrū. Hieron. Facile ɔtemnit omnia qui se semp cogitat moriturum.

Secundus articlus. Iuxta thema et textū euangelicū tria sṫ ɔsideranda.

Primū est infirmitatis occasio fugiēda

Secundū est infirmitatis condicio p̄cauenda.

Tertiū est infirmitatis curatio expetenda.

In hoc sermone dicenduz de pmo Ubi notat q in euāgelio insinuat triplex occasio infirmitatis.

Prima est carnalis nobilitas.

Scōa est mundialis psperitas.

Tertia est tpalis iocūditas.

Prima est ꝛc. q signat in hoc q ille q̄ infirmabat erat filius reguli. Ex nobilitate q̄dā carnis sumūt pleriq3 occasionē morbi spiritualis. Sepe em̄ nobiles efferunt in supbiam: sepe exercēt rapinā: subditos oprimūt: in lutū luxurie se immergūt. Hierony. Nobilitas carnis plerūq3 ignobilitatem parit mentis. Secūda est mūdialis psperitas: que in hoc signat q ille infirmabat capharnauz: quod interp̄tatur ager pinguedinis. Sepe em̄ tēporaliū rerū abundantia occasionē dat spiritualis infirmitatis. Boetius. Plus homib rei aduersam q̄ psperam pdesse fortunaz. Et Seneca. Tunc ɔsilia salutaria aduoca cum tibi alludit vite psperitas. ꝛ Deuteronom.xxxij. Incrassatus: impinguat⁹: dilatatus: dereliquit deum factorē suum. Circa quod notandū est illud Chrysost. Quādo psperitate fruimur cum in malignitate viuamus: tūc nobis magis est ac magis dolenduz. Tertia est tēporalis iocūditas: que signat ex interp̄tatiōe alia huius nomis Capharnaū. Interp̄tat ei villa ɔsolationis. Uana em̄ cōsolatio et inepta leticia plerūq3 est causa morboruz spūaliū. Jō Eccs.ij. Risū reputaui errorē et gaudio dixi: q̄d frustra deciperꝫ. ꝛ Prouer.xv. Stulticia gaudiū stulto. Cū g hꝫ aliq̄ tpalis gaudij materia imiscēda est et

materia doloris. Grego. Presentis tpis
si qua ē:/ ita ē agēda leticia: vt amaritudo
sequētis iudicij nūq̄ recedat a memoria
Cōsiderate itaq̄ qm ois tpalis leticia ci
to preterit exēplū legitur in vi. fratꝝ pre//
dicatoꝝ q̄ magister Rulandus in q̊dam
festo habuit de scarleto nouas z p̄ciosas
vestes. Et cū solennibus epl'is interfuis
set z totū diē in vanitatibꝫ z ludis z va/
na gl'a trāsegisset sero ad se reuersus z ta//
ctus intrinsecus a spūsctō: ait. Ubi est fe
stum quod fecimus: Et illa leticia q̊ abijt
Perpendēs g̊ q̄ omis mundi leticia cito
transit: z in dolorē ꝯtitur sequēti die ordi
nem predicatoꝝ est ingressus. In q̊ mul//
tis ānis deo seruiuit sctitate z doctrina p̄
clarus. bene q̊ppe ꝯsiderauit: qm vt dicit
Greg. Momētaneū est qd delectat: eter
nū vero quod cruciat.

T Ertius ar. Aud. zc. Attendite q̊niā
grauius ē periculū morbi spūalis q̄
corporalis. Jura em̄ dicūt. Ubi maius p̄i
culum vertit cautius z diligenti⁹ est agē//
dū. vij. q. ij. ca. vltimo. Et in authentica:
apd eloquētissimū. C. de fide instru. Au/
dite. Nōne diligēter fugeretis occasiōes
morbi corporalis: puta cōicatiōem eoꝝ q̊
morbo ꝯtagioso vt peste z hmōi vexant:
Certe multo diligenti⁹ fugiēde sūt occa//
siones morbi spūalis. Jō Ecci. xxj. Qua
si a facie colubri fuge peccata. zc.

Dn̄ica. xxj. post trinitat.
Sermo secundus.

Domine de

scēde. zc. Induite vos ar
maturā dei vt possitis sta
re aduersus insidias diaboli qm non est
nobis col. zc. vsq̄: in celestibus. Eph. vj.
Sic nos oportet indui ne moriat aia n̄ra
In illis aūt ꝟbis apl'i tria sūt notāda.

Primū: salutaris exhortatio. Induite
vos armaturā dei. s. virtutes.

Scdm: exhortatiōis ꝯclusio: vt possi//
tis stare. scz absq̄ casu aduersus insidias
diaboli.

Tertiū: ꝯclusionis ratio: qm nō est nob
colluctatio aduersus carnē z sanguinē. i.
hoies visibiles sz aduersus p̄ncipatus et
ptātes. i. demones illoꝝ ordinū: aduersus
mūdi rectores. i. hoim mūdanoꝝ z malo
rū q̊ regūtur a demonibꝫ tenebraꝝ harū.
Tales em̄ sūt tenebre cōtra spūalia neq̄/
cie. i. ꝯtra spūs neq̄: in celestibꝫ. i. in h̄ aere
caliginoso: vt exponit de lyra. De p̄mo.
Ro. xiij. Induamur arma lucis. De secū
do z tertio. j. Pe. v. Aduersari⁹ vester dia
(bolus tanq̄ leo zc. Dn̄e zc.

P Ri. ar. An hō ex libero arbitrio pos
sit euadere mortē pcti: Uel an possit dia/
bol⁹ inferre necessitatē ad peccandū: Q
possit diabolus inferre zc. Job. xlj. Nō est
ptās sup terrā q̄ ei valeat ꝯparari. Cōtra
Jaco. iiij. Resistite diabolo z fugiet a vo/
bis. Rn̄det Tho. j. ij. q. lxxx. q̄ diabol⁹
ꝓpria ꝟtute nisi refrenet a deo: pōt aliquē
ex necessitate inducere ad faciendū aliquē
actū q̊ ex gn̄e suo pctm̄ ē: sz nō pōt iducere
necessitatē peccādi. Qd ptz ex h̄ motiuo
q̄ homo ad peccandū nō resistit nisi p ra
tionē cui⁹ vsum totaliter ipedire pōt mo
uendo imaginationē z appetitū sensitiuū
sicut in arrepticijs ptz. Sz tūc rōe sic liga
ta q̊cq̊d hō agat nō imputat ei ad pctm̄
Sed si rō sit totaliter ligata ex ea pte q̄ li
bera est resistere pōt pctō. Un̄ ptz q̄ dia/
bolus nullo mō p̄t iducere hoi necessitatē
peccādi. Ad argumentū aūt dicēdū q̄ nō
q̊libet ptās maior hoie pōt mouere volū/
tatē hois: sz solus de⁹. Hec Tho. Pro
fūd. Nullus peccat nisi ꝓpria volūtate.
Juuenalis. Mētis cause male tn̄ ē z ori//
go penes te. Et Sen̄. ad lu. Ualētior oi
fortuna anim⁹ ē z in̄e res suas in vtrāq̄ p
tē ducit: btēq̄ ac m[illegible] vite sib[illegible]ausa est
Cū g̊ q̊rit An hō. [illegible]c rn̄. vt [illegible]. Ex q̊
ꝯclude miserabilē a[illegible]erabilē pctōꝝ
ꝯditionē q̊ libere ac ꝓp[illegible] volūtate relin/
quūt deū z vadūt ad [illegible]bolū: amittūt pa
radisū z currūt ad in[illegible]tā refugiūt
mortē incurrūt Un̄ [illegible] male frau
dat q̄ stulte ludific[illegible]orē mun
di vanūq̄ decorē. C[illegible] pri⁹ apparet qua/
si flos z ptin⁹ aret. Cēdit ad infernū: per
dit diadema supernū. Tūc flens z tristis
q̊ penis subdit istis. Mallet p̄terite q̄ in
omni tpe vite. Pauper vixisset nec diui//
tias habuisset. Hec attēdite o mūdani: o
lubrici zc. Sz vn̄ hoc q̄ tā multi sic seip/
sos decipiūt. Sane ꝓpter defectū bn̄ vigi
landi in bonis ꝯsiderationibꝫ. Per in con//

siderationē em dormiēs ptātem resistēdi nō habz. Figu. Judicū.iiij. Sisare dormiētis caput cū clauo terre figit. Et hoc fecit Jahel vxor Anner dans sibi pmo lac ad bibendū vt inde dormiret. Spūaliter. Jahel interptat ascendēs: et signat diabolū q p supbiaz voluit ascēdere qui dat lac bibere.i.dulcedinē carnaliū voluptatū et tpalium diuitiarum. et sic facit dormire: et clauo praue suggestiōis figit caput.i. pncipalē partē.s.rōnabilē volūtatē:terre.i.terrenorum affectiōi. Et nota. Sisara interptat exclusio gaudij.talis em a vero gaudio excludit. Uidete ergo ne dormiatis in delectatione viciorum. Et audite qd dicit Sapiēs Prouer.xxiiij. Usqȝ quo piger dormis vsquequo de somno surges parum inqȝ dormies

Secundus articulus. In pced. rē. In h dicendū de scdo.s. de infirmitatis cōdicione pcauenda: q signat p febrē quā patiebat filius reguli adeo acutā vt iā inciperet mori. Habet em febris tres graues cōdiciones q spūaliter pctō cōueniūt.

Primo est inductiua inordinati caloris

Scdo est immutatiua veri coloris.

Tertio est impeditiua degustandi saporis.

Primo igit rē. siue ardoris: sic et pctm est succensiuū inordinati ardoris.s.amoris boni transitorij aut breuis voluptatis. Sic aūt calori febrili interuenire solet aut puenire aliqd frigus: sic amori inordinato tēporaliū intermiscet timor inordinatus q est aīe frigus. Augus. Oia peccata due res faciūt in hoie.s.timor: et cupiditas. Timor facit fugere oia q sunt carni molesta. Cupiditas facit appetere oia que sunt carni suauia. Et sm hec duo duplicez habebit penā peccator in inferno. sm illd Job. Ad calorē nimiū transibūt ab aquis niuium.

Scdo est imutatiua veri coloris. Sic et pctm tollit decorē aīe: quia deturpat in ea imaginē dei. Threñ.j. Egressus est a filia sion omnis decor eius. Et Ezechiel. xvj. Abominationē fecisti decorē tuū. O quam vilis: quam deformis est anima peccatrix. Certe idolum est diaboli. Tertio febris est impeditiua degustandi saporis. Que em dulcia sunt videnf febricitāti amara et insipida. Uñ glosa sup illd Ps. Quam magna multitudo dulcedinis tue dñe rē.dic. Hac dulcedinē nō sentiūt q palatū cordis habent infectū febre iniqtatis. Und et Ps. Omnē escam abominata est anima eorum.

Exemplū de iudeis q pter febrē auaricie et inuidie nō poterāt gustare dulcorē diuini sermōis. quibus pterea dicebat dñs. Sermo meus nō capit in vobis. Joannis.viij.

Tertius articulus. Aud. rē. Uidete ne pter longā cōtinuationē fiat morbus incurabilis: quia vicz miser pctor nō pōt resurgere. Audite. Sicut ptz. C. de actionibus et obligatiōibus.l. Sicut ab initio. Et viij.q.ij. Dilectissimi. Illud qd est pmo voluntariū ex post factis efficit necessarium. Pone casum in cōtractibus matrimonij vel alijs. Sic miseri pctōres volūtarie in pctis ruūt: sed postea p se resurgere nequeunt. Uel aliā pabolā attēdite. Siqs grauiter afflictus febre acuta videat quod propter dilationē exhibendi remedij mortis exponat piculo. Nōne diligent qreret remediū: Certe sic. Multo magis cōtra febrem peccati rē. Ecci.v. Ne tardes cōuerti ad dominū rē.

Sermo.iij. p eadē dñica.xxj.p9 Trini.

Domine descende

rē. State ergo succincti lumbos vros in veritate: et induti lorica iusticie: et calciati pedes in pparatiōe euāgelij pacis. Ephes.vj. Tales oportz nos esse ne moriant anie nostre Tangūtur aūt ibi tria nobis necessaria

Primū est castimonie veritas. State ergo succincti lūb. ve. in veri.i.nō silatorie.

Scdm est iusticie eqtas: Et induti lorica iusticie: quia vicz sicut lorica totū corpus cōtegit. Ita iusticia vnicuiqȝ dbitū reddit

Tertiū est affectiōis et beniuolētie sedulitas. Et calciati pedes.i.affectiones: ita quod terrā nō tangāt in pparatiōe euāgelij pacis tā seminādi quam recipiēdi.

De pmo Greg. Lumbos pcingimus: cū carnis luxuriā p cōtinentiā coartamus. De scdo Ro.xiij. Reddite oibus debita. De tertio Ps. Stātes erāt pedes nri in atrijs tuis hierlm. Salutatio Domine rē.

p Rimꝰ art. An possit hõ ex libero arbitrio a morte pcti resurgere: Uide sup. Uel an p pctõ iuste sit ifereda mors gehẽne: Uide dñica.iiij. post pascha ser.j.

s Ecũdus arti. In pceð.zc. In hoc ð tertio qð est infirmitatꝫ curatio. Circa quã tria sunt iuxta euãgeliuz notãda.

Primo diligẽtia pparatiua.

Scðo efficacia opatiua.

Tertio beniuolẽtia regratiatiua.

Primo diligentia pparatiua. Amos.iiij. Prepare in occursuz dei tui isrl. Ad hanc ppationẽ necessarie sũt tres affectiones q̃ in euãgelio notãtur. Prima est affectio speratiua: Regulꝰ em̃ ille cũ audisset q̃a veniret iesus a iudea ĩ galileã abijt ad eũ sperãs impetrare sanitatẽ filij. Sic pctõr audiẽs qm̃ iesus ad eos vẽit q̃ a iudea.i. ꝯfessiõe veniũt in galileã.i. trãsmigratõez a pctis dz affectu mẽtis ad eũ accedere ĩ spe recupande sanitatꝫ spũalis. Prouerb. xxviij. Qui sperat in dño sanabiť Scða est affectio timoratiua. Timebat em̃ ille ne filius morte pueniret añ aduentũ dñi. Incipiebat em̃ mori. Iõ dicit: Descẽde p̃us q̃ꝫ moriať filiꝰ meꝰ. Sic z pctõr timere debꝫ ne morte poccupeť anteq̃ꝫ ad euz descẽderit dñs p gr̃am. Iã em̃ mortuꝰ est p culpaz z incipit mori morte gehẽne cui multũ appropinq̃t. Ps̃. Appropinquerũt vsq̃ꝫ ad portas mortis. Tertia est affectio depcatiua. Depcabať em̃ ille dñm vt descẽderet z sanaret filiũ eiꝰ. Et qz orõ fieri debꝫ cũ integra fide: Iõ dñs arguẽs eũ in fide tepidũ dixit ei. Nisi signa z pdigia videritis: nõ creditꝫ. Greg. Qui nꝰ itaq̃ꝫ in chr̃o credidit quẽ nõ putauit posse salutẽ dare nisi p̃sens essꝫ z corpe. Uerũtñ qz ille ex deuotiõe repetijt orõem di. Dñe descẽde p̃us q̃ꝫ moriať filiꝰ meꝰ. iõ exauditꝰ ẽ. Theop. Accedat hõ ad iesũ z pceť vt descẽdat.i. ꝯdescẽsu mĩe vtať z parcat pctis p̃us q̃ꝫ a voluptatũ infirmitate mortificetur. Hec aũt depcatio dꝫ fieri cũ fide Ia. j. Postulet aut in fide nihil hesitans.

Scðo est ꝯsiderãda efficacia opatiua. scꝫ in chr̃o qui solo v̉bo filiũ absens sanauit dicẽs: Uade filius tuꝰ viuit.i. ð ianua mortis pfecte sanitati restitutꝰ est. Greg. Redẽptor nr̃ vt oñderet qz q̃ alta sunt hominibꝫ: despicienda sunt sanctis. Et q̃ hoi despecta sunt: despiciẽda nõ sunt: ad filiũ reguli ire noluit: ad seruũ aũt centuriõis ire paratus fuit. Chryś. Nabuchoð. itaq̃ꝫ nũc plimi inueniunť imitari: vt em̃ ille tũc de imagine: sic mõ aliqui de veste p̃ciosa z equis vl̃ curribꝫ: de ampliatiõe domoꝝ et picturis parietũ opinãtur se eẽ meliores. quia em̃ qð erãt hoies pdiderũt: sollicite huc illucq̃ꝫ circũeũt aliũde sibi gl̃az q̃rũt oĩ sane irrisiõe plenissimã. Credidit g̃ regulus s̉moni iesu: nõdũ tñ integre. Qð pꝫ quia eo descẽdente: cũ serui occurrẽtes filiũ sanatũ nũciarent interrogabat ab eis horã in q̃ melius habuerat: q̃si volens certificari veꝝ hoc casu factũ esset vel ex p̃ceptochr̃i. Et dixerũt ei: qz heri hora septima reliq̃t eũ febris. Cognouit igiť pater qz illa hora erat in q̃ dixit ei iesus: Filius tuꝰ viuit. Spũaliter. Preparato pctõri per affectiões sup̃dictas dixit dñs: Uade zc. Theophil. Uade.i. pfectũ ꝯtinuũ in bono ostendas: z tũc filius tuꝰ viuet. Si ãt ambulare cessaueris: mortificabiť tibi intellectus circa boni opatiõez. Itẽ spũaliť. febris iniq̃tatis relinq̃t pctõrem hora septima. Per septẽ horas intellige septẽ cõsideratiões q̃s videre poteris dñica.iiij.q̃dragesime. sermõe post meridiẽ: z in vltima q̃ est amoris inductiua relinq̃t hoiem febris pcti. Tertio est ꝯsiderãda beniuolẽtia regratiatiua: qz peccator reuocatus et a febre pcti curatꝰ debet gratias agere deo: q̃si dicat cũ Ps̃. Benedic aĩa mea dominũ zc. Qui sanat oẽs infirmitates tuas. Et hoc notať qz regulꝰ iste recognoscẽs beneficiũ sibi factũ credidit in chr̃m: et domus eius tota.i. familia gr̃as agentes deo. Nec sine causa cũ et bruta animalia recognoscãt benefactores suos.

Exemplũ diciť: Si elephas ceciderit ĩ foueã z venerit aliquis q̃ eũ extrahat: deposita omĩ siluestreitate sequiť eũ q̃ eũ extraxit tanq̃ꝫ sibi gratꝰ. Et Augusti. dicit: Quis sensus homis nõ erubescat sine laudũ celebritate diẽ claudere: cũ minutissime aues summa cuꝫ delectatione z dulci carmine ortum diei p̃seq̃ntur z noctis.

p Ro tertio articulo applica quod ponitur serm̃.ij. dñice.iij. post epiphaniam.

Dñica.xxij.post Trini. Ser.p̃mus.

Nnne opoꝛ

n tuit ꝛ te misereri ꝯserui tui si/cut et ego tui misertus sum. Matth.xviij. Cōfidim⁹ in dño iesu: quia qui cepit in vobis opus bonū ꝑficiet vsq̄ i dié chꝛi iesu. Philip.j. In verbis thema/tis nos vult impellere dñs ad misc̄diam inuicē exhibendā exēplo sui. Etsi miseri/cordes sum⁹ inuicē: ꝯsidere debem⁹ quia et misericoꝛs nobis erit dñs. Vñ dt apo stolus: Cōfidim⁹ ꝛc. Vbi sꝫ tria ꝯsiderā da. Pꝛimū ꝯfidentie affectio. Cōfidi/mus in dño iesu. Scōm affectiōis ex/pꝛessio. Quia qui cepit in vobis opus bo/nū ꝑficiet. Tertiū expꝛessionis perfe/ctio: Vsq̄ in dié chꝛi iesu. De pmo ps. In dño ꝯfido. De scdo Philip.ij. Ope ratꝛ in nobis velle et ꝑficere De tertio.j. Thes.v. Integer spūs vester in aduentu domini nostri iesu chꝛi seruet.

Nonne ꝛc.

p Rim⁹ ar. Accipe qōnes d dei miseri cordia vel de misericordia hominis ad hominē. Dñica.iij.vel.iiij.post Trini. Et silꝛ in seqntib⁹ duob⁹ sermonib⁹

s Ecundus articꝫs. In euāgelio ꝑpo/nit dñs ꝑabolam inductiuā ad mise ricoꝛdiam inuicē exhibendā de rege q̄ vo/luit rōem ponere cū seruis suis ꝛc. Et in fine di. Sic ꝛ pater me⁹ celestis faciet ꝛc. Aug⁹. Narrauit dñs similitudinē valde terribilē: q2 silꝛ est regnū celoꝝ hoī regi q̄ posuit rōem cū seruis suis ꝛc. Idē. Omis hō debitoꝛ est dei: ꝛ debitoꝛē hab3 fratrē suū. Iō deus iustus ꝯstituit tibi reglā3 in debitoꝛe tuo: quā faciet ꝛ ipe in suo. In il la aūt ꝑabola euāgelica Tria nobis insi/nuantꝛ ꝯsiderāda q̄ sp coꝛdib⁹ nostris in/fixa debent esse.

Pꝛimo eq̄tas reddende rōnis.
Scdo benignitas diuine miseratiōis.
Tertio necessitas nr̄e imitatiōis.

In hoc sermōe de pmo qd notatꝛ cū dicitꝛ. Silꝛ est reg. celo. hoī regi q̄ voluit rōem .i. ꝯputatiō3 pōere cū seruis suis. Regnū celoꝝ hic dꝛ stat⁹ ecclīe militāt3: q̄ iō celo/rū regnū dꝛ: q2 legib⁹ celi subijcitꝛ: ꝛ de ea ad celū ꝑuenitꝛ. In ꝑdictis aūt ꝟbis tria nobis innuuntꝛ multū terribilia.

Pꝛimo sublimitas iudicialis ꝯdiciōis.
Scdo impossibilitas finalis euitatiōis
Tertio nc̄itas obediētialꝫ subiectiōis

Pꝛimo ꝛc.s. sūma ptās iudicis coꝛā quo nos opꝫ rōe3 reddere: q̄ tangitꝛ cū dꝛ: ho mini regi. Hic rex est ipe chꝛs: de q̄ dicitꝛ Apoc.xix. Rex regū ꝛ dñs dñantiū: Hui⁹ aūt regis potētia est inuicibilis: scia infal/libilis: iusticiā inflexibilis. Iō mirabilꝛ ti med⁹ est Hiere.x. Quis nō timebit te: o rex gentiū. Scdo impossibilitas finalꝫ euitatiōis: cū dꝛ: Qui voluit rōem pone/re. Qd em voluit dñs volūtate bn̄placiti oino est impossibile aliter fieri in sensu cō posito. Sap.xvj. Manū tuā effugere im possibile est. Et Hester.xiij. Dñe rex ops in ditiōe tua cūcta sunt posita ꝛ nō est qui tue possit resistere volūtati. Tertio ne/cessitas obediētialꝫ subiectiōis: cū dꝛ: Cu3 seruis suis. Cū em serui tāti dñi sim⁹: ne/cesse est nos plena obediētia esse sibi sub/iectos. Ipse em dt Leuit.xix. Ego dñs: leges meas custodite. Si aūt ꝯtrariū fe/cerim⁹ multū nobis timendū est cū aū ei⁹ tribunal venerim⁹ ne tanq̄ serui inutiles eijciamur in tenebras exterioꝛes: vt dicitꝛ Matth.xxv. Et tanq̄ serui nequā trada mur toꝛtoꝛib⁹: vt dꝛ in euāgelio hodierno O q̄timēdū est illd iudiciū Heb.x. Hoꝛ rendū est incidere in man⁹ dei viuētis. Exemplū de Agathone Vide in secūdo aduētuali. feria.v. post scdam dñicam.

t Erti⁹ arti. Aud. ꝛc. Et vere grauissi mū est negociū coꝛā deo reddere rō/nē. Notate qd dt lex. Quātitas negocij ē consideranda. ff. de iud. Nōnunq̄. Et. C. Vñ vi. l. Si qñ. Et de appellatiōib⁹. Cū sit romana. Et de iureiurando.c.vl. In fi. Attēdite. Siqs hꝫet rōem reddere pꝛu/dēti et seuero pncipi de centūmille floꝛe/nis: credo mlt̄ū sollicit⁹ esset: ꝑꝛtim si in/utilꝛ ꝯsūpserit. Expone ꝛ applica qm vni/cuiq̄ dictur⁹ ē dñs illd Luc.xvj. Redde ratiōem villicatiōis tue.

Ser.ij.p eadē dñica xxij.post Trinita.

Nnne opoꝛ

n tuit ꝛc. Hoc oꝛo vt charitas vr̄a magꝭ ac magꝭ abūdet in scia ꝛ in omī sēsu vt p.po. vt sitꝭ since. ꝛ sine offensa i diē iesu. Phil.j. Si tꝛes sim⁹ misicoꝛdes iui/

cem erimus: ꝛ a deo miſcdiam ꝯſeq̄mur. Sunt aūt in illis verbis tria notāda.

Primū apl'i oro. Hoc oro vt ꝛc̄.
Scdm orōnis ratio. vt ꝛc̄.
Tertiū rōnis ꝯclusio. vt si. fin. ꝛc̄.

De pmo. j. Cor. xvj. Oia vestra in charitate fiant. De scdo Ro. xij. Probetꝫ q̄ sit volūtas dei bōa ꝛc̄. De tertio Ecc̄i. xviij. Ante iudiciū para iusticiā.

Nonne ꝛc̄.

p Rimus articulus. Quere questionē vbi supra.

s Ecūdus arti. In p̄ced. ꝛc̄. In isto dicendū de benignitate diuine miseratiōis: cū dr: Et cū cepisset rōeȝ ponere ꝛc̄. vsq3: dimisit. Ubi tria nobis insinuanꝫ cōsideranda.

Primo seueritas iusticie
Scdo humilitas penitētie.
Tertio benignitas clemētie.

Primo ꝛc̄. cū dr: Et cū cepisset rōem ponere. i. ꝯscias oim discutere. In q̄ examinatiōe iā nō sum⁹: s3 postmodū dāda erit snia ƀm merita. Oblatus est ei vn⁹ q̄ debebat decēmilia talēta. i. obligat⁹ ad magnā penā ꝓpter multa pctā. Cū aūt nō haberet vn̄ redderet. i. cū ex se nō posset satisfacere: iussit eū dn̄s venūdari et vxorē ꝛ filios ꝛ oia q̄ hēbat: ꝛ reddi. Tūc debitum pcti reddiꝫ cū ꝓ eo pene p̄ciū soluiꝫ. Aug. de q̄sti. euāge. Per hoc signaꝫ trāsgressorē decalogi ꝓ cupiditate ꝛ p̄uis opib9 tanq̄ vxore ꝛ filijs penas soluere debuisse: qd ē p̄ciū ei⁹. Preciū eni vendiri est supplicium dānati. Scdo hūilitas pn̄ie. cū dr: Procidens aūt seru⁹ ille. i. pctōr ꝑ pn̄iam ꝛ hūilitatē q̄ p̄us ꝯtra dn̄m q̄i collū erexerat rogabat cū d. Patientiā habe in me: donādo spaciū pn̄ie: ꝛ oia reddā tibi: opa bona faciēdo ꝛ me emēdando. Remigi⁹. His ꝟbis hūiliatio ꝛ satisfactio pctōris ondiꝫ.

Tertio suauitas clemētie: cū dr Misertus aūt dn̄s serui ill'⁹ di. ei. Et de. di. ei. Remigi⁹. Larga dei benignitas et clemētia erga pctōres ꝯuersos: qm̄ sp̄ parat⁹ ē pctā dimittere. Chryſ. Uide diuini amoris supabūdantiā. Petit seru⁹ soli⁹ tp̄is dilatōeȝ: ipe aūt dedit dimissiōeȝ. Uolebat aūt ꝛ a p̄ncipio dare: s3 nolebat solum suū esse donū: sed ꝛ supplicatiōis illi⁹ vt nō incoronat⁹ abscedat. De hac dei mia videre potes ampliora s. dn̄ica. iij. vbi etiaȝ accipe poteris exemplū.

t Ertius ar. Aud. ꝛc̄. Uidete ne hac mia p̄uemi ꝓpter vr̄am negligētiam. Audite qd dr lex. C. de reb9 creditꝫ Et iureiurādo. l. Siq̄s. Absurdū ē aliquē redire ad illd qd sel' rn̄ūciādū eē putauit. Etiā attēde q2 diuie mie videꝫ renūciare q̄ negligūt penitēdo ad eā postulandā recurrere. Et decretalis: de p̄uilegijs. c. accedētib9. dr: q2 si p̄uilegiū deꝫ alicui: ꝛ ille faciat actū ꝯriū p̄uiligio: p̄uilegiū mereꝫ amittere. Magnū certe p̄uilegiū si penitētes misericordiā postulam⁹: miaȝ ꝛ grāȝ recipiemus. Huic aūt p̄uilegio ꝯriū faciūt q̄ penitere negligūt. Hr aūt c. Ex tuar. de p̄uilegijs. Priuilegiū mereꝫ amittere q̄ sibi ꝑmissa abutiꝫ ptāte. Et h̄ est ꝯ eos q̄ dicūt q2 mō se nō possent corrigere ꝓpter iuuētuteȝ ꝛc̄. Pone casum de eo q̄ renūciauit sel' corā iudice de re aliq̄: ꝛ deinde venit volēs adhuc hr̄e partē suam ꝛc̄. Expone ꝛc̄. notando illd Heb. ij. Quō nos effugiemus si tantā neglexerim⁹ salutē.

Dn̄ica. xxj. post Trinita. Ser. iij.

Domine de

d [illegible]de ꝛc̄. Repleti fructu iusticie ꝑ iesum chr̄m in laudem et gl'iam dei Phil'. j. Si tales fuerimus: miſcdiam ꝯseq̄mur. In illis aūt verbis tria sunt notanda.

Primū bonor fructuosa ꝯdicio. Repleti fructu iusticie. Scdm fructuū gratiosa ꝓductio: Per iesum chr̄m. Tertiuȝ fructuosi hois virtuosa intētio: In laudē et gl'iam dei. De primo Col'. j. In oī ope bono fructificātes. De scdo Jo. xv. Qui manet in me ꝛ ego in eo hic fert fructū mltū. De tertio. j. Cor. x. Oia in gl'iam dei facite. Salutatio.

Nonne ꝛc̄.

p Rim⁹ ar. Questionē q̄re vbi sup.

s Cds ar. In p̄ce. ꝛc̄. In isto dicēdū ē de tertio ꝓposito. s. d ncitate nr̄e imitatōis q̄lr vicȝ nob ē ncariū dn̄ȝ imitari i miserādo. Luc. vj. Estote miſicordes sic ꝛ pr̄ vr̄ ce. mis. ē. Et h̄ ondiꝫ cū dr Egress⁹ aūt seruus ille ꝛc̄. Ubi sunt tria notāda.

Primo seruilis neq̄cie crudelitas.
Scdo diuine iusticie seueritas.
Tertio faciēde mie necessitas.

Primo igit. rc. cū dr Egressus autē ille a debito quidā liber sed iniqtatis seru⁹ inuenit vnū de cōseruis suis q dēbat ei centū denarios. i. q pax offēderat eū respectiue: qr offensa in hoiem modica est respectu offense dei ꝛ tenēs suffocabat eū artādo vicz ad vindictā ꝛ vba excusatiōis nō audiēdo dicens. Redde qd debes. s. tormētū p iniuria. Et pcidēs rogabat eū dicēs. Patiaz habe i me ꝛ oia reddā tibi. i. parat⁹ sum fm possibilitatē meā satisfacere. Ille autē noluit: sz abijt in via cain a naturali pietate recedendo: ꝛ misit euz in carcerē crudelr affligēdo donec redderet debitū plenarie: ꝛ ad nutū satisfaciendo. Hic carcer infern⁹ pōt itelligi. Tenentes em pxim in nos peccātē in carcerē mittimus qtiēs ei⁹ culpe nō indulgem⁹: qntū em in nobis est dū nō pcim⁹ carceri dānamus. Chrys. Uide dñi caritatē ꝛ fui crudelitatē. Hic p decē milibus talētis. Ille aūt p centū denarijs: ille cōseruū: hic dñm rogabat. Et hic qdē totalē absolutiōez accepit. Ille aūt nec solā dilationē quā petebat. Scdo dine iusticie seueritas. Cuz dr. Uidentes aūt cōserui ei⁹. i. angeli vel qcūqꝫ iusti ꝯtristati sūt valde ꝛ venerūt ꝛ narrauerūt oia dño q facta fuerāt Remigius. Dño narrare ē cordis dolores in affectu demonstrare. Tūc vocauit illū dñs p sniam mortis: ꝛ dt illi. Serue neqꝫ: oē debitū dimisi tibi qm rogasti me. Nōne g oportuit rc. Chrys. Qn qdē decē milia talenta dēbat nō vocauit eū neqꝫ: neqꝫ ē cōuiciat⁹ sed misertus: quādo aūt ꝯ ꝯseruū ingratus est effect⁹: tūc ei dicit. Serue neqꝫ. rc. Remigi⁹. Nullū rñsum legit seru⁹ ille dño dedisse. In q demonstrat q i die iudicij ꝛ statim post hāc vitā oē argumentū excusatiōis cessabit. Seqt. Et iratus dñs nō p affectū sz p effectus silitudinem tradidit eum tortoribꝰ. i. demonibus quoadusqꝫ redderet vniuersū debitū. Chrys. Nō simplr dicit tradidit eū sz iratus: qd non posuit qn iussit eū vendi. Nō em hoc erat ire sed magis amoris ad correctionē nūc autē hec sententia est supplicij. Rem. Quousqꝫ: ibi ponit p infinito. Et est sensus. Semp soluet ꝛ nūqꝫ psoluet. Chrys. Per hoc ostendit q ꝯtinue. i. eternaliter puniet neqꝫ reddet aliqn. Tertio tandgitur mie faciēde necessitas. cū dr. Sic et ꝛ pat me⁹ celestis faciet vo. si nō remi. v. fratribꝰ suis de cor. vris. Hiero. Formidolosa snia. Si qua fri nō dimittam⁹ magna nobis a deo nō dimittent. Iō autem addidit: de cordi. vris. vt oēm simulatōez ficte pacis auerteret. Grego. Ubi nō fuerit charitatis pseuerātia: nulla ē sufficiēs pnia. Chrys. Audiamus immisericordes ꝛ crudeles qm nō alijs sumus crudeles sz nobismetipsis. O qꝫ grauis eox puersitas q sibi factas iniurias nolunt dimittere. Tales em nō sunt veri chriani. Inūgitur em christian⁹ in baptismo ad designādū q debet hre cor piū. Tales sunt iudei dure ceruicis ꝛ incircūcisis cordib⁹: vt hr Act. vij. U...nt oculū p oculo: dentē p dente. Leui. xxiiij. Tales sūt sicut holofernes gentilis: de q hētur Judith. iij. q ferocitatem animi ei⁹ mitigare nō poterant. Itē sūt similes diabolo: de q dt Greg. q nullo pōt placari obsequio. O qꝫ insensati q sic vindicari cupiunt. Nam vt dt Sen. Honestū ꝛ magnū vindicte gen⁹ est ignoscere. Et itex. Iniuriax remediū est obliuio. Exēplū de alexandro magno legit Dū em offensus a quodā nullaten⁹ irecedere vellet: ait ei magister su⁹ aristoteles Nobilissimū adhuc tibi documētū tradere possum o alexander. Quo dicēte Presto sum audire. Ait Aristo. Quis ē qui regna superauit? Nōne cor tuū ꝛ potentia? Sz maiorē hodie victoriā adqris si animū ꝓpriū viceris. Si aūt neglexeris: aliū victorē habebis. Ad q vba placatus est. Un Prouer. xvj. Qui dñat anio: fortior est expugnatore vrbiū. Sic legit de iulio cesare: q nullius solebat obliuici nisi iniuriax. Scribūt etiā naturales leonē parcere pstratis: nec regem apū aculeum habere. Sed heu heu: sunt qdā discutientes culpas offendentiū difficultatē in remittēdo ptēdentes: mō qr magne sunt offense: mō qr multotiens ꝯmisse ꝛ mltotiēs remisse. Nō sic facit de⁹: imo magna remittit. Johel. ij. Prestabilis sup malicia. Multa et dimittit. Esa. l.. Multus est ad ignoscēdū. Et multotiens. Matth. xviij. Nō dico tibi: vsqꝫ septies sz vsqꝫ septuagies septies.

T Ertius ar. Aud. rc. Uide tene ꝯtra miscdiam agatis ꝛ sic dei

misc̄diam amittatz. Nā vt habeť. ff. de penis. l. vl. Unusq̄sq̧ p̄uandus ē eo ꝯ quod agit. Et. xvij. q. iiij. Sicut antiq̄tus. Qui iniuriā facit ecclesie: p̄uari dz cōmunione ipsius. Certū est aūt ꝙ iniuriā facit ecclesie q̇ facit ꝯ charitatē ⁊ misc̄diaz. Per charitatē em̄ ꝯsistit vnitas eccl'ie. Audite. Nō ne nimis fatu⁹ est q̇ destruit pōtē p̱ quem hz necessario transire aut in flumine p̱ire. Uide ḡ ne frangatis misc̄die pontē. Et nōne stultissimū diceretis eū cui rex dixerit Relaxa debitori tuo decē denarios et dabo tibi mille florenos: alias te p̱petuo carceri recludā: si ille relaxare decē noluit Expone ⁊ applica notando illud. Ecc̄i. xxviij. In hoiez sibi similē nō hz misc̄diaz ⁊ deprecať ꝓ peccatis suis: quasi di. hoc frustra facit.

Dn̄ica. xxiij. post trini.
Sermo p̄mus.

r Eddite que sūt cesaris cesari ⁊ q̄ sunt dei deo. Math. xxij. Imitatores mei estote ⁊ obseruate eos q̇ ita ambulant sicut habetis formā nostrā. Phil'. iij. Si bn̄ capiātur v̄ba ꝓposita magni sūt pōderꝫ. Si em̄ cesaris. i. diaboli estꝫ: reddemini cesari ⁊c̄. Propť qd̄ paulus q̇ dei erat ⁊ oēs tl'es esse cupiebat scribebat ad philippenses: eos ⁊ oēs alios exhortans ad sui imitationē dicēs. Imitatores mei estote ⁊c̄. Ubi tria facit.

Primo ponit scte͂ imitatiōis exhortationē: cū d̄t Imitatores mei estote.

Sc̄do exhortatiōis ampliationē: ⁊ obseruate eos qui ita ambulant.

Tertio ampliationis specificationē: sic̄ habetis formā nostrā.

Pro his tribus. j. Cor. xij. Emulamini charismata meliora Ul' nota ibi apl'i securitatē: charitatē: ⁊ sedulitatē. In illis em̄ verbis ostendit se securū esse de fide: doctrina: ⁊ opere: oñdit se charitatē habere ad oēs: ⁊ sedulū eē ad aliene salutis ꝓcurationē. De p̄mo. ij. Tim. j. Scio cui credidi ⁊ certus sum. ⁊c̄. De sc̄do. ij. Cor. xj Emulor em̄ vos dei emulatiōe. De tertio ibidē. Instātia mea q̄tidiana sollicitudo oim̄ ecclesiarū.

p Rim⁹ ar. Utrū sint aliq̄ anie reddēde cesari. i. diabolo: Q⁹ nō. Oēs aie sūt ipius dei. Ezech. xviij. Oēs anie mee sūt. Cōtra. Oēs anie peccatrices sūt filie diaboli. Joā. viij. Uos ex patre diabolo estis. Rn̄det Aug⁹. di. ꝙ mali ⁊si sint filij dei rōne nature: sūt tn̄ ex diabolo ⁊ diabolo reddendi rōne vicij ⁊ praue affectionis. Pro fūdamēto. Ois bonitas siue nature siue moris est a deo. Boecius lib. de ꝯsolatiōe. Oē hominū gen⁹ simili surgit ab ortu. Un⁹ em̄ rex pr̄ est: vn⁹ cuncta ministrat. Et Sen̄. ad lu. Nulla sine deo mēs bona est. Ex p̄ma auctoritate satis habeť ꝙ oēs sūt a deo rōne nature ⁊ creatiōis. Ex sc̄da habeť ꝙ oēs boni rōne bonitatis sūt ex deo: sz ex opposito dicēdū est ꝙ oēs mali sūt ex diabolo. Cū ḡ queritur An sint aliq̄ ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ nō satis ē esse ex dō p̱ nature creationē nisi a deo sim⁹ p̱ virtuosaz affectionē. Nā ⁊si dixerit sap̄. Sap̄. xj. Nihil odisti eorū q̄ fecisti: tamē dicit. ps̄. Odisti oēs q̇ operanť iniq̄tatē. Audite miseri pctōres ⁊ pēsate q̄ꝫ horrēdū sit eē in odio dei: o lubrici ⁊ vr̄i fautores: o cupidi ⁊c̄. o indurati pctōres: obstinati: excōicati. ⁊c̄. Queritis forsan Un̄ sciri pōt ꝙ aliq̇ sint vel nō sint ex deo. Audi ipm̄ chr̄m. Jo. viij. Qui ex dō est v̄ba dei audit ꝓpterea vos nō auditis q̄r ex deo nō estis. Terribile v̄bū ꝯ phariseos p̱fidos ⁊ simulatores ⁊ eoꝝ similes q̇ dei v̄bū efficaciter nō audiūt. Et vn̄ hoc nisi q̄r ꝯsiderare negligūt. Figura Leuitici. xj. Oīe aīal qd̄ nō ruminat reputabať imūdū. Spūal'r defectus ruminādi dr̄ defect⁹ ꝯsiderādi. Illi ḡ q̇ negligūt cōsiderare v̄bū dei diaboli sūt ⁊ diabolo gubernanť ⁊ diabolo sūt reddēdi. Figura j. Reg. xvj. Saul cū audiebat dauid percutientē citharā nō agitabať a spū maligno. Spūaliter pctōr maligno spū seductus cōfortať cū audit verbi dei p̄dicatorem. Glosa sup̱ illo v̄bo Cāti. Sonet vox tua in auribus meis. Tunc predicatoris vox aurib⁹ audiētiū sonat viriliter: qn̄ misericordie dulcedinē ad illā inclamātibus ꝓponit humiliter: ⁊ quādo in peccato obstinatis tartarea minatur supplicia.

s Cōs arti. In themate ⁊ per totum textū euangelicū tria sunt notanda.

Primū: maliciose simulationis impro-banda ꝓpositio.
Scdm insidiose interrogatiōis appro banda redargutio.
Tertiū: viciose itētōis metuēda ↄfutatō
In hoc ſmone dicēdū de pmo. Pro cui⁹ declaratiōe notanda sūt vba euāgelij Abeūtes pharisei ↄsiliū. ꝛc. vsqꝫ ibi: nō em̄ respicꝫ ꝑsonas hoim. Ubi notare dēm⁹ tria
Primo ↄsultationis ꝑuersitatē.
Scdo ↄuētiōis malignitatem.
Tertio simulatiōis calliditatē.
Primo ↄsultatōis ꝛc. qꝛ abeūtes pharisei ↄsiliū inierūt quō caperēt iesum in sermone. Chryso. Quale ↄsiliū: tales ꝛ cōsiliatores. Audiant q̄ ↄsilia querūt ad nocendū alijs. Scdo ↄuētiōis ꝛc. Et mittūt discipulos suos cū herodianis. Chry. Propť hoc suos discipulos ꝛ herodis milites simul mittūt: vt qđcūqꝫ dixerit repbendať. Cupiebāt em̄ eū magis aliquid aduersus herodianos dicere. Qꝛ ei eū detinere timebāt ꝓpter turbas voluerūt ei periculū iminere ex hoc ꝙ eēt tributis publicis obnoxi⁹. Istis sunt siles q̄ inuicem ↄueniūt vt alijs noceāt ꝛ inuidi qui querunt inuidiosos exosos fieri dn̄is ꝛ rectoribus. Tertio simulatōis calliditatem quia dixerūt ei. Magister scim⁹ qꝛ verax es ꝛc. Uerax inqꝫ es q̄ntū ad vitā: ꝛ viā dei in veritate doces quantum ad sanā doctrinā: ꝛ nō est tibi cura ð aliq̄ .i. timor vel fauor q̄ntū ad iusticiā. Nō em̄ respicꝫ ꝑsonas hoim sed indifferēter maioribꝫ et minoribꝫ dicis veritatē. Et ita cōmendāt in eo triplicē veritatē. s. vite: doctrine: ꝛ iusticie. O q̄nti hodie ↄtrariū faciūt q̄ pauperes publice arguūt ꝛ ↄfundūt: sed diuitib⁹ grauiora peccantib⁹: nec nutū faciūt. Scdm Chryso. Inter peccata sacerdotū maximū est ꝙ ꝑsonas respiciūt ꝛ nō causas. Sicut aūt dicit idē Chryso. Magistrū eū vocāt ꝛ veracē vt q̄si eū venerando deciperēt: ꝛ q̄si honorat⁹ ꝛ laudatus mysteriū sui cordis simpľr eis aperiret tā ꝙ volens eos habere discipulos. Hec est hypocritaꝝ prima simulatio: qꝛ laudant quos ꝑdere volūt. Istis sūt siles qui hoibus in presentia adulantur: ꝛ in absentia detrahunt. O ꝙ plenus ē mūdus talib⁹ pestiferis serpētibꝫ. Aug⁹. Duo sūt genera ꝑseq̄ntiū. s. vituperantiū: ꝛ adulantiū. Et pl⁹ ꝑseqť lingua adulatoris ꝙ man⁹ interfectoris. Talibꝫ itaqꝫ deest vitas vite. O q̄t simul cū eis tali vitate sūt vacui. Cōsistit q̄ppe talis vitas in plena dīne legis obseruatōe. vn̄ Deuť. xxx. Testes hodie inuoco celū ꝛ terrā ꝙ ꝓposuerim vobꝫ vitā ꝛ bonū: bn̄dictionē ꝛ maledictiōem. Elige ergo vitā vt et viuas tu et semen tuū ꝛ diligas dn̄m deū tuū atqꝫ obedias voce illi⁹. Hec itaqꝫ vita ↄsistit i caritate dei sui ꝛ chri. j. Jo. iij. Scim⁹ qm̄ trāslati sum⁹ de morte ad vitā qm̄ diligim⁹ fr̄es De charitate dī Diliges dn̄m deū tuū ꝛc. O ꝙ plures sūt voluptatū amatores magis ꝙ dei. De dilectiōe sui: Deutero. iiij. Custodi temetipm̄ ꝛ aiam̄ tuā sollicite serua. heu heu ꝙ plures sūt de corpore sollíciti plus ꝙ de anima De charitate ꝓximí Mat. xxij. Diliges ꝓximū tuū sic teipꝫ O q̄t regnāt odia inť hoies ꝛc. Et multi verbꝫ se figūt amicos q̄ corde ac etiā ope sūt inimici. ↄtra quos dř. j. Jo. iij. Nō diligamus vbo neqꝫ lingua sꝫ ope et vitate O ꝙ lōge relegata ē a filijs hoim hec vite vitas. Osee iiij. Nō est vitas/nō ē mia non est scia dei i terra. i. in corde terreno. Et Jo. xiiij. Spm̄ vitatis mūdus nō pōt accipe. Exēplū de iudeis qb⁹ dicebat domin⁹ Jo. viij. Uos ð deorsū estis vos estis de h̄ mūdo. Jo. viij. q̄ ꝓpterea nō acceperūt spm̄ vitatis sꝫ remāserūt i errore falsitatꝫ O ꝙ felix q̄ vere posset cū ezechia dicere. Isa. xxxviij. Memēro quō ābulauerim in veritate.

Tertius ar. Auð. ꝛc Cauete ne sitis similes iudis. Siles ei i culpa: siles eē debēt i pena. Un̄. C. ad. l. falcidiā. l. vltima. Et ð electiōe. Mudū. De similibꝫ simile dꝫ esse iudiciū. Pone casū de q̄ttuor latronibꝫ q̄ꝝ duo iā sūt suspēsi: alij duo i carcere clausi. Nōne isti duo mľtū timere debēt. Expone ꝛ appli. cōsiderēt igiť miseri pctōres qm̄ sui socij: puta iudei fallaces/auari/inuidi/carnales/iā sūt in inferni patibulo. Jō dicit ps. Cōuertāť peccatores in infernū.

Dn̄ica. xxiij. post tri. fer. ij.

Reddite que

ꝛc. Multi ambulāt quos sepe dicebam vobis nunc autem et flens dico inimicos crucis christi

Philip. iij. Tales itaque reddendi sunt dia- bolo. Notandum autem quod omnes avari: superbi: et luxuriosi sunt inimici crucis christi. Vide feria. iij. hebdomade secunde articu. ij. Heb. vj. Rursum crucifigentes filium dei. etc.

Reddite etc.

p Rim⁹ art. An aliqui anime sint diabolo irrevocabiliter reddende pro peccato quod tempo- raliter commissum est: Vide do. iij. post pasca. f. j.

s Ecund⁹ arti. In precedenti sermone dictum est de simulationis propositione quam iudei christo fecerunt dicentes Magister scimus quia verax es Et dictum est iuxta hoc de veritate vite. In hoc sermone dicendum de veritate doctrine que notatur in supradicta propositione: cum dicitur: Et viam dei in veritate doces. Consistit autem hec veri- tas maxime in tribus.

Primo in articulorum fidei cognitione

Secundo in preceptorum dei informatione.

Tertio in viciorum correctione.

Primo in fidei cognitione Ro. x. Fides est ex auditu. Auditus autem per verbum christi. et He- breo. xj. Sine fide impossibile est placere deo. Secundo in preceptorum etc. Deuter. vj. Erunt verba hec que ego precipio tibi hodie in corde tuo et enarrabis ea filijs tuis et me- ditaberis ea sedens in domo et ambulans in itinere et dormiens atque consurgens. et Ecci. iij. Que precepit tibi deus cogitaconstruction.

Tertio in malorum correctione Eccles. vij. Me- lius est a sapiente corripi quam stultorum adula- tionibus decipi. et Ecci. xix. Corripe proximum. Audite adulatores qui malos in malis suis sustinetis. Aug. super illo Ps. Quoniam laudatur peccator. etc. Hec est ira et indignatio dei ma- gna: ut desit correctio: et assit adulatio. Au- dite iudices et principes. Audite vos prelati et ecclesie presidentes. audite vos patresfamilias qui nullam facitis punitionem de vicijs subditorum. Audite inquam illud quod habetur di. lxxxiij. c. Error. Error cui non resistitur approbatur: et veritas cum minime defensatur opprimitur. Negligere quippe cum possis perturbare perversos: nihil aliud est quam fovere. O quam pauci sunt qui hanc veritatem do- ctrine observant: maxime in curijs dominorum. Se- neca de beneficijs. Demonstrabo cuius rei la- borant penuria etiam magna fastigia: quid omnia possidentibus desit. scilicet qui verum dicat. Hanc quippe veritatem multi odiunt. Exemplum de ga- lathis quibus dicebat Paulus Gal. iiij. Ini- micus factus sum vobis verum vobis dicens. Et de re- ge Achab. ij. Re. xxij. qui misit Micheam pro- phetam in carcerem: quia dicit ei veritatem. Et de re- ge Sedechia qui hieremiam clausit in carcere: ut dicitur Hiere. xxxij. Videte ergo ne tales sitis veritatem odientes et correctiones: sed potius imitami Aug. dicentem: Ego senex et episcopus paratus sum ab omnibus corrigi et emendari: et il- lum amicum meum existimo cuius lingue beneficio anime mee maculas ante diem iudicij tergo.

t Erti⁹ art. Aud. de veritate doctrine. Notate quod dicit lex. Turpe est alicui igno- rare ius circa quod versatur. ff. de origine iuris. l. ij. Et sicut dicitur. xxxviij. di. c. Ignorantia. Igno- rantia mala est et periculosa: mater errorum et nutrix viciorum. None turpe esset alicui et vitupera- bile accipere et voluntarie in se habere illud quod esset causa sue excecationis et quod redderet eum lepro- sum unde fieret abominabilis principi cui alias poterat esse gratus et ab eo multa reportare beneficia: vel aliter. None vitupabile esset ali- cui coram rege servienti scienter oculos claude- re et tunc aliquid turpe coram rege agere. Nec esset excusatio ronabilis: quia nesciebat se hoc egisse: quia non videbat. Expone et applica no- tando illud Ro. xiiij. Ignorans ignorabitur.

Sermo. iij. pro eadem dnica. xxiij.

r Eddite cesa ri etc. Quorum finis interitus: quorum deus venter est et gloria in confusio ne ipsorum qui terrena sapiunt. Phil. iij. Tales sunt qui reddendi sunt cesari. i. diabolo. In il- lis autem verbis tria notantur.

Primo impiorum mirabilis conclusio. quorum (finis interitus

Secundo eorum vituperabilis condicio. Quorum deus venter est et gloria

Tertio ipsorum horribilis confusio. In confusi one ipsorum qui terrena sapiunt. De primo ij. Thes. j. Qui non obediunt euangelio: pe- nas dabunt in interitu eternas. De secundo. ij Tim. iij. Voluptatum amatores magis quam dei. De tertio Ps. Confundantur omnes iniqua agentes Salutatio Reddite etc.

p Rim⁹ ar. An anime que redduntur diabolo sint omnino a dei misericordia aliene sive private: Vide supra do. iij. post pasca. fer. ij.

s Ecund⁹ ar. In pre. etc. In isto dicendum de veritate iusticie que notatur in propone a iu deis domino facta cum dicitur: Et non est tibi cura de aliquo. Et consistit hec veritas in tribus.

Primo in sedulitate discussiōis
Scdo in rectitudine sentētiationis.
Tertio in cōtēperatiōe districtionis.
Primo in sedulitate rc. Job. xxxi. Causā quā nesciebā diligētissime inuestigabam. Quod exponēs Gre. ait: Hic docemur q ad pferendū sniam in iudicio nunq̄ pcipites esse debem⁹ ne temere indiscussa iudicemus. Scdo in rectitudine sentētiationis. ii. Paral. xi. Josaphat rex dicebat iudicib⁹ Uidete qd faciatis. Nō em̄ hoīs exercetis iudiciū: sed dei. et qdcūq̄ iudicaueritis/in vos redūdabit. Sit timor dn̄i vobiscū: r cū diligētia cūcta facite. Judex itaq̄ dz ꝟitatē diligere: veritatē inq̄rere: et ſm ꝟitatē in oībus iudicare. Sed heu hec veritas iusticie hodie ꝓsternit. Esaie. lix. Cōuersum est iudiciū retrorsum: r iusticia lōge stetit. Corruit veritas in plateis: et eq̄tas nō potuit ingredi. Uide si vis de filiis Samuelis. i. Reg. xii. Item nūc (qd dolendū est) hec iusticia venal' efficitur. Cōtra qd Prouerb. xxiii. Ueritatē eme r noli vendere. Et. xxviii. Qui cognoscit ꝑsonā in iudicio: nō bn̄ facit. Hic ei ꝑ buccella panis deserit veritatē. Sz heu heu in curiis oīa sunt venalia: locus: tempus: accessus: audiētia: iusticia r veritas. Tertio in cōtēperatiōe rigoris siue districtiōis. Propter qd dt Ps. Propt' veritatē et māsuetudinē r iusticiā. Gre. Sit zelus/ sed nō imoderate seuiēs: sit pietas sed nō pl⁹ q̄ expedit ꝑpatiēs. Quales āt debeāt esse iudices q hn̄t tractare veritatē iusticie: pulcre describit Exo. xviii. Prouide de oī plebe viros potētes r timētes deū in quib⁹ sit ꝟitas: r q odiuerit auariciā: r ꝯstitue ex eis tribunos rc. vt iudicēt ꝑplm oī tp̄e. Et nota bn̄ terminos Ecci. vii. Noli q̄rere fieri iudex nisi valeas ꝟtute irrūpere iniq̄tates. Exemplū de bono iudice narrat Arnoldus in suo narratorio: q Ualeri⁹ solētus cū fili⁹ su⁹ adulterio dānatus esset ſm legē quā ip̄e pater instituit vtroq̄ oculo ꝑuari debere: r tota ciuitas ad honorem patris repugnaret: ad vltimū victus ne lex a se ꝯdita violaret: suo ꝑus: deinde oculo filii eruto vtriq̄ vsum vidēdi reliq̄t. Sicq̄ mirabili eq̄tatis tēperamēto se misericordē patrē r iustū legislatorē ostēdit. O q̄ dur ū iudiciū reportabūt a summo iudice iudices humani q nō custodiūt legē iusticie. Audiant tales qd scribit Sap. vi. Audite reges r intelligite: discite iudices finiū terre: ꝑbete aures q cō. mul. r pla. vo. in tur. (na. rc.

T Ertius arti. Aud. rc. Cogitate itaq̄ vos iudices q nūc alios iudicatis q tandē a sūmo iudice iudicabimini: q nec verbis nec pecunia falli pōt. Notate qm̄ vt dr. C. de no. codi. cōpo. l. i. Finis est attēdend⁹. Et sicut hr̄ de elec. r elec. ptā. c. Lz de vitāda. Futuris casib⁹ est obuiādū. Quis ei iudex inferior nō timeret dare sniam falsam si sciret ex hoc necessario oportere seipm ꝯpere corā iudice supiori r ob illā sniam capite puniri. Expone et applica notādo illd Ro. xiiii. Oēs stabimus ante tribunal chr̄i.

Dn̄ica. xxiii. post Trinita. Ser. iiii.

R Eddite cesari rc.

Nostra ꝯuersatio in celis est. Phil. iii. Qui pn̄t hoc veraciter dicere reddēdi sunt deo. Notādū q ꝯuersatio iustor in celis est tripl'r: vicz q̄ntum ad affectōes: locutōes: r opatōes Sūt aūt q̄dam q corde tm̄ sūt in celo/vt pigri r desidiosi q bona ꝓposita q hn̄t ope nō implent. Quidā tm̄ ore: vt p̄dicatores verbosi. Quidā tm̄ ope: vt hypocrites vaniglosi. Sed deuoti his oīb⁹ modis sic in celo ꝯuersant'. Habēt em̄ scā desideria Sicut Paul⁹ q dicebat Philip. i. Cupio dissolui r esse cū chr̄o. Et Aug⁹. dt: Tota vita boni chr̄iani scm̄ desideriū. Hn̄t etiā sancta r sincera verba: sicut Paul⁹ dicebat. ii. Cor. ii. Ex sinceritate sicut ex deo corā deo in chr̄o loq̄mur. Hn̄t etiā sollicita opa: sicut Paul⁹ q dicebat. ii. Thes. iii. In labore r fatigatiōe nocte r die laborātes. Reddite rc.

P Rimus arti. An anie diabolo reddite velint se peccasse: Uide sup dn̄ica ꝑma post Trinita. Sermo. iiii. Pro fūdamēto aūt dicas si volueris. Quicunq̄ peccat: ex ꝓpria volūtate peccat. Juuenal' Mentis causa male est origo penes te. r Seneca. Tolle excusatiōes: nemo peccat inuit⁹. Sed q̄ritur nūc An dānati adhuc

velint se peccasse? Dic rn̄sionē. Uide vbi sup̄. Ex q̄ ɔclude ꝙ dānati quidē intra se sunt penitentiā agētes ꝛ p̄ angustia spūs gemētes: vt hr̄ Sap̄. v. sed talis pnia est sine fructu: lꝫ sit amarissima: quia vicꝫ nō dolent de offensa dei: sed de pena inflicta: imo in eis adhuc viuit volūtas peccādi. O q̄ꝫ misera eoꝝ ɔdicio. Uolūt delectari sed nunq̄ꝫ pn̄t nisi ɔtristari. Hoc attēdite pctōres: vsurarij: raptores: excōicati: piuri: luxuriosi ꝛc. Uidete ne i pctis vr̄is moriamini ꝛ cū vr̄a ꝑuersa volūtate in infernū cū alijs reprobis detrudamini. Figura Ezech. xxxij. Oēs hi interfecti ruentesq̄ꝫ gladio: q̇ descēderūt icircūcisi in terrā vltimā ꝛ portauerūt ignorantiā ꝛc. seq̄r. Et descenderūt in infernū cū armis suis. Spūaliter. Reprobi sunt oēs gladio diuine iusticie interfecti ꝑ oīmodā p̄uationem vitē gratuite: ꝛ incircūcisi. i. nō purgati ꝛc. et descēdūt in infernū cū armis suis. i. (vt dicit glosa) cū anis deo ꝛ ecclīe rebellib᷑. Unde sequit᷑: Et fuerūt iniq̄tates eoꝝ in ossib᷑ eoꝝ: q̄ꝛ vicꝫ eis inseꝑabiliter inherēt. Audite o pctōres ꝛ ne differatis penitere Notādo illud Augustini: Penitētia in hoīe sano/ sana est. in infirmo/ infirma. in mortuo mortua.

s Ecūdꝰ arti. Supra diximꝰ de p̄ma parte euāgelij. Ubi visa est malicio se simulatiōis improbāda ꝓpositio. In h̄ dicendū de scōa Ubi est ɔsideranda insidiose interrogatiōis approbanda redargutio. Ibi: Dic ḡ nobis: Licꝫ ꝛc. vsq̄ꝫ ibi: Hypocrite. Ubi sunt tria ɔtēplanda

Primū malignantiū interrogatio
Scōm interrogantiū redargutio
Tertiū redargutoꝝ increpatio.

Primo igit᷑ ꝛc. quia dicunt: Dic ergo nobis: quid tibi videt᷑/ licꝫ censum dari cesari an nō? Scd̄ꝫ Hiero. erat hec q̄stio apd̄ iudeos: quia dicebāt aliq̇ ꝙ q̄ꝛ tenerent᷑ in securitate ꝑ romanos milites ꝓ republica: ideo licebat dare tributū. Sed econtra pharisei asserebāt ꝙ qui seruiebāt sūmo deo ꝛ sibi oblatiōes ꝛ decimas reddebant: nulli homī soluere tributa debebāt. Hāc ergo q̄stionē dn̄o maliciose ꝓponunt Ut si diceret nō esse licitū: capetur ab herodianis tanq̄ꝫ ɔtrariꝰ impatori. Si aūt diceret esse licitū: caderet in manū ꝓplī tanq̄ꝫ ɔtrariꝰ eoꝝ libertati et diuino honori. Et sic apparet eoꝝ artificiosa malicia. O q̄ꝫ mlt̄i sunt sil'es: de quib᷑ Ps̄. Loquūtur pacē cū ꝓximo suo: mala aūt in cordib᷑ eorū.

Scōm est interrogantiū redargutio. Quia cognita iesus nequicia eoꝝ: dixit: Quid me tentatis? Chrys. Nō ꝫm sermones eoꝝ pacificos blande rn̄dit: sꝫ ꝫm ɔscientiā eoꝝ crudelem aspera dicit: quia deus volūtatib᷑ respōdet: nō verbis.

Tertiū est redargutoꝝ increpatio. Cū dicit Hypocrite. q. di. Nō q̄ritis veritatē addiscere: sed me in verbis cap̲e. Chrys. Dicit eis Hypocrite: vt ɔsiderātes eū humanoꝝ cordiū cognitorē q̄ facere cogitabant/ ꝑficere nō auderēt. Uide ḡ ꝙ pharisei blandiebant᷑ vt ꝑderent: sed iesus cōfundebat vt saluaret: quia vtilior est hoī deus iratꝰ q̄ꝫ homo ꝓpitiꝰ. Notādū āt ꝫm Tho. ij. ij. q. cxj. ꝙ in hypocrisi duo sunt scꝫ defectus sanctitatꝭ: et eius simulatio. Si aūt hmōi simulatio fiat ꝓpter malum finē repugnantē charitati dei aut ꝓximi: tūc est pctm̄ mortale: puta cū q̇s sanctitatē simulat vt falsam doctrinā disseminet. Si ꝟo finis intentꝰ nō repugnet charitati: tūc erit peccatū veniale: puta cū aliq̇s i tali fictione delectat᷑. O q̊t sunt in mundo hypocrite. Oēs general'r mali chr̄iani qui gerūt nomē chr̄ianitatis et oꝑa nō faciunt: ꝛ specialiꝰ descendendo oēs habentes nomē aut habitū dignitatis aut officij ad bonū ordinati qui tn̄ non sunt tales q̄les oportet: cuiusmōi sunt mali iudices aduocati: sacerdotes: religiosi ꝛc. sunt hypocrite. Est aūt hypocrisis detestāda ꝓpt̄ tres causas principales. Prima est consideratio abominādē ɔparatōnis. Sil'is est em̄ hypocrita statue quā erexit Nabuchodonosor que exterius erat aurea: ꝛ intrinsecus erat lutea. Ut habet᷑ Danielis xiiij. Seneca Apud iniq̊s nō sunt vera bona: sed simulacra bonoꝝ. Itē ɔparatur figmēto quod dicit᷑ chimera: quia est solum in hominū opinione: sed in re nihil. Item sterquilinio niuib᷑ cooperto: ꝛ sepulcris ornatis: et parietib᷑ dealbatis: ꝛ calicib᷑ et parapsidib᷑ exterius mūdatis. intus autē fecibus plenis. vt habet᷑ Matth. xxiij. Et aureo calici babylonis: vt habet᷑ Apoca. xvj. Secunda est ɔsideratio vitigādē

infatuatiõis: in hoc vicz q hypocrite ma- gis eligunt videri boni q̄ esse. Chryſ. ſup Matth. O hypocrita/ ſi bonū eſt bonum eſſe/ vt q̄d vis apparere qd non vis eſſe: Si malū eſt malū eſſe quod nō vis appa rere. Si bonū eſt bonū apparere/ meli⁹ eſt bonū eſſe. Si malū eſt malū apparere/ pe- ius eſt malū eſſe: Aut ergo appare qd es: aut eſto qd appares. Aug. ſup Ps. lxxvij. Simulata equitas nō eſt equitas: ſed du plex iniqtas: qd pcipue intelligit q̄n ſctita tem quā oſtēdit aliqs nec habet: nec cu- rat habere. Tertia eſt ↄſideratio for- midande examinatiõis. ſ. diuini iudicij: in quo ſeparabunt a deo hypocrite ⁊ reuela bitur eoꝝ iniqtas. Vnde de ſeruo malo dr Matt. xxiij. Diuidet eū. i. a ſe ſepabit: par temq̄ eius ponet cū hypocritis. Ibi erit fletus ⁊c̄. Exemplū hic applica de eo q̄ deuoratur⁹ eſt a dracone. vt narrat Greg. iiij. dialo. Vide ſup dñica. viij. ſer. primo Matth. xxiij. Ve vobis hypocrite ⁊c̄.

t Erti⁹ art. Aud. ⁊c̄. Nō pſumāt ergo pctōres de nomie chrīanitatis: quia vt dicit in ca. Porrectū. extra de regulari- bus ⁊ tranſeūtib⁹ ad religionē. Habitus nō facit monachū: ſed efficax pfeſſio. Ad qd et facit lex q̄ ſub ptextu. C. de ſacroſ. ec cle. Nā quid valeret offerre regi vas lute um: exteri⁹ tn̄ deauratū: et intus veneno plenū: niſi ad puocandū irā eius. Expone notādo illd. j. Reg. xvj. Homo videt ea q̄ parent: deus aūt intuet coꝛ.

Dñica. xxiiij. poſt Trinita. ſer. v.

Reddite ceſa

ri ⁊c̄. Saluatorem expecta- mus dñm noſtꝝ ieſum chr̄m qui reformabit corpus humilitatis no- ſtre ↄfiguratum corpori claritatis ſue ſm opationē q̄ poteſt etiā ſibi ſubijcere omia. Philip. iij. Qui veracit hoc dicere poſſūt reddendi ſunt deo. In illis autem ver- bis tria notare debem⁹ in eo quem expe- ctamus.

Primo venerandā auctoritatē: cū dicit dominū noſtꝝ ⁊c̄.

Scdo amplexandā benignitatē: cū dt qui reformabit corpus ⁊c̄.

Tertio admirandā ptātem. cū dt: ſm opationē ⁊c̄. De pmo Apocal. xix. Rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. De ſcdo Joel. ij. Be nign⁹ et miſericors eſt Vn̄ ⁊ ex benignita te ſua dicit Joā. vj. Ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die. De tertio. Heſter. xiij. Do mine rex ops in ditione tua cūcta ſūt po- ſita ⁊c̄.

Reddite ⁊c̄.

p Rimus arti. An dānati mallent nō eſſe q̄ ſic eſſe: Vide ſup dñica pma poſt Trini. ſermone. iiij. Pro fundamē to. Etſi de⁹ ſit ex ſe pijſſim⁹: tn̄ rigorē iu- ſticie exercet in pctōrib⁹ obſtinatis. Ad qd trahi pōt illud Ouidij in lib. faſtoꝝ. Se- pe deos aliqs peccādo fecit iniqs. ⁊ Va- lerius lib. j. dicit. Lēto etem̄ gradu ad ſui vindictā diuina pcedit ira. Tarditatēq̄ ſupplicij grauitate recōpenſat. Sed qrit: An dānati tam grauit affligatur q mal- lent nō eſſe: Dic rn̄. et vide vbi ſup. Ex q̄ ↄclude miſerrimā dānatoꝝ condicionē et horribilē afflictionē. Grego. Quis nō hoꝛ reat ſemp igne cremari/ nec tn̄ funditus mori/ nullū inuenire ſolatiū/ nullū ↄſilium nullam habere euaſiōis ſpem. Quoniā vt dr Prouer. xj. Mortuo homie impio: nulla erit vltra ſpes. Audite o pctōres in- durati. ⁊c̄. Intelligite hec q̄ obliuiſcimini deū (vt inqt Pſalmiſta) neq̄n vos rapiat infernus ⁊ non ſit qui eripiat. Figura Apoca. vj. Receſſit celū ſicut liber inuolu tus ⁊ om̄is mōs et inſule de locis ſuis mo te ſunt et reges terre ⁊ pncipes ⁊ tri. ⁊ di. et foꝛ. ⁊ ōis ſeruus ⁊ liber abſcōderunt ſe in ſpelun. ⁊ in pe. mon. Et dicēt mō. et pe. cadite ſup nos ⁊ abſcō. nos a facie ſeden- tis ſup thronū et ab ira agni qm̄ venit di- es magnus ire ipoꝝ. Et qs poterit ſtare: Spūalr. Receſſit celū ſicut liber īuolut⁹ reſpectu reprobo. Clauſa etem̄ et inuo- luta eſt dei miſcdia reſpectu ipſoꝝ: ⁊ ōis mons. i. ſupbi: et inſule. i. auari et luxurioſi qui circūdantur aquis maris huius mun di: mouētur de loco: quia precipitātur in abyſſum. Et reges terre. id eſt cuiuſcun- q̄ ſtatus peccatores abſconderunt ſe ⁊c̄. Vellēt em̄ ſi poſſent peccata ſua eſſe deo abſcondita: et vellēt montes et petras ca- dere ſuper eos ad cōterendum eos et ad

adnichiladū eos. Apoc.xix. In dieb⁹ illis q̄rēt hoīes mortē ⁊ nō inueniēt eam ⁊c.

s Cōs ar. In p̄ced. ⁊c. In isto dicē⁹ dū de tertio qđ est fallaciose iterōis memorāda ꝯfutatio. Fōs ei sapiētie ch̄rs dolos eoꝝ cauēs sic r̄ndit vt ⁊ deo ⁊ cesa ri iura fuaret. Vn̄ dixit eis Ondite mi hi numisma cēsus ⁊c. Ubi tria ponūtur.

Primo q̄ritur denarij ośsio.

Scđo interrogat ośsi supscriptio.

Tertio sequit veritatis diffinitio.

Primo q̄rit denarij ośsio: cū dicit Oñdi te mihi numisma cēsus. i. denariū q̄ p cen su dat annuo. Sp̄ualiter q̄ritur ośsio de narij in morte. O q̄ metuēda q̄stio. Oste dite mihi numisma census: hoiem scʒ in teriorē sacco carnis velatū: exteriori simu latiōe obūbratū: diu ad pniam expectatū. ij. Cor. v. Oēs nos manifestari oportet aū tribunal ch̄ri. ⁊c. Scđo interrogat ośsi denarij supscriptio: cū dr̄ Et ait illis iesus. Cui⁹ ē imago hec: q̄ntū ad figurā: ⁊ supscriptio q̄ntū ad scripturā. Non igno rans interrogat sʒ vt cōpetenter ad eorū v̄ba r̄ndeat. Voluit etiā dn̄s videre ma teriā q̄stionis: tacite nos informās ne p̄ci pites sim⁹ sentētiādo: sʒ pri⁹ examinem⁹ q̄ diffiniam⁹. Sp̄ual'r. Interrogatio fiet in iudicio de imagine. Cui⁹ ē hec imago ⁊ supscriptio. O q̄ horrēda iudicis incre patio. Et increpatiue addet. Ubi sūt in signia p̄celse trinitatꝫ: Ubi sūt vestigia diuine charitatꝫ. Cui⁹ est imago hec. Qui libet enim portat imaginem eius cuius hʒ opa aut dei aut diaboli. In aīa eīn pec catrice est imago diaboli rōe cui⁹ etiā dr̄ diaboli filia imago. etiā q̄libet malus pōt dici diabolus. Vn̄ dn̄s Jo. vj. Unus ex vobis diabolus ē. Tertio ponit v̄itatꝫ diffinitio. Cū eīn interrogāte dn̄o: cui⁹ est imago hec ⁊c. r̄ndissent cesaris: tūc ait il lis. Reddite ḡ q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ q̄ sūt dei deo. Chrys. Cū audieritꝫ. Reddite q̄ sūt cesaris cesari: illa scito eū dicere solū q̄ in nullo pietati nocēt: q2 si aliq̄d tale fue ritnō cesarꝫē: sʒ diaboli tributū. Ambro. Vn̄ pri⁹ q̄ cesaris sūt ei reddēda decreuit Neq3 enim q̄s pōt esse discipulus dn̄i: nisi pri⁹ renūciauerit mūdo. O q̄ tremēdum ne in hora nostre mortis de aīa n̄ra dicat imo ⁊ p̄pria ꝯscia cōpellat dicere. Hec ē imago cesaris. i. diaboli: q2 statim seq̄tur snīa terribilis. Reddite ḡ q̄ sūt cesaris ce sari. Et tūc o q̄ horribil'r rapit aīa pecca trix a demonib⁹. Exēplū: narrat vin. in spe. hist. li. viij. c. xcvj. q̄ q̄dā deuot⁹ sacer dos astans in limine dom⁹ cuiusdā diuitꝫ in mortis articulo laborātis, vidit nigros cattos circūuallātes lectū ei⁹: q̄s ⁊ ille mi ser vidēs ⁊ nimis infestos sentiēs rugie bat clamās. Tollite cattos: misero subue nite: ⁊ tādē vn⁹ ethiops voce minax: vul tu terribili: vncū quē manib⁹ gestabat fau cib⁹ immersit pectoris. Infelix aīa nullū cō scie refrigeriū reperiēs pauet ⁊ trepidat: miserū mors paulatim occupat. Deinde ethiops ille furēs vncū violēter de palpi tātib⁹ faucib⁹ extraxit: ⁊ horribilēʒ dans vocē diues ille infelicē sp̄m reddidit. Ir ruentesq̄ ceteri malicie cōplices in pecca tricē animā flagris ⁊ vulnerib⁹ afficiētes imergūt in locū tenebraꝝ ⁊ mortis eterne Cūq̄ hoc aspicerꝫ sacerdos ille aut diaco nus cecidit ⁊ factus est in mētis excessu. Sed mox ei apparēs mat dn̄i ne timeas (inq̄t) charissime. Nō tibi diabolica noce bit iniq̄tas cui parata est btitudo celestis Hisq̄ blandicijs recreatus ad se rediens deo ⁊ btē marie gr̄as egit: ⁊ ex his reuela tionib⁹ nō parū p̄fecit. O q̄nta igit deso latio cū aīa sic rapit a demonib⁹ Bern̄. in meditat iōib⁹. Quis putas tunc meror erit: q̄s luct⁹ q̄ tristicia cū separabunt im pij a cōsortio iustoꝝ: ⁊ a dei visiōe ⁊ tradi ti potestati demonū ibūt cū eis in ignem eternum.

t Erti⁹ ar. Aud. ⁊c. Cauete ḡ ne dia boli imaginē ⁊ supscriptionē porte tis ad iudiciū dei tanq̄ libellū cōtra vos Nā. ff. de cōmuni diuidundo. l. vt fundus. Sētētia dʒ eē cōformis libello. Expone de libello ꝯscie. Vn̄. xj. q. iij. In cunctis. Cōscientia sola si accusat: liber sine accu satiōe eē nō pōt. Videte ne sitis ei similes q̄ ad iudiciū litteras ⁊ instrumēta ꝯtra se portat. Litteras p̄o ⁊ instrumēta p̄ se reij cit ⁊ frāgit. Expone ⁊ applica notando q̄ tandē libri cōsciētiaꝝ aperiētur. Apoc. xx. Libri aperti sunt ⁊ iudicati sūt mortui ⁊c.

Dn̄ica. xxiij. post trinita.
Sermo sextus.

Reddite cesa

ri ꝛc. Itaqꝫ fratres mei cha/ rissimi ꝛ desideratissimi gau/ diū meū ꝛ corona mea sic state in dño cha rissimi. Phili.iiij. Sic standū est ne redda mur diabolo: ſꝫ deo. Et sᷓ ibi tria notāda.

Primū fraternitatis charitas. Itaqꝫ fratres mei ꝛc.

Scōm charitatis iocūditas. Gaudiuꝫ meū ꝛ corona mea.

Tertiū iocūditatꝫ benignitas. Sic sta te ꝛc. Hi sunt tres fructus spūſſcti Gala. v. Fructus spūs: charitas: gaudium Et postea sequit̄: benignitas. De.j. Heb.xiij. Charitas fraternitatꝫ maneat in vobis De scđo.j. Thes.ij. Que est nr̄a spes aut gaudiū aut corona glie: Nōne vos añ do/ minū nostꝝ iesum chr̄m in aduētu eius: De tertio Phil.iij. Testis est mihi deus quomō cupiā vos oēs in visceribꝫ christi Jesu. Reddite ꝛc.

Rim⁹ arti. An dānati vellent alios esse dānatos: Vide dñica pma post trinitatē Ser.v. Ex rñsione autē ꝯclude detestabilē inuidoꝝ ꝯditionē qui iā cū de/ monibꝫ ꝛ reprobis affligunt̄. Chryſ. sup Matth. O inuidia q̄ sibi ſꝑ est inimica. Nā q̄ inuidet: sibi q̄dē ignorantiā facit: illi aūt cui inuidet gl̄iam parit Idē omel. lv. Fera venenosa est inuidia: neqcia oi excu satione puata. Certe inuidia est tristicia dānabilis ꝯdiciōis: qm̄ prorsus inutilis ē: et tñ multū afflictiua ac etiā salutaris tri sticie penitētialis impeditiua atqꝫ corru/ ptiua. Figura Genes.iiij. Cain inuidus interfecit Abel: q̄ interp̄tat̄ luctus. Et no ta etiā ꝙ cain interp̄tat̄ possessio. Ex quo hꝫ ꝙ frequter ꝓpter terrenas possessiōes īuidia ꝯsurgit. Iō bñ dicit Gre. Qui fru/ ctibꝫ inuidie carere desiderat: illā heredi/ tatē appetat quā numer⁹ possidentiū non angustat.q.d. Nō appetat possidere diui/ tias aut honores secli huius. Ex his eniꝫ oriuntur inuidie.

Ecund⁹ arti. In p̄ceđ. de expositiōe euāgelij ꝛc. Nūc dicēdū q̄d dicēduꝫ sit cesari.i. diabolo. q̄d cesari.i. p̄ncipi ter/ reno: ꝛ q̄d deo. In hoc aūt sermone dicen dū de p̄mo. Vñ notandū ꝙ diabolo red/ dere debem⁹ resistentiā. Est eñ sollicite attendēdū ꝙ diabol⁹ nos ſꝑ impugnat.j. Pet.v. Aduersari⁹ vester diab. tanqꝫ leo rugiēs circuīt q̄rens quē deuoret. Sed sī cut dᷓ Ber. Nō sua ptās: sed nr̄a volūtas nos mācipat diabolo. Iō sibi viril'r resi/ stere debem⁹ Iaco.iiij. Resistite diabolo ꝛ fugiet a vobis. Tria aūt ad hoc maxie iuuant

Primū cordialis hūilitas.

Scōm spūalis iocūditas.

Tertiū fidelis stabilitas

Primū igit̄ ꝛc. Aug⁹. Nemo pōt vincere spūales neqcias nisi armis hūilitatis. Lu ctator ad hoc se inclinat vt aduersariū vi/ cat. Sic hūilis. In Vitaspa. vidit Anto nius mundū laqꝫs plenū diaboli: ꝛ cū cla maret ad deū q̄s eos euaderet: rñsum est ei ꝙ sola hūilitas Scōm est spūalis io cūditas: maxie qñ diabol⁹ tentat de mo/ lestijs.j. Mach.iij. Judas machabe⁹ p̄li abat̄ p̄lium isrl' cuꝫ leticia ꝛ vincebat. In vita etiā bti Antonij legit̄: ꝙ cū dñs ostē/ disset Antonio diuersas artes ꝛ fallacias diaboli subiūxit: Vna est rō vincēdi ini/ micū: spūalis leticia. Tertia est fidelis stabilitas Ephe.vj. In oibus sumentes scutū fidei in q̄ possitis oia tela neq̄ssimi ignea extinguere. Et.j. Pet.v. Cui resisti te fortes in fide: In fide inqꝫ dñice passio nis. Aug⁹. in ser. Quecunqꝫ momorderit astutia sathane: intueat̄ chr̄m in ligno pē dentē. In fide etiā future retributiōis glo rie. vicꝫ beatoꝝ: et pene maloꝝ. credendo vicꝫ firmit̄ ꝛ attēte ꝯsiderādo. qm̄ sicut dᷓ Athanasi⁹. Qui bona egerūt ibūt in vitā eternā: qui ꝟo mala in ignē eternū. In fi/ de etiā diuine ꝯtēplatiōis: q2 vicꝫ de⁹ oia ſꝑ videt ꝛ ꝯtēplat̄. Prouer.xv. In oi loco oculi dñi ꝯtemplant̄ bonos et malos. Exemplū ꝓpone de Thaide. Vide feria .ij. post.iiij. dñicaꝫ.xl. Et tandē dic: Mul tū ḡ timendū est offendere deū q̄ sic oia vi det: ꝛ de oibꝫ ip̄e est iudex supmus atꝫ te/ stis certissim⁹. Hiere.xxix. Ego sum iu/ dex et testis dicit dñs.

Erti⁹ arti. Aud. ꝛc. Notate qm̄ ma/ gnū erit vobis oṗprobriū si vincami. qm̄ in ptāte vr̄a est nō vinci. Nā sicut ha/ bet̄.xv.q.j. Nō est. Null⁹ efficit̄ seru⁹ di/ aboli nisi ꝓpria volūtate. Et lex dicit. ff. ꝺ ꝯtrahen. emp. ꝛ ven. l. Hec venditio. §.j.

Quod p me stat mihi imputari debet. Nā siqs miles magna regis stipēdia recipiens habens inimicū regis obuiū q̄ sola volūtate tergū vertēdo posset euadere et resistere/se ei volūtarie subijciat in ɔtemptū regis:multū est increpād⁹ ꝛ iuste puniend⁹. Expone ꝛ applica notādo illud.j. Cor.x. Fidelis de⁹ q̄ nō patiet vos tētari sup id quod potestis.

Ser.vij.ꝑ eadē dn̄ica.xxiij. post Trini.

Reddite cesa

ri ꝛc̄. Euchodiā rogo et sinthicē depcor idipm sape i domino. Etiā rogo ꝛ te germane ɔpar adiuua illos q̄ mecū laborauerūt in euangelio cū Clemēte ꝛ ceterꝫ coadiutorib⁹ meis q̄rū noīa sunt in libro vite. Phili.iiij. Ibi sꝫ tria ɔsiderāda. q̄ꝝ ɔsideratio valet ad h̄ vt dei sim⁹ et deo reddēdi. Primū affectionis expssio virtuosa: Euchodiam ꝛc̄. vsqꝫ:ɔpar. Scōm expssionis specificatio zelosa:Adiuua illos ꝛc̄. Tertiū specificatōis ɔmēdatio fructuosa.q̄ꝝ noia ꝛc̄ Propter primū etiā dicebat ipe Paul⁹ Rom.xij. Obsecro vos per miam dei ꝛc̄. Propter scōm.j.Cor.xv. Quotidie morior ꝑpter gl̄iam v̄ram. Propter tertiū dicit saluator Luce.x. Gaudete q: noia v̄ra scpta sunt in celis. Salutatio

Reddite ꝛc̄.

p Rim⁹ art. An aīe dānate cruciētur igne: Uide dn̄ica tertia post pascha Sermone tertio.

s Ecūdus art. In pccō.ꝛc̄. In hoc dicendū q̄ reddēda sunt cesari.i. p̄ncipi terreno. Ubi notādū q᷑ t̄a sꝫ sibi reddē (da

Primū fidelitatis obſuātia.
Scōm humilitatis reuerētia.
Tertiū sedulitatis obediētia.

Primū ꝛc̄.ne.s. honorē p̄ncipat⁹ alij trāsferat. Nā sic dr̄.xxiij.q.v. Si apd. Regibus debet fidelitas. Scōm est hūilitatis reuerētia.j.Pet.ij. Regē honorificate Tertiū est sedulitatis obediētia. Heb. xiij. Obedite ꝑposit̄ꝫ v̄ris ꝛ subiacete eis. Ubi notādū s̄m Tho.j.ij.q.xcvj. Leges posite hūanitus.vel sunt iuste aut iniuste. Siquidē iuste sint hn̄t vim obligādi a lege eterna a q̄ deriuant: s̄m illō Prouerb. viij. Per me reges regnāt ꝛ legū ɔditores iusta decernūt. Dicunt aūt leges iuste ex fine: qn̄.s. ordinātur ad bonū cōmune:et ex auctoritate.qn̄.s. lex lata nō excedit ptestatē ferētis.et ex forma qn̄ ꝑpe s̄m eq̄litatē ꝑportiōis imponūtur subditis onera in ordine ad bonū cōmune. Cū eni vn⁹homo sit pars m̄ltitudis:sicut ꝛ q̄libet pars id qd̄ est: est totius. Un̄ et natura aliqd̄ detrimentū infert parti vt saluet totū. Et s̄m hoc leges hmōi onera ꝑportiōabiliter inferētes iuste sunt ꝛ obligāt in foro ɔscie et sunt leges regales. Iniuste aūt sunt leges dupl̄r. Uno mō p ɔtrarietatē ad bonū humanū ecōtrario p̄dictꝫ. Uel ex fine sicut cū q̄s p̄sidens leges onerosas subditis imponit:ꝛ nō ptinētes ad vtilitatē cōmunē: sed magis ad ꝑpriā cupiditatē vel gl̄iam:vel etiā ex auctore:sicut cū aliqs legē fert vltra sibi ɔmissam potestatē: vl̄ ēt ex forma:puta cū ineq̄liter onera m̄ltitudini dispensant: etiāsi ordinētur ad bonuꝫ cōmune: ꝛ hmōi magis sunt violētie q̄ȝ leges:quia sicut dr̄ Aug⁹.j.lib.de libe.arb. Lex esse nō videt q̄ iusta nō fuerit. Unde tales leges nō obligāt in foro ɔsciētie:nisi forte ꝑpter vitandū scandalū vel turbatōꝫ ꝑpter qd̄ etiā hō suo iuri cedere debet: s̄m illō Matth.v. Qui te angariauerit mille passus: vade cū eo alia duo. et q̄ abstulerit tibi tunicaꝫ: da ei ꝛ palliū. Alio mō leges possunt esse iniuste p ɔtrarietateꝫ ad bonū cōmune diuinū: sicut leges tyrannorū inducētes ad idolatriā vel ad qd̄cunqꝫ aliud cōtra legē dei. Et tales leges nullo mō obſuare licꝫ.q: sicut dr̄ Act.iiij. Obedire oportet deo magis q̄ȝ homib⁹. Patꝫ itaqꝫ q᷑ nō pt rex p libito onera subditꝫ imponere:nisi hoc fiat s̄m iusticiā ꝛ ꝑpter bonū cōmune. Exemplū.iij.Regū.xxj.de rege Achab q̄ m̄ltū vituperatur de eo q᷑ voluit habere vineā Naboth. Iō videāt p̄ncipes ꝛc̄.qm̄ sicut dr̄ Sap.vj. Horrēde et cito apparebit qm̄ durissimū iudiciū i his qui presunt fiet.

t Ertius arti. Audistis ꝛc̄. Hoc saltē attēdite: qm̄ sustinēdo onera vobis a p̄ncipe imposita ꝑpter peccatoꝝ vestroꝝ punitionē recogitātes quoniā meruistis acerbius puniri: duriorē penā euadetis.

Notate qđ dicit lex: de regu. iur. l. Quotiens. De duob' malis: minus maluz est eligendū. Et sicut dicit. xxiij. q. j. Parat'. post me. Potius est ꝯsulendū vtilitati ꝙ voluntati. Utilius est em̄ pati in hoc seculo: ꝛ min' malū ꝙ in alio. Credo ꝙ nemo sit qui nō libenti' eligeret pdere denarium ꝙ florenū: ꝛ torqueri p horā ꝙ p annū. Expone ꝛc. Sed heu plerisq; plus respiciūt ad tpalia ꝙ ad spūalia: ꝛ ad corp' ꝙ ad animā. Ber. Sic stulti estimatores de minimis maximā ꝛ de maximis minimā curam gerunt.

Dñica. xxiij. post Tri. Ser. viij.

Reddite cesari ꝛc. Reddite oibus Ro. xiij. Triplex ꝯsideratō nos debz inducere ad reddendū omibus debita: vt sic tandē reddamur deo. Prima est consideratio iustificatiōis. Hic est em̄ actus iusticie. vnicuiq; reddere debitū. Unde a iurispitis sic diffinit iusticia. Justicia ē cōstans ꝛ ppetua voluntas ius suū vnicuiq; tribuens. Scđa est cōsideratio punitionis: si vicz fecerim' ꝯtrariū: quia sicut dicit Ps. Iniusti dispibunt Tertia est cōsideratio remuneratiōis: vicz si hoc obseruauerimus: quia sicut habet Matt. xxv. Justi ibunt in vitā eternā. Hi ergo sunt dei et deo reddendi.

Reddite ꝛc.

Rim' art. An damnati habeāt deū odio? Uide dominica tertia post pascha Sermone q̄rto.

Ecūdus articulus. In precedēti ꝛc. In isto dicendū que reddenda sunt deo. Et dico ꝙ tria precipue sibi reddere tenemur

Primo subiectiōis obedientiā.
Scđo dilectiōis beniuolentiā.
Tertio timoris reuerentiā.

Primo ꝛc. ratione vicz summi dominij. Unde ipse dicit Leui. xix. Ego domin': leges meas custodite. Et Deuterono. xix Obedias voci domini: eiq; adhereas. O deus quot sunt tibi inobediētes. Discurre si vis p singula mandata. Secundo debemus deo dilectōis beniuolentiā. Nō em̄ satis est facere quod mandat: nisi ex amore fiat Matth. xxij. Diliges dominū deum tuum ex toto corde tuo. Tertio debemus deo timoris reuerentiā. Deut. vj. Dominū deū tuū timebis. Et ibidez: Dominū deū tuū adorabis. Et Apocal. xiiij. Timete deū quia venit hora iudicij eius. Exemplū ꝓpone de beato Hieronymo. qui tantū timebat ꝯparere coram dei iudicio. Uide in secundo aduentuali. Aliter dicere potes si volueris ꝙ deo debemus reddere substātiā temporalē. Prouerb. iij. Honora dominū de tua substantia. Item substantiā corpalem. Roman. xij. Obsecro vos vt exhibeatis corpora vestra hostiā viuentē. ꝛc. Item substantiaz spiritualem scilicz animā ad ipm cognoscendum: amandū et laudandū Ps. Benedic anima mea domino ꝛc. Exemplū tandem propone de sanctis anachoritis qui die ac nocte corpe et anima deo seruiebant. Bern. Totū debes ei a quo totum habes.

Erti' art. Aud. ꝛc. Notate ꝙ frustra expectatis beatitudinē ꝓmissam nisi deo reddatis quod ei debitū est. Dicūt em̄ iura. Frustra petit debitū q̄ quod debet nō impendit. C. de sentētijs ꝛ interlocutionibus omniū iudicū. l. Cum papinianus. Et de mutuis petitionib'. ca. pmo et scđo. Et. iij. q. viij. Cuius in agendo. Audite. Si rex alicui ꝓmiserit mille marchas tali pacto: si p rege exposuerit denarium: Nōne libentissime hoc faceret? Etsi negligeret: nōne iuste ꝓmisso regio pueand' essz Expone ꝛ nota ꝙ de' regnū celoꝝ nobis ꝓmisit sub cōdicione: si deo soluerim' qđ ei iure debemus. Unde Matth. xix. Si vis ad vitā ingredi: serua mādata. In quorum vicz obseruantia pendent omnia que deo debentur.

Dñica. xxiiij. Sermo pmus.

Urgens sequebat eū Mat. ix. Impleamini agnitiōe volūtatis dei in omi sapiētia. Col. j. Remig. sup verba thematis. Mirāda pit atz imitāda dñi hūilitas ꝛ māsuetudo. Nā mox vt rogat' est: rogā

tem cepit sequi. Hic subditos parit̃ ꝛ p̄latos instruxit. Subditis exēplū obediētie reliq̄t: prelatis vero instantiā ꝛ sollicitudinē docendi demōstrauit: vt q̄tienscūq̝ audierint aliquē mortuū ī aīa statim adesse studeant. Itaq̝ dñs oñdit voluntatem suā vt vnusq̄sq̝ ei pro suo modulo obsequat̃. Ad quod etiā nos hortat̃. Paulus dicēs. Impleamini agnitione voluntatis dei. ꝛc̃. Sūt autē ad veram sapiētiā tria necessaria de quibꝫ volūtas dī est vt ea habeamus.

Primū ē detestatio peccatoꝝ.

Scōm est vilipensio mūdanoꝝ.

Tertiū est affectio supernoꝝ. Bern. Inuenisti plane sapiētiā si prioris vite peccata defleas: si huiꝰ mōi desiderabilia ꝑuipendas: si eternā patriā toto desiderio ꝯcupiscas. Inuenisti plane sapientiam si hec tibi sapiunt prout sunt. De ṗmo dr̃. Ecci. j. Timor dñi (q̄ ē initiū sapie) expellit pcт̃m. Pro scdo j. Coꝝ. iij. Sapientia huiꝰ mūdi stulticia est apud deū. Pro tertio: ad Col. iij. Que sursum sūt sapite.

Surgens ꝛc̃.

p Rimꝰ ar. An deꝰ necessario sequat̃ rogantē se ꝛ qd̄ in se est facientē condescēdēdo sibi ꝑ grē collationē. Vide dñica. iij. post trinitatis. ſmone. ij.

s Cd̄s articulꝰ. In toto euāgelio ostēdit hūilitas: benignitas: ꝛ māsuetudo redemptoris. Et hoc p̄cipue triplicit̃.

Primo erga ṗncipis deuotionē.

Scdo erga mulieris curationē.

Tertio erga puelle suscitationē. In hoc sermone dicēdū De ṗmo. scʒ de benignitate dñi erga deuotionē ṗncipis quē benigne ꝛ hūiliter audiuit. Ps. Prope est dñs oibus inuocātibꝫ eū ꝛc̃. Ipso em̄ iesu loquente ecce ṗnceps vnꝰ: princeps inq̝ synagoge nomine Jairus: accessit ꝛ adorabat eū dicēs. ꝛc̃. vsq̝ ibi: ꝛ discipuli eiꝰ In his ꝟbis tangunt̃ tria in quibꝰ patet ṗncipis deuotio quā nos oportet imitari

Primū fidelis accessio.

Scōm supplex adoratio.

Tertiū humilis rogatio.

Primū fidelis accessio: qꝛ accessit ad iesuʒ tā fidei q̝ corporis gressibꝰ. Moraliter. Princeps iste filiā habens mortuā ē peccator habens animā spūaliter mortuam Hic ergo ꝓ anima debet accedere ad iesum motu fidei. Rom. v. Accessum habemus per fidē. Scdo supplex adoratio qꝛ adorabat eū ꝓcidendo ad pedes eius. Sic etiā peccator volens a deo obtinere vitā aīe adorare debet. Ps. Venite adoremus ꝛ ꝓcidamꝰ ante deū. Tertio humilis rogatio: qꝛ rogabat eū dicēs. Dñe: filia mea modo defūcta est: sed veni impone sup eā manū tuā ꝛ viuet. Chrysost. Vide eiꝰ grossiciē. Duo tamē expetit a chr̄o: ꝛ ipm accedere: ꝛ manū imponere. Hoc etiā syrus ille naaman a ꝓpheta expetebat. Credebat em̄ dñm posse suscitare: qꝛ subdit: ꝛ viuet. Sic ꝛ pctōr humiliter rogare debet ꝓ anime suscitatiōe: ꝛ h̄ sollicite cū vnicā habeat animā quā si amittit totū perdit. Deutero. iiij. Animaʒ tuā sollicite serua. Dicat ḡ peccator. Dñe scʒ dñoꝝ in cuiꝰ ditiōe cūcta sūt posita: filia mea modo defuncta est. i. anima mea mortua est ꝑ peccatū: sed veni scʒ per gratiā p̄uenientē: impone manū tuā sup eam ꝑ grām cōcomitantē: ꝛ viuet ꝑ gratiā perficientē. Phil. j. Qui cepit in nobis opus bonū: ꝛ ipe ꝑficiet. Job. xvj. Obstetricante manu eius eiectus est coluber tortuosus. i. malignus spūs q̄ de mēte peccatorꝫ neq̄q̝ educit̃ nisi manu diue miscdie. Audiuit aūt dñs benigne rogantē ṗncipem ꝓ filia sua. Vnde surgēs sequebat̃ eū ꝛ discipuli eiꝰ. In q̄ etiam docemur q̝ si peccator sup̄dicta fecerit: surgēs iesus a volūtate puniendi ad voluntatē miserendi sequetur eū. i. cordis sui deuotionē exequēt̃ remittendo culpā ꝛ reparando vitā grē.

Exēplū in magdalena flente cui tandeʒ dixit dñs. Remittunt̃ tibi peccata tua: vade in pace: vt habet̃ Lu. vij.

p Ro tertio articulo applica quod habetur in sermone. v. dñice. iij. post epiphaniā.

Dñica. xxiiij. post Trinita.

Sermo secūdus.

Vrgens se

f quebat̃. ꝛc̃. Ambuletꝫ digne deo per omnia placētes in oī opere bono fructificantes. Col. j. Quoniam tā benigne dñs cōdescendit hoī vt surgens sequeret̃ eū. Ideo bñ studere de

bem⁹ ad sibi placendū. Jō hortat paulus dicēs. Ambuletis digne rē. Ubi sūt tria notanda.

Primū: salutaris exhortatio. Ambuletis digne.

Scōm: exhortationis cōditio. deo per omnia placentes.

Tertiū: cōditiōis explicatio. in oī opere bono fructificātes. De pmo. Eph. iiij. Digne ambuletis vocatiōe q̄ vocati estꝫ De scōo. Heb. xij. Seruiam⁹ placētes do cū metu ꝛ reuerētia. De tertio. Matt. xij. Arbor bona fruct⁹ bonos facit.

Surgens rē.

P Rim⁹ articul⁹. An in illa cōdescēsione q̄ dn̄s seq̄r deuotionē pctōris rogantis cōcurrant misc̄dia ꝛ iusticia: Uide dn̄ica. iij. post trini. ſmone. iij.

S Ecūdus ar. Jn pceō. rē. Jn isto dicendū de dn̄i benignitate erga mulieris emorroisse curationē. Dum em̄ sic pgeret iesus: ecce mulier q̄ sanguinis fluxū patiebat. rē. vsq; ibi. Ex illa hora. vbi tria tangunt anie peccatrici necessaria ad hoc vt curetur.

Primū: ē cordis ꝟecūdatio.

Scōm: ē mētis hūiliatio.

Tertiū: ē fidei deuotio.

Primū est. rē. Jlla em̄ mulier accessit retro: q2 verecūdabat de infirmitate fetida Hec mulier est aīa peccatrix q̄ longo tempore peccauit ꝛ de peccato in peccatū fluxit q̄ decē pcepta decalogi ꝛ duo charitatis transgressa ē. Talis ergo aīa debet accedere ad deū: retro, i. cū tremore ꝛ verecūdia cōsiderās peccatoꝝ turpitudinem. Hier. ij. ꝙ vilis facta es nimis rē. Et ibidē. iij. capit°. Uide vbi nūc prostrata sis

Scōm est mētis hūiliatio. Jpa em̄ indignā se reputabat tangere vel pedes dn̄i ſꝫ tātū tetigit fimbriā vestimēti ei⁹. Moralit vestimētū chr̄i dici pn̄t iusti q̄ deum bonis opib⁹ ornāt. Fimbria hui⁹ vestimēti sūt pauperes. Fimbria em̄ ē vltima ps vestis. Hanc ḡ fimbriā debet tangere aīa peccatrix pauperib⁹ subueniēdo ꝛ eis hūiliter obsequēdo. Eccl. vij. Pauperi porrige manū vt pficiat ꝓpitiatio. Uel p tactū fimbrie significatur hūiliatio anie q̄ se indignā reputat corā deo cōparere ꝛ eū rogare p venia. ps. Cor cōtritū ꝛ hūiliatū de⁹ non despicies. Tertiū est fidei deuotio: q2 dicebat intra se. Si tetigero tantū vestimētū ei⁹ salua ero. Remigi⁹. Jn h̄ fides ei⁹ admirāda ē: q2 desperās de salute medicoꝝ in q̄s sua erogauerat (vt Marc⁹ dicit) itellexit celestē adesse medicū ꝛ i eo totā suā intētionē collocauit: ꝛ iō saluari promeruit. Cōuersus ḡ iesus ad eā dixit. Cōfide filia: fides tua te saluā fecit. i. hāc salutem tibi meruit. Sic ꝛ dn̄s parcit aīe peccatrici cū hūilitate ꝛ fide ad eū accedenti Ro. iiij. Credenti in eū q̄ iustificat impiū reputat: fides ei⁹ ad iusticiā ſm ꝓpositū gratie dei. O q̄nte efficacie est chr̄i fides.

Exēplū. narrat Eusebi⁹ hāc mulierē ciuē fuisse cesaree philippi: ꝛ postq̄ sanata est fecit statuā eneam in curia sua fieri ad imaginē chr̄i cū fimbrijs vestimēti. Jpāꝫ ꝙ imaginē in magna reuerētia habebat ꝛ deuote adorabat. Fecitq; ex oꝑposito imaginē suā flexis genibus ꝛ manib⁹ iunctis ꝛ cancellatis q̄si precaret ꝛ supplicaret. Cōtigit autē ꝙ subtus imaginē chr̄i creuit herba quedā nullius efficacie ꝛ virtutis q̄ cum fimbriā attingebat tante virtutis erat ꝙ oēs infirmitates curabat. ps. Quāmagnificata sūt opera tua dn̄e.

T Ertius art. Aud. rē. Applica quod ponitur sermone pmo dn̄ice. iij. post Epiphaniam.

Sermo. iij. Pro eadē dn̄ica xxiij. post Trinitatē.

S Vrgēs se

qbat rē. Crescētes in sciētia dei. Col. j. Si fuerimus crescētes in sciētia dī dn̄s seq̄r. i. exeq̄r deuotionem nr̄am. Tria aūt de deo pcipue scire oportet.

Primo: rigorē iusticie: vt timeamus.

Scōo: splēdorē nocicie: vt erubescam⁹

Tertio: dulcorē clementie: vt amem⁹ ꝛ in eo speremus. De pmo. Apoc. xix. Cū iusticia iudicat ꝛ pugnat. De scōo Heb. iiij. Omnia nuda ꝛ aperta sūt oculis ei⁹. De tertio. ps. Quāmagna multitudo dulcedinis tue dn̄e.

Salutatio.

P Rim⁹ ar. An talis cōdescensio christi qua rogantem ꝛ penitentē animā

sequit ea iustificādo, sit mai⁹ opus q̄ mūdi creatio. Vide dnica.iij. post trinitatis sermone.iiij.

s Ecundus ar. In p̄cedētib⁹.rc. In h̄ dicēdū d̄ benignitate dn̄i erga puellę suscitationē: q̄ cū venisset iesus in domū p̄ncipis.rc. vsq̄ in finem. Vbi est notanda triplex consideratio.

Prima est p̄sideratio eiectiōis.
Scd̄a est p̄sideratio introductiōis.
Tertia est p̄sideratio excitatiōis.

Pr̄ia ē igit rc. q̄ iussit recedere tibicines z turbā tumultuantē. Tibicines erāt carmen lugubre canentes. Talib⁹ em̄ vtebātur in exequijs magnaꝝ personaꝝ vt p̄uocaret multitudo ad luctū. Turba tumultuans erat multitudo ligens z vlulans. Cū ergo venissꝫ Jesus in domū p̄ncipis: z vidisset tibicines z turbā tumultuantez dicebat. Recedite. Non est enim mortua puella: sꝫ dormit. Beda. Hoībus mortua erat q̄ suscitare nequibant: sꝫ deo dormiebat: in cuius dispositiōe z anima recepta viuebat z caro resuscitāda quiescebat Sequitur. Et deridebant eum. Ecce deridet dn̄s in curijs principum nec irascit sꝫ derisores tanq̄ indignos visione tanti mysterij eijcit Sp̄ualiter. Tibicines sūt (vt dicit rabanus) adulatores q̄ fouēt animā in peccato mortuā z faciūt eā in peccatis suauiter quiescere. Ps̄. Qm̄ laudatur peccator in desiderijs anime sue. Hi ergo eijciendi sūt. Per turbam tumultuantē intelligit strepit⁹ reꝝ tēporaliū q̄ eijciēdus est de domo mētis vt sp̄us reuiuiscat

Secūda est p̄sideratio introductiōis. Cū dn̄o em̄ intrauerūt pat z mater puelle: z petrus z iacob⁹ et ioānes: vt habet Matth.v. Sp̄ualiter. Ad suscitationem anime peccatricis introducendi sunt pater z mater: illi videlꝫ de quib⁹ dicit Job. xvij. Putredini dixi: pater me⁹ es: mater mea z soror mea vermib⁹. q̄si di. De putredine q̄si de patre genitus fui. In verme autē duo sūt: scꝫ imūdicia z infirmitas Vermes ergo dicūt mater mea q̄ de imūdicia p̄cessi: z soror mea q̄ infirmitas nata est mecū. Vel vt soror mea mecū viuit. Recogitet ergo penitens se putredinem esse z miseria plenū z erubescat q̄ tā vilis putredo p̄sumpsit contra deū calcaneum erigere. Vel aliter. Introducatur in domo mentis pater.i. deus: z mater.i. ecclesia. Debet em̄ penitens habere precipue in corde deū z ecclesiā. Introducendi sunt etiā petrus: iacobus: z ioānes.i. peccati cognitio: z carnis: mūdi: z diaboli supplantatio: z gratia cordis cōpūctiua. Petrus enim agnoscens: iacobus supplantator: z ioānes gratia interpretat. De primo. ps̄. Qm̄ iniquitatē meaꝫ ego cognosco.rc. De scd̄o. Apocalyp.ij. Qui vicerit non ledet a morte scd̄a. De tertio. Michee.iiij. Dole z satage filia hierusalem.

Tertia est cōsideratio excitatiōis q̄ dn̄s tenuit manū puelle: z dixit. Puella surge. Et surrexit puella.rc. In hoc significatur q̄ nisi christus teneat manū nr̄am id est virtutē op̄atiuā dirigendo eam: nō potest anima mortua a peccato surgere. O q̄ multipliciter dicit dn̄s cuilibet anīe peccatrici surge. Eph.v. Surge qui dormis z exurge a mortuis. Dicit inq̄ surge Et hoc multipliciter: scꝫ inspirando interius: promittendo: z cōminando. Sꝫ heu multi ceruicē indurant: z sp̄uisctō resistūt q̄ tandē non vitam gratie sꝫ mortē gehenne: non misericordiam sed iusticie rigorē sūt accepturi. Exemplū de iudeis quos diu expectauit z mltiplicit reuocauit: vt ab idolatria redirent: z tandē eos per babylonios captiuauit: vt habet in quarto libro Regū. Et sicut dicit Greg. Illos grauius dānat quos hic diu longanimiter portat. Vl' p̄pone si volueris exēplū de q̄dā canonico. Vide in secūdo aduentuali feria q̄rta post primā dn̄icam.

t Ertius articulus. Aud̄.rc. Videte ne p̄pter negligentiaꝫ recurrendi ad medicū maneant anime vestre mortue in peccatis. Nam vt dicit regula iur. Dānū quod quis sua culpa sentit sibi non alteri debet imputare. ff. de regulis iurꝫ. Quod q̄s. Vnde damnū mortis sp̄ualis in anīa per peccatū non debet quis imputare diuine seueritati: sꝫ p̄prie negligentie: vt patet. xj. q. iij. Audi. Attendite. Quis vr̄m vnigenito eius mortuo si posset inuenire medicū potentē suscitare: nō diligēter eū quereret. Multo diligenti⁹ p̄curanda ē aīe suscitatio. Nā vt ait dn̄s Matth. xvi Quid p̄dest hoī si mūdū vniuersuꝫ lucre

tur: anime vero sue detrimētū patiatᷣ: aut quā dabit homo cōmutationem pro anima sua:

Dñica. xxv. post Trinitatꝫ.
Sermo primus.

Facite homi

f nes discumbere Jo. vj. Ecce dies veniunt dicit dñs: et suscitabo dauid germen iustū ⁊ regnabit rex ⁊ sapiens erit ⁊ faciet iudiciū ⁊ iusticiā in terra. Hiere. xxiij. Magna dñi liberalitas in ꝟbis thematis ostenditᷣ. Ipse est qui facit oēs discumbere qui cibū et aīe ⁊ corpori ꝑstat: cuiꝰ aduētus in mundū valde mirabilis fuit: ⁊ idō multipliciter preconizatus: queadmodū ex ꝟbis. Hieremie supradictis patet. Ubi sunt tria consideranda. Primū est veniendi promptitudo. Cū dicit. Ecce dies veniūt. Respectu quidē primi aduētus iam impleta est prōptitudo huiusmōi: respectu scdi: scꝫ aduētus in mentē: patꝫ per illud Apocalᷣ. iij. Ecce ego sto ad ostiū ⁊ pulso: respectu tertij: patet per illud. Sopho. j. Juxta est dies dñi. Scdm est veniētis certitudo cū dicitᷣ. Dicit dñs. Hec certitudo manifesta ē respectu ꝑmi aduētꝰ. Jo. xvj. Veni in mūdū. respectu scdi. pꝫ ꝑ illud Joā. xiiij. Si qs diligit me. ⁊c̄. sequitᷣ. Et ad eū veniemꝰ ⁊c̄. respectu tertij patet per illud Matth. xxv. Cū venerit filiꝰ hominis in maiestate sua. ⁊c̄. Tertiū est finis intenti celsitudo. cū dᷣ Et suscitabo dauid germen iustū. ⁊c̄. Uiuificatio seu suscitatio facta ꝑ primū aduentū: patꝫ per illud Rhom. v. c. Mors regnauit ꝑ vnū: ⁊ multi in vita regnabūt ꝑ vnū. Illa aūt q̄ fit ꝑ scdm aduentū notatᷣ. Rhom. vj. Existimate vos mortuos quidē esse peccato viuentes autē deo. Illa ꝟo q̄ fiet ꝑ vltimuꝫ notatᷣ. Philᷣ. iij. Saluatorē expectamus dñm nrm iesum chrm q̇ reformabit corpus hūilitatis nr̄e ꝯfiguratū corpori claritatis sue. In q̄libet autē aduētu regnat vt rex sapiēs faciēs iudiciū ⁊ iusticiam.

Facite. ⁊c̄. Salutatio.

p Rimꝰ ar. An deꝰ det oibus refectionem gr̄e: Q, nō. multi em̄ carēt gr̄a Q, sic. nō est ꝑsonaꝝ acceptor deꝰ ꝗ si aliq̇bus dat gr̄am oibꝰ dat. Rn̄det Anselmus dicēs Hō nō habet gr̄am: nō q2 deꝰ nō dat eam: sed q2 eam nō recipit hō. i. nō se disponit ad recipiendū. Sol q̄ntū ē de se oibus se cōicat sic lux gr̄e. Et Aug. lib. de penitētia. Semꝑ ꝑsto est gr̄a si nō fuerit repulsa: deus q̇ suū est semper inspirat si est q̇ recipiat: hoc ꝓ rn̄sione. Pro fūdamēto. Nullatenus est diffidendum de dei benignitate. Lucanꝰ. Causa iubet melior superos sperare scdos. Et Sen̄. ad luci. Nō sūt dij fastidiosi nō inuidi: admittūt ⁊ ascēdētibꝫ manū porrigūt. Expone auctoritates illas catholice. Queritᷣ ꝗ An tāta sit dei benignitas: vt oibꝫ ꝯferat refectionē gr̄e: Dic rn̄sionē vtā. Ex q̄ conclude: ꝙ nullꝰ habet q̄rimonie cām. Nam chr̄s oēs ad refectionē vocat d. Matt. xj. Uenite ad me oēs q̇ laboratis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiā vos. Notate ꝟba. Audite miseri pctōres: lubrici: auari: superbi: ꝑiuri. ⁊c̄. q̇ graui onere pctōꝝ aggrauati estis q̇ ꝓ dānatiōe vr̄a tam fatue laboratis. Cur sic ꝑuamini refectione diue gr̄e. Cur nō auditis tam dulceꝫ pijssimi iesu inuitationē. O miseri pctā deponite: penitemini ⁊ dabitᷣ vobis diuina refectio.

Figura. Exodi. xvj. Filijs israel datuꝫ est manna post exitum de egypto ⁊ transitū maris rubri ⁊ nō ante. Sic refectio gratie datᷣ post exitū a peccato q̇ per egyptū sigᷣ. Egyptus enim tenebra interꝑtatᷣ: et post amaritudinē pniē ⁊ nō an̄. Sꝫ q̇cūq̄ voluerit penitere ⁊ ad dñm ꝯuerti certus sit q̄m ei dñs dabit refectionē gr̄e. Ideo dᷣ dñs Zach. j. Cōuertimini ad me ⁊ ego ꝯuertar ad vos: scꝫ dando vobis gr̄am.

s Cds ar. Juxta textū euangelicū notande sunt due ꝯsiderationes

Prima est consideratio reparatiue refectionis.

Scda est cōsideratio declaratiue conditionis.

In h̄ ꝭmōe dicēdū de ꝑma de q̄ vide dñica. iiij. xl. sermone post meridiem.

p Ro tertio articulo sume etiam q̇ ibi ponitur pro secūdo articulo. Alter: si vis poteris facere diuisionē notādo iuxta euāgeliū tres affectiōes dispositias

ad refectionē spiritualem habendam.

Prima est affectio mentis, eleuatiua q̄ intelligit̄ p hoc ꝙ multitudo illa ascenderat in montem.

Scd̃a ē affectio diuini sermonis desi/deratiua p h̄ ꝙ multitudo illa deuote verba chr̄i audierat.

Tertia ē affectio carnis maceratiua: qꝛ sedebāt sup fenū. Vide etiā dñica. iiij. xl.

Dñica.xxv.post trinita. Ser.ij.

f **Acite ho.** ꝛc. Hoc est nomē qd̃ vocabūt eū dñs iustus noster. Hiere.xxiij. Ille dñs q̄ d̄t. Facite hoīes discūbere. In illis aūt v̄bis triplex ē no/tanda cōtēplatio. Prima est iusticie et v̄itatis. Jō dicit̄: iust⁹: scʒ in plenitudine pmissoꝝ. Ps̄. Justus dñs ꝛ iusticias di/lexit. Scd̃a est excellentie ꝛ maiestatꝭ cū dicit̄: dñs. Apoc.xix. Dñs dñantiū.

Tertia ē beniuolētie ꝛ suauitatis: cum dicit̄: nr̄.i. nob datus ad saluādū nos Jō subdit̄ in epistola. In dieb⁹ illis saluabit̄ iuda.i. cōfitens eū esse verū deū: ꝛ isrl̄ ha/bitabit ꝯfidenter.i. vidēs p fidē deū hūa/nitate vestitū.

Facite ꝛc. Salutatio.

p Rim⁹ ar. An solus de⁹ ꝯferat refe/ctionē grē: Vr̄ nō. Sacramenta eīm noue legis dicūt̄ ꝯferre grām. Cōtra. Ps̄ Grām ꝛ gloriā dabit dñs. Rn̄det Th. pma. scd̄e. q. cxij. ꝙ nulla res agere pōt vl/tra suā speciē: qꝛ sp oportet ꝙ causa sit potior effectu. Donū aūt grē excedit omneʒ facultatē nature create cū nihil sit aliđ q̄ꝫ q̄dā pticipatio diuine nature q̄ oēm aliaʒ naturā excedit Jō impossibile est ꝙ aliq̄d aliud a deo causet gratiam: sicut impos/sibile est ꝙ aliquid igniat nisi solus ignis Hec Tho. Pro fūdamēto. Hec ē etiā moralis philosophi sententia ꝙ moralis bonitas hoīs nō pōt esse nisi a deo. Sen. ad lucillū. Bon⁹ vir sine deo nemo ē: nec est aliqua bonitas in opere humano que non sit grata deo. Ouidius libro fastoꝝ. Dij pia facta vident: scʒ approbatiue. Sʒ querit̄ de collatione gratie. An sit a solo deo. Dic responsionē vt supra. Ex qua cōclude q̄ꝫ sit desideranda grā dei p quā fit homo deiformis.ij. Pet.j. Magna et p̄ciosa vob pmissa donauit vt p hec efficiamini diuine ꝯsortes nature fugiētes ei⁹ que in mūdo est ꝯcupiscētie corruptionē. Sʒ heu q̄ꝫ multi corrupti sunt p inordinataʒ ꝯcupiscentiaʒ tā oculoꝝ q̄ꝫ carnis: auari: lubrici et fautores eoꝝ ꝛc. qui ꝓpterea nō r̄cipiūt: imo respuūt oblatā sibi a dō grāʒ

Figura Matth.xxiij. de iudeis induratis quib⁹ dñs dicebat: Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas et sapiētes ꝛ scribas: et ex il/lis occidetis ꝛ crucifigetis ꝛc. Interne in/spiratiōes aut exteriores exhortatiōes a deo misse dicunt̄ ꝓphete q̄ntum ad futurorum p̄nunciationē: sapiētes q̄ntum ad diuinoꝝ declarationē: et scribe q̄ntum ad p̄/teritoꝝ rememorationē: puta peccatoruʒ et diuinoꝝ beneficioꝝ. Sed mlti occidūt eos aliquādo p cordis duriciā q̄si lapidādo: aliquādo p auariciā quasi crucifigēdo Sicut eīm qui cruci est affix⁹ nō potest se mouere: sic in corde auari salutares monitiones sunt quasi crucifixe: quia nullū habent vigoreʒ. Alij aūt summergūt eas in aquis delitiaꝝ. Et generalit̄ omnes im/penitētes flagellant eas repellēdo. Mul/ti videntur esse de numero illorū in quoꝝ psona dicit̄ Job.xxj. Recede a nobis sciētiam viarum tuarū nolumus. Non tales sitis charissimi: sed sicut dicitur.j. Pet.j. Succincti lumbos mentis vestre sobrij et perfecti sperate in eam que vobis offertur gratiam quasi filij obediētie non configurati priorib⁹ ignorantie vestre desiderijs.

s Ecūdus articulus. In p̄cedenti ꝛc. In hoc dicendū de secunda que est consideratio declaratiue ꝯdicionis. Ubi sunt considerāde septem conditiones de/clarantes excellentiam miraculi quibus etiam apparet et declaratur spiritual' anime refectio.

Prima est popularis multitudo.
Secunda est temporalis longitudo.
Tertia est localis solitudo.
Quarta est distributionis largitudo
Quinta est saturitatis plenitudo
Sexta est supfluitatis amplitudo.
Septima est illuminationis certitudo.

Prima est rc. Erāt em̄ qnq3 milia viro℞ absq3 paruulis ⁊ mulieribꝫ. vt h3 Matth. xiiij. Nā f3 morē hebreo℞ n̄ ꝯputant. Vn̄ pat3 miraculi euidētia ꝙ ex qnq3 panibꝫ ⁊ duobꝫ piscibꝫ tāta est refecta multitudo. Spūaliter ꝑ hoc signat fraterne charitatis affectio q̄ ad oēs se extēdere deb3. Cū ḡ aliqs sit penitēs: ad bonū sic afficitur ꝙ vellet oēs alios ꝑticipes esse sue penitētie et cū eo spūaliter refici. signū est vere penitētie ⁊ vere refectiōis spūalis. j. Co℞. xiij. Charitas nō q̄rit q̄ sua sunt. s. tm̄ sedetiā desiderat bona alio℞. Scd̄a est tpalis longitudo. quia vic3 lōgo tpe ieiunauerāt et tn̄ ex tam paucis panibꝫ sunt refecti. In q̄ innuit affectio ꝑseueratiue volūtat3 sine q̄ non pōt mens penitētis vere refici. Heb. xij. In disciplina ꝑseuerate. Tertia est localis solitudo. Erat em̄ loc⁹ a ciuitatibꝫ elōgatus. Jō nō potest dici ꝙ alij q̄ iuissent subito ad ꝑuidendū. Et ꝑ hoc signat affectus interne recollectiōis a cur3 exterioꝛibꝫ ⁊ mūdanis. Greg. tāto qs efficitur deo ꝓximus: q̄nto ab amore mundi magis fuerit alien⁹. Quarta est distributionis largitudo: q2 ꝑ manus discipulo℞ distribuit discūbentibꝫ de qnq3 panibus et duobꝫ piscibꝫ q̄ntum volebāt. ꝑ qd̄ intelligit affectio fraterne subuētiōis in elargitione tēporaliū q̄ntū fieri pōt ⁊ q̄ntū necessitas ꝓximi exigit: qd̄ est signū refectionis spūalis. Nā sicut dicit. j. Joan. iij. Qui habuerit substantiā huius mūdi et vidꝛit fratrē suū necessitatē habere: ⁊ clauserit viscera sua ab eo: quomō charitas dimanet in eo? Filioli diligam⁹ nō ṽbo neq3 lingua: sed ope et veritate. Quinta ē saturitat3 plenitudo. q2 dicit ꝙ impleti st̄. In hoc euidenter pat3 miraculi excellentia. Et ꝑ hoc signat affectio interne satiationis: quia vic3 vere penitēs ꝑdictis ꝯsiderationibꝫ sic interi⁹ satiat vt nihil alid̄ velit cogitare. Ps. Fuerūt mihi lachryme mee panes die ac nocte dū dicit mihi q̄tidie vbi est de⁹ tuus. Hec recordat⁹ sū et effudi in me aiam meā qm̄ transibo in locū tabernaculi admirabilis vsq3 ad domū dei. In voce exultatiōis et ꝯfessionis son⁹ epulantis. Sexta est sup̄fluitatis amplitudo: quia plus fuit sup̄fluū de panibus et piscibꝫ q̄3 esset a ꝑncipio. Unde euidēt apparet āplissima mltiplicatio: q2 collegerūt q̄ sup̄auerūt fragmēta ⁊ ipleuerūt cophinos duodeci. Hoc f̄m Cyrillū factū ē vt hinc eēt manifesta certificatio ꝙ op⁹ charitat3 in ꝓximos vberē vendicat retributiō3 a dō. Et f3 Theo. vt adisceren⁹ q̄ntū hospitalitas val3 ⁊ q̄ntū augent nr̄a cū indigētibꝫ subuenerim⁹. Et ꝑ h̄ desigt affectio āplioris exercitatiōis i opib⁹ bonis: cū vic3 qs p⁹ ꝑdictas ꝯsideratōes refectias pl⁹ affectōis h3 ad ipas replicandas. i. ⁊ ad eadē opa q̄3 habuerat a ꝑncipio Eccl. xxiiij. Qui edūt me adhuc esuriēt: ⁊ q̄ bibūt me adhuc sitiēt. Septima ē illūinatiōis certitudo q̄ illūinati sūt ad cognoscendū ip̄m eē ꝓphetā in lege ꝓmissu3. Vn̄ dr̄ in euāgelio. Illi ḡ hoies cū vidissent qd̄ fecerat signū dicebāt: q2 h̄ ē ṽe ꝓpheta q̄ ventur⁹ ē in mūdū. s. ad ipm saluādū. Sic autē nō venerāt alij ꝓphete s3 ad aduentū isti⁹ denūciandū. Et per h̄ intelligit affectio illuminatiue cognitōis cū videl3 qs ꝑ ꝑdictas ꝯsideratōes ꝑ panes ⁊ pisces signatas sentit se affectu3 ad ꝯsideratiōe3 diuino℞ ⁊ spūaliū: ⁊ maxie pietat3 diuine ōnse i aduētu chr̄i j. Co℞. ij. Nos nō spūm mūdi accepim⁹ s3 spūm q̄ ex dō ē vt sciam⁹ q̄ a dō donata sūt nob. Et sup oia vtile nob ē mysteriū cruc3 iugit meditari. Exm̄. scribit i lib. q̄ ititulat: speculū hūane saluatōis: ꝙ q̄dā deuot⁹ ⁊ religios⁹ vir ꝯtinuis ꝑcibꝫ orabat deū vt sibi reuelar3 q̄le suitiū sibi eēt mag3 acceptū. Quadā igr̄ vice vidit dn̄m iesu3 ad se venientē q̄ magnā crucē in dorso ferebat. Qui dixit ei. Non poteris mihi obsequiū grati⁹ prestare: q̄3 vt me iuues crucem meā portare. Et cum ille quereret quomō crucem secum baiularet: respondit dn̄s. In corde portabis crucē per crebrā recordationem ⁊ cōpassionē. In ore: ꝑ deuotā gratiaru3 actionē. In auribus: per penarum mearū auidam auditionem. In dorso: per carnis macerationem. Quod ille audiens sic per totam vitam adimplere satagebat. Et certe hec debet esse continua christiani occupatio. Bernardus. Quotidiana christiani lectio debet esse assidua passionis chr̄i recordatio.

Zadowsky

Tertius articulus. Audistis. rc. Caueté ne forte magis habeatis signa cõtraria: ꝛ sic potius habeatis testimoniũ ꝙ sitis de numero maloꝝ christianorum ꝙ econuerso. Vide ꝛ applica quod ponit dñica in passiõe sermone post meridiẽ: vel aliud vt videbis.

Superna cõtemplatione refertissimi ꝛ admodũ vtiles sermones reuerendi patris fratris Nicolai deniſe: fratrũ minoꝝ de obseruãtia vulgarit̃ nũcupatoꝝ in cõuẽtu Rothomagẽsis ciuitatis gardiani meritissimi Expensis circumspecti viri dñi Joãnis Rynman de oringau archibibliopole ĩ officina Industrij Hẽrici Gran in opido imperiali Hagenau Ciuis: impssi: ãno grẽ. M. d. x. ipo die sctẽ Dorothee virginis atq; martyris: finiũt feliciter.

Jesus Nazarenus rex Judeorum

[illegible]

[illegible] ex sermonibus hiemalibus

[illegible]

dingen merklichen schaden ... unazar Mercurius
mit ... in eynem iar in de ... wurt wenig frucht
gen ... nidergang der sun ... erbung des weins.
... bei vns gegen mitt ... gut wachsung erlā-
gen. vn allein das zukun ... leitten die trucken-
heit vnd hytz an vil ortten ... den eintragē werd;
dys wirt gezogen auß de ... n von orient in di-
sem iar aufsteygendt. de ... no vnnd marte in
vorlassung des iars in f ... n tzeychen begrif-
fen etc. Abbiaā abazoar ist ... ichē vñ feurige zu
gutter wachsung der früc ... ken korn bei vns be
helt sein gelt. aber an vil ... vnd regen grossen
schaden thut. gersten gut ... ng. habern teur.
truckēheit im schaden br ... lynsen. hirs guts
gelts. guter wachsung. ... t an vil endē gros-
sen schaden thut. saffran ... zunipt. der wein
bei vns gutter wachsung ... dirbt. nuß. op-
fel / byrn / castanes / gute ... ts / vngestumme
ist groß schaden thut vil ... ur / gut öl dys iar
... teur / die milch gesunt ... d wasser gekocht
gesunder wyrt dan das in p ... bley teuer wyrt/
... in seynem gelt / golt g
... ns gelts / Swein gut g
sung / Schaff / hirsen / hi
wider / tzigen / kelber guts
teuer wirdt / Visch auß wa
machen / so sie gegessen wer
achten winckel in eitem ve
tig qualitet einzufurendt.

Das funft cap

Christen. vnd machometis

¶ Das iüdisch volck im le
ten ... gluck erfinden. von d
wer... mit gebüg. der tzi
schad irer gutter mit betru
thūd. g... ck in im guttern
welchs im herbst erfullen.

